جلد ثاني عن شرح ديوان حافظ سـ ١٩

سـ ١٥٨

قد وقف هذه النسخة الجليلة سيدنا السلطان الأعظم والخاقان المعظم مالك البرين والبحرين
خادم الحرمين الشريفين السلطان ابن السلطان السلطان الغازي محمود خان وقفا
صحيحا شرعيا لمن طالع واستفاد وأنا الساعي (حلله الله تعالى)
ملكه المجيد حرره الفقير أحمد شيخ زاده المفتش
بأوقاف الحرمين الشريفين
عفي عنهما

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذی عین اعیان الدین لاجرا عین العلم وینبوع الیقین والصلوة علی عین الانبیاء والمرسلین
وبعینه علی آله وصحبه اجمعین **بیت** عینی بالای بدنده ایلمش خلاق خلق بنده حرف عینی قلدم اول جلد دوم
حرف العین وله ایضا بفر دولت کیتی فروز شاه شجاع **نثر** شاه شجاعک جهان نورلندرجی دولتنک قوتی حقیچون
نظم که باکسم نبود بر مال وجاه نزاع **نثر** که کمسه ایله یوقدر بنم مال ومنصب ایچون نزاعم مراد ظاهره نظر شاه شجاعدن
یزد پادشاهی یا شیراز پادشاهی درکه سخی وکریم شاه ایدی طریقه نظر مراد اول شاه دین درکه نفس وشیطان
جنکنده شجاع در لاجرم انک عالمی نورلندرجی نصیحتنک دولتی وعلم ومعرفتی قوتنده مال ومنصب ایچون کمسه یه نزاعم
اولمیوب سلطنت فراغت ونعمت قناعت ایله استغنای کلی حاصل المستدر **شعر** ملوک الارض اصحاب رعایا
عبدنا نحن خلاق البرایا اذا افتخروا بدیباج وخز فخرنا بالمرقع والعبایا وان رکبوا خیولا سابقات مشینا
فی الفلوات حفایا رضینا القوت من خبز شعیر اذا اکلوا الحلاوة والقلایا وان نزلوا قصورا عالیات نزلنا
فی المساجد والزوایا فابتین السادات منا ویبصر من یکون له العطایا **نظم** بیارمی که چو خورشید مشعل افروزد
نثر کتور شرابی که چون کنش مشعل یا لکلندره **نظم** رسد بکلبهٔ درویش نیز فیض شعاع **نثر** ایرر درویش اونه دخی شعاع
فیضی مراد شرابدن عشق الهی در پس شول کمسه که علم وعمل درویشی اوله آفتاب حقیقی که حضرت حقدر چون بدل نور
وفیض فضل ایده اول فقیر علم وعمل اولانک قلبی خانه سنه دخی فیض نور ایدر **شعر** یا مالک الملوک لنا انت مقصد
یا ذا الجلال ملکک ملک مؤبد نثنی علیک کل مساء وغدوة ندعوک فیهما ونصلی ونسجد نرجو الثواب منک
ونخشی عقوبة نهدی الی رضاک ونسعی ونحفد ندری بان لنا عمل غیر صالح لکن نقد انک رب موحد فاغفر لنا
وانت کریم واننا ایاک نستعین وایاک نعبد **نظم** صراحی وحریفی خوشم زدنیا بس برصراحی بر خوش مصاحب بکا

دنیادن

ودنیادن بتر **نظم** که غیر ازین همه اسباب تفرقت وصداع **نثر** که بوندن غیری دوکلی پریشانلق وباش اغریسی
اسبابی در مراد صراحیدن مقام در وخوش مصاحبدن مرشد طریقت در ورفیق طریق حق در ودنیادن بو ایکیسی طالب حقه
کافی در بوندن غیری سرنه وارسه تفرقه قلبه وباش اغریسنه سببدر **بیت** مطرب عشق این زند وقت سماع
بندکی بند وخداوندی صداع **نظم** برو ادیب بجامی بدل کن این شفقت **نثر** یوری ای ادیبلیجی بر قدحه بدل قل شو شفقتی
نظم که من غلام مطیعم نه پادشاه مطاع **نثر** که من مطیع قولم پادشاه مطاع دکلم مراد ادیبدن معلم واستاد وحاکم
عباد در اکا دیر که اکر بکا شفقت ولطفنک وارسه اول شفقتی عشق الهی یه بدل قل یعنی شفقتنک بکا عشق الهی اولسون
که سکا انده اقتدا ایده یین که سن مطاع سن وبن مطیعم لاجرم اطاعتم بکا نافع اولور حضوصده اولسون **قطعه**
خانهٔ عشق در جوابا تست نیک نامی در وچه کار کند هرشبی بار شاهدی بودن روز میشار بیت خمار کند
قاضی شهر عاشقان باید که بیک شاهد اختصار کند **نظم** زمسجدم بخرابات می فرستد عشق **نثر** مسجددن
بنی خرابات کوندرر عشق **نظم** حریف باده رسیدای رفیق توبه وداع **نثر** شراب مصاحبی ایرشدی ای توبه
یولداشی وداع مراد بودر که اهل ظاهر مقامندن خانقاهه کوندردی بنی عشق الهی پس عشق یولداشی یعنی
شیخ سالک ایرشدی وبکا قوشلدی ای توبه یولداشی یعنی آخرتدن رجوع رفیقی اولان اهل دنیا سکا
غزل هرکه دلارام دید ازدلش آرام یافت چشم مدارید هیچ هرکه درین دام رفت یاد تو می رفت ما عاشق و
بیدل شدیم پرده برانداختی کار با تمام رفت مشعله بر فروخت آتش خورشید عشق خرمن خاصان بسوخت
خانقه عام رفت کر همه عمر خویش با تو برآرم دمی حاصل عمر آن دمست باقی ایام رفت عارف مجموع را در پی دیوار صبر
طاقت بودن نبود ننک شد ونام رفت ما قدم از سر کنیم در طلب دوستان راه بجایی نبرد هرکه باقدام رفت
همت سعدی بعشق میل نکردی ولیک می چو فرو شد بکام عقل بناکام رفت **نظم** هنری نخرد ایام غیر ازینم نیست **نثر**
هنری المز ایام بنم بوندن غیری یوقدر **نظم** کجا روم بتجارت بدین کساد متاع **نثر** قنده کیدم تجارته بو کساد متاعله
مراد منظومدن ظاهر درکه اهل زمان هنری المزلر واکا رغبت قلمزلر لاجرم ان الدهر قد فسد وان السوق قد کسد حسبجه

فنده کیده‌لم بز بوکسادمناعله پس کوشه فراغت اختیار اتمک کرک در شعر رضیت بما قسم الله لی وفوضت امری
الی خالقی لقد احسن الله فیما مضی نظم ز زهد حافظ وطامات او ملول شدم نثر حافظک زهدندن وانک دعوی ایله
اولان اصطلاحاتندن اوصندم نظم بساز رود وغزل خوان من سرود سماع نثر بنم غزل خوانم سماع ایدنی مراد بودرکه
زهد خشکدن وقول بی عمددن ودعوی ولافدن اوصندم وبکرندم ای بکا شوق ویرن سماعی وذوق ویرن صدایی
بیداقل وله ایضا بامدادان که ز خلوتکه کاخ ابداع نثر صباح وقتنده که ایجاد کوشکنک خلوتکاهندن نظم
شمع خاور فکند بر همه اطراف شعاع نثر مشرق شمعی آته دوکلی اطراف اوزره شعاع مراد ایجاد کوشکندن
فلکدر شمع مشرقدن مراد کنش در یعنی چونکه فلکدن شمس طلوع ایدب اطراف عالمه شعاع براغه نظم بر کشد آینه از
جیب افق چرخ ودران نثر چکه آینه‌ء کنار آسمان یقه‌سندن چرخ واندن نظم روی گیتی بنماید بهزاران انواع نثر فلک
یوزین کوستره نیجه بیک انواعله مراد آیینه‌دن شمس درکه چرخ آنی کنارندن چکوب چقره واندن جهان یوزین
کوستره نیجه بیک نوعله نظم در زوایای طربخانه جمشید فلک نثر فلک پادشاهنک شنلک‌اوی بوجاقلرنده نظم
ارغنون ساز کند زهره باهنک سماع نثر ارغنون سازایده زهره سماع آهنکی ایله مراد اسباب فرح وسرور ظاهر اوله دیمکدر
نظم چنک در غلغله آید که کجا شد منکر نثر چنک غلغله‌یه کلدی که قنده کتدی منکر نظم جام در قهقهه آید که کجا شد مناع نثر
قدح قهقهه‌یه کلکه قنده کتدی منع ایدجی مراد چنکدن منحنی درکه چنک کبی قدی بوکلمشدر وجامدن مراد قلب درکه نشاط
حاصل اتمش اوله بو دورت بیت مرهوندر وخلاصه مراد بو دورت بیتدن بودرکه چون صباح اولوب اشراق وحی
نمازی قلوب شیخ تعبیر فیه واقعه وبیان لطایف طریقت قلوب نشاط اصحاب قلوب ذوق حاصل اولا نظم
وضع دوران نکر وساغر عشرت بر کیر نثر دوران وضعنی کور وعشرت قدحن طوت نظم که بهر حالتی اینست بهین
اوضاع نثر که هر حالتده بودر ایو درک اوضاع مراد بودرکه وضع دوران غم جهان وافنای عمردر لاجرم عارف اولان
انی کورب عشق آلهی نوشنه مشغول اولمق کرکدرکه دنیایه وآخرته نظر ایلمیه‌جک وضع بودر شعر ومن ترک الدنیا وصح
زاهد فاالذی یوما الیه سبیل نظم طره شاهد دنیا همه بندست وفریب نثر دنیا محبوبی طره‌سی دوکلی بنددر الده‌مقدر

عارفانه

نظم عارفان بر سر این رشته نخواهند نزاع نثر عارفلر بو ایپلک اوزره نزاع استمزلر مراد بودرکه دنیا زلفی بند وخدعه‌در
وبو ایپلک که طره‌ء دنیادر چون سبب قیددر عارفلر انک اوزرنه نزاع اتمزلر شعر النفس تبکی علی الدنیا وقد علمت
ان السلامة منها ترک ما فیها لا دار للمرء بعد الموت یسکنها الا التی کان قبل الموت بانیها این الملوک التی کانت
مسلطة حتی سقاها بکاس الموت ساقیها اموالنا لذوی المیراث نجمعها ودورنا لخراب الدهر نبنیها نظم
عمر جستن وطلب از نفع جهان مطلبی نثر پادشاهک عمرن استه اکر جهان فایده‌سن استرسک نظم که وجودیست
عطابخش وکریمی نفاع نثر بر وجوددر عطا بغشلیجی وبر کریمدر فایده ایدجی مراد خامه نظر پادشاهینی مدح وعموم نفعنی
بیان واکا دعا خبر نفع جهان ایدوکن ذکردر وطریقه نظر شیخ طریقت وشاه حقیقت ایچون دعادرکه عطا ایدجی وجود کریم
صاحب جود وکثیر النفع در قطعه ای بنده خرقه کبودت در جنت عدن حله پوشان بشکست لب شکر فروشت بازار
همه شکر فروشان عمر تو دراز باد شیخا باینده تو تا شویم جوشان نظم منظر لطف ازل روشنی چشم امل نثر
لطف ازلک نظرکاهی وامید کوزنک روشنلکی نظم جامع علم وعمل جان جهان شاه شجاع نثر علم وعملک جامعی جهانک
جانی شاه شجاع مراد منطوقدن ظاهردرکه خامه نظر مدح شاه مخصوصدر وطریقه نظر بدایت ازلیه‌یه مظهر اولوب عین
رجانک روشناسی وعلم وعملک جامعی اولان شیخ کامل ومکمل در لاجرم اکا ملازمت کرکدر رباعی منم کز درت رخ براهی نکردم
بجز آستانت پناهی نکردم من از هر مرادی ترا خواستم بس تمنای مالی وجاهی نکردم نظم حافظا بنده صفت
بر در او باش مقیم نثر ای حافظ قول کبی انک قپوسی اوزره مقیم اول نظم که جهاندار مقیم است شهنشاه مطاع نثر
که جهان طوتجی در واطاعت اولنمش اولو پادشاهدر مراد اول پادشاهک امر الهیه مطیع اولوب کندوسی سلطان
مطاع اولدوغن بیاندر وطریقه نظر شاه شجاعدن مراد سابقا بیان اولنان نفس وشیطان جنکنده شجیع اولان
مرشد کاملدر لاجرم انک قپوسنده قول کبی مقیم اولمق کرکدرکه جهانی طوتن اولدرکه اولیاء الله اوتاد ارضدر
وحضرت حقه مطیع وکندوسی مطاع ودعاسی مستجاب در ومراد بوایدوکی کلجک غزلدن ظاهردر نظم وله ایضا قسم بحشمت
جاه وجلال شاه شجاع نثر اندم شاه شجاعک منصب وجلالی عظمتنه در نظم که نیست با کسم از بهر مال وجاه نزاع

که بو قدر کمسنه ایله بنم مال و منصب ایچون نزاعم مراد غزل اول مطلعنده کی کبی در **قطعه** مرا خدای جهان همتی
چنان دادست که التفات بدین زینت جهان نکنم برسم ابر ز بهر کهر نبارم اشک بسان رعد ز دست هوا
فغان نکنم چو بر سریر قناعت نشاند تخت مراد دکر ملازمت هیچ آستان نکنم **نظم** بعاشقان نظری کن
بشکر این نعمت **نثر** عاشقلره بر نظر قل بو نعمت شکرانه که **نظم** که من غلام مطیع و تو پادشاه مطاع **نثر** که من مطیع قولم
سن سلطان مطاع سن مراد بوندن پادشاهه خطاب دکولدکی ظاهردر لاجرم مراد سلطان طریقت در که مجلده اندن نظر
رجا ایدر سؤال شکر ایچون که بن عبد مطیعم سنک امرکه وارشاد که وسن سلطان مطاع سن دیر **بیت** سر بر آوردی
بدولت بای مردی کن بلطف دست رس داد ت خدا افتاده کان را دست کیر **نظم** بفیض جرعهٔ جام تو تشنه ایم
ولی **نثر** سنک قدحک جرعه سی فیضنه صوسزز ولی **نظم** نمی کنیم دلیری نمی دهیم صداع **نثر** بهادرلوق اتمزز باش اغریسی
ویرمزز مراد مخاطبدن شیخ و مرشددر انک جامی قلبی در اندن بقیهٔ فیضنه صوسزز و محتاجز اما جرات واقدام
و تصدیع اتمزز دیر **بیت** بنکویی کن بدل خلق ترا بنده شود که ادمی بندهٔ لطف و کرم و احسانست **نظم**
شراب خانکیم بس می مغانه بده **نثر** اوده کی شرابم الحق یعنی تمام اولدی شراب مغانه ویر **نظم** حریف باده رسید
ای رفیق توبه وداع **نثر** بو مصراع بعینه غزل اولده کچش در مراد کندندن اولان عشق و حالت تمام اولدی مرشدو
شیخ عشق و ذوقی کرکدر چون اندن فیض اولا آخرتدن رجوع اتدورن رفیق دن یعنی اهل دنیادن وداع **بیت**
حیات خوش ممات خوش کسی راست که دنیی را بدنیی دار بکذار **نظم** خدا را بمیم بشست و شوی خرقه کنید **نثر** اسدی
بنم خرقه می شراب ایله یویب ارتوق ایدک **نظم** که من نمی شنوم بوی خیر ازین اوضاع **نثر** که من دویمزم خیر قوقوسینی
بو اوضاعدن مراد خرقه دن وجود انسانی و خلق جسمانی در آنی عشقله یویب پاک اتمک طلب ایدر که حالیا او لابح اوضاع
بوی خیر کلمزدیو اهل دنیا زیستندن شکایت ایدر **بیت** ترک دنیا کیرو کار مرک ساز راه بس دورست ره را برک ساز
نظم ببین که رقص کنان می رود بناله چنک **نثر** کور که رقص اورارق کیدر چنک ناله سیله **نظم** کسی که رخصه نفرمودی
استماع سماع **نثر** کمسنه که اجازت ویرمزدی سماع اشتمکه مراد بو درکه علم ظاهر اهلی اولوب سماعدن نهی ایدن سالک طریقت

اولوب ذوق و حالت کسب ایدب شیخ مغنی و مراقب ناله سیله صاحب وجد و حالت اولمشدر **بیت** غلام عشق شو اندیشه اینست
همه صاحب دلان را پیشه اینست **شعر** سلوکک فی العلم من دون التقی شرف لکان اشرف خلق الله ابلیس **نظم** جبین و چهره
حافظ خدا جدا مکناد **نثر** حافظک النن ویوزین الله ایرانغ ایلمسون **نظم** ز خاک بارکه کبریای شاه شجاع **نثر** شاه شجاعک کبریایی
بارکاهی طپراغندن مراد غزل اول مخلصنده اولان کبی در **شعر** آنی لاجد جار کم لجوارکم طوبی لمن اضحی لدارک جار
یا لیت جارک باعنی من داره بشرا الاعطیه بشر داراه **وله ایضا** در وفای عشق تو مشهور خوبانم چو شمع **نثر**
سنک عشقک وفاسنده خوبلر مشهوریم شمع کبی **نظم** شب نشین کوی سربازان رندانم چو شمع **نثر** سربازلر و رندلر محله سنک
کیجه مصاحبی بنم شمع کبی مراد خوبان طریقت ایچنده عهده وفا اتمکده و بذل روح قلوب یا نمقده مشهورن و باش فدا ایدیلر
و مخلصلر محله سنده کیجه مصاحبی ین یعنی احیاء لیل و افناء وجود ایدرین شمع کبی دیمکدر **نظم** آتش دل چند سوز در شته جانم چو
شمع **نثر** ای صبا تشریف ده تا جان برافشانم چو شمع **نظم** شب رو خوابم نمی آید بچشم غم پرست **نثر** اوبجوش شب روی
کلمز بنم غم طپیجی کوزومه **نظم** بس که در بیماری هجر تو کریانم چو شمع **نثر** که سنک هجرک خسته لغنده اغلیجی بن شمع کبی
مراد اویانق اولوب مرض هجرده کریان اولدوغن بیان ایدر **بیت** دارم امشب کرمی در سر که ننشینم چو شمع
تا سراپای وجود خود نسوزانم چو شمع **نظم** رشتهٔ عمرم بمقراض اجل ببریده شد **نثر** عمرم ایپلکی اجل مقراضی ایله کسلدی
نظم همچنان در آتش عشق تو خندانم چو شمع **نثر** انجلاین سنک عشقک یولنده خندانم شمع کبی مراد سنک عشقکده حالت
نزعده دخی اولور سم شاد و خندانم شمع کبی دیمکدر **بیت** کر بمقراض از تن سوزان جدا سازی سرم از مقام
امتثالت رخ نکردانم چو شمع **نظم** در شب هجران مرا پروانهٔ وصلی فرست **نثر** هجران کیجه سنده بکا بر وصل پروانه سی
کوندر **نظم** ورنه از دردت جهانی را بسوزانم چو شمع **نثر** یوخسه سنک دردکدن جهانی یقرن شمع کبی مراد بکا
افاضه قل یوخسه شمع جهانی یاقدیغی کبی جهانی یقرن یا شمع یاندیغی کبی جهانی یاقرین دیمکدر **بیت** ای نسیم صبح
رس بکدم بکش این آتشم ورنه با یک آه خشک و تر بسوزانم چو شمع **نظم** کر کمیت اشک کلکونم نبودی کرم رو **نثر** اکر بنم
اشک کلکونم اتی کرم یوروجی اولمیدی **نظم** کی شدی روشن بکیتی راز پنهانم چو شمع **نثر** قچن روشن اولوردی بنم راز پنهانم

شمع کبی مراد کوزم یاشی بنم راز نهانم آشکاره قلدی دیکردر بیت راز من چون شمع روشن کشت در هر محفلی بس که سیل آتشین
از دیده می رانم چو شمع نظم در میان آب و آتش همچنان سرکرم تست نثر آب و آتش اورته سنده اکلیلین باشم سنک قومشکدر
نظم این دل زار و نزار و اشک باران چو شمع نثر بو قلب زار و ضعیفمی و کوز یاشی یاغدرجی بنی شمع کبی مراد کندویی برنجی
وجهله شمعه تشبیه در که شمعک باشی آب و آتش اورتاسنده قومشدر کندو دخی اویله در و انک قلبی زار و ضعیف در
کندو دخی اویله در و اول کوز یاشی یاغدررکندو دخی اویله در بیت هر شبم تا صبحدم آتش بسر بر می رود آب حسرت
می رود از رخ بدانم همچو شمع نظم کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت نثر بنم صبرم داغی یومشدی موم کبی
غمک الندە نظم تا در آب و آتش عشقت کدازانم چو شمع نثر تا سنک عشقک آب و آتشنده اریجیم شمع کبی مراد منطوقدن
ظاهردر بیت نیست دلسوزی که بر بالین من کرید دمی در شب تنهاییم ار سر برسد جانم چو شمع نظم بی جمال عالم آرای
نوروزم چون شب است نثر سنک عالم بزیجی جمالکسز کوندزم کیجه کبی در نظم با کمال عشق تو در عین نقصانم چو شمع نثر
سنک عشقک کمالی ایله عین نقصانده یم شمع کبی مراد تجلی جمالسز کوندز کوندز اکا فراکو کلدوکن بیاندر و کمال عشقله نقصانده
اولمق کمال ایدوکن ذکردر بیت خواب در چشمم نمی آید رسوز دل بشب مونس شبهای بیداران منجانم چو شمع نظم
سرفرازم کن شبی از وصل خود کردن کشا نثر بنی سرفراز قل بر کیجه کندو وصلکدن بویون آچ نظم تا منور کردد از دیدارت
ایوانم چو شمع نثر تا منور اوله سنک دیدارکدن بنم ایوانم شمع کبی مراد تجلی ایله انجلای صدر حاصل اولدوغن بیان
وانی طلب در بیت قدسیان آیند پیرامون بزمم در طواف هر شبی از نور خود بفروزی ایوانم چو شمع نظم همچو صبحم
یکنفس باقیست بی دیدار تو نثر صبح کبی بر نفس باقی در یعنی بمان بر نفسم وار در سنک دیدارکسز نظم چهره بنما دلبرا تا جان
بر افشانم چو شمع نثر یوز کوستر ای دلبر تا جان صچم شمع کبی مراد کمال التجلی ایله تسلیم روح و وصول کلی طلبی در بیت
یک شبی در خانه ام بنشین و بنشان بندم را تا بجان کنذ شبی را روز کردانم چو شمع نظم آتش مهر ترا حافظ عجب در سر کرفت
سنک محبتک آتشی حافظ عجب باشنده دوتدی نظم آتش دل کی باب دیده بنشانم چو شمع نثر کوکل آتشنی قچن کوز صویی ایله
سوندرم شمع کبی مراد الحیده اولان آتش آبله سویوندر یوکسکده اولان سویمز بنم آتشم باله در سویمز دیکردر بیت

کاه اندر خانقه با صوفیان هم صحبتم کاه در میخانها مصحوب رندانم چو شمع حرف العین ولا ابینا سحر ببوی گلستان همی شدم
در باغ نثر صباح کلستان قوقوسی ایله کیتدم باغه نظم که تا چو بلبل بی دل کنم علاج دماغ نثر که بلبل عاشق کبی ایدم دماغ
علاجنی مراد وصول الی الله رایحه سی ایله سیر باغ جهان ایدم تا عاشق مکاشف و مرد عارف کبی بوندن عبرت الم
و عمل آخرت قلم دیکردر قطعه مرد باید که باب مقصد خویش می کشاید بعقل و می بندد رفتن بی مراد نستاید
کفتن بر کزاف نپسندد ابر باشد که با فغان کرید برق باشد که خیره می خندد نظم بچهره گل سوری نکاه می کردم
نثر کل سوری یوزینه نظر ایلر ایدم نظم که بود بر شب تاری بروشنی چو چراغ نثر که قره کیجه ده ایدی ایدنلقده
چراغ کبی بو بیت مرهوندر نظم چنان بحسن جوانی خویشتن مغرور نثر اویله کندو حسننه و یکتلکنه مغرور نظم
که داشت از دل بلبل هزار کونه فراغ نثر که وار ایدی بلبل کوکلندن بیک درلو فراغی مراد ارباب مناصب
و دولت اولنلری و اغنیا و صاحب نعمت اولنلری محتاج و فقرا اولانلردن غافل و فارغ کوردوم
دیکردر قطعه هیچ دانی که مردمی چه بود روز دولت فروتنی کردن سیم و زر بی سپاس بخشیدن گاه قدرت و
غضب فرو خوردن رباعی این عمر عزیز خود ندانی چه کنم تا جمع درم تو مهربانی چه کنم یزدان ز تو طاعت و
عبادت خواهند دایم تو بکسب این جهانی چه کنم نظم کشاده نرکس رعنا ز حسرت آب از چشم احمش
رعنا نرکس حسرتدن صویی کوزدن نظم نهاده لاله ز سودا بجان و دل صد داغ نثر قومش لاله سودادن جان و
کوکله یوز داغ مراد خلقک بعضی نمناک و فکر عقبی ایله غمناک کوردم دیکردر غزل خوشست عمر دریغا که جاودانی نیست
که اعتماد برین عمر و زندکانی نیست کلیست خرم و خندان و تازه و خوشبوی ولی امید ثباتش چندانکه دانی نیست
کدام باد بهاری وزید در آفاق که باز در پی او نوبت خزانی نیست دل ای رفیق درین کاروانسرای مبند
که خانه ساختن آیین کاروانی نیست بصحت تن شاهی خود مشو مغرور بقای صحت جسم و ثبات جانی نیست
نظم زبان کشیده چو تیغی بسرزنش سوسن نثر دل چکمش قلج کبی باشه قاقمغه سوسن نظم دهان کشاده شقایق
چو مردم ایغاغ نثر اغز آچمش شقایق غماز و چوق سویلر کشی کبی مراد مردم جهانک بعضی دلازار و موذی و موت

آخرتدن فارغ و غافل كوردم ديمكدر رباعی كوتاه كند زمانه اين دمدمه را آخر بدر د كرك قضا اين رمه را اندر سر كسی

غروريست ولی سيلئ اجل قفا زند اين همه را نظم كهی چو باده پرستان صراحی اندر دست نثر كاهی باده

پرستلر كبی صراحی الده نظم كهی چو ساقی مستان بكف كرفته اياغ نثر كاهی مستلر ساقی سی كبی اياده دوتمش اياغ

مراد بعضی مست دولت و اهل كبر و نخوت و بعضی صاحب همت و غيره موصل نعمت و معطی حالت كوردم ديمكدر

شعر اذا جارت الدنيا عليك فجد بها على الناس طرا انها تتقلب فلا الجود يفنيها اذا هی اقبلت ولا

البخل يبقيها اذا هی تذهب نظم نشاط و عيش جوانی چو كل غنيمت دان نثر شنلكی و عيش يكتلكی كل كبی غنيمت

بل نظم كه حافظا نبود بر رسول غير بلاغ نثر كه ای حافظ اولمز رسوله بلاغدن غيری مراد بودر كه دولت و نعمتی

وصحت و قدرتی و تحصيل قربت ايچون فرصتی فوت اتمه ديو نصيحت اتدم و ما على الرسول الا البلاغ حسبجه

اتمام رسالت اتدم قبول و عمل سنك عهده كده قلمشدر بيت من انچه شرط بلاغت كه با تو خود كفتم تو خواه از سخنم

پند كير خواه ملال حرف كاف وله ايضا طالع اكر مدد دهد دامنش آورم بكف نثر طالع اكر مدد ويره آلكن كتورم اكر نظم

كر بكشم زهی طرب و ربكشد زهی شرف نثر اكر چكه بنی زهی شادلق اكر قتل ايده زهی شرف مراد وصول الی اتدال

ويرب شمة فيض حاصل اولوب بعده وصل كلی ميسر اولورسه زهی شادمانی و اكر قتل ايدرسه زهی شرف كه انك

مقتولی اولم و انك طلبنده اولم شعر و تو بيد الحبيب سقيت سما لكان السم من بيده بطيب بيت كرچه نتوان ببوست

ره بردن شرط يار يست در طلب مردن نظم طرف كرم زكس نبست اين دل پر اميد من نثر كرم كوزن كمسه دن بغلمدی

بو بنم پر اميد كوكلم نظم كرچه سخن همی برد قصه من بهر طرف نثر كرچه سوز الترير بنم قصه می هر طرفه مراد قلب طلبده ساعی اولوب

بنم قصمدن هر شيخ واعظ سوز التر اما كمسه دن مرادی حاصل اولوب حضور بولوب كوز يوممشدر ديو شكايت ايدر رباعی

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من وين حرف معما نه تو خوانی و نه من هست از پس پرده كفت وكوی من و تو كر پرده

بر افتد نه تو مانی و نه من نظم چند بناز پرورم مهر بتان سنك دل نثر نيچه نازيله بسليم طاش كوكللو بتلر محبتنی نظم ياد پدر

نمی كنند اين پسران ناخلف نثر تا ای اكمزلر بو ناخلف اوغلنلر مراد قوای نفسانيه و هواجس شهوانيه اصلاح ايچون پند و حكمت ايله

بسلرم

بسلرم اما ادمدن حصه الوب ترك تجارات اتمزلر و توبه و انابت قلمزلر ديمكدر بيت كرچه عصيان كرد و آدم توبه كرد او بعد از آن

يافت او از توبه اش نزد خدا عز و شرف تو كنی عصيان نياری توبه هر كز يك نفس كرچه تو فرزند اويی ليك مستی ناخلف نظم

از خم ابروی تو ام هيچ كشايشی نشد نثر سنك قاشك بوكلمندن هيچ فتح اولمدی نظم وه كه درين خيال كج عمر عزيز شد تلف نثر واه كه بو اكری

خيالده عمر عزيز تلف اولدی مراد بونده خم ابرودن سقوط سالك در درجه سندن تقصيری سببی ايله درجه سندن ساقط اوله

اكا هيچ كشف و فتح اولمز لاجرم مادام كه سالك اهتمام اتميه عمرن ضايع ايدب فيض حاصل اولمز رباعی پس رو نتوان رفت بتقصير شتی

نرسد چون نبود مقصد و مرام بيش تو كه مردم كنه كنی دوری كی رهی با خدای درويش نظم ابروی دوست

كی شود دست كش من ضعيف نثر دوستك قاشی قچن اولور بن ضعيفك الن چكجی نظم كس نزد ست ازين كمان تير مراد

بر هدف نثر كمسه او رمشدر بو يايدن مراد اوقن نشانه مراد سقوط درجه ليل راه اولمز كه كمسه سقوط درجه ايله مراده

واصل اولمامشدر ديمكدر بيت هر كه مردم فرو رود در چاه او ببالای آسمان نرود نظم من بخيال زاهدی

كوشه نشين و طرفه انك نثر بن زاهدلق خيالی ايله كوشه نشينم و عجب اولدر كه نظم مغبچه زهر طرف می زندم بچنك و

دف نثر بر مغ اوغلانجغی هر طرفدن اورر بنی چنك و دف ايله مراد بودر كه بن زاهد خشك اولوب بر كوشه ده اوتورمق

استرم اراده غيبی بنی هر طرفدن شيخ مغنی و مراقب و ذوق طلب ايله اورب سالك و طالب ايدر بيت

من نخواهم كه شوم كوشه نشين و فارغ می كشد ليك كمند سر زلفت بيشم نظم بيخبرند زاهدان نقش بخوان و لا تقل نثر

بيخبرلر در زاهدلر نقش اوقی و ديمه نظم مست رياست محتسب باده بده و لا تخف نثر مست رياست يعنی مست ريادر

محتسب شراب وير و قورقمه مراد بودر كه زاهد خشك اولانلر اسرار طريقتدن غافللردر اول اسراری وجه بو

انلره ديمك و اهل ظاهر كه عالم غير عامل در مست ريادر عشق الهی صون و قورقمه كه اول بونی ادراك ايدمز رباعی ذوق كل و

مل باده پرستان دانند نه تنك دلان و تنك دستان دانند از بيخبری بيخبری معذوری ذوقيست درين ميان كه

مستان دانند نظم صوفی شهره بين كه چون لقمه شبهه می خورند نثر شهره صوفی سن كور كه چون شبهه لقمه سن بر نظم باردمش

دراز باد ان حيوان خوش علف نثر قوسقنی اوزون اولسون اول علفی خوش حيوانك مراد شبهادن احترازاتمينی

حیوانه تشبیه در قطعه قصه چکنم حیلت و رنکیم همه وز رفتن راه راست لنکیم همه از آز در آویخته چنکیم همه قسمت
قسّام بجنکیم همه نظم حافظ اکر قدم زنی در ره خاندان عشق نثر ای حافظ اکر قدم اورسک عشق خاندانی یولنده نظم
بدرقهٔ رهت شود همت شحنهٔ نجف نثر سنک بویوک قولاغزی اولور نجف حاکمنک همتی مراد بودر که اکر سالک طریقت
اولورسک نجف ولایتنده حاکم وانده مدفون اولان امیر المؤمنین علی رضی الله عنه حضرتنک همتی سنک قولاغزک اولور
که اکثر طریقتک سلسله سی امیر المؤمنین علیه منتهی اولور و هر کیمکه طریقته سلوک ایده انک روحانیتندن اکا همت و
مدد و تقویت حاصل اولور حرف قاف وله ایضا مقام امن و می بی غش و رفیق شفیق نثر امن مقامی چکنسز شراب
و مشفوق یار نظم کرت مدام میسر شود زهی توفیق نثر اکر سکا دایم میسر اوله زهی توفیق مراد بودر که موضع عبادت
که شیطاندن امن مقامیدر و شراب صافی که عشق خالص و اخلاص عبادتدر و مرشد مشفق اکر سکا ای سالک دایم
نصیب اولورسه زهی توفیق الهی قطعه که از میدان سوی میدان عقل آیی چو کیوان در زمان خود را بهفتم آسمان بینی
و رامروز اندرین منزل ترا حالی زیان آید زهی سرمایه و سودا که فردا زین زیان بینی نظم جهان و کار جهان جمله هیچ
در هیچست نثر جهان دخی کار جهان جمله هیچدر هیچدر نظم هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق نثر بیک کره بن بو نکته یی
امتحان ایتمشدر تحقیق مراد منطوقدن ظاهردر قطعه چه کنجها بنهادند و دیکری برداشت چه رنجها بکشیدند و دیکری آسود
بتازیانهٔ مرک از سرش بدر کردند که سلطنت مبرد تازیانه می فرمود نفس که نفس بر و تکیه می پیمود نظم بامنی رود
فرصت شمر غنیمت وقت نثر برامن یره کیت و فرصت صای و وقت غنیمتنی نظم که در کمینکه عمرند قاطعان طریق
نثر که عمر یولیسی کاهنده در قطع طریق ایدیجیلر مراد موضع عبادته کیدب وقتی غنیمت صایوب فرصتی فوت اتمکه دلالتدر
که اجل و امل و مرض و عوض قطع سلوک ایدیجیلردر دیمکدر شعر ومن یحمد الدنیا لعیش یسره فسوف لعمری عن
قریب یلومها اذا ادبرت کانت علی المرء حسرة وان اقبلت کانت کثیرا همومها نظم دریغ و درد که تا این زمان
ندانستم نثر حیف و درد که بو زمانه دک بلمدم نظم که کیمیای سعادت رفیق بود رفیق نثر که سعادت کیمیاسی یولداش ایمش
مراد یار طریقت و مرشد طریق حق کیمیای سعادت ایدوکن سندی بلمدم دیمکدر شعر عن المرء لا تسأل و سل عن قرینه

فکل

فکل قرین بالمقارن یقتدی اذا کنت فی قوم فصاحب خیارهم ولا تصحب الاردی فتردی مع الردی نظم بیا که توبه ز لعل
نکار و خندهٔ جام نثر کل که لعل نکاردن و خندهٔ جامدن توبه نظم تصوریست که عقلش نمی کند تصدیق نثر بر تصوردر که عقل انی
تصدیق اتمز مراد بودر که عقل معاد کلام الهیدن و فیض قلبیدن رجوع تصوری تصدیق اتمز یعنی عاقل اولان کلام الهیدن
و فیض قلبیدن رجوع تصوردن قبول قلمز من شمع طلعتت را پروانهٔ حقیرم پروانه وار روزی در پیش پات میرم
از دست چشم و زلفت پیش که داد خواهم وین می کشد به بندم وان می کشد به تیرم خیز ای طبیب نادان ترک معالجت کن
من درد عشق دارم درمان نمی پذیرم بر خاکم ار خرامی چون سرو من چو سبزه از خاک سر بر آرم تا دامنت بکیرم ای دوستان
مجویید از بند ان خلاصی آزادم از دو عالم کاندر غمش اسیرم باران اشک بارم چون ابر و برق خیزد از آه دردناکم و ز آتش
نفیرم من ترک او نکویم ور جان رود درین سر کز جان کریزم وز دوست ناکزیرم بر خاک آستانش هر شب مقام سازم
وز شوق وصل کویی پهلوست بر حریرم هر چند دوست هرکز یاد از جلال نارد یک لحظه نیست خالی از یاد او ضمیرم نظم
ملاحتی که ترا در چه زنخدانست نثر ملاحت که سکا چاه زنخدانده در نظم بکنه آن نرسد صد هزار فکر عمیق نثر انک کنهنه ایرمز یوز بیک
فکر عمیق مراد ملاحتدن کمالاتدر و چاه زنخدان مشکلات اسرار مشاهده در و اندهٔ بر وجهله کمالات و مراتب عالیه وار در که
انک فکره چوق فکر عمیق ایرمز بیت زهر چه عقل قیاسش کند ازان بیش است زهر چه وهم تصور کند فزونست او نظم
کجاست اهل دلی تا کند دلالت خیر نثر قنده در بر اهل دل که دلالت خیر ایده نظم که ما بدوست نبردیم ره بهیچ طریق نثر
که بز دوسته التمدک یولی هیچ بر طریقله مراد مرشد در وصول الی الله اولمز دیمکدر بیت صحبت صاحبدلان عین سعادت بود
هر که بیابد دمی دولت جاوید یافت نظم اکر چه موی میانت بچون منی نرسد نثر اکر چه سنک بیلک قیلی بنم کبی یه ایرشمز
نظم خوشست خاطرم از فکر این خیال دقیق نثر خوش در خاطرم بو خیال دقیق فکرندن مراد موی میاندن دقایق طریقتدر
که اول مرضیه ایرمز اما خاطر فاتر انک فکری ایله خوشدر بیت بجز این نکته نشد حاصلم از وقت فکر که بدان سر میانی
ره نبرد فکر دقیق نظم اکر برنک عقیقست اشک من چه عجب نثر اکر عقیق رنکنده ایسه بنم کوزم یاشی نه عجب نظم که مهر خاتم
چشمم لبیست همچو عقیق که کوزم یوزوکی مهری برلب در عقیق کبی مراد رنک معشوق عاشقنده تأثیر ایدب انک اثری بونده

ظهور ایدر دیکدر بیت عاشقان مرچند مشتاق جمال دلبرند دلبران با عاشقان از عاشقان عاشقترند نظم بخندید کفت
که حافظ غلام طبع توام نثر کوکلک ایله دیدی که حافظ سنک طبعک قولیم نظم ببین که تا بچه حدم همی کند تحمیق نثر
کور که تا نه حدّه دک بنی تحمیق ایدر مراد بر دوست خواجه حافظک معارف کثیره‌سن کورب مدح وتحسین اتدوکن
حکایت وکندویی تواضع وتنزل ایلیوب انک کلامنی تحمیقه حمل ایدوکن بیان در بیت تواضع کند خاک از بهر آن
بر دکر داو باد با آسمان نظم زبان خامه ندارد سر بیان فراق نثر قلم دلنک بیان فراق باشی یوقدر نظم
چکونه شرح دهم با تو داستان فراق نثر نجه شرح ویرم سکا فراق قصه‌سن مراد فرقت جیبب قلم ایله تحریر اولنمدوغنی
بیاندر شعر اشتیاقی بقرب حضرتکم شرحه لاتیتم بالقلم بیت ساطها کر بنویسیم سخن مشتاقی ماند از شوق تو صد ساله
حکایت باقی بیت زبان خامه جکرسوز داز بیان فراق بدوستان چه نویسیم زداستان فراق نظم رفیق خیل خیالیم و
هم رکاب شکیب نثر خیال اتلولرینه یولداشز وصبر هم رکابی نظم قرین آتش هجران و هم عنان فراق نثر آتش هجران
یولداشی یوز وفراقله قوشلمش مراد بو وجهله فرقتده اولوب خیال وصبرله قرار اتدوکن بیان در بیت وکرنه خیل
خیال توام لشکرم نشدی مرا که کشتی ثمان چند بی کران فراق نظم دریغ مدّت عمرم که بر امید وصال نثر دریغ عمرم
مدّتی وصال امیدی اوزره نظم بسر رسید نیامد بسر زمان فراق نثر فراق زمانی باشه کلمدی باشه ایردی مراد عمر
آخر اولدی دیکدر بیت زمان وصل چو سالی بود بود دیکدم ولیک لحظه بسالی بود زمان فراق نظم سری که بر سر
بفخر می سودم نثر بر باشی که فلک باشی اوزره فخرله سورتر ایدم نظم بر آستان که نهادم بر آستان فراق نثر دوغولر
حیثچون قوم وق فراق ایشکی اوزره مراد تفخر وتکبر ایدر ایدم شمدی تنزل ایدب وصل استر اولدم بیت
بر آستان کران امید وصل تو نیست بود ترحم جانان بر استان فراق نظم چکونه باز کنم بال در هوای وصال نثر نیجه آچم
قنادی وصال هواسنده نظم که ریخت مرغ دلم پر در آشیان فراق نثر که دوکدی کوکلم قوشی قنادی فراق یواسنده
مراد منطوقدن ظاهردر که فراق آشیانندن خلاصه آلات واسبابم یوقدر دیر بیت قرار مرغ اکرچه در آشیان باشد دلم قرار
نکیرد در آشیان فراق نظم چکونه دعوی وصلت کنم بجان که شدست نثر نجه وصلت دعوی سن ایدم جانه که اولمشدر نظم

تنم

تنم وکیل قضا و دلم ضمان فراق نثر بدنم قضا وکیلی وکوکلم فراق کفیلی مراد بنده ضد وصل ظاهر ایکن وصل دعوی سن اتمک
صحیح دکلدر دیکدر بیت چو وصلتش بمن آید فراق بکریزد اکرچه در تن من دل شده ضمان فراق نظم ز سوز شوق دلم
شد کباب دور از یار نثر شوق حرارتندن کوکلم کباب اولدی یاردن اراق نظم مدام خون جکرمی خورم ز خوان فراق
نثر دایم جکر قانن ایچرم فراق سفره‌سندن مراد منطوقدن ظاهردر که فراقدن المدن غیری خطر یوقدر بیت بنان وصل
بنان کی رسد چو دستم را طعام زهر رسد دایما ز خوان فراق نظم کنون چه چاره که در بحر غم بکردابی نثر شمدی نه چاره که
غم دکزنده بر کردابه نظم فتاد زورق صبرم ز بادبان فراق نثر دوشدی صبرم صندلی فراق یلکندن مراد فراق یلکنی
بنم صبرم صندلن سورب غم دکزنده کردابه دوشردی که خلاصه چاره یوقدر دیکدر بیت کنار را برسد چون بباد بان کشتی
کنار یار بجواهم ز بادبان فراق نظم بسی نماند که کشتی عمر غرقه شود نثر چوق قلمدی که عمر کمسی غرق اوله نظم ز موج شوق
تو در بحر بیکران فراق نثر سنک شوقک موجندن فراق دکزنده مراد منطوقدن ظاهردر بیت امیدست که لولوی وصل
نغز کرم فرو روم چه بدریای بی کران فراق نظم فلک چو دید سرم را اسیر چنبر عشق نثر فلک چون کوردی باشمی عشق
چنبری اسیری نظم ببست کردم صبرم بریسمان فراق نثر بغلدی صبرم بوینونی فراق اپنه مراد عاشقه غالب احوال
فرقت اولور حصول وصلت سهولت ایله اولمز دیکدر نظم چو پنجه ام برسد با تو در فرقت نثر اکرچه بسته چو شیرم
بریسمان فراق نظم فراق هجر که آورد در جهان یارب نثر فراق و هجری کم کتوردی جهانه یارب نظم که روز هجر
سیه باد خانمان فراق نثر که هجرک کونی قره اولسون دخی فراق خانمانی مراد هجر و فراقه دعا علیه در بیت چو ضد بضد
هویدا شود درین عالم سرای وصل شود خوش ز خانمان فراق نظم بپای شوق کراین ره بسر شدی حافظ
نثر شوق ایاغی ایله اکر بو یول باشه واریدی حافظ نظم بدست هجر ندادی کسی عنان فراق نثر هجر النه ویرمزدی
کمسه فراق او یانن مراد شوق ایاغی ایله فراق مسافه‌سی قطع اولنمز یاردن عنایت اولمیجه وصلته ایرلمز دیکدر
بیت عنان خیل خیال فراق چون بکشم نداده اند چو در دست من عنان فراق وله ایضا کسی مباد چو من
خسته مبتلای فراق نثر کمسه اولمسون بن خسته کبی فراق مبتلاسی نظم که عمر من همه بکذشت در بلای فراق

دوکلی کچدی فراق بلاسنده مرادکندونک فراقدن بلای عظیمه مبتلا ایدوکن بیان و وصول الی الله حصول بولمدوغندن
شکایت در قطعه مردم که من ازحبیب دورم آن وقت زعمر من نیست من مرده شمارم این تنم را کرچه که
لباس او کفن نیست نظم اکر بدست من افتد فراق را بکشم نثر اکر بنم الومه دوشرسه فراقی اولدور نظم زمردو دیده
دهم باز خونبهای فراق نثر ایکی کوزدن ویررم کرو فراق قان بهاسن مراد بودرکه وصل وصول حصول بولورسه
فراق هلاک اولور بن اولدم شوقدن قان اغلرم که قان بهای فراق اولور رباعی در هجر همی سازم ازشرم خیال
در وصل همی سوزم ازبیم زوال پروانه وشمع را همین باشد حال در هجر نسوزد و بسوزد بوصال نظم غریب و
عاشق ومسکین فقیر وبیچاره نثر بومصراع مرهوندر نظم کشید محنت ایام جورهای فراق نثر چکدی ایام محنتنی وفراق
جورلرنی مراد المؤمن فی قلته وذلته حسنجه مؤمن محنت وجور چکمکدن خالی اولمز غزل مایم وغم عشق وسر کوی ملامت
کم کرده زبیخویشتنی راه سلامت شهریست پر از فتنه وراهیست پرآشوب نه روی سفر کردن ونه رای اقامت
اشکم که برخسار تو مانیست نشاندم هرگوشه چشم بصد اعزاز وکرامت درسینه عجب نیست که دارد دل بیمار انزکه
خمیده ست چو ابروی تو قامت هرشب که جلال ازغم دل آه برآورد سکان سماوات بنالند تمامت نظم کجا روم چه کنم
درد دل کراکویم نثر قنده کیدم نیلیم کیمه دیم نظم که دادمن بستاند دهد سزای فراق نثر که بنم دادم الهوویره وفراقک
لایقنی مراد بودرکه فنی برارشاد همته قادر اهل تصرف وصاحب حال که بکا ارشاد وهمت ایدب وصول تحصیل اتدرب
فراقی مهجور وبندن دورایده غزل چو نیست حال بستان ای باد نوبهاری کز بلبلان برآمد فریاد بی قراری ای
کنج نوش دارو برخستگان نظرکن مرهم بدست ومارا مجروح می کذاری یا طوطی برآور یا برفتی فرو هل ورنه
بشکل سیرت شور ازجهان برآری عود ست زیر دامن یاکل دراستینت یا مشک برکریبان بنمای تا چه داری
هر دردرا که بینی درمان وچاره هست درمان درد سعدی بادوست سازکاری نظم فراق رابفراق تو مبتلا سازم نثر
فراقی سنک فراقکه مبتلا ایدرم نظم چنان که خون بچکانم زدیدهای فراق نثر ایله که قان طملدرم فراق کوزلرندن
مراد مانع وصلت وقربت اولنه سنک عشقنک دوشرب انی دخی مبتلای فراق ایدب قان اغلدورم تاکه بنم ایله

محال

محال اولوردیمکدر بیت چند سوزانی مرا ای نار هجران بی کناه من نه وصل او رسم آخر تو مانی روسیاه نظم
من از کجا وفراق از کجا وغم زکجا نثر بن قندن وفراق قاندن وغم قندن نظم مکر بزاد مرا مادر از برای فراق نثر
مکر دوغوردی بنی انا فراق ایچون مراد هر برغم بر یردن کلوب بر یرده مجمع اولدق که انلر بندن مفارقت
اتمزلر مکر آنم بنی انلره محل اولمق ایچون دوغورمش دیمکدر بیت تازما دزاده ام هرکزنبودم شادمان مادرم ماند
مرا از بهر غمها زاده است نظم فراق هجر که آورد درجهان یاری نثر فراق هجری کم کتوردی جهانه یاری نظم
که روز هجر سیه باد خانهای فراق نثر که هجر یوزی قره اولسون وفراق اولری غزل سابقده بونک مثلی کچمشدر نظم
ازین جهت من وحافظ چو بیدلان شب وروز نثر بو جهتدن بن دخی حافظ عاشقلر کبی کیجه کوندز نظم چو بلبل سحری می زنم
نوای فراق نثر سحر بلبلی کبی اوررم فراق کواسنی مراد بودرکه اهل اکرچه فرقتده در اما بلبل سحری کبی خوب نوادر
حرف الکاف وله ایضا ای دل ریش مرا با لب تو حق نمک نثر ای دلبر بنم یاره لو کوکلمک وار در سنک لبک ایله طوز حقی
نظم حق نکه دار که من می روم الله معک نثر حقی صقله که بن کیدرم الله سنک ایله اولسون مراد مخاطبدن نفس درکه
قلب مجروحک انی اصلاح ایچون حقی وانوکله حق نان ونمک وار در لاجرم اول حقی ضایع المیوب نصحی قبول قلمق کرک
تاکه تن وقلب قره کیدجک نفس حضرت عندیت الهیه اولا شعر ایا صاحب الذنب لا تقنطوا فان لاله رؤف
رؤف ولا ترحلن بلا عده فان الطریق مخوف مخوف نظم توی آن جوهر پاکیزه که در عالم قدس نثر سنسن اول کوهر پاکیزه
که عالم قدسده نظم ذکر خیر تو بود حاصل تسبیح ملک نثر سنک ذکر خیرک اولور تسبیح ملک حاصلی مراد مؤمن اولنلر ایچون
ملائکه ذکر بالخیر ایدب تسبیح اتدکلرن بیان در نته کم حم مؤمن سوره سنده حق تعالی خبر ویرر الذین یحملون العرش
ومن حوله یسبحون بحمد ربهم ویؤمنون به ویستغفرون للذین آمنوا ربنا وسعت کل شیء رحمة وعلما فاغفر للذین
تابوا واتبعوا سبیلک وقهم عذاب الجحیم ربنا وادخلهم جنات عدن التی وعدتهم ومن صلح من آبائهم وازواجهم
وذریاتهم قطعه درون بحر معانی ولانه ان کهری که قدر وقیمت خود را ابجا توانی کرد اکر تو جنس همایی وجنس زاغ نه
بدانکه میل بسوی هما توانی کرد نظم در خلوص منت ارمست شکی تجربه کن نثر بنم سکا خلوصمده بر شکک وار سه تجربه قیل

نظم کس عیار زر خالص نشناسد چو محک نثر کمسه خالص التونک عیارن بلمز محک کبی مراد قلبک نفسه کلام روحانی سن

بیان در که قلب نفسه دیر اکر بنم سکا اخلاصده شکک وار ایسه تجربه قل که کلامی محک شریعة و طریقة اور کورکه شریعت

و طریقت موجبنجه کلام حق و خیر در قطعه اکر پند من خواهی چو نست تان بمیزان شرعی کلام بسنج اکر سالکی و طریقت

گزین پیامی در و کفته ام همچو گنج نظم کفته بودی که شوم مست و دو بوست بدهم نثر دمیش ایدک که مست اولایم دخی

سکا ایکی بوسه و یره یین نظم وعده از حد بشد و نامه دو دیدیم و نه یک نثر وعده حددن کندی بزنه ایکی کوردک نه بر

مراد مخاطبدن نفس در که قلب اکا دیر وعده اتمش ایدک که مست عشق الهی اولاین دخی ترک دنیا و اخری قلایین

وعده حددن کچدی نه ایکی سن ترک اتدک نه برن قطعه غزل از لو تا مقصود چندان منزلی در پیش نیست یک قدم بر

هر دو عالم نه که کامی بیش نیست معنی درویش اکر خواهی کمال نیستیست هر کرا هستی خود باقیست او درویش نیست

تا تو ناکامی نه بینی کی توانی یافت کام رانک مرهم در حقیقت جز برای ریش نیست بنده کی عشق کن و ز کفر و دین آگاه باش

کز جدل آسوده شد هر کس که او را کیش نیست شدت راه بیابان طلب از ما شنو تو کجا دانی که این منزل ترا در پیش نیست

از فغان جنک و نوشا نوش مستان کوشها انچنان پر شد که جای پند را اندیشه نیست که جلال از بی خودی بی پرده

می کوید سخن از کرم معذور داریدش که او با خویش نیست نظم بکشا پستهٔ خندان و شکر ریزی کن نثر آچ پستهٔ

خندانی شکر دوکیجیلک قل نظم خلق را از دهن خویش میندار بتنک نثر خلقی کندو اغزکدن شکته براقمه مراد قلبک

نفسه خطابی در که اغزکی اچوب کلاما عبارت سویله خلق بو کمسه ذکر و تسبیح اتمز و تلاوت قرآن قلمز دلسز در دیمسونلر

قطعه ای غره برحمت خداوند در رحمت او کسی چه کوید هرچند موثر است باران تا دانه نیفکنی نروید نظم

چرخ بر هم زنم ار غیر مرادم کردد نثر چرخی بر بر نه اورورم اکر مرادم غیری دونرسه نظم من نه آنم زبونی کشم از

از چرخ فلک نثر بن اول دکلم که زبونلق چکم چرخ فلکدن مراد مستجاب الدعوتن حضرت حق مرادم حاصل ایدر دور فلک

خلافندن غم چکمزن دیمکدر بیت اکر در قول و در فعلی تو صادق خدا دارد سخنهایت مصدق نظم چون بر حافظ خویشتن

بکذاری باری نثر چون باری کندو حافظ قلنده قومزسن باری نظم ای رقیب از بر او یک دو قدم دورتر نثر

ای رقیب انک قندن برایکی قدم ایراغ یر چوق مراد مخاطب اولان رقیب شیطاندر قلب اکا دیر اکر روحی یا نفسی ان علیکم

لحافظین کراما کاتبین حسبنجه حافظ اولان ملک قنده قومزسک باری قتی اضلال المیوب بر مقدار ایراق اول

وله ایضا اکر شراب خوری جرعهٔ فشان بر خاک نثر اکر شراب ایچرسک بر جرعه صاچ خاک اوزره نظم در ان کناه که

نفعی رسد بغیر چه باک نثر اول کناهدن که بر فایده ایره غیره نه غم مراد ظاهره کوره بودر که اکر عیشده او لورسک

فقرایه دخی حصه دار قل که اسراف دخی ایدرسک لا خیر فی السرف ولا سرف فی الخیر حسبنجه غم یوقدر

شعر تنعمت کن مفضلا فضلها والارض من کا الکرم نصیب نثر و طریقة نظر مراد بودر که عشق الهی نوش ایدوب

طریقة سلوک ایدرسک غیریلری ارشاددن و دعادن فراموش اتمه اکرچه سلوک طریقت اهل ظاهر قتنده خطا و

کناه در اما شول کناه که اندن غیره نفع اوله غم دکلدر نظم برو بهر چه تو داری بخور دریغ مدار نثر یوری هر نکک وار ایسه

حیف دو تمه نظم که بی دریغ زند روزکار تیغ هلاک نثر که دریغ و تو قصز اور روزکار هلاک قلجنی مراد موتدن

اول بذل مال ارشاد در بیت خرم کسی که حاصل عمر عزیز خویش با دوستان بخورد و بدشمن رها نکرد نظم بخاک پای تو

ای سرو ناز پرورمن نثر سنک خاک پایک حقیچون ای بنم نازله بسلنمش سروم نظم که روز واقعه پا وا مکیرم از سر خاک

نثر که اجل کوننده ایاق چکمزم طپراق باشندن مراد موتدن و خاک آستانه کرمکدن احتراز اتمزم دیمکدر که رسول الله صلی الله

علیه و سلم بیورر الموت راحة للمؤمنین دخی الموت تحفة المؤمن بیورمشدر بیت خوردا الجلیل در افکنم مست الحا

تا بنکرم آن جان جهان هست آنجا نظم چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک نثر نه اصل جهنمی نه اصل جنتی نه آدمی

نه ملک نظم بمذهب همه کفر طریقتست امساک نثر دوکلی نک مذهبنده طریقتده ختت مراد جمع طوایف خستک و امساک

مالک طریقتده خطا اید و کنه اتفاق اتمشلردر دیمکدر بیت ای دل ار هستی بجان جویای او لن تنالوا البر حتی تنفقوا

نظم مهندس فلکی راه دیر شش جهتی نثر فلکه منسوب مهندس جهات سته منسوب دیبری نظم چنان ببست که ره نیست زیر

دام مغاک نثر بله بغلمش در که یول یوقدر چقور دوزاغی التنه مراد مهندس فلکیدن تقدیر الهی در و دیر شش جهتدن مراد

دنیادر لاجرم تقدیر حق بوینی شویله بغلمشدر که کمسه بر التنه کرسه کرکدر شعر اری الدنیا ستوذن با نطلاق مشمرة

علی قدم وساق فلا الدنیا بباقیة وحیّ فلا الدنیا بباقیة وحیّ ولا حیّ علی الدنیا بباق نظم فریب دختر رز طرفه می زند ره عقل

نثر اوزم چبغی قزی الدمسی عجب اورر عقل یولن نظم مبادا تا بقیامت خراب طارم تاک نثر اولمسون تا قیامته دک خراب

اوزم چبغی اوی مراد بودر که شراب که عشق الهی در عقل معاش یولن اورر قیامته دک انک اوی یعنی خانقاه خراب اولمسون

بیت چون عقل عقال مردم آمد آن چیز که زدر پش کشود راسم نظم براه میکده حافظ خوش از جهان رفتی نثر میخانه یولنه

حافظ خوش جهاندن کتدک نظم دعاء اهل دلت باد مونس دل پاک نثر اهل دل دعاسی سنک پاک قلبکه مونس اولسون مراد

بودر که ترک جهان ایدب سلوک طریق خانقاه قلدک اهل دل دعاسی سنک پاک قلبکه مونس ولسون دیو دعا ایدب مرکیمکه بویله

ایده دعایه مستحق اولدوغن اشعار ایدر بیت هزار آفرین باد بر جان تو خداوند عالم نکهبان تو وله ایضا هزار دشمنم

ار می کنند قصد هلاک نثر بیک دشمن اکر ایدرلرسه بکا قصد هلاک نظم کرم تو دوستی از دشمنان ندارم باک نثر اکر سن

دوست ایسک دشمنلردن بکا نه باک یعنی تغم مراد بودر که شیاطین وجن وانس ونفس جنیه وقوای نفسانیه اکر بنم هلاکم قصد

ایلرسه المعصوم من عصمه الله حسبنجه حضرت حق بکا عاصم ودوست اولورسه انلردن غم یوقدر بیت خداوندا هزاران همت

قاسم ندارم غم اکر باشی تو عاصم نظم مرا امید وصال تو زنده می دارد نثر بنی سنک وصالک امیدی دری دوتر نظم

وکرنه هر دمم از هجر تست بیم هلاک نثر یوخسه هر دم وار در بکا سنک هجرکدن هلاک قورقوسی مراد منطوقدن ظاهر در بیت

مراد از زندکانی وصلت تست وکرنه مردنم بهتر ز عصیان نظم نفس نفس اکر از باد نشنوم بوبیت نثر نفس نفس اکر

یلدن دوبیم سنک قوقک نظم زمان زمان کنم از غم چو کل کریبان چاک نثر زمان زمان ایدرم غمدن کل کبی یقه می چاک مراد

بوی الهی استشمام المتیم لی صبرا اولوب یقه می چاک ایدر ایدم دیمکدر نظم بای من نغزیدی از هجر و برافتادم بخاک نثر کر بنودی

دست لطف دوست دامن کیر من نظم رود بخواب دو چشم از خیال تو هیهات نثر کیدرمی اویقویه اکی کوزسنک خیالکدن

هیهات نظم بود صبور دل اندر فراق تو حاشاک نثر صبر ایدیجی اولورمی کوکل سنک فراقکدن حاشا و کلام مراد سنک

خیالکدن ایکی کوزم اویقویه کیتمز و کوکل سنک فراقکده صبر اتمز دیمکدر شعر کیف طیب العیش فی هجر الحبیب لا تنام العین

فی هجر الفراق نظم اکر تو زخم زنی به که دیکران مرهم نثر اکر سن زخم اورر سک یکدر که غیر یلر مرهم اوره نظم وکر تو زهر دهی به که

دیکران تریاک نثر اکر سن زهر ویره سن یکدر که غیر یلر تریاک ویره مراد دوستدن جور وجفا عاشقه لطف ووفا کلور دیمکدر

شعر کل داء جاء من محبوبنا عین الدوا کل سم قاتل وانه تریاق لنا بیت جنان بداد قضا را رضا دل وجانم که دل

جفاتست وفا اندوروان صفا نظم بضرب سیفک قتلی حیاتنا ابدا نثر سنک قلجک ضربی ایله بنم قتلم حیاتمدر ابدی

نظم بان روحی قد طاب ان یکون فداک نثر زیرا بنم روحم کوکچک اولور سنک فداک اولا مراد نفسمی قتل اتدکک

حیات ابدیه درکه ریاضت بر له بذل روح اتدوکم طیب عیش در دیمکدر بیت مردن نعنم حیات جان بود زان سبب

جانم ترا قربان بود نظم عنان مپیچ که کر میزنی بشمشیرم نثر اویان دوندرمه اکر بنی اورر سک قلج ایله نظم سپر شدم

من و دستت ندارم از فتراک نثر قلتمان اولورم بن وال چکمزم سنک فتراکیدن مراد قتل دوستدن قاچمیوب

اکا جانن فدا اتدوکن بیان در قطعه جان سپر ساخته ام ناوک مژکان ترا تا همه خلق بدانند که جان سپرم منی بیت

کر هستی من ستاندان دوست شادم که قبول کردن اوست نظم ترا چنان که تویی هر نظر کجا بیند نثر سنی هو بیله که

سن سن هر نظر قنده کورر نظم بقدر بینش خود هر کسی کند ادراک نثر کند و نظری مقداری هر کسه ادراک ایدر مراد

مشاهده جمع مراتب متفاوته ایله اولدوغن بیان در بیت نیست یکسان هر کسی در دیدن دیدار دوست هر

شب پره هرکز ندارد تاب تاب آفتاب نظم بچشم خلق عزیز آن زمان شود حافظ نثر خلقک کوزنه عزیز اوله زمان

اولور حافظ نظم که بر در تو نهد روی مسکنت بر خاک نثر سنک قپک اوزره قویه مسکنت یوزن خاکه وزره مراد

درکاه حقده ذلت وعرض نیاز ایدن کمسه خلق نظرنده عزیز اولدوغن بیان در بیت رو بر درش تو ذلت وخواری کن

اختیار تا در زمان خویش عزیز جهان شوی وله ایضا اکر بکوی تو باشد مرا مجال وصول نثر اکر سنک محلکه

اولا بکا مجال وصول نظم رسد بدولت وصلت نوای من باصول نثر ایریشور سنک وصلک دولتنه بنم نوام اصوله

مراد تقرب سلوکی حاصل اولیجق وصول حصول بولوب انتظام احوال وتأثیر مقال میسر اولور دیمکدر بیت بتدریج وثبات و

انتظار وتربیت کردد مه نو بدر و باران در و خون مشک و حجر کوهر نظم قرار برده ز من آن دو سنبل رعنا نثر

قرار التمشدر بندن اول اکی سنبل رعنا نظم فراغ برده ز من آن دو نرکس مکحول فراغی التمشدر بندن اول اکی سرمکوز

مراد غیب هویت ذات وکنه صفات بنی بی وار قلدی وعین ذات وعین صفات که مستورلردر بنم فراغ قلبمی الدی دیمکدر
بیت سؤال بنده ز الطاف دوست یکنظرست زعین لطف نظر کن بحالم ای مکحول نظم دل از جواهر مهر تو صیقلی دارد
نثر کوکل سنک محبتنک جواهرندن برصیقلی واردر نظم بود ز زنک حوادث مرآینه مصقول نثر اولور حوادث پاسندن
البته صیقللنمش مراد قلب محبت اتدایله مصقول اولیجق حوادثدن مصقول وصاف اولور دیمکدر بیت اکر حوادث
ایام سر کند چون موج دل مصیقل ما را همان صفاییست نظم من شکسته بدحال زنده کی یابم نثر بن یره مرحاللو
صنوح حیات بولورم نظم دران نفس که بتیغ غمت شوم مقتول نثر اول نفسده که سنک غمک قلجی ایله اولم مقتول
مراد نفسمی قتل اتدوکک نفسده حیات ابدیه بولورم دیمکدر بیت مترس از محبت که خاکت کند که باقی شوی کر بلاکت کند
نظم چه جرم کرده ام ای جان ودل بحضرت تو نثر نه کناه ایلدم ای جان ودل سنک حضرتکده نظم که طاعت من
بی دل نمی شود مقبول نثر که بن عاشقک طاعتی اولمز مقبول مراد منظوقدن ظاهردر بیت چه کردمت که مرا پای بند غم کردی بیا بیا
رخ زیبا بما نما ای دوست نظم چو بر در تو من بی نوای بی زر و زور نثر چون سنک قپک اوزره بن التونسز وقوتسزی نوا
نظم بهیچ باب ندارم ره خروج ودخول نثر هیچ باب ایله دونمزم خروج ودخول یولن بو بیت مرهوندر نظم کجا روم چکنم
چون شوم چه چاره کنم نثر قنده کیدم نه ایدم نیجه اولم نه چاره ایدم نظم که کشته ام زغم ورنج روزکار ملول نثر که اولمشم
غم ورنج روزکاردن ملول مراد بودر که اکرچه هیچ وجهله وصوله مجالم یوق غم ورنج روزکاردن ملولم اما قانده کیده
نه چاره ایده یین که سنک درکاهکدن غیری قرارکاهم یوقدر بیت نه دست با تو در آویختن نه جای کریز نه احتمال
فراق ونه اختیار وصول نظم خراب تر ز دل من غم تو جای نیافت نثر سنک غمک کوکلمدن خراب رک یر بولمدی
نظم که ساخت در دل تنکم قرارکاه نزول نثر که دوزدی طار کوکلمده قونمق قرارکاهن مراد بودر که غمه مناسب مکان
خرابه در چون بنم قلبم غایتده خراب ایدی سنک غمک انی مکان اختیار اتدی بیت خراب بود دلم بود خالی از غم دوست
کرم نمود غمش کرد آن مکان معمور نظم بدرد عشق بساز وخموش کن حافظ نثر عشق دردی ایله دوزل وساکن
اول حافظ نظم رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول نثر رموز عشقی فاش اتمه اهل عقوله مراد اهل حال

وهمزبان

وهمزبان اولمین کمسه ایله مکالمه وکشف راز روا دکلدر دیمکدر رباعی با یار نو از غم کهن باید گفت با او بزبان او سخن
باید کفت لا تفعل وافعل نکند چندان سود چون با عجمی کن مکن باید کفت وله ایضا بعهد کل شدم از توبه شراب خجل
نثر کل عهدنده اولدم شراب توبه سندن خجل نظم که کس مباد ز کردار ناصواب خجل نثر که کمسه اولمسون ناصواب عملدن
خجل مراد زمان مکاشفه ده عشق الهیدن فراغت اتدوکمدن شرمسارن دیوب کمسه خطالو عملدن خجل اولمسون دیو
دعادر بیت حق نکه دارد م ازان کردار که شوم شرمسار روز شمار نظم صلاح ما همه دام رهست ومن زین بحث
نثر بزم صلاحمز دوکلی یول دوزاغی در وبن بو بحثدن نظم نیم ز شاهد وساقی بهیچ باب خجل نثر دکلم محبوب وساقیدن
هیچ باب ایله خجل مراد بودر که بزه صلاحی ونفعی اولان که کار دنیا در دام بند طریقت در اما بن اکا مقید دکلم لاجرم محبوب
حقیقی وشیخ طریقتده هیچ وجهله شرمنده دکلم شعر یا من بدنیاه اشتغل قد غره طول الامل ولم تزل فی غفلة
حتی دنا منک الاجل والموت یاتی بغتة والقبر صندوق العمل نظم ز خون که رفت شب دوش از سراچه چشم نثر
قاندن که کتدی دون کیجه کوز سرایچوغندن نظم شدیم در نظر شبروان خراب خجل نثر اولدق اویقو شبرولری نظرنده
خجل مراد خواب شبرولری کلمکه کوزمدن اقن یاشم مانع اولدی المردن شرمنده اولدم دیو کندو بیخوابلغن حکایت ایدر
قطعه شب دراز دو چشم بر آستان امید که بامداد در حجره می زند ما مول شب دراز نخسبم که دوستان کویند بسر نیش
عجبا للمحب کیف ینام نظم تو خوب روی تری ز آفتاب شکر خدای نثر سن کونشدن خوب یوزلورکسن شکر خدایه نظم
که نیستم ز تو در روی آفتاب خجل نثر که دکلم سندن کنش یوزنده خجل مراد وجه محبوب جان آفتابدن احسن ایدوکن بیان ایدر
قطعه تیره شود چشم سر از نظر آفتاب زانکه بدیدار او دیده نمی داشت تاب چشم سر و چشم دل خیره شد از روی تو
زانکه تو روشن تری از مه واز آفتاب نظم بود که یار نپرسد کناه خلق کریم نثر اولی که یار صورمیه کناهی خلق کریمدن نظم
که از سؤال ملولیم واز جواب خجل نثر که سؤالدن ملولز وجوابدن خجل مراد بودر که حضرت حق کریم ورحیم وغفار الذنوب وستار
العیوب در امیدوارز که کندو اخلاقندن بزم عصیانمز سؤال اتمیه والا سؤال وجوابدن ملالتده وخجالتده یوز بیت
کسی که اعتمادش بود در عمل منم بر کرمهای حق معتمد نظم رخ از جناب تو جای دکر نتافته ایم نثر یوزی سنک جنابکدن

غیری یره دوندرمدم نظم نیم بیاری توفیق ازان جناب خجل نثر دکلم توفیق یارلغی ایله اول جنابدن خجل مراد جناب حقدن
غیریه توجه اتمدم که توفیق رفیق اولدوغیچون جناب حضرت حقدن شرمنده دکلم دیو شکر ذکر ایدر بیت اگرچه خجلتیم
بنیت ازعلمهایم ولی نه اوزمن از عصمت خداوندست نظم چرا بزیر لب ازجام خندهٔ بزند نثر نیچون لب التنده
قدحدن برخنده اورر نظم اگرنه ازلب لعل توشد شراب خجل نثر اگر سنک لعل لبکدن دکل ایسه شراب خجل مراد شرابک
خنده سی خندهٔ خجلت در دیمکدر پس انک خنده سنه مغرور ومفتون اولموق گرک بیت شراب کزلب جام من بخلق خنده زند
مباش غره بدان کوست خندهٔ خجلت نظم رواست نرگس مست ار فکند سر در پیش نثر روا در نرگس مست اگر باش اوکه بر غوره سه
نظم که شد ز شیوهٔ آن چشم پر عتاب خجل نثر که اولدی اول چشم پر عتاب شیوه سندن خجل ه مراد شرمنده اولان باش اشغه ایدر
نرگس کوزلدن او تنوب باش اشغه اتمشدر دیو عین ذات تجلیسندن عصاة عرضه عرصاتده و لوتری اذ المجرمون ناکسوا
رؤسهم عند ربهم حسنجه باش اشغه اتدکلرینه رمز ایدر قطعه گر نخواهی که سرفرو نبری پیش یزدان ز شرمساری تو هرچه
زونهی کرد کن پرهیز هرچه فرمود او گذاری تو نظم حجاب ظلمت ازان بست آب خضر که گشت نثر ظلمت حجابنی اندن باغلدی
خضر صویی که اولدی نظم که طبع حافظ وزین شعر همچو آب خجل نثر حافظ طبعندن وبو صوکبی شعردن خجل مراد کندونک طبع لطیفنی
وحقایق طریقت بیان ایدر شعرنی آب حیاتدن ترجیح ایدرکه اول حیات اشباحه بو حیات ارواحه سبب در بیت ای کلاز آب
حیات سخن چون جانست در دل مردهٔ من جان دگر پیدا شد نظم ازان نهفته رخ خویش در نقاب صدف نثر لؤلؤ کیچون اورتمشدر
کندو یوزنی صدف نقابنده نظم که شد ز لؤلؤی نظمم در خوشاب خجل نثر که اولدی نظمم لؤلؤسندن خوشاب صولو انجو خجل
مراد کندو نظمنی لؤلؤی آبداردن ترجیح در وله ایضا ای رخت چون خلد و لعلت سلسبیل نثر ای دلبر رخک جنت کبی در ولبک
سلسبیل در نظم سلسبیلت کرده جان و دل سبیل نثر سلسبیل الیمش سکا جان وکوکل سلسبیل مراد بودرکه عاشق دیدار حقه جنت جمال حق
وسلسبیل جمال الهی در لاجرم انک کلامنه سلسبیل جان و دلی سبیل اتمشدر قطعه غوغای عاشقان وتمنای عارفان حرص بهشت نیست
که شوق لقای تست قومی هوای نعمت دنیا همی زنند قومی هوای عقبی ومارا هوای تست گر ما مقصریم تو بسیار رحمتی عذری که
می رود بامید وفای تست نظم سبز پوش از خط بگرد لب نثر سنک خطک یشل گیدری لبک کنارنده نظم همچو مور انند گرد سلسبیل

قربجه لر کبی در سلسبیل کنارنده مراد ملائکهٔ مقربین که کلام الهی حفظ سیدر اول حضرته نسبت قربجه کبی درلر سلسبیل قراکنده
غزل هر سخن کو نه علم وقرآنست یا نه توحید رب سبحانست آن سخن را تو لغو دان و عبث هر سخن گوی بلکه تاوانست
چون کلام تو ذکر حق باشد آن سخن نه خلاصهٔ جانست ذکر وقرآن بود چو برد ملک لاجرم این دو جان ایمانست
جمله املاک با چنین حشمت بر سر عجز خویش حیرانست نظم یارب این آتش که بر جان منست نثر یارب بو اودکه بنم
جانمده در نظم سرد کن زان سان که کردی برخلیل نثر صوغوق قل انک کبی که اتدک خلیل اوزره مراد بودرکه
بنم اودومی یانارکونی بردا وسلاما علی ابراهیم حسبجه بارد وگلستان سلامت قل بیت در توکل گر نکردی ترک جان
کی شدی آتش گلستان بر خلیل نظم برنمی یارم مجال ای دوستان نثر بن قادر دکلم مجاله ای دوستلر نظم زانکه او دارد
جمال بس جمیل نثر زیرا انک زیاده جمیل جمالی واردر مراد تجلی جمال حقه مجال وقدرتم یوقدر دیو اول جمال غایتیچ
جمیل ایدوکن بیان ایدر بیت کمال حسن وجود ز هرکه پرسیدم جواب داد که در غایت کمالست این نظم پای لنگست و
منزل چون بهشت نثر ایا غمز اغسق و قوناق جنت کبی نظم دست ما کوتاه و خرما بر نخیل نثر المرقصه و خرما اغاج اوزره
مراد منزل مطلوب بعید وایا غمزده استطاعت مشی یوق ومطلبمز اعلی المرتبه دیو قصورندن شکایت در بیت
مانده ام حیران درین تیه فنا یا دلیل الحایرین کن لی دلیل نظم ناوک چشم تو در هرگوشهٔ نثر سنک کوزک اوقونک
هر برگوشه ده نظم همچو من افتاده دارد صد قتیل نثر بن افتاده کبی یوز مقتولی واردر مراد ذات اقدسیمی ایله مقتول
کثیر ایدوکن بیان ایدر بیت هرقدم در راه عشقت تشنه لب مات شوق فی الهوی کم من قتیل نظم حافظ ازسرپنجهٔ عشق نگار
نثر حافظ عشق نگاری سرپنجه سندن نظم همچو مور افتاده شد بر پای پیل نثر قربجه کبی دوشمشدر فیل ایاغنه مراد کندونک
ضعیف و هلاک اولدوغن بیان ایدر رباعی عشق بازوی ذو الفقار علیست عشق مقصود مرتبی و ولیست عشق گوهر
بس کلان وگران لیک جانش همیشه گنج دلیست نظم شاه عالم را بقا و عز و ناز نثر شاه عالمه بقا و عز و ناز نظم
با دهر چیزی که خواهد زین قبیل نثر اولسون هرنه استرسه بو قبیلدن خواجه حافظک عادتی در مخلص بیتدن صکره شاهنه
دعا ایدر وله ایضا ره روان را عشق بس باشد دلیل نثر سالکلره عشق بتر دلیل نظم آب چشم اندر رهش کردم سبیل

نثر کوزیاشن انک بولنده قلدم سبیل مراد عشق الهی سالک دلیل راهی اولدوغن ذکر و عاشق سالک انک بوینده

اشکن سبیل قلدوغن حکایت در بیت عشق تو بود با من روزی که من نبودم گم گشته بودم از خود عشق تو ره نمودم

نظم موج اشک ما کی آرد در حساب نثر بزم کوز و مزیاشی موجن قنده حسابه کتورر نظم انک کشتی راند بر جون

قتیل نثر اول که کمی سوردی مقتول فانی اوزره مراد بودر که محبوب حقیقی که مقتوللری کثیردر و مقتوللری قانی بحر او لمشدر

بزم کوز مز یاشی بحر مواج اولدوغن انک حضورنده حسابه کلمز و اعتبار بولمز لاجرم اعمال کثیره سی و طاعات

کامله سی اولان انبیا و اولیا و زمرهٔ ملاء اعلی یه بزم افعالمزم اصلا نسبتی یوقدر شعر لو عشت الف عام

فی مسجدی لربی شکراً لفضل یوم لم اقض بالتمام والعام الف شهر والشهر الف یوم والیوم الف حین والحین

الف عام نظم اختیاری نیست بد نامی من نثر اختیاری دکلدر بنم بدناملغم نظم ضلّنی فی العشق من یهدی السبیل نثر

ازدردی بنی عشقده یول بدایت ایدن کمدر مراد تصرّف و فعل حق تعالی حضرتنک قدرتنده در عبد خلق فعله قادر دکلدر

دیکدر بیت فاعل مختار اوست در همه انجمن سید بیچاره شد متهم مرد و زن نظم آتش روی بتان بر خود مزن نثر

بتلر یوزی اودن کند و که اوره نظم یا بر آتش خوش کذر کن چون خلیل نثر یا آتش اوزره خوش اوغره خلیل کبی

مراد نار عشق ذاته و صفاته توجه اتمه یا خود نار ریاضته دخولی اختیار قل دیکدر رباعی ای دل بهوس بکار و باری نرسی

تا غم نخوری بغمکاری نرسی چون شانه بزیر اره تا سر ننهی هرگز بسر زلف نکاری نرسی نظم ره مرو با خود که

مقصد کم کنی نثر بوله کیتمه کندک ایله که مقصدی بیتورر سن نظم با منه تو اندرین ره بی دلیل نثر ایق بصمه بو یولده واسطه سوز

مراد بودر که الدلیل ثم السبیل حسنجه و خی الرفیق ثم الطریق موجبنجه سالک طریقه شیخ و مرشد لازمدر بیت راه

ظاهر را همی باید دلیل راه باطن کی بود بی آن وسیل نظم سالها در فکر آن بیتم که گفت نثر نچه ییللر اول بیت فکر ندم کم

دیدی نظم پیل باید بر لب دریای نیل نثر فیلچی نیل ارماغی کنارنده بو بیت مرهوندر نظم یا رسوم بیلبانی یا دکر نثر

یا فیلچیلر عادتن خاطره دوت نظم یا مرو هندوستان بریاد پیل نثر یا کیتمه هندستانه فیل یادنه مراد بودر که بر مطلب

عظیمه طالب اولن انک ایلنک رسوم و عادتن رعایت اتمک کرک لاجرم طالب حق اولن اهل الله عباداتن رعایت اتمک کرک

شریعت

بیت شریعت رو حقیقت کو طریقت ورزی باید که قند و کندم و روشن بجمعیت شود حلوا نظم یا مکش بر چهره داغ عاشقی

یا چکمه یوز اوزره عاشقلق داغن نظم یا فرو بر جامهٔ تقوی بنیل نثر یا طالدر تقوی قفتانن نیله یعنی جو یدن مراد عاشق

مشربلر سیماسی کبی سیما اختیار اتمه یا خود زهد خشکی عشق رنکنه بو یا یوب عاشق محض اول دیکدر بیت شمع اگر آتش

نه بیند از کجا روشن شود عشق باید در دل تاریک تا روشن شود نظم بی می و مطرب بفردوسم مخوان نثر شرابسز

و مطربسز بنی فردوسه اوقیمه نظم راحتی فی الراح لا فی السلسبیل نثر بنم راحتم شرابده در سلسبیلده دکل در مراد بنی عشق

الهی سنز و شیخ طریقتسز جنته دعوت اتمه که بنم حظم عشقده در تنعم جسمانیده دکلدر دیکدر بیت مرحبا و ستم عشق که بر ما باشد

ذلک الفضل من الله علینا باشد نظم حافظا گر معنی داری بیار نثر ای حافظ اگر معنک وار ایسه کتور نظم ور نه انک

دعوی نیست غیر از قال و قیل نثر زیرا دعوی یوقدر قال و قیلدن غیری مراد قال و قیل دعوی در اعتبار اکا دکل

معنی یه در دیکدر بیت علم و تقوی سر بسر دعویست معنی دیگرست مرد معنی دیگر و میدان دعوی دیگرست

نظم خوش خبر باد ای نسیم شمال نثر خوش خبر اول ای شمال یلی نظم که بما می رسد زمان وصال که بزه ایرشور

وصال زمانی مراد نفحهٔ ربانیه مدحتی درکه مقدمهٔ وصال در قطعه ای صبا نکهتی از خاک ره یار بیار ببر اندوه دل و

مژدهٔ دلدار بیار تا معطر کنم از لطف نسیم تو مشام شمه از نفحات نفس یار بیار نظم یا برید الحمی حماک الله

نثر ای قوری بکجی الله صقلسون سنی نظم مرحبا مرحبا تعال تعال نثر مرحبا مرحبا کل کل مراد حمی دن کرو نفحهٔ ربانیه

و فیضان الهیه در بیت ای صبا نکهتی از کوی فلانی بمن آر زار و بیمار غمم راحت جانی بمن آر قلب بی حاصل ما را

بزن اکسیر مراد یعنی از خاک در دوست نشانی بمن آر نظم ما لسلمی و من بذی سلم نثر نولدی سلمایه و ذی سلمده اولنلره

نظم این جیراننا و کیف الحال نثر قنده در بزم قونشیلرمز و نیجه اولدی حال مراد معشوق حقیقی طرفندن و عالم الهیدن وارده

اولان یاران احوالندن استفسار در قطعه ای پیک آشنا خبر یار ما بکو احوال گل ببلبل دستان سرا بکو بر این فقیر نامهٔ

آن محتشم بخوان با این گدا حکایت آن پادشا بکو نظم عرصهٔ بارگاه خالی ماند بارکاه میدانی خالی قالدی نظم

از حریفان و رطل مالامال نثر مصاحبلردن و طوبطولو قدحدن مراد اخوان صفا و خلان وفا کیدب مجلس انس اندن

خالی وعشق الهی زایل اولدوغن ذکر در قطعه یا الهی که ملکه مالک سن بنی بار انه ابلکل واصل آنک قادر علی ذلک عفت الدار
بعد عافیة اسکدی او عافیتدن صکره نظم فاسئلوا حالها عن الاطلال نثر صورک اول دار حالنی اثرلردن مراد وار عشق الهی
مندرس اولوب محبت بوزلدوغن حکایت در قطعه دار و دیار یار یله یاران ایله تمام معمور ایدی طا علدی بو لارو بوزلدی
عیش مرباغ و راغ اولمش ایدی میمو باغ خلد شکل حجیه کردی چون ایردی خریف وقیش نظم حالیا خواب رفت وفکر آمد
نثر شمدی اویقو کندی و فکر کلدی نظم تا چه بازند شب روان خیال نثر تا نه اوینیه لر خیال شبرولری مراد اویانوب فکر و تخیل
قلوب بر نتیجهٔ صحیحه ظهورن استدعادر غزل باعی کفتم مگر بخواب ببینم خیال دوست اینک علی الصباح نظر بر جمال دوست
مردم هلال عید بدیدند پیش ما عیدست اینک ابروی همچون هلال دوست ما را دگر بسرو جهان التفات نیست از دوستی
قامت با اعتدال دوست زان بیخودم که عاشق صادق نباشدش پروای نفس خویشتن از اشتغال دوست ای خواب
در دو دیدهٔ سعدی دگر مگرد یا خانه جای رخت بود یا خیال دوست نظم قصة العشوق لا انفصام لها نثر عشق قصه سنک
انقطاعی یوقدر نظم فصمت ههنا لسان مقال نثر صندی بونده مقال دلی مراد اخبار عشق متناهی دکلدر لاجرم سویلمک ایله
دوکنمز لسان مقال انده یورلوب صنوب عاجز قالور دیمکدر قطعه قصهٔ عشقت کجا باشد که تا باز بان کفتن
بیابد اختتام بحر عمان کی بود کز بوله می شود جاری و تا باشد تمام نظم ترک ما سوی کس نمی کرد نثر بزم محبوبمز کمسه جانبنه
نظر اتمز نظم آه ازین کبریا و جاه و جلال نثر آه بو کبریا و منصب وجلالدن مراد عظمت و جلال جناب عزتی ذکر در غزل
افتتاح سخن آن به که کنند اهل کمال بثنای ملک الملک خدای متعال پادشاهی که به پیرامن جامش نرسد از ازل تا بابد
وصمت نقصان و زوال بر در بار جلالش نبود جای نشست شهریاران جهان را بجز از صف نعال در حریم ملکوتش که
ملک را نبا فت عقل وحس امر محالست که یابند مجال هست در چشم همه ناقص معتل العین هر که مقرون بچنین ذات کند
شبه مثال قدرت اوست که پرورد بشیرین کاری طوطی ناطقه را در شکرستان مقال حکمت اوست که پروانهٔ دین داد بعقل
تا نهد شمع هدایت بشبستان ضلال کز بخوانی بمثل آیت حکمش بر کوه با همه سنگدلی ناله برآید ز جبال پیش اصحاب یقین
برون نامش بزبان همچنانست که با تشنه لبان وصف زلال آهنین پای چو پرکار شد و هم نرسید بیک اندیشه در آن دایره الا بخیال

سایه

نظم سایه افکند حالیا شب هجر نثر کولکه برقدی شمدی هجر کیجه سی نظم تا چه زاید شب روان خیال نثر تا نه طوغورالر
خیال شب رولری مراد هجر هجوم ایدیجک تدبیر یخه اولور دیمکدر بیت ز دست هجر بجان آمدم طریق وصال خدای عز
وجل عن قریب سهل کناد نظم فی جمال الکمال نلت منی نثر کمال وجمالنده ایرشدم آرزولره نظم حرف ادة عنک عین کمال
نثر اده دوندرسن سندن عین کمالی مراد مخاطبدن شیخ کاملدرکه آنک کمال جمالنده مراده ایردوکی ایچون اکا کوز دکمسون دیو دعا
اید بیت چشم بر صاحب کمالان را رسیدن اغلب است از خدا خواهم کمالت را که دارد زبد نظم حافظا عشق و صابری تا چند
ای حافظ عشق و صبر ایدیجیلک نچیه دک نظم نالهٔ عاشقان خوش است بنال نثر عاشقلرک ناله سی خوشدر اکله مراد منطوقدن ظاهردر
بیت خسرو اگر در همی کنجی بخلوتگاه دوست همنشین با عاشقان زار بودن هم خوشست وله ایضا ای برده دلم را تو بدین
شکل وشمایل نثر ای شول کمسه که المشسن در کوکلمی بو شکل وشمایل ایله نظم پروای کست نیست جهانا بتو مایل نثر سنکا کمسه پروای
یوقدر جهان سکا مایل مراد حسن وجمال حقه عاشق اولوب و اول حضرتک کمال استغناسی وخلقک اکا والله الغنی وانتم الفقراء
موجبنجه احتیاجی اولدوغن بیاندر پس عاقل اولان اعمل لدنیاک بقدر مقامک فیها واعمل لآخرتک بقدر بقائک فیها واعمل لله بقدر
حاجتک الیه حدیث شریفی حسبنجه عمل اتمک کرکدر بیت کنون کز حق فراغت می نمایی بگو راهی به بینی احتیاجت نظم که آه کشم از
دل وگه تیر تو ای جان نثر گاه آه چکرن کوکلدن که سنک اوقک ای جان نظم پیش تو چه کویم که چها می کشم از دل نثر سنک اوکلکده نه دیم
که نلر چکرم کوکلدن مراد قلبک تقلبندن شکایت در رباعی دلا در کار من می کن نظرها که در راه تو می بینم خطرها معاصی نیز قربست و
نموده بکام نفس تو همچون شکرها نظم وصف لب لعل تو چکویم برقیبان نثر سنک لعل لبک وصفنی نه دیم رقیبلره نظم نیکو نبود معنی
روشن بر جاهل نثر ایو دکلدر روشن معنی جاهل قتنده مراد الهی کلامی واسرار طریقتی نا اهله دیمک مذموم ایدوکن بیاندر بیت
ولا تصحب اخا الجهل وایاک وایاه فکم من جاهل اذی حکیما حین اخاه نظم هر روز چو حسنت ز دگر روز فزونست نثر هر کون سنک حسنک
غیری کوندن زیاده در نظم نتوان گفت بروی تو مقابل نثر ای دیک اولمز سنک یوزوکه مقابل مراد ظهور حق اظهار
آثار اندوکی پیدا وهویدا اولوب غیری اکا مقابل اولمغ جایز اولمدوغن ذکر در غزل ای سر زلف تو لیلی وجهانی مجنون
عالمی بر شکن زلف سیاهت مفتون سر مویست میان تو ولی یک سر موی درکنار من دلخسته نزانیست سکون کاف و نون

بیس من آنست که خود ممکن نیست مگر آن زلف چو کاف وخم ابرو چو ن نون چون فغان من دلسوخته از گردون ست
می رسانم همه شب نالهٔ خود بر گردون ست یاقوت تو چون گفتهٔ خواجو شیرین مهر رخسار تو چون محنت او روز افزون
نظم دل بردی و جان می دهمت غم چه فرستی نثر کونکلی الدک و جان ویر ورم سکا نیه غم کوندررسن نظم چون نیک بنگرنیم چه حاجت
بحاصل نثر چون زیاده غمناک نه حاجت حاصل اتدیرجگی یه مراد منطوقدن ظاهردر بیت مرا گویید عاشق باش و بی دل
چه کار آید مرا التحصیل حاصل نظم حافظ چو تو پا در حرم عشق نهادی نثر حافظ سن ایاغی چون عشق حرمنه قودک نظم در دامن او
دست زن و از همه بگسل نثر انک اتکنه ال اور و جمله دن کسل مراد بودر که سالک ابتدا رحالده وتبتل الیه تبتیلا حسبجه جمله دن
کسلوب حضرت حقه توجه کلی اتمک کرکدر رباعی از بس منکر بکدم و در پیش مباش با خویشتن مباش وخالی از خویش مباش
ور می خواهی که غرق توحید شوی مشنو منکر مگو میندیش مباش و له ایضا بسحر چشم تو ای لعبت خجسته خصال نثر
سنک کوزک سحری حقیچون ای رعنا محبوب خولری مبارک نظم بر مرخط تو ای آیت همایون فال نثر سنک خطک رمزی
حقیچون ای مبارک فال آیت مراد چشمدن عین در و عین ذات شی معناسنه در یعنی ذات الله تسخیری حقیچون و رمز
قرآن حقیچون دیمکدر بو بیتدن مخلص بیتنه و ارنجه دک مرهوندر نظم بنوش لعل تو ای آب زندگانی من نثر سنک لعلک
بالی حقیچون ای بنم آب حیاتم نظم برنگ و بوی تو ای نوبهار حسن و جمال نثر سنک رنگ و قوقک حقیچون ای تازه بهار
حسن و جمال مراد کلام حقه و آثار نه قسم در نظم بگرد راه تو یعنی ببابان امید نثر سنک یولک توزی حقیچون یعنی امید سایبانی
نظم بخاکپای تو یعنی برشک آب زلال نثر سنک ایاغک طپراغی حقیچون یعنی آب زلال کونیسی مراد غبار طریق حقه قسم و انی
سایبان امید دربو مدحدر وطریق حقه نیت اولانه قسم وانی آب خوشکوار کونیسی در دیو مدحدر نظم بجلوهای تو در شیوهای
رفتن کبک نثر سنک جلوه لرک حقیچون کلکک شیوه لرنده نظم بغمزهای تو چون عشوهای چشم غزال نثر سنک غمزه لرک حقیچون غزال
کوزی شیوه لری کبی مراد تجلیات الهیه یه و انتظار حقه قسم و ایلری مدحدر نظم بطیب خلق تو و نسخهٔ شمامهٔ صبح نثر سنک کوکلک
خلقک و صبح شمامه سی نسخه سی حقیچون نظم ببوی زلف تو و نکهت نسیم شمال نثر سنک زلفک قوقسی و نسیم شمالک کوکچک قوقسی
حقیچون اخلاق الهیه یه قسم درکه اول صبح فیض شمامه سنک نسخه سی در و غیب هویت رایحه سنه قسم درکه اول نفحات ربانیه قوقسی در

بان

نظم بان عقیقیم که ما راست زیر خاتم چشم نثر اول عقیق حقیچون که بزم وار در کوز یوزوکی التنده نظم بان گهر که شمارست
در درج مقال نثر اول گهر که شمرکدر مقال درجی انجوسی مراد قفلو باشنه و کلام الهیه قسم در و انی عقیقه و بونی گوهره و لؤلؤیه
تشبیه در نظم بان صحیفهٔ عارض که کشت گلشن عقل نثر اول صحیفهٔ عارض حقیچون که اولدی عقل گلشنی نظم بان حدیقهٔ
بینش که شد مقام خیال نثر اول نظر باغچه سی حقیچون که اولدی خیال مقامی مراد مشاهدات الهیه یه و مناظر حقه قسم در
که انی گلشن عقل دردیو بونی مقام خیال دردیو وصف ایدر نظم در رضای تو حافظ گر التفات کنی نثر که سنک
رضاکده حافظ اگر التفات ایدرسک نظم بعمر باز نماند چه جای مال و منال نثر عمره قالمزنه مال و منال
مراد بودکلو قسم ذکر ندن صکره بودر که اگر عین عنایتک اولورسه حافظ سنک رضاکده جانن ویرر نه مال و اسباب
غزل یار آن بود که صبر کند بر جفای یار ترک رضای خویش کند بر رضای یار گر بر وجود عاشق صادق نهند تیغ
بیند خطای خویش و نه بیند خطای یار خوبش از برای نفس گرفتن طریق نیست ما نفس خویشتن بکشیم از برای یار
یاران شنیده ام که بیابان گرفته اند بی طاقت از ملامت خلق و جدای یار من ره نمی برم مگر آنجا که کوی دوست
من سر نمی نهم مگر آنجا که پای یار ای باد اگر بگلشن روحانیان روی یار قدیم را برسانی دعای یار هرکس میان جمعی و
سعدی بگوشهٔ بیگانه باشد از همه خلق آشنای یار و له ایضا دارای جهان ناصر دین خسرو کامل نثر جهانک حاکمی
دینک یاردجیسی پادشاه کامل نظم یحیی ابن مظفر ملک عالم و عادل نثر مظفر اوغلی یحیی پادشاه عالم و عادل در مراد
مراد ظاهره نظر مخصوص مدح در طریقه نظر سلطان دین اولان انسان کامله مدح در که عالم و اهل عدل اولا بیت نام نیکو
به ز مال و جاه چون بعد از وفات نام نیکو هست مردم را و مال و جاه نیست نظم ای درگه اسلام پناه تو گشوده نثر
ای پادشاه سنک اسلام صغنجغی درگاهک اچمش نظم بر روی جهان روزنهٔ جان و در دل نثر جهان یوزی اوزره
جان پنجره سن و کوکل قپوسن مراد ظاهره نظر پادشاه مخصوص وصفی در طریقه نظر سلطان دین وصفی در که انک حالی
جان پنجره سن و کوکل قپوسن آخرت جهانی جانبنه اچمق در بیت سالک سوخته دل زنده بجان دگرست از جهانش چه خبر
کو بجهان دگرست نظم تعظیم تو بر جان و خرد واجب و لازم نثر سنک تعظیمک جان و عقل اوزره واجب و لازم در نظم

وانعام تو بر کون ومکان فایض وشامل نثر وحی سنک انعامک کون ومکان اوزره فیضان ایدیجی یعنی اقجی وشامل در
مراد بیت سابق کبی در پادشاه محضی تعظیم لازم ایدوکن ذکر ایدر وانک عموم انعامنی بیان ایلر طریقة نظر شاه
دین اولان عزیزک تعظیمی جان وعقل اوزره واجب ولازم دیوب وانک انعامی کون ومکانه عام وفایض ایدکن
بیان ایلرکه لولا العباد الرکع والصبیان الرضع والبهایم الرتع ما قطر قطرة وحب علیکم البلاء صبا حسبجه طایفهٔ عباد
باعث بقاء عباد در بیت روز ازل از کلک تو یک قطره سیاهی ازل کوننده سنک قلمکدن بر قطره مرکب نظم
بر روی مه افتاد که شد حل مسایل نثر آی یوزی اوزره دوشدی اولدی حل مسایل مراد ظاهره نظر ظاهر در وطریقة نظر
حضرت حقک قلم قدرتندن بر قطره رسول الله اوزره علیه السلام واقع اولوب قطرت قطرة فی فمی علمت بها علم
الاولین والآخرین موجبنجه رسول الله علیه السلام حلال مشکلات اولمشدر دیمکدر لاجرم علم افضل وطلبی فرض در رباعی
طلب کردن علم ازانست فرض که بی علم کس را بحق راه نیست کسی ننک دارد ز آموختن که از ننک نادانی اکاه نیست
نظم خورشید چو آن خال سیه دید بدل کفت نثر کنش چون اول بکی کوردی کوکله دیدی نظم ای کاج که من بودمی آن
هندوی مقبل نثر ای کاج که بن اولیدم اول هندوی مقبل مراد بو درکه اول قطره که سبب علوم اولین وآخرین اولمشدر
شمس اکا رشک ایتمه بریدر قطعه عزیز مصر شوی با مجال نعمت وجاه ولی چو بی هنری پیش عاشقان خوری مفاعلن
فعلات مفاعلن فعلن عزیز ملک جهانی اکر هنر داری نظم شاها فلک از بزم تو در رقص وسماعست نثر ای پادشاه فلک
سنک صحبتکدن رقص وسماعده در نظم در دست طرب دامن این زمزمه مکسل نثر سنک الن بو زمزمه اتکندن کسمه مراد ظاهر نظر
ظاهر در طریقة نظر سلطان طریقت شوقدن فلک وملک انک مجلس علم وذکرنده ذوق وسماعده در لاجرم اکا ینبغی اولدرکه
سنک الن بو صوت اتکندن کیدرمه یعنی ترک ایتمه دیمکدر بیت از برای معرفت ما را هویدا کرده اند کنج ومعنی را درین کنجینه
پیدا کرده اند نظم می نوش وجهان بخش که از زلف کمندت نثر شراب ایچ وجهان بغشله که کمند زلفکدن نظم شد کردن
بدخواه کرفتار سلاسل نثر اولدی یرامز دیلیجنک بوینی زنجیرلره کرفتار مراد ظاهره نظر باینده مستغنی در طریقة نظر
شیخ ومرشد عشق الهی نوش ایتدرب جهان آخرت عطا ایلمک کرک ایدوکن تذکیر در که انک قیود علم بندندن شیطان

بنذو

بند وقیدده اولور بیت اکر خواهی ظفر بر دشمن دین سلاح وعلم وتقوی را تو بکزین نظم دور فلکی یکسر بر منهج عدلست
نثر فلکه منسوب دور براو غوردن عدل طریقی اوزره در نظم خوش باش که ظالم نبرد راه بمنزل نثر خوش اول که التزیولی منزله
مراد ظاهره نظر شاه مخصوصی تسلیت در طریقة نظر کوشهٔ فراغت وکنج عبادت مقام راحت ومحل استراحت ایدوکن بیان
واندهٔ اولان دور فلکدن عدل وذکر ملکدن فضل بولدوغن ذکر وظالم اولان طریق حقده منزل المیوب حقه واصل اولدوغن
بیان در بیت اکر در جهان از جهان رشته ایست در از خلق بر خویشتن بسته ایست بیت عزیز من در درویشی وقناعت زن
که خواری از طمع وعزت از قناعت زاد بیت چو ظالم را عدو اند کوینه کجا باشد عدو را راه با دوست نظم حافظ قلم
شاه جهان مقسم رزق است نثر ای حافظ شاه جهانک قلمی چون مقسم رزق در نظم از بهر معیشت مکن اندیشهٔ باطل نثر
معیشت ایچون ایتمه فکر باطل مراد ظاهره نظر شاه ظاهرک قسام رزق اولدوغن ذکر در طریقة نظر حضرت حق رزاق
ایدوکن بیان ورزق ایچون غم چکمکه ارشاد در شعر کلوا الیوم من رزق الله واشربوا فان علی الرحمن رزقکم غدا نظم
شمّتُ روحَ ودادٍ وشمتُ برقَ وصالٍ نثر لفظ شمت نفس متکلم وحده در شم الشیء دن ولفظ روح رایله راحتک معناسنه در
ولفظ شمتُ بعتُ وزنی اوزره نفس متکلم وحده در شام البرق دن بونک اصل معناسی شمشک سحابه نظر ایلدی قانمع
یا عذار کورین دیو بونده مطلق کورمک معناسنه در معنای مصراع بودر که قفولدم محبت راحتلکن وکوردم وصال شمشکن نظم
بیا که بوی ترا میرم ای نسیم شمال نثر کل که سنک قفوک ایچون اولورم ای شمال یلی مراد جانب الهیدن محبت استراحن ورایحه سن
استشمام اتدم ولمعان وصال کوردم کل ای نفحهٔ ربانیه که سنک قفوک ایچون هلاکن دیمکدر نظم احادیا بجمال الحبیب قف
وانزل نثر همزه حرف ندا در حادی شول دوه جیه دیرلر که دوه یی یولده سورب کیدر کن ارلیه جمال کسر جیم ایله جمع جمل در و حبیب
محبوب در قف امر حاضر در وقف دن عد وزنی اوزره انزل امر حاضر در انزل دن اضرب وزنی اوزره معنای مصراع بودر که
ای حبیب دوه لرنک ارلیجیسی وسوریجیسی قتلن وقون نظم که نیست صبر جمیلم ز اشتیاق جمال که بو قدر صبر جمیلم اشتیاق جمالدن
مراد خوف افتراقی بیان وفرط اشتیاقی ذکر در شعر سمعت حادیا یحدو فی البادیه ابکی وما یدریک ما یبکینی ابکی حذارا ان
تفارقینی وتقطعی حبلی وتهجرینی قطعه اشتدم بیابانده بر خوش ندا مکر بر شتربان ایدردی حدا انکچون نهان اغلرم دایما

که بیدن او زیلوب اولاسن جدا نظم حکایت شب هجران فرو گذار ای دل نثر هجران کیجه سی حکایتن ترک قل ای کوکل نظم

بشکرانک برافکند پرده روز وصال نثر اول شکره که پرده اتدی یعنی حجابی رفع اتدی وصال کونی مراد بودر که وصل ظهور ایدیجک

فراق ذکرن اتمک ارباب طریقت قتنده منهی در بیت ذکر هجران بوقت وصلت دوست محض کفران نعمت بدان نظم

چو یار بر سر صلحست و عذر می خواهد نثر چون یار صلح باشی اوزره در و عذر دیلر نظم توان گذشت ز جور رقیب در مر حال نثر

کچک اولور رقیب جورندن مرحالده مراد بودر که چون رحمن اظهار غفران ایده اضلال شیطان فراموش اولنمق کرک بیت

چو یار یار من و مهربان من باشد دگر ز جور رقیبش نمی کنم فریاد نظم بیا که پرده گلریز هفت کاری چشم نثر گل که کوزک یدی کار

گلریز پرده سنه نظم کشیده ایم بتحریر کارگاه خیال نثر چکمشز در تحریر ایله خیال کارگاهن بلکه مصراع اولده طبقات عینه اشارت

ایدر و اول طبقات تفصیلی بودر که طبقهٔ اولی یه صلبیه دیرلر و طبقهٔ ثانیه یه مشیمیه دیرلر و طبقهٔ ثالثه یه شبکیه دیرلر و اندن

صکره بر رطوبت واردر بوز کبی اکا رطوبت جلیدیه دیرلر و طبقهٔ رابعه یه عنکبوتیه دیرلر و اندن صکره بر رطوبت واردر یمرده

اغی کبی اکا رطوبت بیضیه دیرلر و طبقهٔ خامسه یه عنبیه دیرلر و طبقهٔ سادسه یه طبقهٔ قرنیه دیرلر و طبقهٔ سابعه یه

طبقهٔ ملتحمه دیرلر و نور اولان موضع مرجمکدن کوچک قرجه در که مرشنه کورن اولدر قطعه کرد آفرید کار تعالی بصنع خویش

چشمت بهفت پرده و سه آب منعتم صلب و مشیم و شبکه زجاجی و پس جلید پس عنکبوت و بیض و عنب قرن و ملتحم نثر مراد عینی

ماسوی دن تصفیه اتدم تجلی جماله استعداد کلدی وقتی در که کلسن دیو طلب مشاهده ایدر بیت دیده اگر بغیر تو با دگری نظر کند

میل کشم هم آن زمان در نظر تو دیده را نظم بجز خیال دهان تو نیست در دل تنگ نثر سنک اغزک خیالندن غیری یوقدر طار کوکلده

نظم که کس مباد چو من در پی خیال محال نثر کمسه اولمسون بنم کبی خیال محال اردنجه مراد سالک کمال اشتیاقدن و ضجرت و

ضیق قلبندن حین مناجاتده کلام حق استماعن طلب اتدوکن ذکر در بیت شدم ز فکر خیال دهان تو چو خیال نیافتم سر مویی ازین

خیال محال نظم ملال مصلحتی می نمایم از جانان نثر بر مصلحت ایچون ملال کوروررم جانا ندن نظم که کس بجد نمانید ز جان خویش ملال

نثر کمسه جد قصد له ملال کوسترمز کند و جانندن مراد بودر که کاهی مراجعهٔ فتور اولوب استراحت ایچون عبادت ده قصور کوستر

نشاط عبادت حاصل اولسون ایچون ملال کوسترر ن که رسول الله علیه السلام بیورمشدر ان الله لا یمل حتی تملوا پس ملال طاعتم نشاط

عبادت حاصل اولمق مصلحتی ایچوندر والا عبادت کند و جانم ایچون و تقرب جانانم ایچون در هیچ عاقل کند و جاننه قصد له ملال کوسترمز

بیت در جهان گر ننگ و گر بد میکنی نی بغیرت بلکه با خود میکنی نظم قتیل عشق تو شد حافظ غریب ولی نثر سنک عشقک مقتولی

اولدی غریب حافظ ولی نظم بخاک ما گذری کن که خون مات حلال نثر بزم طپراغمزه اوغره که بزم قانمز سکا حلال در مراد مخاطبدن

معشوق حقیقی در انک کوزی مرور رحمتی در بیت گر پس از مردن بپای تربتم راگاه گاه هر کسی گوید خدا و ندا روانش شاد باد

و له ایضا هر نکته که گفتم در وصف آن شمایل نثر هر بر نکته که دیدم اول شمایل وصفنده نظم هر کو شنید گفتا لله در

قایل نثر در فتح دال و ضم را ایله لبن مرادی فی در ذم محلنده لا در دره دیرلر خیری چوق اولمسون دیمک اولور و مدح مقامنده

لله دره دیرلر علی اتدی ایچون در واجرتی الله ویره دیمک اولور پس معنای مصراع بودر که هر کیم اشتدی دیدی الله ایچوندر

علی و اندن اجری مرادی بودر که بنم ذکر اتدکم اوصاف الهیه در پس اشیدن دیر علی الله ایچوندر ثوابی اندن اولور بیت

وصف جمال حقده هر نکته کم دیدی دل هر کیم اشتدی دیدی لله در قایل نظم گفتم که کی ببخشی بر جان ناتوانم نثر

دیدم که قچن بغشلرسن بنم ضعیف جانمه نظم گفت آن زمان که نبود جان در میان حایل نثر دیدی اول زمان که اولمیه جان

اورتده حایل مراد بودر که وصول فیض رحمت و وصول عین وصلت بدندن روح مفارقت ایدیجک اولور بیت

ای دل حجاب جانان جانست در میانه خود از میان چو رفتی دیگر نماند حایل نظم تحصیل عشق و رندی آسان نمود اول

نثر عشق و رندلک تحصیلی آسان کورندی اول نظم لیکن بسوخت جانم در کسب این فضایل نثر لکن جانم یاندی بو فضایل

کسبنده مراد بودر که بکا عشق الهی و اخلاص عمل آسان کورنور ایدی اول آما جب اتدکه حاصل اولا و عمل که اخلاص ایله اولا

غایده مشکل ایمش انوکیچون مشایخ دیمشلر مامن عمل الا و فیه شایبة من الریا بیت هر کس بقدر امکان تحصیل فضل

کردند ما بیم و عشق جانان از جملهٔ فضایل نظم حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید نثر حلاج منصور دار باشی اوزره

بو نکته خوش ارلادی نظم از شافعی مپرسید امثال این مسایل نثر شافعی دن صورمک بو مسایل مثللرن مراد بودر که

طریقت اهلی کلامنی و افعالنی اجماع و احوالنی شریعت اهلندن صورمک که اهل ظاهر سلوک حالنی و قالنی بلمز بیت

در عشق علم جهلست ناموس علم سهلست نادان علم اهلست دانای علم عامی نظم دل داده ام بیاری شوخی کشی نگاری

کوکل ویرمشم بر باره بر شوخ بر قاتل نکاره نظم مرضیة السجایا محمودة الخصایل نثر خولری رضا ایمش وخصلتلری بکنلمش
مراد بودرکه کوکل ویردکم یار حضرت حق در و اول اوصاف متضاده وصفات کامله ایله متصف در بیت دلداز ماچو پرست
دیو انکان خودرا   در حلقه جنون رفت هرکس که بود عاقل نظم در عین کوشه کیری بودم چو چشم مستت نثر کوشه دوتمق
عیننده ایدم سنک مست کوزلک کبی نظم اکنون شدم بمستان چون ابروی تو مایل نثر شمدی اولدم سنک قاشک کبی مستلره
مایل مراد بودر که اول عشق الهی مستلرندن غافل وفارغ ایدم شمدی انلره مایل اولدم بیت در عین کوشه کیری علم زره بینداخت
اکنون شدم چو مستان برابروی تو مایل نظم از آب دیده صدره طوفان نوح دیدم نثر کوز یاشندن یوز کره طوفان نوح
کوردم نظم از لوح سینه نقشت هرکز نکشت زایل نثر سینه لوحندن سنک نقشک هرکز اولمدی زایل مراد بودرکه قلبمده
تصور تصویر حق شویله ثابت درکه ذکلوما کیثرا کا جاری اولسه محو اولمز بیت اشکله تصویری کتمز قلبدن لایزیل الماء
نقشا فی الحجر نظم درداکه در برخود بارم نداد دلبر نثر دردا که کندو قاتنه یول ویرمدی بکا دلبر نظم چندانک از جوانب
انکیختم وسایل نثر اول دکلوکه جوانبدن قوپردم وسیله لر مراد وسایط ایله وصول الی الله میسر اولمز کندودن عنایت
کرک دیکدر بیت اکر از جانب معشوق نباشد میلی   کوشش عاشق بیچاره بجایی نرسد نظم ای دوست دست حافظ
تعویذ چشم زخمست نثر ای دوست حافظک الی کوز دکمک هیکلی در نظم یارب به بینم انرا در کردنت حمایل نثر یارب کورم
انی سنک بوینکده حمایل مراد روحک نفسنه خطابی درکه دیر ای بنم دوست ومحبوبم اولان نفس نفیسیه بنم دستم سنک بوینکده
حمایل اولوب سن بنم ضبطمده اولیجق سکا ضرر ایرمیوب صلاح وسلامتده اولورسن بیت اکر خواهی سلامت بودن نفس
زمامش را زدست عقل مکذار ولە ایضا اکر بر خیز دازدستم که با دلدار بنشینم نثر اکر المدن کلورسه دلدار ایله اوتورم نظم
زجام وصل می نوشم زباغ عیش کل چینم نثر وصل قدحندن شراب ایچم عیش باغندن کل دوشرم مراد بودرکه اکر وصول الی الله حاصل
ایدرسم اول حضرتدن فضایل وفواضل تحصیل ایدم قطعه زدستم بر نمی خیزد که یکدم بی تو بنشینم   بجز رویت نمی خواهم که روی
هیچ کس بینم   چو یابم فرصت وصلت نکویم این سخن هرکز   مترس ای باغبان از کل که می بینم نمی چینم نظم شراب تلخ صوفی سوز
بنیادم بخواهد برد نثر صوفی یاقجی اجی شراب بنیادم کیدرمک دیلر نظم لبم برلب نه ای ساقی وبستان جان شیرینم نثر طوداغم

طوداغه قوای ساقی وآل جان شیرینم مراد عشق الهی وریاضت بنی هلاک اتمک استرا مدی ای شیخ بکا اسرار الهیه سویلیوب
بنلکدن الوب ارشاد واعانت قل دیمکدر بیت راه دشوارست نتوانم کذشت   تو مکن یاری ایا نعم المعین نظم مکر دیوانه خواهم شد
که از عشقت همه شب تا روز نثر مکر دیوانه اولسم کرک درکه سنک عشقکدن کیجه تا کوندوزه دک نظم سخن با ماه می کویم پری در خواب
می بینم نثر سوزی آی ایله سویلرن جنی دوشده کورورن مراد خلاف معتاد وضع علامت جنوندر دیمکدر قطعه هرانکه سخت
کرفتست دیر فانی را   مخوان تو عاقلش اوراکه سخت دیوانه ست   ازانکه مست بقاجوی اندرین فانی   بقادرین نبود بلک
اندران خانه است   هرانکه طالب حق باشد وعمل نکند   سرآمدست بدیوانکی ویکدانه است نظم لبت شکر بمستان داد چشمت
می بمیخواران نثر سنک لبک مستلره شکر ویردی کوزک می خوارلره شراب ویردی نظم منم کز غایت حرمان نه با آنم نه با اینم نثر
بنم که غایت محرومکلکدن نه انک ایله نه بونک ایله ین مراد کلام دن عشق الهی مستلری لذت بولدی وعشق الهی شاربلری
کیفیت حاصل قلدی اما بن قصورمدن هیچ بر طایفه دن اولمدم دیو تأسف در غزل شیر مردان چو عزم کار کنند
کار ازین کونه مردوار کنند   پیش تیر بلا سپر کردند   نزد شیر اجل کذار کنند   پای بر کردن مراد نهند   پشت
بر روی روزکار کنند   فرقت از اهل واز وطن جویند   هجرت از یار واز دیار کنند   پس پشت افکنند منصب را
روی در روی اضطرار کنند   جان وجاه وسر وزر اندازند   خرج آن راه ازین چهار کنند   هرکجا عشق لایزال آمد
بسر وزر چه اعتبار کنند   دیده از هرچه هست بردوزند   تا چنین دولتی شکار کنند   پس برهنه شوند چون شمشیر
تاکه با نفس کارزار کنند   چیست می الحجار نزد خرد   نفس اماره سنکسار کنند   سقف مرفوع وخانه معمور
همه سکنی دران جوار کنند نظم شب رحلت هم از بستر روم بر قصر حور العین نثر کوچ کیجه سی دوشکدن کیدرم حور العین
کوشکنه نظم اکر در وقت جان دادن تو باشی شمع بالینم نثر اکر جان ویرمک وقتنده سن اولورسک یصدغم شمعی مراد
مخاطبدن شیخ درچون حالت نزعده لیله موتده چراق کبی یصدغم اوزره اولوب کلمه شهادت تلقین ایدب آخر کلامم
لا اله الا الله اولوب وفات ایدم مقامم جنت اولور بیت الهی بحق بنی فاطمه   که بر قول ایمان کنم خاتمه نظم چو هر خاکی که
باد آورد فیضی بر دارانعامت نثر چو هر بر طپراغی که یل کتوردی بر فیض الدی سنک انعامکدن نظم زحال بنده یادآور

که خدمتکار دیرینم نثر بنده نک حالن آک که اسکی خدمتکارم مخاطبدن شیخ در مراد اکادیر که هر فقیر کمسه که سوا ایله کلدی سنک
انعام عامکدن فیض الدی بن بنده یاد قلمیمدن که اسکی خدمتکارن قطعه شرطست بر مروت مخدوم اهل فیض اصلاح کار و
تربیت بندکان خویش غافل مشو ز اهل عبادی که کرده اند در هر سجده دعای تو ورد زبان خویش می دار بندکان خود اندر
امان خویش نظم نه هر کو نقش نظمی زد کلامش دلپذیر آمد نثر هر کیمکه بر نظم نقش اوردی انک کلامی کوکل قبول ایدر اولمش
دکلدر نظم تذرو طرفه می کیرم که چالاکست شاهینم نثر طرفه سوکلن طوترن که چابکدر شاهینم مراد بودر که هر اهل نظمک کلامی
مقبول القلوب اولمز اما بن عجیب شکار ایدرم که چابکدر شاهینم یعنی بن علوم معارف ایله مزین اولنلری صید ایدرم
که کلام غریبه قادرن رباعی در سخن عندلیب باید بود همچو عیسی طبیب باید بود بسخنهای دلربای غریب در زمانه غریب
باید بود نظم اکر باور نمی داری رو از صورتکر چین پرس نثر اکر اینانمزسک یوری چین نقاشندن صور نظم که مانی
نسخه می خواید ز نوک کلک مشکینم نثر که مانی نسخه دیلر مشکین قلمم اوجندن مراد بودر که اکر بنم کمالاتمه تصدیق اتمزسک
یوری عالم شریعت شیخ طریقتدن صور که نقاش ماهر اولان یعنی عالم ظاهر و ظاهرده ماهر نسخه و حصه الور و تعلم
طریقت قلور بنم قلممدن بیت عباراتنا فی النظم والنثر کلها غرایب تصطاد القلوب بدایع نظم صباح الخیر زد بلبل
کجایی ساقیا برخیز نثر صباح الخیر اوردی بلبل قنده سن ای ساقی طور نظم که غوغا می کند در سر نوای چنک دوشینم نثر
که غوغا ایدر باشمده دونکیجکی چنک نواسی مراد صباح اولدی ای شیخ طور بزه عشق الهی و معارف حق نوش ایتدر که دون
کیجکی صدای شیخ حالتی باشمده در دیمکدر بیت الا ای ساقی آن باقی که از دوشت باز آور صبوح آمد چه جنبی خیز می ریز در ساغر
نظم رموز عشق و سرمستی ز من بشنو نه از حافظ نثر عشق و سرمستلک رموزنی بندن اشت حافظدن دکل نظم که با جام و
قدح هر شب ندیم ماه و پروینم نثر که جام و قدح ایله هر کیجه آی و اولکر مصاحبیم مراد بودر که عشق الهی و بیچوندلک رمزلرنی بندن اشت
علم ظاهر حافظندن دکل زیرا بن هر کیجه قلب صافی و عقل وافی ایله شیخ و زمرهٔ صوفیان مصاحبیم بیت ز من پرسید راه و رسم
شهرستان شیدایی که چون فرهاد و مجنون نیستم کوهی و صحرایی نظم وفاداری و حق کویی نه کار هر کسی باشد نثر وفادارلق
وحق سویلمک هر کمسنک ایشی اولمز نظم غلام اصف دوران جلال الحق والدینم نثر دوران اصفی جلال الحق والدین قولیم یعنی اول

وفا

وفادارلقده وحق سویلکده تمام کاملدر بو بنده تبعیه واردر که وزیر وفادار کرک جفاکار کرکمز و حق کوی کرک مکار کرکمز
قطعه ای اصفی که بی مدد فیض خلق تو باد بهار تربیت کل نمی کند در روزکار عدل تو جز زلف دلبران بر اهل روزکار
تطاول نمی کند کردون بدولت تو چنان شد که بعد ازین در کار اهل فضل تعلل نمی کند ای از علو قدر رسیده جلال تو
در پایه که وهم تامل نمی کند وله ایضا بکذار تا ز شارع میخانه بکذریم نثر قو تا میخانه نک اولو یولندن کچلم نظم کز بهر جرعه
همه محتاج این دریم نثر که بر جرعه ایچون جمله بو قپویه محتاجز مراد میخانه دن خانقاه در که طالب درکاه اولان هر کمسه بر جرعه ایچون
یعنی تحصیل فیض قلیل ایچون اکا محتاجدر لاجرم عقل و روح نفسه دیرلر خانقاهک اولو یولنه قوبزی سالک ولالم تا که
رحمت رحمن بولالم شعر یا راقدا فی غفلة یا فاعدا عما لعبر این الذین استبصروا ساروا الی المولی فسر قم فی الدجی مستغفرا وابکی بدمع منهم
وانهض الی درک العلی جدا بقلب مصطبر نظم روز نخست چون دم رندی زدیم و عشق نثر اول کونده چون رندلک و عشق نفس
اوردق نظم شرط آن بود که جز ره این شیوه نسپریم نثر شرط اولدر که بو شیوه یولندن غیری اصرلمیه وز مراد بودر که
چون ازل کوننده الست بربکم نداسنده یا عالم ارواحده اخلاص و عشق الهی نفس اوردق و اول دعوی قلدق
شرط اولدر که اول دعوی عهدی اوزره اولوب اندن غیری طریقه سلوک قلمیه وز رباعی تنها نه منم ز عشق تو باده پرست
آن کیست تو خود بکو کزین باده برست آن روز که من کرفتم این باده بدست بودند حریف می بر ستان الست
نظم جایی که تخت و مسند جم می رود بباد نثر بر یرده که جمک تختی و تکیه کاهی یله کیده نظم کر غم خوریم خوش نبود به که می
خوریم نثر اکر غم یرسک خوش اولمز یک درکه شراب ایچه وز مراد بودر که دنیا که دار فنادر هر نسنه یه بونده بقا اولمز لاجرم
هم السعید آخرته وهم الشقی دنیاه موجبنجه بونده انوکیبی غم یمک خوش دکلدر ییک اولدر که عشق الهی ییه وز نظم
تا بو که دست در کمر او توان زدن نثر تا اولا که ال انک کمرنه اورمق اولا نظم در خون دل نشسته چو یاقوت احمریم نثر
کوکل قاننده یاقوت احمر کبی اوتورمشوز مراد بودر که لعل و یاقوت نیجه مدت قان ایچنده طورمق ایله کوهر اولوب کمر یارده
ترصیع قلنوب الی کمر یاره ایدر پس بز دخی بر نیجه مدت خون دلده اوتوروب ریاضت آتشنک کرکوزدی وصول الی الله حاصل
ایده وز رباعی تا دل ز وجود خویش بر کنده نشد در بند خودی خدای را بنده نشد کیرم که تو جانی و جهانی زنده زنت تا زنده

بجانان نشوی زنده نه نظم واعظ مکن نصیحت شوریدکان که ما نثر ای واعظ شوریده لره نصیحت اتمه که بز نظم با خاک کوی دوست
بفردوس ننکریم نثر دوست محله سی طپراغنده فردوسه نظر اتمزمراد بودرکه واعظ که ترغیب جنت ایدر عاشق شوریده لر آنی
دیمک کرک که بونلر دوست محله سی خاکنده وتقرب الهی منزلکاهنده جنته ناظر دکللردر بیت روی دلدار ما بدیم ز بهشت
چکنم بوستان دیرینه نظم چون صوفیان بحالت رقصند مقتدی نثر چون صوفیلر حالت رقصده مقتدیلردر نظم ما نیز هم بشعبده
دستی بر آوریم نثر بز دخی حقه بازلغه ال قالدرلم مراد صوفیلر حالت ریا ایله پیشوا اولمشلردر بزده مکر وریا یه ال قالدرالم
اما اعتبار بوکا دکلدر اخلاصه دردیمکدر رباعی پیان زکجا وعشق بازی زکجا هندی زکجا و زبان تازی زکجا چون اهل حقیقت
سخن عشق کنند بیهوده این قوم مجازی زکجا نظم از جرعهٔ تو خاک زمین در و لعل یافت نثر سنک جرعکدن یرک طپراغی
لؤلؤ و لعل بولدی نظم بیچاره ما به پیش تو از خاک کمتریم نثر بیچاره بز سنک اوکوکده طپراقدن کوتی یوز مراد مخاطبدن شیخ
کامل و مکمل درس اکا دیرکه سنک بقیهٔ شراب عشقکدن ادانی لؤلؤ و لعل یعنی فیض و فضل بولدلر اما بز بیچاره تحصیل فیض
ایده مدک و بزه افاضه اتمدک بز سنک قتکده خاکدن کمتر ایمشز نظم عالی همت میندن جله سر خوش ایلدک نثر بنده کی بر جرعه دن
نیچون فراموش ایلدک نظم زان پیشتر که عمر گرانمایه بگذرد نثر اندن اوکدن که آغر بها لو عمر کچه نظم بگذار تا مقابل روی تو بنکریم
نثر قو که سنک یوزک مقابلی اکا نظر ایده لم مراد عمر کچمدن مشاهدهٔ حقه توجه اتمک کرکدر دیمکدر شعر وخالف مراد النفس قبل مماتها
وسارع الی الخیرات قبل فواتها ستبکی نفوس فی القیمة حسرة علی فوت اوقات زمان حیاتها نظم حافظ چو کنکرهٔ کاخ
وصل نیست نثر ای حافظ چون وصل قصری بدنسنه یول یوقدر نظم با خاک آستانهٔ آن در بسر بریم نثر اول قپو آستانه سی طپراغنه
باش قویوب طلبده اولمق کرکدر دیمکدر بیت گرچه نتوان بدوست ره بردن شرط یار یست در طلب مردن وله ایضا
الم یأن للاحباب ان یترحموا نثر همزه استفهام ایچوندر واستفهام انکار ایچوندر ولم حرف جزم در و یأن فعل مضارعدر اصلده
یأنی ایدی جزم ایچون یا دوشمشدر واحباب جمع حبیب در احبا کبی و ترحم اسرکمک معناسنه در وان یترحموا جمله سی
محلا مرفوع فاعلی در فعل مذکورک معنای مصراع بودرکه وقت اولمدی دوستلره شفقت ایده لر نظم وللناقضین
العهد ان یتندموا نثر واو عطف ایچون در و لام حرف جردر و ناقضین انک ایله مجروردر ولفظ العهد لفظا منصوب

مفعولی در ناقضینک که جمع ناقض در که اسم فاعل در وان یتندموا جمله سی محلا مرفوع در وللناقضین لفظ للاحباب
لفظنه وان یتندموا جمله سی ان یترحموا جمله سنه معطوفدر عاملین مختلفینک معمولین اوزره عطفدرکه مجرور متقدم
واعادهٔ جار اولمشدر معنای مصراع بودرکه دخی عهد صحبتلره پشیمان اولالر مراد بودرکه الم یأن للذین آمنوا ان تخشع
قلوبهم لذکر الله حسبنجه وقت اولمدی یعنی وقت اولدی یه دوستلره که وجود انسانیده روح و عقل و نفس و بونلرک
قواسی در شفقت اندیشه لر یعنی بربرن اسرکیوب بربرن عذاب ناردن تخلیصه سعی ایده لر دخی الست بربکم نداسنده
بلی عهدن ایدوب بعده الذین ینقضون عهد الله من بعد میثاقه موجبنجه عهدن صیانلره وقت اولمدی یعنی وقت
اولدی یه پشیمان اولوب الندم توبه مقتضاسنجه تائب اولالر نظم الم یأتهم انباء من بات بعدهم نثر همزه ولم
مذکور اولان کبی در و یأت اصلده یأتی ایدی بجزم ایچون حرف یا دوشمشدر و انبا جمع نبادرکه خبر معناسنه در
فعل مذکورک فاعلی در وضمیر جمع مفعولی در راجع در احبابه ایله ناقضین لفظلرینه جمعا یا علی سبیل البدل و بات فعل ماضی
الکنجی باب بیت بابدن در دخی بابدن بات ببات مصدری بیتوتت در کیجه لمک معناسنه بعدهم ضمیری دخی ضمیر سابق
کبی در معنای مصراع بودرکه کلمدی بونلره خبرلری شول کمسنک که کیجه لدی انلردن صکره یعنی کندولردن صکره
وجود بولوب کندولردن اول وفات ایدوب کیدنک خبرلری معلوملری اولدی یه نظم وفی صدره نار لاسی یتضرم
نثر واو حالیه در صدره لفظنده اولان ضمیر من لفظنه راجع در و فی صدره مقدم خبر در نار موخر مبتدا در واسی
غصه در و تضرم اودیلکنموم در و یتضرم لفظنک میمی اتباع ایله اوتوب واو متولد اولوب وزن و قافیه صحیح اولور
معنای مصراع بودرکه حال بوکه انک کوکسنده غصه و تأسف اودی یالکلنور مراد بودرکه میت اولنلرک اکثر صیاح
اهل النار من التسویف موجبنجه بیدکلری وحیف دیدکلری معلوم اولمشدر نظم فیالیت قومی یعلمون بما جری نثر
فا جزائیه در یا حرف ندادر لیت حرف در حروف مشبهة بالفعلدن تمنی ایچوندر و قومی اسمی در و یعلمون جمع فعل مضارع
غایب در انده اولان ضمیر جمع قومه راجعدر ماء ماء موصله در مصدریه در باصله سی در یعلمون نک یا ماء استفهامیه در باصله سی در
جری نک معنای مصراع بودرکه نولیدی بنم قومم بیلدی جاری اولانی یا جریانی نظم علی مرتج منهم فیعفو ویرحموا نثر مرتج اسم

فاعل در اصلده مرتجی ایدی وضمیر منهم قومنه راجع در کلیو مضارع مفرد در حقی دن اشتقوو و اینجلک دیمکدر بعض نسخه ده
فیعفو در عفودن ویرحموا مضارع جمع در معنای مصراع بودر که بونلردن امید دوتان اوزره رفیق اولوب رحم ایدرلر ایدی
مراد بودرکه میت اولان ان المیّت کالغریق یتغوّث موجبنجه لسان حال ایله دیر یولیدی قومم بکا نه جاری اولدوغن
بیلردی دعا خیر قلالر ایدی **نظم** حکی الدمع عنی مالجوانح وامهزت **نثر** لفظ جوانح جمع جانح در ایکوکوکلری معناسنه یعنی
کوزیاشی حکایت ایلدی بندن ایکوکوکلری کزلدکن **نظم** فیا عجبا من صامت یتکلم **نثر** عجب در بر ساکت سویلر مراد کوزیاشی
افشا عشق اتدکن بیان وانی استغراب در بوندن دخی میم اشتباع ایله اوقنوب واومتولد اولور **بیت**
فکیف تنکر حبا بعد ما شهدت   به علیک عذول الدمع والسقم **نظم** اتی موسم النیروز واحضرت الربی **نثر** نیروز نوروز در و لفظ ربی
را ایله جمع ربوه در وربوه دپه در یعنی بهار موسمی کلدی ودپه لری شیل اولدی **نظم** فما للغوانی العید لا تترنم **نثر** غوانی غانیه نک
جمعی در غانیه شول عورته دیرلرکه تزیینه مستغنیه اوله لفظ عید اصلده فتحتین ایله در بونده سکون یا ایله اوقنور وزن
ایچون معنای مصراع بودرکه نولدی زیاده کوزل یومشوع عورتلره ارلرلر مراد زمان عیش وسرورده تغنی وقواس
ذوق وشوق عمل آخرته ترغیب در **بیت** آمد بهار وشد چمن ولاله زار خوش   وقتست خوش بهار که وقت بهار خوش **نظم**
شهور بهاالاوطار تقضی من الصبا **نثر** شهور شهرک جمعی در اوطار وطرک جمعی در وطر حاجت معناسنه در تقضی قضادن در وبرلک
معناسنه صبا کسر صاد ایله محبت ومیل وتازه لک معناسنه در معنای مصراع بودرکه آیلر در که انده حاجتلر ویریلور عشقدن
وتازه لکدن **نظم** شانئا عیش الربیع محرّم **نثر** برم شانمزده بهار عیشی حرام در مراد کندویه اوقات شریفه ده فیض اولدوغندن
شکایت در بلکه مراد غیر یلره تعریض در **بیت** بهارست چون من کس از یار خود   مبادا درین فصل خرم جدا **نظم** بنو عمنا
جودوا علینا بجرعة **نثر** عمز اوغلانلری بزه سخا اتدیلر بر جرعه ایله **نظم** والفضل اسباب بها یتوسم **نثر** فضل ایچون اسباب واردر
انک ایله علامتلنور مراد بودرکه هر کمسنک فضل وکمالی نه ایسه غیره اول ظاهر اولوب کندونک علامت حالی اول اولور اکر جبرلو
نسنه چوق عطا ایدرسه یسود المرء قومه بالاحسان الیهم حسبنجه کندونک فضلی وسیادتی ظاهر اولور **بیت** شود بر قوم خود
ان مرد بهتر که با ایشان کند احسان سراسر **نظم** ایا من علا کل السلاطین سطوة **نثر** ای حالی اولان جمیع سلطانلره قهر جهتندن

ترحم

نظم ترحم جزاک الله فالخیر مغتنم **نثر** لفظ ترحم امر در جزاک الله جمله سی جملهٔ دعائیه در مغتنم غنیمت معناسنه در معنای مصراع
بودرکه ترحم قل الله سکا جزا ایلسون که خیر غنیمت در مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی مرحمته دلالت وخیر غنیمت اخروی در انی
فوت اتمک کرک دیو بیند در طریقته نظر روحه یا عقله ندادر که جمیع قوای بدنیه اوزره سلطان غالب سن ترحم قل
کندو رعایای اعضای جسمکه خیر غنیمت در ومدت حیات انوکیچون فرصت در **شعر** اذا هبت ریاحک فاغتنمها
فعقبی کل خافقة متحرکة سکون   ولا تغفل عن الاحسان فیها   فما تدری السکون متی یکون **نظم** لکل من الخلان ذخر ومنیة
نثر دوستلردن هر بری ایچون ازق وآرزو واردر **نظم** للحافظ المسکین فقر ومغرم **نثر** حافظ مسکین ایچون واردر فقر و
زیان مراد انک ذخری اولجوع اعمال وآرزویه وصول ایچون اسباب یوقدر انک نصیبی فقر وضمان وغم ندم خسران در
دیمکدر **وله ایضا** بعزم توبه سحر خواستم استخاره کنم **نثر** توبه قصدنه سحر دیلرم که استخاره ایدم **نظم** بهار توبه شکن
می رسد چه چاره کنم **نثر** توبه صیجی بهار ایریشور نه چاره ایدم مراد توبه دن سلوکدن رجوع ایدب کسب معاشه شروع ادر
وبهاردن مراد مقام عالم بسط در یعنی سلوکدن عدول ایدب کسب ماله اشتغال ایچون قصد ایدرم اما بسط الهی
وفیضان شاهی کلوب بکا جذبه صلوب بنی بی اختیار ایدر **رباعی** زمرة العشاق قد قرب الوصال   زبدة العشاق
لا تمشوا تعال   ایها الاحباب قوموا من ینام   اشربوا من کاسه شرب المدام **نظم** سخن درست بکویم نمی توانم دید
نثر درست سوز دیرم قادر دکولم کورمکه **نظم** که می خورند حریفان ومن نظاره کنم **نثر** که شراب ایچه لر مصاحبلر وبن نظر ایدم
مراد بیلرلر طریقت شراب الهی نوش ایدب ذوقده اولوب بن عوام الناس کبی خارجدن نظر اتمکه قادر دکلم لا جرم ارباب
ذوقدن اولمق کرکن دیمکدر **بیت** می خور که هزار بار بیشت کفتم   باز آمدنت نیست چو رفتی رفتی **نظم** بدور لاله دماغ مرا
علاج کنید **نثر** لاله دورنده بنم دماغمه علاج ایدک **نظم** کر از میانهٔ بزم طرب کناره کنم **نثر** اکر شنلک صحبتی اورتاسندن
کناره ایدم مراد لاله دن تجلی جمال یعنی چون تجلی جمال الهی اولا وبن بزم طرب اورتاسندن چقوب کنار اختیار قلم
دماغم مختل اولمشدر بکا علاج ایدک که بویله اتمک عاقل ایشی دکلدر **نظم** بامن چه کنی ستیزه کاری ای دل **نثر** من دامن عشق
باده خواری ای دل   کفتی زسر باده پرستی برخیز   تو نیز مکر عقل نداری ای دل **نظم** بتخت کل بنشانم بتی چو سلطانی

کل تختنه دکم بر کلی سلطان کبی **نظم** ز سنبل و سمنش سار طوق و یاره کنم **نثر** سنبل و سمندن اکا طوق و بیلزک براغن ایدم مراد
بودرکه کل سلطان الازهار و سایر ازهار اکا محسنات در دیرلر پس بر صنفی کل کبی سلطان نصب ایدب سایر نوافل عبادانی
اکا محسنات اعتبار ایدب سر کلستاندن مستغنی اولوب حجرهٔ خلوت بکا محل عشرت اولمشدر **بیت** چون کنج بدیدیم که در کنج فقیر
حالی بسر کنج فقیری بنشینیم **نظم** ز روی دوست مرا چون کل مراد شکفت **نثر** دوست یوزندن بکا چون مراد کلی اچلدی **نظم**
حواله سر دشمن بسنک خاره کنم **نثر** دشمن باشی حواله سنی قتی طاشه ایدم مراد بودر که چون بکا تجلی جمالدن مکاشفه واقع اولدی
دشمن باشنه طاش طوقندی یعنی طاش طوقنسون بن اندن بی پروایم **بیت** چو یار یار شود نیست باکم سر جنک بکوید بو قیبش
بزن سرت بر سنک **نظم** کدای میکده ام لیک وقت مستی بین **نثر** میخانه کداسی بن اما مستلک وقتنده کور که **نظم** که ناز بر فلک و
حکم بر ستاره کنم **نثر** که فلکه ناز و یلدزه حکم ایدرم مراد بودر که اکرچه خانقاه فقیری یم اما کیفیت و حالت زماننده مستجاب الدعوت
و مقبول الحضرت اولورن که رب اشعث اغبر لو اقسم علی الله لابره حسنجه سوز و مک تاثیری اولور **بیت** تو بی که کهنه کلوخی فکنده
بر سر راه سنان زمر که بخواهی بهر که خواهی ده **نظم** مرا که نیست ره و رسم خرقه پرهیزی **نثر** بکا که بو قدر خرقه پرهیزلک
یوق و عادتی **نظم** چرا مذمت رند شراب خواره کنم **نثر** نیچون رند شراب خواره ذم ایدم مراد بودر که خرقه پوش ولان متقی
اولمیجق رند میخواره یا عاشق مخلصه طعن اتمک اولمز **بیت** ای ز بی انصافی خود بی خبر یک زمان انصاف ره بیبان نکر
نظم چون غنچه با لب خندان بیاد مجلس شاه **نثر** غنچه کبی کلر طوداق ایله شاه مجلسی یادنه **نظم** پیاله کیرم و از شوق جامه
پاره کنم **نثر** قدح طوتم دخی شوقدن قفتانی پاره ایدم مراد بودر که عشرت و انس حق یادنه غنچه کبی خندان لب اولوب
جامه چاک قلدوغی کبی بن دخی عشق الهی نوش ایدب شوق حقدن شاد و خندان اولوب جامه چاک ایدرن **بیت**
زاهد کجا و سوز دل من که او ز زرق پشمینه چاک کرد و من از شوق سینه چاک **نظم** اگر ز لعل لب یار بوسهٔ رسدم **نثر** اکر یارک
لب لعلندن بر بوسه ایرشه بکا **نظم** جوان شوم ز سر زندگی دوباره کنم **نثر** یکت اولم باشدن و حیاتی اکی کرت ایدم مراد بودر که
اکر صفت کلام اثری بنه ظهور ایدرسه **شعر** حیوة القلب علم فاغتنمه و موت القلب جهل فاجتنبه موجبنجه حیات بولوب
عالم و عامل اولوب ثوابم مضاعف اولور **بیت** ریاض جنت آمد مجلس علم بساط رحمت آمد مجلس علم **نظم** ز باده خوردن

پنهان ملول شد حافظ **نثر** کزلو شراب ایچمکدن ملول اولدی حافظ **نظم** ببانک بربط و نی رازش آشکاره کنم **نثر** قبوز و نی آوازی ایله
رازی آشکاره ایدم مراد مرشد سر مخفی سلوک اتمکدن ملول اولدی حافظ لاجرم واعظ پر شوق و شیخ صاحب ذوق بنده
ارشادی ایله سالک طریقت و شارب حقیقت اولمق استرن دیمکدر **وله ایضا** بیا تا کل برافشانیم و می در ساغر اندازیم **نثر** کل کل
صچلم و شرابی قدحه اتلم **نظم** فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم **نثر** فلکک سقفن یارالم و یکی طرح اتلم مراد کل صاحب کشف
اولوب عشق حقی و صدق عشقی قلبه براغوب فلکک ظاهرندن کچوب یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب حسنجه عالم آخرت ملاحظه
ایدب لو کشف الغطاء ما ازددت یقینا موجبنجه علی ولی کبی عالم غیب و جهان لاریب مشاهده سنده اولالم دیمکدر **بیت** دلا چون
عالم دیکر همی خواهد شدن پیدا بیا تدبیر آن عالم کنیم امروز ما بنشین **نظم** اگر غم لشکر انکیزد که خون عاشقان ریزد **نثر** اکر غم لشکر قوپره
و عاشقلر قانن دوکه **نظم** من و ساقی بر و تازیم و بنیادش بر اندازیم **نثر** بن دخی ساقی انک اوزرینه چیلم و انک بنیادن
یوقرواتلم مراد بودر که سالک طریقت اولنلره غم معاش راه زن اولور اکر بزه دخی بویله ایدرسه بن و شیخ اکا تچاپوب
و ما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها ملاحظه سی ایله انک بنیادن یقوب خراب ایدهلم **شعر** ثق بالملک المسبب الاسبابا
والرزق اذا اتی دق البابا **نظم** شراب ارغوانی را کلاب اندر قدح ریزیم **نثر** شراب ارغوانیه قدحه کلاب دوکلم **نظم** نسیم عطر
کردان را شکر در مجمر اندازیم **نثر** عطر کزدریجی یله مجمره شکر اتلم مراد عشق الهی اولان قلبه اثر کشف دوشوروب نفحات ربانیه یه
لذت عبادت براغوب اتمام سلوک ایدهلم دیمکدر **غزل** چون تو کلی در همه کلزار نیست چون تو شکر در همه بازار نیست هر که کرفتار
تو شد جان ببرد وای بر آن کس که کرفتار نیست یار بجانی اگر آید بدست هرزه بکویید که بسیار نیست جان و دل و صبر و تن و
عقل و هوش رفت چو من هیچ سبکبار نیست نیست خریدار تو تنها جلال کیست که از جانت خریدار نیست **نظم** چو در دست
رودی خوش بزن مطرب سرودی خوش **نثر** چو اله در خوش قیل اورسازنده خوش بر له که **نظم** که دست افشان غزل خوانیم و پا
کوبان سر اندازیم **نثر** که ال سلکرک غزل اوقویالم اباق ققارق باش اتلم مراد مطربدن شیخ و واعظ در و رودن مراد سبب
ذوق اولان کلمهٔ حکمت در و انک اری تعبیری اداسی در لاجرم شیخ و واعظ کلمهٔ حکمی تعبیر حسن ایله ذکر ایدجک سامع اولانه
وجد و حالت طیوب سماع ایدر **غزل** سحر نسیم کل آمد بنال بلبل عاشق که در محبت عذرا خوشست نالهٔ وامق بود بعشق تو مایل

روان عالم وعامی بود بوصف تو قایل زبان صامت وناطق زمهر روی تو روشن درون صوفی صافی زیاد غیر تو فارغ
ضمیر عاشق صادق اگر نثار تو خواهم کدام تحفهء زیبا وگر رضای تو جویم کدام خدمت لایق حدیث عشق چه گویم نکرده ترک
تمنی نشان وصل چه جویم نکرده قطع علایق حدیث عشق بسمع خرد غریب نماید که طفل را نبود حظی از رموز دقایق
عماد اگر گذری باشدت بباغ معانی شود مشام روانت پر از نسیم حقایق نظم صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز
نثر ای صبا بزم وجودمز طپراغن اول عالی جنابه آت نظم بود کان شاه خوبان نظر بر منظر اندازیم نثر اولا که اول گوزللر
شاهنگ گوزی وکچک یرینه نظر اتا وز مراد نفحات ربانیه بزی جناب الهی یه اتسون تا که مشاهدهء حق میسر اولا دیگلر •
تجنیس بی طلب در نظر نیاید یار بی طرب برگ گل نماید خار نیست مقصود ما ازین گفتار طلب ای عاشقان خوش رفتار
طرب ای نیکوان شیرین کار نظم یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد نثر بری عقلدن لاف ایدر بری اصطلات تصوف دوقور
نظم بیا کین داوریها را بپیش داور اندازیم نثر گل بو حاکملقلری حاکم اوکنه اتالم مراد بودر که علماء علم ظاهر عقل کامل لافن
اوررلر وارباب تصوف اصطلاحات تصوف سویلرلر اکی طایفه دخی شویله شویله اتمک گرک دیو خلقه حکم وحکومت گوسترب
قبول حق دعوی ایدرلر اما اخلاص بودر که بو حکومتی ترک ایدب حضور رحقده سکنت قلوب قبول عمل حرم کرمه منوط قلنه
بیت هرکه او نیست خاک بر در او گر فرشته ست خاک بر سر او نظم بهشت عدن اگر خواهی بیا با ما بمیخانه نثر جنت عدن استر اگر
گل بزمله میخانه یه نظم که از پای خمت روزی بحوض کوثر اندازیم نثر که کوب دبندن سنی بر گون حوض کوثره اتالم مراد
میخانه دن خانقاه وکوبدن شیخ در که شراب عشق کیفیتی اندن الورز پس هرکیم ترک دنیا ایدب شیخ نظرنده عبادتده
اولوب اول حال اوزره وفات ایده اندن حوض کوثر ونهر رحمته واصل اولور بیت شکستگان تو جانها بر آستان
دادند بلی بهشت برین را براستان دادند نظم سخن دانی وخوش خوانی نمی ورزند در شیراز نثر سوز بلکی وخوش خوانلغی
طرتمزلر واعتبار اتمزلر شیرازده نظم بیا حافظ که تا خود را بملک دیگر اندازیم نثر گل حافظ که کندوزی غیری ملکه اتالم
مراد مصراع اولده کندو شهرنده کندو قدرنی بلمدکلرن بیان در ومصراع ثانیدن مراد قدر بلمین شهرن آخر ملکه انتقاله
ارشاددر امام شافعی حضرتلرینکدر دیرلر شعر کفی حزنا انی مقیم ببلدة فضایل اهل العلم فیها مناقص فنا قصهم
من

من کثرة الامال نامل وکاملهم من قلة الامال ناقص وله ایضا بارها گفته ام وبار دگر می گویم نثر نیچه کره دیدم وبر کره
دخی دیرم نظم که من گم شده این ره نه بخود می جویم نثر که بن ازمش بو یولی کندم ارامزم مراد بودر که نیچه کره دیشم
وینه دیرم بو سوزی که مرشدسز طریق حقی ارهمزم یعنی مرشدسز طریق حقی ارهمق اولمز که دلیلسز بو سبیل بولنمز
بیت بهین غذای دل بده از همدلی رو بجو اقبال را از مقبلی نظم در پس آیینه طوطی صفتم داشته اند نثر آیینه اردنده
طوطی گبی بنی دوتمشلردر نظم آنچه استاد ازل گفت بگو می گویم نثر انی که استاد ازل دی دیدی دیرم مراد بودر که
طوطی یه تکلم تعلیمی بویله اولور که طوطی اوکنه آیینه قورلر طوطی آیینه نک اوتهسنده اولور آیینه نک بر طرفنده
بر آدم سویلر طوطی آیینه ده کندو صورتن گورب سویلینی کندو گبی بر طوطی صانوب اکا تقلید ایدب اول نه سویلرسه
بو دخی انی سویلر لاجرم بکا دخی عالم الغیبدن تعلیم والهام اولور سویلدوکم کندو کلامم دگل جانب حقدندر بیت
دو دهن داریم گویا همچو نی یک دهان پنهان در لبهای وی نظم من اگر خارم وگر گل چمن آرایی هست نثر
بن اگر دکن واگر گلن بر چمن بزیجی یعنی باغبان واردر نظم که از آن دست که می پروردم می رویم نثر که اول الدن
که بسلر بنی بیترم مراد مربی تجه تربیت ایدرسه بندن دخی اثر اول وجهله ظهور ایدر دیگلر بیت باغبان پرورشم
می دهد از آب وهوا تا مبندار درین باغ بخود می رویم نظم دوستان عیب من بی دل حیران مکنید نثر
ای دوستلر بن عاشق حیرانی عیبلمک نظم گوهری دارم وصاحب نظری می جویم نثر بر گوهرم واردر بر صاحب نظر
ارارن مراد بودر که بر شیخده وار ایتموب کاه اول شیخ کاه بو شیخله مصاحبت اتدکم تعییب اتمک که فیضان الهی یه
استعدادم واردر بر مرشد کامل ومکمل استرم که بکا تعلیم طریقت ایدب بنی تکمیل ایده بیت شرف خواهی بگرد مقبلان گرد
که زود از مقبلان مقبل شود مرد نظم گرچه با دلق ملمع می گلگون عیبست نثر اگرچه الجه خرقه ایله گل رنگلو شراب
عیبدر نظم مکنم عیب کزو رنگ ریا می شویم نثر بنی عیبلمه که اندن ریا رنگن یورم مراد دلق ملمعدن دورلو رنگلو
پاره لر یامنش خرقه در وشراب گلگوندن مراد اول لباسی تغییر در پس لباس صوفیانهء وخرقهء فقیرانهء عامیانه لباسه
تبدیل عیبدر اما بنی عیبلمه که اول خرقه ده ریا رنگی واردر یعنی انک گبی خرقه گیمک ریادن خالی دگلدر عامیانه لباس

ریادن پاک در بیت صوفی ار بادهٔ صافی نخورم عیب مکن دل خود از غم کبر و ریای می شویم نظم گریه و خندهٔ عشاق زجای
دگرست نثر عاشقک اغلمسی و کولمسی بر غیری یردندر نظم می سرایم بشب و وقت سحر می مویم نثر ایرلرن کیجه ده و سحر وقتنده
اغلرن مراد بودر که عاشقلرک اغلمسی فوت و خسران دنیا ایچون دکلدر و کلمه سی حصول حطام دنیا ایچون دکولدر بلکه کولملری
وصل یار ایچون و اغلملری فرقت نکار ایچوندر یتمکم کیجه ده یار ایله خلوت و سلوت اولدیغیچون ایرلرن آما صباح اولوب
اول صحبت فوت اولدیغیچون اغلرن بیت آب حیات وصل چو در ظلمت شبست آن شب بچشم من به از این روز روشنست
نظم حافظ گفت که خاک در میخانه مبوی نثر حافظ بکا دیدی میخانه قپوسی طپراغنی قوقمه نظم گومکن عیب که من مشک ختن می بویم نثر
دی عیبلمه که من مشک ختن قوقورن مراد خانقاهدن نفحهٔ ربانیه استشمام اتدکن بیاندر بیت دلم بوی ختن یابد
زمی چون بادی آید چو روی خوب می بینم خدایم یاد می آید وله ایضا بمژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم نثر
قره کرپکلر ایله اندک بچه بیک کدک بنم دینمده نظم بیا کز چشم بیمارت هزاران درد برچینم نثر گل که سنک خسته کوزکدن
بچه درد کشورینی یعنی خسته کوزکدن اول دینمده اولان کدک مرضلرن جمع ایدب رفع و دفع ایده ین مراد مژکان سیاهدن
اسرار خفیهٔ الهیه درکه اهمال اعمال سالکه و تقصیر نوافل عباداتنه باعث اولور و مراد چشم بیماردن ذات حق صفت ستر و
عفو ایله تجلی اتکدر صفت سطوت و قهر ایله دکل لاجرم حضرت حق عفو و لطف ایله تجلی ایدیجک اهمال اعمال و تقصیر عبادات
معفو اولوب بلکه اهمال نفس اعمال و تقصیر عبادت تکثیر طاعت اولور شعر مولای انا التائب مما سلف هل یقبل عذر عاشق
قد تلف ان کان لک اللطف فقولی بصفا باللطف عفا الله عفا الله عفا نظم الا ای همنشین دل که یارانت برفت از یاد نثر
ای کوکل مصاحبی که یارانک یادکدن گیتدی نظم مرا روزی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینم نثر بکا میسر اولمسون اول وقت که
سنی یاد اتمیزن اوتورم مراد مخاطبدن نفس درکه مصاحب قلب در و یارانی روح و عقل و قلب در و بونلرک قواسی در لاجرم
لاجرم نفسک شانی بونلری نسیاندر و متکلمدن مراد روح در یا عقل در پس انلر بونی دیلرکه نفسی فراموش ایمیوب انوک
ضبط و تدبیرنده اولالر قطعه دریغ عمر عزیزت دلا گذشت و برفت بیار غیر موانع و بار فیوض منافع بعقل باش و عمل کن
که رحمت باشد که در گناه تو غیری نکرده خدمت لایق نظم جهان پیرست و بی بنیاد ازین فرهاد کش فریاد جهان پیر در بنیاد سز

بو فرهاد اولدر و جیدن فریاد نظم که از افسون و نیرنگش ملول از جان شیرینم نثر که انک افسون و حیله سندن جان شیرینمدن
بیکزندم مراد بودر که چون جهان قتال و مکار در عاقل اولدر که اکا کوکل ویرمیه که فی الحقیقه پادشاه اولدر که جهان قیودی ایله
متقید اولمیه بیت در عالم تحقیق اگر پادشهی هست آنست که او را خدمی یا حشمی نیست نظم ز تاب آتش دوری شدم غرق عرق
چون گل نثر ایرلق اودی حرارتندن بره غرق اولدم گل کبی نظم بیار ای باد شبگیری نسیمی زان عرق چینم نثر گتور ای کیجه
اویانق اولان یل بر خوش نفس او عرق چیندن مراد فراق حقدن بیان ضجرت و طلب نفحهٔ وصلت در رباعی ما را غم جانا
نیست غم فرقت تست و اندیشهٔ ما زماندن از صحبت تست هر کس که بدار در جهان مقصودی مقصود من از هر دو
جهان وصلت تست نظم جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی نثر فانی و باقی جهان محبوب و ساقی یه فدا اولسون
نظم که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم نثر که عالم سلطانلغن عشق تابعی و اوبنده سی کورورم مراد شاهدن محبوب
حقیقی در و ساقی انک عشقنی نوش اتدرن در پس عشق الهی صاحبنه و عاشق حق اولنه عالم پادشاهلغی تابع و لازم
غزل عید من جاشق به تیغ عشق قربان بودنست دولت باقی گدای کوی جانان بودنست ملک در کاخی و ایوان حسبق
از بی همتیست سلطنت در گوشهٔ ویرانه سلطان بودنست از گنهکاری پشیمانی نه طور بندگیست طاعت شایسته از طاعت
پشیمان بودنست روی پنهان کردن از مردم نه کوته همتیست خلوت معنی ز چشم خویش پنهان بودنست گر پریشان می رود
عصمت مقام طعنه نیست مرد را جمعیت دل در پریشان بودنست نظم اگر بر جای من غیری گزیند دوست حاکم اوست نثر
اگر بنم یریمه غیری اختیار ایده دوست حاکم اودر نظم حرامم باد اگر من جان بجای دوست بگزینم نثر حرام اولسون بکا
اگر بن جانی دوست یرینه اختیار ایدرسم مراد مصراع اولدن قضایه رضایی بیاندر و مصراع ثانیدن جانانی جاندن
ترجیح در بیت دلا گر یار دارد قصد جانت نه یاری گر نسر و جان برنخیزی نظم حدیث آرزومندی که در این نامه
ثبت افتاد نثر آرزومندلک سوزی که بو نامه ده ثابت دوشدی نظم همانا بی غلط باشد که حافظ داد تلقینم نثر شویله بکزر که
غلطسز اولا که حافظ ویردی تلقینیمی مراد حافظدن ان علیکم لحافظین حسبجه ملک حافظ در لاجرم الهام ملکی ایله اولان کلامده
غلط اولمز وله ایضا بغیر از آنک بشد دین و دانش از دستم نثر اندن غیری که گیتدی دین و علم الدن نظم بیا بگو که ز عشقت

چه طرف بربستم کلدی که سنک عشقکدن نه نصیب بعلدم فحوای بیت بودر که سنک عشقکدن بر فایده بکا دین المدن
کتدکی و بر فایده علم المدن کتدکیدر کل دی بکا که سنک عشقکدن نه حصه و نصیب حاصل اندم مراد مخاطبدن شیخ درکادیرکه
افمن اتخذ هواه حسبنجه اولانم دینم دین اهل دنیا اولان هوا ایدی و علم یعلمون ظاهرا من الحیوة الدنیا موجبنجه علم ظاهر
حیات دنیا ایدی شمدی سکا محبت ایدب سالک طریقت اولوب اولدین که هوادر المدن کیدب دین حق المه کلوب و علم ظاهر
حیات دنیا المدن کیدب علم باطن و علم آخرت الوب کلدی بوندن غیری مراتب سلوکدن نه تحصیل اندکم و نه مقامه یتدکم
سکا معلوم در بکا انی بیان قیل **بیت** درون خلوت دل با غم تو بنشینیم بجز خیال تو بر هرچه بود دربستم **نظم** اکرچه خرمن عمرم
غم تو داد بباد **نثر** اکرچه عمرم خرمنی سنک غمک یله ویردی **نظم** بخاک پای عزیزت که عهد بشکستم **نثر** سنک عزیز ایاغک
طپراغی حقیچون که عهدی صدم مراد بودر که اهل ظاهر قتنده حاصل عمر کسب مال و منصب در بن سنک ایله عقد توبه و عهد طریقت
قلوب عمر آخرت که سندن حاصل اولمشدر اکا مبتلا اولوب حاصل خرمن عمرم بحسب الدنیا هبا اولمشدر اما بکا بو خصوصدن
ندامت کلمیوب عهد طریقتی صدم **بیت** مرا رشکر که اندر خزانهٔ دل و جان بجز محبت دلدار نیست تا هستم **نظم** چو ذره
کرچه حقیرم ببین بدولت عشق **نثر** ذره کبی اکرچه حقیرن کور که عشق دولتنده **نظم** که در هوای رخت چون بمهر پیوستم که سنک
رخک هواسنده نیجه کنشه اولشدم مراد کندونک ذره خاک ایکن عشق الهی دولتنده آفتاب حقیقی یه اتصالن یعنی وصول
الی الله حاصل قلدوغن بیاندر **بیت** کسیختم زهمه در جهان کون و فساد ازانکه دل بخم زلف یار پیوستم **نظم** بیار باده که عمریست
تا من از سر امن **نثر** کتور شرابی که بر عمردر تا من امن او جبدن **نظم** بکنج عافیت از بهر عیش ننشستم **نثر** عافیت بوجاغنده
عیش ایچون اوتورمدم مراد بودر که سالک طریقت اولمزدن امن و فراغ خاطر بولمیوب عافیت بوجاغنده عیش ایچون
اوتورمیوب اضطرابدن خالی دکل ایدم شمدی سالک اولوب امن و فراغ حاصل قلوب کوشهٔ فراغنده ساکن اولدم لاجرم
عشق الهی اله کتور که جمعیت خاطر ایله عیش آخرت و صحبت طاعت قلام **بیت** چو بنده توشدم شد جناب من عالی اکرچه نزد
بزرکان حضرتت پستم **نظم** اکر ز مردم هشیاری ای نصیحت کو **نثر** اکر اوی کشیلردن ایسک ای نصیحت دیجی **نظم** سخن بخاک میفکن چرا که
من مستم **نثر** سوزی طپراغه اتمه نیچون که بن مستم مراد بودر که شول کمسه بکا نصیحت ایدب ترک دنیا قلدک سالک طریقت اولدک مال و
منصب

منصب دن محروم قالدک دیرسه اکا جوابم بودر که اکر ایوی و عاقل ایسک سوزک ضایع اتمه که بن مست عشق الهی یم مستهٔ
نصیحت اثر اتمز **بیت** چه منع می کنی از عشقم ای نصیحت کوی چو نیست رابطهٔ اختیار در دستم **نظم** چه کونه سر ز خجالت
برآورم بر دوست **نثر** نجه سنه باشی خجالتدن قالدرم دوست قتنده **نظم** که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم **نثر** که بر خدمت
لایق کلدی المدن مراد کندونک عبادتده نقصانن و عجز و عصیانن بیاندر **بیت** جناب دوست بغایت بلند و من ادنی
چکونه در فتدآن همچو ماهی در شستم **نظم** بسوخت حافظ و آن یار دلنواز نکفت **نثر** یاندی حافظ و اول کوکل اوخشیجی یار
دیمدی **نظم** که مرهمی بفرستم چو خاطرش خستم **نثر** که بر مرهم کوندوره یم چون خاطرن یاره لدم مراد اول یاردن نفس درکه
دلنواز در زیرا کوکل استد وکنه مساعده ایدر اما حافظ که روح در انک فعلندن مجروح در و بو خصوصدن یاندی
و اول نفس مرهم توبه کوندرب علاج ایده یین دیمدی دیو شکایت در **بیت** مقام اصلی من چون دیار یار منست
ازین دیار پرآشوب رخت بربستم **وله ایضا** بازآی ساقیا که هواخواه خدمتم **نثر** کروکل ای ساقی که خدمت
آرزولیجی یین **نظم** مشتاق بندکی و دعاکوی دولتم **نثر** قولغه مشتاقی و دولت دعاسن دلیجی یین مراد ساقی دن
شراب عشق الهی نوش اندورن شیخ در مکر غیری مکانه کتمش ایمش که اکا دیر کل که خدمت آرزو سنده یین قولغک
مشتاقی و دولت آخرتکه دعا ایدجی یین **بیت** بیا ای شیخ بر وصل حبیبم رهنمایی کن جدا شد بند از بندم دکر ترک
جدایی کن **نظم** زانجا که فیض جام سعادت فروغ تست **نثر** اول یردن که سنک سعادت تولو قدحنک فیضی
نظم بیرون شدن نمای ز ظلمات حیرتم **نثر** طشره چقمق کوستر بکا حیرت ظلمتلرندن مراد جامدن قلب شیخ در
که سعادت تولودر و فیض اندندر و فضل الهیدن درلاجرم شیخدن دیلرکه اول فضل الهی مقامندن بوکا همت
ایدب حیرت ظلمتلرندن چقمق ارشاد ایده **رباعی** ای دل سخن ستر معانی با تست هر چیز که در جستن آنی با تست
هش دار که اندر ظلمات تن خویش می میرم و آب زندکانی با تست **نظم** هرچند غرق بحر کناهم ز صد جهت **نثر** هر نه دکلو کناه دکزنه
غرقن یوز جهتدن **نظم** تا آشنای عشق شدم اهل رحمتم **نثر** تا آشنای عشق اولدم اهل رحمتن مراد بودر که شول کمسه که جهات
کثیره دن کناه دریاسنه غرق اوله چون توبه و انابت قلوب سالک طریقت اوله التائب من الذنب کمن لا ذنب له موجبنجه

اهل رحمت اولور **شعر** ما اطيب الله تبعا احلانا كنا مهجا ، ولم تكن ابدانا انشا ، بنا كرامة مولانا يعفو ويعيدنا كما ابدانا

نظم عيبم مكن برندى وبدنامى اى فقيه **نثر** بنى عيبلمه رندلك وبدناملك ايله اى فقيه **نظم** كين بود سرنوشت زديوان قسمتم

نثر كه بوايلمش بانم يازسى قسمت ديواننده ن مراد بودركه اخلاص عبادتم وظاهر شرعدن متجاوز حالتم اولوب ومجنونه

صفت حركتم ونصقعدن فراغتم اولدوغن عيبلمه كه تقدير الهى بويله ايمش كه ظهور ايتدى **قطعه** شبى بلطف زپير خرد

بپرسيدم چرا مرا ز زمان اين محن ميسر شد جواب داد كه از گردش زمانه مرنج كه اين ز سابقه قسمتش مقرر شد **نظم**

مى خور كه عاشقى نه بكسبست واختيار **نثر** شراب ايچ كه عاشقلق كسب واختيار ايله دكلدر **نظم** اين موهبت رسيد

زميرزدان بقطرتم **نثر** بوهبه ايرشدى اتدن خلقتمده مراد مخاطبدن كندو نفسنى دركه اكا ديرچون حضرت بكا عشقى هبه

اتمشدر اصل فطرتمده پس عشق الهى عيشنه اشتغالم كركدر **بيت** پادشاه وملك ودرويش وقناعت ما وعشق گفته اندازى

كه هم با اصل كردد كل شى **نظم** من كز وطن سفر نگزيدم بعمر خويش **نثر** بن كه وطندن سفر اختيار ايتمدم كندو عمرمده **نظم** در عشق

ديدن تو هواخواه غربتم **نثر** سنى كورمك عشقنده غربت آرزوسن ايدرن مراد بودركه وصول الى الله خلقدن عزلت ايتمجه

اولمز لاجرم سفر در وطن موجبنجه غربت آرزوسنده يم باخود روحك حقه اتصالى بدندن انفصالى اولمينجه اولمز پس

اول مرام ايچون بن دخى موت طالبى يم **بيت** هجرت الخلق طرا فى هواكا وايتمت الوليد لكى اراكا **نظم** دورم بصورت

از در دولت پناه دوست **نثر** اراغن صورتده دوستك صغنغى قپوسندن **نظم** ليكن بجان ودل زمقيمان حضرتم **نثر**

ليكن جان وكوكل ايله حضرت مقيملرندنم مراد ظاهرده اهل دنيا وباطنده مقرب مولاديمكدر **بيت** ديگرى همنشين

تن باشد دوست در دل انيس من باشد **نظم** دريا وكوه در ره ومن خسته وضعيف **نثر** دكز وداغ يولده بن خسته

وضعيفم **نظم** اى خضر پى خجسته مددده بهمتم **نثر** اى ايزى مبارك خضر مدد وير بكا همت ايله مراد وصول الى الله

مشكلدر خضر صفت شيخدن همت اولمينجه اولمز ديواندن استمداد ايدر **بيت** ره بيا بانست شب تاريك وپايم در گل است

عشق وبيمارى وغربت مشكل اندر مشكل است **نظم** گردم زنى ز طره مشكين آن نگار **نثر** اگر نفس اورر سك اول نگارك

مشكين طره سندن **نظم** فكرى كن اى صبا ز مكافات غيرتم **نثر** فكر قل اى صبا بنم غيرتم جزاسندن مراد صبادن بونع

اهل

اهل هوا اولوب اسرار الهيه يه وقوف دعواسن ايدن دراكا ديركه بويله لاف اورمه كه بن غيرت ايدب سكا عوضن

ايليوب شرمسار ايتيم **بيت** از صدف در طلب زآهو ناف دل ز مردان طلب زناداان لاف **نظم** در ابروى تو تير نظر تا بگوش

هوش **نثر** سنك قاشنكده نظر اوقن تا عقل قولاغنه دك **نظم** آورده وكشيده وموقوف فرصتم **نثر** كتورمشم وچكمشم وفرصته

موقوفم مراد بودركه بركمسه ظاهرده اوقى كزليوب كرشى چكوب چاق قولاغنه الوب فرصت كوزليوب محل فرصت اولمجق اوب

صيد ايدوكى كبى بن دخى نظر اوقنى كزليوب انك كرشى معنى يوزندن چكوب تا عقل قولاغنه التمشم تاكه رموز الهيه يه

فرصت بولنجق نظر اوقن اتوب صيد ايدم خلاصه مراد رموز الهيه يه استعداد حاصل ايتمشم ديمكدر **بيت** نبردم بسر عمر

در جاهلى نكر در هنر مردى وعاقلى **نظم** حافظ به پيش چشم تو خواهد سپرد جان **نثر** حافظ سنك كوزكك وكنده جان

اصمرلق استر **نظم** در اين خيالم ار بدهد عمر مهلتم **نثر** بو خيالده يم اكر عمر مهلت ويررسه مراد بودركه حافظ ذات حق

مشاهده سندن ووصول الهى حصولنده تسليم روح ايتمك استر اكر عمردن مهلت وزمان اولورسه **شعر** هو تنافى نحوه

طرب تحت ظل لوائه طرب **وله ايضا** بشرى اذا السلامة حلت بذى سلم **نثر** لفظ بشرى مصدردر وحلت حلولدندر

وسلم فتحتين ايله اسم شجردر وذى سلم اول اغاج اولان مكانك اسميدر **نظم** لله حمد ومعترف غاية النعم **نثر**

جار مع المجرور محلا مرفوع مقدم خبردر حمد لفظا مرفوع مؤخر مبتدادر مضاف درمعترف لفظنه وغايت لفظى

نزع خافض ولوع اوزره منصوبدر ولفظ نعم كسر نون وفتح عين ايله جمع نعمتدر مراد بودركه پادشاهنك

بر خصمى نقض عهد ايدب پادشاه واربانى هلاك ايدب انك مژده سى خبرى كلوب بوغزلى اول وقت ديمش

وبو مطلعك معناسى بودركه مشتلق سلامت حلول ايلدى ذى سلمه والله ايچون در نعمتلر غايتنه معترف اولانك

حمدى **نظم** آن خوش خبر كجاست كه اين فتح مژده داد **نثر** لفظ خوش خبر وصف تركيبى دريعنى اول كمسه كه خبرى

خوشدر قاندە دركه بو فتحى مشتلدى **نظم** تا جان فشانمش چو زر وسيم در قدم **نثر** تا جان چيلم انك قدمنه التون وكومش كبى

مراد منطوقدن ظاهردر **نظم** پيمان شكن هر آينه گردد شكسته حال **نثر** لفظ پيمان شكن وصف تركيبيدر ومعناى مطلع

بودركه شول كمسه كه عهد صحيحى در البته شكسته حال اولور **نظم** ان العهود عند مليك النهى ذمم **نثر** عهود جمع عهددر

ملیک مالک معناسنه در و نهی جمع نُهیه در و ذمم جمع ذمه در ذمة امان و امانت معناسنه در یعنی عهدلر عقللر حاجتی قندہ

امانتلر در مراد اول عهدصین کمسه شکسته حال اولوب و عهدی صقلین صاحب عقل ایدوکن بیاندر **نظم** از باکنت شاه

چه خوش طرفه نقش بست **نثر** شاهک ربو عهدن نه خوش عجب نقش بغلدی **نظم** آهنک خصم او بسرا پرده عدم **نثر**

انک خصمنک قصدی عدم سرا پرده سنده مراد نه عجب عدم پرده سنه کتدی دیوب خصمک موتندن خبر ویرمکدر **نظم**

می جست از سحاب امل رحمتی ولی **نثر** استردی امید سحابندن بر رحمت ولی **نظم** جز دیده اش معاینه چیزی نبارید هم

نثر کوزندن غیری آشکاره برنسنه ویرمدی نم مراد آب رحمت برنه کندونک کوزی یاشی نصیب اولدی اکا

دیکدر **نظم** در نیل غم فتاد سپهرش بطنز گفت **نثر** غم نیلنه دوشدی فلک اکا طعن ایله دیدی **نظم** الان قد ندمت

و ما ینفع الندم **نثر** شمدی پشیمان اولدک اما پشیمانلق فایده اتمز مراد اول خصمک حالی فرعون حالی کبی اولوب

بی وقت توبه و ایمان کتوروب مقبول اولمدی دیمکدر **نظم** ساقی بیا که دور گلست و زمان عیش **نثر** ای ساقی کل که

کل که کل دوری و عیش زمانی در **نظم** پیش آر جام و غم مخور از دور بیش و کم **نثر** اوکه کتور قدحی و غم یمه

دورک زیاده و نقصانندن مراد درویش صاحب کشف وقت عبادتنده دورک زیاده و نقصانندن غم یمیوب

کندو عالمنده اولدوغن بیاندر **نظم** بشنو ز جام باده که این زال نو عروس **نثر** اشت شراب قدحندن که بو یکی کلن قری

نظم بسیار کشت شوهر چون کیقباد و جم **نثر** چوق قتل اتدی ارنی کیقباد و جم کبی مراد بو در که شیخ دیر که بو دنیا

بر قری در آما هر کاه یکی کلن اولور نیچه پادشاه عظیم اولان ارنی هلاک اتمش در پس شیخک بو کلامنی اشیدوب انک

موجبنجه ایش ایدب فقر اختیار ایدب تزوج دنیا اتممک کرک **نظم** حافظ بکنج میکده دار د قرار گاه **نثر** حافظک

میخانه بو جاغنده در قرار کاهی **نظم** کالطیر فی الحدایقة و اللیث فی الاجم **نثر** باغچه ده قوش کبی و میشه ده ارسلان کبی

مراد حافظ خانقاه بو جاغنده عیش و عشرتده و امن و سلامتده در دیمکدر بعض نسخه ده مخلص بیتی بو یله واقع اولمش

نظم حافظ تو ملک جم مطلب جام می بخواه **نثر** ای حافظ سن ملک جم استمه شراب قدحن استه **نظم** کین بود قول بلبل بستان

سرای جم **نثر** بو ایدی جمک سرایی باغچه سی بلبلنک قولی مراد سلطنتک خطر عظیمی وار در انی استمیوب فقر اختیار اتمک کرک

ایدوکن

ایدوکن بیاندر **بیت** مکو جاهی از سلطنت بیش نیست که ایمن تر از ملک درویش نیست **نثر** و شیخ سعدینک دخی بو غزل

طرزنده بر غزلی وار در که بو در **غزل** المنة لله که نمردیم و بدیدیم دیدار عزیزان و بخدمت برسیدیم در رفتن و باز

آمدن رایت منصور بس فاتحه خواندیم و باخلاص دمیدیم چون ماه شب چارده از شرق بر آمد رویی که

دران ماه چو او می طلبیدیم در سایه ایوان بسلامت بنشستیم تا کوه و بیابان بمشقت ببریدیم شکر شکر عافیت

از کام حلاوت امروز بچشیم که حنظل بچشیدیم وقتست بدندان لب مقصود گزیدن کان شد که بدندان سر انگشت

گزیدیم دشمن که نمی خواست چنین کوس بشارت همچون دهلش پوست بچوکان بدریدیم المنة لله که بهوای خوش نوروز

باز آمد و از جور زمستان برهیدیم سعدی ادب آنست که در حضرت خورشید گوییم که ما خود شب دیجور ندیدیم **نظم**

بی تو ای سرو روان با گل و گلشن چه کنم **نثر** سنسز ای سرو روان کل و گلشن ایله نیلیه یم **نظم** زلف سنبل چه کشم عارض سوسن

چکنم **نثر** زلف سنبلی نه چکیم و عذار سوسنی نیلیه یم مراد سرودن علو مرتبه در روان اولدوغی سیر بیحد اولوب دور سیری

کندوکی در و کل کشف و گلشن محل کشف اولان موضع عبادت در و زلف سنبل سلسله طریقت در و عارض سوسن

صحیفه سواد خط کتابدر یعنی سیر فی الله اولمرتبه که وصول الی الله دن صکره اولان منازل رفیعه در کشفی و موضع

عبادتی نیلیه یم و سلسله طریقتی نیه طوتیم کتابلری نیه مطالعه ایده یم **بیت** نهایت دارد این سیر الی الله ولیکن

سیر فی الله است بی حد **نظم** آه کز طعنه بد خواه ندیدم رویت **نثر** آه که یارم دیلیجی طعنه سندن کورمدک سنک یوزوکی **نظم**

نیست چون آینه ام روی ز آهن چکنم **نثر** دکلدر آینه کبی یوزم دموردن نیلیه یم مراد بد خواه دن نفس در و طعنه بونده

دوتمک معناسنه در لاجرم نفس بنی دوتوب مرتبه و مقامدن دوشوردی شول مرتبه یه مانع اولور بنده دمور کبی بک یوز کرک

ایدی که اندن متأثر اولمیوب مقصوده واصل اولیدم **بیت** مانع دیدار یار من چو نفس بدرگ است تو دلا سختی بکن تا دفع

ان بدرگ کنی **نظم** برو ای ناصح و بر دُردکشان خرده مگیر **نثر** یوری ای ناصح دردکشلره طعن اتمه **نظم** کار فرمای قدر می کند این من

چه کنم **نثر** لفظ کارفرمای وصف ترکیبی در و قدر فتحتین ایله قضا معناسنه در و لفظ کارفرمای کسر یا ایله اوقنور زیرا مضاف قدر

قدر لفظنه و می کند لفظنک فاعلی ضمیر کارفرمای در و لفظ این مفعولی در که اشارت در در دیلکه معنای مصراع بو در که

قدرک ایشن بیورجبی ایدر در چگمه بن نیلیه ین مراد نا صحکدن دنیا طرفنه تزویج ایدب ریاضت و عبادت ایدنلر تضییع عمر ایدرلر
مال و منصبدن محروم قالورلر دین کمسه در اکا جواب بودر که بونی بن قضاء الهی اتدرر که صفت هدایتنه مظهر اولمشدر
بیت من که باشم که بیایم بدر حضرت دوست لطفها می کند آن یار بد الجابر د نظم برق غیرت چو چنین می جهد
از مکمن غیب نثر غیرت شمشکی چون بو نجلین صچر غیب پوسی کاهندن نظم تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم نثر
سن بیورکه بن خرمنی یانمش نیلیه ین مراد بودر که غیرت الهیه بنم غیره متعلقم استمز لاجرم بنم دنیامی خراب و آخرتمی
معمور استر انکچون دنیوی حاصلم اولمز پس ای ناصح بن نجه ایده ین بیت دنیوی کارم خراب و اخروی معمور در
مشکل اولدر که اوکه دنیا و عقبی اولمیه نظم شاه ترکان چو پسندید بچاهم انداخت نثر ترکلر شاهی چون بنی بکندی
و قیو یه اندی نظم دستگیر ار نشود لطف تهمتن چکنم نثر دستگیر اولمزسه تهمتن لطفی نیلیه ین مراد ظاهره نظر شاه
ترکاندن افراسیاب نام پادشاه در که بهلو انلری حبس و هلاک ایدر ایدی نیتکم سیاوش ترک ولایتنه وارب افراسیاب
اکا رغبت ایدب قزن ویرب اول اقلیمده بویک نام و نشانی مشهور اولوب افراسیاب اندن قورقوب حبس ایدب هلاک
اتمشدر و تهمتن بر اولو پادشاه ایدی و اول پهلوانلره معین و مربی ایدی و معنی یوزندن مراد شاه ترکاندن نفس در
که قلبی قبول ایدب کندویه مختص و تابع قلوب جاه جاهیه و ماله دوشوب هلاک ایدر تهمتن کبی بر پهلوان دین کرکدر که
دستگیر اولوب انک حبسندن خلاص و اهلاکندن نجات ویره شعر ومن عادة الاشراف ان یتفقدوا اصاغرهم
والکرامات مصایده نظم مددی گر بچراغی نکند آتش طور نثر مدد اتمزسه اگر بر چراغ ایله طور اودی نظم چاره تیره شب
وادی ایمن چکنم نثر ایمن دره سنک قره کوکیجه سی چاره سن نیلیه ین مراد ظاهره نظر بودر که موسی علیه السلام خاتونی ایله کیدرکن
آتش حاجت اولوب طور طاغی طرفندن بقعهٔ مبارکه دن نور الهی ظهور ایدب موسی علیه السلام نار صانوب وارب
کلیم الله اولدی معنی یوزندن مراد بودر که طریقت و عبادت و سلوک طریق حضرت وادی مبارک در کن بشریت و
نفسانیت ظلمتی ایله مقصده وصول بغایت صعب در لاجرم نور الهی هدایت اتمینجه اهتدا میسر اولمز شعر قل اصطباری
وانی لا اری فرجا یا رب متی لنا من ارنا رشدا نظم حافظا خلد برین خانهٔ موروث منست نثر ای حافظ خلد اعلی

بنم

بنم میراث قالمش اومدر نظم اندرین خانهٔ ویرانه نشیمن چکنم نثر بو ویرانه منزلده اوتوراق نیلیه ین مراد بودر که جنت
بزم بابامز آدم علیه السلام حضرتندن میراث قالمش اومدر اکا وصوله و دخوله سعی اتمک کرکدر بو ویرانه خانه ده
غیلرن غزل زخواب غفلت اگر یک زمان شوی بیدار جمال صبح سعادت نمایدت دیدار زدست ساقی رحمت
خوری شراب بقا اگر زمستی حرص و هوا شوی هشیار زتاج و تخت سلاطین تراچه بگشاید چو انبیا و رسل
سر بکنج فقر برآر اگر تو گوش کنی بشنوی که می گوید زمانه فاعتبروا یا اولی الابصار تو غافلی و ندامی رسد ز عالم غیب
که این سرای مجازیست دل ازو بردار و له ایضا بتیغم گر کشد دستش نگیرم نثر قلیج ایله قتل ایدرسه بنی الن دوتمزم
یعنی منع اتمزم نظم وگر تیرم زند منت پذیرم نثر و اگر اوق اوررسه منت قبول ایدرم مراد بودر که اگر نفی اتدیم
هلاک ایدرسه منع اتمزم یعنی کرکمز دیمزم که بو بنم مراد مدر و اگر بکا تنبیه و ایقاظ ایچون کند و طرفندن تاثیر اظهار
ایدرسه انی انعام بیلوب اندن منت قبول ایدرم نظم بزن تیغ و بکش نفسم به تیری نثر ترا باشد حلال این کشتن من
چه با اغلال باشد عبد ابق ببابد بند تو در گردن من نظم کمان ابرویت را گو بزن تیر نثر قاشک یاینه دی اوق اور
نظم که پیش دست بازویت بمیرم نثر که سنک بازوک الی اوکنده اولم کمان ابروسی اوق اورمقدن سالکک درجهٔ سندن
سقوطن کندویه اعلام در اکه ایصال الم ایله تا که متنبه اولوب تایید الهی ایله اعمال صالحاته اشتغال ایدب حسن خاتمه اوزره
اولا چو عمرت بگذرانی تو بغفلت نداری مردن خود را نگاهی اگر الام و محنت بینی از حق بدان از او تو تنبیه
الهی نظم غم گیتی گر از پایم در آرد نثر جهان غمی اگر بنی ایقدن دوشوررسه نظم بجز ساغر که باشد دستگیرم نثر
قدحدن غیری کیم اولور دستگیرم مراد بودر که عشق الهی نوشنه مشغول اولوب شیء قلیل ایله قناعت اتمک ایله
کار جهان غمندن خلاص اولنور غیر ایله دکل قطعه ز پیر جهان دیده کردم سوالی که بر معیشت ز مال و بضاعت چه چاره
سازم که سودی دهد گفت اگر می توانی قناعت قناعت نظم برآی آفتاب صبح امید نثر طوغ ای امید صباحنک گنشی نظم
که در دست شب هجران اسیرم نثر که هجران گیجه سی الده اسیرم مراد جناب حقدن فیض و فضل طلبی در بیت ای پادشه
خوبان داد از غم تنهایی دل بی تو بجان آمد وقتست که باز آیی نظم بفریادم رس ای پیر خرابات نثر بنم فریاده ایرش

ای میخانه پیری **نظم** بیک جرعه جوانم کن که پیرم **نثر** بر جرعه ایله یکت قل بنی که پیرن مراد آخر عمره کلدم ستیا آندن خلاص اولدم
دوستدن اثر بولدم بقیهٔ فیض وارشاد قلیل ایله مدد قل ای پیر خانقاه تا که جوان معصوم کبی پاک اولم **بیت** ز پیر زعصیان و
چشم می داریم که جرم ما بجوانان پارسا بخشند **نظم** بکیسوی تو خوردم دوش سوکند **نثر** سنک کیسوکه دون کیجه اند ایچدم **نظم**
که از خاک رهت سر برنکیرم **نثر** که سنک یولک طپراغندن باش قالدرمیم مراد کیسودن طریق طلب حق یا غیب هویت در
یعنی سنک طریق طلبکه یا ذات مستور الماهیت اولان حضرتکه اند ایچدم که سلوکدن فراغت ایمیوب اول یولدن باش
قالدرمیم **قطعه** از آن ساکن کویت که چون جان با تو بسپارم غباری بر سر کویت بماند یادکار من چو تو تیغم زنی خون مرا
بر خاک افشانند که تا که از سر کویت نبر خیزد غبار من **نظم** بسوز این خرقهٔ تقوی تو حافظ **نثر** یاق بو تقوی خرقه سن حافظ
نظم که کر آتش شوم در وی نکیرم **نثر** که اکر او داور رسم اکا دوتمزم مراد صورت لباسدن کچ که انده حالت شوق بولدم
دیمکدر **بیت** خرقه نبود چو از ریا خالی عارف رند ازو بود عاری **و له ایضا** تو همچو صبحی و من شمع خلوت سحرم **نثر**
سن صبح کبی سن بن سحر خلوتنک شمعی بن **نظم** تبسمی کن و جان بین که چون همی سپرم **نثر** بر تبسم قل و کور که بن نجه جان اصمرلرم مراد
ظاهره نظر بودر که چون صبح تبسم ایدب ظاهر اولا شمع سوینذرلوب جان ویرم ومعنی یه نظر مراد بودر که جناب قدسدن انبساط
فیض وبسط وفضل ظاهر اولیجق بن بذل روح ایدرن **غزل** زنده کدامست بر هوشیار آنک بمیرد بسر کوی یار سر که نگشتند
بهی بپیش دوست به که بغربت بهی بردیار درد نهانی دل تنکم بسوخت لاجرم عشق بود آشکار دل چه محل دارد و دینار جیب
مدعیم کر نکنم جان نثار چون تو دکر کل نبود در جهان عاشق روی تو چو سعدی هزار **نظم** چنین که در دل من داغ زلف
سرکش تست **نثر** بویله که بنم کوکلده سنک زلف سرکشنک داغی واردر **نظم** بنفشه زار شود تربتم چو درکذرم **نثر** بنفشه لک
اولور بنم قبرم چون کچم مراد بودر که کشی نه صفت ایله متصف اولورسه وفاتندنصکره انک اثری ظهور ایدر **رباعی** روزی که
جزای کار صفت خواهد بود قدر تو بقدر معرفت خواهد بود در حسن صفت کوش که در روز جزا حشر تو بصورت صفت
خواهد بود **نظم** بر آستان امیدت کشاده ام در چشم **نثر** سنک امیدک ایشکینه اچمشم کوز قپوسن **نظم** که یک نظر فکنی خود
فکندی از نظرم **نثر** که بر نظر براغه سن بر قدک خود بنی نظردن مراد بودر که هر کیمه معصیت و زلت سببیله نظر الهی منظر ندن

ساقط

ساقط اولسه بر حال و برمنوال اوزره اولمق کرک که منظور حضرت حق اوله **غزل** بهمان شکست قلب از آن شکست یار
کارم ز دست رفت نیامد بدست یار برخاست اسم از دل و در خون نشست چشم از من بدی نخاست که بی من نشست یار
در عشق یار نیست مرا اختیار صبر لیک آب چشم و آتش دل سر دو مست یار چون قامتم کمان صفت از بار غم خمید
چون تیر ناکهان ز کمانم بجست یار کر تو کمر ببندی برای رضای دوست می دان کمر برای وفای تو بست یار **نظم**
چه شکر کویمت ای خیل غم عفاک الله **نثر** نه شکر دیه یم سکا ای غم الایی الله عفو ایلسون **نظم** که روز بی کسی آخر نمی روی
ز برم **نثر** که بی کسلک کوننده کتمزسن قمدن مراد غم انسانن منفک اولمز دیمکدر **بیت** بارکه بر آمیختم از من بکریخت بجز غم
که هزار آفرین بر غمم باد **بیت** کر سلطنتست و کر کدایی غم از تو نمی کند جدایی **نظم** غلام مردم چشمم که با سیاه دلی **نثر**
کوزم بیبکنک قولی بن که قره کوکللولک ایله **نظم** هزار قطره ببارد چو درد دل شمرم **نثر** بیک قطره یاغدرر چون کوکل دردن صایم
مراد اهل شفقت اولنی مدح در که الراحمون یرحمهم الرحمن حسنجه اهل رحم وشفقت اولان محل رحمت اولور **رباعی** بیدار این
دل بیمار من ترحم کن اکرچه هست ترا مرز مان نازو تنعم که این عمل بتو هم ضرری شود زیرا بیافت رحمت رحمن هر آنکه کرد ترحم
نظم بهر نظر بت ما جلوه می کند لیکن **نثر** هر نظره بزم صنمز جلوه ایدر اما **نظم** کس این کرشمه نه بیند که من همی نکرم **نثر** کیمسه بو نازی
کورمز که من کورورم مراد مشاهدهٔ حق مراتب مختلفه ایله اولدوغن بیان وکندونک مشاهده سی غالب ایدوکن ذکر در
رباعی به چشمی دارم همه از صورت دوست با این دیده مرا خوشست تا دوست در وست از دیده و دوست فرق کردن نه نکوست
یا دوست بجای دیده یا دیده خود اوست **نظم** بخاک حافظ اکر بکذرد یار چون باد **نثر** حافظک طپراغنه اکر یار اوغر ییل کبی
نظم ز شوق در دل آن تنکنا کفن بدرم **نثر** شوقدن اول طارلق ایچنده کفن یرتم مراد بودر که وجا رتبک والملک صفا صفا
حسنجه چون زمان قیام اولا امر الهی کلوب یل اسوب متاربی اچوب موتی دیرلک زمانی اولوب آثار الهیه ظهور وحی
یومیذ بجهنم موجنجه طارلق وخوف اولیجق روحمه شوق حق غالب وقلبم جمال الهی یه طالب اولوب اول شوقدن کفنم یرتم
بیت بروز حشر چکونه بود حساب مرا که من ز شوق جمالش ز خویش بیخبرم **و له ایضا** تا سایهٔ مبارکت افتاد بر سرم
نثر تا سنک مبارک کولکک دوشدی بنم باشم اوزره **نظم** دولت غلام من شد و اقبال چاکرم **نثر** دولت بنم قولم اولدی

واقبال خدمتکارم مرادظل الهی وعنایت شاهی بنم اوزرمه واقع اولوب جناب حقدن فیض وفضل بوللدن دولت دنیا
واقبال عقبی بنم قسمته حضیرا ولمشدر دیکدر قطعه چو عزّت بهر حق و مؤمنانست اکر عزّت بخواهی شو مسلمان مسلمانی چنین
باشد حقیقت سنوی حق راهمیشه بنده فرمان نظم شد ساطها که ازسر من رفته بود بخت نثر سیللرا اولدی که بنم باشمدن کتمشدی
بخت نظم ازدولت وصال تو باز آمد ازدرم نثر سنک وصالک دولتندن کروکلدی قپمدن مراد بخت آخرت نچه مدت ایدی.
که بندن دورایدی چون وصلت الهی میسّر اولدی بخت آخر وعمل عبادت مسکنمه داخل اولدی دیکدر بیت بخت ودولت
ان بود که دایم وباقی بود کار تو خلقی نباشد بلکه خلاقی بود نظم بیدار در زمانه ندیدی کسی مرا نثر کمسه اویانق کورمز ایدی
زمانه ده بنی نظم در خواب اکر خیال تو کشتی مصورم نثر و یخوده سنک خیالک کورمک میسّر اولیدی مرکزاو یقودن خالی اولمز
ایدم کمسه بنی اویانق کورمز ایدی خلاصهٔ مراد مشاهدهٔ حقه کمال رغبتم وار دیکدر رباعی که در سفرم بحبت وجویت باشم
که در حضرم بکفت وکویت باشم چون نیست مرادمن جز رویت زان رو همه جا بجبت وجویت باشم نظم من در غم تو
عمر بپایان برم ولی نثر بن عمری سنک غمکده آخره الیتورم ولی نظم باور مکن که بی تو زمانی بسر برم نثر انانمه که سنسز بر زمانی باشه
التم مراد دایما مشاهدهٔ حقده و مراقبهٔ مواجهه ده ین دیکدر غزل رخت ربوده زخورشید کوی مهر وجمال جمال تو نرود ساعتی
مراز خیال خیال بین که دلم آرزوی وصل تو کرد کذشت عمر عزیزم قریب کشت وصال وصال همچو تویی راکسی رسد وقتی
که او نزار شود از فراق همچو هلال هلال وار اکر شد ضعیف می بیند رخ چو ماه توای سرو قد و خوب خصال خصال حسن تو
انکه رود مرا از چشم که آفتاب کمال رسد ببرج زوال زوال حسن پذیرند نیکوان لیکن تویی که حسن تو مرکز نمی فتد ز کمال
کمال عاشق صادق بود که در عشقت زعرض جاه نیندیشد وز مال ومنال نظم در دم اطبیب نداند دوا که من نثر بنم دردمه طبیب
دوا بلمز که من نظم بی دوست خسته خاطر و با درد خوشترم نثر دوستسز خسته خاطرن و درد له خوشرغن مراد بودر که بنم مرضم جسمانی
دکل مرض عشق در که روحانی در شویله که مشاهدهٔ دوست اولمسه خسته خاطرن و مرض الهیه ایله خوشرغن لاجرم مرض
بدنه علاج ایدن طبیب ظاهر بنم دردمه درمان ایده مز بیت اکر درد دل را بپرسی شفا لقاء الحبیب شفاء القلوب نظم
کفتی میار رخت اقامت بکوی من نثر دیدک کتوره اقامت اسبابن بنم محلّمه نظم من خود بجان تو که ازین کوی نکذرم نثر بن خود

سنک

سنک جانک حقیچون بو محلّه دن کتمزم مراد بودر که سنک محلّه که اسباب اقامت کتورمک بوندن آخر یره کتمک ایله اولور بن خود
بوندن کتمزم رخت کتورمک نجه میسّر اولور خلاصهٔ مراد بودر که در کاه حق ملازمتنی ترک اتمزم اکرچه منفعت
آخرت ایچون تحصیل مال ومنال دخی اولورسه غزل همچو کوی تو در آفاق ندیدم جایی به ازانجا که تو باشی نبود
ماوایی دل شد از دست ومن افتاده چنین بی سر و پا بنود همچو من دلشده ناپروایی پایهٔ سروری امروز
مرادست دهد که به بینیم سر افتادهٔ خود در پایی عاشقان جان بغم ان لب شیرین دادند همه مردند
ندادی بیکی حلوایی کاتبی قصه که از روی و که از موی تو کفت هست چون اهل جنون سر سخنش از جا یی نظم
هر کس غلام شاهی ومملوک صاحبیست نثر هر کس بر شاهک قولی و بر وزیرک مملوکی در نظم حافظ کمینه بندهٔ سلطان
کشورم نثر ای حافظ مملکت سلطاننک کمینه بنده سی ین مراد هر کمسه بر دنیا او لوسنه انتساب اتمشدر بز مالک الملک
وخالق الکل اولان حضرت حقک بنده سی وانک افکنده سی ین دیکدر قطعه کسی چون بغانی نهد دل زجان
چو اورا زوالی رسد غم بود چو من دل بباقی بدادم تمام ازان خاطرم خوب وخرم بود قصیده بو قصیده
دیوانلرده غزللر اثناسنده بولنوب و بو فقیرک دیوانده بو محلده بولنوب بونده یاز لوب شرح اولندی نظم وله ایضا
جوزا سحر نهاد حمایل برابرم نثر جوزا سحر حمایل قودی مقابلده نظم یعنی غلام شاهم وسوکند می خورم نثر یعنی شاهک
قولی ین واند ایچرم بلکه هو اللذی جعل فی السماء بروجا حسبنجه فلکده بر جلر اون ایکی در قطعه بر جها دیدم که از
مشرق برآورند سر جمله در تسبیح ودر تهلیل حی لایموت چون حمل چون ثور و چون جوزا و سرطان واسد سنبله
میزان وعقرب قوس وجدی ودلو وحوت نثر پس برجلرک بری جوزادر وجوزا لغتده بیلی آق قیونه دیرلر کانه اکا
حمایل درانو کیچون جوزا برحنه حمایل اسناد ایلدی واکا یمین ایدب شاهک قولیم دیر دیدی مراد ظاهره نظر ممدوح اولان
پادشاه ظاهردر ومعنی یه نظر حضرت حق تعالی در که علویات انک عبادتنه معترف وامر عالیسنه مطیع در نظم
ساقی بیا که از مدد بخت کارساز نثر ای ساقی کل که ایش دوزجی بخت مددندن نظم کامی که خواستم زخدا شد میسرم نثر
بر مراد که استردیم اللهدن میسّر اولدی دیر مراد ظاهره نظر مجلس عیشده اولان ساقی در که شاهک جمالی مشاهده سی ایله

خوش حال اولدم دیو دعوت ایدر و معنی یه نظر مراد شیخ در که جناب حقدن تجلی ظاهر اولوب عشرت الهیه
مایل اولوب شیخدن عطا، ذوق استدعا ایدر شعر قم ساقی و اسقنی شمولا فالشمل من الشمول حاصل نظم
جامی بده که باز بشادی روی شاه نثر بر قدح ویر که کروشاهک یوزی شادلغنه نظم پیرانه سرم هوای جوانیت
در سرم نثر پیرلک وقتنده یکیتلک هواسی واردر باشمده مراد ظاهره نظر پادشاهنک مشاهده سندن باشمه یکیتلک
هواسی کلوب عشرته میل اتدم دیر معنی یه نظر مشاهده الهی ایله شوق غالب اولوب جوان کبی قوی و طالب اولوب
فیض راغبی اولدم دیمکدر شعر من غیره لا ارید وصلا القلب اناب عن رزائل نظم رامم مزن بوصف زلال خضر
که من نثر بولم اوره خضر صویی وصفی ایله کم من نظم از جام شاه جرعه کش حوض کوثرم نثر شاه قدحندن ذوق
حوض کوثری جرعه سن چکرن مراد ظاهره نظر ظاهر شاهنک قدحندن ذوق حوض کوثر بولدم دیمکدر معنی یه نظر
شراب عشق الهیدن حوض کوثر حظن بولدم دیمکدر نظم آب اهل عقل را خوشتر ز خم احمرست نثر لیک اهل عشق را
باده چو عین کوثرست نظم شاه من از بعرش رسانم سر فضل نثر ای شاه اکر بن عرشه ایرشدورم فضل تختنی نظم مملوک
این جنابم و مسکین این درم نثر بو جنابک مملوکی و بو قپونک مسکینی بن مراد مخاطبدن ظاهره نظر کند و پادشاهی در و معنی یه
نظر حضرت حق در که اکرچه بن فضل و کمال تختنی عرشه ایرشدورم دخی فضلمه اعترازم یوقدر سنک جنابک و ماب نعم
آلمایک بنده سی و افکنده سی یین بیت رساند از درت افلاک را سروری سر سراراد تش اما هنوز بر در تو نظم
من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال نثر بن سنک صحبتنک جرعه نوشی ایدم بیک ییل نظم کی ترک آب خورد کند طبع خوکرم
نثر فین کند وصودن ترک ایده خو طوتجی طبعم مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی نه خطاب ایدب سنک صحبتکدن مدت
مدیده که حصه دار اولی کلدم انی ترک اتمزم دیر و معنی یه نظر حضرت حقه خطاب ایدب عالم ارواحده سنین ماضیه دن
صحبت روحانیه ده فیض الی کلمشدر اول معتادمی ترک اتمزم دیر قطعه این عاشقی و مستی دانی کراست در خور
انراکه جمع باشد اسباب دوست دانی اسباب دوست دانی باشد ترا متیسر هرکز درین زمانه کر غیر او ندانی
نظم در باورت نمی شود از بنده این حدیث نثر اکر سکا اینمق کلمز سه بنده دن بو سوز نظم از کفته کمال دلیلی

بیاورم

بیاورم نثر کمال سوزندن بر دلیل کتورورم مراد بو درکه بنم بو کلامم دعوی بلا دلیل دکلدر دلیل واردر که کمال اصفهانی
کلامندندر و اول کلام بر غزلنک آخر بیتیدر و تمام غزل بودر غزل جانا چونیست وصل تو فاضل کجا برم دل را که شد
ز درد تو غافل کجا برم بی وصل جان فزای و حدیث چو شکرت این عیش همچو زهر بلاهل کجا برم بشکست چرخ تار حیاتم
بدست هجر چون وصل نیست کو همه بکسل کجا برم نبیاد خوش دلی من از سیل خیز اشک کیرم که خود نکرد دباطل کجا برم
بی پای مرد وصل ز غرقاب حادثات کشتی عمر خویش بساحل کجا برم منزل درازو بارکشم لنک و من ضعیف بارم کران و
راه پر از کل کجا برم ریک روان و تیره شب و ابر و تند باد من چشم در دراه بمنزل کجا برم مشکل کشای وصل اکر دید تر رسد
چندین هزار قصه مشکل کجا برم کیرم که از روی دلم جمله حاصل است اکنون چو نیست روی تو حاصل کجا برم کفتند بر کرفت
فلان دل ز مهر تو من داوری مردم جاهل کجا برم نظم کر بر کنم دل از تو و بردارم از تو مهر نثر اکر قوپریم کوکلی
سندن و قالدرم محبتی سندن نظم آن مهر بر که افکنم ان دل کجا برم نثر اول محبتی کیمه براغم و اول کوکلی قانده الیم
خواجه حافظک دلیل کتوردکی بو بیت اخیردر مراد ظاهره نظر پادشاهنه خطابدر که سندن کوکلی الوب کیمه ویرم
و سندن محبتی قوپروب کیمه محبت ایدم دیر و معنی یه نظر حضرت حقه خطابدر نظم عهد الست من همه بر مهر شاه بود
نثر بنم عهد الستم دوکلی شاه محبتی ایله ایدی نظم وز شاه راه عمر بدین عهد بکذرم نثر و عمرک اولیولندن بو عهد ایله
کچرم مراد بودر که بنم محبتم الست بزمنده بکم زمانندندر لاجرم عمرمی اول عهدا وزره تمام ایدرم ظاهره نظر شاهی محبتی ایله
اتمام عمر ایدرم دیمکدر و معنی یه نظر حب الهی ایله عمری تمام ایدرم دیمکدر نظم منصور بن محمد غازیست حرز من
نثر محمد غازی اوغلی منصور در بنم هیکلم یعنی بو اسم بنم تعویذمدر نظم وز این خجسته نام بر اعدا مظفرم نثر
بو مبارک آددن دشمنلر اوزره غالبم مراد بودر که چونکه تعویذم منصور در بن منظفرم قطعه پهلوان خسرو منصور
که با قدرت او آسمانرا نسزد ار عاجز و مضطر کیرند نامه فتح تو بر طارم کردون خوانند خیمه جاه تو بر تارک اختر کیرند
سعد کردون ببقای ابد و نصرت جوع فال اقبال ز نام تو بدفتر کیرند امر و نهی تو چنان باد که بر روی زمین
خسروانرا همه مامور و مسخر کیرند در تو کعبه امید خلایق بادا تا همه خلق جهان حلقه این در کیرند نظم کردون چو کرد

نظم ثریا بنام شاه فلک چو ایلدی او لکر دزی سن شاه آدنه نظم من نظم در چرا نکنم از که کمترم نثر بن انجو نظمنی نیچون
ایتمیه کیمدن کم مراد ظاهره نظر ظاهردرکه شاه ظاهر مدحنده مبالغه ایدر ومعنی یه نظر مراد بودر که فلک حضرت حق ذکرنده
نظم ایدر اولسه نظم ثریا ایدر ایدی بن نیچون انجو مثال نعت نظم ایتمیه کیمدن کم دیر قطعه هر سخن کزپی شکر ملک الملک
آری نزد عاقل همه چون لؤلؤی عمان کردد بهر فضل تو نه بلکه ز پی مذکورست فضل تو همه زپی بخشش سبحان کردد
نظم شاهین صفت چو لقمه چشیدم ز دست شاه نثر شاهین کبی چون لقمه دادم شاه الندن نظم کی باشد التفات زصید کبوترم
نثر قچن اولا التفاتم کبوتر کوکرجن شکارنه مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی الندن لقمه دادم انک الندن اولمین طعام
التفاتم بو قدر دیمکدر ومعنی یه نظر جناب الهیدن تلذذ ادتم میل آتمزم من بعد دنیا شکارنه دیمکدر بیت من شاهباز قدسم
شاهم ببر ورد زان رو بجیفه میل ندارم چو زاغ من نظم ای شاه شیر گیر چه کم گردد ارشود نثر ای ارسلان دوتجی شاه
نه اکسلور اکر اولورسه نظم در سایه تو ملک فراغت میسترم نثر سنک کولککده فراغت ملکی مراد ظاهر پادشاهنک سایه سنده
کوشه فراغتده تقاعد اتمک استرن دیوب ظل عنایت حقده تمکن استدکن اشعار در بیت کسی که عزت عزلت نیافت هیچ نیافت
هرانکه روی قناعت ندید هیچ ندید نظم بال و پری ندارم واین طرفه تر که نیست نثر قنادم وقویروغم یوق وبو عجب درکه بو قدر
نظم غیر ازهوای منزل سیمرغ در سرم نثر سیمرغ منزلی هواسندن غیری بنم باشمده مراد کندونک ضعف حالی وقلت اعمالی وار ایکن
تارک دنیا اولنلرک وکوشه عزلت اختیار قلانلرک رأس ورئیسی اولان کبی مکان قاف قناعت استدکن استغراب در بیت
نتانند مرتاضان پروران مگس کی کند کار پروانه را نظم شعرم زیمن مدح تو صد ملک دل کشاد نثر بنم شعرم سنک مدحک
برکتنده یوز کوکل ملکن فتح اتدی نظم کویی که تیغ تست زبان سخن ورم نثر کویا سنک قلیجک در بنم سوز لو لسانم مراد حقایق
معارف سویلین لسانم مدحدر کم قلوب فتح ایدب داخل و مالک اولمشدر شعر ماثر ایله بیت اکر بشعر نکو افتخارش یدکرد
بمن دیار هنر افتخار کردن ارزانی نظم برگلشنی اکر بگذرشتم چو باد صبح نثر برکلشنه اکر اوغرادم ایسه صباح یلی کبی نظم
نه عشق سرو بود و نه شوق صنوبرم نثر نه سرو عشقی ایدی نه صنوبر شوقی ایدی مراد حسنیات صورتنده اولان کلامدن مراد
الهیات در دیمکدر بیت لب وکنار چو کویم مراد من باشد کنار بحر الهی لب لباب او نظم بوی تو می شنیدم بر یاد روی تو

سنک

سنک قوتک دویدم وسنک یوزک یادنه نظم دادند ساقیان طرب یکدو ساغرم نثر ویردیلر شنلک ساقیلری برایکی قدح
بکا مراد جناب الهیدن فیض دویوب صفات الهیه علم وکلام حقه سن ویرب کندودن علم وکلام آثاری ظهور اتدوکن بیان در
قطعه چون وصف علم و وصف کلامش بدید شد آثار هردو از من بی دل ظهور یافت هرکس که خواند گفت مرا کرچه
پرغمست کشت او سروری همچو سروری سرور یافت نظم مستی باب یکدو عنب وضع بنده نیست نثر مستلک برایکی
اوزم صویی ایله بنده نک وضعی دکلدر نظم من سال خورده پیر خرابات پرورم نثر بن بچه ییل کمش پیر خرابات مربیسی بن
مراد بودر که بنم شراب ذکر اتدکدن مراد اوزم صویی شرابی دکلدر عشق الهیدر ومستلکدن مراد اندن حاصل اولان
کیفیت دکل بوندن حاصل اولاندر که بن بچه ییل عمر سورمش پیر خانقاهک مربیسی ین لاجرم صحبت مؤثردر قطعه دور شو
از بدان که صحبت بد کرچه پاکی ترا پلید کند قطعه آفتابی بدین بلندی را ذرۀ ابر ناپدید کند قطعه دور شو از بدان که صحبت بد
کرچه نیکی ترا سیاه کند تو ببین نیک خوشۀ انکور که سپیدیش سیه سیاه کند چون بکار رشود قرین چرکین پاک کردنده
اش چو ماه کند نظم با سیر اختر فلکم داوری بس است نثر فلک یلدزی سیری ایله بنم حکومتم یتر نظم انصاف شاه باد در این قصه
داورم نثر شاه انصافی اولسون بو قصه ده بنم حاکمم مراد بودر که کوکب فلک سیری بکا حاکم اولوب انک مقتضاسنجه
یتر اولدم من بعد شاهدن عدل وانصاف حکومتن استرن یعنی شاه بکا ملک فراغت احسان اتسون دیو شاه ظاهره
خطاب ایدر اما فی الحقیقه مرادی شاه حقیقی حضرتندن بو قضیه ده عنایت رجا ایدر قطعه شاها مراد بنده مسکین
زحضرتت اینست میکنی دل من از همه غنی جز درکه تو روی نیارم بدرکسی از لطف خود بدرکه عیزم نیفکنی
نظم شکر خدا که باز درین اوج بارگاه نثر شکر خدایه که کرو بو بارکاه اعلی سنده نظم طاوس عرش می شنود صیت
شهپرم نثر عرش طاووسی ایشیدر بنم قنادمک چلکی صوتنی مراد بودر که بن طایر قدس اولمشمدر که قنادم آوازنی ملائکه عرش
ایشیدرلر یعنی کلام حکمت آمیزم مسموع ومقبول ملائکه اولمشدر لاجرم بونک ایچون شکر ایدرم قطعه تو خود اشاه دانای
شه عصر که مردم می نشینی برار ایک ببین این شاهی درویش ذاکر که دارد کوش ذکرش را ملائک نظم
شبل الاسد بصید حرم حمله کرد و من نثر ارسلان یوریسی بنم کوکلم صیدنه حمله ایلدی وبن نظم کرلاغرم وکرنه شکار غضنفرم نثر

اکر ارغن اکر دکلن ارسلان شکارین مراد شبل الاسددن صبغة الله درکه ذات اللهدن صادر و بکا حمله ایدن صفت یدالله
که بنم کوکلمی شکار ایتدی اکر قلیل العمل واکر کثیر العلم ارسلان صیدی بن دیو مباهات ایدر **بیت** روا است کر بکنند افتخار
این دل من که هر شبی طلبش می کند خدای عزوجل **نظم** نامم ز کار خانه عشاق محو باد **نثر** بنم آدم عاشقلر کارخانه سندن
محو اولسون **نظم** کر جز محبت تو بود شغل دیکرم **نثر** اکر سنک محبتکدن غیری شغلم اولور ایسه مراد محبة اللهدن غیری شغلم
یوقدر دیمکدر **غزل** بسی درد از غم عشقت کشیدم ز بی دردی بتر دردی ندیدم بیکایک درد من درمان پذیرفت ازان دم
کز تو این شربت چشیدم به نیم اندوه از صد درستم بیک درد از هزاران غم رهیدم من آن مرغم که در دام بلا بیت چو پیچیدم
غم در تو چیدم فغان خود من کشته زین درد رسانیدم بر فلک هر جا رسیدم طبیب عاشقان نام کردند چو دردت درهم
درمان کزیدم باوصاف کمال امروز در عشق ازان فردم که بی همدرد فریدم **نظم** بنما بمن که منکر عشق رخ تو کیست **نثر** کوستر بکا که
سنک رخک عشقنک منکری کیمدر **نظم** تا دیده اش بکزلک غیرت بر آورم **نثر** تا انک کوزنی غیرت بچاغیله چیقرم مراد عشق جمال
حقه منکر اولانک کوزن چیقرملودر دیمکدر **قطعه** بغیر دوست روا نیست که یک نظر بکند کسی که در سر خود دیده و بصر دارد
نظر بروی تو انداختن حرامش باد که جز تو در همه کیتی کسی دکر دارد **نظم** بر من افتاد سایه خورشید سلطنت **نثر** بنم اوزریمه دوشدی
سلطنت کلکه سی کنشی کولکه سی **نظم** اکنون فراغتست ز خورشید انورم **نثر** شمدی بنم فراغتم واردر نورلو کنشدن مراد ظاهره نظر
ظاهر پادشاهی کنشه تشبیه ایدب انک کولکه سی بنم اوزریمه لاجرم ظاهر کنشدن مستغنی اولدم دیمکدر اما معنی یه نظر
آفتاب حقیقی ظلی بنم اوزریمه واقع اولوب سایر انواردن بکا فراغت حاصل اولمشدر دیمکدر **بیت** پرتو روی ترا نیست
زوال و نقصان لاجرم نیست بها حاجت شمسی و قمر **نظم** مقصود ازین معامله بازار تیز نیست **نثر** مقصود بو معامله دن تیز بازار
دکلدر **نظم** نه جلوه می فروشم و نه عشوه می خرم **نثر** نه جلوه صاتارم نه شیوه آلورم مراد بودر که بو معامله دن مرادم کندومی
قیمتلندرمک دکلدر لاجرم خلقه نه جولان و ناز صاتارم و نه خلقدن شیوه و رغبت آلورم **قطعه** نیستم چون صوفیان اهل ریا
نیستم چون واعظان من اهل آز خود فروشی نیست کارم زان سبب خود نمایی نیست فعلم هر از بلکه می خواهم خمول و نیستی
تا کنم نابم بغیر حق نیاز **نظم** ای عاشقان روی تو از ذره بیشتر **نثر** ای کیمسنک یوزک عاشقلری ذره دن زیاده رکدر **نظم**

من

من کی رسم بوصل تو کز ذره کمترم **نثر** بن قچن ایرم سنک وصلکه ذره دن کمکم مراد حضرت حقک عشاقنک کثرتن و کندونک
کمال حقارتن بیان و اول حضرته عدم لیاقتن ذکردر **بیت** وصل تو شاهان بخواهند و کدایان نیز هم دولت انکس راست
که وصلش تو خواهی سرورا **نظم** حافظ ز جان محب رسولست و آل او **نثر** حافظ جاندن رسولک و آلنک محبیدر **نظم**
حقا برین کواست خداوند داورم **نثر** حقا بوکه شاهددر خداوندم و حاکم مراد آل رسولدن کل مؤمن تقی نقی الی یوم القیمة
وهو آل حبیبه هر مؤمن متقی طاهردر با خود آل رسول تخصیص بالذکر اولنمشدر اکه بنا که رافضیلر سنیلره طعن ایدوب
بونلر آل رسولی سومزلر دیرانلری رد ایچون آل رسول تخصیص بالذکر اولنور آنوکیچون شیخ سعدی بوستانده دیمش
اکر طاعتم رد کنی ور قبول من و دست و دامان آل رسول **وله ایضا** چرا نه در پی عزم دیار خود باشم **نثر** نیچون کندو دیارم
محله سی باشی طراغی اولیم مراد بودرکه بنم وطن اصلیمز و دیار قدیمز عالم الهی پس نیچون تدبیر آخرت و استعداد موت
قلیم و موتوا قبل ان تموتوا ایله عمل ایلیم **بیت** ای برادر چو عاقبت خاکست خاک شو پیش از انکه خاک شوی **نظم**
غم غریبی و محنت چو بر نمی تابم **نثر** غریبلق و محنت غمینه چونکه طاقت کتورمزم **نظم** بشهر خود روم و شهریار خود باشم **نثر**
کندو شهریمه کیدرم کندو پادشاهم اولم مراد بودرکه بو دنیا دار غربت و محل محنت در بونک غمنه تحمل متعسر بلکه متعذر در
و دیار آخرت مقر اصلی و محل عشرت در لاجرم اکا توجه و رغبت قلوب حضور و استراحت تحصیل ایتمک کرک **رباعی** زین تنکنای
وحشت اکر بازرستمی خود را باستان عدم بازبستمی کر راه کردمی سوی این خیمه کبود انکشتمی که طاق بشکستمی **نظم** ز محرمان
سراپرده وصال شوم **نثر** سراپرده وصال محرمندن اولم **نظم** ز بندکان خداوندکار خود باشم **نثر** کندو خداوندکارم قوللرندن
اولم مراد سراپرده دن ایچ حولی در یعنی وصول الی الله حاصل قلوب حرم خاصه واصل اولان محرملردن اولوب و سلطان
حقیقی که حضرت حق در اکه بنده مخلص و مختص اولم **قطعه** ای کاشکی میان منستی و دلبرم پیوند اینچنان که میانی و من است
پندم بداد مرد عزیزی درین خصوص زان پند خوش که دون دلم شاد و خرم است بیکانکی کذار کرت خواهی انس دوست
با آشنای کوی حرامش چه محرمست **نظم** چو کار عمر نه پیداست باری آن اولی **نثر** چو عمر اشی ظاهر دکلدر باری اول اولی در
نظم که روز واقعه پیش نکار خود باشم که واقعه کونده یعنی اجل ایرشدکده کندو نکارم اوکنده اولم مراد بودر که نه زمانده

عمر آخر اولور واجل نه وقت ایریشور معلوم دکلدر لاجرم مقدما حضرت حقده توجه ایدب اجل ایرشدکده حضور
حقده وقبول حضرتده بولنمق کرک شعر یا راقد اللیل مسرورا باوله ان الحوادث قد تطرقت اسحارا لا تأمنن
بلیل طاب اوله فان آخره قد اجج النارا نظم همیشه پیشه من عاشقی و رندی بود نثر همیشه بنم صنعتم عاشقلق و رندلک
ایدی نظم دکر بکوشم و مشغول کار خود باشم نثر و دورشم کندو ایشمه مشغول اولم مراد بودرکه چون طلب حق ایدب
و عملی اخلاص ایله قلمق بنم عادتم ایدی لاجرم کرو اول حال اوزره اولمق بکا لازمدر قطعه بیشهٔ فقر جای شیرانست
شیر این بیشه باش تا باشی پیشهٔ مرد چیست نفی وجود مرد این پیشه باش تا باشی باد و اندیشه جمع نتوان بود
بر یک اندیشه باش تا باشی نظم ز دست بخت گران خواب و کار بی سامان نثر اویقوسی اغر بخت الندن و یونسز
ایشدن نظم گرم بود گله‌ای راز دار خود باشم نثر اکر بر شکایتم وار ایسه کند و صاحب سرم اولم مراد بودرکه اکر بخت آخرتم
اغر اویقوده و غافل اولوب و عملم بی وجه و بی نفع کند و سترمی کندومه سویلیوب بو عمل اوزره اولمق خیر علامت
دکلدر دیو کند و اصلاح ایده اولم قطعه چونکه سرمایهٔ عمرست ترای دل من گر عمل می نکنی رنج خسارت ببری گر بدین
حال بمیری چو تلف کردهٔ مال پیش خواجه بروی سود خجالت ببری نظم مگر که لطف ازل رهنمون شود حافظ نثر
مگر که لطف ازل یول کوسترجی اولا حافظ نظم وگرنه تا بابد شرمسار خود باشم نثر یوخسه تا ابدی کندو شرمسارا اولورم
مراد بودرکه مگر عنایت ازلیه هدایت ایده و الا ابدی کندوا فعالمدن خجالتم مقرردر بیت اگر نه لطف تو باشد بدین
بدین عمل که مراست بدان که روز جزا شرمسار خود باشم وله ایضا صلاح از ما چه می جویی که مستان را صلا گفتیم نثر
صلاحی بزدن نه ایسترسن که مستلره صلا دیدک نظم بدور نرگس مستت سلامت را دعا گفتیم نثر سنک نرگس مستک
دورنده سلامته دعا دیدک یعنی وداع ایتدک مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن نفس درکه عقل اکا دیر بزدن صلاح حال
و انتظام احوال و جمیع مال و منال جمعیت قلب و بال ایستمه که بز مست عشق اولوب وانده مقام ارشاد بولوب
مستان عشقه صلا دیدک سنک مست کوزک که شهوات و تلذذات دنیایه و سلامت حال و اسباب هوایه ناظردر
انک بوز ماننده و اول بو حال اوزره ایکن بز سلامته وداع ایدب فقر و ملامت اختیار ایتدک قطعه گر از مجنون

بخواهی

بخواهی پند عقلی نمی خواهی شنیدن جز جنونش جنون گرچه فنونست ای برادر ز مجنون بشنوی جمله فنونش
ز عشق لیلیش کشته قوی آن نمی یابی تو از عالم زبونش نظم در میخانه‌ام بگشا و هیچ از خانقه نگشود نثر
میخانه قپوسی اچدی بکا هیچ خانقاه اچدی نظم گرت باور بود ورنی سخن این بود و ما گفتیم نثر اگر اینانرسک
اگر اینانمزسک سوز بودر که بز دیدک مراد میخانه‌دن خانقاه و عشق الهی اولان درگاهدر و خانقاه دیدوکندن
اهل ظاهر معبدی اولان مسجد و عبادتگاهدر لاجرم عقل نفسه دیر بکا خانقاه و عشق الهی و سلوک طریقت اولان
عبادتخانه قپوسن اچ که اهل ظاهر عبادتخانه‌سندن نسنه فتح و فیض اولمدی گرک اینان گرک اینانمه
واقع حال بودرکه سکا دیدم قطعه وصول شهر اگر خواهی سلوک راه او باید تو تا بنشسته بر جایی بمطلب کی شوی
واصل اگر حقیقت مطلوبت سلوک راه او باید وصول حضرت حقت بدین ره می شود حاصل نظم من از چشم تو
ای ساقی خراب افتاده‌ام لیکن نثر بن سنک کوزلدن خراب دوشمشم ای ساقی لکن نظم بلایی کز حبیب آید
هزارش مرحبا گفتیم نثر بر بلا که حبیبدن گله اکا بیک مرحبا دیدک مراد ساقیدن شیخدر اکا دیرکه سنک نظرکدن مست
الهی اولوب جهت دنیام خراب اولوب عمل دنیادن دوشمشم و احوالی مختل اولمشمدر و بو حال اگرچه بلادر
لکن بلای حبیبدر اندن گلن بلایه بز بیک مرحبا دیدک یعنی دوستدن گلن بلایه کمال رغبتمز واردر بیت
دوست می دارد دلم چندین جفای دوست را دوست تر از جان و سر دارم بلای دوست را نظم قدت گفتم که
شمشادست بس خجلت بر آوردم نثر قدوکه شمشاددر دیدم و چوق خجلت یمش گتوردی یعنی سنک قدکه شمشاد
دید و کمک ثمره و نتیجه‌سی هوا اولدی که شرمسار اولدم نظم که این نسبت چرا کردم و این بهتان چرا گفتیم نثر
که بو نسبتی نیچون ایتدک و بو بهتانی نیچون دیدک مراد قددن علو مقامات مراتب الهیه‌در الی شمشاده و رفعت
دنیایه تشبیه بی وجه در لاجرم بونک نتیجه و حاصلی شرمسارلقدر رباعی امیری که حاکم بشهر و ده است که تیر
مرادش بشست و زه است فقیری مقرب به نزد خدا حق اینست کین زان بصد ره به است نظم اگر برمن
نه بخشایی پشیمانی خوری آخر نثر اگر بکا رحم ایتمزسک پشیمانلق یرسن آخر نظم بخاطر دار این معنی که در خدمت کجا گفتیم نثر

خاطرده طوت بو معنی که خذ منکه قنده دیدک مراد عقلک نفسنه مخاطبه سندن بیاندر که عقل اکا دیر ای نفس بکا
رحم قل ترک عصیان ایله و اکر اتمزسک پشیمانلق ویرسن آخر آخرده نظم از کار بد ای نفس بپرهیز تو زنهار نثر
زیرا که پشیمان شوی زان آخر کار نظم جکر چون نافه ام خون کشت وکم زین نمی بایست نثر جکرم نافه کبی قان اولدی
بوندن اکسک کرکمز ایدی نظم جزای انک باز لفش سخن از چین خطا کفتیم نثر انک جزاسی که انک زلفنه سوزی
چین و خطادن دیدک مراد بو درکه غیب هویتدن بحث ایدب آنی بحجه اکا بکزمز نسنه یه تشبیه اتدم لاجرم
بونک جزاسی جکرم قان اولدی پس بو جزا بکا سزادر بیت چین ز لفک مسکه بکزتدم خطاسن بلدم کی پریشان
سویلدم بو یوز قراسن بلدم نظم تو آتش کشتی ای حافظ ولی با یار در نکرفت نثر سن آتش اولدک ای حافظ ولی
یاره تاثیر اتمدی نظم ز بدعهدی کل کویی حکایت با صبا کفتیم نثر کلک بدعهدلکندن صناسن صبایه حکایت دیدک
مراد ظاهره نظر بو درکه حسن و جمال بی بقادر بنکم عهد کل بی وفادر دیو صبایه حکایت اتدم بونک کبی حرارتلو آتشین کلام
یاره تاثیر ایدب جمالنه مغرور اولمیه کرک ایدی بن بو یله پر آتش اولوب بو سوزی سویلدم اما یاره بوندن متاثر
اولمدی و معنی یه نظر مراد بو درکه بهجت دنیا لی بقادر بوکا اعتماد خطادر دیو نفسنه پند اتدم که پر شوق حرارت
اولوب بو سوزی سویلدم اما اکا تاثیر اتمیوب ترک دنیا قلمیوب طلب عقبی اتمدی شعر ارى طالب الدنيا وان
وان طال عمره ونال من الدنيا سرورا وانعما كبان بنى بنيانه واتمه فلما استوى ما قد بناه تهدما نظم
چل سال رفت و بیش که من لاف می زنم نثر فرق ییل دخی زیاده که من لاف ورورم نظم کز ساکنان دیر مغان
کمترین منم نثر که مغان عبادت خانه سی ساکنلرندن کوتورک منم مراد بو درکه نقش بندیه طریقنده کمال وصول قرق
ییلده اولور مراد دیر مغاندن اول مقامی طلب درکه انده سالک ظلمت نفس ایله نور حق اورتاسنده اولور پس بن
قرق ییل دخی زیاده درکه سلوک طریقت ایدب مقام طلبده یم بیت بو مقامده خواجه حافظ دیدوکی ای سروری
حسب حالدر بنم نظم هرکز بمیمن عاطفت پیر میفروش نثر هرکز شراب صافجی پیرک میلی برکتی ایله نظم ساغر تهی نشد
ز می صاف روشنم نثر بنم قدحم بوش اولمدی شراب صافی روشنا سندن مراد پیر می فروشدن شیخ در عشق الهی

اندن النور و قدحدن مراد قلب در لاجرم شیخمک بکا میلی اولدوغیچون قلبم عشق صادق و محبت خالصدن خالی اولمشدر بیت
لطف فرمودی وچون شمع از تو روشن شد دلم زین همی سوزم که در پیش تو چون عذر آورم نظم از جاه عشق و
دولت رندان پاکباز نثر عشق منصبندن و پاکباز رندلر دولتندن نظم پیوسته صدر مصطبه ها بود مسکنم نثر
متصل میخانه لر صدری بنم مسکنم ایدی مراد بو درکه عشق الهی مرتبه سندن و مخلص متقی و نقی لر دولتندن علی الدوام
خانقاهلر صدری بنم اولدی بنم مقامم که اشرف اماکن درانلردر بیت خوش وقت عاشقی که شود جاش میکده نثر کا نجا ش
جای شادی و دولت بهر زمان نظم در شان من بدرد کشی ظن بد مبر نثر بنم شانمده بوسه چکیجیلک ایله یرمز ظن ایتمه
نظم کالوده کشت خرقه ولی پاک دامنم نثر کالوده اولدی خرقه ولی پاک دامنم مراد دردکشلکدن عبادت
و عشق و محبت صاف اولمیوب ریا ایله و حب دنیا ایله ملوث اولدوغی در و خرقه دن مراد بدندرکه روحه
لباس مثابه سنده در و پاک دامنلق عزم و نیت و قصد عافیت و نظافت اوزره اولدوغی در یعنی اکرچه
ظاهر حالمده ریا و تلوث کوریتور اما نیتم صاف و پاک در بیت زاهد کناهکار بز بد ست عاقبت ای صد هزار
شکر که ما پاک دامنیم نظم شهباز دست پادشهم یارب از چه خاست نثر بن پادشاه شهبازین یارب نه قالقدی یعنی
نه واقع اولدی نظم کز یاد برده اند هوای نشیمنم نثر که خاطرمدن التمشلر مکانم هواسنی مراد بو درکه بنم مقامم حضر
عندیت الهیه ایدی و اول حضرته قریب معنویه ایدی یارب نه واقع اولدی که او نندر دیلر اول مکان اصلی
مقام قدیم خلاصه مراد دنیا یه و ماسوایه اشتغال قرب حضرت عزت نسیانه باعث اولدی دیو استغراب
و اندن انفعالدر بیت چو بود دست شه کامران مکان مرا چه شد که جیفه دنیا کند شکارم نظم حیف است
بلبلی چو من اکنون درین چمن نثر حیف در بنم کبی بر بلبل شمدی بو چمنده نظم با این لسان عذب که خامش چو سوسنم
نثر بو طاتلو دل ایله ساکن اولم سوسن کبی مراد کندونک لسانی معارفدن ساکن اولمق معقول دکل ایدوکن ذکر در
بیت کلک زبان من که چو طوطی و بلبلند کی باشد این روا که نباشند در سخن نظم آب و هوای پارس عجب
سفله پرورست پارسک آب و هواسی عجب دنی پرور در نظم کو همرهی که خیمه ازین خاک بر کنم نثر قنی بر یولداشکه

چادری بوطپراقدن قالدرم مراد شیراز ولایتی دون پرورد اهل پروردکلدر فنی بکا بر رفیق طریق بود یاری ترک ایدب
آخر یره کیدم دیوب قدر بلنمیین دیاری ترک ایدب مکان آخره انتقال عزم اتدوکن ذکر ایدر **قطعه** دانند اهل فضل و هنر
قدر بنده را   آنان پسند تا که کنندم بخیر یاد   آنان که جاهل اند مرا نیز جاهل اند   زانست خاطر و دل غم دیده ایم شاد
نظم حافظ بزیر خرقه قدح تا بکی کشی **نثر** ای حافظ خرقه التنده قدحی قچنه دک چکرسن **نظم** در بزم خواجه پرده ز کارت
برافکنم **نثر** خواجه صحبتنده پرده سنک ایشکدن اترم مراد عشق الهی و سلوک طریقت مخفی اولمق و عرض و ناموس سکا پرده
وحجاب اولمق وجه دکلدر مرشد کامل مجلسنده پرده کی اچوب عشقکی فاش اتمک کرکدر دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش
نظم توران شه خجسته که در من یزید فضل **نثر** توران مملکتی شاهی که مبارکدر فضلنک بیع من یزیدنده **نظم** شد منت مواهب او
طوق گردنم **نثر** انک هبه لری منتی اولدی بنم بوینم طوقی مراد انک انعام کثیری اولوب اول انعاملرک منتی بوینمده طوق
اولمشدر و شکر نعمتی ذمتمده در دیوب انک فضل شناس ایدوکن ذکر ایدر **وله ایضا** حاشا که من بموسم گل ترک می کنم
حاشا که من گل موسمنده شرابی ترک ایدم **نظم** من لاف عقل می زنم این کار کی کنم **نثر** بن عقل لافن اوررم بو ایشی
نیچون ایدم مراد وقت مکاشفه ده عشق حقیقی ترک اتمک عقل ایشی دکلدر دیمکدر **بیت** ساقی حریف و یار ندیم است و گل قرین
دیوانه ام که وقت چنین ترک می کنم **نظم** مطرب کجاست تا همه محصول زهد و عقل **نثر** مطرب قانده در تا جمله محصول زهد و
علمی **نظم** در کار بانگ بربط و آواز نی کنم **نثر** قپوز آوازی و نی آوازی الیشنده ایدم مراد شیخ مشوق فنی که زهد خشکی
و علم رسمی انک کلامنه خرف ایدب موجب کلامی ایله عامل اولم دیمکدر **بیت** یارب چه خوش دمی بود آن دم که مرزبان
چشمم بیار و گوش باواز نی کنم **نظم** از قال و قیل مدرسه حالی دلم گرفت **نثر** مدرسه نک قیل و قالندن شمدی کوکلم طوتلدی **نظم**
یکچند نیز خدمت معشوق و می کنم **نثر** بر مدت دخی معشوق و شراب خدمتن ایدم مراد علم رسمیدن و قول عملدن اوصاندم
بر مدت معشوق حقیقی و عشق الهی خدمتنده اولاین دیمکدر **رباعی** عشقست که از لا دلمت بر ماند   وز درد سر معلمت
بر ماند   یک پند بتحقیق بن نغنت را   تا از لم و لانسلمت بر ماند **نظم** کی بود در زمانه وفا جام می بیار **نثر** قچن اولور زمانه ده
وفا شراب قدحن گتور **نظم** تا من حکایت جم و کاووس و کی کنم **نثر** تا من جم و کاووس و کی حکایتن ایدم مراد بودر که اگر زمانه ده وفا

اولسه

اولسه جم و کاووس و کی نام پادشاهلره اولور ایدی چونکه زمانه ده وفا یوغیش انی ترک ایدب عشق الهی و عمل شاهی یه
سعی ایدب گوشه فقر اختیار اتمک کرک **بیت** زین سلطنت که حاصل من شد ز گنج فقر   کی میل تاج و دولت کاووس و
کی کنم **نظم** از نامه سیاه بترسم که روز حشر **نثر** قره نامه دن قورقرم که حشر گوننده **نظم** با فیض لطف او صد ازین نامه
طی کنم **نثر** انک لطفی فیضی ایله یوز بو نامه دن دوررم مراد حضرت حقک عنایتی اولیجق اعمال سیئات دفترلری ندکلو چوق
اولورسه دورلیورر دیمکدر **رباعی** نه در سر و کار با خلل می ترسم   نه نیز ز نقصان عمل می ترسم   ترسم ز گنه نیست که او غفارست
از سابقه حکم ازل می ترسم **نظم** کو پیک صبح تا گلهای شب دراز **نثر** قنی صبح بیکی تا اوزون گیجه حکایتلرن **نظم** با آن خجسته
طلعت و فرخنده پی کنم **نثر** اول یوزی مبارک و ایزی فرخنده یه دیم مراد ظاهره نظر صبح طالع اولسه اکا اوزون کیجه حکایتلرن
اتسم دیمکدر معنی یه نظر مراد فیضان نور الهی ظاهر اولسه اکا کلمات نفسانیه و کدورات جسمانیه شکایتلرن اتسم دیمکدر **بیت**
می زنم شب ز غم ظلمت هجرت فریاد   کی بود صبح سعادت بکند با من داد **نظم** این جان عاریت که بحافظ سپرد دوست **نثر**
بو عاریت جانی که حافظه اصمرلدی دوست **نظم** روزی رخش ببینم و تسلیم وی کنم **نثر** کون اولا که یوزن کوررم و اکا
تسلیم ایدم مراد مشاهده الهی ایله تسلیم روح اتمک طلبی در **وله ایضا** حجاب چهره جان می شود غبار تنم **نثر** جان یوزینک
حجابی اولور بنم تنم توزی **نظم** خوشا دمی که ازین چهره پرده برفکنم **نثر** خوشدر اول دم که پرده بو یوزدن اتم مراد
مشاهده الهی یه و وصول حقیقی یه مانع و حجاب اولان بدندر نه خوشدر اول وقت که روح اندن مفارقت ایدب
وصلت مقصود حاصل اولا دیمکدر **بیت** چو بر عزم سفر مرغ دلسوی یار بربندند   من از شهر حیات آن به که بار عمر
بربندم **نظم** چنین قفص نه سزای چو من خوش الحانیست **نثر** بونجلاین قفص بنم کبی خوش آوازه لایق دکلدر **نظم**
روم بگلشن رضوان که مرغ آن چمنم **نثر** کیدرم گلشن رضوانه که اول چمن قوشیم دیر مراد دنیا قفسندن که مفارقت و جنت رضوانه
وصلت رجاسی در **بیت** شکایت کم کن از دور و غم ای دل   که خرم روزگاری خواهد آمد **نظم** عیان نشد که چرا آمدم کجا
بودم **نثر** ظاهر اولمدی که نیچون کلدم و قنده ایدم **نظم** دریغ و درد که غافل ز کار خویشتنم **نثر** حیف و درد که کندو ایشمدن
غافلن مراد بودر که مکانم حضرت عندیت الهی ایدی و دنیایه کوندرمکدن حکمت الهیه فرقت المن ادراک ایدب وصلت قدرن

بیلوب کروا اول درکاهه واصل اولمق ایچون سعی قلمق ایدی اعمال صالحات ایله دریغا بوندن غافل اولدم بیت بعیش کوش که
تا چشم می زنی برهم   خزان همی رسد و نوبهار می گذرد نظم چگونه طوف کنم در فضای عالم قدس نثر نجه سنه طواف ایدیم عالم
قدس میدانینی نظم چو در سراچهٔ ترکیب تخته بند تنم نثر چون بدن تخته بندی او چکنده یم مراد بدنه تعلق ایله عالم قدس
سیری اولمز دیکدر بیت درکه پنهان در صدف باشد نداند کس بهاش   چون صدف بشکست در بازار قدرش فاش گشت نظم
مرا که منظر حور ست مسکن و مأوی نثر بنم که حور نظرگاهی در مسکنم و مرجعم نظم چرا بکوی خراباتیان بود وطنم نثر نیچون
خراباتیلر محله سی اولا وطنم مراد اهل جنت و اهل الله اولان اهل دنیا اولمق مناسب دکلدر دیکدر بیت نشاید اهل عقبی را
که گیرد صنعت دنیا   نیاید هیچ زرگر را که گیرد صنع آهنگر نظم اگر ز خون دلم بوی شوق می آید نثر اکر کوکلم قانندن شوق قوقوسی
کلورسه نظم عجب مدار که همدرد آهوی ختنم نثر عجب دوتمه که آهوی ختن ایله بر دردلویم مراد درددن وی اولانک قانی مسک اولور
ونفسنده رایحهٔ طیبه بولنور دیکدر بیت حال دل را از نفس بتوان شناخت   بوی هر هیزم بدید آید ز دود نظم طراز پیرهن زرکشم
مبین چون شمع نثر بنم التون چکلمش کوکلکم علمن کورمه شمع کبی نظم که سوزهاست نهانی درون پیرهنم نثر که حرارتلر واردر کزلو کوکلکم
ایچنده مراد ظاهرم مزین کوروب بنی شاد صانمه که حالم شمع کبی در ظاهرم نورانی و خندان و باطنم پرسوز و کریاندر بیت خندان مرا
چو بینی سروری مخوان که من   خندان چو شمع ظاهر و سوزم درون نهان نظم بیا و هستی حافظ ز پیش او بردار نثر کل حافظک
وارلغنی آنک اوکندن قالدر نظم که با وجود تو کس نشنود ز من که منم نثر سنک وجودک ایله کمسه اشتمز بندن که بنم مراد
آفتاب حقیقی طلوع ایدیجک وجود انسانی ستاره مثال محو اولور دیکدر وله ایضاً   گر دست دهد خاک کف پای نگارم
نثر کرال ویررسه بنم نکارمک ایاغی ایاسی طپراغی نظم بر لوح بصر خط غباری بنگارم نثر بصر لوحی اوزره خط غباری نقش ایدیم
یعنی یارم مراد نکاردن روح در انک ایاغی ایاسی یعنی طبانی قدم صدقی و ثباتی در طریق حقده و انک طپراغی طریق حقدن اثر در
چون طریق حقدن براثر ظاهر اولا انی نظر لوحنه غبار خط کبی نقش و ثبت اتمک کرک که نور بصر کبی انک ایله اهتدا حاصل اولور
بیت خاک پایش را بگوید توتیا اهل نظر   من بگویم خاک پای دوست را نور بصر نظم پروانهٔ او گر رسدم در طلب جان نثر
انک پروانه سی یعنی تذکره سی و حکمی اکر ایرسه بکا جان طلبنده نظم چون شمع همان دم بدمی جان بسپارم نثر شمع کبی همان اول دمده

بر نفسده جان اصمرلرم مراد جانب الهیدن طلب روح ایچون برام کلدوکی کبی واذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقدمون
حسبنجه اول حضرته کمال اشتیاقدن همان تسلیم روح ایدرم دیکدر بیت سمن مؤمن شد جهان و تن قفس شد بهر جان   دوست
چون رخصت دهد زود ک روم من سوی آن نظم گر قلب دلم را ننهد دوست عیاری نثر اگر کوکلم قلبنه قومزسه دوست عیاری
بروزن اعتبار نظم من نقد روان در رهش از دیده شمارم نثر بن نقد روانی انک یولنده کوزدن صیارم مراد بودر که
اکر کوکلده قلبلوغ اکلنوب قبول اتمزسه کوزم یاشی خالص کومش در آنی یولنه کوزدن نثار ایدب ایثار ایدرین بیت
روی زردم قلب قلبم گر قبول اتمزسه دوست   سیم اشکم صاف و خالص در انی ایدم نثار نظم دامن مفشان از من خاکی که
پس از مرگ نثر انک سلکمه بن خاکه منسوب دن که موتدن صکره نظم زین در نتواند که برد باد غبارم نثر بو قپودن قادر اولمز
یل که کیدره توزم مراد بودر که بنی رد اتمه که بن رد ایله مردود اولمزم درکاهک ترک قلمزم بیت کنده ام کور خویش در کویت
که پس از مرگ هم از و نروم نظم بر بوی کنار تو شدم غرق امیدست نثر سنک کنارک قوقوسنه غرق اولورم امید در
نظم از موج سرشکم که رساند بکنارم نثر کوزم یاشی موجندن که ایرشدوره بنی کناره مراد کناردن تو جمع یعنی وصول
حاصل قلمق در چوق اغلیوب کورمسه غرق اولان امید در که انک موجندن وصول حاصل ایده بیت با یکا اشکم روان
ایدب میان باغده   اغلیو اغلایوسن سرو کنارانم کر نظم زلفین سیاه تو بدلداری عشاق نثر سنک کی قره
زلفک عاشقلرک دلدارلغنه نظم دادند قراری و ببردند قرارم نثر قرار ویردیلر یعنی مقرر قلدیلر و بنم قرارم الدیلر مراد
غیب هویت ذات وکنه صفات عشاقه قرار ویروب اضطراب قلب ویرمیوب بنم قرارم الوب مضطرب قلدیلر دیکدر
بیت مردم هزار با گل و خارش قرار یافت   لیکن دلم نیافت بهر لحظه خار خار نظم امروز مکش سر ز وفای من و اندیش
نثر بوکون چکمه باشی بنم وفامدن و اندیشه قیل نظم زان شب که ز غم من بدعا دست برآرم نثر اول کیجه دن که غمدن بن دعایه
ال قالدورم مراد متکلمدن روح یا عقل در و مخاطبدن نفس در که بوندن موافقت طلب ایدب مباحات ذکر ایدر بیت
گر یار منی یاری من کن تو بهر حال   ور نه بکنم از تو شکایت بخداوند نظم ای باد از آن باده نسیمی بمن آور نثر ای یل اول
شرابدن بر کوچک قوقو بکا کتور نظم کان بوی شفا می دهد از رنج خمارم نثر که اول قوقو شفا ویرر بکا خمار مرضندن مراد نفحهٔ ربانیهٔ دنیا

بوی عشق الهی طلبی درکه اول رایحهٔ طیبه صداع وخمار دنیادن صحت ویرر **بیت** خوشست بادهٔ عشق خدای عزّ وجل که از خمار و
صداع جهان دهد صحت **نظم** باوصف سر زلف تو شد این سخن من **نثر** سنک زلفک وصفیله اولدی بنم سوزم **نظم** پیوسته ازان
ممنفس مشک تتارم **نثر** متصل انوکبی چون مشک تاتار ممنفسی بن مراد هویت ذات وصفن ایدنک نفسی طیب اولدوغن
بیان در **نظم** حافظ لب لعلش چو مرا جان عزیزست **نثر** ای حافظ انک لعل لبی بکا جان عزیز در **نظم** عمری بود ان لحظه که جان آ
بلب آرم **نثر** بر عمر اولور اول لحظه که جانی لبه کتورم مراد خامرهٔ نظر انک لبی اغزنه کلدوکی لحظه بر عمر در دیمکدر ومعنی یه نظر
مراد بودر که کلام اتدا ایله جان لبه کلک بر عمر در یعنی کلام اتدا ایله وفات حیاتدر **بیت** جانمه اولور حیات سرمدی بی شک ذرّ
کرا اولورسم دوستم ایاغنه قرانده **وله ایضا** حالیا مصلحت وقت دران می بینم **نثر** حالتا مصلحت وقتی انی کورورم که **نظم**
که کشم رخت بمیخانه وخوش بنشینم **نثر** که جکم اسبابی میخانه یه وخوش اوتورم مراد بودر که مصلحت وقت اولان حالت حالیا اولدر که
اسبابمی خانقاهمه ایلیوب دنیادن ال چکوب بی غم اوتورم **قطعه** کوشه کیری وکوش باخوددار تا تمانی مکر ندیم ندم
کاندرین روزکار ناهموار جامهٔ خمست وسایه نامحرم **نظم** جز صراحی وکتابم نبود یار وندیم **نثر** صراحیدن وکتابدن غیری
اولمیه یار ومصاحبم **نظم** تا حریفان دغا را زجهان کم بینم **نثر** تا الدایجی مصاحبلری جهاندن اکسک کورم مراد مقام خلوت
وکتاب طریقت ایله صحبت ایدب یاران دنیادن واهل دغل ودغادن عزلت وانقطاع اولی ایدوکن ذکر در **نظم**
این دغل دوستان که می بینی مکسانند کرد شیرینی میخورند فوتهای جان ترا می زنند مغز استخوان ترا **نظم** جام می
کیرم وازاهل ریا دور شوم **نثر** شراب قدحن دوتین واهل ریادن اراق اولاین **نظم** یعنی از اهل جهان پاک دلی بکزینم **نثر**
یعنی اهل جهاندن پاک دللک اختیار ایدهین مراد کندو تغیر ندن ظاهر در **قطعه** تا سکان را وجوه پیدا نیست منقوع
مهربان وبکر نکنند استخوانی میان شان انداز تا تهیگاه یکدکر بدرند **نظم** بس که در خرقهٔ آلوده زدم لاف صلاح **نثر** نیچه
ملوث خرقه ده اوردم صلاح لافن **نظم** شرمسار از رخ ساقی ومی رنکینم **نثر** ساقی یوزندن وشراب رنکیندن شرمسارن مراد
ساقیدن شیخ وشراب رنکیندن عشق الهی در یعنی صلاح لافن اوردن آما بدنم افعال قبیحه ایله ملوث در لاجرم اول جهتدن
شیخدن وعشق حقدن ناشرمنده یم **رباعی** صدقست که بنیاد عمل محکم ازوست دلرامد نور صفا مردم ازوست دلرامد نور

صفا

صفا مردم ازوست چون از سر صدق می زند صبح نفس بنگر که همیشه روشنی عالم ازوست **نظم** سر بازادکی از خلق برآرم
چون سرو **نثر** باشی آزادلکه خلقدن قالدرم سروکبی **نظم** کرد بد دست که دامن زجهان برچینم **نثر** اکرال ویرسه که انکی جهاندن
دیرم مراد خلقدن ودنیادن عزلت ایدب ال چکن سروکبی آزاد اولوردیمکدر **بیت** چو عنقا کوشهٔ مردم نکه دار مرو بر سفرهٔ
دونان مکس وار **نظم** بر دلم کرد ستمهاست خدایا مپسند **نثر** کوکلم اوزره ظلملر توزی وار در یا رب قبول اتمه **نظم** که مکدر شود آیینهٔ
مهرآیینم **نثر** که مکدر اوله آیینهٔ محبت آیینم مراد ظلم شیطان وظلم نفس وظلم هوا غباری وار در خاطرمده بنی بوندن پاک قیل تا که مکدر اولمیه
خاطرم که آیینهٔ محبت آیین دریو حضرت حقه تضرع در **بیت** بی صیقل عنایت حق قلب پر کدر مرکز نیافت روشنی وصفوت وصفا
نظم سینه تنک من وبار غم او هیهات **نثر** بنم طار کوکسم وانک غمی یوکی هیهات **نظم** مرد این بارکران نیست دل مسکینم **نثر**
بو اغر یوک اری دکلدر بنم مسکین کوکلم مراد منطوقدن ظاهر در **بیت** بی یاری یار یاران هر بار کی می کشد این تن ضعیف وزار
نظم من اکر رند خراباتم وکر حافظ شهر **نثر** بن اکر میخانه رندی یم واکر حافظ شهرن **نظم** این متاعم که همی بینی وکمتر زینم
نثر بو در متاعم که کورورسن وبوندن دخی کمم مراد بودر که بنی ظاهرا مخلص خانقاه وحافظ شهر کورورسن اما حد نفسمده بوندن
کمم **نظم** بندهٔ آصف عهدم دلم آزرده مدار **نثر** زمان وزیرنک قولی یم کوکلم انجیتمه دوتمه **نظم** که اکر دم زنم از چرخ
بخواهد کینم **نثر** که اکر نفس اورم چرخدن آلور بنم انتقامم مراد کندونک زمانی وزیری قدرشناس اولوب انک یانده شکر و
شکایت مقبول ایدوکن بیان وذکر در **وله ایضا** خیز تا جامهٔ صوفی بخرابات بریم **نثر** خیر امر در خرابات میخانه در که خانقاه
مراد در **نظم** دلق وطامات ببازار خرابات بریم **نثر** دلق خرقه در طامات رسوم وعرف در بازار خرابات خرده واسکی
اسباب صاتلن بازار در که روم دیارنده بت بازاری دیرلر مراد بودر که کل صوفی قفتانن کیوب خانقاهه وار الوم عرف لباسنی
وتاجنی بت بازارنه ایلیوب صاتوب سلوک طریقت ایدهلم بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع اولمشدر **نظم** دلق زرق
ببازار خرافات بریم **نثر** یعنی علم ورسم کتابتی بت بازارنه التوب علم بلا عمل ترکن ایدب صوفی اولوب طالب حق اولالم دیمکدر
نظم کوش بستیم وز افسانهٔ واعظ رستیم **نثر** قولاغی باغلادق وواعظ افسانه سندن قورتلدق **نظم** چند چون بیخبران ننک خرافات
بریم **نثر** نیچه یه دک خبرسزلر کبی خرده واسکی عار ننکلم مراد بودر که خلوته کیرب قولاغمزی باغلیوب علم ظاهرا بلنک افسانه واخبار

حوادثندن قورتلدق نیجه دک غافللرکبی اسکی دلبذ و لباس عرف و تاج اعتبار عارن چکلوم نظم تا همه خلوتیان جام صبوحی
کیرند نثر تا دوکلی خلوتیلر شراب صباح قدحن دوتلر نظم چنک صبحی بدر پیر خراجات بریم نثر صباح چنکنی پیر مناجات قپوسنه
اتلم مراد خلوت اهلی صباح عبادتنه قالیتجق بز شیخ قپوسنده وحجره سی اوکنده مراقبه یه مشغول اولالم که مبتدی
ابتدای حالده نظر شیخده اولوب تربیت حاصل قلمق کرک در نظم سوی رندان قلندر بره آورد سفر نثر قلندر رندلر
جانبنه سفر ارمغانی نظم دلق شیطانی وسجاده وطامات بریم نثر شیطانه منسوب خرقه و سجاده و عرفی التلم
مراد مخلص صوفیلره ارمغان سنتنه مخالف قفتان وسجاده و عرفی التلم و لباس تکبر و اعتبار اولسون تا که صوفیلر
انلری بیع ایدب طعام اهل خانقاه یه صرف اتسونلر نظم ور نهد در ره ما خار ملامت زاهد نثر اکر قورسه بزم یولمزه
ملامت دیکنن زاهد نظم از کلستانش بزندان مکافات بریم نثر کلستاننی انی جزا زندانینه التلم مراد زاهدن وکانوا
من الزاهدین فحواسنجه طریقته رغبت اتمین درلاجرم اول بزم یولمزه طعن و ملامت دیکنن قورسه سلوکمزه طعن ایدب
مانع اولورسه بز انی کلستان عبادتدن زندان دنیا یه التوب لکم دینکم ولی دین حسبنجه دنیا و عالمکزده اولوک دیوب
بو وجهله مکافات وعوض ایدب دنیا زندانده محبوس اولسلردن ایده وز نظم شرمسار باد ز پشمینهٔ آلودهٔ خویش نثر
بزم حجابمز اولسون کند و ملوّث خرقه مزدن نظم کر باین فضل وکرم نام کرامات بریم نثر اکر بو فضل وکرم ایله کرامات نامن التر سک
مراد بو درکه کرامات لافن اورمغه فضل غالب وکرم طاعت کرکدر بزم خود تنمز معاصی ایله ملوّث در اکر کرامات نامن سویلرسک بزم ملوّث
تنمزدن اوتنمز کرک یعنی بو حال ایله کرامات لافن اورمق کرک نظم نقد وقت ار نشناسد دل و کاری نکند نثر نقد وقتی
اکر اکلمزسه کوکل و عمل اتمزسه نظم بس خجالت که ازین حاصل اوقات بریم نثر نیجه خجالتی بو اوقات حاصلندن التر ز
مراد نقد وقتک قدرنی بلمیوب عمل صالح قلمیوب وقت عمری معصیته صرف ایدرسک حاصل او قاتمز خجالت اولور دیمکدر
نظم فتنه می بارد ازین سقف مقرنس برخیز نثر فتنه یغر بو مقرنس اورتیدن قالق نظم تا بمیخانه پناه از همه آفات
بریم نثر تا میخانه یه پناهی جمیع آفاتدن التلم مراد بو درکه فلکدن حوادث وفتنه یاغمقدن واهل دنیا یه الم و غم ایرشمکدن
خالی دکلدر لاجرم خانقاهده ساکن اولان درویش جمیع آلام وغمومدن سالم در بز دخی اکا التجا ایده لم که خانقاه جمیع

آفاتدن

آفاتدن پناهکاهدر نظم در بیابان هوا کم شدن آخر تا کی نثر هوا بیابانده آزمق نیجه دک نظم ره بپرسیم مکر پی بمهمات بریم
نثر یول صورالم مکر ایزی مهماته التورز مراد بو درکه دایما هوا بیابانده آزمقده یوز نیجه دک بو یله ضال او لاورز شمدن کرو
یول صوروب قدمی مهمات آخرته التمک کرک در نظم باتو آن عهد که در وادی ایمن کردیم نثر سنک ایله اول عهدی که ایمن دره سنده
اتدک نظم همچو موسی ارنی کوی بمیقات بریم نثر موسی کبی ارنی دیو دیو وعده یرنه التر ز مراد وادی ایمدن الست بربکم دینلوب
بلی دینلن مقام درکه انده عبودیت اتمش ایدک لاجرم رب ارنی انظر الیک موجبنجه تا رؤیت جمال وعده کاهنه دک مشاهدهٔ
جمال طلب ایدرز نظم کوس ناموس تو از کنکرهٔ عرش زنیم نثر سنک ناموسک کوسنی عرش بدندن اورهلم نظم علم عشق تو
بر بام سماوات بریم نثر سنک عشقک سنجاغنی سماوات طامی اوزره التلم مراد بو درکه سالک طریقت اولوب مقامات
عالیه یه واصل اولوب سبحان ربی الاعلی صداسنی عرش اعظم برجنده اوروب عشق الهی لواسنی سبع سموات اوزره التلم
نظم خاک کوی تو بصحرای قیامت فردا نثر سنک محلک طپراغنی صحرای قیامتده یارن نظم همه بر فرق سر از بهر مباهات
بریم نثر دوکلی باشمز دپه سی اوزره فخر ایچون التر ز مراد بو درکه سالک طریقت اولوب سنک همتکه توجه ایدب
اول جانبدن بر اثر بولوب اول اثری باشمز اوزره دوتوب انک ایله افتخار ایدب عز حضرته وار سم کرکدر
نظم بکذری و بکذاری نه نشان کرمست نثر کچمک وکچورمک نشانی دکلدر نظم این میانجی بهزار باب کرامات بریم
نثر لفظ میانجی فارسی در مصلحت معناسنه در یعنی بو مصلحی اهل کرامات قتنه التورز یعنی اهل کراماتدن اصلاح دیلرز
مراد بو درکه شیخ طریقت اول دکلدر که هوای نفسنی ایدب کچه و غیری یاری دخی هوای نفسنی کورد کدن صکره کچوره یا
مراد بو درکه شیخ طریقت اول دکلدر که مراتب سلوکی تدریج ایله کچه و سالکی دخی ریاضتله کچوره لاجرم مصلح و مزکی واهل
کرم اولدر که هوای نفسنی یا مراتب سلوکی کرامات ایله قطع ایدرب تز چکب وصول الی الله اندوره نظم حافظا آب رخ خود
بر در هر سفله مریز نثر لفظ سفله کسر وضم سین ایله کوتی و دونی در یعنی ای حافظ کندو یوزک صوینی هر دونینک قپوسی اوزره دوکمه
نظم حاجت آن به که بر قاضی حاجات بریم نثر حاجتی اول یکدر که قاضی الحاجات قتنه التورز مراد هر دنی قپوسنه واروب
ملازمت ایدب یوزک صوین دوکمه قاضی الحاجات که حضرت حقدر اندن غیریه عرض حاجت اتمه دیکدر بو فقیر دخی بونک ایله

عمل وقدم رباعی بنشسته زمردم کرفته کنار کتابت مرا بود یاد رسکار بمال کسان می نکشتم حریص نبودم بجای خسان
سوکوار وله ایضا خیز تا از درمیخانه کشادی طلبیم نثر قالق تا میخانه قپوسندن فتح طلب ایده لم نظم بر ره دوست
نشینیم و مرادی طلبیم نثر دوست یولنده اوتوره لم و بر مراد طلب ایده لم مراد خانقاه قپوسنه وارب کشف طلب
اتمک و طریق حقده اوتورب وصول مراد طلب اتمک در نظم زاد راه حرم وصل نداریم مکر نثر حرم وصل یولنک
بو قدر بزه مکر نظم بکدایی ز در مصطبه زادی طلبیم نثر دلنجیلک ایله میخانه قپوسندن بر ازق طلب ایده لم مراد وصول
حرم وصله اعمال وطاعات از غیر بو قدر اولاکه میخانه قپوسندن کدالق ایله زاد وصول بولاوز دیمکدر نظم
اشک آلودهٔ ما کرچه روانست ولی نثر بزم بولاشق یاشمز اکرچه رواندر ولی نظم برسالت سوی او پاک نهادی
طلبیم نثر انک جانبنه خیر جبلیعه بر پاک طبیعت طلب ایده لم مراد اکرچه کوزومز یاشی طریق حقده رواندر اما تلوثدن
خالی دکلدر لاجرم رسالته لایق دکلدر پس رسالت ایچون بر مرشد پاک نهاد کرکدر دیمکدر نظم لذت داغ غمت
بر دل ما باد حرام نثر سنک غمک داغنک لذتی بزم کوکلمزه حرام اولسون نظم اکر از جور غم عشق تو دادی طلبیم نثر
اکر سنک عشقک غمی جورندن بر داد طلب ایدرسک مراد غمکدن شکایت ایدب داد استرسک بزه داغ غمک
لذتی حرام اولسون دیمکدر بیت غم اندرا توش دی دان که شوی شاد آخرت تو از ان نظم نقطهٔ خال تو بر
لوح بصر نتوان زد نثر سنک خالک نقطه سن کوز لوحنه اورمق اولمز نظم مکر از مردمک دیده مدادی طلبیم نثر
مکر کوز ببکندن بر مرکب طلب ایده وز مراد ظاهره نظر بودر که کوز ببکی سنک خالک نقطه سنه بکزر آنی کوزده یازموق
اندن مرکب المق ایله اولور و معنی یه نظر مراد بودر که ستر غیب بلکه ظاهر کوزی محو اولمق کرک که باش کوزی بو موجبجه
کوکل کوزی اچلمز نظم عشوهٔ از لب شیرین تو دل خواست بجان نثر عشوهٔ سنک لب شیرینکدن کوکل دیلدی جانله
نظم بشکر خنده لبت کفت مزادی طلبیم نثر شکر خنده ایله لبک دیدی ارتورمق طلب ایده رز مراد ظاهره نظر شیوهٔ لب
المق یالکوز جانله اولمز دخی زیاده سنه ویرمک کرکدر دیمکدر و معنی یه نظر اسرار کلام الهی یه اطلاع جاندن کچمک ایله
اولمز کچمکدن دخی کچمک کرکدر که دیمشلر نظم بیت تاج عارفان اندر جهان از چار ترک ترک دنیی ترک عقبی ترک

هستی ترک نظم تا بود نسخهٔ عطر دل سودازده را نثر تا برجوش فغو نسخه سی اولا سودازده کوکله نظم از خط
غالیه سای تو سوادی طلبیم نثر سنک قالیه مسک از بجی خطکدن بر قره خط مسوده طلب ایده لم مراد خطوط علوم الهیه سوادی
اولمنجه طیب حاصل اولمز دیمکدر بیت عالم آن باشد که باشد دانشش او علم دین کر مشام جان و دل یابد از و بوی یقین نظم
چون غمت را نتوان یافت مکر در دل شاد نثر چون غمکی بولمق اولمز مکر شاد کوکلده نظم ما بامید غمت خاطر شادی طلبیم نثر
بز سنک غمک امیدیله شاد کوکل طلب ایدرز مراد بودر که غم حق شول کوکلده اولورکه اول کوکل شاد اولا یعنی انده
غم دنیا اولمیه پس بز غم حق تحصیلی ایچون بر خاطر استرز که انده غم دنیا اولمیوب شاد اولا نظم بر در مدرسه تا چند نشینی
حافظ نثر مدرسه قپوسی اوزره نیچیه دک اوتورسن ای حافظ نظم خیز تا از در میخانه کشادی طلبیم نثر رد مطلع در مراد
بودر که نیچیه دک علم ظاهر طلبی اوزره اولورسن خانقاهه وارب سلوک طریقت اوزره اولمق کرکسن وله ایضا
خیال روی تو چون بکذرد بکلشن چشم نثر سنک یوزک خیالی چون بکه کوز کلشننه نظم دل از پی نظر آید بسوی روزن چشم
نثر کوکل نظر ایچون کلور کوز پنجره سی جانبنه مراد بودر که کوکل مشاهدهٔ جماله شویله تشوق درکه کوزه خیال جمال کلسه کوکل
کوزه کلور بیت درون عقل بجز صورت تت منقش نیست که جز خیال تو نبود درون مخزن چشم نظم بیا که لعل و کهر در نثار
مقدم تو نثر کل که لعلی و کوهری سنک قدومک نثارنده نظم ز کنج خانهٔ دل می کشم بمخزن چشم نثر کوکل اوی بوجاغندن
چکرم کوز مخزننه مراد بودر که کمال اشتیاقدن کوزم یاشی کاه کوهر کبی صافی کاه لعل کبی رنکین مقدم و قدمکه نثار اتمک استرن
بیت بیا که بهر نثار تو کرده ام حاصل بسی جواهر رنکین و تر ز معدن چشم نظم سرای تکیه کهت منظری نمی بینم نثر
سنک تکیه کاهک اولمغه لایق بر نظر یری کورمزم نظم منم ز عالم و این کوشهٔ معین چشم نثر بن عالمده بو کوزک معین
کوشه سی درمراد مقر الهی اولمغه لایق ما زاغ البصر و ما طغی حسبنجه غیره نظر ایمین کوز در دیمکدر بیت ور آرکاه شهان چون ز غیر
پاک بود مقام تست که پاکست مرمرا چو مسکن چشم نظم نخست روز که دیدم رخ تو دل می کفت نثر اول کونده که کوردم
سنک یوزک کوکل دیر ایدی نظم اکر رسد خللی خون من بکردن چشم نثر اکر ضرر ایرسه بنم قانم کوز بوینونه مراد النظر سهم
من سهام ابلیس حسبنجه و من لم یملک عینه لم یملک قلبه موجبنجه ضرر قلبه کوزدن ایرر دیمکدر بیت بپوش دیده اکر خواهی دل شود سالم

وکرنه دل بفنایی رود ز روزن چشم نظم سحر سرشک روانم سر خرابی داشت نثر صباح جاری یاشمک خرابلغی باشی وار ایدی
نظم اکرنه خون جکر می کرفت دامن چشم نثر اکر جکر قانی طوتمیدی کوز آتکن مراد کوز یاشی افشای راز ایدر ایدی خون
جکر آنی منع اتدی دیمکدر خلاصه مراد کتمان سر مستحب ایدوکن ذکر در بیت بپوش ستر خدا کز نکواهی نصرت او هلاک کشت
ز افشای ستر حق منصور نظم ببوی مژده وصل تو تا سحر شب دوش نثر سنک وصلک مژده سی قوقوسنه دون کیجه
سحره دک نظم براه باد نهادم چراغ روشن چشم نثر یل یولنه قودم کوزک روشن چراغنی مراد کیجه اویانق اولانلر مراده
واصل اولمق مرجودر دیمکدر بیت بیدار باش ای دل غافل تو دایما چون دولت وصال به بیدار می رسد نظم بر اضطرار
کسی رحم کن که نیمه شب نثر بر کمسنک اضطرابنه رحم ایت که نیمه لیل ده نظم بر رخ روان بکند خون دل ز روزن چشم نثر
یوزنه روانه ایدر کوکل قانن کوز پنجره سندن مراد یورکدن قان اغلین محل مرحمت اولمغه لایق ایدوکن ذکر و صدق
قلب ایله اغلمغه ارشاددر بیت میخواهم از تو مرحمت ای راحم کسان زان رو که اشک من بصفا می شود روان
نظم بمردمی که دل دردمند حافظ را نثر کشیلک حقیچون حافظک دردمند کوکلنه نظم مزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم
نثر اورمه کوزک مردم دوشورجی کوکل دلجی اوقن سهم نظر شرندن صیانت طلبی در وله ایضا خرم آن روز کزین منزل
ویران بروم نثر خرم اول کون که بو منزل ویراندن کیدم نظم راحت جان طلبم وز پی جانان بروم نثر جان راحتن
استیم و جانان اردنجه کیدم مراد بودر که مبارک و شاد اول کون که ویران دنیایی ترک ایدب طلب آخرت ایدب
سلوک طریقت قلوب جان راحتن استیوب جانان حقیقی طلبنده اولم که وصول الی الله حاصل قیلم رباعی ای خوش
آن دم که سوی منزل جانان بروم وصل او در نظرم واله و حیران بروم نظم کرچه دانم که بجایی نبرد راه غریب
نثر اکرچه بیلورم که بریره التمز یولی غریب نظم بیت من ببوی خوش آن زلف پریشان بروم نثر بن اول زلف پریشانک خوش
قوقوسیله کیدرم مراد بودر که طریق حق ایله آشنا اولمیوب غریب اولان وصول حاصل ایده مز اما جذبه من جذبات الرحمن
توازی عمل الثقلین حسبنجه غیب هویتک طرق مختلفه سی واردر انک رایحه سی ایله سلوک ایدب کیدرم دیمکدر یاخود الطرق الی الله
تعالی بعدد انفاس الخلایق موجبنجه فنقی طریقدن فیض غالب اولورسه اول رایحه ایله سالک اولورم دیمکدر بیت مکو طریق

وصول

وصول خدا یکی باشد که کفته اند طریقش بقدر انفاس است نظم چون صبا با دل بیمار و تن بی طاقت نثر صبا کبی خسته کوکل
و طاقتسز تن ایله نظم بهواداری آن سرو خرامان بروم نثر اول سرو خرامانک هوادارلغی ایله کیدرم مراد بودر که اکرچه
کوکلم خسته و تنم بی طاقت در بویله ایکن مراتب سلوکدن سیر فی الله هوادارلغنده صبا کبی چابک کیدرم بیت مردمان
سوی شهان کرچه بتخشیت بروند بخدا میرم و چون سرو خرامان بروم نظم دلم از وحشت زندان سکندر بکرفت نثر
کوکلم اسکندر زندانی وحشتندن دلکندی یعنی بکرندی نظم رخت بربندم و تا ملک سلیمان بروم نثر اسباب بغلرین تا سلیمان
ملکنه کیدرن مراد بودر که جانب دنیا زندان عالم ملکدر انک وحشتندن اوصاندم جانب عقبی و سلوک طریق خدا
عالم ملکوت و نبوتدن حصه دارلق درکا متوجه اولاین بیت چون فقیران جهان نزد خدا شاهانند مور و شش من
بسوی نطق سلیمان بروم نظم تازیانه چو غمم حال کران باران نیست نثر عربلر و بدویلر آلمه چون اغربولکلر
حالنک غمی یوقدر یعنی اغلرک یوکن چکمزلر نظم پارسایان مددی تا خوش و آسان بروم نثر زاهدلر بر مدد تا خوش و
آسان کیدم مراد بودر که مجذوب واصل اولنلر سالک مبتدیلر حالی غمن بلمزلر انلره ارشاد ایده مزلر لاجرم ای
سلوک و ریاضت ایله واصل اولنلر بر مدد و ارشاد ایدک تا خوب و آسان قطع مراتب ایدب وصول الی الله حاصل
ایده وز نظم در ره او چو قلم کر بسرم باید رفت نثر انک یولنده قلم کبی باشم اوزره کیتمک کرک ایسه نظم با دل زخم کش و دیده
کریان بروم نثر زخم چکیجی کوکل و اغلایجی کوز ایله کیتمک کرک مراد بودر که قلم باشی اوزره کیدر که ایکی زخم کش و کوزی اغلایجی در
لاجرم انک کبی باش اوزره طریق دوستده کیتمک استین کوکلی شکسته و کوزی یاشلو کرک بیت قلم شکسته زبانست و دیده اش کریان
نظر بکن تو باشکش که چون سیاه آبست نظم نذر کردم که از این غم بدر آید روزی نثر نذر ایلدم که اکر بو غم باشه کلورسه یعنی آخر اولورسه
بر کون نظم تا در میکده شادان و غزلخوان بروم نثر تا میخانه قپوسنه شادان و غزل اوقیجی کیدم مراد بودر که حالیا غم دنیا
و حب ماسوایه مبتلا یم اکر اندن خلاص اولورسم خانقاهه کمال نشاط ایله کیدم یعنی دنیایه میل و محبت اتیم بیت کر ازین بار
جان برم زغمت دکرم عاشقی هوس نبود نظم بهواداری او ذره صفت رقص کنان نثر انک هوادارلغنده ذره کبی رقص
ایدرک نظم تا لب چشمه خورشید درخشان بروم نثر تا پارلیجی کنش کبی چشمه سی کنارنه دک کیدم مراد بودر که ذره اکرچه حقیر و آفتاب

کبیر در اما چون ذره سوادار افتاب در کنار افتاب دن دور دکل وانک صحبتندن مهجور دکلدر لاجرم انسان فقیرده طالب
رب کبیر اولا اکا وصول حاصل ایدر نظم ور چو حافظ نبرم ره ز بیابان بیرون نثر اکر حافظ کبی یول التمزسم بیابانذن طشره
یعنی اکر بیابانذن چقمزسم انذن خلاص اولمزسم نظم همره کوکبهٔ آصف دوران بروم نثر وزیر دورانک قوللری جماعتی
یولداشلغی یعنی انلرک مقارنتی ایله کیدهرم مراد بودر کم شولکم طلب دنیاده و حب ماسواده اولا بیابانده در انذن تحقیق
لازمدر که یولدکی بر هدایت بولا پس کشی کنذولکی ایله چقمزسه قطب زمان وزیری اولان شیخ کامل مریدلری معارفتی ایله
چقوب هدایت بولور ولە ایضا در خرابات مغان نور خدا می بینم نثر مغان خراباتنده نور خدا کورورین نظم
این عجب بین که چه نوری ز کجا می بینم نثر بو عجبی کور که نه بر نوری نره دن کورورین مراد خرابات مغاندن خانقاه
شیخ در سالک انده نور خدا کورر بو عجبی کور که نور خدای اعظمی متاع و اسباب اولمین ویران حجرهٔ خانقاهده کورور دیر
نظم کیست دردی کش این میکده یارب که درش نثر کیمدر بو میخانه نک بو سهسن چکیجی یارب که انک قپوسن نظم قبلهٔ
حاجت و محراب دعا می بینم نثر حاجت قبلهسی و دعا محرابی کورورن مراد بودر که بو خانقاهک ریاضت چکیجی شیخی کیمدر که
انک قپوسنی قبلهٔ اهل حاجت و محراب دعا اهل طاعت کورورن نظم منصب عاشقی و رندی و شاهدبازی نثر
عاشقلق منصبی و رندلکی و شاهدبازلغی نظم همه از تربیت لطف شما می بینم نثر دوکلی سزک لطفکز تربیتندن کورورن مراد
مخاطبدن شیخ خانقاهدر اکا دیر که عاشقلق و اخلاص و حب محبوب پایهسن سزک لطفکز تربیتی آثارندن کورورن نظم
جلوه بر من مفروش ای ملک الحاج که تو نثر بکا جلوه صتمه یعنی نازلنمه ای امیر الحاج که سن نظم خانه می بینی و من خانه خدا می بینم
نثر وی کوررسن بن اوانسی کورورن مراد امیر الحاجدن حاکم ظاهر اولوب یا عالم علم ظاهر اولوب ظاهر شریعت بیلن در اکا دیر که
سن ظاهر حکومتی و شریعتی کوررسن بن حضرت حق مشاهده سن ایدرم نظم کس ندیدست ز مشک ختن و نافهٔ چین نثر
کیمسه کورمشدر مشک ختندن نافهٔ چیندن نظم انچه من هر سحر از باد صبا می بینم نثر انی که بن هر سحر باد صبادن کورورن
مراد بودر که سحرلرده بکا نفحهٔ ربانیه کلوب انذن بر طیب لطیف استشمام ایدهرم که اول طیب مشک ختنده نافهٔ
چینده بولنمز نظم نیست در دایره جز نقطه خلاف کم و بیش نثر بو قدر دایره ده نقطهدن غیری اکسک وارتق خلافی نظم

کمن

کمن این مسئله بی چون و چرا می بینم نثر که بن بو مسئلهٔ نینه سنز و نیچونسز کورورن مراد بودر که دایرهٔ وجودده نقطهٔ وحدت یعنی
حضرت غیرتدن غیری بو قدر خلاف زیاده و ناقص بونی تحقیق ایده ممکندن ناشی اولور اما بن بو مسئلهٔ نینه سز و نیچون سز
یعنی بحث و جدل سز یا خود کم و کیف سز تحقیق اتمشم در مشاهده ایله نظم مردم از روی تو نقشی زندم راه خیال نثر
مردم سنک یوزکدن بر نقش اورور بنم خیالم یولن نظم با که کویم که درین پرده چها می بینم نثر کیمه دیم که بو مرتبهده نلر کورورن
مراد جناب حقدن حضرات واقع اولوب مرحضرت خیال یولن اورب قوت خیالیهٔ معطل قلوب بو مرتبهده نلر کورورن
کیمه دیه بن دیو استغراب و استعصاب ایدر نظم خواهم از زلف بتان نافه کشایی کردن نثر دلبرلرن زلفندن نافه
آچیجیلق اتمک نظم فکر دور است همانا که خطا می بینم نثر اراق فکردر بلکه خطا کورورن مراد بتلردن ذات و صفات در
انلرک زلفی غیب هویتلری در انلری کشف ایده بن دیرن اما بو فکر بعید در بلکه بو رؤیت و رایم خطادر نظم
سوز دل اشک روان آه سحر نالهٔ شب نثر کوکل حرارتی و اقر کوز یاشی و صباح آهی و کیجه نالهسی نظم این همه مرتبه از لطف خدا
می بینم نثر بو دوکلی مرتبهٔ لطف خدادن کورورن مراد بودر که قلبده حرارت اولمق دلیل شوق و کوز یاشی روان اولمق
اثر عشق و آه سحر اولمق امارت ذوق و کیجه نالهسی دلیل احیای لیل و جانب حقه میل در لاجرم جمیع بو مرتبهلری الله حقدن بیلورن
نظم دوستان عیب نظربازی حافظ مکنید نثر دوستلر حافظک نظربازلغن عیب اتمک نظم زانکه او را ز محبان خدا
می بینم نثر زیرا انی سزک محبلرکزدن کورورن مراد بودر که حافظ مرکوزلی و مرابوبی سورکه عاشق مشرب در لاجرم انی دوستلر
سزی سودوکی بجه ایسه کوزلری سودوکی دخی اویلهدر ولە ایضا دوستان وقت کل آن به که بعشرت کوشیم نثر دوستلر
کل وقتنده اول یکدر که عشرتده دوروشهوز نظم سخن پیر مغانست بجان بنیوشیم نثر پیر مغان سوزی در جان ایله ایشیدهلم
مراد وقت کلدن زمان مکاشفه و آوان فیضان الهی در لاجرم اول زمانده عیش الهی یه و عشرت طاعاته دوشمک
کرکدر پیر خانقاه سوزی بودر جان ایله اتمک و موجبی ایله ایش اتمک در نظم نیست در کس کرم و وقت طرب می کذرد نثر
بو قدر کمسهده کرم و شنلک وقتی کچر نظم چاره آنست که سجاده بمی بفروشیم نثر چاره اولدر که سجادهٔ شرابه صتهوز
مراد بودر که صفای قلب و فیض حق اولدوغی زمانده امر معاش تدبیرنده اولمیوب عشق الهی یه اشتغال کرک

بزم ایچون بذل مال وکرم ایدرکسه یوقدر لاجرم سجاده‌مز صاتوب عشق الهی وطاعت شاهی یه صرف ایدب فرصت
فیوضی فوت اتمک کرک در نظم خوش هوائیست فرح‌بخش خدایا بفرست نثر خوش هوا در فرح بغیشلیجی یارب کوندر
نظم نازنینی که برویش می گلگون نوشیم نثر بر نازنین که انک یوزنه گل رنکلو شراب ایچلوم مراد بودر که زمان فیض وفضل
خوش فرح‌بخش هوادر اول وقتده بر محبوبک ومقبولک اولان شیخ صاحب ارشاد کوندر که انک مواجهه‌سنده
عشق الهی نوش ایدب ذوق طاعتم بوللم نظم ارغنون ساز فلک رهزن اهل هنرست نثر فلکک ارغنون سازی
اهل هنرک قطاع طریقی در نظم چون ازین غصه ننالیم وچرا نخروشیم نثر نجه بو غصه‌دن اکلمیلم ونیچون اغلیوب
کوزلمیلم مراد منطوقدن ظاهردر بیت هنر نهفته چو عنقا نماند زانکه نماند   کسی که باز شناسد همای راز زاغ نظم
گل بجوش آمد واز می نزدیمش آبی نثر گل جوشه کلدی وشرابدن اکا صو اورمدق نظم لاجرم زاتش حرمان وهوس
می جوشیم نثر لاجرم محروملق وهوس اودندن قینرز مراد بودر که بر قزان قینایوب طاشملو اولسه اکا صو قویوب
تسکین ایدرلر طاشوب ضایع اولمغه قومزلر پس کشف وفیض جوشه کلدی بز عشق الهی صویی ایله آنی تسکین
وضبط اتمدک لاجرم محروملق وهوس اودندن قینرز ایمشز که مکاشفه وفیض ضایع ایدرز نظم می کشیم از
قدح لاله شراب موهوم نثر چکرز لاله قدحندن موهوم شرابی نظم چشم بد دور که بی مطرب ومی مدهوشیم نثر
یرامز کوز ایراق اولسون که مطربسز وشرابسز مست وحیران وبی عقل وسکرانز مراد بودر که لاله صنق چنوق کبی در
که ایچنده شراب وآب دورمز بزم دخی المزده مالمز یوق اما خاطرمزده استغنا چوق لاجرم کندو صفای خاطرمز
اولدوغیچون اسباب معاش سز عیش وعشرتده وصحبتده وذوق وحالتده یوز بیت دریا دلیم ودیده ما
معدن درست   کر دست ما تهیست ولی چشم ما پرست نظم حافظ این حال عجب با که توان گفت که ما نثر
ای حافظ بو عجب حالی کیمه دییک اولور نظم بلبلانیم که در موسم گل خاموشیم نثر بلبللرز که موسم کلده خاموشز
مراد بودر که طریقت بلبللری یوز وقت کشف وفیضده تکلم وترنمده کرک ایدک طالب وسامع وراغب ومسامع
اولمدوغیچون ساکت اولمشوز در اما بو حالی کیمه دییلم وله ایضا دی شب بسیل اشک ره خواب می زدم نثر دون کیجه

کوز

کوز یاشی سیلی ایله اویقو یولن اورردم نظم نقشی بیاد خط تو بر آب می زدم نثر بر نقشی سنک خطک یادی ایله صو اوزره
اورردم مراد کوز یاشی ایله اویخویی دفع ایدردم وکوزمده اولان خط معرفت حق تصویر ایدردم که قلبمده اندکم
تصور کوزمده متصور اولور ایدی دیمکدر نظم ابروی یار در نظر وخرقه سوخته نثر یارک قاشی نظرده وخرقه یانمش
اولدوغی حالده نظم جامی بیاد گوشه محراب می زدم نثر بر قدحی کوشه محراب یادنه اورردم مراد رمز الهی
بکا محراب اولوب بدنم محو اولوب اول رمز کوشه‌سی یادنه شراب عشق الهی ذوق ایدردم دیمکدر نظم روی نکار
در نظرم جلوه می نمود نثر نکارک یوزی نظرمده جلوه کوستردی نظم وز دور بوسه بر رخ مهتاب می زدم
نثر ایراقدن بن بدر آیک یکاغنه اوپردم مراد حضرت حق نحن اقرب الیه من حبل الورید حسبنجه بکا اقرب ایکن غفلتدن
بعید تصور ایدوب وغلط ایلیوب غیره توجه ورغبت ایدردم دیمکدر نظم چشمم بروی ساقی وگوشم ببانگ چنگ
نثر کوزم ساقی یوزنده وقولاغم چنک قولنده نظم فالی بچشم وگوش درین باب می زدم نثر بر فالی کوز وقولاق
ایله بو قپوده اورردم مراد کوزم واعظ یوزنده وقولاغم اول پیر منحنی قولنده باب الهیده بو کوز وقولاق
بکا بر فال در وحسن عاقبته دال در دیدیم دیمکدر نظم نقش خیال روی تو تا وقت صبحدم نثر سنک یوزک خیالی
نقشنی تا صباح وقتنه دک نظم بر کارگاه دیده بی خواب می زدم نثر اویقوسز کوز کارکاهنه اورردم مراد
مشاهده حق خیالی هر کیجه صباحه دک خیالمدن خالی اولمزدی دیمکدر نظم ساقی بصوت این غزلم کاسه می گرفت نثر
ساقی بو غزلم صوتی ایله قدح دوتردی نظم می گفت این سرود ومی ناب می زدم نثر بونی ایرلیی دیر ایدیم
وشراب صافی اورردم مراد واعظ بنم الهی نظمیم اوقیوب طرف کلمه حکمت دوتردی بن اول شوقله عشق الهی
ذوقن ایدر ایدم دیمکدر نظم هر مرغ فکر کز سر شاخ سخن بجست نثر هر فکر قوشی که سوز بوداغندن اوچدی نظم بازش
ز طره تو بمضراب می زدم نثر کرو اکا سنک طره‌کدن زخمه اورردم مراد سوزدن فکر که اوچوب قاچمشدی غیب هویتی
اطرافندن اکا زخم اوروب کرو شکار اتدم دیمکدر نظم خوش بود وقت حافظ وفال ومراد کام نثر خوش ایدی حافظک وقتی
وفال مرادی نظم بر نام عمر ودولت اصحاب می زدم نثر اصحابک عمر ودولتی نامنه اورردم مراد اصحابک عمر ودولتی

نامه اوردوغم فال مبارک واقع اولوب اندن حافظک وقتی خوش اولور دیمکدر نظم دوش سودای رخش
گفتم ز سر بیرون کنم نثر دون کیجه دیدم انک یکاغی سوداسن باشدن طشره چقرم نظم گفت کو زنجیر تا تدبیر این مجنون کنم
نثر دیدی قنی زنجیر که بو مجنون تدبیرن ایدم مراد حب جمال حقی ترک اتمک استمک جنون در و اول فکری ایدن مجنون در
لاجرم زنجیره اوروب انک تدبیرن اتمک گرک نظم قامتش را سرو گفتم سر کشید از من بخشم نثر انک قامتنه سرو دیدم
باشن چکدی بندن خشمله نظم دوستان از راست می رنجد نگارم چون کنم نثر دوستلر دوغرودن انجنور نگارم نیجه ایدم
مراد نگاردن نفسدر اما علو مرتبه طریقتی اکا دیسم و ترغیب اتسم بکا موافقت اتمیوب باش چکوب غضب ایدر دوستلر
دوغرودن انجنور نفسم وار نجه ایده‌یین دیو اندن شکایت ایدر نظم نکته ناسنجیده گفتم دلبرا معذور دار نثر نکته طارتمش
دیدم ای دلبر معذور طوت نظم عشوهٔ فرمای تا من طبع را موزون کنم نثر بر شیوه بیور تا بن طبعی موزون ایدم مراد
نفسه خطاب در که بن سکا تدریج ایله ریاضت امر اتمک گرک ایدم اویله ایلمدم شیوه و ناز و غلظت و تعززلق تا طبعی
و تعلیم و ارشادی تدریج ایله ایدم نظم زرد رویی می کشم زان طبع نازک بی گناه نثر صاری یوزلولک چکرن اول نازک
طبعدن بی گناه نظم ساقیا جامی بده تا چهره را گلگون کنم نثر ای ساقی بر قدح ویر تا یوزی گل رنکلو ایدم مراد نفسنک
طبعی نازک بن اکا خیره دلالت ایدرن اول بی گناه بکا غضب ایدر خوفدن بکزم صاریدر ای شیخ و واعظ بر صفای خاطر
ویر که خوفدن خلاص اولوب صاری یوزم گل رنک اولا نظم ای نسیم منزل سلمی خدارا تا بکی نثر ای سلمی منزلنک یلی الله ایچون
یعنی ایرشن تا نیجه دک نظم ربع را برهم زنم اطلال را جیحون کنم نثر منزلی بر برنه اورم آثار دار خرابه مراد جناب الهیدن
نفحهٔ ربانیه و فیض استدعا ایدب نیجه دک مکانم خراب و مقامم اشک چشم ایله سیله ویرم دیمکدر نظم من که ره بردم
بگنج حسن بی پایان دوست نثر من که یول الدم دوستک پایانسز حسنی خزینه سنه نظم صد گدای همچو خود را بعد از ین
قارون کنم نثر یوز کندم کبی گدایی بوندن صکره قارون ایدم مراد بودر که سیر الی الله ایدب وصول حضرت حق حاصل قلدم
سیر فی الله خود بی پایاندر لاجرم بوندن صکره نیجه کندم کبی گدالری وصول الی الله ایله غنی ایدم نظم ای شه صاحب قران
از بنده حافظ یاد کن نثر ای صاحب قران پادشاه بندن حافظی اک نظم تا دعای دولت آن حسن روز افزون کنم نثر تا اول

مرکون ازتن حسن دولتی دعاسن ایدم مراد ظاهر نظر ظاهر پادشاهندن رجادر اما معنی یه نظر سلطان طریقت اولان
مرشد کاملدن استدعاء همت در ولهُ ایضا دیده دریا کنم و صبر بصحرا افکنم نثر گوزی دکز ایدم و صبری صحرایه اتم نظم
واندرین کار دل خویش بدریا فکنم نثر بو اشده کندو کوکلمی دکزه اتم مراد بودر که گوزومی بحر وحدته ناظر ایدب محل دریا و عین
دریا ایدب و اول حضرتسز صبری بیابانه اتوب بو عملده کندو قلبمی بحر وحدته اتین که گوز گوروب گوکل سومک مقتضای طبیعت
بشریه در نظم از دل تنگ گنهکار برآرم آهی نثر طار گنهکار کوکلدن قلدریم بر آه نظم کاتش اندر گنه آدم و حوا فکنم نثر
که آتشی آدم و حوا گناهنه اتم مراد بودر که توبهٔ خالصه ایده‌یین که عقلدن و نفسدن صادر اولان گناه بیله یانوب محو
اولسون زیرا عقلی روحه و نفسی روجیه تشبیه ایدرلر نظم خورده ام تیر فلک باده بده تا سرمست نثر یمشم فلک اوقن شرابی ویر
تا سرمست نظم عقد در بند کمر ترکش جوزا فکنم نثر تا عقد جوزانک بلک قوشاغی بندنه اتم مراد بودر که بکا حوادث فلک و نکبت
معصیت اوقی طوقنمشدر عشق الهی ویرب کیفیت حب حق ایله متکیف اولم تا که اوق انمره یره بند و عقد ایدب دفع
مضرات ایدم نظم جرعهٔ جام برین تخت روان افشانم نثر قدح جرعه سن بو تخت روان اوزره صاچه‌یین نظم غلغل چنگ
درین گنبد مینا فکنم نثر چنک غلغلن بو قبهٔ مینایه اتم مراد تخت رواندن دنیادر که باقی دکل کتمکده در لاجرم بوندن شیء قلیل ایله
اکتفا ایدب و عشقدن حصه دار قلوب و همتی ملأ اعلایه ایلیوب شیخک کلامی فغانی یا مراقبه کلماتنی فلکه یتشدرم نظم
مایهٔ خوشدلی آنجاست که دلدار آنجاست نثر کوکل خوشلغی مایه سی انده در که دلدار انده در نظم میکنم جهد که خود را مگر آنجا فکنم
نثر جهد ایده‌یین که کندومی مگر انده اتم مراد بودر که دنیاده حضرت حق بولنمز بونی ترک ایدب عقبی یه میل ایده‌یین و اهل دنیادن
اولمیوب اهل آخرتدن اولاین تا که مطلوب حقیقی حضرت حق بولاین نظم بگشا بند قبا ای مه خورشید کلاه نثر آچ قفتانک
دوکمه سن ای گنش کلاهلو آی نظم تا چو زلفت دل سودا زده در پا فکنم نثر تا زلفک کبی سودا اورمش کوکلی ایاغه اتم
متکلمدن عقلدر مخاطبدن روحدر انک بند قباسی بدنه تعلقدر و روح کندوسی آی کبی منوردر و انک تاجی الهامدر که
اندن انوردر و انک زلفی سفلیاته تعلقی و تنزلیدر لاجرم عقل روحه دیر بدندن تعلقی قطع قل تا سنک سفلیاته
ارتباطک کبی سودای دنیا اورمش قلبی ایاغه اتوب نظردن براغوب اکا بایع اولیم نظم حافظا تکیه بر ایام چو سهو

وخطا ای حافظ اتا مه اعتاد سهودر وخطادر نظم پس چرا عشرت امروز بفردا فکنم نثر پس نیچون بوکونکی عشرتی یارنه الم
مراد بودرکه ایام عمره اعتماد خطادر لاجرم اعملوا الآخرتکم کمانمتوتون غدا موجبنجه عبادتده وطاعتده تعجیل ایدب یارنه
تاخیر اتمک کرک نیتکم خبرده وارد اولمشدر عجلوا بالصلوة قبل الفوت وعجلوا بالتوبة قبل الموت وله ایضا دوش بیماری
چشم تو ببرد از دستم نثر دون کیجه سنک کوزک خسته لغی ایلدی بنی الدن نظم لیکن از لطف لبت صورت جان
می بستم نثر لکن سنک لبک لطفندن جان صورتن بغلردم مراد دون کیجه دن عالم ارواحدرکه بوکونکی دنیاکونندن
مقدمدر وچشم عین در وعین بونده ذات شی معناسنه در وانک بیمارلغی اختفاسی در ولبدن مراد کلام حقدر یعنی عالم
ارواحده رؤیت ذات الله میسر اولدوغندن بیخود وبی وجود ایدم اما ارواحه امر کونوا یا الست بربکم نداسی
اشتدلوب اندن جان صورتن بغلدم یعنی جانم موجود اولدی تا جانم مصور ومعوجه اولدی نظم عشق من
باخط مشکین تو امروزی نیست نثر بنم عشقم سنک مشکین خطوکه بوکونلک دکلدر نظم دیر کاهیست کزین جام
هلالی مستم نثر چوق وکیچ زماندرکه بو هلالی قدحدن مستن مراد خط مشکین دن کلام الله درکا تجتم بودنیاکونندن
دکلدر عالم ارواحدندرکه بوانیجه قدحدن ولفظ دقیقدن مستن نظم از ثبات خودم این نکته خوش آمدکه بجور
نثر کندو ثباتمدن بونکته خوش کلدی بکاکه جورایله نظم برسر کوی تو از پای طلب ننشستم نثر سنک محلک باشی
اوزره طلب ایاغندن اوتورمدم مراد کندونک طریق حقده ثباتن مدح درکه ریاضت شدتی وحجاب کبریاتیغوری
ایله فراغت اتدم کرو طلبده ثابت قدمن لاجرم کندو ثباتمدن بر نکته یعنی مصراع ثانی مضمونی بکا خوش کلدی
طلبدن تقاعد اتدم دیوب تجویز ثبات طلب ایدر نظم عافیت چشم مدار از من میخانه نشین عافیت کوزدوتمه
یعنی امید اتمه بن میخانه نشین دن نظم که دم از خدمت رندان زده ام تا هستم نثر که یعنی رندلر خدمتندن اوردم
تاکه وارن مراد بودرکه بن خانقاه نشین دن فراغت سلوک وعافیت ریاضت امید اتمه که بن اوللدن وکندم بلدن برو
مخلصلر خدمتندن نفس اورورم زیرا ملرک خدمتنده دورورم دیوب بیت سابقک مضموننی تحقیق ایدر نظم
در ره عشق از آن سوی فنا صد خطرست نثر عشق یولنده اول فنا جانبندن یوز خطر واردر نظم تانکویی که چو عمرم
بسر آید

بسر آمد رستم نثر یاد میسن که چون عمرم آخر اولدی قورتلدم مراد بودرکه طریق حقده وجانب فناده خطر چوق در
تمام وفات اتدم قورتلدم دیمه پس موضع موتدن دفن درک نیچه سؤاللر وفیرده نیچه سؤال وحاللر وموقف
حشرده نیچه مخوف حاللر واردر واتقوا یوما ترجعون الی الله ثم توفی کل نفس ما کسبت وهو لا یظلمون فحوی سندن
غافل اولمق کرکدر نظم بعد از اینم چه غم از تیر کژ انداز حسود نثر بوندن صکره بکا نه غم حسودک اکری آتیلجی
اوقندن نظم چون بمحبوب کمان ابروی خود پیوستم نثر چون کندو مک یای قشتی محبوبمه اولشدم مراد
حسوددن ابلیس در انک آتیلجی اوقی طرف ضلاله دلالتی در چون محبوب حقیقی صاحب رموز دراکا وصول بولدم
ابلیس حسوددن نه غم که المعصوم من عصمة الله حسبنجه حضرت حقک کنف عصمتنده اولورم نظم بوسه بر درج عقیق تو
حلالست مرا نثر سنک عقیقک درجن اوپمک حلالدر بکا نظم که بافسوس وجفا مهر ووفا نشکستم نثر که افسوس وجفا ایله
محبت ووفایی صمدم مراد درج عقیقدن جوامع معانی واسرار نهانی اولاطرف معانی درچون بن خلقک طعنی
وجفای ریاضت ایله محبت ووفایی صمدم ان للقرآن ظهرا وبطنا ولبطنه بطنا الی سبعة ابطن حسبنجه معانی دقیقه
وحقایق انیقه کشفنه اغزاجسم روادر نظم صنم لشکریم غارت دین کرد وبرفت نثر بر سپاهی صنم دینی یغما
اتدی وکتدی نظم آه اگر عاطفت شاه نگیرد دستم نثر آه اکر شاه میلی طوتمزسه المی در مراد صنم لشکریدن فرشته
که انی معبود ایدنمش طایفه واردر وسپاهی ولدوغی جند الله دن اولدوغی در لاجرم الهام ملکی کلوب بنم دنیایه
اطاعتم وانقیادم الوب اما حضرته ارشادا میتوب کتدی آه اکر حضرت حقدن میل ومرحمت اولمزسه الم طوتب
هدایت اتمزسه حیرتده قالوب مقصده واصل ومقصودی حاصل قلمزم دیو حضرت حقدن استمداد طلب ایدر نظم
دانش منصب حافظ بفلک بر شده بود نثر حافظک علمی مرتبه سی فلک اوزره کیتمش ایدی نظم کرد غمخواری وشمشاد
بلندت بستم نثر سنک یوجه شمشادک موسن لکی اطرافنده الجغن مراد علم ظاهرده مهارتم وعلو رتبتم واردر
اما انس حق ظهور اتدکده واول حوالیه بیتدکده ایچق وسنه بلمزم دیوب علم کشفی وتدنی ظهور ایدیجک علم کسبی
وظاهری محو اولدوغی محلدر بیا بذر وله ایضا دردم از یارست ودرمان نیز هم نثر دردم یاردندر هم درمان دخی

نظم دل فدای او شد و جان نیز هم نثر کوکل انک فداسی اولدی هم جان دخی مراد در عشق داد حق در فیض وصل حقی
حقدندر کوکل و جان سربری اکا فدادر دیمکدر نظم این که می کویند آن بهتر ز حسن نثر بونی که دیرلر آن یکرکدر حسن دن
نظم یار ما این دارد و آن نیز هم نثر بزم یارمزک بو واردر اول دخی هم مراد ظاهره نظر بودر که آن دیدکلری
بر جاذبه که بعض محبوبلرده اکرچه اولور حسن فایق دکل ایسه دخی پس دیرلر که آن یکرکدر حسن دن کاینده آن
اولمیه و مصراع ثانی ده مذکور اولان این لفظی حسنه اشارتدر و آن لفظی کندوسی اشارتدر یا آن کندوسی مرادده
یعنی بزم یارمزک هم حسن فایقی واردر هم جذب صادقی واردر و معنی یه نظر بودر مراد که جذبة من جذبات
الرحمن توازی عمل الثقلین موجبنجه جذبهٔ الهیه حسن عملدن یکرکدر اما بزم یارمزکه حضرت حقدر انک هم جذبهٔ
صادقه سی هم حسن عمله رغبتی هم حسن عملی یعنی فضل و رحمتی واردر نظم مرد و عالم یک فروغ روی اوست نثر
مرایکی عالم انک یوزینک بر ضیاسیدر نظم کفته شد پیدا و پنهان نیز هم نثر دینلدی آشکاره و کزلو هم مراد بودر که دنیا و آخرت
تجلیات الهیه دن و ظهورات حقدن برشته در بو سوز دنلمشدر آشکاره و کزلو هم نظم داستان در پرده می کویم ولی
نثر حکایت و قصه یی پرده ده دیرم ولی نظم کفته خواهد شد بدستان نیز هم نثر دینلسه کرکدر حکایت و قصه آیله
دخی هم مراد عشق الهی قصه سی کزلو سویلیوب خلقه فاش اتمز ایدم اما شان عشق ظهور در قصه و حکایت اولسه
کرکدر دیمکدر نظم خوان ما آن نرکس مستانه ز تخت نثر بزم قانمز اول نرکس مستانه دوکدی نظم وان سر زلف
پریشان نیز هم نثر اول پریشان زلفک اوجی دخی هم مراد ذات الله هلاک اندوکی کبی صفات دخی هلاک ایدر
دیمکدر نظم بلکه بر کردون کردان نیز هم نثر بلکه دونیجی فلک دخی هم مراد بودر که جهانک اعمالنه یعنی فلکک
تأثیراتنه اعتمادی یوقدر بلکه فلکک کندویه اعتمادی یوقدر که فانی و هالک اولسه کرکدر نظم یاد باد آنکه بقصد خون
جان ما نثر اکلسون اول که بزم قانمز قصدنه نظم عهد را بشکست و پیمان نیز هم نثر عهدی صدی و پیمانی دخی هم
مراد اولدر که نفسک و روحک ضرری قصدنه عهد و پیمان صدوغن بیان ایدر نظم چون سر آمد دولت شبهای وصل
نثر چون باشه کلدی وصل کیجه سی دولتی نظم بکذرد ایام هجران نیز هم نثر کیجه هجران آیامی دخی هم مراد وصل باقی

اولدوغی

اولدوغی کبی هجران دخی باقی اولمز لاجرم دنیانک نه دولتی باقی در نه محنتی باقی در دیمکدر نظم نقش خالش
خون چشم بارها نثر انک خالنک نقشی بنم کوزم قانی نیچه کره نظم آشکارا خورد و پنهان نیز هم نثر آشکاره ایچدی کزلو دخی هم
مراد سر الهی یه وقوف ایچون آشکارا و کزلو قان اغلدم دیمکدر نظم عاشق از قاضی نترسد می بیار نثر عاشق قاضی دن
قورقمز شراب کتور نظم بلکه از یرغوی دیوان نیز هم نثر بلکه دیوان سیاغندن دخی هم مراد بودر که اهل شرع عشق الهی
مانع دکلدر لاجرم عاشق اندن قورقمز اهل عرف خود قلب حالن بلمز عشق نوعدر ولی درپس عاشق اندن دخی
قورقمز نظم محتسب داند که حافظ عاشق است نثر محتسب بلور که حافظ عاشقدر نظم آصف ملک سلیمان نیز هم
نثر سلیمانک ملکنک وزیری دخی هم مراد بودر که بنم عاشق حق ایدوکم اهل حکمک ادنی و اعلی بلدوکی کبی اعلی اولانی
بلور که طالب حق طالب منصب و مال دکلدر وله ایضا در نهان خانهٔ عشرت صنمی خوش دارم نثر عشرت
کلا رنده بر خوش معبودم واردر نظم کز سر زلف و رخش نعل در آتش دارم نثر انک زلفی اوجندن و یکاغندن
اوده نعل دوتارن مراد نهان خانهٔ عشرتدن عبادتخانه و حجرهٔ خلوتدر و خوش معبوددن مراد حضرت
حقدر و زلفک اوجی اکری اولدوغیچون نعله تشبیه در و یکاق حمرت رنکی ایچون آتشه مناسب در پس اول صنمک
زلفی یکاغی نعل و یکاق آتش در شول کمسنک که کوکلونی قذرمق استه سه لر انک نیتنه نعلی آتشه قورلر لاجرم بنم غیب
هویت اوجندن و جمال حضرت حقدن حرارتم واردر دیمکدر نظم عاشقم رندم و می خواره باواز بلند نثر عاشقم و رندم
و شراب خوارم آواز بلند ایله نظم وین همه منصب ازان حور پری وش دارم نثر بو جمله منصبی اول پری کبی حوردن
دوتارم نظم کر تو زین دست مرا بی سر و سامان داری نثر اکر سن بنی بو الدن یعنی بو منصبم ایچون که عاشق و
رند و میخواره یم باشسز یعنی قدرسز و یونسز دوترسک نظم من بآه سحرت زلف مشوش دارم نثر بن آه سحر ایله
سنک زلفک مشوش دوتارن مراد بودر که حضرت حق عاشق و مخلص و عشق الهی نوش قلانی بحسب الظاهر خوار و
فقیر دوترسه اما فقیر دعاء سحرکاهی و سحرلرده اولان آهی ایله انک غیب هویتندن آثار مشاهده ایدوب
انده تأثیر ایدر نظم کر بکاشانهٔ رندان قدمی خواهی زد نثر اکر رندلر حجره سنه بر قدم اورمق استرسک

نظم نقل شعر شکرین و می بی غش دارم نثر شکر کبی شعر نقلی و صافی شرابم وار در مراد حجره خلوتده حضرت حقدن
تجلی استدعا ایدب طاتلو علم و معرفتم و عشق صافم وار در دیر نظم ور چنین چهره کشد خط زنکاری دوست
نثر اکر بویله یوز اچه سه دوستنک زنکاری خطی نظم من رخ زرد بخونابه منقش دارم نثر بن صارو یوزومی قانلو صو ایله
منقش دوتارم مراد خط سبزدن قرآن عظیمک خط لطیفی در اول اجلدقده بن شوقدن قان اغلیوب صاری یکزمی
قزل رنک ایدرم که سلف صالحین مصحف اچوب اوقدقچه اغلرلر ایدی اغلمین کمسه بی کورسکر هذا تلاوة القرآن فابکوا
البکا دیرلر ایدی نظم ناوک غمزه بیا ور زره زلف که من نثر غمزه اوقنی و زلف کرهنی کتور که بن نظم جنکها با دل
مجروح و بلاکش دارم نثر جنکلرم وار در مجروح و بلاچکیجی کوکل ایله مراد بودر که تاثیر عین ذات و صفات استرن که شیطان
شرندن مجروح و بلاچکمش قلبمی جنک ایله مغلوب و مضبوط ایدم نظم حافظا چون غم و شادی جهان بر کذرست نثر
ای حافظ چون جهانک غم و شادیسی کچمک اوزره در نظم بهتر آنست که من خاطر خود خوش دارم نثر یکرک اولدر که بن
کندو خاطرمی خوش طوتم مراد بودر که چون جهانک غم و فرحی باقی دکلدر یکرک اولدر که بن دائما خاطرم خوش دوتوب
غم کلدکده دخی این نیز بکذرد دیم وله ایضا دیدار شد میسر و بوس و کنار هم نثر دیدار میسر اولدی و اوپمک
قوچمق هم نظم از بخت شکر دارم و از روزکار هم نثر بختدن شکرم وار در روزکاردن هم مراد تجلی جمال و منا جانان
وصال میسر اولدی بختمدن شاکرم و روزکاردن دخی دیوب اظهار شکر در نظم زاهد برو که طالع اکر طالع منست
نثر ای زاهد یوری طالع اکر بنم طالعم ایسه نظم جامم بدست باشد و زلف نکار هم نثر قدح بنم الده اولور زلف نکار هم
مراد بودر که ای زاهد خشک یوری طالع اکر بنم طالعم ایسه که عاشق مشربم عشق الهی الده و غیب هویت دخی الده در لاجرم
فیض و فضل حاصل اتمشدر نظم ما عیب کس برندی و مستی نمی کنیم نثر بر کمسه نک عیبنی رندلک و مستلک ایله اتمزز نظم
لعل بتان خوشست و می خوشکوار هم نثر تنکرک لعلی خوشدر و سکیجی شراب هم مراد بودر که رندی اخلاص در و مستی عشق الهی در
مرکیده که بونلر اولسه عیبلمزز زیرا اخلاص باعث تقرب خاص در و عشق الهی غدای خواص در نظم ای دل بشارتی
دهمت محتسب نماند نثر ای کوکل سکا بر بشارت ویره یم محتسب قالمدی نظم از می جهان پرست و بت میکسار هم

شرابدن جهان طولو در شرابخوار محبوبدن هم مراد محتسبدن شول اهل ظاهر در که تصوف اهلنه منکر اولوب مضرت
قصد ایده لاجرم اول زمان بونسنه اولمق سعادت و محل بشارت در بس بر زمانده بویله اولوب عشق الهی غالب
و اکثر ناس اکا طالب اولمش انک شکرن ذکر ایدر نظم ان شد که چشم مدنکران بود از کمین نثر اول کتدی که بر غمزکوز
ناظر ایدی پوسیدن نظم خصم از میان برفت و سرشک از کنار هم نثر خصم اورتادن کتدی و کوز یاشی کناردن
مراد بودر که بزه کزلو بر غمزکوز وار ایدی نظر ایدر اول کتدی و خصم اورتادن کتدی و بنم کوزوم یاشی کناردن
کتدی که اندن اغلمز اولدق بو بیت مضمونی ایله بیت مضمونی تحقیق ایدر نظم خاطر بدست تفرقه دادن نه
زیرکیست نثر خاطری پریشانلق النه ویرمک زیرکلک دکلدر نظم مجموعه بخواه و صراحی بیار هم نثر بر مجموعه استه
و صراحی کتور هم مراد بودر که مشاغل دنیایه اشتغال خاطری پریشانلقلق در بویله ایلمک زیرکلک دکلدر بر کتاب تصوف
استه و بر محل عشق الهی اولور یار اله کتور که جمعیت قلب بولاسن نظم بر خاکیان عشق فشان جرعه لبش نثر عشق
خاکیلرینه صاچ انک لبی جرعه سن نظم تا خاک لعل کون شود و مشکبار هم نثر تا خاک لعل کبی اولا و مشک یاغدرجی هم مراد
بودر که عشق الهی مستی و خاک نهادی اولنلره کلمات الهیه دن بر شمه صاچ تا که اول خاک و خاکی اولنلر لعل کبی عزیز و
شریف اولوب و کلمات طیبه ایله مشک یاغدرجی اولوب معارف الهیه اهلی اولالر نظم چون کاینات جمله ببوی تو
زنده اند نثر چون کاینات جمله سنک قوقوک ایله دیریلر در نظم ای آفتاب سایه ز ما بر مدار هم نثر ای کونش کل که بزدن
قالدرمه کولکه مراد مخاطبدن آفتاب حقیقی در که عالم اندن حیات بولمشدر لاجرم اندن بر ظل عنایت و نور هدایت استر
نظم چون آب روی لاله و کل فیض حسن تست نثر چون لاله نک و کلک یوزی صویی سنک حسنک فیضی در نظم ای
ابر لطف بر من خاکی ببار هم نثر ای لطف سحابی بن خاکی اوزره یاغ و یاغدر هم مراد مخاطبدن حضرت فیاض در چون لطافتنک
لطافتی انک فیضندندر لاجرم اندن آب فیض طلب ایدر رباعی ای الهمن واله همه کرم تست عذر خواه همه قطره
ابر رحمت تو بس است از پی شستن کناه همه نظم اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس نثر اهل نظر سنک اسیرک اولدی اندن
قورق نظم و ز انتصاف اصف جم اقتدار هم نثر جم قدرتلو وزیرک عدل اتمسندن هم مراد مخاطبدن نفس در که نظر سببی ایله

بکچه اهلی اسیر اتمشدر لاجرم اکا دیر الله دن قورق وشیخ قهار عدلندن قورق که سنی ریاضت ایله هلاک ایدر نظم
بر نهان ملک ودین که ز دست وزارتش نثر ملک ودینک دیلکی آنک وزارتی الندن نظم ایام کان یمین شد و دریا یسارهم
نثر ایام معدن یمین لو اولدی دکز یسارلو هم مراد ظاهره نظر و زیر زمانی مدح در معنی یه نظر خلیفة الله اولان وخلیفهٔ
رسول الله اولان شیخی مدح ایدر که ملک ودینک دیلکی در که وزارتی الندن زمان صالح الی معدن وصول الی
دریا اولمشدر یا غنای دریا بولمشدر خلاصه مراد ملک ودینک قولاغزی در و تعلیم قناعت ایله اهل زمانی غنی و مستغنی
قلمشدر دیمک در نظم بر یاد رای انورا و آسمان صبح نثر انک نورلو فکری یادنه صبح آسمانی نظم جان می کند فدا و
کواکب نثار هم نثر جانی فدا ایدر وکواکبی نثار هم مراد ظاهره نظر و زیرک رای انورن ومعنی یه نظر شیخک رای انورن مدح
ایدب آنو کیچون آسمان صبح جان ویرب میت کبی اولانلری دیرکیرب وبلدزلری نثار ایدر دیو وصف ایدر نظم کوی زمین
ربودهٔ چوکان عدلتست نثر یرطوپی سنک عدلک چوکاننک قاپلمشی در نظم وین برکشیده کنبد نیلی حصار هم نثر بو چکلمش
قبه و کوک رنکلو حصار هم مراد زمین و آسمان مسخر فرمان الهی ایدوکن بیان در نظم عزم سبک عنان تو در کردش آورد نثر
سنک جابک اوبانلو عزمک دونمکه کتورر نظم این پایدار مرکز و عالی مدار هم نثر بو ثابت مرکزی و عالی مداری هم مراد مشیت الله
متعلق اولمق ایله زمین و آسمان متحرک اولور دیمکدر نظم تا از نتیجهٔ فلک وطور دوراوست نثر تا فلکک وانک
دورانک طوری نتیجه سندن در نظم تبدیل سال ماه وخزان وبهار هم نثر ییلک وآیک وخزانک وبهارک تبدیلی هم
بو بیت مرموز در نظم خالی مباد کاخ جلالت ز سروران نثر خالی اولمسون سنک جلالک کوشکی سرورلردن نظم وز ساقیان
سروقد و کلعذار هم نثر سروقد و کلعذار ساقیلردن هم مراد ظاهره نظر وزیره دعادر ومعنی یه نظر شیخ زمانه دعادر
که اکا دیر سنک خانقاه عظمتک دین سرورلرندن و بلند مرتبه وصاحب کشف شوق و برجی کامل و مکملردن خالی
اولمسون نظم حافظ که در ثنای تو چندین کهر فشاند نثر حافظ که سنک ثناکده بو دکلو کوهر صاچدی نظم بیش کفت
بو د خجل و شرمسار هم نثر سنک ایاک اوکنده خجل اولور شرمسار هم مراد سنک الکدن واقع اولان احسان بنم جواهر نثارمدن
زیاده در دیمکدر نظم روز کاری شد که در میخانه خدمت میکنم نثر بر زمان اولدی که میخانه ده خدمت ایدرم نظم در لباس فقر

کار

کار اهل دولت می کنم نثر فقر لباسنده اهل دولت ایشن ایدرم مراد بو در که بر مدت در که خانقاه ده خدمت ایلرم لباسم
فقیرانه اهل دولت باقیه واصحاب آخرت عملن ایلرم نظم واعظ ما بوی حق نشنید بشنو این سخن نثر برغم واعظم خوی نفسه
دو یعنی اشت بو سوزی نظم در حضورش نیز می کویم نه غیبت می کنم نثر حضورنده دخی دیرم غیبت اتمزم مراد بو در که
علم ظاهر بیلن وعظ عوام ایدن سلوکدن غافل وارشاده قادر دکلدر فی الواقع بویله در مواجهه سنده دخی ذکمک جایزدر
غیبت دکلدر نظم تا کی اندر دام وصل آرزم تدروی خوش خرم نثر تا قچن وصل غنه کتورم خوش صالنیجی بر سوکلن نظم
در کمینم وانتظار وقت فرصت می کنم نثر پوسیده یم فرصت وقتی انتظارن ایدرن مراد بو در که سیر الی الله مراتبندن یا سیر
فی الله مراتبندن بر مرتبه صید و تحصیل اتمک ایچون خلوت پوسی سنده یم اولا که فرصت بولم تحصیل قلم نظم چون صبا
افتان وخیزان می روم تا کوی دوست نثر صبا کبی دوشرک وقالقرق کیدرم تا دوست محله سنه یعنی غایت استعجال الله
کیدرم که کاه دوشرم کاه قالقرم نظم وز ریاحین وکل استمداد همت می کنم نثر فسلکنلردن وکلدن همت مدد طلب
ایدرم مراد بو در که وصول قرب حقده استعجال ایلرم روایحی یعنی معارف الهیه سی اولنلردن و صاحب کشف
اولنلردن مدد طلب ایلرم نظم زلف دلبر دام راه وغمزه اش تیر بلاست نثر دلبرک زلفی یول اغی در وغمزه سی بلا
اوقی در نظم یاد دار ای دل که چندین نصیحت می کنم نثر خاطر کده طوت ای کوکل سکا بو دکلو نصیحت ایدرم مراد
حسن مجازی وحب شهوانی مانع راه حق ایدوکن بیان واندن اجتناب واحتراز اتمکه ارشاد در وبو پندی خاطرده
دوتمغه تنبیه در نظم خاک کویت زحمت ما بر نتابد بیش ازین نثر سنک محلک طپراغی بزم زحمتمزه قادر دکلدر بوندن
زیاده نظم لطفها کردی بتا تخفیف زحمت می کنم نثر لطفلر ایلدک ای بت زحمتی تخفیف ایدرم مراد بوندن
محبوب مجازیدن مفارقت طریقنی تعلیم در که حسن تعبیر ایله اندن بعد اختیار ایدب معشوق حقیقی ملازمتن اتمکدر که
نظم دیدهٔ بدبین بپوشان ای کریم عیب پوش نثر بره خر کورن کوزی اورت ای عیب اورتیجی کریم نظم زین دلیریها که
من در کنج خلوت می کنم نثر بو بها درلقدن که بن خلوت بوجاغنده ایدرم مراد بو در که حضرت رب کریمه ستر عیوب وعفو
ذنوب ایچون تضرع تعلیمی در که بنم خلوتده معصیته جرائم واردر ای ستار العیوب وغفار الذنوب ورب کریم اول خلوتده

اولان جزتلرمه نظر اتمه نظم حاشه لله کز حساب روز حشرم باک نیست نثر بونه ایدرم اللهی که حشر کونی حسابدن بکا غم یوقدر
نظم فال فردامی زنم امروز عشرت می کنم نثر یارن فالن اورورم بوکون عشرت ایدرم مراد بودرکه بوکن توبه ایدوب
عشرت عبادت ایدن ان الحسنات یذهبن السیئات حسنجه یارن حشر کوننده حسابدن نه غم چکرم که بوکن که توبه و طاعت
یارن امانه و رحمة فال و علامت در نظم از یمین عرش امینی می کند روح القدس نثر عرشک صاغندن امین ایدر جبریل
نظم چون دعای پادشاه ملک و ملت می کنم نثر چونکه ملک و ملت پادشاهنک دعاسن ایدرم مراد ظاهره نظر پادشاهی
دعاسی در حقیقته نظر حقیقت پادشاهی دعاسی در نظم خسروا امید اوج جاه دارم زین قبیل نثر ای پادشاه منصب اعلی اسمی امیدن
دوترم بو جهتدن نظم التماس آستان بوی حضرت می کنم نثر حضرتنک اشیکن اوپمک طلبن ایدرم مراد ظاهره نظر پادشاه
مجازی یه خطاب در معنی یه نظر پادشاه حقیقی یه خطابدر که منصب اعلی اولدر که انده عزل و موت ایله مفارقت اولمیه ایام
مرکیمکه عتبهٔ علیهٔ الهیهٔ اوپمک طلبنده اولا امید در عزل و موت ایله مفارقت واقع اولمیجق منصب علی یه واصل اولا نظم
حافظم در محفلی دردی کشم در مجلسی نثر حافظن بر محفلده بوسه چکیجی بن بر مجلسده نظم بنکر این شوخی که چون با خلق صنعت میکنم
نثر کوربوا اوتمز مرلغی که نیجه خلقه صنعت ایدرم مراد کندویی صورت ایدب خلق یوزنه اهل قرآن و مجلس فسقده
شارب الخمر اولانی تشنیع ایدب اکا پند ایدر ولہ ایضا زدست کوته خود شرمسارم نثر کندو قصه الدن یوک اتندیم
نظم که از بالا بلندان شرمسارم نثر قامتی یوجه لردن اوتلویم مراد بودر که مرتبهٔ طریقده الجقلغدن معلوم که مرتبهٔ عالیه
صاحبی اولنلردن شرمنده یم بیت اگرچه نافهٔ مشکست بارم ز زلف عنبرینت شرمسارم نظم مگر زنجیر مویی کیردم دست
نثر مگر بر صچی زنجیر دوته المی نظم وگرنه سر بشیدایی برآرم نثر والا باشی دلولکه کتوررم مراد بودر که مگر بر خامر غیب توتیت
اصلی بکا تسلی ویره والا دیوانه اولورم بیت اگر دیوانهٔ عشقت بمیرم بعقل تام فردا سر برآرم نظم ز چشم من
بپرس اوضاع گردون نثر بنم کوزمدن صور فلک اوضاعنی نظم که شب تا روز اختر می شمارم نثر که کیجه تا صباحه دک
یلدز صایرم مراد بودر که اویانقلر بلورلر که فلک قراری و ثباتی یوقدر ساغر فراغ دکر کون اولور بیت شمردم من
جهان را چون بنا چیز چه باشد گر درآری در شمارم نظم بدین شکرانه بوسم لب جام نثر بو شکرانه یه اوپرم قدح دوداغن

که کرد

گر گرد اگه ز راز روزگارم نثر که بنی خبردار ایلدی روزگار رازندن مراد جامدن عشق الهی محلی اولان اهل حال در
آنی اوپوب سودکم اولدر که عالمک بی بقا و متاعی بهبا ایدوکن بکا بلدردی بیت اگر بر سی ضعیفی من ای دوست
ز دست روزگار زور کارم نظم من از بازوی خود دارم بسی شکر نثر بنم کندو بازومدن چوق شکرم وار در نظم
که زور مردم آزاری ندارم نثر که آدم انجتمک قوتم یوقدر مراد بودر که بن فقیر اولدوغم ایچون شکر ایدرم که کمسه انجتمک
قادر دکلم مصراع ثانی شیخ سعدی کلامندن تضمین در بیت خدا را شکر نعمت چون کذارم که زور مردم آزاری ندارم
نظم اگر گفتم دعای می فروشان نثر اگر دیدم ایسه شراب صاتجیلر دعاسنی نظم چه باشد حق نعمت می گذارم نثر
نوله حق نعمت ادا ایدرم مراد بودر که بکا افاضه و افادهٔ عشق الهی ایدنلره دعایی انلر ایچون ایدرم که بنم اوزرمده
حق نعمتلری واردر انک شکرن ادا ایدرم بیت چو نعمتهای باری بی شمارست چگونه شکر او را می شمارم
نظم تو از خاکم نخواهی برگرفتن نثر سن بنی طپراقدن قالدرمسک کرکدر نظم بجای اشک اگر گوهر ببارم نثر گوزیاشی
یرنه اگر گوهر یاغدرم مراد مخاطبدن نفسدر که روحک کوزی یاشنه رغبتی و شفقتی یوقدر بیت همین کارم بود
باریدن اشک ببین در عاشقی این کار و بارم نظم مکن عیبم بخون خواری ازین دشت نثر بنی عیب ایلمه
قان ایچیلک ایله بو صحرادن نظم که کار آموز آهوی تتارم نثر که آهوی تاتارک ایشی اوکردیجی بنم مراد بودر که
صحرای جهاندن ریاضت ایله قان ایچوب زحمت چکدوکم عیبلمه که انفاس طیبه صاحبی اولانلره تعلیم عمل ایدرم
بیت بموی در وطن رغبت ندارم بباید رفت چون مشک تتارم نظم سری دارم چو حافظ مست لیکن نثر بر باشم
واردر حافظ کبی مست لیکن نظم بلطف آن سری امیدوارم نثر اول بر باشک لطفنه امیدلویم مراد بودر که بو
طرفدن مست حق اولانه اول طرفدن لطف اولمق امیدی واردر ولہ ایضا در خرابات مغان گر گذر افتد بازم نثر
اگر مغان خراباته اوغرمق دوشه گرو بکا نظم حاصل خرقه و سجاده روان در بازم نثر خرقه و سجاده حاصلن روان
اوینایم مراد خرابات خانه دن خانقاه شیخ در لاجرم اکا گرواوغرسم بدنم و مالم حاصلن والذین جاهدوا باموالهم
وانفسهم حسنجه اکا صرف ایدم نظم حلقهٔ توبه چو زاهد گر امروز زنم نثر توبه حلقه سن زاهدلر کبی اگر بوکون اورم

نظم خازن میکده فردا نکند در بازم نثر میخانه خزینه داری یارن قپو اچمز بکا مراد توبه دن سلوکدن رجوعدر
و زهاددن مراد وکانوا فیه من الزاهدین موجبنجه اندن اعراز ایدنلردر یعنی اکر ترک نظم خازن میکده
فردا نکند در بازم نثر میخانه خزینه داری ترک خانقاه ایدب اندن اعراض ایدرسم خانقاه بوابی و حافظلری
بکا قپو اچمز که انده مرتد طریقت اولان مردود اولور مقبول اولمز نظم ورچه پروانه دهد دست فراغ البالی
نثر اکر پروانه کبی ال ویررسه بر فراغ بال رر اکر پروانه کبی ال ویررسه بر فراغ بال نظم جز بران عارض شمعی نبود
بروازم نثر شمعه منسوب عارضندن غیریه اولمیه اوچم مراد اکر بکا فراغ قلب حاصل اولورسه پروانه کبی جمال الهیدن غیره
اولمز پروازم دیمکدر بیت جاننی ترک اتمن در ترک جان ایلمین نثر جانی بن ترک اتمشمدر یادخی پروانیه نظم همچو چنک ار بکناری
بدهی کام دلم نثر چنک کبی اکر بر کنارده ویرهسن کوکل مرادین نظم بازچون نی زلبانت نفسی بنوازم نثر کرونی کبی
سنک لبلرکدن بر نفسی ایو نغملندورم مراد بودرکه شیخ کبی بکا بر کنارده فیض قلب وحصول فصل ایدرسک نی کبی
سنک کلامکی بر نفسده سویلیم علم کشفیدن معارف الهیه بیان ایلیم قطعه ای نیچه امیه کشف علم اولوب مرد عامی کن
اولدی عالم اول نظم صحبت حور نخواهم که بود عین قصور نثر حور صحبتن استمزم که عین قصور اولور نظم با خیال تو
اکر باد کری پردازم نثر سنک خیالک ایله اکر بر غیر ایله قوشولم مراد سنک خیالک میسر اولیجق غیر ایله صحبت
اتمک استمزم اکر اول غیر حور دخی اولورسه که عین قصور و در جدن سقوطدر دیمکدر بیت باروی تو چه بیت
جنت و حور مستند بهر دو ورد قصور نظم ماجرای دل خون کشته نکویم باکس نثر قان اولمش کوکل ماجراسن
دیمزم کمسیه نظم زانکه جز تیغ غمت نیست کسی دمسازم نثر زیرا سنک غمک قلیجندن غیری یوقدر بر کمسه بنم مصاحبم مراد کوکل
غمنی غم ایرشدرندن غیریه دیمزم دیمکدر نظم سر سودای تو در سینه باندی پنهان نثر سنک رازک سینه ده قلوردی کزلو
نظم چشم تر دامن اکر فاش نکردی رازم نثر اتکی یاش کوز اکر فاش اتمیدی رازمی مراد سنک سوداک رازنی کمسیه
دیمز ایدم اما کوزم یاشی فاش ایتدی دیمکدر شعر ایحسب الصبان ان الحب منکتم ما بین منسجم منه ومضطرم نظم مرغ سان
از قفس خاک هوایی کشتم نثر قوش کبی طپراق قفسندن هوایی اولدم نظم بهوایی که مکر صید کند شهبازم نثر بر هوایه که مکر صید اتمه

بنی

بنی شهباز مراد مرغ کبی هوایی اولوب کار دنیایی ترک اتدوکم بر شهبازه شکار اولمق هواسنه در دیمکدر نظم کر بهر
موی سری بر تن حافظ باشد نثر اکر هر قل بر باش اولورسه حافظک تنی اوزره نظم همچو زلفت همه را در قدمت اندازم
نثر زلفک کبی جملهسنی قدمکه اتم مراد هر قلم باش اولسه سنک ایچون قطع اولنوب قدمکه نثار قلمغه راضی یم خلاصه
مراد جمیع ارواح وقوای روحانیه ونفسانیه حضرت حق ایچون وفی سبیل الله فدا اولسون دیمکدر وله ایضا
زلف بر باد مده تا ندهی بر بادم نثر زلفنی یله ویرمه تا یله ویرمیهسن بنی نظم نازه بنیاد مکن تا نکنی بنیادم نثر نازه بنیاد
منه تا کیدرمیهسن بنم بنیادم مراد متکلمدن روح در ومخاطبدن نفس در نفس روحک محبوبی مثابهسنده درکه دیلیدوکنی
اندرر و نفسنک زلفی افکار طویلهسی وطول املی در لاجرم روح نفسه دیر افکارکی هوایه ویرمه که بنی دخی هوایه ویرب ضایع
ایدرسن و تعزز و تلذذ بنیادن اورمه که بنم بنیادم خراب ایدرسن نظم رخ برافروز که فارغ کنی از برک کلم نثر یوزک
نورلندرکه فارغ ایدهسن کل یپراغندن بنی نظم قد برافروز که از سرو کنی آزادم نثر قدکی قالدرکه سرودن آزاد
ایدهسن بنی مراد بودرکه نفسنک جمالی طاعات ایله منور اولیجق روح اندن متلذذ اولوب کلدن مستغنی اولور
و نفسنک عندالله علو درجهسی اولیجق روح مرتبه ظاهرهدن آزاد اولور نظم شهره شهر مشو تا ننهم سر در کوه نثر
شهر مشهوری اولمه تا قومیم باشی طاغه نظم شور شیرین منما تا نکنی فرهادم نثر شیرین شورن کوسترمه تا فرهاد اتمیهسن
بنی مراد بودرکه نفس شهرت بولیجق الشهرة آفة حسبجه روحه نقصان وضرر اولور لاجرم طاغه وبیابانه قچوب خلقدن
عزلت اتمک لازم کلور و نفس شیوه شیرین ایدیجک روح عاشق دیوانه اولور نظم می مخور با دکران تا نخورم
خون جکر نثر شراب ایچمه غیرلر ایله تا جکر قانن ایچمیم نظم یاد هر قوم مکن تا نروی از یادم نثر هر قومی اکمه تا کتمیه سنی
بنم یادمدن مراد بودرکه روح نفسه دیرسن غیرلر ایله محرمه وعشرته ارتکاب اتمه که بن بیحضور اولوب جکر قانن
ایچمیم و غیرلر ذکرنه مشغول اولمه تا که بن سنی فراموش اتمیم نظم زلف را حلقه مکن تا نکنی دربندم نثر زلفنی حلقه
اتمه تا بنی بنده اتمیهسن نظم طره را تاب مده تا ندهی بر بادم نثر طرهکی بوکمه تا یله ویرمیهسن بنی مراد بودرکه روح
نفسه دیر افکارکی حیلهلر ایلمه تا بنی بنده دوشرمیهسن وخلق یوزنه اولان عملک ریا ایله اتمه که بنی ضایع وعملی

باطل ایدرسن نظم یار بیگانه مشو تا نبری از خویشم نثر یا ده یار اولمه تا کیدرمیه‌سن بنی کندمدن نظم غم اغیار مخوز
تا نکنی ناشادم نثر اغیار غمن یمه تا بنی غمناک اتمیه‌سن مراد بودرکه روح نفسنه دیر حقدن بعید و یاد اولنلر ایله
یار اولمه تا که بنی دخی بعید و کندمدن کیدرمیه‌سن و شیاطین اعدا، دین غمین ییوب انلرک قیدنده اولمه تا بنی غمگین
اتمیه‌سن نظم شمع هر جمع مشو ورنه بسوزی مارا نثر هر جمعک شمعی اولمه یوخسه یقرسن بزی نظم سرکش تا نکشد سر
بفلک فریادم نثر باش حکمه تا چکمیه باش فلکه فریادم مراد بودرکه روح نفسنه دیرسن هر جمعه شمع اولوب باش ایله
اختلاطی چوق ایدرسک عملدن قالوب بنی یا قوب ضایع ایدرسن و بکا موافقتدن باش چکرسک فریادم
فلکه چیقر نظم سرم از دست شد و وصل تو ننمود جمال نثر باشم الدن کتدی سنک وصلک جمال کوسترمدی نظم
دست کیرم که زبجر تو زپا افتادم نثر الم طوت که سنک هجرکدن ایاقدن دوشدم مراد بودرکه روح نفسنه دیر
که عمرم آخر اولمق اولدی سندن مواصلت یوزی کورنمدی لاجرم الم طوت بکا موافقت قل و الآخر ابو
یباب و ضایع و تبات ایدر اولدم نظم رحم کن بر مسکین و بفریادم رس نثر رحم قل بن مسکینه و فریاده ایرش
نظم تا بنجاک در آصف نرسد فریادم نثر تا وزیر قپوسی طپراغنه ایرمیه فریادم مراد روحک نفسندن رحم و شفقت
و موافقت عبادت طلب اتدوکی در و الآشیخ قادرمتره سندن شکایت ایدرم دیو تهدیدی در نظم چون
فلک جور مکن تا نکشی حافظ را نثر فلک کبی جور اتمه تا قتل ایلمیه‌سن حافظی نظم رام شو تا بدمد طالع فرخ دارم نثر
مطیع اول تا ویره مبارک طالع بنم عدلم مراد روح لغنی ظالم لنفسه و ظالم لغیره اولمقدن که کندو ییی و روحی
هلاک قلمقدن نهی در و مطاوعته ترغیب در تا طالع مبارکدن عدل و داد و حصول مراد میتسر اولا بعض
نسخه‌ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش نظم حافظ از جور تو حاشا که بنالد روزی نثر حافظ سنک جورکدن
حاشا که ایکلیه برکون نظم که ازان روز که در بند توام آزادم نثر که اول کوندن بروکه سنک بندکدهیم کوکلی شاددر
مراد بونده مخاطبدن شیخ قیدنده و ضبطنده اولان کمسنک کوکلی شاد اولور وله ایضا صنما با غم عشق تو چه تدبیر کنم
نثر ای صنم سنک عشقک غمی ایله نه تدبیر ایدیم نظم تا بکی در غم تو ناله شبگیر کنم نثر تا نچیه دک کیجه اویومین ناله‌سن ایدیم

مراد بونده دخی روحک نفسنه خطابی درکه دیرای بنم محبوب و متبوعم اولان سنک محبتکده نه تدبیر ایدیم نظم
تا بکی در غم تو نا دل دیوانه ازان شدکه بدرمان برسد نثر دلی کوکل اندن کتدی که درمانه ایره نظم مکرش هم زسر
زلف تو زنجیر کنم نثر مکر اکا سنک زلفک اوجندن زنجیر ایدیم مراد بودرکه قلب هوای نفسه تابع اولوب دایره عقلدن
کیدب قابل علاج اولمغدر مکر افکار نفس خیره اولوب انک ایله زنجیر و بند قلنه که عقل و صلاحه کله نظم باسر زلف تو
مجموع پریشانی دل نثر سنک زلفک اوجیله کوکل مجموع پریشانلغنی نظم کو مجالی که سراسر همه تقریر کنم نثر قنی
بر مجال که باشدن باشه دوکلی تقریر ایدیم مراد بودرکه روح نفسنه دیر سنک افکار طویله و طول املک ایله بنم کوکلم
زیاده پریشان اولمشدرکه اول پریشانلغک جملسن تقریر اتمکه مجال یوقدر نظم انچه در مدت هجر تو کشیدم
هیهات نثر انی که سنک هجرک مدتنده چکدم هیهات نظم در یکی نامه محالست که تحریر کنم نثر بر نامه‌ده محالدرکه
تحریر ایدیم مراد بودرکه روح نفسنه دیرسن بکا موافقت اتمیوب مهاجرت ایدلدن بروبن چوق جفای عصیان
و بلای طغیان چکدم که انی بر نامه‌ده تحریر اتمک محال در نظم ان زمان کارزوی دیدن جانم باشد نثر اول زمانکه
جانمی کورمکه آرزوسی اولا نظم در نظر نقش رخ خوب تو تصویر کنم نثر نظرده سنک خوب یوزک نقشنی تصویر
ایدرم مراد بودرکه روح و نفس بالذات و بالاعتبار مغایر دیدکلری قول اوزره کشی کندو جانی کورمک استه
کندو نفسنی برذی صورت خوب تصور و تصویر ایدیجک جانی کورمش اولور نظم کر بدانم که وصال تو بدین
دست دهد نثر اگر بیلیم که سنک وصالک بونک ایله ال ویرر نظم دل و دین را همه در بازم و توفیر کنم نثر کوکلی و دینی
جمله اوینایم دخی وافر ایدیم مراد بدین لفظندن مصراع آخر مضموننه اشارتدر یعنی روح نفسنه دیر اگر کوکلی
ویرب و اطاعت قلوب سنی حقه وصل اتمک ممکن اولسه کوکل ویرب اطاعت قلوب دخی زیاده ایدر ایدیم
نظم دور شو از برم ای واعظ بیهوده مکو نثر اراق اول بنم قاتمدن ای واعظ و باطل سویلیه نظم
من انم که دکر کوش به تزویر کنم نثر بن اول دکلم که دخی قولاغی تزویره ایدیم مراد واعظدن شول کمسه در که
سالک طریقت اولان کمسنک یاننه کلوب نصیحت ایدب علم و منصبک و کسب تجارتک و دکان و صنعتک

ترک ایلمه بونلر ایله دخی عبادت میسّردر که هم کسب دنیا هم تحصیل آخرت ایدرسن دیر لاجرم سالک صادق وطالب
عاشق اکا دیر یوری بنم قیمتدن و باطل سویله که حبّ دنیا و اخرت برقلبده جمع اولمز نیتکم بر چنا قده قور ایله صو جمع اولمز
پس بن اول دکلم که بونک کبی تزویرا ایشیدم بعض نسخه ده قافیه تذکیردر اول تقدیرجه مراد بو اولورکه بن دکلم که
بونک کبی وعظی ایشیدم نظم نیست امید خلاصی زفدای واعظ نثر بو قدر خلاص امیدی فسادن ای واعظ نظم
چونکه تقدیر چنین است چه تدبیر کنم چونکه تقدیر بویله در نه تدبیر ایدم مراد بودرکه نفسک خلقت و طبیعتنده فساد
واردر اندن خلاص عاقبتده امر صعب در بیت نفس آسان نبیند مرد ابل سهل دیدن نفس را جهلست جهل
وله ایضا کر دست رسد در سر زلفین تو بازم نثر اکر ال ایره سنک اکی زلفک باشنه کروبنا نظم چو کوی چه سرها که
بچوکان تو بازم نثر طوب کبی نه باشلری سنک چوکانک ایله اوینایم مراد اکی زلفدن غیب هویّت و ذات و صفاتدر
انلرک اوجنه ال ایرمک میسّر اولورسه نچه باشلری شهواتدن و نفسانیتدن سندن اولان قوّة کامله ایله
اوینایوب یعنی ردّ ایدب بیانه اتدم نظم زلف تومرا عمر درازست ولی نیست نثر سنک زلفک بنم اوزون عمرمدر
ولیکن بو قدر نظم در دست سر مویی ازین عمر درازم نثر اله برقل باشی عمر درازدن مراد بودرکه غیب هویّت سالک طالبه
عمر درازدر اما اکا حصول وصول صعب در نظم پروانه راحت بده ای شمع که امشب نثر راحت تمکن ویرای شمع که
بوکیجه نظم در آتش دل پیش تو چون شمع کدازم نثر کوکل اودنده سنک اوکلده شمع کبی اریم مراد پروانه دن
بونده تمسّک در واندن مراد جانب حقدن قرب موتده اولان بشارت در نیتکم بیورر تتنزل علیهم الملائکة الّا
تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون لاجرم بکا دخی بویله بشارت اولورسه قلبمده اولان نار شوق ایله
موم کبی اریوب تسلیم روح ایدم نظم آندم که بیک خنده دهم جان چو صراحی نثر اول دمده که بر خنده ایله جان ویرم
صراحی کبی نظم مستان تو خواهم که کذارند نمازم نثر دیلرم که سنک مستلرک قلالر بنم نمازم مراد بودر که صراحینک ایچندن
جان کبی شراب چیقرکن قهقهه ایله کلر کبی اوتر لاجرم بن دخی نزع روح حینده خنده ایله تسلیم روح ایدرسم
دیلرم که صلحا، عبّاد و زهّاد و عبّاد جمع اولوب نمازم قلالر نظم چون نیست وجود من آلوده نمازی نثر چون بن ملوّثک

وجودی منسوب نمازدکلدر یعنی نمازه لایق دکلدر نظم در میکده زان کم نشود سوز نیازم نثر میخانه ده انوکیچون اکسک
اولمز یانم و نیازم مراد بودرکه وجودم چون تلوثی ایچون نمازه لایق دکلدر انوکیچون خانقاه ده حرارتم و نیازم
اکسک دکلدر خلاصه مراد فیض الهیه قصور استعدادندن شکایت در نظم در مسجد و میخانه خیالت اکر اید نثر
مسجده و میخانه ده اکر سنک خیالک کله نظم محراب و کمانچه زدو ابروی تو سازم نثر محرابی و اقلغی سنک
اکی قاشکدن دوزرم مراد بودرکه مسجده خیال حق ظهور ایدجک محلّ توجهم رمز الهی اولور و خانقاهده
خیال حق بروز ایدجک آلت شوق و نیازم رمز نهانی اولور نظم کر خلوت ما را شبی از رخ بفروزی نثر اکر بزم
خلوتمز بر کیجه یکاقدن نورلندوره سن نظم چون صبح در آفاق جهان سر بفرازم نثر صبح کبی جهان اطرافنده باش
قالدرم مراد نچه خلوتده تجلّی جمال بولورسم سرفراز عالم اولورم دیمکدر نظم محمود بود عاقبت کار درین راه نثر
محمود اولور آخر کار بو یولده نظم کر سر برود در سر سودای ایازم نثر اکر باش کیدرسه ایازمک سوداسی اوجنده
مراد بودرکه بنم معشوقم سوداسی اوجنده اکر باشم کیدرسه عاقبت کارده محمود اولورم نظم حافظ غم دل
با تو نکوییم درین دور نثر ای حافظ کوکل غمنی سکا دیمزکه بو دورده نظم جز جام نشاید که بود محرم رازم نثر
قدحدن غیری یرامز که بنم رازم محرمی اوله مراد بودرکه کوکل غمی که غم آخرت و حق در آنی نفسه دیمک اولمز که دور
عشق الهیده شیخدن غیری که جام و ظرف عشق حق در محرم راز بولنمز واله ایضا ساطهایی روی خدمت
رندان کردم نثر نچه بیللر رندلر مذهبنک اردنجه کتمک ایلدم نظم تا بفتوی خرد حرص بزندان کردم نثر
تا عقل فتواسی ایله حرصی زندانه ایلدم مراد نچه ییللر مخلصلر مذهبنه تبعیت ایلدم تا که عقل معاد فتوی سی ایله
حرصی حبس ایدب قناعت اختیار قلدم دیمکدر نظم من بسر منزل عنقا نه بخود بردم راه نثر بن عنقانک منزلی
باشنه کندم ایله یول الیمدم نظم قطع این مرحله با مرغ سلیمان کردم نثر بو قناغک قطعنی سلیمان قوشی ایله ایلدم
مراد منزل قاف قناعته کندو کلم ایله ایرمدم دلیل ایله ایردم و مرشد راه واسطه سی ایله قطع مسافه اندم دیمکدر
بیت بنده بوق عین طمع انعام وش انعام ایچون کم بکا عنقا صفت قاف قناعت اولدی جا نظم نقش مستوری

مستی نه بدست من و تست نثر مستورلق و مستلک نقشی بنم و سنک الکده دکلدر نظم انچه سلطان ازل گفت بکن آن کردم
نثر آنی که سلطان ازل دیدی قل قلدم مراد مستور و محجوب اولمق و مست و مرغوب اولمق اختیاری ایله دکلدر
تقدیر الهی و ارادهٔ الله نیه متعلق اولدی ایسه آنی ایدرم دیمکدر که السعید سعید فی بطن امه والشقی شقی فی بطن امه
موجبنجه واقع اولور نظم دارم از لطف ازل منظر فردوس طمع نثر لطف ازلدن فردوس نظرگاهن طمع ایدرم
نظم گرچه دربانی میخانه فراوان کردم نثر اگرچه میخانه قپوجیلغن چوق ایلدم مراد بودر که اگرچه خانقاه خدمتن وافر
اتدم اما امیدم و اعتمادم عمله دکلدر بلکه لطف ازله درکه اول بنی نظرگاه فردوسه و مشاهدهٔ حقه ایلته نظم این که پیرانه
سرم صحبت یوسف بنواخت نثر بو که پیرلک وقتنده بنی یوسف صحبتی اوخشدی نظم اجر صبریست که در کلبهٔ احزان کردم
نثر صبر اجری در که غصه لر اونده ایلدم مراد بودر که نیچه مدت حجرهٔ حزن و خلوتده صبر اتدم انک عوضی یوسف
حقیقی ایله آخر عمرده صحبت میسر اولدی نظم سایه بر دل ریشم فکن ای گنج روان نثر بر کوکلی بنم یاره لو کلم اوزره
براق ای گنج روان نظم که من این خانه بسودای تو ویران کردم نثر که بن بو اوی سنک سوداک ایله ویران اتدم
مراد بودر که سیر الی الله و سیر فی الله مرتبه سی ایچون خانهٔ وجودی و بیت قلبی زخارف و عمارت دنیادن خالی و ویران
اتدم لاجرم ای مرتبهٔ جاذبه بنم اوزره سایه صال نظم توبه کردم که نبوسم لب ساقی وکنون نثر توبه ایلدم که اوپمیم
ساقی لبنی شمدی نظم می گزم لب که چرا گوش بنادان کردم نثر اصررم دوداغم که نیچون جاهله قولاق اوردم
مراد بودر که واعظ و شیخ لبن اوپمیم و انک سوزن اشتمیم دیو توبه اتمشدم بو توبه بر جاهل سوزی ایله اولمش ایدی
شمدی پشیمانلقدن و حیرتدن طوداغم اصروب دیرم که نیچون جاهل و عامی سوزن اشیدوب بویله توبه اتدم نظم
از خلاف آمد عادت بطلب کام که من نثر عادت خلافی کلمکدن استه مرادی که بن نظم کسب جمعیت ازان زلف
پریشان کردم نثر جمعیت کسبنی اول زلف پریشاندن ایلدم مراد بودر که ترک العادة عبادة حسبنجه مراد ترک
عادت و معتاد ایله بولنور که بن بونی تجربه اتدم بویله بولدم بیت گر مراد خویش خواهی نامرادی پیشه کن من مراد
خویش را در نامرادی یافتم نظم صبح خیزی و سلامت طلبی چون حافظ نثر صباح قالقجیلغی و سلامت طلبی قلمقلغی

حافظ کبی

حافظ نظم هرچه کردم همه از دولت قرآن کردم نثر هرنه اتدم ایسه قرآن دولتی ایله ایلدم مراد سحرخیزلق و سلامت
حصولن قالقوب تلاوت قرآن اتمکدن بولدم دیو شکر ذکر ایدر شعر بکرا صاحبی قبل التهجیر ان ذاک النجاح فی التبکیر
بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش نظم هیچ حافظ نکند در خم محراب فلک نثر هیچ حافظ ایده مز فلک محرابی
بوکلمسندن نظم آن تنعم که من از دولت قرآن کردم نثر اول تنعمی که بن قرآن دولتنده ایلدم مراد بودر که فلک که
قدی محراب کبی بوکلمش در هیچ بر حافظ بو محراب فلکده بن قرآن دولتنده اتدوکم تنعمی اتمامشدر که هم لفظنی
حامل اولدم هم معناسی ایله عامل اولدم هم بونک سببی ایله حقه واصل اولدم غیری حافظلر کبی قرآنی وسیلهٔ دنیا
زر زیله قلمادم نظم گر بدیوان غزل صدرنشینم چه عجب نثر اگر غزل دیوانده صدرنشین اولسم نه عجب نظم سالها
بندگی صاحب دیوان کردم نثر نیچه ییللر صاحب دیوان قوللوغن ایلدم مراد بودر که دیوان جمع ایتمش صاحب دیوان
اولمش صاحب کماله چوق قوللق قلدم سنک ایچون دیوان غزلده صدرنشین اولدم که شعرده تمام صنایع شعریه
مرعی اولدوغندن صکره غیر جانب مجاز معمور اولوب حقایق تصوف و دقایق سلوک و عارف و معارف
بیان ایلدم که هیچ شاعر ما سبق بو مرتبه قادر اولمامشدر یا مراد صاحب دیوان الهی اولا نه چوق خدمت ایلدم
انوککیچون بو ظاهر و باطن کمالاتن بولدم دیمک اولور وله ایضا سرم خوش است و ببانگ بلند می گویم نثر
مستم بوجها و از ایله دیرم نظم که من نسیم حیات از پیاله می جویم نثر که بن حیات نسیمنی پیاله دن استرم مراد بودر که
بن مست عشق الهیم آشکاره بونی سویلرم که حیات ابدیه نسیمن شیخ طریقتدن و قلب سلیمدن استرم نظم
عبوس زهد بوجه خمار ننشیند نثر بو زاکشی لکی خمار یوزنه اوتورمز نظم مرید خرقهٔ دردی کشان خوشخویم نثر
خوش خولو بوسه چکیجی لر خرقه سنک مریدی یم مراد بودر که اهل زهد اولانه عبادتدن کسل کلوب عبوس الوجه اولمق اولور
اما اهل عشق اولان دایما نشاط و عشق و رغبت عبادت اوزره و نیک خصلت اولورلر لاجرم بن بونلرک خرقه سی
مریدیم نظم گرم نه پیر مغان در بروی بگشاید نثر اگر پیر مغان قپوسی یوزومه اچلمزسه نظم کدام در بزنم و چاره از کجا
جویم نثر قنغی قپویی اورایم چاره یی نه یردن استیه یم مراد پیر طریقت بکا فتح باب اتمزسه تعلیم سلوک و ارشاد طریق

کیمدن اولوردیو تأسف وتلهف در نظم مکن درین چمنم سرزنش بخودرویی نثر بو چمنده بکا توبیخ اتمه کندو بیتجی‌لک ایله
نظم چنانکه پرورشم میدهند می رویم نثر ایله‌کم پرورش ویررلر بتزم مراد بودرکه چمن طریقتده بنی مربی مرشدسز
سالکدر دیمه که بنم مربی و مرشدم واردر بکا نه وجهله تربیت ویررسه اکا سالک اولوب زاهب اولورم نظم
تو خانقاه وخرابات درمیانه مبین نثر سن خانقاهی ومیخانه‌یی ارایرده کورمه نظم خدا کواست که هرجا که هست با اویم
الله شاهددر که هرقنده اولسم انوکیله‌یم مراد بودرکه عبادتخانه وخرابات دنیاده اولدوغمه نظر اتمه وهو معکم
اینما کنتم موجبنجه دخی رجال لا تلهیهم تجارة ولا بیع عن ذکر الله موجبنجه هرقنده اولسم خاطرم حق ایله در نظم غبار راه
طلب کیمیای بهروزیست نثر طلب یولنک توزی ایو کونلولک کیمیاسی در نظم غلام دولت آن خاک عنبرین بویم نثر
اول عنبر قوقولو طپراغک همتی قولیم مراد بودرکه کیمکه همت وطلب یولنه سالک اوله و اندن براثر بوله کونلی ایو اولموغ
کیمیاسن حاصل ایدیلور لاجرم اول عنبر قوقولو طپراغک قولیم که بکا دخی همتی واصل اولوب مقصودم حاصل اوله نظم
زشوق نرگس مست بلند بالایی نثر بر بلند بالا کوزلی نرگس مست شوقندن نظم چو لاله بر قدح افتاده برلب جویم
نثر لاله کبی قدح ایله ایرمق کنارنه دوشمشم مراد بلند بالادن درجهٔ عالیه مرتبهٔ علیه‌سی اولان مرشددر که عینی مست
حقدر انک شوقندن قلبله نهر طاعت کنارنه دوشمشم در نظم شدم فسانه بسرگشتگی ابروی دوست نثر
قصه اولمشم باشی دونمکله ودوست قاشی نظم کشید در خم چوگان خویشم چون گویم نثر چکدی کندی چوگانی بوکلمنده
بنی طوب کبی مراد بودرکه سرگشته وحیران وآواره وسرگردان اولوب بونک ایله قصه وداستان اولمش ایدیم رغم الهی
جذبهٔ قویه صالوب بنی خم چوگان طوب چکر کبی چکوب مجذوب واصل قیلوب مرادم حاصل ایلدی نظم بیار باده بفتوی
حافظ از دل پاک نثر کتور شرابی که حافظ فتواسی ایله پاک کوکلدن نظم غبار زرق بفیض قدح فروشویم نثر ریا توزنی
قدح فیضی ایله یویم مراد بودرکه عشق خالص کتور که حافظ فتواسیله حب دنیادن پاک اولوب غبار ریا قوتن قلبی
شیخ فیضی وانک ما، ارشادی ایله یویب مطهر ایدب پاک ایلیم وله ایضا صوفی بیا که جامهٔ سالوس برکشیم نثر
ای صوفی کل که ریا قفتانن چکلوم یعنی چیقرلم نظم وین نقش زرق را خط بطلان بسر کشیم نثر بو ریا نقشنک

باطلوق باشنه چکلم یعنی چلالم مراد ریا خرقه‌سن چیقارب وریاخطن چلوب مخلص اولالم دیکیدر بیت صوفی بیا که جام
می صاف درکشیم ناموس ونام را خط بطلان بسر کشیم نظم بیرون جهیم سرخوش واز بیم مدعی نثر خانقاهک نذر وصدقه
لرن شراب خرجنه قویالم نظم غارت کنیم باده وشاهد بدر کشیم نثر ریا خرقه‌سن میخانه صوینه چکلم مراد بودرکه نذرلر
وصدقه‌لرکه خانقاهه کلورانی زلّه بغلیوب جمع مال اتمیوب عشق الهی یه خرج فی سبیل الله صرف ایده‌لم وریاکاری
اخلاص رنکنه بویالم بیت کر در رهش که روشنی دیدهٔ ما از وست چون توتیا بدیده ببیدار درکشیم نظم نذر وفتوح
صومعه در وجه می نهیم نثر طشره صچرایالم سرخوش ومدعی صحبتندن نظم دلق ریا باب خرابات برکشیم نثر یغما ایده‌لوم
شرابی ومحبوبی طشره چکلم مدعیدن مراد بونده شول شیخ وصوفیدرکه صاحب کرامت واهل ولایت وتصرف
قدرت وحال حالت لافن اورب مجلسنده عشق الهی سویلیوب اما کندوده انوکیله کیفیت اولمیوب وحقه وصول
بولمامش اولا لاجرم نبرمست عشق الهی اولوب یرمزدن صچریوب مدعی صحبتندن شراب عشقی الوب انوکیله کیفیتمز
زیاده اولوب معشوق حقیقی‌یه وصول حاصل قلالم بیت جز درد یار هرچه بود در دیار دل مردانه‌وار حمله‌کی
از دل بدر کشیم نظم سر خدا که در تتق غیب منزویست نثر سر حق تعالی که غیب پرده‌سنده کزلودر نظم مستانه اش
نقاب ز رخساره برکشیم نثر مست کبی انک یوزکندن نقابی چکلم مراد اخلاص وصدقله عبادت ایدب اطلاع اسرار
دایره‌سنه کلب اسرار غیبیه پرده‌سن اچالم دیکدر نظم کاری کنیم ورنه خجالت برآورد نثر بر عمل ایده‌لم یوخسه خجالت
کتورر نظم روزی که رخت جان بجهان دگر کشیم نثر کون که جان اسبابن بر غیری جهانه چکرز مراد بودرکه شمدی عمل و
طاعت ایده‌لم والا جان آخرته انتقال ایدیجک شرمنده اولورز بیت چون شرمه کشته ایم بزهد اندرین دیار
رندانه رخت خویش بجای دگر کشیم نظم فردا اگر نه روضهٔ رضوان بما دهند نثر یارن اگر روضهٔ رضوانی بزه ویرمیلر
نظم غلمان ز غرفه حور ز جنت بدر کشیم نثر غلمانی چاردقدن حوری جنتدن طشره چکلم مراد بودرکه یارن روضهٔ
رضوان وجمال مشاهدهٔ رحمان بزه ویرلمزسه غلمان وحوری رد ایدرز که بز عاشق دیدارز طالب حور وغلمان
دکولز بیت جنت مراد ماست برای جمال دوست ورنه ز لذت دگرش جلبه سر کشیم نظم کو عشوه ز ابروی او

تا چو ماه نو نثر فلکی بر شیوه انک قاشندن اکی آی کبی نظم کو را سپهر در خم چوکان زرکشیم نثر فلک طوبنی التون چوکان
بو کلمنه چکلوم مراد بودر که رمز الهیدن براعانت اولورسه فلک بزه طوب اولوب هلال کبی التون چوکان بو کلمنه چکلم
مراد بودر که رمز الهیدن براعانت اولور یعنی حضرت حق قطبیت عطا ایدرسه تصرف عالم اولور ز نظم حافظنه حد مات
چنین لافها زدن نثر ای حافظ بزم حدمز دکلدر بو تجلین لافلر اورمق نظم پای از کلیم خویش چرا بیشتر کشیم نثر
ایاغی کنده کلیمزدن نیچون زیاده رک چکرز مراد بودر که تصرف و حالات لافن اورمق حدمز دکلدر کلیممزه کوره
سویلمک کرکدر ولة ایضا عمریست تا من در طلب هر روز کامی می زنم نثر بر عمر در تا بن طلبده هر کون بر آدم اورورم
نظم دست شفاعت هر زمان بر نیک نامی می زنم نثر شفاعت النی هر زمان بر ایوادلو یه اورورم مراد مدت مدیده در
که طلب حقده قطع مسافه اتمکده یم و بر ایو آدلو عزیزک اتکنه شفاعت الن الوب بکا شفاعت عنایت قل دیمکدر نظم
بی ماه مهر افروز خود تا بکذرانم روز خود نثر کندو محبت ارتورجی ماهمسز تا کوره یم کندو کونمز نظم دامی براهی می نهم مرغی
بدامی می زنم نثر براغی بر یوله قویم بر قوشه و براغه اورورم مراد جمال الهی صید اتمک و عمری انک ایله کچورمک ایچون طریقتده
بر مسلک عبادت اختیار ایدب و بر شیخی اکا وسیله ایدرم دیمکدر نظم تا بو که یابم آکهی از سایهٔ سرو سهی نثر تا اوله بولم خبر ایوج
بر سرو سهی کولکه سندن نظم کلبانک عشقی هر طرف بر خوش خرامی می زنم نثر عشق اوازنی هر طرفدن بر خوش صالنجی یه
اورورم مراد بودر که حضرت حقدن خبردارلغی بر مرتبهٔ عالیه بولمش عزیزک ظل ارشادندن بولمق ایچون بر خوش
رفتارلو عزیز سالکک عشقی آوازن اورب اکا ارادت کوستورم نظم اورنک کو کلچهره کو نقش وفا و مهر کو نثر
زینت قنی و کل یوزلی قنی وفا و محبت نقشی قنی نظم حالی من اندر عاشقی داد تمامی می زنم نثر شمدی بن عاشقلقده تماملق
داوون اورورم مراد بودر که صورت حسنه و سیرت حسنه هر کمسه ده قنی حالیا بن عشقده تماملق داوون اورورم که حسن
صورتی و حسن سیرتی جمع اتمامشدر نظم دانم سر آرد غصه را رنکین بر آرد قصه را نثر بیلورم باشه کتورر غصه نی رنکین کتورر قصه نی
نظم این آه خون افشان که من هر صبح و شامی می زنم نثر بو قان صاجیجی اهی که بن صباح و اخشام که اورورن مراد بودر که بو
صبح و شام آه خون افشانم غصه می تمام و قصه می رنکین ایدر لاجرم آه صادق کارکر اولور نظم هرچند کان آرام دل دانم نبخشد نثر

کام دل

کام دل نثر هر نه دکلو که اول کو کل آرامی بیلورم باغشلر کو کل مرادن نظم نقش وصالی می کشم فال دوامی می زنم نثر وصال نقش چکرم
بر دوام فالن اورورم مراد بودر که حضرت قاضی الحاجات و مجیب الدعوات معطی مراد اندر لاجرم اندن بن صورت وصال طلب
ایدب دوام اتصال فالن اورورم نظم با آن که از خود غایبم وز می چو حافظ تایبم نثر بونک ایله که کندمدن غایبم دخی شرابدن
حافظ کبی تایب ام یعنی توبه کار اولورم نظم در مجلس روحانیان که گاه جامی می زنم نثر روحانیلر مجلسنده که کاه بر قدح اورورم
مراد بودر که اکرچه تدبیرمدن غفلتم وار در انکیچون عشق الهیدن راجع و فارغم اما کاه کاه روحانیلر مجلسنده بر قدح چکوب
عشق الهیدن ذوق ایدرم ولة ایضا روز عید است من امروز در آن تدبیرم نثر بیرام کونی درون اول تدبیردهیم
نظم که دهم حاصل سی روزه و ساغر کیرم نثر که ویرم اوتوز کوننک حاصلی و قدح طوتم مراد بودر که اوتوز کون صایم
اولوب خلوتده قایم اولوب عبادت اتمش ایدم شمدی عید اولوب خلوتدن چقدم اول تدبیرده یم که بو اوتوز کون
عبادتک نه نتیجه و حاصلی قلب شیخی طوتمق اکا مالک اولمق اولا تا که قلب شیخ بنم اولوب اندن فیض کامل واصل اولا نظم
دو سه روز است که دور از می و ساغر و جام نثر ایکی اوچ کوندر که اراغم شرابدن و قدحدن و جامدن نظم بس خجالت که
بدید آید ازین تقصیرم نثر چوق خجالت ظاهر اولور بنم تقصیرمدن مراد بودر که بیرام اولوب هوایی دوشوب عشق الهی
و قلب شیخ و صفای خاطردن ایراغ اولدم چون خجالت و ندامت حاصل اولور بو تقصیرمدن پس عبادتده دوام نظر
شیخده مستدام اولمق کرک در نظم من بخلوت ننشینم پس ازین ور مثل نثر بن خلوتده اوتورمزم بوندن صکره اکر مثلا نظم
زاهد صومعه بر پای نهد زنجیرم نثر خانقاه زاهدی ایاغمه زنجیر قورسه مراد بودر که شیخک نظری بنم مشربمه تاثیری زیاده در
خلوتده اولان عبادتدن لاجرم من بعد خانقاهک زاهدی که پابس در ایاغمه زنجیر دخی اورسه خلوتده اوتورمزم
نظم پند پیرانه دهد زاهد شهرم لیکن نثر پیرانه نصیحت ویرر شهر زاهدی لیکن نظم من نه آنم که دکر پند کسی بپذیرم
نثر بن اول دکلم که دخی کمسنک نصیحتین قبول ایدم مراد بودر که بکا سلوکدن فراغت قل دیو موفق طریقت نصیحت
ایدر اما بن اول دکلم که کمسنه نصیحتنی بو خصوصده قبول ایدم نظم آن که بر خاک در میکده جان داد کجاست نثر اول کمسنه
میخانه قپوسی طپراغی اوزره جان ویردی قانده در نظم تا نهم بر قدمش این سر و بیشش میرم تا بو باشی انک قدمی اوزره

قویم واوکنده فوت اولم مراد بودر که خانقاهده ساکن اولن سالک که انده تسلیم روح ایده ایاغنه باشی قویوب اوکنده

اولمکا لایقدر خلاصه مراد سالک طریقت اولوب صومعه ده ساکن اولوب اندن چقمیوب عوام الناسدن اولمیوب

انده ختم اولان کمال وتحسین واستحسانه مستحقدر نظم می کشم باده وسجاده تقوی بر دوش نثر چکرم شرابی

وتقوی سجاده سی اومزمده نظم وای اکر خلق شوند آکه ازین تزویرم نثر وای اکر خلق خبردار اولورسه بنم تزویریمدن

مراد بودر که کزلو فاسق اولوب آشکاره اصلاح صورتنده وفلاح هیئتنده اولمق خطادر که خلق مطلع اولیجق رسوا اولور

اولور نظم خلق کویند که حافظ سخن شیخ نیوش نثر خلق دیرلر که ای حافظ پیر سوزن اشت نظم سال خورده می امروز

به از صد پیرم نثر بیلمش اسکی شراب بکون یکدر یوز پیردن بکا مراد بودر که عوام الناس بکا پیر حریص نصیحتین اشت طلب دنیا

ایت دیرلر بنم انلره جوابم بودر که عشق عتیق که عالم الهیدن وجانب حقدن واقع اولمش در بکا بو دنیادن یکدر یوز پیر حریصدن

نظم عشق بازی وجوانی وشراب لعل فام نثر عشق اوینامق دخی یکیتلک ولعل رنکلو شراب نظم مجلس انس و

حریف وهمدم وشرب مدام نثر انس مجلسی وهم صنعت ومصاحب وشرب شراب یا شرب دایم مراد بودر که عشق الهی یه اشتغال

وایام شباب وکلام رنکین شراب ومجلس انس اولا ومصاحب هم صنعت وهم حال اولا وشرب شراب علی الدوام اولا بر غزلک

سکز بیتی طقوز نجی بیتنه مرهوندر نظم ساقی شکر دهان ومطرب شیرین سخن نثر شکر اغزلو ساقی وطتلو سوزلو مطرب نظم

همنشین نیک کردار وندیم نیک نام نثر ایله اوتورجی ایو عمللو وشراب مصاحبی ایو اداو مراد شیخ لذیذ النغم وواعظ حلو الکلام

ومصاحب صالح وندیم شراب که شراب ایله معروف اولا نظم شاهدی از لطف وپاکی رشک آب زندگی نثر محبوب لطف و

پاکلکدن آب حیات درلکی نظم دلبری در حسن وخوبی غیرت ماه تمام نثر دلبر حسن ده وخوبلقده تمام آیک غیرتی مراد مشایخ بیرون

صفت بسط الهیدر که آب حیاتدن لطیف وپاک در ومراد دلبردن صفت فیض الهی در که نا قصه تجلی اتمز نظم بزمکاه دلستان

چون قصر فردوس برین نثر صحبتکاه که کوکل قرار اندرجی فردوس اعلی قصری کبی نظم کلشن پیرامنش چون روضه دار السلام

نثر بر کلشن که انک کنارنده جنت باغچه سی کبی مراد ذکر اولان صحبتکاهدن الا بذکر الله تطمئن القلوب حسبنجه کلشن مجلس ذکردر

مراد ازامرتم بروضة من ریاض الجنة فارتعوا موجبنجه مجلس وعظ وعلمدر نظم صف نشینان نیک خواه وپیش کاران باادب

صف نشین لر ایو لک دیلیجی وخدمتکارلر ادب ایله نظم دوست داران صاحب اسرار وحریفان دوستکام نثر دوست دوتانلر

اسراراستی وهم صنعتلر دوست مرادجه اولیجی مراد خانقاهده اولان صوفیلر که صفه ده صف نشین لردر ایولک استیوب

ایو عمل اتمکده وخانقاه خدامی ادبله خدمت اتمکده واهل محبت صاحب اسرار ومصاحبلر تمام موافقلر اولا نظم

باده کلرنک تلخ وتیز وخواری وسبک نثر کلرنکلو شراب اجی واتی ویمیسی خوش وضعیف یعنی سرلی آسان نظم

نقلش از لعل نکار ونقلش از یاقوت فام نثر مزه سی نکار لعلندندر وایتی رنکلو یاقوت مراد ریاضت وعبادت که نفسه اجی

واتی در وروحه خوش خور وضعیف در واول شرابک مزه سی کلام الهیدن نقل دروایتی یاقوت مثال لب رنکین پیغمبردن

اولادیکدر نظم غمزه ساقی بیغمای خرد آمیخته تیغ نثر ساقی غمزه سی عقل یغماسنه قلیچ چکمش نظم زلف جانان از برای

صید دل کسترده دام نثر جانان زلفی کوکل شکاری ایچون تزاغ دوشمش مراد بودر که واعظ وشیخک رمز غمزی ونظر

قدری عقل معاش یغماسنه کویا تیغ چکمش انی هلاک اتمکه قصد اتمش در وغیب هویت ذات کوکل شکاری ایچون کا تزاغ در

نظم نکته دان بذله کو چون حافظ شیرین سخن نثر بر نکته بیلیجی لطیفه کوی حافظ لبی حلو الکلام نظم بخشش آموز و

جهان افروز چون حاجی قوام نثر عطا اوکردیجی جهان نورلندرجی حاجی قوام حاجی قوام سخی وصاحب خیر کمسنه ایدی

بنیته کم حرف الفده دیدی بیت دریای اخضر فلک وکشتی هلال هستند غرق نعمت حاجی قوام ما نثر مراد بودر که

بر نکته دان که لطیفه سویلیجی در حافظ کبی شیرین کلام اولا بر عطایه معتاد اولمش منور جهان حاجی قوام اولا نظم هر که

این صحبت نخواهد خوش دلی بروی تباه نثر هر کیمسه بو صحبتی استمیه کوکل خوشلغی اکا باطل نظم وانکه این عشرت نجوید

زندکی بروی حرام نثر هر که بو عشرتی استمیه درلک اکا حرام مراد بودر که بر خانقاه که انده بو تفصیل اتدکم اوزره احوال سلوک ده

جمعیت خاطر حاصل اوله وامر معاشی حاجی قوام عطاسی ایله انتظام بولوب جمعیت باطن دخی حاصل اوله شول سالک که بو صحبتی

دلمیه کوکل خوشلغی اکا میسر اولمز وبو عشرته طالب اولمیانه حیات حرام اولور وله ایضا عمر بت تا بر امید روی نهاده ام

بر عمر در که تا انک عمی یولنده یوز قومشوزدر مراد مدت طویله در که حضرت حقک غمنده اولوب انک یولنده یوز قومشدر اوتمش

مراد یعنی طریق حقده سالک اولوب نام وناموسی وصحبت واعتباری ترک اتمشدر دیکدر بعض نسخه ده مصراع اول بو وجه

ما پیش خاکپای تو صدر و نهاده ایم نثر بز سنک خاکپایک اوکنده یوز قومشز در اما تصوفه مناسب اول اولان متن
اختیار اولاندر نظم روی وریای خلق بیکسو نهاده ایم نثر خلقک روی وریاسن برجانبه قومشزدر مراد خلق یوزنه
کندومی برمتعین شخص وصاحب نام اولمق اعتبارندن تجاوز اتمشز دیمکدر نظم ناموس چند ساله اجداد نیک نام
نثر ایو آدلو دده لرک نچه بیللق ناموسنی نظم در راه جام ساقی مهرو نهاده ام نثر قدح وآی یوزلو ساقی اوکنده که
شفقتلودر قومشز مراد بودر که اباً عن جد وکابراً عن کابر نسل عالی ونسب شریف واهل منصب وصاحب قدر ایدک
بو دکلو بیللق ناموسی واعتباری صفای قلب وشیخ حسن الوجه یولنده قودق وفدا اتدک دیمکدر بعض نسخه ده
مصراع اول بو واقع اولمشدر طاق رواق مدرسه وقیل وقال فضل مدرسه کمرن ویوجه ایوانی وفضل قیل وقالن نظم
نهاده ایم بار جهان بر دل ضعیف نثر قوما مشوزدر جهان یوکن ضعیف کوکل اوزره نظم وین کار و بار بسته بیکسو
نهاده ایم نثر بو اشی واسبابی بغلیوب بریکا قومشوزدر مراد بودر که فقر اختیار ایدب مال ومنصبی ترک ایدوب
جهان یوکنی ضعیف کوکله یوکلمیوب آزاده وخوش حال اولوب کار و باری برجانبه قومشزدر دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت
بدلی بو بیت واقع اولمش نظم بنهاده ایم بار کران بر دل ضعیف نثر قومشزدر اغر یوکی ضعیف کوکل اوزره نظم
این کار و بار بسته بیکسو نهاده ام نثر بو کار و باری بغلایوب بر قیله قومشزدر مراد بودر که انا عرضنا الامانة علی السموات
والارض فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه کان ظلوماً جهولا حسبجه تصوف وسلوک عملری بار ثقیلدر
که انی ضعیف قلبه قومشزدر کویا کار و باری بر قیله یوکلتمشزدر نظم ما ملک عافیت نه بلشکر کرفته ایم نثر بز عافیت ملکنی
لشکر ایله طوتمشزدر نظم ما تخت سلطنت نه ببازو نهاده ایم نثر بز سلطنت تختنی بازو ایله قومشزدر مراد فقر وسلوک
اختیار ایدن ملک عافیته مالک اولور اما عسکر ایله دکل سهولت ایله تحصیل ایدر وسلطنت فراغت وآخرت تختنی قور
وقور اما زحمتسز دیمکدر نظم هم جان بدان دو نرکس جادو سپرده ایم نثر هم جانی اول ایکی چشم جادویه اصمرلمشزدر نظم
هم دل بدان دو سنبل هندو نهاده ام نثر هم کوکلی اول اکی سنبل هندویه قومشزدر مراد اکی نرکس جادودن صفت بصر وصفت
ارادتدر که انلره مرسنه مستحقدر لاجرم جان امری انلارک تصرفنه مفوضدر واکی سنبل هندودن مراد غیب هویت

واسرار

واسرار الهیه در قلب انلرک توجهنه در نظم تا سحر چشم یار چه بازی کند که باز نثر تا یار کوزی نه اویون ایده که کیرو
نظم بنیاد بر کرشمه جادو نهاده ایم نثر اساسی جادو کوزک بقمنه قومشزدر مراد سحر چشمدن تصرف عین ذاتدر
که عمل انک التفاتنه متعلقدر نظم در کوشه امید ز نظارکان ماه نثر امید کوشه سنده آیه نظر ایدنلر کبی نظم
چشم طلب دران خم ابرو نهاده ایم نثر طلب کوزنی اول قاشک بوکلمنه قومشزدر مراد خم ابرودن برجانبه میل اشارتدر
لاجرم سالک طریقت اولوب امید کوشه سنده اوتوروب طلب کوزنی رمز الهی میلنه طوتمشزدر که نه طرفه اشارت
اولورسه اول جانبه مایل اولالوز بعض نسخه ده بو بیت بدلی بو بیت واقع اولمش نظم با بوی عید وصل چو نظارکان ماه
نثر وصل بیرامی قوقوسنه آیه نظر ایدنلر کبی نظم چشم امل بدان خم ابرو نهاده ایم نثر امید کوزنی اول قاشک بوکلمنه
قومشزدر مراد بودر که امید کوزنی رمز الهی میلنه قومشزدر که وصول الی الله نه جانبه میل ایدر اولورنا اول ظهور ایدب
قلب حضور ایدب وبعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم فرما اشارتی که دو چشم امیدوار نثر بر اشارت بیور که
اکی امیدلی کوزی نظم بر کوشهای ان خم ابرو نهاده ایم نثر اول قاشی بوکلمی کوشه لرنه قومشزدر مراد خم ابرودن
اشارت میل ایدوکنه اشارت ایدب سندن زنک کبی اشارت وبشارت اولورسه بز اکی کوز ایله انی کوزلرز دیر نظم
بی ناز نرکس سر سودای از ملال نثر انک نرکسی نازنسز سودایی باشی ملالدن نظم همچون بنفشه بر سر زانو نهاده ام
نثر بنفشه کبی دیزه باشی اوزره قومشزدر مراد نرکسدن عین در وعین ذات شی معناسنه در وناز تعزز کبریا ایله تجلی در
چون اول تجلی اولمیه سالک محزون اولوب بنفشه کبی بوینن بورب ملال وحیرتدن سوداییی باشنی دیزنه قویوب
مراقب ومتحیر اوتورر نظم حافظ بعیش کوش که ما پند عقل وهوش نثر ای حافظ عیشه دورش بز نقد عقل وهوشی
نظم از بهر یار سلسله کیسو نهاده ایم نثر زنجیر کیسولی یار ایچون قومشزدر مراد عیش وعبادته دورش بز عقلزی غیب
هویت یار ایچون قومشزدر یعنی طلب حق ایچوندر طلب دنیا وماسوای ایچون دکلدر بعض نسخه ده تخلص بیتی بو واقع اولمش
نظم کفتی که حافظا دل سرکشته ات کجاست نثر دیدی که ای حافظ باشی دونمش کوکلک قانده در نظم در حلقه های
ان خم کیسو نهاده ایم نثر اول کیسو بوکلمنک حلقه لرنده قومشزدر مراد بودر که کوکلم مراتب غیب هویتده وسیر فی الله ده در جاننده

مراتب مناصب دنیا طلبنده دکلدر دیمکدر ولە ایضا عاشق روی جوان خوش نو خاسته ام نثر بر یکیت قالقمش خوش
جوانک یوزی عاشقیم نظم از خدا شادی این غم بدعا خواسته ام نثر ابددن بو غمک شادلغن دعا ایله التمشم مراد بو درکه
حق تعالی حضرتندن دعا ایله بر یکیت ظهور ایتمش مرشد دلر ایدیم لاجرم میسر اولوب بر یکیت ظاهر اولمش شیخک یوزنه عاشق
اولدم بیت کرده ام بخت جوانرا نام پیر کو ز جوع پیرست نه از ایام پیر نظم عاشق رند نظر بازم و میکویم فاش نثر
عاشقم رندم کوزل کوزلیجی یم آشکاره دیرم نظم تا بدانی که بچندین هنر آراسته ام نثر تا بله سن که بو دکلو هنر ایله اراسته ام
مراد بو درکه عاشقم زاهد خشک دکلم و مخلصم مرایی دکولم و کوزل کوزلیجی یم عیب بینی دکولم بونلری آشکاره دیرم که
بونلر هنرلردر نظم شرمم از خرقهء آلودهء خود می آید نثر بکا کندو ملوث خرقدن اوتنمق کلور نظم که برو پاره بصد
شعبده پیراسته ام نثر که انک اوزرنه پاره یوز حقه بازلق ایله دوزب قومشم مراد بو درکه شول صوفی که درلو درلو
یمه لر ایله خرقه سن بزمش و کندودن اولمین حالت ایله ریا و صاعن ایتمش اولا اول کندو خرقه سندن اوتنمق
کرکدر بیت بصلاح من از ین دلق مرقع منکر که بهر وصله بسی شعبده پیراسته ام نظم خوش بسوز از غمش ای شمع که
امشب من نیز نثر خوش یان انک غمندن ای شمع بو کیجه نظم هم بدین کار کمر بسته و بر خاسته ام نثر هم بو ایشه قوشاق
بغلمش و دورمشم مراد بو درکه شمع نیجه کیجه قایم اولوب یانرسه طالب حق دخی کیجه قایم اولوب یانمق ارکک
کرک نظم با چنین حیرتم از دست بشد صرفه کار نثر بونک کبی حیرت ایله الدن کتدی ایش تقرفی نظم
در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته ام نثر غمده ارتوردم آنی که دل و جاندن اکسدم مراد بو درکه حضرت
حقه عاشق اولوب کسب و کاردن قالدم کرچه تلذذات جسمانیه دن و قوت غذای روحدن اکسدم اما غم الهیدن
ارتوردم بیت زانچه محصول من از عشق شدست از کم و بیش کریه افزوده ام و صبر و سکون کاسته ام نظم تا بسودای غمت
از سر جان برخیزم نثر تا سنک غمک سوداسنده جان باشندن طورم نظم عشق تو در دل پر وسوسه بنشاسته ام نثر سنک عشقک
طولو وسوسه لو کوکلده اوتورمشم مراد بو درکه وسوسه ایله طولو اولان کوکل جان غمنده اولوب امتداد حیات دنیا
ملاحظه قیلور اما غم جانانی وانواع حال آخرتی اکمز ایدی سنک عشقکی اول پر وسوسه کوکلده ساکن قلدم تا که سنک

غمکده

غمکده اولوب غم جانانی فراموش ایده نظم همچو حافظ بخرابات روم جامه قبا نثر حافظ کبی میخانه یه کیدم قفتانی یرتوب
و سینه چاک نظم بو که در برکشد آن دلبر نو خاسته ام نثر اولا که سینه یه چکه اول یکیت قالقمش دلبری مراد بو درکه خانقاه
وران ترک عرض و ناموس و ترک تجمل ایدب فنا اختیار ایتمک کرک که مرشد طریقت انی حسن قبول ایله قبول ایده
ولە ایضا غم زمانه که هیچش کران نمی بینم نثر زمانه غمنه که هیچ اکا کناره کورمزم نظم دواش جز می چون ارغوان
نمی بینم نثر اول علتک دواسنی ارغوان کبی شرابدن غیری کورمزم مراد بو درکه غم دنیانک نهایت کورورم که دنیاسی
چوق اولانک غمی چوق اولور مراد انک لاجرم علاجی عشق درکه خوش رنکدر یعنی ترک دنیا قناعت نظم بترک خدمت
پیر مغان نخواهم کفت نثر پیر مغانک خدمتی ترکنی دیمیم اولمز نظم چرا که مصلحت خود دران نمی بینم نثر نیچون که کندو مصلحتمی
انده کورمزم مراد بو درکه پیر مغان شیخ صاحب حرارت در انک خدمتی ترکنی ایتمک خلاف مصلحت در نظم درین خمار
کسم جرعهء نمی بخشد نثر بو خمارده کمسه بکا بر جرعه بغشلمز نظم ببین که اهل دلی در جهان نمی بینم نثر کور که بر اهل دلی جهانده
کورمزم مراد بو درکه وصول الی الله کثرت عبادت و ریاضتسز اولمز و اندن نفسه کسل کلور که خمار طریقتدر
بر شوق ویرر شیخ صاحب حاله احتیاج اولور اما انی عطا ایدر کمسه بولنمز کویا جهانده بر اهل دل کامل و مکمل بولنمز
نظم ز آفتاب قدح ارتفاع عیش بکیر نثر قدح آفتابندن ارتفاع عیش دوت نظم چرا که طالع وقت آنچنان نمی بینم
نثر نیچون که وقت طالعن اول دکلو کورمزم مراد بو درکه سطرلاب ایله آفتاب ارتفاعن الوب بر ساعت مبارکه بولوب
عمله شروع ایدرلر لاجرم قدح که رشحهء قلب شیخ در اندن ارتفاع سلوک وقت سرنفین بلوب عبادته شروع قلمق
کرک زیرا وقت طلب دنیاده مساعده کورمزم نظم نشان اهل خدا عاشقیست با خود دار نثر اهل اللهک نشانی عاشقلقدر
کندکده طوت نظم که در مشایخ شهر این نشان نمی خواهم نثر که شهر مشایخنده بو نشانی کورمزم مراد بو درکه اهل الله اولمق
و وصول الی الله حاصل قلمق علامت عشق حق در بونی اونتمه خاطرکده طوت که عهدکده طوت که عهدهء طریقت در
اما شهرک مشایخنده بو علامتی کورمزم که بعضی زاهد خشک و بعضی مرایی در نظم نشان موی میانش که دل در او بستم
انک بیلی قلی نشانی که کوکلی اکا بغلدم نظم زمن مپرس که خود در میان نمی بینم نثر بندن صورمه که کندومی ارادە

کورمزم مرادموی میاندن واسطه وصول حق اولن علم وحالدر وانک نشاننه وحصولنه کوکل بغلمشم وانک طلبنده اولمشم در

الی بندن صورماکه کندوحی اکا واسطه کورمزم وانک ارشادینه کندمده لیاقت اکلمزم **نظم** بدین دو دیده کریان من هزار

افسوس **نثر** بنم ایکی اغلایجی کوزومه بیک حیف که **نظم** که با دو آینه رویش عیان نمی بینم **نثر** که ایکی آینه ایله انوک یوزن عیانا

کورمزم مرادمشاهده جمال حق وتجلی وجه مطلق اولمدیغندن تأسف وتلهف در **نظم** قد توار بشد از جویبار دیده من

نثر سنک قدک تا که کندی بنم کوزم ایرماغی کنارندن **نظم** بجای سرو جز آب روان نمی بینم **نثر** سرو یرینه آب رواندن غیری

کورمزم مراد علو درجه قربت حتی ضایع ایدب انکچون اغلدوغن حکایت ایدب کرو بولمادوغن ذکر ایدب شکایت ایدر **نظم**

من وسفینه حافظ که جز درین دریا **نثر** بن دخی حافظ کمیسی که بو دکزدن غیری در **نظم** بضاعت سخن دلستان نمی بینم

نثر کوکل الیجی سوز قماشن کورمزم مراد سفینه حافظدن انک دفتر اشعاری در ودکزدن مراد حافظ کندوسی در که

بحر المعارف در لاجرم دیر که بن وحافظک اشعاری دفتری کافی در وحافظ که بحر در اندن غیری کمسنه ده کوکل الیجی سوز

متاعن کورمزم چون انک دفتر اشعاری بنم ایله اولا کوکلم قرار وتسلی بولوب ترک دنیا وطلب آخرت قلوب بلکه بونلری

ترک ایدب طالب حق اولور بنیه کم بوغزل مطالعه دیر **و له ایضا** فاش میکویم واز کفته اخود دلشادم **نثر** آشکاره

دیرم وکندو سوزمدن کوکلی شادم **نظم** بنده عشقم واز هر دو جهان آزادم **نثر** عشق قولیم ایکی جهاندن آزادم

مرادبودر که الدنیا حرام علی اهل الآخرة والآخرة حرام علی اهل الدنیا وهما حرامان علی اهل الله حسبنجه چون سابقا معلوم

اولدی اهل الله اولمانک نشانی عشق در بن عشق حقه بنده اولوب اهل الله عدادندن اولوب دنیا وآخرت عبودیتیندن

حر اولدم **نظم** طایر کلشن قدسم چه دهم شرح فراق **نثر** قدس کلستاننده پران ایدم نه دیم فراق شرحنی **نظم** که درین دامکه حادثه

چون افتادم **نثر** که بو حادثه دامکاهنه که آغی در نجه دوشدم مراد بودر که عالم قدس ده حضرت عندیة الهی ده طایر ایدم

اندن دور اولدم مقام اصلیدن وقرب حقدن مهجور اولدوغم ایچون الم فراقده یم **بیت** سینه خواهم شرحه شرحه از فراق

تا بکویم شرح درد اشتیاق هرکسی از ظن خود شد یار من از درون من نجست اسرار من **نثر** موجبنجه شرح فراقی نجه دیم وکیمه

سویلیم **نظم** من ملک بودم وفردوس برین جایم بود **نثر** بن ملک ایدم فردوس اعلی بنم یرم ایدی **نظم** آدم آورد درین

دبر

دیر خراب آبادم **نثر** آدم کتوردی بنی بو خراب آباد کلیسایه مراد بودر که بن ملک مثابه سنده جنتده ساکن اولور ایدم هبوط

آدم سببی ایله بو دنیایه کلدم که کلیسا کبی اصنام وتصاویر محلی در پس سعی ایدب کرو وطن اصلیه ومقام حقیقی یه وارمق

کرکم **بیت** من شاهباز قدسم از لامکان پریدم بهر شکار صیدی در قالب ارمیدم **نظم** سایه طوبی ودلجویی حور و

لب حوض **نثر** طوبی کلکسی وحورک کوکل آرامی وحوض کناری **نظم** بهوای سر کوی تو برفت از یادم **نثر** سنک محلک

هواسی اوزره کندی خاطرمدن وخفظمدن مراد بودر که چون مقام سابقم عندیت حضرت ابدی که کرو اول هواده

واکا وصول فکرنده اولوب طوبی وحور وکوثر ذوقن فراموش اتمشم در **نظم** کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت **نثر**

بنم بختم یلدزن هیچ منجم اکلمدی وبلمدی **نظم** یارب از مادر گیتی بچه طالع زادم **نثر** عجب جهان آناسندن نه طالع ده طوغدم

مراد بودر که بنم دنیوی بختم مساعد اولمیوب هیچ بر منجم بنم طالع ولادتم قنغی کوکب ایدوکن بلمدی الدنیا والآخرة کاللیل

والنهار کلما ازداد من احدهما نقص من الآخر حسبنجه جانب آخرتم معمور اولمق علامتی در دیو شکایت نحوست دنیا ایدب

شکر سعادت آخرت ایدر **نظم** تا شدم حلقه بکوش در میخانه عشق **نثر** تا عشق میخانه سی حلقه بکوشی قولی اولدم **نظم**

هردم آید غمی از نو بمبارک بادم **نثر** هردم یکیدن بر غم کلور بنم مبارک باده مراد بودر که خانقاه عشق قپوسی قولی اولانه

یکی یکی غم حق کلور مبارک باد ایچون که غم الهی جلای قلب وصفای خاطر ویرر لاجرم بو حیج شکر در غم ولایتنده قول

قولاغنه حلقه دقرلمش کاه موصوفن بیله ذکر ایدب بنده حلقه بکوش دیرلر کاه موصوفی ذکر اولنمز بو بنده اولمز

نظم می خورد خون دلم مردمک چشم سزاست **نثر** کوکلم قانن بر کوزم بیکی واکا بولایق در **نظم** که چرا دل بجکر کوشه

مردم دادم **نثر** که نچون کوکلی کشی نک جکر کوشه سنه ویردم مراد بودر که بنم کوکلم عاشق حق اولوب عشقم حقیقی اولمق

کرک ایدی چون آنی خلقک اوغلانجقلرنه ویردم **بیت** من این کالای خود را وقف کردم علی صبیانکم یا ایها الناس

پس عشقم مجازی اولدی لاجرم کوکلک قانینی مردم چشم ییوب یعنی کوز بیکی قان ایچوب قزری اولمغه لایق در

ویوره کم قانی کتمه لایق در **نظم** نیست در لوح دلم جز الف قامت دوست **نثر** بو قدر کوکلم لوحنده دوست قامتی الفندن

غیری **نظم** چکنم حرف دکر یاد نداد استادم **نثر** نجه ایده یم غیری حرف ازبرلتمدی استادم مراد طلب مطلوبم وحاجتم

مذکور اولان علو درجهٔ قربت حق در بو مذن یغری دکلدر که استاد طریقت بکا انی تعلیم اتمشدر نظم پاک کن چهرهٔ حافظ

بسر زلف ز اشک نثر پاک قل حافظک یوزنی زلف اوجیله کوز یاشندن نظم ورنه این سیل دمادم ببرد بنیادم

نثر یوقسه بو متصل سیل کوزور بنیادم مراد غیب هو یتدن و تجلی ذاتدن اثر کوسترکوزم یاشی دوکسون والا اغلیو

اغلیو کندمی افنا ایدرم دیکدر وله ایضا فتوی پیر مغان دارم وقولیست قدیم نثر پیر مغاندن فتوام وار در

و قول قدیم درکه نظم که حرام است می آنجاکه نه یارست ندیم نثر که حرام در شراب آنده که یار ومصاحب اولمیه مراد

بودرکه شیخ صاحب حالدن فتوام وار در و اول فتوی قول قدیم درکه مشایخ متقدمین دخی اکا قایل لردرکه عشق الهی

و سلوک طریقت حرام در جذبهٔ الهیه اولمیجه مرشد سز سالک اولان ضلالته دوشر لاجرم جذبه سز و مرشد سز سلوک حرام در

نظم چاک خواهم زدن این دلق ریایی چکنم نثر یرتمق استرم بو ریا خرقه سنی نجه ایده یم نظم روح را صحبت ناجنس

عذابیست الیم نثر جانه ناجنس مصاحبتی عذاب الیم در مراد نفسدن شکایت درکه خرقهٔ ریایی کیوب خلقه کندوبی صوفی

کوستروب روحه اخلاص ده مرافقت اتمز لاجرم اول ریایی خرقهٔ یرتوب روحی نفس مرایی مرافقتندن قورتروب

خلاص اتمک استرم روح مخلصه نفس ناجنس یعنی مرایی مصاحبتی عذاب مولم در بیت بار ما هی مانی نه این درست و نه آن

منافقی چکنی مار باش یا ماهی نظم یا مکر جرعه فشاند لب جانان بر من نثر یا مکر جرعه صچه جانان لبی بنم اوزرومه نظم

سالها شد که منم بر در میخانه مقیم نثر نجه ییللر اولدی که اولدم میخانه قپوسی اوزره مقیم مراد کلام الهیدن نغمهٔ بر فیض

ایره دیو مدة مدیده خانقاه قپوسنده مقیم اولدم دیو حصول فیض انتظار مدید سز اولدوغن ذکر ایدر نظم

مکرش خدمت دیرین من از یاد برفت نثر مکر بنم اسکی خدمتم خاطرندن کتدی نظم ای نسیم سحری یاد دهش عهد قدیم

نثر ای سحر یلی اکدر اکا عهد قدیمی مراد بودرکه عالم الهیه الست بربکم دنلدکده خدمت اعتراف عبودیت اتمشیدم نفسم انی

اونتدی ای نفخهٔ سحری اول عهد قدیمی اکا اکدر نظم بعد صد سال اکرم بوی تو بر خاک وزد نثر یوز ییلدن صکره اکر سنک

قوقک بنم طپراغم اوزره اسه نظم سر بر آرد ز کلم رقص کنان عظم رمیم نثر باش قالدره بالچقدن رقص ایدرک چورومش

کموک مراد بودرکه مدت مدیدن صکره نفخهٔ احیا ایدجک چورومش کموکم حیات بولوب موضع حشردن دونه دونه جناب قدسکه

وارورم نظم دلبر از ما بصد امید ستد اول نثر دلبر بزدن یوز امید له اول کوکل الدی نظم ظاهرا عهد فرامش نکند خلق کریم نثر

ظاهر عهدی اونتمز کریم خویلی مراد بودرکه تجلیم و یحبونه حسنجه آول حضرت حقدن حب اولوب اندن صکره بزدن کوکل الشمش ایدی

لاجرم خلق کریم انی اقتضا ایدرکه اول لطف سابقی فراموش ایلمیه شعر مالی وجهی للمخلوق اوادره دمرا و بعرض حیاتا

و یهجرنی ولطف محبوبی الباقی یسامحنی اذا جنیت وانساه فیذکرنی نظم غنچه کو تنکدل از کار فرو بسته مباش نثر

غنچه یه دی بغلنمش ایشدن کوکلی طار اولمه نظم کز دم صبح مدد یابی و انفاس نسیم نثر که صبح نفسندن مدد بولورسن دخی

خوش قوقولی یلدن مراد غنچه دن سالک مبتدادر اکا پند ایدب دیمک کرک که دلتنک اولمه قبضه منظر اولدوغکدن

که فیض سحری واصل اولوب نفحات ربانیه حاصل اولور نظم فکر بهبود خود ای دل ز دری دیگر کن نثر کند وایو

اولمغک فکرن ای کوکل غیری قپودن قل نظم درد عاشق نشود به بمداوای حکیم نثر عاشقک دردی ایواولمز حکیم

دواسی ایله مراد بودرکه درد عشق مرض تن دکلدر طبیب امراض بدنه علاج ایدر لاجرم اکا درمانی ارباب قلوب و اصحاب

کشف اولنلردن طلب اتمک کرک نظم گوهر معرفت اندوز که با خود ببری نثر معرفت کوهرن قزان که کندک ایله الهسن

نظم که نصیب دگرانست نصاب زر و سیم نثر که غیرلر نصیبیدر التون وکمش نصابی مراد بودرکه معرفة الله تحصیلنه سعی قیل

والتون کمش کسبنه سعی اتمه شنکله آخرته کیدجک فضایل نفسانیه وکمالات روحانیه در مال دنیا دکلدر که اول غیره

قالسه کرکدر نظم دام سخت است مگر یار شود لطف خدا نثر برک آغدر مکر لطف خدا یار اوله نظم ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان

رجیم نثر یوقسه آدم فایده التمز شیطان رجیم دن مراد بودرکه شیطان رجیمک اضلالی محکم آغدر اندن انسان عمل صالح

قورتاروب درکاه حقه فایده و نصیب التمک اولمز مکر لطف حق یار اولوب عصمت الهی قرین و معین اوله نظم

حافظ ار سیم و زرت نیست چه شد شاکر باش نثر ای حافظ اکر کومشک التونک یوغ ایسه نولدی شاکر اول نظم

چه به از دولت لطف سخن و طبع سلیم نثر نه وار در یک لطف کلام و طبع سلیم دن مراد بودرکه مالک یوغسه لطف کلام

وطبع سلیمک واردر بوندن ایو دولت یوقدر امدی شاکر اولوب فقردن شکایت اتمه بعض نسخه ده مخلص بیتی

بو واقع اولمش نظم بخدا ایم و امیدست مرا چون حافظ نثر خدایه در خوفم امیدم بنم حافظ کبی کم نظم دیکر از هیچ کسم نیست

نه امید و نه بیم نثر دخی هیچ کمسه دن یوقدر نه امیدم نه قورقم مراد منطوقدن ظاهردر که خوف و رجام اللهدندر غیری کمسه دن
دکلدر وله ایضا کرچه ما بندکان پادشهیم نثر اکرچه بز پادشاه قوللری یوز نظم پادشاهان ملک صبحکهیم نثر صباح وقتی
مملکتنک پادشاهلری یوز پادشاهیم لفظندن محقق در صبحکاهیم لفظندن مخفف در مراد بودر که اکرچه عباد الله
زمره سی یوز اما وقت سحر مملکتنک پادشهلری یوز که سحرلرده دعامز روا و امرمز جاری و حکممز نافذدر که نظم
گنج در آستین و کیسه تهی نثر خزینه یکده و کیسه بوش نظم جام گیتی نما و خاک رهیم نثر جهان کوسترجی قدح و یول طپراغی یوز
مراد بودر که علوم و معارفه مالک و مال دنیادن خالی و جام جهان نمای اسکندروز و یول طپراغی کبی حقیرز بیت
گنج فقرست گنج خانه ما   پادشاهان ملک و بی سپهیم نظم هوشیار غرور مست حضور نثر غرورایلن یوز و حضور مستی
نظم بحر توحید و غرقه گنهیم نثر توحید دکزی یوز و گناهه غرق مراد بودر که غرور بزی سرخوش قلمامشدر و حضور حق کیفیتی الهیه
مست اولمیشزدر توحید دکیزی یوز اما اعمالمزده قصور و نقصانمز اولدوغی ایچون گناهه غرق اولمیشزدر نظم شاهد بخت
چون کرشمه کند نثر بخت محبوبی چونکه کرشمه سن این نظم ماش آیینه رخ چو مهیم نثر آی کبی یوزینک آیینه سی یوز مراد
مظهر تجلی الهی اولان بر طایفه یوز دیمکدر نظم شاه بیدار بخت را هرشب نثر بختی بیدار شاهه هر کیجه نظم ما نکهبان افسر و
کلهیم نثر بز تاج و کله نکهبانی یوز یعنی بکجی یوز مراد کیجه اویانق اولان سالک طالبک مراقبه و محافظه سنده یوز انک دماغنی
و وسوسه شیطانیه افساد اتمکدن حفظ ایدرز دیمکدر فی الواقع شیخ کامل و مکمل مرید طالبک محافظه سنده اولور نظم
گو غنیمت شمار همت ما نثر دی غنیمت صای بزم همتمز نظم که تو در خواب و ما بدیده گهیم نثر که سن اویقوده و بز کوز یرنده یوز
مراد بودر که سالک مبتدی که خواب غفلتده در بز انی کوزلیوب ایقاظ اتمکده و انوکیچون همت اتمکده یوز نظم شاه منصور
واقفست که ما نثر شاه منصور خبردار در که بز کیمسه نظم روی همت بهر کجا که نهیم نثر همت یوزنی هر قنده که قورز مراد بودر که
انا الحق دین که حضرت خدادر هر سالکه که بز همت یوزن قویب توجه ایدرز اول حضرت اکا فیض ایدر نظم دشمنان را
زخون کفن سازیم نثر دشمنلره قاندن کفن دوزرز نظم دوستان را قبای فتح دهیم نثر دوستلره فتح قفتانن ویرورز
مراد شیاطین و جن و انسک خلاف مرادنجه کیدب و تعوذ اتمه بلاک ایدب قانه غرق اغلیوب کویا کفنلرن قاندن ایدرز

وجب

وجب و مرید اولانلره فتح و کشف خلعتن ویرب صاحب ایدرز دیمکدر نظم رنگ و تزویر پیش ما نبود نثر تزویر
رنکی بزم اوکمزده اولمز نظم شیر سرخیم و افعی سیهیم نثر قزل ارسلانوز و قره افعی یوز مراد لباس الیاپی کیمزز
تغییر شکل لاجل اکل اتمزز نفس و شیطانی اهلاک کنده قزل ارسلان کبی پهلوان و قره افعی کبی مهلک و مفنی یوز دیمکدر
نظم وام حافظ بکو که باز دهند نثر حافظه بورجی دی که کرو ویره لر نظم کرده اعتراف ما کوهیم نثر اقرار ایدب درسن
بز شاهدز مراد بودر که ان الله لا یضیع اجر المحسنین بیورمش سن در بوکا بز شاهدز پس ان الله لا یخلف المیعاد
حسبنجه و وعدة الکریم ادا عهد و فا موجبنجه ادا فرمان قل وله ایضا آن که پامال جفا کرد چو خاک رهم نثر اول که
جفا پامالی قلدی یول طپراغی کبی بنی نظم خاک می بوسم و عذر قدمش میخواهم نثر طپراغ اوپرم و انک عذر قدمن دلرم
مراد شیخ طریقت ایله روح احوالن بیاندر که روح دیر اکرچه شیخ جفای ریاضتله نفسمی یول طپراغی کبی ذلیل ایلدی
اما انک تذلیلندن حظ ایدب تعظیما طپراق اوپوب و زحمت اولدی دیو ایاغی عذرن دیلرم نظم من نه آنم که
بجور تو بنالم حاشا نثر بن اول دکلوم که سنک جورکله اکلیم حاشا نظم چاکر معتقد و بنده دولتخواهم نثر معتقد خدمتکار
دولتخواه قولم مراد روحک شیخنه خطابنی بیاندر که دیر بن ریاضت جوری ایله حاشا که سندن آزار ایدم زیرا ریاضت
دنیا سعادت عقبایه سبب ایدوکنه معتقدم و دولت آخرت استیجی عبد متعبدم نظم بسته ام در خم کیسوی تو
امید دراز نثر بغلامشم سنک زلفک بوکلمنده دراز امید نظم آن مبادا که کند دست اجل کوتاهم نثر اول اولمسون که
اجل الی بنی قصه ایده مراد خم کیسودن سلسله طریقتدن کنددو شیخنه محصول اولان عروة وثقی در اکا تشبث ایدب
سیر الی الله و سیر فی الله امیدن اتمشدر اول اولمیه که اکا واصل اولمدین وفات ایدم دیر بیت چند روزی برده
بارم اقامت از دوست   ای اجل سرعت مکن ای عمر مستعجل مباش نظم ذره خاکم و در کوی توام وقت خوش است
نثر بر ذره طپراقم سنک محلکده وقتم خوشدر نظم ترسم ای دوست که بادی ببرد بنیادم نثر قورقارم ای دوست که
بر یل بنی ناکاه الوب کیده که غباری یل الوب کتمک آساندر مراد بودر که جوار شیخده بر فقیرم اما وقتم خوشدر قورقرم
بر هوای نفس و دنیا بنی جوندن دور ایده نظم همچو خس بر سر کوی تو فتادم اما نثر ترسم ای دوست که بادی ببرد چون کاهم

نظم صوفیٔ صومعهٔ عالم قدسم لیکن نثر عالم قدس صومعه‌سی صوفیسیم لیکن نظم حالیا دیر مغانست حوالت کاهم نثر
حالیا مغان کلیساسی دربنم حواله‌یرم مراد بودر که عالم الهی و قدس که خانقاه مثابه‌سنده‌در بن انده عهد و بیعت و عهد
عبودیت ایدوب صوفی اولمشم درلکن بکا فیض وصولی و قرب حصولی شیخ صاحب حرارت خانقاهنه حواله اولنمشدر
که بونده ساکن اولوب ریاضت چکوب و عبادت قلمق ایله مقصودم حاصل اولور نظم پیر میخانه سحر جام جهان بینم داد
میخانه پیری صباح بکا جهان کوروجی قدح ویردی نظم و اندران آینه از حسن تو کرد آکاهم نثر و اول آیینه‌ده
سنک حسنکدن خبردار ایلدی مراد پیر خانقاه سحر وقتنده بکا قلب صافی و صفای خاطر ویردی که جهانک فناسن
انده مشاهده ایدوب و حسن تعالی حقدن ام آماز خدا اکاهم نظم با من خاک نشین خیز سوی مصطبه آی نثر بن خاک نشینک ایله
قالق میخانه و تکیه جانبنه کل نظم تا ببینی که در ان حلقه چه صاحب جاهم نثر تا کوره‌سن که اول حلقه‌ده نجه صاحب جاهم
مراد بودر که روح نفسه دیر بن سالک راه ایله خانقاهه کل یعنی موافقت قل تا کوره‌سن که انده نجه تکمیل طریقت
اتمش مرتبهٔ ارشاده یتمش صاحب جاه و قدرم نظم مست بکذشتی و از حافظت اندیشه نبود نثر مست کچدک
و حافظدن غصه‌نک یوق ایدی نظم آه اکر دامن حسن تو بکیرد آهم نثر آه اکر سنک حسنک اتکن طوترسه بنم آهم مراد
بودر که روح نفسه دیر مست دنیا اولوب کچدک و تضییع عمر اتدک بن که سنک حافظکم بنم اندیشه و فکرم اتمدک آه اکر
بنم آهم سنک حسنک اتکن طوتب اهل نار ایدرسه نظم خوشم آمد که سحر خسرو خاور میگفت نثر خوشمه کلدی بکا که سحر
مشرق پادشاهی دیر ایدی نظم با همه پادشهی بندهٔ توران شاهم نثر دو کلی پادشاهلغله توران شاه قولیم مراد خاور
توران ولایتی پادشاهنی مدحدر یا تورانشاه نامی مدحدر که خواجه عادتی اوزره مخلص دن صکره ذکر ایدر و معنی نظر
توران ولایتندن بر شیخ بزرکواری مدحدر وله ایضا کرچه از آتش دل چون خم می در جوشم نثر اکرچه کوکل اودندن
شراب کوپی کبی قینرم نظم مهر بر لب زده خون می خورم و خاموشم نثر اغزمه مهر اورلمش قان ایچرم و ساکنم مراد بودر که
مخلص اولن ایله کرکدر که کوکلنده آتش عشق الهی اولوب آثار یا و تواجد و رقص تصنع المیوب اغزنه مهر سکوت اوروب
قان یودوب صبر و سکوت ایده شعر ایر قص من له عقل و دین کذب بالدفوف او الطبول نظم قصد جانست طمع

برلب

برلب جانان کردن نثر جان قصد ایدر جانان لبنه طمع ایلمک نظم تو مرا بین که درین کار بجان می کوشم نثر سن بنی کور که
بو اشده جانله دور و شورم مراد بودر که محبوب مجازی لبنه طمع کند و جاننه قصد درانی عذاب آخرته کرفتار ایلکی
سعی دربنم نفسمی کور که بو عهده جانله سعی بلیغ ایدر قطعه در سرای بهم کرده از پس پرده مباش غره که هیچ آفریده
اکه نیست ازان بترس که مکتوب غیب می خواند کرش بلند نخوانی و کر نهفته یکیست نظم من کی آزاد شوم از
غم دل چون مردم نثر بن قچان آزاد اولم کوکل غمندن چون مردم نظم هندوی زلف بتی حلقه کند در کوشم نثر
بر بتک هندو زلفی حلقه ایده قولاغمده مراد بودر که بن کوکلک عشق مجازیسی غمندن نجه خلاص اولم که مردم بر
محبوبک زلفی قولاغومه حلقه اوروب بنی بندهٔ حلقه بکوش قلور رباعی ای دل تو دمی مطیع سبحان نشدی
وز فعل بد خویش پشیمان نشدی صوفی و فقیه و زاهد و دانشمند این جمله شدی و لی مسلمان نشدی نظم خرقه پوشیم
من از غایت دین داری نیست نثر بنم خرقه پوشلوغم غایت دین دارلقدن دکلدر نظم پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم
نثر بر پردهٔ یوز کز بو عیب باشی اوزره اورتورم مراد بودر که صوفیانه لباس کیدوکم زهد و صلاحمدن دکل کز لو عیبم
چوقدر انلری ستر ایچوندر نظم مردم دین دار شو تا خوش شوی زان که بود نثر هرچه جز دین مردکی و هرچه جز بست و خزن
نظم من که خواهم که ننوشم بجز از راوق خم نثر بن که دیلرم ایچمیم کوب صافندن غیری ایچمیم نظم چکنم کر سخنی پیر مغان ننیوشم
نثر بلیم اکر پیر مغان سوزن اشتمیم مراد کوبدن شیخ و واعظ در که کیفیت عشق الهی اندن حاصل اولور و انک صافی خلاصهٔ
کلامی و زبدهٔ کلماتی در و آنی ایچمک حسن قبول ایله استماع در پس حاصل مصراع اول بن شیخک خلاصهٔ کلماتن و کلام اخلاصن
سماع قبول ایله استماع ایدرم دیمکدر و مصراع ثانی اکا تعلیل در او کانجه فهم قل که معنی جمیل در نظم حاشه لله که نیم معتقد طاعت خویش
حاشه لله که بن کندو طاعتم معتقدی دکلم نظم این قدر هست که که قدحی مینوشم نثر بو مقدار وار در که کاه کاه بر قدح ایچرم مراد
بودر که بنم طاعتم حضرت حقه لایق در دیمزم همان بو قدر وار در که کاسی عشق الهی نوش ایدوب نوافل عبادت ایدرم بیت
کی بود طاعتم سزای جزا چون بود تحفه‌ٔ فقیر حقیر نظم هست امیدم که علی رغم عدو روز جزا نثر امیدم وار در که دشمن رغمنه
جزا کونی نظم فیض عفوش ننهد بار کنه بر دوشم نثر انک عفو فیضی دوشمه کناه یوکنی اورمیه مراد بودر که رحم الله

کنا همی شیطان رغمنه عفو ایدب وحملت اوزاریم علی ظهوریم اولدوغی یوم حشرده بارکناهیم ارقمه قونمیه شعر عصیت الله

فی سری وجهری اصر الذنب فی فعلی وقالی ولا ادری غداً فی الحشر امری وکیف یرجع فی الامر حالی الا یا رب

فغفر لی ذنوبی وطهر فیه من سوء مقالی نظم پدرم روضهٔ جنت بدو کندم بفروخت نثر بابام جنت باغچه‌سن ایکی بغدایه

صاتدی نظم من چرا باغ جهان را بجوی نفروشم نثر بن نیچون جهان باغنی برار پیه صاتمیم مراد بودر که آدم علیه السلام

جنت باغچه‌سن بغدایدن شی قلیله صاتدی بن جهان باغنی قیمت و عدد جهتندن بغدایدن اقل اولانه نیچون صاتمیم

دیمکدر کاد نانک لطاسی ادنی اولور بعضی نسخه ده مصراع ثانی بو واقع اولمش نظم ناخلف باشم اگر من بجوی نفروشم نثر

یرامز قایم مقام بابا اولام اگر بن اریه یه صتمزسم مراد بودر که آدم علیه السلام جنتی اکی بغدایه صاتدی بن غیر خلف

اولمق بودر که بابامدن تبعیّ ایدب اندن دخی الچق لطایه صتمزسم ناخلف اولم بابامدن ترقی اتمش اولمازم

خلاصهٔ مراد آدم اوغلنلرنک حضرت آدمدن ترقی لری ازدیاد معصیتده در که جنت وآخرتی و قربت حضرتی ادنی لطایه

صاتمق در کمال خو و بودکلدر دیمکدر نظم کر ازین دست زند مطرب مجلس ره عشق نثر اگر بو الدن اوره مجلس مطربی

عشق یولنی نظم شعر حافظ ببرد وقت سماع از هوشم نثر حافظک شعری التور سماع وقتنده بنی عقلدن مراد بودر که اگر

واعظ مجلس عشق یولنی بو الدن اورب بو یوزدن موعظه بیان ایدب حافظ شعرنی مجاز صورتندن چقاروب

حقیقتن بیان ایدرسه شعر حافظ اهل مجلسک وقت سماعده عقلن الور وله ایضا کر من از سرزنش مدعیان اندیشم

نثر اگر بن مدعیلرک باشه قفاسندن غصه لنم نظم شیوهٔ رندی و مستی نرود از پیشم نثر رندلک و مستلک شیوه‌سی

کتمز اوگمدن مراد بودر که اگر مدعیلر طعننده غصه لنورسم دخی رندلکی و مستلکی یعنی اخلاص و شوریده لکی ترک اتمزم دیمکدر

بیت ناصحا کر بزنی پیش جفا بر پیشم نرود نقش خوش و خوب نگار از پیشم نظم زهد رندان نو آموخته راهی بدیست نثر

یکی اوگرنمش رندلر زهدی یرمز یول دکلدر نظم من که بدنام جهانم چه صلاح اندیشم نثر بن که جهان بدنامیم نه صلاح فکر ایدیم

مراد بودر که طریق حق سالکلری اکی قسم در بری زهد و صلاح صورتنده اولان و بری عامیانه و رندانه شکلده اولانلر

که بو قسمه ملامتیه دیرلر لاجرم دیر که قسم اول طریقی یرمز یول دکلدر آنار ریا وهمی واردر لکن بزم طریقمز ریایه قابل دکلدر

توزبد

تو ز بدنامی من طعنه مزن ای زاهد حال من بین که بهر فرد چه نیک اندیشم نظم شاه شوریده سران خوان من بی سامان نثر

بو انقلر شاهی اوقی بنی بو نسنه ده نظم زان که در کم خردی از همه عالم بیشم نثر زیرا عقل اکسکلکنده جمله عالمدن آرتوغم

مراد بودر که عقل معاش اهلی اولنلر ترک دنیا قلاندری شوریده و دیوانه عد ایدرلر امدی ای نفس بکا دیوانه

باشی دی زیرا عقل معاش نقصاننده جمله خلق عالمدن زیاده‌یم نظم نشمرد عقل معاد اهل جهان را عاقل نثر تو نخوان

عاقل و فرزانه کرنیشان پیشم نظم برجبین نقش کن از خون دل من خالی نثر النک اوزره نقش قیلیم کوکلم قاننده

برخال نظم تا بدانند که قربان تو کافرکیشم نثر تا بیلالر که سن کافر مذهبک قربانیم مراد روح نفسنه خطابی ذکری در که

دیر ای نفس کافر مذهب سن بنی هلاک و قربان ایدب یورکم قانن اتمش سن در صورتینده اولمیوب ظاهر کده بر

نشان قیل که سن بنی هلاک اتدکک معلوم اولا نظم جان من چون بنماید عمل و زهد و صلاح نثر نکذارد چه کنم نفس جو کافرکیشم

نظم اعتقادی بنما و بکذر بهر خدا نثر بر اعتقاد کوستروب کچ اندایچون نظم تا ندانم که درین خرقه چه نادرویشم نثر تا بلمیه‌سن که

بو خرقه ده نه صوفی دکلم مراد بودر که خرقه پوش اولان کمسیه حسن اعتقاد قیل چوق مصاحبت قلمه تا خرقه پوش اولوب

صوفی دکل ایدوکن بلمیاسن بیت چون پرم من ز معارف ز جهان مستغنی تو مپندار درین خرقه که نادرویشم نظم شعر

خون بار من ای باد بر یار رجوان نثر بنم قان یغدرجی شعرمی ای یل یار قتنه اوقی نظم که ز مژگان سیه بر رگ جان زد نیشم نثر

که قره کرپکدن جان طمرنه نیشتر اوردی مراد قلبک نفسندن شکایتن بیان در که دیر ای نفخهٔ ربانیه بنم قان یغدرجی کلامی

یار روحانیم اولان نفسه اوقی که قره کوزلولره نظر ایدب انلرک کرپکندن جانم عرقنه نیشتر اورب مجروح اتمش در تاکه

تا که من بعد انی ترک ایده بیت اکرم شیخ زند بنیش ریاضت خوبست زانکه از جانب او نوش بود هر نیشم نظم دامن از

رشحهٔ خون دل ما درهم چین نثر اتککی بزم کوز و مزقانی یاشندن دکشور که نظم اثری در تو رسد چون بجزاشی نیشم نثر

که سکا اثر ایدر چون طرملیه‌سن یاره می مراد بودر که روح نفسنه دیر بنم قلبم کثرت عصیاندن مجروح اولمشدر چون تکرار

عصیان ایده‌سن قلبمک یاره‌سن طرملرسن پس اندن سکا ضرر ایرر امدی اتککدو شرب غافل اولمه یعنی تکرار عصیان

ایدرسک بر نکبت و بلا ایرر پس قلبمی تکرار مجروح اتمه بنی اضلال اتمکه سعی قلمه نظم ترک سنت نکنم من نشوم جو لقی نثر تو

کر بکنی بدعتا این رسیم نظم من اکر رندم اکر شیخ چه کارم باکس نثر بن اکر رندم اکر زاهدم نه ایشم وار کمسنه ایله نظم
حافظ راز خود و عارف وقت خویشم نثر کندو رازمک حافظی و کندو وقتمک عارفی ام مراد بودر که بن رند اولوب بغیره
وشیخلق دعواسنده اولمزسم یا شیخ اولوب غیره ارشاد قیدنده اولورسم کمسه ایله ایشم یوقدر یعنی غیره ارادت و ریا
وسمعه قصد ایتیوب تضییع عمر اتمزم بهر حال کندو رازمک حافظی و کندو وقتمک عارفیم نظم کر ازین منزل غربت
بسوی خانه روم نثر اکر بو غربت قوناغندن او جانبنه کیدرسم نظم دکر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم نثر دخی انده
که کیدم عاقل و حکیم کیدم مراد دیار غربتده سلوک طریقت قیلوب تحصیل علم الهی ایدب و فیض ارشاد بولوب بو یندن
وطنمه کیدرسم عاقل و کامل و حکیم و مکمل کیدرم دیو اظهار شکر در نظم زین سفر کر بسلامت بوطن بازرسم نثر بو سفردن اکر سلامتله
وطنه ایرشورسم بن نظم نذر کردم که هم از راه بمیخانه روم نثر نذر ایلدم که یولدن میخانه یه کیدم مراد بودر که بو غربت دیارنده
خانقاه معبددن صفا و سلامت بولوب کیرو صحتله وطنمه واریجق اولا انده یولدن خانقاهه وارم نیته کم رسول الله
علیه السلام سفردن کلیجک مسجده واروب نماز قیلوب اصحابله مصاحبت ایدب اندن صکره حجره و خانه یه داخل
اولورایدی نظم تا بگویم که چه کشفم شد ازین سیر و سلوک نثر تا دیم که نه کشف اولدی بکا بو سیر و سلوکدن نظم بدر میکده
با بربط و پیمانه روم نثر میخانه قپوسی اوزره قپوز ایله و قدح ایله کیدم مراد بودر که دیار غربتده سلوک طریقتده بکا نه
حاصل و کشف اولدوغن بلدرمک ایچون دلنده خانقاه قپوسنه واروب آوازهٔ علم معارفی اظهار و صفای قلبمی آشکار ایدم
نظم آشنایان ره عشق اکرم خون بخورند نثر عشق یولنک آشنالری اکر قانم ایچرلرسه نظم ناکسم کر بشکایت بر بیگانه روم
نثر ناکسم اکر شکایتله یادقاتنه کیدم مراد بودر که شیخ و اصحاب طریقت بکا مجاهده و ریاضت ایدرب قانم ایچر کبی ضعف
نفسانیت ویررلرسه دخی ناکس و دنی ام اکر عوام الناس و اهل وسواس اولنلره شکایت ایدرسم نظم
بعد ازین دست من و زلف چو زنجیر نگار نثر شمدنصکره بنم الوم و نگارک زنجیر کبی زلفی نظم چند چند از پی کام دل دیوانه
روم نثر نیجه نیجه دلو کوکل مرادی اردنجه کیدم مراد بودر که من بعد الم سلسلهٔ طریقتدن کیدرمزم نفسمی ضبط و حفظ ایدرم
نیجه دک قلب مجنون مراده تابع اولوب غیر مضبوط و مطلق العنان اولم نظم کر به بینم خم ابروی چو محرابش باز

اکر

اکر کورم آنک محراب کبی قاشی بوکلمنی کرو نظم سجدهٔ شکر کنم وز پی شکرانه روم نثر سجدهٔ شکر ایدم و شکرانه اردنجه کیدم
مراد بودر که اکر بن رمز الهی میلنی و بکا اولان التفاتی کورم سجدهٔ شکر ایدب شکرانه اردنجه اولم بو نعمت جلیله شکر ایدر
و شکرانه اردنجه اولمق اقتضا ایدر نظم خرم آن دم که چو حافظ بتولای وزیر نثر شاد اول وقت در که حافظ کبی وزیر محبتی ایله
نظم سر خوش از میکده با دوست بکاشانه روم نثر مست میخانه دن دوست ایله اوه کیدم مراد بودر که حالیا دیار غربتده
محل عبادتده دوسته طلب قربتده یم کندو دیارمک وزیری بکا رغبت و محبت کوستروب دعوتده در لاجرم خوش در
اول وقت که وزیر محبتنه کیفیت عشق الهیله متکیف اولوب حضرت دوست مقارنتی ایله اوه کیدم وله ایضا
کرچه افتاد ز زلفش کرهی در کارم نثر اکرچه دوشدی آنک زلفندن بر دوکم بنم ایشمده نظم همچنان چشم کشاد از کرمش می دارم
ایجلین کوزن آنک کرمندن طوترم مراد بودر که غیب هویت ذاتدن ایشمه دوکم دوشوب یعنی دنیا عملن تعلیوب
یا عملک اثری ظاهر اولمادی اچلاین کوزم اچلماق یعنی آخرتم فتح اولمق و بکا کشف اولمق امیدن آنک کرمندن
دوترم یا چشم اچلماق آنک کرمندن دوتارم نظم بطرب حمل مکن سرخی رویم که چو جام نثر شنلکه حمل اتمه یوزم قزلغن
که قدح کبی نظم خون دل عکس برون میدهد از رخسارم نثر کوکل قانی عکسی طشره ویریکا عمدن مراد ظاهرده خرم شادلقدن
دکل در بل که کوکل قاننک عکسی طشره اورر خلاصه مراد اهل درد اولانده طرب اولمز دیمکدر نظم پردهٔ مطرب از دست برون
خواهد برد نثر مطرب پردهسی بنی الدن طشره چقره سه کرکدر نظم آه اکر زانکه درین پرده نباشد بارم نثر آه اکر اندن بو
پردهده اولمزسه بنم یولم مراد بودر که واعظ و شیخک پردهٔ الحانی و موعظه و کلامی بنی الدن چقروب ضبط و اختیارمدن
کیدررسه کرکدر آه اکر پردهٔ الهی یه اجازت و یول اولمزسه که کار دنیادن معطل و قرب حضرته محروم اولورم نظم پاسبان حرم
دل شده ام شب همه شب نثر کوکل حرمنک پاسبانی اولمشم کیجه و دوکلی کیجه نظم تا درین خانه جز اندیشهٔ او نگذارم نثر تا بو اوه
آنک فکرندن غیری قومیم مراد بودر که نفع خواطره و دفع خاطره مشغولم دوکلی کیجه تا که خاطر رحمانیدن غیری نسنه
قلبمه اونه حضور ایمیه نظم دیدهٔ بخت بافسانهٔ او شد در خواب نثر بخت کوزی آنک افسانهسی ایله اویقویه واردی
نظم کو نسیمی ز عنایت که کند بیدارم نثر قنی عنایتدن بر یل که بنی اویاندیره مراد بودر که کلمات الهیه و اصطلاحات صوفیه

سویلیوب آنا انسنه فیض اولمیوب خواب غفلتده و پرده حیرتده قالدم قنی برفیض عنایت که بنی بیدار و صاحب حالت ایده
نظم منم آن شاعر ساحر که بافسون سخن نثر بنم اول شاعر ساحر که سوز افسونی ایله نظم ازنی کلکک همه قند و شکر می بارم
نثر قلم قمشدن قند و شکر یاغدرورم مراد کندونک مهارتن بیاندر که ان من البیان لسحرا وان من الشعر لحکمة حسبجه
سحر کلام ایله قلمی قمشدن نیل کبی قند و نبات و شکر کبی آب حیات یغدررر نظم بصد امید نهادیم درین بادیه پای نثر
یوز امید ایله قودق بو بیابانه ایق نظم ای دلیل دل گم گشته فرو مگذارم نثر ای آزمش کوکلک قولاغزی بنی ترک ایتمه مراد بودر که
طریقت بریه سنه چوق امید ایله که بکا فیضان الهی و ولایت نامتناهی و اطلاع کماهی و قربت پادشاهی اولا دیو سلوک ایتدم
لاجرم ای قلب ضاله راهنما اولان بنی ترک ایلمه اولا که بو مقاصده واصل اولم نظم چون منش درگذر باد نمی یارم دید نثر
چون بن انی یل اوغراغنده کورمکه قادر اولمیم نظم باکه گویم که بگوید سخنی با یارم نثر کیمه دیم که بر سوز دیه یاره مراد یلیدن بونده
نفخه ربانیه یا هوای حب حقدر لاجرم مشاهده بنوک ایله اولور بو او مایجوق اکا ایصال خبر و وصول اثر نجه اولور دیمک در
نظم دوش میگفت که حافظ همه رویست و ریا نثر دون کیجه دیمش که حافظ دوکلی روی و ریادر نظم بجز از خاک درش
باکه بود در کارم نثر انک قپوسی طپراغندن غیری کیمک ایله ایشم اولا مراد بودر که دون کیجه وسواس نفسانیتدن سنک کارک
رو و ریادر دوری روح دخی اکا دیدی رو و ریا خلقه ارادت ایچون اولور بنم خود خلقدن غرضم وار و استانه باب حقدن
غیریه ملازمتم یوقدر پس ریادن اولور و له ایضا من دوست دار روی خوش و موی دلکشم نثر بن خوش یوزی و کوکل
چکیجی قیلی سوجیم نظم مدهوش چشم مست و می صاف و بی غشم نثر چشم مستک و صاف و بی غش شرابک حیرانیم مراد بودر که بن شول
شیخه محبتم که انک یوزی بکا خوش کلور زیرا مشایخ دیمشلردر من لم ینفعک لحظه لم ینفعک لفظه و مویدن مراد سلسله طریقتدر
که بنم کوکلم چکه اکا دخی محبتم و چشم مستدن مراد چشم عینه در و عین ذات شی معناسنه در مراد شول شیخدر که مست الهی اولا
و شراب صافدن مراد عشق الهی در و بیغش اولان اولدر که انده شایبه شبهه ریا اولمیه نظم گفتی ز سر عهد ازل یک سخنی بگوی
دیدک که عهد ازل سرندن بر سوز دی نظم ان گه بگویمت که دو پیمانه درکشم نثر اول وقت دیرم سکا که ایکی قدح چکم مراد بودر که
اسرار الهیه سویلکه مست حق اولمق کرکدر زیرا ادراک دنیا ایله غافل مطلق اولور دیر نظم در عاشقی گریز نباشد ز ساز و سوز

عاشقلقده

عاشقلقده قاچمق اولمق اولمز سازدن و یانمقدن نظم استاده ام چو شمع مترسان ز آتشم نثر طورمشم شمع کبی قورقتمه بنی اوددن
مراد عشق الهی و سلوک طریقت آتش ریاضتده یانمق ایله اولور لاجرم بن شمع کبی یانمغه طورمشدر دیمکدر نظم من آدم بهشتیم
اما درین سفر نثر بن جنته منسوب آدمم اما بو سفرده نظم حالی اسیر عشق جوانان مهوشم نثر شمدی ای کبی یکیتلر اسیریم عشقلرنده
مراد روح طرفندن کلامدر که روح دیر من آدم بهشتیم که حضرت عندیت الهیه مقام ایدی اما اول مقامدن
سفر ایدوب بدنه تعلق ایدلدن برو بونده حادث اولان قوای جسمانیه و شهوانیه که هر بری کوزل کوریور مبتلا اولمشدر
نظم بخت ار مدد دهد که کشم رخت سوی دوست نثر بخت اکر مدد ویررسه که چکم اسبابی دوست جانبنه نظم گیسوی حور
گرد فشاند ز مفرشم نثر حور صاچی بلوکی توزسلکربنم دوشک دوشنجک یردن مراد روحک بقیه کلامن حکایتدر که
دیر اگر توفیق الهی مدد ایدرسه دنیادن آخرته رحلت ایدم که ایمان و عمل صالح ایله کیدم حور بکا خدمتکار اولوب
گیسولرن جاروب ایدوب دوشکم یردن توزی سپوروب پاک ایده لر نظم شیراز معدن لب لعلست و کان حسن نثر
شیراز لب لعل معدنیدر و کان حسندر نظم من جوهری مفلس ازان رو مشوشم نثر بن جوهری مفلس اول یوزدن
مشوشم مراد بودر که شیرازده جواهر و معارف سویلیوب خوب طریقت چوقدر اما بن طالب معارفک و راغب
عوارفک صدق و اخلاصده قصوری وار انوکیچون مشوش الحال و متفرق البال اولمشمدر و بو کلامده غیرلره تعریض در که
بن دخی اول معارف عوارف جواهرن سویلینلردن و جمال معنی صاحبیم اما طالب راغب یوقدر نظم ازبسکه
چشم مست درین شهر شد بدید نثر بجه که بو شهرده مست کوزی ظاهر اولدی نظم حقا که می نمی خورم اکنون که سرخوشم
نثر حقا که من ایچمزم شمدی مستم مراد بودر که مست حق اولمش نجه مرشد طریقت بو شهرده ظاهر اولمشدر و بن سلوک
ایتمزسنن انلری کوروب مشاهده لرندن مستم دیوب بوندن دخی تعریض قصد ایدر نظم شهریست پر کرشمه حوران
ز شش جهت نثر بر شهردر ناز نظری ایله مالامال و حوریلر جهات سته دن وار نظم چیزیم نیست ورنه خریدارش شم نثر
بر نسنم یوقدر یوقسه جهات سته مشتریسیم مراد نظر همت اهلی و رمز و حالت صاحبی محبوب طریقت هر طرف شهرده واردر
اما بنده استعداد یوقدر و الا هر برنه مشتری ایدم و بیکدر بوندن دخی مقصود تعریض در که بن بونلردن بری بلکه

غزلیدن بیکریبم اما طالب ومرآت مقابل بو قدر نیتکم دیر نظم حافظ عروس طبع مرا جلوه آرزوست نثر ای حافظ بنم
طبعم عروسنه جولان آرزو در نظم آیینه نذارم ازان آه می کشم نثر بر آیینم یوقدر انوکیچون آه چکرم یعنی آه ایدرم مراد
بودرکه بنم طبعده ارشاد طریقت عرض جمال اتمک آرزوسی واردر اما جالم مشاهده سنه بر آیینه یعنی طالب قابل یوقدر
انکیچون منفعل اولوب آه ایدرم بعض نسخه ده بیت سابقده لفظ حافظ یرینه لفظ حسن واقع اولوب تخلص بیتی
بو واقع اولمش نظم حافظ زتاب فکرت بی حاصلان بسوخت نثر حافظ بی حاصللر حرارتی فکرندن یاندی نظم
ساقی کجاست تا زند آبی بر آتشم نثر ساقی قانده در تا بر صو اوره بنم آتشمه مراد بودرکه بی حاصللر و ناقابللر وار در انلره
ارشاد وتعلیم فکری بکا حرارت ویردی اول حرارتدن یاندم بر واعظ پیر پندکوی قنی که بنم آتشمه نصیحت وتسلیت
صوین اوروب تسکین ایدب منطفی قیله وله ایضا ما بر آریم شبی دست و دعایی بکنیم نثر بر کیجه ال قالدورەلم
بر دعا ایده لم نظم غم هجران ترا چاره زجایی بکنیم نثر سنک هجرانک غمنه چاره بر یردن ایده لم مراد بوندن
عقلک روحه خطابن بیاندرکه دیر براکیمز بر کیجه ال قالدرب حضرت حقه دعا ایلیوب سنک اول حضرتدن مهجور
اولدوغنک غمی چاره سن جناب حقدن ایده لم که ان ربکم حی کریم یستحیی من عبده اذا رفع الیه یدیه ان یردهما صفرا
موجبنجه اجابت دعا ایدر نظم دل که بیمار شد از دست رقیبان مددی نثر کوکل که خسته اولدی بو لداشلرالندن
بر مدد نظم تا طبیب اش بسر آریم و دوایی بکنیم نثر تا بر طبیب کتوره لم انک باشنه بر دوا ایده لم مراد بودرکه عقل
روحه دیر کوکل خسته اولدی نفسک وقوای نفسانیه نک وشیاطین جن وانسک الندن بکا مدد ایدب موافقت
قل که انک باشنه بر طبیب دین کتوروب علاج ایده لم نظم آن که بی جرم برنجید به تیغ ام زد و رفت نثر اول که
کناهسز رنجیده اتدی و بر قلیچ ایله بنی اوردی وکتدی نظم باز رش آرید خدارا که صفایی بکنیم نثر کرو کتورک
انی اللّه ایچون که بر صفا ومصافا ایده لم مراد بوندن عقلک قوای روحانیه یه خطابن ذکردرکه دیر اول کمسه
نفس دربنم کناهم یوغیکن الجندی بکا عصیان قلیجن اوروب هوایه تابع اولوب کتدی آنی کیر وکتورمکا سعی ایدک که صلح
مصافات وما بینمز اصلاح ایده وز نظم مدد از خاطر رندان طلب ای دل ورنه نثر مدد ی رندلر خاطرندن استه

ای کوکل یوقسه نظم کار صعبست مبادا که خطایی بکنیم نثر مشکل اشدر اولمیه که بر خطا ایده وز مراد عقلک قلبه خطابن
بیاندرکه دیر بر مددی مخلصلوللردن استه که وصول الی اللّه مشکل اشدر اولمیه که خطا ایدب مقصود ومطلوبدن
محروم قلاوز نظم در ره نفس کز و سینه ما بتکده بود نثر نفس یولنده که اندن بزم سینه مز کلیسا ایدی نظم
تیر آهی بکشاییم وغزایی بکنیم نثر بر آه اوقن اچالم و بر غزا ایده لم مراد بودرکه عقلک روحه یا قلبه خطابن ذکردر
که دیر نفس یولنده سینه مز کلیسایه دونوب دنیا صنملری وتصویرلری ایله طولمش در پس تیر آه چکوب غزا ایدب نفسی
هلاک وسینه پاک ایده لم نظم خشک شد بیخ طرب راه خرابات کجاست نثر قورودی نشاط کوکی میخانه یولی قانده در
نظم تا دران آب هوا نشو نمایی بکنیم نثر تا اول آب وهواده بتمک وبیومک ایده وز مراد فرح ودین ونشاط و
یقین کوکی خشک اولدی خانقاه یولی قانده درکه تا انده وارب شجرۀ سرور دینه بتمک وزیاده لک میسر اوله
نظم سایه طایر کم حوصله کاری نکند نثر قور ساغی الکک قوشک کولکاسی بر ایش اتمز نظم طلب سایه میمون و
همایون بکنیم نثر بر همانک مبارک کولکاسن طلب ایده لم مراد شیخ ناقص سایه سنده فایده اولمز بر شیخ کامل ظلنی استیه لم
دیکر نظم دلم از پرده بشد حافظ خوش لهجه کجاست نثر کوکلم پرده دن کتدی خوش سوزلو حافظ قنی نظم تا بقول وغزلش
ساز ونوایی بکنیم نثر تا انک سوزی ایله وغزلی ایله بر دوزن ونوا ایده لم مراد معارف الهیه وکلمات لطیفه ایله قلبی پرده
نظام احواله کتوره لم دیکر وله ایضا ما ز یاران چشم یاری داشتیم نثر بز یاراندن یارلق امیدن که طوتردق نظم
خود غلط بود انچ من پنداشتیم نثر غلط امش اولکه بز که صنوردق مراد بودرکه عقل وروح دیرلر بز نفسدن وقوای
بدنیه دن بزه طاعتده موافقت ومشارکت امیدن ایدر ایدک بزم ظنمز غلط امش انلر بزه مظاهرت ومعاونت
اتمیوب عداوت ومخالفت اتدیلر نظم تا درخت دوستی کی بر دهد نثر محبت اغاجی قچن یمیش ویرر نظم حالیا رفتیم و
تخمی کاشتیم نثر بز کتدک شول حالده که تخمی اکدک مراد بودرکه روح وعقل دیرلر عشق الهی جوان ایکن کرک ایمش بز انی بیرلک
زماننه قودق پس محبت الهی یه شجره سی بجه یمیش ویررکه بز تخم اکدکمز زمانده آخرته کتدک نظم نکته ناروفت وشکایت
کس نکرد نثر نکته لر کتدی کمسه شکایت اتدی نظم جانب حرمت فرو نکذاشتیم نثر حرمت جانبن ترک اتمدک مراد بودرکه نفسدن

وقوای بدنیه‌دن نیجه شکایت ایدجک عللر واقع اولدی بزدن برفر شکایت اتمدک یاران حرمتن ترک ایلمدک نظم
کفت وکو آیین درویشان نبود نثر دیمک واینمک درویشلر رسمی دکلدر نظم ورنه باتو ماجراهای داشتیم نثر
یوخسه سنکله ماجرالرمز وار ایدی مراد روحک وعقلک نفسه خطابن بیانیدر که دیرلر شکایت درویشلک عادتی دکلدر یوخسه
بزم سندن چوق شکایتمز محلی واردر نظم شیوه چشمت فریب جنگ داشت نثر سنک کوزک شیوه سنک جنک
الدامسی وار ایمش نظم ماندانستیم وصلح انکاشتیم نثر بز بلمدک صلح ظن اتدک مراد بودر که عقل وروح نفسه دیرلر سنک
محاسن جهانه نظرک عین عبرت ایله صنع حضرت مشاهده سی صورتده اول دکل نظر شهوت وعین نفسانیت ایمش نظم
کلبن حسنت نه خود شد دلفریب نثر سنک حسنک فدانی کندودن کوکل الداجی اولدی نظم مادم همت بر وبکماشتیم نثر
بز همت نفسنی انوک اوزرنه حواله اتدک مراد روح وعقل نفسه سنوک حسنک الدانمز مجرد اندن حادث اولمش دکل در
بزدن نفس همت واکا موافقت اولدی انوکیچون کوکلمز اکا الدندی دیمکدر نظم کفت خود دادی بما دل حافظا نثر دیدی
کندک ویردک بزه کوکلی ای حافظ نظم ما محصل برکسی نکماشتیم نثر بز محصل کمسنه اوزرنه حواله اتمدک جبر اتدک وله ایضا
مرحبا طایر فرخ پی وفرخنده پیام نثر مرحبا ای ایری مبارک خبری بختلو نظم خیر مقدم چه خبر یار کجا راه کدام نثر صفا کلدک نه خبر
یار قنده یول قنقی در مراد شول شیخ قادمه خطابدر که قدمی مبارک کلامی بختلو اولا پس اکا مرحبا دیوب توصیف ایدب دعا
ایدکدن صکره خبر الهی صورب وصول الی الله قنده اولور طریقی قنقی در دیر نظم یارب این قافله را لطف ازل بدرقه باد
نثر یارب بو قافله‌یه لطف ازل قولاغوز وبکجی اولسون نظم که ازو خصم بدام آمد ومعشوق بکام نثر که اندن خصم طوزاغه کلدی
ومعشوق مراده مراد اصحاب طریقه دعا ومدحدر که دیر بو قافله‌دن نفس دشمن محبوس اولوب ووصول محبوب متیسر
اولدی نظم ماجرای من ومعشوق مرا پایان نیست نثر بنم ماجرام ومعشوقمه نهایت یوقدر نظم هرچه آغاز ندارد نپذیرد
انجام نثر هرنسنه که ابتداسی اولمیه انتها قبول اتمز مراد حضرت حقک ازلی وابدی ایدوکن بیان در نظم زلف دلدار
چو زنار همی فرماید نثر زلف محبوب چو زنار بیورر که نظم برو ای خواجه که شد بر تن من خرقه حرام نثر یوری ای خواجه که
بزم کودمزه خرقه حرام اولدی مراد بودر که غیب هویت ذات وما امروا الا لیعبد والله مخلصین له الدین موجبجه کمال اخلاص

امرایدرکه

امرایدرکه ملامتیه صورتنده اولوب لباس طایفه صوفیه مزا اولمیه لاجرم بزه خرقه وشکل صوفی حرام در نظم مرغ عرشیم که همی
در رسد از سدره صفیر نثر عرش قوشیم که ایرشیور سدرة المنتهی‌دن آواز نظم عاقبت دانه خال تو فکندم در دام
نثر عاقبت سنک خالک دانه سی بنی آغه دوشردی مراد روحک نفسه خطابن ذکردر که بنم مقامم حضرت عندیت الهیه
وعرش اعلا ایدی ودایما الهام جبرئیل بکا ایرشیوردی تا سنک حسنک حبی بنی دام دنیایه وقید ماسوایه کرفتار ایتدی
نظم کل ز حد برد تنعم ز کرم رخ بنمای نثر کل حددن ایلیدی تنعمی کرم ایله بکا یکاقی کوستر نظم سرو مینازد خوش نیست
خدا را بخرام نثر سرو کوکو ونور خوش دکلدر الله ایچون صالن مراد اهل کبر ومدعی‌دن مدعی تن پرورلکی حددن اشردی ای شیخ
مخلص ومرتاض یوزک کوستر که سیمای صلاحی کورسون واهل منصب اولان نازتنجتر ایدر وانک نازو تعظیمی خوش دکلدر
که مست دولت اولوب فانیه اعتماد ایدب مغرور اولوب لاجرم ای شیخ علو درجه کوستر که مرتبه باقیه‌در رغبتمز
بوکادر نظم چشم خون بار مرا خواب چه در خور باشد نثر بنم قان یغدرجی کوزومه اویخو نه لایق اولور نظم من له یقتل
داء ذنف کیف ینام نثر شول کمسنه در هلاک ایدرکه مرض لازمی اولا نیجه اویور مراد منطوقدن ظاهردر نظم تو ترحم
نکنی بر من مسکین کفتم نثر سن مرحمت اتمزسن بن مسکینه دیدم نظم ذاک دعوای وها انت وتلک الایام نثر بو بنم دعوام
واشته سن وبو ایام مراد روحک نفسه خطاب وعتابن بیانیدر که سندن بکا مرحمت کلمسه کرکدر وبو دعوامک صدقی
زمان ایله ظاهر اولور دیر نظم حافظ ار میل با بروی تو دارد شاید نثر حافظ اکر سنک قاشکه میل ایدرسه یرار نظم
جای در کوشه محراب کنند اهل کلام نثر کلام ارن محراب کوشه سنده ایدرلر کلام اهلی مراد حافظ رمز الهی‌یه مایل اولسه
براشر که اهل کلام محل رمزده اولورلر دیک در وله ایضا ما بی غمان مست دل از دست داده‌ایم نثر بز غمسز مست کوکلی
الدن ویرمشزدر نظم همراز عشق وهمنفس جام باده‌ایم نثر عشق همرازی وشراب قدحی همنفسی‌یوز مراد بودر که بز
دنیا غمسز مست حق اولوب اهل عشقله وقلب شیخ یادمان شیخله همنفس اولمشزدر نظم بر ما بسی کمان ملامت کشیده‌اند
بزم اوزرمزه چوق ملامت یایین چکمشلردر نظم تا کار خود ز ابروی جانان کشاده‌ایم نثر تا اشمزی جانان قاشندن
اچمشزدر مراد بودر که بز رمز حق واسرار الهیه سویلیوب اندن عمل وخبر کشف اتدوکمز ایچون اهل ظاهر وعوام الناس بزه

طعن وملامت یاپن چکوب چوق دخل وتشنیع اتمش لردر نظم ای دل تو دوش داغ صبوحی کشیدهٔ نثر ای دل سن دون کیجه
شراب صباح چکوب سن یعنی سن صباح وقتنده شراب ایچر کبی بنم داغ دردم وار دیو آه وواه چکرسن نظم ما آن شقایقیم که
با داغ زاده ایم نثر اول شقایق ایزکه داغ ایله توکد اتمشزدر مراد بودرکه ای اهل کشف دیو دعوا ایدن دون کیجه یعنی زمان
قال وبلی دن برو داغلر چکیوب صباح شرابن ایچر کبی داغ دردایچون آه چکمشسن دربزی کورکه داغ عشقی عالم الهی دن
بیله کتورمشزدر نظم پیر مغان زتوبهٔ ما کر ملول شد نثر پیر مغان اکر بزم تو بمزدن ملول اولدی ایسه نظم کو باده صاف کن که
بعذر ایستاده ایم نثر دی شرابی صاف قل که عذره طورمشزدر مراد بودرکه بز طریقتدن رجوع ایدب اهل دنیا مسلکنه سالک
اولدغمزدن شیخ رنجیده خاطر ایسه اکا دی که عشق حقی احضار ایتسون که بز رجوعدن رجوع ایدب کروطریقته سلوک ایدب
حضور شیخه وارب عذر اتمکه طورمشزدر نظم کار از تو می رود مددی ای دلیل راه نثر ایش سندن کیدر مدد ایت ای یول
قولاغزی نظم انصاف می دهیم که از ره فتاده ایم نثر انصاف ویرورزکه یولدن دوشمشزدر مراد مرشد طریقت اولا
تضرع درکه دیر ایش سنک سببک ایله ایلر وکیدر بر مدد قیل که بز انصاف ایدرزکه یولدن خروج اتمشزدر نظم چون لاله می
مبین وقدح درمیان کار نثر لاله کبی شراب کورمه قدح ایش اورتاسنده نظم این داغ من که بر دل پرخون نهاده ایم نثر
بو داغی کورکه قان ایله طولو کوکله قومشزدر مراد بودرکه عمل اورتاسنده لاله کبی قرمزی شرابی وقدحی وارکورمه یعنی ظاهر مزه
ناظر اولوب تنعم وعشرتده صانمه بلکه لاله کبی پرخون کوکلمزده داغ وار در آنی کور نظم گفتی که حافظ این همه رنگ وخیال چیست
دیدک که ای حافظ بو دکلو رنک وخیال ندر نظم نقش وغلط مخوان که تمام لوح ساده ایم نثر غلط نقش اوقمه که تمام نقش
ساده یوز مراد بودرکه اشعار مده رنک ولطافت وخیال وصنعت کورب طریقت وحقیقتدن عاری شاعر با مرظن اتمه بلکه تصنع و
تکلف دن خالی قلب سالک طریقت وطالب حقیقت مرد فردم وله ایضا بزن بر دل زنوک غمزه تیرم نثر اورکوکلمه غمزه شیوه سندن
اوق نظم که پیش چشم بیمارت بمیرم نثر که سنک خسته کوزک اوکنده اولم مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیر بکا عین عنایتکدن تیر
ریاضت اورتا سنک ذات مرتاضنک اوکنده نفسانیتم میت اولوب روحانیتم حیات ابدیه بولا نظم نصاب حسن در حد کمالست
نثر سنک حسنک نصابی حد کمال ده در نظم زکاتم ده که مسکین وفقیرم نثر زکات ویر بکا که مسکین وفقیرم مراد شیخ کامل سن

ومنه

ومنه فاد سن بکا همت قل که مستحق دیمکدر نظم من آن مرغم که در شام وسحرگاه نثر من اول قوشم که هرشام وسحرگاه نظم
زبام عرش می آید صفیرم نثر عرش طامندن کلور بکا آواز مراد یوقاروده برکره دکر اولنمشدر یا الهام ملکی کلور دیمکدر یا کلام
جبرئیل یا وحی روحانی کلور دیمکدر نظم قدح پر کن که من در دولت عشق نثر قدحی طولدر که من عشق دولتنده نظم
جوان بخت جهانم گرچه پیرم نثر جهان جوان بختیم کرچه پیرم مراد شیخدن طلب فیض ایدب وارشاد وریاضت
طلب ایستوب کندونک استعداد فیض وریاضتنه تحملن بیاندر نظم چنان پر شد فضای سینه از دوست نثر ایله
طولمش در سینه میدانی دوستدن نظم که فکر خویش گم شد از ضمیرم نثر که کندو فکرم کم اولدی خاطردن مراد غلبهٔ عشقی
بیاندر که صدرم دوست ایله شویله مالامال اولمشدر که کندو فکرمدن خالی اولمشم نظم مبادا جز حساب مطرب و می نثر
اولماسون مطرب وشراب حسابندن غیری نظم اگر حرفی کشد کلک دبیرم نثر اگر بر حرف چکرسه کاتبم قلمی مراد بودرکه
بنم اعمالم دفترنده مرشد عشق الهی حسابندن غیری اولماسون اکر کراما کاتبین بر حرف چکرسه نظم در آن غوغا که
کس کس را نپرسد نثر اول غوغاده که کمسه کمسه‌یه صورمز نظم من از پیر مغان منت پذیرم نثر بن پیر مغاندن منت قبول
ایدیجی یم مراد بودرکه عرصهٔ قیامتده واول محل خوف وحیرتده نفسی نفسی دنلدکی حالتده بن شیخ طریقتدن شفاعت
کورب وسالک طریق حق اولدوغم ایچون سلامت بولوب شیخدن منت قبول اتمش کرکدر نظم چو طفلان تا کی ای زاهد
فریبی نثر اوغلنجقلر کبی قچنه دک خدعه ایدرسن نظم بسیب بوستان وشهد وشیرم نثر بوستان الماسی وبال شهدی ایله
مراد بودرکه زاهد جنت نعیمنه ترغیب ایدر اما عاشقه جمال یار کرک لاجرم اکادیرنی اوغلانجقلر کبی نیجه برالدارسن بکا
نعیم جنت کرکمز جمال حق کرک بیت عرفات عشق بازان سر کوی یار باشد بطواف کعبه زین در نروم که عار باشد
نظم زاهدک کوکلنده جنت عاشقک دیدار یار هر کشینک لاجرم باشنده بر سوداسی وار نظم قراری کرده ام
با می فروشان نثر بر قرار اتمشمدر شراب صاتیجیلر ایله نظم که روز غم بجز ساغر نگیرم نثر که غم کوننده قدحدن غیری
طوتمیم مراد شراب صاتیجیلردن علما طریقتدر که انلردن حاصل اولان علم ومعرفت بکا بونی مقرر اتدردی که غم کلدکده
واستعینوا بالصبر والصلوة حسبجه عبادته مشغول اولم نظم خوشا آن دم که استغنای مستی نثر خوش در اول دم که مستلک

استغناسی نظم فراغت بخشد از شاه و وزیرم نثر فراغت بغشلیا شاهدن و وزیردن بکا مراد بودر که عشق حقه و عمل آخرته
شویله متوجه و مستغرق اولمکه اهل دنیادن بالکلیه فراغت ایدم شعر رضیت من الدنیا بقوت شملة وشربة ماء کوزها
متکسر نظم من آن که بر کرفتم دل ز حافظ نثر من اول وقت یوقوطدم کوکلی حافظدن نظم که ساقی کشت یار نازکرم
نثر که ساقی اولدی ناچار یعنی ضروری اولان یار بکا مراد بودر که نفس امّاره دیرین اول وقت حافظک اضلالندن
امید کسدم و قطع تعلق ایتدم که اذا اراد الله بعبد خیرا جعل من نفسه واعظا موجبنجه نفس لوّامه بلکه مطمئنه اکا عشق الهی
ایچردی و شهوات مطالبات دنیادن کچوردی نظم فراوان کنجها در سینه دارم نثر وافر خزینه لر کوکسمده واردر
نظم اکرچه مدعی بیند حقیرم نثر اکرچه مدعی بنی حقیر کورر مراد بودر که علوم معارفدن و فنون عوارفدن
وکشف حقایقدن و فیض دقایقدن صدرمده خزینهٔ کثیره واردر اکرچه بنی مدعی و منکر و دشمن متکبر
حوز و حقیر و ذلیل کورر وله ایضا من ترک عشق بازی و ساغر نمی کنم نثر بن عشق بازلغی و قدحی ترک
اتمزم نظم صد بار توبه کردم و دیگر نمی کنم نثر یوز کره توبه ایلدم دخی ایلمزم مراد بودر که بن عشق الهی عملن و صفای
قلب ترکن اتمزم و طلب دنیا و ماسوا قلمازم یوز کره بو عملدن رجوع ایدب یعنی سالک طریقت ایکن طالب دنیا
و تابع سوا اولدم بر دخی اتمزم نظم باغ بهشت و سایهٔ طوبی و قصر حور نثر جنت باغنی و طوبی کولکاسنی
و حور قصرنی نظم با خاک کوی دوست برابر نمی کنم نثر دوست محله سی طپراغنه مقابل یا کامساوی اتمزم مراد
نعیم جنانی قربت درکاه حقک دنی مرتبه سی مقابلی و برابری قلمزم دیمکدر نظم تلقین درس اهل نظر یک اشارتست
نثر اهل نظرک درس تلقینی بر اشارتدر نظم کفتم کنایتی و مکرر نمی کنم نثر بر کنایت دیدم تکرار اتمزم مراد بودر که اهل نظر
اولوب حقی کورنلرک درس تلقینی بر اشارتدر یعنی الف دیرلر احد دیرلر نظم کس کفت مرا علم لدنی هوس است
تعلیم میکنیم اکر دست رس است کفتم که الف کفت دیگر کفتم هیچ در خانه اکر کس است یک حرف بس است نظم
شیخم بطیره کفت برو عشق کن ترک نثر برو قوجه بکا غضب له دیدی یوری عشقی ترک قیل نظم محتاج جنک نیست برادر نمی کنم نثر
جنکه محتاج دکلدر قرداشم اتمزم مراد بودر که بکا بر دنیا قوجاسی غضبله عشق حقی ترک قیل و طلب دنیا ایله دیدی

بن اکا

بن اکا دم جنک حاجت دکلدر قرداشم اتمزم نظم این تقویم تمام که با شاهدان شهر نثر بو تقوی بکا تمامدر که شهر
محبوبلری ایله نظم ناز و کرشمه بر سر منبر نمی کنم نثر ناز و کوز اوجیله بقاغی و کوز قیپمغی منبر باشی اوزره اتمزم
مراد بودر که بکا بو زهد و تقوی که منبر اوزرنه چیقن واعظ کبی شهر محبوبلرینه ناز و اشارت اتمزم نیتکم بر واعظ
عشق الهی فاش اولنمق کرک دیوب مجلس وعظ قرشوسنده اولان بر محبوبه رمز ایدب دیمش نظم بعد از امروز آشکارا
دوست می دارم ترا نثر از تو چون پوشم که پیدا دوست می دارم ترا نظم مرکز نمی شود ز سر خود خبر مرا نثر مرکز کندو باشمدن
خبرم اولمز بنم نظم تا در میان میکده سر بر نمی کنم نثر تا میخانه اورتاسنده باش قالدرمیم مراد بودر که مشاغل دنیایه
و مصالح غیره مشغول اولانلر کندو باشندن خبری اولمیوب کندو تدبیرندن غافل اولور اما خانقاهده مراقب
اولوب جانب حقه متوجه اولان کناهن تذکر ایدب استغفار له تدبیر و کندو باشی ایچون فکر آخرت ایدر نظم ناصح
بطنز کفت حرامست می مخور نثر نصیحت ایدیجی طعن ایدی حرامدر شراب ایچمه نظم کفتم بچشم و کوش بهر خر نمی کنم نثر
دیدم کوزی قولاغی هر خره اتمزم مراد بودر که اهل دنیا ناصحی کاسب ماله و اهل عیاله عشق الهی حرامدر سن کاسب مال و
اهل عیال سن اندن فراغت قیل دیدی بن دیدم بو دیدکک حرج و بای احمق و عریض القفا فعلی و قولیدر بن هر بر دنی و
نادانه کوکل جهانه کوز و قولاغ طوتمزم نظم حافظ جناب پیر مغان جای دولتست نثر ای حافظ پیر مغان اوی
طرفی دولت یریدر نظم من ترک خاک بوسی این در نمی کنم نثر بن بو قبو طپراغن اوپمک ترکن اتمزم مراد بودر که
اهل الله و مرشد راه جنابی و نعم باب الثانی که دولت آخرت یریدر لاجرم بن اول باب ترابن اوپمکی ترک اتمزم اول
بابی قویوب باب اهل دنیایه کیتمزم وله ایضا ما حاصل خود در سر میخانه نهادیم نثر کندو حاصلمزی میخانه سوداسی
اوجنده قودق نظم محصول دعا در ره جانانه نهادیم نثر دعا محصولنی جانانه یولنده قودق مراد بودر که اول بر حاصلمزه
مشغول اولور ایدک شمدی خانقاه عملنه مشغول اولدق و محصول نتیجه دعا اولا دنیا ایدی شمدی لا اشتلمنک
الا آیاک حسبنجه حضرت مولادر نظم در خرمن صد زاهد و عابد زند آتش نثر یوز زاهد و عابد خرمننه اود اورر نظم
این داغ که ما بر دل دیوانه نهادیم نثر بو داغی که بز دلو کوکله قودق مراد بودر که زاهد و عابد یابس مزاج اولور وصول

محبوب الکاشفت ایله حصول بولور اما سالک عاشق تیز جک واصل اولور لاجرم حاصلی سریع الاصول اولدوغیچون یوز اوبدوکی
عابدک محصولنی اوفا ایدب کالعدم قلور **نظم** سلطان ازل گنج غم عشق بما داد **نثر** عشق سلطانی غم عشقی خزینه سن
بکا ویردی **نظم** تا روی درین منزل ویرانه نهادیم **نثر** یوزی بو منزل ویرانه یه دوتدق مراد حضرت حق غم خزینهٔ غم عشقی
ویردی شول وقتده که ویرانهٔ دنیایه توجه اتدک دیمکدر **نظم** در خرقه ازین بیش منافق نتوان بود **نثر** خرقه ده بوندن
زیاده منافق اولمغه کوج تیمز **نظم** بنیاد شش ازین شیوهٔ رندانه نهادیم **نثر** انک بنیادن بوندن اوتوری شیوهٔ رندانه دوتدق
مراد خرقه یه مناسب عمل اولمایجق منافق ظاهر باطن موافق اولمق لازم اولور لاجرم زیاده منافقانه وضع اولور بونک ایچون
بز خرقه پوش اولمیوب خرقه بنیادن رندانه قلدق که ملامتیه وار عامیانه لباس کیدک دیمکدر **نظم** در دل ندهم ره پس ازین
مهربتان را **نثر** کوکله یول ویرمز بوندن صکره بتلر محبتنه **نظم** مهر لب او بر در بتخانه نهادیم **نثر** انک لبی مهرنی بتخانه قپوسنه
قودق مراد بودر که قلبمه محبوبلر صورتلری و تماثیل دنیا بتخانه یه دونمش ایدی بمدی کرو انلرک محبتنی قلبمه کرمکه قومزم که
ما هذه التماثیل التی انتم لها عاکفون موجبنجه کلام حقدن بو خانه قپوسنه مهر اورمشدر **نظم** آن بوسه که زاهد زپیش دست بما داد
نثر اول بوسه که اندنصکره زاهد بزه ال ویرمش ایدی **نظم** از روی صفا بر لب پیمانه نهادم **نثر** صفا یوزندن قدح اغزنه
قودق مراد بودر که سلوکدن زاهد یعنی اعراض قلن بزی اوپوب اذن صکره الن صوندب بکا ارشاد قلدیمش ایدی
اول بوسه بز شیخ اغزنه قودق که انک اغزن اوپدک نفسانیت و شهوتله اولان بوسه ترک اتدک **نظم** المنة لله که
چو ما بیدل و دین شد **نثر** منت الله که بزم چلیین بی دل و دین اولدی **نظم** آن را که خرد پرور و فرزانه نهادیم **نثر** آنی که عقل
تربیت ایدیجی و حکیم قودق مراد بودر که شول کمسه که بزا کامرنی عقل و حکیم عالم دیر ایدک عشق الهیدن تلذذ ایدوب
بز چلیین قلبی کیدب و دین اهلی دنیاییی وحب ماسوایی ترک ایدب منت الله که بز مله همحال اولدی **نظم** چون میرود این
کشتی سرگشته که آخر **نثر** نیجه کیدر بو باشی دونمش کمی که آخر **نظم** جان در سر آن گوهر یکدانه نهادیم **نثر** جانی اول گوهر یکدانه سوداسنده
قودق مراد طالب حق فرد و راغب صمد احد اولان دریای طلبده سرگردان گرداب دوشمش کبی قالقوب چیقمز دیمکدر **نظم**
قانع بخیالی ز تو بودیم چو حافظ **نثر** بر خیاله قانع ایدک سندن حافظ کبی **نظم** یا رب چه گدا همت و بیگانه نهادیم **نثر** عجب یازقی

نکدا همت و یا د طبیعت ایمشز مراد بودر که وصول حقدن بر خیاله قانع اولان لدا همت و بیگانه طبع دلاجرم علو الهمة من الایمان
حسبنجه بلند همت و آشنا طبیعت اولمق کرک در **وله ایضا** خیال روی تو در کارگاه دیده کشیدم **نثر** سنک یوزک
خیالمی کوز کارگاهنده چکدم یعنی یازدم **نظم** بصورت تو نگاری ندیدم و نشنیدم **نثر** سنک صورتکده بر نگار نه کوردم نه
اشتدم مراد تصورمده حضرت حقی عینمده مشاهده ایدر کبی ملاحظه ایدرم اما بر وجهله تصور حصول صورت اولور که هیچ بر
صورت خوب اکا بکزمز **نظم** امید خواجگیم بود بندگی تو جستم **نثر** بنم افندیلک امیدم وار ایدی سکا قول اولمق استدم
نظم هوای سلطنتم بود خدمت تو گزیدم **نثر** بنده سلطنت هواسی وار ایدی سنک خدمتک اختیار اتدم مرا حضرت حقه
قول اولمق افندیلک سرمایه سی و اکا خدمت سلطنت در دیمکدر **نظم** اگر چه در طلبت همعنان باد شمالم **نثر** اگر چه سنک طلبکده
شمال یلی همعنانیم **نظم** بگرد سرو خرامان قامتت نرسیدم **نثر** سنک قامتنک صالنجی سروی توزنه یا کراکنه ارشمدم مراد مرتبه
دکلو سرعت اولسنه یسرفی اتدنهایتی توزنه و قربنه ارشلمز دیمکدر **نظم** امید در سر زلفت بروز عهد ببستم **نثر** سنک
زلفک وجنه امیدی عهد کوننده بغلدم **نظم** طمع بدور دهانت ز کام دل ببریدم **نثر** سنک دهانک دورنده طمعی کوکل مرادندن
کسمدم مراد بودر که الست بربکم کوننده غیب هویته امید بغلدم کلام الهی دورنده و انک مضمونی عملنده مراد و صولدن
طمعی کسدم که بیو رمشدر و الذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا **نظم** کناه چشم سیاه تو بود و گردن دلخواه **نثر** سنک قره کوزکک
وکوکل دیلکی بوینینک کناهی ایدی **نظم** که من چو آهوی وحشی ز آدمی ببریدم **نثر** که بن وحشی آهو کبی آدمیدن کسلدم مراد ذات
مستوره جذب ایدب و میل قلبم اکا اولوب مجنون صفت خلقدن عزلت قلدم که الاتصال بالحق بقدر الانفصال من الخلق **نظم**
ز شوق چشمهٔ نوشت چه قطرها که فشاندم **نثر** سنک طتلو چشمهک شوقندن قطره کبی که صچدم **نظم** ز لعل باده فروشت چه عشوها
که خریدم **نثر** سنک شراب صاتیجی لعلکدن نه شیوه که الدم مراد وحی روحانی شوقندن چوق اغلدم و کلام الهی ذوقندن چوق معنی
اکلدم دیمکدر **نظم** ز غمزه بر دل ریشم چه تیرها که گشادی **نثر** غمزه دن یارلو کوکله نه اوقلر که اتدک **نظم** ز غصه بر سر کویت
چه بارها که کشیدم **نثر** غصه دن سنک محلک باشی اوزره نه یوکلر و نه تحفه لر چکدم مراد نفسانیتم قدری ایچون التفات چوق
واقع اولوب نفسمدن و شیاطیندن اولان غصلرم اول درگاهه چوق عرض اولمشدر دیمکدر **نظم** ز کوی یار بیار ای نسیم

صبح غباری نثر یا محله سندن کتورای صبح یلی بر توز نظم که بوی جان خود آخر ازان تراب شنیدم نثر کندو جانم قفوسن اول
آخر اول طراقدن دویدم مراد نفحهٔ ربانیه دن اثر عالم الهی طلبی درکه رایحهٔ جان اول اثردن طویلور زیرا روح اول عالمدندر
نظم چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی نثر غنچه کبی باشم اوزره انک محله سندن کچدی بریل نظم که پرده بر دل مسکین
ببوی او بدریدم نثر که پردهٔ مسکین کوکل اوزره انک قفوسی ایله یرتدم مراد غنچه سحریلدن یقاسن چاک ایدر بن دخی نفحهٔ
ربانیه کلدوکدن پردهٔ یرتب عاشق فاش اولورم دیمکدر نظم بخاک پای تو سوگند نور دیدهٔ حافظ نثر سنک خاک پایکه یوکره
حافظک کوزی نورنک اندی نظم که بی فروغ رخت باچراغ دیده نه دیدم نثر که سنک یکاغک ضیاسنسز کوز چراغیله
کورمدم مراد تجلی جمال اولمینجه ظاهر کوزی مشاهدهٔ حقیقت اتمز واشیایی کماهی کورمز دیمکدر و له ایضا مادرین درنه
پی حشمت وجاه آمده ایم نثر بز بو قپویه اولولق منصبی ایچون کلمشز دکولز نظم از بد حادثه اینجا به پناه آمده ایم نثر حادثه
یرمزدن بوریه صغنمغه کلمشزدر مراد باب حقه صوفی وشیخ اولمق عظمت اعتباری ایچون کلمدک نفس وهوا وشیاطین
ودنیا حادثه لرنک یرمزدن صغنماغ ایچون کلدک دیمکدر نظم بیت چو بدیدیم که ما غرق گناه آمده ایم سر بدر پیر مغان بهر پناه آمده ایم
نظم ره رو منزل عشقیم وز سرحد عدم نثر عشق منزلنک یولجیسی یوز وعدم سرحددن نظم تا باقلیم وجود این همه راه
آمده ایم نثر تا وجود اقلیمنه بودکلو یولدن کلمشزدر مراد عالم الهیدن عاشق حق اولوب کتم عدمدن عالم کونه بودکلو مسافه
قطع ایدب کلدک دیمکدر بیت گرچه از دایرهٔ عقل برونیم ولی   در ره عشق بسی سالک راه آمده ایم نظم سبزهٔ خط تو
دیدیم وزبستان بهشت نثر سنک خطک سبزه سن کوردک وجنت بوستانندن نظم بطلبکاری آن مهرگیاه آمده ایم نثر
اول محبت اوتی طلبی ایشی ایچون کلمشزدر مراد وعلّم آدم الاسماء کلها حسبنجه صلب آدمده بهشت مکرمده ایکن علم الهی
مشاهده ایدب انک تکمیلی ایچون دنیایه کلدک دیمکدر بیت بخط سبز تو مهر دل من شد زاید   از پی چیدن آن مهرگیاه آمده ایم
نظم با چنین گنج که شد خازن او روح امین نثر تا بو نجلین خزینه که انک خزینه داری جبرئیل اولدی نظم بگدایی بدر
خانهٔ شاه آمده ایم نثر دلنجیلک ایله شاه اوی قپوسنه کلمشزدر مراد قرآن ووحی الهی که انک خزینه داری جبرئیل امین در
بزانی دلنمک ایچون یعنی وحی قلبی وکشف الهی والهام ملکی طلبی ایچون درگاه حقه ومحل عبادته کلمشزدر دیمکدر بیت

هرکه

هرکه منصب طلبد خدمت سلطان بکند   یا بی جاه ابد تا در شاه آمده ایم نظم لنگر حلم تو ای کشتی توفیق کجاست نثر
سنک حلمک لنکری ای توفیق کمیسی قنده در نظم که درین بحر کرم غرق گناه آمده ایم نثر که بو کرم دکزنه گناه غرقی ایچون کلمشزدر
مراد توفیق الهی کمیسی لنکر حلم صاحب بحر کرمده قرار ایلیوب مستغرق گناه اولنلره نجاة طلبیدر بیت ما امید کرم و فضل خدا
میداریم   گرچه در بحر خطا غرق گناه آمده ایم نظم آب رو می رود ای ابر خطاپوش ببار   یوز صویی کیدر ای خطا پوچی
سحاب یاغدر نظم که بدیوان عمل نامه سیاه آمده ایم نثر که عمل دیوانته قره نامه لو کلمشزدر مراد نامهٔ اعمالم سیاه در آنده
یوزم صویی دوکلمشدر سحاب کرم یاغدر ب گناهم سیاهن یومق گرک دیو استدعای کرم ایدر بیت رو سپیدیم همین بس که
زشرکیم بری   گرچه از جرم وگنه نامه سیاه آمده ایم نظم حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز که ما نثر ای حافظ بو یوک خرقه
ات که بز ای نظم از پی قافله با آتش آه آمده ایم نثر قافله اردنجه آه اودی ایله کلمشزدر مراد بودر که یوک یانمغه قابل اولور
بز آه اودی ایله کلورز او ودن صقین خلاصه مراد اوده یناجقدن احتراز قل دیمکدر بیت گرچه شایستهٔ اعمالم ودرگاه
نیست   این قدر هست که با ناله وآه آمده ایم و له ایضا نگویم بد و میل ناحق نکنم نثر برزیرا مز دیمیالم و ناحقه میل
اتمیلم نظم خانهٔ کس سیه و دلق خود ازرق نکنم نثر کمسه نک اوین قره وکندو خرقه مز کوک اتمیلم مراد بودر که یرامز سوز
سویلمیلم وناحق ایش اتمیلم وکمسه یه تعدی ایدب آهی توتنندن اوینی سیاه وکندو مز صوفیانه کوک ویشل خرقه کیمیلم
نظم عیب درویش و توانگر بکم و بیش بدست نثر درویش وغنی اکسک وارتق ایله عیب لمق یرامزدر نظم کار بد
مصلحت آنست که مطلق نکنیم نثر یرامز ایشی مصلحت اولدر که مطلقا وعموما اتمیه وز مراد منطوقدن ظاهردر که نظم خوش برانیم
جهان در نظر راهروان نثر سوره لم جهانی سکردجی یولجیلر نظرنده نظم فکر اسب سیه وزین مغرق نکنیم نثر قره آت و زینه غرق
اولمش ایز فکرن اتمیلم مراد سالک طریقت اولانلرک نظرنده واوکنجه پیاده سورب سکرده لم قره آت ومغرق ایز فکرن
یعنی اکا سوار اولمق ملاحظه سن اتمیلم دیمکدر بیت نه بر قبای حریرم مذهبست طراز   نه برکمیت روانم مغرقست لجام نظم
رقم مغلطه بر دفتر دانش نزنیم نثر مغلطه رقمن علم دفترینه اورمیالم نظم سر حق با ورق شعبده ملحق نکنیم نثر سر حقی حقه بازلق
ورقنه ملحق اتمیلم مراد بودر که علم کتابنه سؤال صورتنده مغلطه لر یازوب حقه بازلق ورقی کبی ادب سر حقی اکا ضم اتمیلم

نظم زاهد ار منع من از باده کند آن بهتر نثر زاهد اگر بنی شرابدن منع ایدرسه اول یکدر که نظم کالتفاتش نمی صاف مروق نکنیم
نثر که انک التفاتن شراب صافی و سوزلمش ایله اتمیلم مراد بودر که شو لکم عشق حقدن منع ایدرسه بز دخی اکا بوندن صاف و
لطیفی و اسرار خفیه اشراب اتمیلم نظم شاه اگر جرعهٔ رندان نه بحرمت گیرد نثر شاه اگر مخلصلرک بقیهٔ اسرارن و کندویه
واصل اولان اخبارن عزتله طوتمزسه نظم هیچ کارش ز سر صدق بر رونق نکنیم نثر هیچ انک اشنی سر صدقدن رونق ایله
اتمیلم مراد بودر که اسرار طریقتدن و اخبار حقیقتدن بر مقدار شاه نظرنه ایرشوب صلاحه حمل ایدب عزتله طوتمزسه
هیچ انک دعای دولتن سر صدق و رغبتدن اتمیالم نظم آسمان کشتی ارباب هنر می شکند نثر فلک اهل هنرک
کمیسن صر نظم تکیه آن به که برین بحر معلق نکنیم نثر اعتماد اول یکدر که بو اصلمش دکزه اتمیلم مراد بودر که فلکدن دایما
اهل کماله ضرر ایرر لاجرم بزه اکا اعتماد ایتموب بلکه احتراز نظم گر بدی گفت حسودی و رفیقی رنجید نثر اگر بریمز دیدی ایسه
و بر حسود انجندی ایسه بر یولداش نظم گو تو خوش باش که ما گوش باحمق نکنیم نثر دی سن خوش اول که بز قولاغی احمقه
اتمزز و انک سوزن اشتمزز لاجرم سن دخی اشتمه نظم حافظ ار خصم خطا گفت نگیریم بر او نثر حافظ اگر خصم خطا دیدی ایسه
اکا دوتمزز نظم ور بحق گفت جدل با سخن حق نکنیم نثر اگر حق دیدی ایسه حق سوزله جدل اتمیلوم مراد بودر که اگر خصم بزه
افترا ایدب ناحق سوز سویلرسه بزاکا مؤاخذه اتمیلم اگر دیدوکی واقع حال ایسه حق سوزه انجنیوب نزاع اتمیلم و له ایضا
مرا عهدیست با جانان که تا جان در بدن دارم نثر بنم عهدم وار در جانانله که تا جانم بدنده وار در نظم هواداران کویش را
چو جان خویشتن دارم نثر انک محله سی سوادارلرن کندو جانم کبی طوتم مراد بودر که حضرت حق ایله عهدم بو یله در که
انک درگاهی محبلرن جانم کبی عزیز طوتم و محبت ایدم نظم صفای خلوت خاطر از آن شمع چگل بینم خاطر خلوتنک صفاسن
اول شمع چگلدن کورورم نظم فروغ چشم و نور دل از آن ماه ختن دارم نثر کوزک ضیاسن و کوکلک نورن اول ختن آیندن
دوترم مراد صفای خاطرم و نور عینم و قلبم محبوب اقلیم آخرتدندر دیمکدر نظم بکام آرزوی دل چو دارم خلوتی حاصل
نثر کوکل آرزوسی و برادی ایله چو بر خلوت حاصلی وار در نظم چه فکر از خبث بدگویان میان انجمن دارم نثر نه فکرم وار در
درنک اورتسنده یرمز سویلیجی لرک خبثندن مراد بودر که چون کوکلم آرزو و مراد اتدوکی اوزره بکا بر خلوت حاصل اولمش در

نه رحمتم

نه رحمتم وار اگر یرمز سویلیجی لر مجمعده خباثت ایدرلرسه نظم کرم صد لشکر از خوبان بقصد دل کمین دارند نثر اگر خوبلردن یوز
لشکر کوکل قصدنه پوسو دوزه لر نظم بحمد الله و المنة بتی لشکر شکن دارم نثر بحمد الله و المنة لشکر شکن بر صنمم وار در مراد بودر که
اگر جهان محبوبلری بنم کوکلم قصدنه پسو ایدرلرسه نه غم که لشکر صیجی بر لشکرم وار در نظم خدارا ای رقیب امشب زمانی
دیده بر هم نه نثر الله ایچون ای رقیب بو کیجه بر زمان کوز قپ نظم که من با لعل خاموشش نهانی صد سخن دارم نثر که بنم انک ساکت
لعلی ایله گزلو یوز سوز وار در مراد نفسه بر مقدار زمان اغماز عین ایدب مهلت ویرب مانع او لما که بنم حضرت حقه مخفی مناجاتم
وار در دیمکدر نظم چو در گلزار اقبالش خرامانم بحمد الله نثر انک توجهی گلستاننده صالنورم بحمد الله نظم نه میل لاله و نسرین نه برگ
نسترن دارم نثر لاله و نسرینه و نسترن یپراغنه میلم یوقدر مراد جناب حقدن گلزار مکاشفه و مراقبه ایچنده یم گلستان جهان شکوفه
لرینه میلم یوقدر دیمکدر نظم الا ای پیر فرزانه مکن عیبم بمیخانه نثر آگاه اول ای عاقل پیر بنی عیبلمه میخانه ایله نظم که من در ترک
پیمانه دل پیمان شکن دارم نثر که بنم قدح ترکنده بر عهد صیجی کوکلم وار در مراد بودر که ای عقل معاش اولان پیر بنی خانقاه ایله اولدوغم
عیبلمه اگرچه ترک شراب عشق الهی اتمکه ایچون عهد ایدرم اما قلبم کرو اول عهدی صر نظم شراب خوشگوارم هست و
یاری چون نگارم هست نثر خوش سیکیجی شرابم وار در و نگار کبی یارم وار در نظم ندارد هیچکس یاری چنین یاری که من دارم
نثر یوقدر هیچ کمسنک یاری بو نجلاین یار که بنم وار در مراد عشق الهی قلبمه نافذ در و یولداشم حق تعالی در بو نجلاین یار اهل دنیادن
هیچ کمسنک یوقدر دیو اظهار شکردر نظم مرا در خانه سروی هست کاندر سایهٔ قدش نثر بنم اوده بر روم وار در که انک قدی
کولکاسنده نظم فراغ از سرو بستانی و شمشاد چمن دارم نثر بوستان سروندن و چمن شمشادندن فراغ و استغنام وار در
مراد علو مرتبهٔ الهیه حاصل اتمشم در که مراتب مناصب عالیه دن فراغم وار در دیمکدر نظم سزد گر خاتم لعلش زنم لاف سلیمانی
نثر لایقدر انک لعلی یوزوکندن سلیمانلق لافن اورم نظم چو اسم اعظم باشد چه باک از اهرمن دارم نثر چون اسم اعظم
اوله دیودن نه غمم وار در مراد بودر که کلام الهیدن بر آیت کریمه بتکیورم که خاتم سلیمان علیه السلام کبی سبب سلطنت آخرتم
و ضرر شیطاندن امن و امانم اولدر که اسم اعظم بلمنه و اکا مداومت قلمنه شیطاندن نه غمم وار در و اول آیت بودر ثم انزل علیکم
من بعد الغم امنة نعاسا دیه کندن و الله علیم بذات الصدور دیه کنه وارنجیه ک نظم برندی شهره شد حافظ پس از چندین ورع لیکن

رندلك ايله مشهور اولدی حافظ بودكلو پرهيزكارلكدن صكره نظم چه غم دارم چو در عالم امين الدين حسن دارم نثر نه غمم وار
چون عالمده امين الدين حسنم واردر مراد بودر كه اهل تصوفه عوام الناس تهمت ايدب ضرر قصد ايدوكن ارباب دولت اولان بر
حمايت وصيانت ايمجك ضرر يتشدررلر بنم دخی بودكلو تقوا وزهددن صكره رند وقلاش ومرد عياش ديو شهرتم وتهمتم اولدی
اما غمم يوق چونكه امين الدين حسن حافظدر وله ايضا من كه باشم كه بران خاطر عاطر كذرم نثر بن كم اولام كه اول خاطر عاطره
نظم لطفها ميكنی ای خاک درت تاج سرم نثر لطفلر ايدرسن ای كمسه كه سنك قپك طپراغی بنم باشم تاجی در مراد بودر كه بر بزركوار
خواجه حافظی تذكر ايدب سلام وكلاملر ارسال ايتمش انك ايچون اظهار شكر ايدر نظم دلبر ابنده نوازيت كه آموخت بكو نثر
ای دلبر سكا قول اوخشامغی كم اوكرتدی دی نظم كه من اين ظن برقيبان تو مركز نبرم نثر كه بن بو ظنی سنك رقيبلرکه مركز اتمم
مرادی بنی سكا رقيبلر تذكير اتمش دكلدر كه تذكير اندی ديو استخبار ورقيبلردن شكايتی اشعار در نظم همتم بدرقه راه كن
ای طاير قدس نثر همتی بكا يول قولاغوزی قل ای قدس طايری نظم كه درازست ره مقصد ومن نو سفرم نثر كه اوزاقدر مقصود يولی
وبن يكی سفره چيقمشم مراد وصول الی الله مسافه بعيده قطع ايتمكله اولور وبن هنوز سالك اولمشم ديو اول بزركواردن استمداد
همت در نظم ای نسيم سحری بنده كی من برسان نثر ای سحر يلی بنم قوللوغمی ييتشدر نظم كه فراموش مكن وقت دعای سحرم نثر
كه اونتمه بنی سحر دعاسی وقتنده مراد اول بزركواردن سحر وقتنده طلب دعادر نظم خرم آن روز كزين مرحله بربندم رخت نثر
خرم اول كون كه بو قونافدن اسباب بغليم نظم وز سر كوی تو پرسند رفيقان خبرم نثر سنك محلك باشندن صورهلر
مراد اول بزركوارك جوارنه وارمق استدعاسیدر كه ياران خبرنی اوراندن صورالر نظم راه خلوت كه خاصم بنما تا پس ازين
نثر خلوتكاه خاص يولن كوستر تا كه بوندن صكره نظم می خورم با تو ودكر غم دنيا نخورم نثر شراب ايچم سنكله ودخی دنيا غمن
يميم مراد اول بزركوارله خلوت خاصده اولوب عشق الهی يه مشغول اولوب غم دنيادن فراغ طلبيدر نظم پايه نظم بلند است و
جهانگير بكو نثر نظم پايه سی بلند در وجهان طوتيجی در دی نظم تا كند پادشه بحر دهان پر كهرم نثر تا ايده دريا پادشاهی اغزمی كهر لولو
مراد نظمنك بلند پايه ايدوكن بيان وپادشاه زماننده طلب واحساندر نظم حافظا شايد اكر در طلب كوهر وصل نثر ای حافظ يراكر
كوهر وصل طلبنده نظم ديده دريا كنم از اشك ودر غوطه بخورم نثر كوزی دريا ايدم كوز ياشندن تلازيم مراد كوهر وصله وصول

كوز

كوز باشی وافر اقوب دريا كبی تموج ايدب وطالب اكا طالب انك قعرندن صدف اوركبی اولمق ايله حاصل اولور ديمكدر نظم
مرا می بينی ودردم زيادت می شود دردم نثر بنی كوررسن وفی الحال يادكدن كيدر دردم نظم ترا می بينم وميلم زيادت ميشود هردم
نثر سنی كورورم وميلم زياده اولور هردم مراد متكلمدن روح ومخاطبدن نفس در لاجرم نفس روحك دردنی اونودر
وروحك نفسه هردم تعلقی زياده اولور نظم بسامانم نمی پرسی نميدانم چه سر داری نثر بنم صلاح صورمزسن بلمزم نه سودا ك
واردر نظم بدرمانم نميكوشی نميدانی مكر دردم نثر بنم درمانمه دورشمزسن مكر دردمی بلمزسن مراد روحك نفسه خطابی در تقرير
كلام منطوقندن ظاهردر نظم نه راه است اين كه اندازی مرا درخاك وبكذری نثر يول دكلدر بو كه اتارسن بنی طپراغه وقچارسن
نظم كذاری آر وبازم پرس تا خاك رهت كردم نثر اوغرامق كتور كرو صور كه سنك يولك طپراغی اولم مراد بودر كه روح نفسه دير
بو يول دكلدر بنی خاك كنا هه دوشرب كيده سن يعنی فراموش ايده سن كرو كلوب بكا موافقت قل كه سنك يولك كه
طريق حقدر انك طپراغی اولم يعنی عباد طريق حقدن بركمترا اولم نظم ندارم دامنت از دست جز در خاك آن دم هم نثر دوتمم
يعنی چكمزم اتككی الدن طپراقدن غيرده اولدم هم نظم كه بر خاكم روان كردی بگير د دامنت كردم نثر كه طپراغمه روان اولاسن
دوترا اتككی توزم مراد بودر كه روح نفسه دير حال حياتده وعرصه عرصاتده سندن اتصالم منقطع اولمز لاجرم حسن حالده موافقت
قل تا كه سعادت آخرت ميسر اوله نظم فرو رفت از غم عشقت دمم دم می دهی چون نی نثر طالدی وباتدی كتدی سنك
عشقك غمندن بنم نفسم اوفورسن نظم دمار از من برآوردی نميكويی برآوردم نثر بندن انتقام الدك ديمزسن برنفسی
كتور يعنی صولوقلن مراد بودر كه روح نفسه دير بنم نفسم طوتلدی وانتقامك بجيا اولدی بر كره دكلن ديمزسن نظم شبی دل را
بتاريكی ززلفت باز می جستم نثر بر كيجه كوكلی قرك لقده سنك زلفكدن استدم مراد قلبك ميلی غيب هويته در استيجك نذه بو لنور
ديمكدر نظم رخت می ديدم وجامی زلعلت باز ميخوردم نثر يوزك كوردم وبر قدح لعلكدن كرو ايچدم مراد تجلی جمال اولنجق
مناجاة حقه وتلاوة اذكاره ميل زياده اولور ديمكدر نظم كشيدم دربرت ناكاه شد در تاب كيسويت نثر چكدم سنی ناكاه سينه يه
قيوررلدی صچك بوكلی نظم نهادم بر لبت لب را وجان ودل فدا كردم نثر قودم لبكه لبی وجان وكوكل فدا ايلدم مراد بودر كه عقل نفسه دير
سنی ضبط اتدم طول املك منفعل اولدی وچون بنمله اغربانه اتفاق اتدوك جانی وقلبی فدا اتدم سنی يعنی ممانعه ايدر ايدك

چون موافقت اندک جانی وکوکلی فی سبیل الله فدا ایلدم **نظم** بنوم سبزه وصحرا چه میکردی روان بی **نثر** سبزه وصحرا غرمیله نه طولاسن

روان بز سنز **نظم** سرشک سرخ می کرد دازان بر چهرهٔ زرد م **نثر** قزل کوز یاشی یوالنور انک ایچون صاری یوزم اوزره مراد روحک

نفسه خطابی نی ذکردر که دیرسن نسبنسز یعنی بنم موافقتم سنز سیر وتماشایه ودنیا وماسوایه تابع اولورسن انوکیچون بن قان اغلرم **نظم**

توخوش می باش با حافظ بروکوخصم جان میکن **نثر** سن خوش اول حافظه یوری جان چکش دی **نظم** چو کرمی از تو می بینم چه باک ازخصم

دم سردم **نثر** چون حرارتی سندن کورورم نه غم بکا نفسی صوق خصم دن مراد بودرکه روح نفسه دیرسن جمله متحد وموافق اول شیطان

جان چکش بن چون سندن حرارت اولا نه غم نفسی بارد عدودن **قصیده** سابقا بر قصیده حرف میم غزلری اثناسنده بولنوب

شرح اولندی بو قصیده دخی بونده بولنوب شرح قلنذی **ولا ایضا** من آن رندم **که** ترک شاهد وساغر کنم **نثر** بن اول رندم که محبوبی

وقدحی ترک ایدم **نظم** محتسب داندکه من این کارها کمتر کنم **نثر** محتسب بیلور که بن بو ایشلری اکسکرک ایدردکوم مراد بودرکه

بن مخلص دکوم که حب حقی وصفای قلبی ترک ایدم اهلدر باکه عیب بین اهل تصوف دربیلور بونی که ترک حبی وترک صفای قلبی

اتمزم **نظم** من که عیب توبه کاران کرده باشم بارها **نثر** بن که توبه کارلری عیبلمش اولم نیجه کره **نظم** توبه از می وقت کل

دیوانه باشم کر کنم **نثر** شرابدن توبه کل وقتنده دیوانه اولم اکرکه ایدم مراد بودرکه بن طریق تصوفدن رجوع ایدنلری نیجه کره

عیبلمش اولم مکر دیوانه اولم که کشف وفیض وقتنده طریقتدن رجوع ایدم **نظم** عشق دردانه است ومن غواص ودریا میکده **نثر**

عشق انجودر وبن طالقجم ودکز میخانه در **نظم** سرفرو بردم درین دریا کجا سر بر کنم **نثر** باش طالدردم بو دکزه نردن باش چقرم

مراد بودرکه عشق الهی ووصول شاهی انجودر وبن طالقجم وخانقاه دکزدر بو دکزه طالدم نه ردن باش چقرم ونه فیض ایله

کتورم لطهار تحیر آید **نظم** من که از یاقوت ولعل اشک دارم کنجها **نثر** بنم که کوز یاشی لعل ویاقوتدن خزینه لرم واردر **نظم**

کی طمع در فیض خورشید بلند اختر کنم **نثر** قچن طمعی یوجه یلدزلو کنش فیضنه ایدم مراد بودرکه کنش تربیتی ایله لعل حاصل اولور

چون بنم کند وذاتمده لعل ویاقوتم واردر لاجرم جوهری لرا اعتبار اتدوکی لعل واهل دنیا متاعنه وانک سببنه حاجتم یوقدر

نظم من که دارم درگدایی گنج سلطانی بدست **نثر** بنم که واردر کدالکده خزینهٔ سلطانی الده **نظم** کی طمع در گردش گردون

دون پرور کنم **نثر** قچان فلک دون پرورک گردشنه طمع ایدم مراد بودرکه فقرا ایکن خزینهٔ فضل الهیه مالکا ولدم قچن مزنی ادانی

اولان فلک حرکتی دوریه سی بکا مساعدهٔ دولت ومال ایده دیو طمع ایدم **نظم** لاله ساغرگیر ونرگس مست بر من نام فسق **نثر**

لاله قدح دوتجی نرکس مست وفسق نامی بزم اوزریمزه **نظم** داوری دارم بسی یارب اکرد اور کنم **نثر** دعوام واره چوق یاربی

کمی حاکم ایدم مراد بودرکه بنجه کمسلر واردر فسوق لری ظاهر وفجورلری باهر اما انلره طعن اتمزلر فسق نامنی بنم دقولر بومقوله

دعوالرم واردر اما کمی حاکم اختیار ایدم که حق اوزره حاکم ایده **نظم** ورتو میکویی که زاهد شو بچشم وسرولی **نثر** اکر سن دیرسک که

زاهد اول باش کوز اوستنه **نظم** میروم کین مشورت باشاهد وساغر کنم **نثر** وارایم بو مشورتی محبوبله قدح ایله ایده یم مراد روحک

نفسه خطابن ذکر درکه دیرسن بکا طریقتدن اعراض قل وطلب دنیا ایلکل دیرسن سنک سوزک رد اتمزم اما استخاره وصفای قلب ایله

مشاهده ایده یم یعنی جناب الهیدن وصفای خاطردن بو خصوصه مساعده یوقدر **نظم** عاشقانرا اکر در آتش می پسندت لطف

دوست **نثر** عاشقلری اکر آتش ده اولمق بکنورسه دوست لطفی **نظم** تنک چشمم کر نظر در چشمهٔ کوثر کنم **نثر** طار کوزلویم اکر نظری

چشمهٔ کوثره ایدرسم مراد بودرکه حضرت حقک قضاسی بکا ایسه اکا تمام رضام واردر قهردن دخی لطف بلورم **نظم** ورچو بیدلی ثمر

ناکه چنین صافی شوم **نثر** اکر یمیش سز سکود کبی ناکاه بو بخلیق صافی اولم **نظم** بعد ازین از شرم روی کل کجا سر بر کنم **نثر** بوندن صکره

کل حجابندن نردن باشم قالدررم مراد بودرکه شمدی بن یمیش سز سکود کبی بو بلیه قالیم طریقتدن بهره منداو مادم وفیض الهی

بوالمادم اهل کشف اوکنده حجابدن نیجه باش قالدررم **نظم** چون صبا مجموعهٔ کل را باب لطف شست **نثر** چون صبا کل مجموعه سن لطف صویله

یودی **نظم** کج دلم خوان کر نظر بر صفحهٔ دفتر کنم **نثر** اکری کوکلو اوقی بکا اکر دفتر یوزنه نظر ایدرسم مراد بودرکه نفحهٔ ربانیه

اهل کشف اولنک قلبندن علوم رسمیه کیدرر لاجرم بن که طالب کشفم کتب ه نظر ایتم ب تصفیه قلبه سعی اتمک کرکن ایله اتمزسم

کج طبع دی **نظم** ورچنین بی راه خواهد گفت با ما مدعی **نثر** اکر بو بخلیق یولسز دیرسه بزه مدعی خاک راه پادشاه از دست او

بر سر کنم پادشاهک یولی طپراغن انک الندن باشمه صاورم مراد بودرکه طریق حقده اولانلره مدعی یولسز دیرسه پادشاهه اندن

محکم شکایت ایدب باشمه طپراق صاچم **نظم** کرچه گرد آلود فقرم شرم باد از همتم **نثر** اکرچه فقر توزنه الوده یم اما همتمدن اوتناق کرک

نظم کر باب چشمهٔ خورشید دامن تر کنم **نثر** اکر کنش چشمه سی صویندن اتکم اصلرسم مراد بودرکه اکرچه فقر توزنه بولشمشم اما همتمدن

استحیا ایدرم که اغنیادن واهل دنیادن اتکم باش ایلیم یعنی تحصیل معاش ایلیم **نظم** عهد وپیمان فلک رانیست چندان اعتبار **نثر**

فلکک عهد و پیمانه اول قدر اعتباری یوقدر نظم عهد با پیمانه بندم شرط با ساغر کنم نثر عهدی پیمانه ایله و شرطی قدح ایله ایدم مراد
عهد فلک و انک مساعده سی معتبر دکل در عهدی قلب شیخ صفای خاطر ایله ایده یین دیمکدر نظم بارکش یکدم عنان ای ترک شهرآشوب من نثر
عنانکی چک ای بنم شهره فتنه براغجی محبوبم نظم تا ز اشک و چهره راهت پرزر و کوهر کنم نثر تا کوز یاشندن و یوزدن یولوکی بر التون و
کهر ایدم مراد روحک نفسه خطابن بیان درکه دیر وجود شهرنه فتنه براغن محبوبم معزور اولوب کیتمه تاکه دمع صادق و سیمای صلاح ایله
یولوکی تزیین ایدم که بو یولدن وارب مقبول حضرت الهیه اولاسن نظم شیوهٔ رندی نه لایق بود وضع را کنون نثر رندلک شیوه سی
لایق دکلدر بنم وضعمه شمدی نظم چون در افتادم چرا اندیشهٔ دیگر کنم نثر چون دوشدم نیچون غیری فکر ایدم مراد بودرکه بنم وضعمه
شمدی اصلاح و صلاح لایق دکل ایدی که دخی سوالرم وار ایدی چونکه بو حاله دوشدم من بعد فکر غیر و غیرده سیر جایز دکلدر نظم
دوش میگفتم که لعلت سکری بخشد ولی نثر دون کیجه دیر ایدم سنک لعلک شکر بغشلر ولی نظم تا نه بینم بر دهان خود کجا باور کنم
نثر تا کورمیم کند واغزنده قنده اینا نورم مراد بودرکه کلام حق و ذکر الله لذت و حلاوت ویرور دیر ایدم بو علم الیقین درعین الیقین
وحق الیقین اولمینجه وحال قالمینجه کوکلم مطمئن اولمز نظم کوشهٔ محراب ابروی تو می خواهم ز بخت نثر سنک قاشک محرابی
کوشه سن استدم بختدن نظم تا در آنجا صبح و شامی درس از بر میکنم نثر تا انده صباح و اخشام عشق درسن ازبر ایدم مراد بودرکه
بر کوشه ده بر مرجع بولمق استرن بختدن مراد بودرکه مساعدهٔ توفیق الهی دن تا انده علی الدوام درس عشق ازبر ایلیم نکاکه بو کون
نظم من که امروزم بهشت نقد حاصل میشود نثر بکاکه بو کون بالفعل جنت حاصل اولور نظم وعدهٔ فردای زاهد را کجا باور کنم
نثر زاهدک یارنکی وعدسنه قنده اینانم مراد بودرکه سلوک طریقت و وصول حضرت بکا میسر اولمشدر که نقد جنت در بوندن اعراض
ایده نک یارن اولور جنتو بن یارن جنت بولورم دیه وکنه قانده اینانورم نظم من غلام شاه منصورم نباشد دور اگر نثر
من شاه منصور قولیم بعید اولمز نظم از سر تمکین تفاخر بر شه خاور کنم نثر قدرت اوجندن مغرب پادشاهی یعنی کنش اوزره تفاخر
ایدرسم مراد ظاهر انظر منصور نام پادشاه قولی اولمغله اقتدار جهتندن شمس اوزره تفاخر ایدرسم بعید دکلدر دیمکدر و معنی نظر
مؤید من عند الله اولانه قول اولمق ایله قدرت جهتندن شمس اوزره تفاخراتسم بعید دکلدر دیمکدر نظم دوش لعلت شیوهٔ
میداد حافظ را ولی نثر دون کیجه سنک لعلک بر شیوه ویردی حافظه ولی نظم من نه آنم کز وی این افسانها باور کنم نثر بن اول دکلم که

اندن

اندن بو افسانه لره اینانم مراد روحک نفسه خطابنی و انوک اکا عتابنی حکایتدر که روح نفسه دیرسن بکا ترک هوا و شهوات
ایدرم و موافقت طاعات قیلورم دیرسن اما عهدکده بیوفاسن پس سنوک اغزکدن بو افسانه لره تصدیق اتمزم ولـه ایضا
مژدهٔ وصل تو کو کز سر جان برخیزم نثر وصل مژده سن ویرکه جان سوداسندن رفع اولام نظم طایر قدسم و از دام جهان
برخیزم نثر قدس طایری یم جهان آغندن قالقم مراد حضرت الهیدن مژدهٔ وصول طلبی درکه انک سببی ایله ترک جان
و جهان قدسه طیران ایدم دیر نظم بولای تو که گر بندهٔ خویشم خوانی نثر سنک محبتک حقیچون که اکر بکا کندو قولم دیسن
نظم از سر خواجگی کون و مکان برخیزم نثر کون و مکانک خواجه لکی اوجندن قالقم مراد بودرکه حضرت حقه قول اولمق
کون و مکان یعنی جمله جهان افندیلکندن راجح نظم یا رب از ابر هدایت برسان بارانی نثر یا ربی هدایت سحابندن
ایرشدر بر یغمور نظم پیشتر زان که چو گردی ز میان برخیزم نثر آندن اوکدن که تو زکبی اورتادن قالقم مراد حضرت حقدن
هدایت طلبی در مرتدن اول نظم بر سر تربت ما بی می و مطرب منشین نثر بزم قبرمز باشی اوزره شرابسز و خواننده سز اوتورمه
نظم تا ببویت ز لحد رقص کنان برخیزم نثر تا رایحک ایله قبردن رقص ایدرک قالقم مراد زیارتمه کلان ذکر الله ایله اوتورسن
و خوش الحان حافظ کتورسن تا قیام قیامتده فرح و سرور ایله قالقم دیمکدر نظم گرچه پیرم تو شبی مست در آغوشم کش نثر
اگرچه پیرم سن بر کیجه بنی مست قوچ نظم تا سحر که ز میان تو جوان برخیزم نثر تا سحر وقتنده سنک کنارکدن یکیت قالقم
مراد مخاطبدن شیخ صاحب حال درکه اکا خطاب ایدب دیر حضرت حق شوقندن و عشق الهی ذوقندن خوش حال اولدوغمک
کیجه ده بنی خاطرکه کتور ب با خلوتکده اسکان ایدب و انده مکان ویرتاکه پیر عصیان ایکن سالک جوان قالقم نظم
خیز و بالا بنما ای بت شیرین حرکات نثر قالق قامت کوستر ای محبوب شیرین حرکات نظم که چو حافظ ز سر جان و جهان
برخیزم نثر حافظ کبی جان و جهان سوداسندن قالقم مراد مخاطبدن نفس در عقوا کا دیر قیام صلات لیل قلقوب قامت
کوستر ای نفس صنم اکبر و حرکات مشتهی اولان دلبر تا سنک قیام قیامکدن و عبادته موافقتکدن حافظ حدود الله کبی
و جهان سوداسندن قالقوب عزم جنان و قرب رحمان قلم ولـه ایضا نماز شام غریبان چو گریه آغازم نثر
غریبلر اخشامی یعنی اخشام نمازی وقتنده چون اغلامغه آغاز ایدم نظم بمویهای غریبانه قصه پردازم نثر غریبانه صاغورله

قصه تمام ایدرم مراد بودر که آدم علیه السلام جنتده ظلمت کورمش ایدی یرہ اینوب اخشام اولیجاق ظلمتدن و وحشتدن
زیاده منفعل و مضطرب اولوب اغلدی اخشم اولیجق بن دخی ایله ایدرم نظم بیاد یار و دیار انچنان بکریم زار نثر یار و دیار
یادنه اولقدر اغلدم زار نظم که از جهان ره و رسم سفر براندازم نثر که جهاندن سفر یولینی و عادتی اتم مراد بودر که یار و
دیار یادندن شول دکلو اغلیم که یار و دیار فرقتی مشکل اولورمش دیو کمسه سفر اختیار اتمیوب یار و دیارن ترک اتمیه نظم من از دیار
حبیبم نه از دیار غریب نثر بن حبیب دیارندن ام غریب شهرلرندن دکول نظم مهیمنا برفیقان خود رسان بازم نثر ای ناظر و حافظ
بنی یولداشلرومه ایرشدر کرو مرادوم حق مناجاتن ذکر درکه دیر مقام حضرت عندیت الهیه و یارانم ارواح طیبه ایدی بنی کرو حضرت
عزت رتبتنه و ارواح مجرده مفارقتنه ایرشدر خلاصهٔ مراد معراج روحانی طلبی در نظم خدایرا مددی ای دلیل ره تا من
نثر اللهه ایچون بر مدد ای یول قولاغزی تا بن مرهو ندر نظم بکوی میکده دیگر علم برافرازم نثر میخانه محله سنده ینه سنجاق قالدرم
مرادم مرشددن استمداددر که خانقاهدن اظهار رایت دین ایده نظم خرد ز پیری من کی حساب بردارد نثر عقل بنم پیرلکمدن
قچان حساب کتوره نظم که باز با صنم طفل عشق می بازم نثر که کرو بر کوچک صنم ایله عشق اوینرم مراد عقل بنم پیرلکمه بخه
اعتبار ایده که تغشم او غلانجغنه کرو محبت ایدب اوک هواسنده یم نظم بجز صبا و شمالم نمی شناسد کس نثر صبا و شمالدن غیری
بنی کمسه اکلمز نظم عزیز من که بجز باد نیست همرازم نثر بنم عزیزم که یلدن غیری یوقدر بنم همرازم مراد بودر که بنم اخبار و اسرارم
نفحات ربانیه یه معلوم در کمسه یه افشای سراتمزم و عزیز من تعبیرنده اشارت در که اصحاب طریقتدن اولان لره کشف راز
اتمزم فکیف که عوام الناس کشف ایدم نظم هوای منزل ما یار رب آب زندگانی ماست نثر یا زمنزلنک هواسی بزم آب حیاتمزدر
نظم صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم نثر ای صبا بر خوش قوقو یل کتور بکا شیراز طپراغندن مراد وطن اصلیکه عالم الهی در اندن
کلن فتوحات ابدیه و یر دیمکدر و شیراز دیو اول عالمدن تعبیر ایدب نفحات ربانیه در اندن رایحهٔ طیبه التماس ایدر نظم
سرشکم آمد و عیبم بکفت رو باروی نثر کوز یاشی کلدی و عیبم دیدی یوزه یوز نظم شکایت از که کنم خانه کیست غمازم نثر کیمدن شکایت
ایدم که اوده کی در غمازم مراد کل انادی بیتر شرح بما فیه حسبنجه کندو آثارم قبایح اعمالم اظهار ایدر دیمکدر نظم ز چنگ و زهره
شنیدم که صبحدم میکفت نثر زهره چنکندن اشتدم که صباح وقتنده دیر ایدی نظم نوید حافظ خوش لهجهٔ خوش آوازم نثر خوش

سوزلو

سوزلو و خوش آوازلو حافظک مژده سنی مراد تسبیح و اذکارم و ضورت حسنم مقبول حضرت اولوب سموات اهل مژدهٔ
قبول سویلدم سمع روحانیله اشتدم دیمکدر وله ایضا هرچند پیر و خسته دل و ناتوان شدم نثر هرنه دکلو پیر و مریض القلب
و ضعیف اولدم نظم هرکه که یاد روی تو کردم جوان شدم نثر هروقت که سنک یوزک اکدم یکت اولدم مراد کندونک
ضعف حالنی و تصور جمال ایله اولان شوق و حالنی بیان ایدر نظم شکر خدا که هرچه طلب کردم از خدا نثر شکر الله که هر طلب
اتدم الیه اللهدن نظم بر منتهای همت خود کامران شدم نثر کندو همتم نهایتنجه مراد سروجی اولدم مراد بودر که ان الله لا یضیع
اجر المحسنین موجبنجه دخی ان الله لا یخلف المیعاد حسبنجه سعیم مرادنجه قرب حضرت حاصل قلدم نظم در شاه راه دولت سرمد
بهمن بخت نثر دولت سرمدک اولو یولسنده بخت برکتی ایله نظم با جام می بکام دل دوستان شدم نثر شراب قدحی ایله دوستلرکوکلی
مرادنجه اولدم مراد دولت سرمدن سعادت الهیه در وانوک اولو یولی طرق شریعت و طریقت و حقیقتدر و بختدن مراد
توفیق الهی در و جام می قلب در لاجرم بن دوستلر مرادنجه اولدم یعنی مقصوده وصول بولدم نظم ای کلبن جوان بر
دولت بخور که من نثر ای تازه کل فدانی دولت یمشنی که بن نظم در سایهٔ تو بلبل باغ جهان شدم نثر سنک کولکده جنت لر
باغی بلبلی اولدم مراد متکلمدن نفس ناطقه و مخاطبدن قلب در و تقریر مرام فحوای کلام سوقندن ظاهر در نظم از آن زمان که
فتنهٔ چشمت بمارسید نثر اول زماندن که کوزنک فتنه سی بزه ایرشدی نظم ایمن ز شر فتنهٔ آخر زمان شدم نثر آخر زمان
فتنه سی شرندن امین اولدم مراد مفتون ذات حق اولوب آخر زمان فتنه سی شرندن امین اولدم دیمکدر نظم اول ز حرف
صوت وجودم خبر نبود نثر اول وجودم حرف و صوتندن خبرم یوغ ایدی نظم در مکتب غم تو چنین نکته دان شدم نثر سنک غمک
مکتبنده بو مثللو نکته بیلجی اولدم مراد اول اسرار وجودمدن یا اسرار وجوددن بنم مرکز خبرم یوغ ایدی سنک عشقک مکتبنده
شویله عارف و نکته دان اولدم دیو حضرت حقه خطاب ایدر نظم آن روز بر دلم در معنی کشاده شد نثر اول کون کوکلمه
معنی قپوسی اچلدی نظم کز ساکنان درکه پیر مغان شدم نثر که پیر مغان درکاهنک ساکنلرندن اولدم مراد خانقاه اهلی اولدم
بکا معنی قپوسی اچلدی دیمکدر نظم قسمت حوالتم بخرابات میکند نثر قسمت بنی خراباته حواله ایدر نظم هرچند کین چنین زدم و
انچنان شدم نثر هرنه دکلو که بو مثللو اولدم انچلین اولدم مراد بودر که قسمت ازلی و تقدیر لم یزلی بنی خانقاهه سوق ایدر

مرنه دکلوکه نفسم دنیا طرفنه میل ایدر و اول جانبه طوفرا اقتضای قسمت غالب وظاهر اولور نظم من پیر پاه و سال نیم
یار بیوفاست نثر من پیل وآی پیری دکولم یار بی وفادر نظم برمن چو عمر میکذرد پیر ازان شدم نثر نیم او زره عمر کبی کچر
اندن پیر اولدم مراد زیاده سن دکولم اما نفسم که یارم و قرینم در بی وفادر انک بی وفالغی ایله کچوب کتدکدن پیر اولدم
دیکدر نظم دوشم نوید داد عنایت که حافظا نثر دون کیجه شتلق ویردی عنایت که ای حافظ نظم باز آکه من بعفو
کنا هت ضمان شدم نثر کروکل که بن سنک کناهک عفوینه کفیل اولدم مراد عنایت الهی یه اویلیج معصیت عفو اولندوغن
مذکوردر وله ایضا این چه شوریست که در دور قمر می بینم نثر بو نه طالعدر که دور قمرده کورورم نظم همه آفاق
پر از فتنه و شر می بینم نثر دوکلی آفاقی فتنه و شردن طولو کورورم مراد زمانه ده اولان اضطراب و فتنه لری استغرابدر
نظم دختران را همه جنک است جدل با مادر نثر قزلرک دوکلی جنکی وار انالری ایله مراد منظوقدن ظاهردر نظم پسران را
همه درجنک پدر می بینم نثر اوغوللری دوکلی پدر ایله جنکده کورورم نظم ابلهانرا همه شربت زکلابست و عسل نثر ابله لرک
دوکلی شربتی کلابدن و عسلدن نظم قوت دانا همه از خون جکر می بینم نثر عالمک قوتنی دوکلی جکر قانندن کورورم
مراد جاهللر مرزوق و منعم و عالملر فقیر و پرغم دیمکدر نظم اسب تازی شده مجروح بزیر پالان نثر عربی اسب مجروح اولمشدر
سمر التنده نظم طوق زرین همه در کردن خر می بینم نثر التون حلقه دوکلی مرکب بوینینده کورورم مراد واجب الرعایه اولنلر
الم و محنتده و مستحق اهانه اولانلر کمال عزتده دیمکدر نظم پند حافظ بشنو خواجه برو نیکی کن نثر حافظک نصیحتین اشت
یوری خواجه ایلک ایله نظم که من این پند به از کنج کهر می بینم نثر که بن بو نصیحتی کهر خزینه سندن یک کورورم مراد
منطوقدن ظاهردر که ایولک ایلمک ایچون اولان نصیحت خزینه کوهردن یکدر پس بوندن معلوم در که ایولک ایوایدوکی
زائد الوصف در شعر انی نصحت فهل لنصحی سامع من قبل ان تفنی الحیات و تنقضی فاحفظ لا تمر مضیعاً فقد تاسف
من بعد ما یمضی وله ایضا افسر سلطان کل پیدا شد از طرف چمن نثر کل سلطانک تاجی ظاهر اولدی چمن جانبندن
مقدمش یارب مبارک باد بر سرو و سمن انک کلماسی مبارک اولسون یارب سروه سمنه مراد بر صاحب کشف ظاهر اولدی جانب الهیدن
که اکا خلافت ویرلدی پس انک قدوم قدمی مبارک اولا علو درجه سی اولان عالم و صفای قلبی اولان عامیه دیمکدر نظم خوش بجای

خویشتن بود این نشست خسروی نثر خوش یرنده ایدی بو پادشاه اوتورماسی نظم تا نشیند هر کسی اکنون بجای خویشتن
نثر تا اوتوره هرکسه کندو یرنه مراد اول صاحب کشفک سجاده یه جلوسی و خلافتی تمام موقعنده واقع اولدی تا که هر کسک
استعدادینه کوره مقام بوله دیمکدر نظم خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتمت نثر جمک خاتمنه مشتولق اولسون حسن خاتمه ایله
نظم کاسم اعظم کرد ازو کوتاه دست اهرمن نثر که اسم اعظم اندن قصه اتدی اهرمن الن مراد جمدن روح انسانی در و انوک
خاتمی ایمانیدر اکا حسن خاتمه میسر اولور که اهل طریقت مشغول اولدوغی اسماء الله و وظیفه اوراد و اذکار شیطانک الن
قصه اتدی بلکه قطع ایلدی دیمکدر نظم تا ابد معمور باد این خانه کز خاک درش نثر تا ابدی معمور اولسون بو اوکه انک قپوسی
طپراغندن نظم هر نفس با بوی رحمن می وزد باد یمن نثر هر نفس رحمان قوقوسیله یمن یلی اسر مراد عمارت خانقاه ایچون
دعادر که بونده نفحات انی لاجد ریح الرحمن من قبل الیمن حسبجه بوی رحمان کتورر نظم شوکت پور پشنک و تیغ عالمکیر او
نثر پشنک اوغلنک شوکتی و انک عالم طوتجی شمشیری پور مرادف پسر در پشنک نام پادشاه در نظم در همه شهنامها شد
داستان انجمن نثر جمیع شاه نامه لرده اولدی دیرنک قصه سی مراد اول صاحب کشف شاه طریقت اوغلی در که شوکتی
و جهانکیر اولان تیغ زبانی تذکرة الاولیا کتابلرنده مجلس و محفل قصه سی اولدی دیمکدر مناقب اولیا اولان کتابه
شاه نامه دنلسه جایزدر که دین پادشاه لری وصفی اولنور نظم خنک چوکانی چرخت رام شد در زیر زین نثر خنک چوکانی اتی
مطیع اولدی سکا ایر التنده نظم شهسوارا چون بمیدان آمدی کویی بزن نثر شهسوارا چون میدانه کلدک بر طوب اور
مراد اول صاحب کشف و شیخ طریقت اولوب و پند و موعظت اجازه سی ایچون اقدام طلبی در نظم جویبار ملک را آب روان
شمشیر تست نثر ملک ایرماغنه آب روان قلیجک در جویبار ایرماغ کناری در کاه ایرماغ معناسنه استعمال اولنور بونده
دخی ایله در نظم تو درخت عدل بنشان بیخ بدخواهان بکن نثر سن عدل اغاجن دیک یرامزلولر کوکن قاز مراد ملک ایرماغنه
یا وجود انسانی ایرماغنه آب روان لسان فایضک و کلام نافذک در خصایل حمیده نصب ترتیب در ذایل قبیحه قلع و قمع قیل
دیمکدر نظم بعد ازین نشکفت اکر با نکهت خلق خوشت نثر بوندن صکره عجب دکل در سنک خوش خلقک قوقوسی ایله نظم
خیزد از صحرای ایدج نافه مشک ختن نثر حاصل اولورسه ایدج صحراسندن مشک ختن نافه سی مراد اخلاق حمیده ک رایحه طیبه سی ایله

عامی اولانلردن روایح معارف حاصل اولسه عجب دکلدر نظم کوشه کیران انتظار شیوهء خوش میکنند نثر کوشه طوتنلر خوش جلوه انتظارن ایدرلر نظم بر شکن طرف کلاه و برقع از رخ برفکن نثر یعنی بورک و قیوز کلاهک اوجنی و برقعی یوزدن کیدر مراد خلقدن منقطع اولوب کوشهء فراغت اختیار ایدنلر سنک خوش جولانوکه و حسن وجهکه منتظردر پرده و حجابی رفع ایدب عرض جمال کمال ایلیوب ارشاد قل دیمکدر نظم مشورة با عقل کردم گفت حافظ باده نوش نثر عقل ایله مشوره ایلدم دیدی ای حافظ شراب ایچ نظم ساقیا می ده بقول المستشار و مؤتمن نثر ای ساقی شراب ویر مستشار و مؤتمن قولیله مراد عقل معادله مشاوره ایتدم عشق الهی نوشنه دلالت ایتدی ایمدی ای شیخ المستشار مؤتمن قولی ایله بکا ارشاد عشق الهی قل دیمکدر نظم ای صبا بر ساقی بزم اتابک عرضه دار نثر ای صبا پادشاهک صحبتی ساقیسنه عرض قل نظم تا ازان جام زرافشان جرعهٔ بخشد بمن نثر تا اول التون صاچیجی قدحدن بر جرعه عطا ایده بکا مراد صبادن توجه سحری در اکا امر ایدر که ساقی مجلس انس جوع کندو ایچون اوک قلب زرافشانندن استدعا فیض ایده قبیهء عشق الهی ایده شعر اسائت ولم احسن هیبتک ماربا ولیس لعبد غیر مولاه مهرب

وله ایضا ای نور چشم من سخنی هست گوش کن نثر ای بنم گوزمک نوری بر سوز وار اشت نظم چون ساغرت پرست بنوشان و نوش نثر چون قدحک طولودر ایچ و ایچور مراد شول جوانه پند درکه کوکلم علوم معارف ایله مالی اولا اکا دیرکه غیره تعلیم و علم و عمل کندک دخی عمل قل نظم پیران سخن بتجربه گویند گفتمت نثر پیرلر سوزی تجربه ایله دیرلر سکا دیدم نظم هان ای پسر که پیر شوی پند گوش کن نثر اگاه اول ای اوغل که پیر اولاسن نصیحت اشت مراد بودر که پیرلر گزاف سوز سویلمزلر و نیکلر پیرلرک پندن اشتمک پیر اولمق نشانیدر بیت هر کس که نصیحت ز عزیزان نکند گوش بسیار بخاید سر انگشت ندامت نظم بر هوشمند سلسله ننهاد دست عشق نثر عاقله زنجیر قومدی عشق الی نظم خواهی که زلف یار کشی ترک هوش کن نثر استرسک که یار زلفن چکه سن عقلی ترک قل مراد بودر که عقل معاشی اولانه عشق زنجیر اورمز انی کندویه مختص قلمز امدی اگر زلف یار چکایین و اکا مقید اولاین دیرسک عقل معاشی ترک قل بیت مرد دیوانه را بس این اقبال که بود زلف یار زنجیرش نظم تسبیح و خرقه لذت مستی نبخشدت نثر تسبیح و خرقه مستک لذتن بغشلمز سکا نظم همت درین عمل طلب از میفروش کن نثر بو عملی و بو عملده همتی شراب صاتیجیدن قل طلب مراد عمل ظاهر و تبدیل کسوت و لذت عشق حالت ویرمز لذت عشق استرسک شیخ صاحب شوقدن و معطی ذوقدن همت طلب قل دیمکدر نظم

با دوستان

نظم با دوستان مضایقه در عمر و مال نیست نثر دوستلره عمرده و مالده مضایقه اولمز نظم صد جان فدای یار نصیحت نیوش کن نثر یوز جانی نصیحت دکلیجی یاره فدا قل مراد بودر که دوستلره عمر و مال دریغی اولمز پس نصیحت ایشیدب نصیحت نیوش وصف ترکیبی در نیوشیدن کسر نون ایله سوز دکلمک در بو حال اولان یاره یوز جانی فدا قل بر جان و مال خود نه در بیت دوست آن دان که از تو جان نشرا نگزیند چه جای مال و منال نظم در راه عشق وسوسهٔ اهرمن بسیست نثر عشق یولنده اهرمن و شیطان وسوسه سی چوقدر نظم هش دار و گوش دل به پیام سروش کن نثر عقلی جمع قل قولاغی فرشته خبرنه قل مراد بودر که سالک طریقت اولانه شیاطین و جن و انس چوق وسوسه ایدرلر اکا اعتبار ایتمیوب فرشته خبرن اشتمک کرک شعر

تجرد من الدنیا فانک انما خرجت الی الدنیا و انت مجرد تجرد من الدنیا فانک انما ستخرج منها و انت مفرد

نظم برگ نوا تبه شد و ساز و طرب نماند نثر نعمت یراغی باطل اولدی و ساز و شنلک قالمدی نظم ای چنگ ناله کش و ای دف خروش کن نثر ای چنک ناله چک ای دف خروش قل مراد قربت حضرت یراغی باطل اولدی و انس حق سازی قالمدی خروش اغلمق ایله اولان فریاده دیرلر ای پیر مراقب و منحنی و طالب حق و عامی خروش قل دیمکدر نظم ساقی که جامت از می صافی تهی مباد نثر ای ساقی قدحک شراب صافیدن بوش اولمسون نظم چشم عنایتی بمن درد نوش کن بر عنایت گوزنی بن پوسه ایچیجی یه قل مراد شیخ صاحب شوقه و معطی ذوقه خطابدر که اکا دیر قلبک عشق خالصدن خالی اولمسون بن عملی ریا ایله مخلوط اولاندن عین عنایتک دریغ ایتمه نظم سرمست در قبای زرافشان چو بگذری نثر سرمست و التون صاچیجی قفتان ایله چون کچاسن نظم یک بوسه نذر حافظ پشمینه پوش کن نثر بر بوسه حافظ خرقه پوشه نذر قیل مراد کیفیت عشق الهی ایله متکیف اولدوغک حالده عطابخش اولوب توجه و مرورده و منازل قطع طریقتده ایکن بر ذوق نذرلی و بر حالت بذللی حافظ پشمینه پوشه قل دیمکدر وله ایضا بالابلند عشوه گر و نقش باز من نثر قدی یوجه و شیوه ایدیجی و بنم نقش بازم نظم کوتاه کرد قصهء زهد دراز من نثر اوزون ایلدی بنم زهدم قصه سنی مراد بودر که نفسم که طول املی و شیوهء مکری و دولودر لو تصوری وار در بنم زهد طویلم قصه سنی قصه ایدب اعمالک اکثرن ضایع ایلدی نظم دیدی دلا که آخر پیری و زهد و علم نثر کوردکمی ای کوکل پیرلک آخرنده و زهد و علمده نظم با من چه کرد دیدهء معشوقه

بازمن نثر یکانه ایلدی معشوقه بازم بنم مرادر وحک قلبه شکایتدر حکایتدرکه روح قلبه دیرکوزم نغمه معشوقه سنه مایل اولوب
پیرلک آخرنده وزهد وعلده کمال صلاح وفلاح بولاجق وقتده نفس مراده نه مایل وهوایه تابع اولدی نظم ازآب دیده
برسرآتش نشسته ام نثر کوز یاشندن اوداوزرنه اوتورمشم نظم کو فاش کرد در همه آفاق رازمن نثر که اول فاش ایلدی جمیع
آفاقده بنم رازم مرادکوزم کورب عاشق اولوب عشق مجازی ایچون اغلیوب رسوای عالم اولدوغمدن اوداوزره ییم دیو
شکایتدر نظم کفتم بزرق دلق بپوشم نشان عشق نثر دیدم خرقه ریاسی ایله اورتین عشق نشاننی نظم غماز بود اشک
عیان کرد رازمن نثر غماز ایدی کوز یاشی عیان ایلدی بنم رازم مراد بودرکه ریایی خرقه ایله عشق مجازی نشانن اورتمک
استدم اما نفسانی اغلدغم وآثار اعمالم بنی رسوای ایلدی نظم مستت ویار یاد حریفان نمیکند نثر مست دریار ومصاحبلری
اکمز نظم ذکرش بخیر ساقی مسکین نواز من نثر ذکری خیر اولسون بنم مسکین نوازساقیمک مراد یاردن نفسدرکه مست
شهوتدر روحی وعقلی وقوای روحانیه وعقلیه اکمز مسکین اوغنایجی ساقی که شیخ طریقتدر انک ذکری خیر اولسون
مصاحبلری کوب عشق الهی نوش ایتدرن اولدر نظم می ترسم ازخرابی ایمان که میرود نثر قورقرم ایمان خرابلغندن
کالتر نظم محراب ابروی تو حضور نماز من نثر سنک قاشک محرابی بنم نمازم حضورنی مراد نفسدن شکایتدرکه اعدا
عدوک نفسک التی بین جنبیک حسبنجه بردشمندرکه جمله دشمنلردن قتیدر زیرا سایر اعدانک ضرری جانه وبونک ضرری
ایمانه درلاجرم اکادیرزوال ایماندن قورقرن که سنک رمز ومکرک بنم نمازم حضورندن کیدرمشدر نظم برخود چو شمع
خنده زنان کریه می کنم نثر کندومه شمع کبی کولرک اغلرین نظم تا باتو سنکدل چه سوز وساز من نثر برطاش کوکلوییه
نه ایده سوز وسازم مراد کندو نفسنه خطابدرکه دیر بنم سوز وسازم سن غلیظ وقاسی قلبه اثر ایده می دیو اغلیوب اما
قساوت قلبک بلوب اغلدوغمه کولرم نظم نقشی برآب می زنم ازکریه حالیا نثر صواوزره نقش اورورم اغلمقدن
شمدی نظم تا کی شود قرین حقیقت مجاز من نثر تا قچان اوله حقیقت یلداشی بنم مجازم مراد بودرکه کوزم یاشنه ناظر اولوب
المجاز قنطرة الحقیقة موجبنجه بنوک صورت مجازسی صورت حقیقته قچن مقارن اولا دیو تصور ایدرم نظم یارب
کی ان صبا بوزد کز نسیم او نثر عجب قچن اول صباسه که انوک قوقولو یلندن نظم کردد شمامهٔ کرمش کارساز من نثر
انوک

انوک کرمی بیلنقوجی بنم کارسازم اولا مراد بودرکه قچان نفحهٔ ربانیه ظهور ایدب انوک روایح طیبه سی بنی جذب ایدب
مجازدن جانب حقیقة الله دیرم نظم زاهد چو از نماز تو کاری نمی رود نثر ای زاهد چون سنک نمازکدن برایش کتمز
نظم هم مستی شبانه وسوز وکداز من نثر هم کیجه کی مستلکم ویوب اریمم مراد بودرکه ای زاهد سن کیجه نماز قیلوب وبنا
عشق وحالت وحرارت اوزره اولوب اما صباح زخارف ومحابیب دنیایه مایل اولوب سنک نمازکدن وبنم سوز و
کدازمدن نتیجه حاصل اولمز نظم حافظ بغصه سوخت بکو حالش ای صبا نثر حافظ غصه ایله یاندی دی حالن ای صبا نظم
باشاه دوست پرور ودشمن کداز من نثر بنم دوست بسلیجی ودشمن اریدیجی شاهمه مراد توجه سحردن عرض حال طلب ایدب
حضرت حق تقویت روح وعقل وقهر نفس وشیطان ایتمسن استدعادر وله ایضا چندان که کفتم غم با طبیبان نثر
اول دکلو که دیدم غمی طبیبلره نظم درمان نکردند مسکین غریبان نثر درمان ایتمدیلر مسکین غریبلر مراد غم طریقتی علماء
علم ظاهره دیدم انلر علاج ایدمدلر دیمکدر نظم درج محبت بر مهر خود نیست نثر محبت حقه سی کندو مهریله دکلدر نظم یارب
مبادا کام رقیبان نثر یارب اولماسون رقیبلر مرادی مراد روح محبتدن قلبدر اول محبت الله مهری ایله مهرلنمش دکلدر
حب غیرده حی کرمکا قابلدر یارب شیاطین مرادی حاصل اولمسون کوکلمه محبت ماسوا داخل اولمسون دیمکدر نظم
ان کل که مردم در دست خاریست نثر اول کل که دایم دکن الندهدر نظم کو شرم بادت ازعندلیبان نثر دی اکا اوتن
بلبللردن مراد بودرکه شول صاحب کشف که اهل دنیایه مقیددر اوتن سن طالب مریدلردن نظم یارب امان ده تا باز بیند
نثر یارب امان ویرتا کیرو کوره نظم چشم محبان روی حبیبان نثر محبلرک کوزی حبیبلرک یوزن مراد حضرت حقدن
مساعده طلبیدر وعقل وقلب تجلی افعال وصفات ذات مشاهده اتمکا نظم مادرد پنهان با یار کفتیم نثر بز کزلو دردی
یاره دیدک نظم نتوان نهفتن درد از طبیبان نثر کزلمک اولمز دردی طبیبلردن مراد مرض عشق دواسن حضرت حقدن
استدم زیرا مرض طبیبلردن کزلمک اولمز دیمکدر نظم ای منعم آخر بر خوان جودت نثر ای غنی آخر سخاک سفره سی اوزره
نظم تا چند باشیم از بی نصیبان نثر نیجه دک اولالم نصیب سزلردن مراد والله الغنی وانتم الفقراء حسبنجه حضرت
نعم جانبندن طلب عطا ایکن حرمان اولمیوب درمان اولمق استدعاسیدر نظم حافظ نکشتی شیدای کیتی نثر حافظ

اولمازدک جهان دیوانه سی نظم کرمی شنیدی پند دیبان نثر اکر ایشیده ایدی او بلجیلر نصیحتنی مراد اهل الله نصیحتن

قبول ایدن دنیا دیوانه سی اولمز دیکدر و له ایضا ای روی ماه منظر تو نوبهار حسن نثر ای کمسه که اتی نظرکاه لو یوزک

حسن نوبهاری در نظم خال و خط تو مرکز لطف و مدار حسن نثر سنک خالک و خطک نقطهٔ لطف و مرجع حسن در مراد مخاطبدن

رسول الله علیه السلام درکه انک یوزی کالقمر لیلة البدر ایدی و اول وجه حسن الهی نوبهاری و انک زبدهٔ آثاری در

وانک سر خفیسی لطف قرارکاهی و خطی وحی حسن مرجعی و دلیلی در نظم در چشم پرخمار تو پنهان فنون سحر نثر سنک

پرخمار کوزکده کزلو در سحر فتنه لری نظم در زلف بی قرار تو پیدا قرار حسن نثر سنک قرارسز زلفکده ظاهر در حسن قراری

مراد ذاتنکده فنون بلاغت وار در و ذاتنک جانب الهیه تعلق ایله دعوت امته اشتغال جهتیدن متکدر در کاته حماری

واردر و رایات شریعت و سلسلهٔ طریقتکدن در حسن قراری دیکدر نظم ماهی نتافت همچو تو از برج نیکویی نثر بلا بادی

بر ماه سنک کبی ایو لک برجندن نظم سروی نخاست چون قدت از جویبار حسن نثر بر سرو قالقمادی سنک قدک کبی

حسن ایرماغی کنارندن مراد وجه و جبهنک بلیغ و قدر رفیعک علادر که افضل الرسل سن دیمکدر نظم خرم شد از ملاحت تو

عهد دلبری نثر شاد اولدی سنک ملاحتکدن دلبرلک عهدی نظم فرخ شد از لطافت تو روزکار حسن نثر مبارک اولدی

سنک لطافتکدن حسن روزکاری مراد ملاحت وجهی کوکل المغه و ناسی اکا تابع اولمغه باعث اولورایدی که کوزلر

ما یذاکاذب دیرلر ایدی و کنتم خیر امة حسبنجه حسن دین زمانی سنک لطف و لطافتکدن مبارک اولدی دیمکدر نظم

ازدام زلف و دانهٔ خال تو در جهان نثر سنک زلفک اغندن خالک دانه سندن جهانده نظم یک مرغ دل نماند نکشته

شکار حسن نثر بر کوکل قوشی قالمادی اولمامش حسن شکاری مراد سلسله و رایات شریعتک رموزی و اسرار طریقتک

اهل ظاهری و ارباب باطنی صید اتمش در دیمکدر نظم کرد لبت بنفشه ازان تازه و ترست نثر لبک کنارنده بنفشه

انوک ایچون تازه و تردر نظم کاب حیات می خورد از چشمه سار حسن نثر که آب حیات ایچر حسن چشمه سندن مراد الفاظک

و احادیثک قرب اولان اصحاب الحیات خیر القرون القرن الذی انا فیه موجبنجه خیرلر و شریفلر و رطب و لطیفلر در

دیمکدر که منبع حسن در آب حیات معنوی نوش ایدرلر نظم دایم بلطف دایهٔ طبع از میان جان نثر دایم لطفله طبع دایه سی

جان

جان اوتسدقی نظم می پرورد بناز ترا در کنار حسن نثر بسلر سنی نازله حسن کنارنده مراد بودر که ادبنی ربی و احسن تادیبی

حسبنجه لطف الهی مقتضای حکمتله علی وجه الاهتمام سنی تربیت ایدر و تعظیم و اجلال ایله حسن جمال حق جوارنده که انک

لعلی خلق عظیم شانکده نازلدر نظم حافظ طمع برید که بیند نظیر تو نثر حافظ طمعی کسدی که کوره سنک نظیرک نظم

دیار نیست جز رخت اندر دیار حسن نثر بر فرد یوقدر سنک رخکدن غیری حسن دیارنده مراد خاتم الانبیاء و المرسلین

و سید الاولین و الآخرین سن دیمکدر و له ایضا بهار و کل طرب انکیز کشت و توبه شکن نثر بهار و کل شنلک قرشدرجی

اولدی و توبه صینجی نظم بشادی رخ کل بیخ غم ز دل برکن نثر کل یوزنک شادلغی ایله غمی کوکلدن قوپر مراد عالم بسط

و کشف سالکه فتح و یرب و طریقتدن رجوعن صیدی لاجرم ای طالب کشف و جهنک فرحی ایله غم جهانی کوکلدن

بالکلیا دفع قل دیمکدر نظم رسید باد صبا غنچه در هواداری نثر ایرشدی صبا یلی غنچه هوادارلقده نظم ز خود برون

شد و بر خود در ید پیراهن نثر کندودن چیقدی یرتدی کوکلکی مراد نفخهٔ ربانیه ایرشوب طالب مبتدی و سالک مستعد لباس

نفسانیتی یرتوب بشریتدن چیقوب تخلقوا باخلاق الله حسبنجه اخلاقله متصف اولدی دیمکدر نظم طریق صدق بیاموز

از آب صافی دل نثر صدق یولن اوکرن کوکلک آب صفاسندن نظم براستی طلب آزادگی ز سرو چمن نثر طوغرولقده

استه آزاده لکی سرو چمن کبی مراد سالکه پند در که صدقی صافی قلبدن تعلم ایده و آزاده لکی استقامتده طلب اتمک کرک

نظم عروس غنچه بدین زیور تبسم خوش نثر غنچه کلنی بو زینتله خوش صرتمق ایله نظم بعینه دل و دین می برد بوجه حسن نثر

کل کبی کوکل و دین الور کوزل یوز ایله مراد سالک قابل دخی فیض الهی زینت کشف و بسط مساعده سی ایله شیخ صاحب

کشف کبی جذب ایدر و دین عوام که حب دینار اولور وجه حسن علم و عمل ایله دیمکدر نظم صفیر بلبل شوریده و فغان هزار نثر

بلبل عاشقک اوازی و هزارک فغانی نظم برای نقد کل آمد برون ز بیت حزن نثر کل نقدی ایچون چیقدی غصه اوندن

مراد بودر که طالب عاشق و سالک صادق غصه اونده فریاد و فغانده ایدی کشف و بسط اولدوغی اجلدن مراده

واصل اولوب غصه اوندن چیقدی دیمکدر نظم ز دست باد صبا کرد کل کلاله نکر نثر صبا یلی الندن کل قرکنده چیک دسته سن

کور نظم شکنج کیسوی سنبل ببین بروی سمن نثر سنبل کیسوسنک بوکلمنی کور سمن یوزی اوزره مراد نفخهٔ ربانیه و فیضان

الهی سنبل ایله صاحب کشف ارالسنده عارف کثیره و عوارف وافره مشاهده قل و یوزی آق اولانلرک مواجهه سنده
طبقات غیب هویتدن مراتب مشاهده قل دیمکدر نظم حدیث قصهٔ دوران زجام حافظ جو نثر دوران قصه سی حدیثنی
قدحدن استه ای حافظ نظم بقول مطرب و فتوای پیر صاحب فن نثر مطرب قولی و پیر صاحب فن فتواسی ایله مراد بودر که
استغت قلبک حسنجه دورانک قصه سنی و بونک کمسه یه وفاسی و بقاسی یوق ایدوکن قلبکدن استفسار قل که واعظک
قولی و شیخ ذوفنونک فتواسی بودر که حدیث روایت ایدوب دیرلر استفت قلبک وان افتاک المفتیون فتفوکب بیت
همه دانید جهان را نبود هیچ وفا مهر او در دل خود از چه نشانید شما وله ایضا چو گل مردم ببو بیت جامه در تن نثر
گل کبی مردم سنک قوقک ایله قفتان تمده نظم کنم چاک از گریبان تا بدامن نثر یرتارم یقادن اتاکه دک مراد متکلمدن
عقل معاد و مخاطبدن نفس درکه مردم عقل نفسک شتمهٔ نفسانیتی و هوای قلبی ایله لباس صیانتی تمام یرتب خراب ایدر
گل بادصبی ایله جامه سن چاک اندوکی کبی شعر الی الله اشکو النفس سوء قد احتوی علیها الهوی ما ستاصلته العوایق نظم
تنت را دید گل گویی که در باغ نثر تنکی گوردی گل صانسن باغده نظم چو مستان جامه را بدرید بر تن نثر مستلر کبی قفتاننی یرتدی
تنی اوزره مراد گلدن صاحب کشف درپس عقل نفسه خطاب ایدوب دیر صاحب کشف اولان دخی باغ وجودده نفسنی
گوروب مستلر کبی لباس عصمتنی یرتب عاصی لر کبی اولمش نظم من از دست غمت مشکل برم جان نثر بن سنک غمک الندن
مشکل قورتارورم جانی نظم ولی دل را تو آسان بردی از من نثر ولی گوکلی آسان الدک بندن مراد بودر که عقل نفسه دیر بن سنک
غمکدن و ضررکدن جانی خلاص ایلمک مشکل در ولی سن بنم گوکلمی آسانلغله الوب تابع قلمشسن در نظم بقول دشمنان
برگشتی از دوست نثر دشمنلر قولی ایله دوندک دوستدن نظم نگردد هیچکس با دوست دشمن نثر هیچ کمسه دوستله دشمن اولمز
مراد بودر که عقل نفسه دیر شیاطین و جن و انس سوزیله دوست حقیقیدن یار و حدن یا بندن رجوع ایتدک هیچ کمسه بویله
دوستله دشمن اولمز نظم کمن در سینه ام آه جگرسوز نثر اتمه که سینه دن جگر یاقجی اهی نظم برآید همچو دود از راه روزن
چیقر توتن کبی پنجره یولندن مراد بودر که عقل نفسه دیر بویله اتمه آه جگرسوز اتدرسن بکا نظم هر کس از غیر میکند فریاد
لیک فریاد من ز نفس منست بیت مبارای شمع اشک از دیده چون ما که سوز دل شود بر خلق روشن لیک تنک قفتانده

قدح ده

قدح ده شراب کبی در نظم دلت در سینه چون در سیم آهن نثر سنک گوکلک سینه ده گومشده دمور کبی در مراد بودر که عقل
نفسه دیر جسم لطیفسن اما غلیظ القلبسن نظم مبارای شمع اشک از دیده چون من نثر یا غزای شمع گوز یاشن
گوزدن بنم کبی نظم که شد سوز دلت بر خلق روشن نثر که اولمش در گوکلک حرارتی خلقه روشن مراد نفسم شربندن حرارتم
وار در شمع کبی و بوحالتم ظاهر اولمشدر لاجرم بن انک کبی و اول بنم کبی اغلمغه استحقاقی وار در دیمکدر نظم دلم را مشکن و
در پا میفکن نثر گوکلی صیمه و ایاغه اتمه نظم که دارد در سر زلف تو مسکن نثر که سنک زلفک اوجنده در مسکنی مراد بودر که
عقل نفسه دیر گوکلمی عصیانله صیوب ذلیل اتمه که سنک سلسلهٔ شریعتکده و طریقتکده و منتهای صیانتکده در سکون فکر دونی
نظم چو دل در زلف تو بستست حافظ نثر چون گوکلی سنک زلفوکه بغلمشدر حافظ نظم بدینسان کار او در پا میفکن نثر
بونک کبی انک اشنی ایاغه براقمه مراد بودر که بن گوکلمی سنک منتهای حالکده وحسن مالکده بغلامشمدر لاجرم ای نفس سن بنم
عملی ابطال و ضایع اتمه که ضرری سکا مترتب اولور وله ایضا چون شوم خاک رهش دامن بفشاند ز من نثر چون انوک
یولی طپراغی اولم اتک سلکر بندن نظم ور بگویم دل بگردان رو بگرداند ز من نثر اگر دیرسم گوکل دوندر یوز دوندرر
بندن مراد عقلک نفسدن شکایتن حکایت درکه دیر اگر یولی طپراغی اولوب اکا تذلل ایدرسم اول بکا مساعده و موافقت اتمز
و قصدی خیره دوندر دیسم یوز دوندرر بندن انوک ایچون اعدا عدوک نفسک التی بین جنبیک شرحنده دیمشلر در سایر اعدا
احسان اتسنک یا ترک عداوت یا تقلیل عداوت ایدر اما نفسه ایولک اتدکجه عداوتی و مخالفتی زیاده اولور نظم روی
رنگین را بهر کس مینماید همچو گل نثر رنگین یوزی هر کمسه یه گوسترر گل کبی نظم ور بگویم باز پوشان باز پوشاند ز من نثر
اگر دیرسم اورت اورتر بندن مراد بودر که عقل دیر نفسه هر کمسه یوز گوستروب اچلور اگر یوزوکی اورت احتراز قل دیرسم
بندن یوزن اورتب اجتناب ایدر نظم گر چو شمعش پیش میرم بر غمم خندد چو صبح نثر اگر شمع کبی انوک اوکنده اولورم بنم یوزومه
گولر صبح کبی نظم ور برنجم خاطر نازک برنجاند ز من نثر اگر انجیرسم خاطر نازکی انجور بندن مراد بودر که عقل دیر نفسک افعالندن
سکوت ایدوب هلاک و مغموم اولسم بنم غمیمه گولر مرحمت قلمز اگر انجنوب خصومت ایدرسم خاطر نازکی انجور بندن لاجرم هیچ
بر حال ایله انوک ایله اصلاح میسر دکلدر نظم دیده را گفتم که آخر یک نظر سیرش ببین گو که دیدم که آخر بر نظر انی طوق گوز

دیدی دیلرسن مکرقان ایرماغی سوره بندن مراد بودرکه عقل حکایت ایدب دیر کوزه دیدیم نفسک مرادانن ویرسک طوبیه
تابرنظرانی طوق کورسک کوز دیدی اکر برنظر نفسک مرادانن ویررسم حقدن زیاده طغیان وعصیان ایدر انوک انفعالنوک
انفعالندن اغلایو اغلایو قان ایرماغن اقتمالو اولورز نظم او بخونم تشنه ومن بالبش تاچون شود نثر اول قانه سوسز
وبن لبنه صوسز تا بجه اولا نظم کام بستانم ازو یاداد بستانمزمن نثرین مراد الام اندن یا داد الابندن مراد بودرکه عقل دیر
نفس کثرت عصیانه حریص اولوب بنم هلاکمه قصد ایدب قانمه صوسز دروبن انک لبنه یعنی لبندن توبه صادر اولا یا داد فریاد
سندن دیم شکایت الابندن نظم دوستان جان دادم ازبهر دهانش بنگرید نثر ای دوستلر جان ویردم انوک اغزی ایچون
نظر ایدک نظم کو بچیزی مختصر چون بازمی ماند زمن نثر اول بو مختصر نسنه ایچون نجه کیرو قالور بندن مراد عقلک روحه
وقوای روحانیه وعقلیه یه شکایت درکه عقل انلره دیر زیاده طالب اولدم نفسک اغزندن توبه صادر اولمق ایچون
بو بر مختصر نسنه در اما کورک ای که بر مختصر نسنه ایچون نجه کیرو قالور بندن نظم کرچه فرهادم بتلخی جان برآید عیب نیست
نثر اکر فرهاد لبی اجلغ ایله جانم چقرسه عیب دکل در نظم بس حکایتهای شیرین بازمی ماند زمن نثر ریاضت وعبادتک
چوق طتلو حکایتلری سویلنسه کرک در نظم ختم کن حافظ که کر زین سان بود درس غمش نثر ختم ایله حافظ اکر بونک کبی
اولورسه انوک غمی درسی نظم عشق در هر کوشه افسانهٔ خواندز من نثر عشق هر کوشه ده بر افسانه اوقور بندن مراد بودرکه
مراد بودرکه نفس غمندن چوق مسایل بیان قلدم بو قدر ایله اکتفا اتمک کرکن که اهل عشوع بندن هر کوشه ده بر قصه روایت
اتمکه بو کافی در وله ایضا خدارا کم نشین باخرقه پوشان نثر الله ایچون اکسک اوتور خرقه پوشلر ایله نظم رخ از رندان
بی سامان میوشان نثر یوزی یولمز رندلردن اورتمه مراد عقلک روحه پندن بیاندر که دیر خرقه پوش اولوب اهل ریا
اولانلرله از اوتور ومخلصلر که ظاهرده صلاحلری کورنمزلردن اعراض قلمه بیت بتنگ آمد دلم از خرقه پوشان نشنیم
مدتی با دردنوشان نظم درین خرقه بسی الوده کی هست نثر بو خرقه ده چوق ملوث وار در نظم خوشا وقت قبای میفروشان
نثر خوشدر شراب صاتجی لرک قفتانی وقتی مراد خرقه ده بچه ریاتلوثی وار در اما انلرکه عشق الهی صاترلر مخلص لردر اکرچه
عامیانه لباس کیمشلردر اول لباسک وقتی خوشدر که ریادن عاری در دیکدر نظم تو نازک طبعی و طاقت نداری نثر

سن

سن نازک طبع سن طاقت طوتمزسن نظم کرانیهای مشتی دلق پوشان نثر براوج خرقه کیلرک ثقیللقلرینه مراد اهل ریانک
انفعالندن روح منفعل اولدوغن ذکردر بیت خریدار مغان باده نوشم نخواهم صحبت تقوی فروشان نظم
درین صوفی وشان دردی ندیدم نثر بو صوفی کبی لرده درد کورمدم نظم که صافی باد عیش باده نوشان نثر که صافی اولسون
شراب ایچیلرک عیشی مراد بودرکه صوفی صورتنه کیرب تغیر شکل لاجل اکل ایدنلرده بر درد عشق کورمدم اما عشق الهی نوش
ایلیوب مخلص اولنلرک حالی خوش اولسون دیمکدر نظم بیاوز غبن این سالوسیان بین نثر بو مرائی لرالدامسندن کور نظم
صراحی خون دل بربط خروشان نثر صراحی کوکلی قان وقوپوز خروش ایدیجی مراد بودرکه مرائیلر خدعه سندن صاحب عقلک
قلبی قان وواعظ وشیخک اغلامق ایله جکری قان فریادی واریعنی بونلردن منفعل لردر نظم چو مستم کردهٔ مستور منشین
نثر چون بنی مست ایلدک مستور اوتورمه نظم چو نوشم دادهٔ زهرم منوشان نثر چون بکا بال ویردک زهر ایچورمه مراد عقلک
روحه خطاب معنوی سن ذکر درکه دیر چون عالم ارواحده بنی مست عشق ایدک مستور اوتورمه چون عسل کلام الهی طتدردک
زهر فراق ایچورمه لاجرم کیفیت وعشق حالنده ولذت عمل وطاعتده مشارکت وموافقت قل بیت دران عالم نداش
چون شنیدی درین عالم نوش نوشان نظم لب میگون وچشم مست بکشا نثر شراب کبی لبی مست کوزی اچ نظم
که از شوق لبت می خانه جوشان نثر که سنک شوقکدن شراب خانه وقیاجی در مراد بودرکه عقل روحه معارف الهیه تکلف
ایدب ذاتکده اولان حالتی اظهار قل که قلبده اولان کیفیت خامدر وجوش اتکده کمال بولدیر نظم زدل کرمی حافظ
برحذر باش نثر حافظک کوکلی حرارتندن حذر اوزره اول نظم که دارد سینهٔ چون دیک جوشان نثر که وار در بر سینه سی
قیناجی چولمک کبی مراد کندنک کمال حرارتن وتاثیر حالتن بیاندر وله ایضا خوشترازفکر می وجام چه خواهد بودن
نثر شراب وقدح فکرندن خوشراق نه اولسه کرک در نظم تا به بینم که سرانجام چه خواهد بودن نثر کورم که آخر کار نه اولسه کرک
مراد عشوع الهی فکرندن یکرک بو قدر که بونک عاقبتی خیردر دیمکدر نظم بیت کوی چوکان تو کردم سر سودایی را تا به بینم که سرانجام
چه خواهد بودن نظم غم دل چند توان خورد که ایام نماند نثر غمن بجه یک اولور کوکلک که ایام قالمدی نظم که نه دل ماند نه ایام چه خواهد
بودن نثر که کوکل قالمادی وایام قالمادی نه اولسه کرک مراد بودرکه زمان کچدی کوکل مرادی حاصل اولمادی دیمک اولمز

که نه کوکل قالور نه ایام پس بو غمی چکمک اولمز **بیت** عاقلان غم نخورند از پی فانی خوش باش گر بغم بگذرد ایام چه خواهد بودن **نظم**

باده خور غم مخور و پند مقلد مشنو **نثر** شراب ایچ غم یمه مقلد نصیحتین اشتمه **نظم** اعتبار سخن عام چه خواهد بودن **نثر** عوام سوزنه

اعتبار نه اولسه کرک مراد بودر که عشق الهی یه مشغول اول غم جهانی یمه و عوام سوزنه اعتبار اتمه **نظم** مرغ کم حوصله را کو غم خود

خور که بر تو **نثر** قوربعنی اکسک قوشه دی که نه غمکیبی که انوک اوزرنه **نظم** رحم انکس که نهد دام چه خواهد بودن **نثر** آغ قوین کمسه نک

رحمی نه اولسه کرک مراد بودر که سالک مبتدی یه دی که و تدارکنده اولسون شیخ ناقصه اعتماد اتمسون زیرا اول انع فوت ب

بونی شکار ایدن دراندن بوکانه رحم اولسه کرک در **نظم** دست رنج تو همان به که شود صرف بکام **نثر** سنک الک امکی اول یلدر که مراده

خرج اوله **نظم** دانی آخر که بنا کام چه خواهد بودن **نثر** بیلورسن آخر که نامراد ضروری نه اولسه کرک مراد بودر که کسب اتدوکک مال

مراد آخرته صرف اولنماق کرک بیلورسن آخر که موت ایربسن آخرته کیدب مال دنیاده قالسه کرک **نظم** پیر میخانه همی خواند

معمایی دوش **نثر** میخانه پیری اوقورایدی بو معمایی دون کیجه **نظم** از خط جام که فرجام چه خواهد بودن **نثر** قدح خطندن که

عاقبت نه اولسه کرک مراد بودر که شیخ خانقاه دون کیجه بر معما اوقیدی صفای قلبدن که عاقبت نه اولسه کرک عجبا ایمان ایله

ختم اولاسن و قبره داخل اولورسن عجبا نجه جواب ویره سن و حشر اولنسک کرک عجبا حساب آسان اولامی دخی فریق فی الجنة

وفریق فی السعیر اولور عجبا قنغی فریقدن اولاسن **نظم** بردم از ره دل حافظ بمی وچنک وغزل **نثر** چقردم یولدن حافظک

کوکلن شراب ایله وچنک ایله وغزل ایله **نظم** تاجزای من بدنام چه خواهد بودن **نثر** تا بن بدنامک جزاسی نه اولسه کرک مراد بودر که

حافظک کوکلنی دنیا یولندن و کسب مالدن چقردم عشق الهی و شیخ منحنی و کلام تصوف ایله پس بن امر معاشی بلمزدیدکلری

بدنامک جزاسی واجری نه اولسه کرک در **نظم** این مرا بس که شدم با غم عشق تو بنام **نثر** کرشدم عاشق بدنام چه خواهد بودن

وله ایضا دانی که چیست دولت دیدار یار دیدن **نثر** بیلورمیسن نه در دولت دیدار یار کورمک **نظم** در کوی او گدایی

بر خسروی گزیدن **نثر** دانی که چیست دولت سؤال در و دیدار یا دیدن جواب در انک محله سنده گدالغی شاهلوغ اوزره اختیار اتمک

مراد دولت مشاهدهٔ دیدار حق در و سلطنت دنیادن انوک طرفنده فقر اختیار اتمک کرک دیمکدر جاندن طمع کسمک آسان اولور

ولیکن **نظم** از دوستان جانی مشکل توان بریدن **نثر** جانه منسوب دوستلردن مشکل اولور کسلمک مراد بودر که جاندن طمع کسمک

آساندر

آساندر که اندن فرقت مقرر در اما حیاة ابدیه یه سبب اولان دوستلردن کسلمک مشکل در که موت حقیقی عذاب آخرتدر

نظم خواهم شدن به بستان چون غنچه بادل تنگ **نثر** بستانه کتمک استرم غنچه کبی طار کوکل ایله **نظم** انجا به نیک نامی پیراهنی

دریدن **نثر** آنده ایو آدلولق ایله بر کوملک یرتمق مراد بودر که خانقاهه وارمق استرم ضیق قلبله تا انده عمل صالح ایله لباس

وجودی افنا ایدم **نظم** که چون نسیم با گل راز نهفته گفتن **نثر** کاه یل کبی کل ایله کزلو راز سویلمک **نظم** که سر عشق بازی از بلبلان

شنیدن **نثر** کاه عشق بازلق سرنی بلبلدن اشتمک مراد کاه اهل کشف ایله راز کشفی مخفی سویلیشم و کاه عشق مشرب سالکلردن

سر عاشقلغی اشیدم دیمکدر **نظم** بوسیدن لب یار اول ز دست مگذار **نثر** یارک لبن اوپمکی اول الدن قومه **نظم** کاخر ملول گردی

از دست و لب گزیدن **نثر** که آخر ملول اولورسن ال و دوداق اصرمقدن مراد بودر که صحته و حیاتده ایکن ذکر الله و کلام الله

مداومتن ترک اتمه که آخر وقتده و قبرده لا اله الا الله دیمکه دخی الله ربی سویلمکه ثابت اولاسن نیتکم بیورر یثبت الله الذین

آمنوا بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة اکر ذکر الله و کلام الله مداومتن اتمزسک آخر وقتده عاجز و محروم

اولوب ندامت ایدب ملامت چکوب الک و طوداغک اصرسن العیاذ بالله **نظم** فرصت شمار صحبت کز این دو روزه منزل

نثر فرصت صای صحبتی که بو اکی کونلک منزلدن **نظم** چون بگذریم دیگر نتوان بهم رسیدن **نثر** چون کچه وز دخی بر بریمزه

ایرشمک اولمز دیمکدر مراد بودر که صاحب اخوان و صفای صحبت خلان و یابدنده اولان اجتماع عقل و روح و قوای اقتدار

طاعت و توفیق خدایی فرصت صای و غنیمت بیل که زمان قلیل اولان جهانی چکب کیدیجک بو جمعیت اولمیه کرک در **نظم**

کویی برفت حافظ از یاد شاه منصور **نثر** صناسن کتدی حافظ شاه منصوربنی یادندن دیو دعادر **نظم** یارب بیاد دشش آور

درویش پروریدن **نثر** معنی یه نظر منصور و مؤید من عند الله اولان شاه طریقت بر درویش سالکه تربیت و اصلاح استوندر

دیو دعادر **شعر** وفیت فی حبکم بعهدی   فقرت منکم بکل قصدی   لقیتکم الآن مفتقراً   ارید منکم بفضل سعدی **نظم**

ز در در آ و شبستان ما منور کن **نثر** قپودن ایچرو کیر بزم قشلاق اوم منور قیل **نظم** هوای مجلس روحانیان معطر کن **نثر** روحانیلر

مجلسی هواسنی معطر ایله مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن نفس در عقل نفسه دیر حجرهٔ خلوت قپوسندن ایچرو کیرب

عبادتده بزمله موافقت ایله سن چون جوهر نورانی سن بزم خلوت خانه مزی منور قیل قوای روحانیه مجلسی هواسن طیب طینتک ایله

معطر قل نظم بچشم وابروی جانان سپرده ام دل وجان نثر جانانک کوزنه و قاشنه اصمرلشم کوکلی وجانی نظم بیا بیا و تماشای
طاق ومنظر کن نثر کل کل که کمر و پنجره تماشاسن قل مراد بودر که عقل نفسنه دیرسن کوکلی وجانی جانان کوزنه و قاشنه که النفس جوهر
نورانی یتعلق بالبدن تعلق العاشق بالمعشوق تسلیم ایدب کمر وپنجره دردیو تماشا ایدرسن اما جانان حقیقی ذاتنه وانوک
اشاراتنه تسلیم اتمشم در فی الحقیقه تماشاگاه بونلردر کل کل بونلری تماشا قل بیت تماشاگاه عاجی کوه وصحرا است
تماشاگاه ما درحجره ماست نظم زخاک مجلس ما ای نسیم باغ بهشت نثر بزم مجلسمز طپراغندن ای جنت باغی یلی نظم بیر مشامه
بفردوس وعود مجمرکن نثر یلنقوج ایلت جنت فردوسه مجمر عوددن قل مراد عبادت بزنک طپراغی طیب جنت اولمغلایق در
که اول حضرته مکرم در دیکر بعض نسخه ده بو بیتک بدلی بو بیت واقع اولمش نظم بکو بخازن جنت که خاک این مجلس نثر
دی جنت حافظنه که بو مجلس طپراغنی نظم بتحفه بر بسوی فردوس وعود مجمرکن نثر تحفه ایلت فردوس جانبنه که عود
مجمر قل عود بر خوش قوقولو اغاج در که یاقیق قوقوسی ظاهر اولور و مجمر بخور یقدقلری ظرفه دیر مراد بونده دخی سابق کبی در
نظم حجاب دیده ادراک شد شعاع جمال نثر ادراک کوزنک حجابی اولدی جمال شعاعی نظم بیا و خرگه خورشید را منور کن
نثر کل کنش اوتاغنی منور قل مراد عقلک نفسنه خطابن حکایت درکه دیر شعاع جمال حق ادراک کوزنه حجاب و پرده اولمش در
سن کل بزه موافقت قل خورشید حقیقی خانه سی که لایسعنی ارضی ولا سمائی ولکن یسعنی قلب عبد المؤمن التقی النقی الوداع
حسبنجه قلب المؤمن در انی منور قل تاکم جمال حقی کوکل کوزیله مشاهده ایدوز نظم ستاره شب هجران نمی فشاند نور نثر هجران کیجه سی
یلدزی نور صاچمز نظم ببام قصر برآ و چراغ مه برکن نثر کوشک طامنه چیق آی چراغن یوقرو قل مراد کروعقلک نفسنه خطابن
ذکر در که دیرسن موافقت اتمیجک هجران و فراق زایل اولمز لاجرم اثر طاعت یلدز کبی اولوب نوری رهنما اولمز اما سن
کلوب موافقت ایلمیوب عروج روحانی میسر اولوب نور ماه کبی نور ذات ظاهر اولوب دلیل راه اولور نظم چو شاهدان
چمن زیردست حسن تواند نثر چون چمن محبوبلری سنک حسنک الی التنده طوررلر نظم کرشمه بر سمن و ناز بر صنوبر کن نثر
کرشمه سمنه و نازی صنوبره قل مراد چمندن وجود انسانی در و سمندن قلب در و صنوبردن حواس دماغ در لاجرم عقل
نفسنه دیرسن حسن عبادتده اولاسن قلب وحواس سنک حسنکا تابع در مطیع اولورلر پس نظر التفاتی قلب صافیه و تعزی

حواسه

حواسه قلسک روادر نظم فضول نفس حکایت بسی کند ساقی نثر نفسک زواید چوق حکایت ایدر ای ساقی نظم تو کار خود
مده از دست می بساغرکن نثر سن کندو ایشکی الدن قومه شرابی قدحه قل مراد بودر که عقل شیخه دیر نفس طریقته سلوکده
وعشق الهی نوش اتمکده چوق زواید سویلیوب تعلل ایدرسن کندو ایشکده اولوب قلبه عشق الهی طولدر مقدم اول
نظم طمع بنقد وصال تو حد ما نبود نثر سنوک وصالک نقدینه طمع بزم حدمز دکلدر نظم حوالتیم بدان لعل همچو شکر کن نثر
بزی حواله اول شکر کبی لعله قل مراد بونده دخی عقلک شیخه خطابیدر که دیر بزم سنک مقامکا یعنی وصال الی الله درجه سنه
بالفعل طمعمز حدمز دکل در سن لب شیرینکدن پند زنکین قل که انوک سببی ایله قطع مسافه ایدب وصول الی الله ایدهوز
نظم لب پیاله ببوس انکهی بمستان ده نثر قدح طوداغن اوپ اندن صکره مستلره ویر نظم بدین دقیقه دماغ خرد معنبر کن نثر
بو دقیقه ایله عقل دماغن خوش قوقولو قل مراد کروشیخه خطابدر که اکا دیر که اندوکک عبادتدن سالک عاشقلره تعلیم
قل که بو دقیقه ایله عقل معاش دماغن خوش قوقولو قل خلاصه مراد شیخدن عقل معاشه لذت طاتدرموق و بوی حضرت یتشدرمک طلبیدر
نظم اگر فقیه نصیحت کند که می مخور نثر اگر فقیه نصیحت ایدرسه شراب اچمه دیو نظم پیاله بدهش کو دماغ را ترکن نثر
بر قدح ویر اکادی دماغی تر قل مراد بوندن دخی شیخه خطابدر اکا دیر که علم ظاهر اهل سلوکدن منع ایدرسه اکا عشق الهی
صوب دماغکه یبوست کلوب مختل اولمش در عشق الهی ایله ترطیب دماغ قل که اختلالی دفع اوله نظم ازین مزوجه و خرقه ننک
درتنکم نثر بو مزوجه دن و عرقچیندن محکم مضایقه ده یم صوفی اولمین اهل نفسک نفسانیتن اهلاک و افنا اتدکک
نظرله بنی دخی قلندر و صوفی قل نظم پس از ملازمت عیش و عشق مهرویان نثر عیشه و آی یوزلو عشقنه ملازمتدن
صکره نظم زکارها که کنی شعر حافظ از برکن نثر ایشلردن که ایشلرسن حافظ شعرن ازبر لک اولسون که اسرار طریقت و اخبار
حقیقت و دنیا و ماسوادن فراغت و اقبال حضرت تعلیم ایدر وله ایضا شراب لعل کش وروی مه جبینان بین نثر شراب
لعل چک و آی النلو یوزن کور نظم خلاف مذهب آنان جمال ایشان بین نثر انلرک مذهبی خلافی بونلرک جمالن کور مراد شراب
لعلدن مجاهده در که لعل رنگ آتش تاب در دکثیره الثمن وکم یاب در و مه جبینلردن مراد افعال و صفات و ذات درو انلرک
یوزی تجلی لری در و اناف دیو اشارت اتدکلری مصراع ثانی در مذکور اولان کوته آستیان در پس مرکم ریاضت و مجاهده

اکا تجلی و افعال و صفات و ذات اولور خلاف تعبیر شکل لاجل الاکل ایدن مکارلرک نظم بزیر دلق مرقع کمندها دارند نثر
یمه لو خرقه التنده کمندلر طوترلر نظم دراز دستی این کوته آستینان بین نثر بو یکی قصه لرک الی اوزنلغن کورمراد
صوفیانه لباس پوش اولان مکارلردر نظم بجز من دو جهان سر فرو نمی آرند نثر اکی جهان خرمننه باش اندرمزلر نظم
دماغ و کبر گدایان خوشه چینان بین نثر دماغی کبرلی گدالرک و باش اوج دکشورجی لرک کورمراد اولدرکه شونلرکه عزیزلردن
نفع و دین و قوت یقین جمع و تحصیل ایدرلر اگرچه فقیرلردر اما منافع دنیا و آخرته باش اندرمزلرکه مطلب مطلوب لری
حضرت الهی در لاجرم بونلرک استغناسنی و ترک ماسواسنی کور نظم بهای نیم کرشمه هزار جان طلبند نثر یارم نظر بهاسی
بیک جان طلب ایدرلر نظم نیاز اهل دل و ناز نازنینان بین نثر اهل دلوک نیازنی و نازنینلرک نازن کورمراد بودرکه
تجلی افعال و صفات و ذات التفات اتمکا چوق نفس مرادلری و عقل معاش هوالری ترک اولنمق کرک نظم حدیث
عهد و محبت زکس نمی شنوم نثر عهد و مودت سوزنی کمسه دن اشتمزم نظم وفای صحبت یاران و همنشینان بین نثر
یاران و مصاحبلر صحبتی وفاسنی کورمراد نفسندن و قواسندن و عقل معاش دن و هواسندن الست بربکم نداسندن اولان
محبت و عهد سوزن اشتمزم یارانک و مصاحبلرک وفاسنی کور یعنی وفالری یوق دیمکدر نظم اسیر عشق شدن چاره ءِ
خلاص منست نثر عشق اسیری اولمق بنم خلاصم چاره سیدر نظم ضمیر عاقبت اندیش پیش بینان بین نثر سلامت فکر ایدنلرک
واوکن کورنلرک ضمیرن کورمراد بودرکه عشق الهیه اسیر اولمق ایله نفسنک و قواسنک و عقلک و هواسنک اسیرلکندن
خلاص اولنور سلامت اندیش اولنلرک و اوکولی یعنی موت آخرت کورنلرک ضمیر و فکری بودر بونی کورسندخی بو یله قل
دیمکدر نظم غبار خاطر حافظ ببرد صیقل عشق نثر حافظک خاطری توزلی کیدردی عشق صیقلی نظم صفای طینت پاکان و
پاک بینان بین نثر پاکلرک خمیری صفاسنی و پاک کورنجی لری کورمراد بودرکه پاک و پاک بین اولنلرک عشق الهی
اختیار ایدرلرکه غبار خاطر اولن غم جهانی صیقل عشق پاک ایدر ولہ ایضا نکتهٔ دلکش بگویم خال آن مه رو ببین
نثر کوکلی چکیجی بر نکته دیرم اول آی یوزلونک خالن کور نظم عقل و جان را بسته ءِ زنجیر آن گیسو ببین نثر عقل و جانی اول گیسو
زنجیرینه بغلنمش کورمراد بودرکه زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین حسبنجه قلب انسان حسن صورته مایل اولور
که

که خال جمال دلکش در عقل و جان مقید زلف سرکش در نظم عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی مباش کوکلی عیب لدیم
وحشی وضع و صحرایی اولمه نظم گفت چشم شیرگیر و غنج آن آهو ببین نثر دیدی اول آهونک ارصلان طوتیجی کوزونی
و نازلی کورمراد بودرکه تعییب قلب ایدب صحرایی و هرجایی اولمادیدم جواب ویردی که قوت و جذب آهو هیئات
بنی آواره و وحشی صفت اتمش در بیت بر دند شاهدان بشمایل دل مرا یارب نگاه دارکه در دان این دل اند نظم
حلقهٔ زلفش تماشاخانهٔ باد صباست نثر انوک زلفی حلقه سی باد صبا تماشاخانه سی در نظم جان صد صاحب دل آنجا بسته ءِ
مو ببین نثر یوز صاحب دلک کوکلنی انده بر قل ایله بغلو کورمراد بودرکه باد جاود ایکن زلفه وارر تماشا ایدر اهل دل اولنلر
صاحب عقللردر اکا گرفتار اولسالر عجب میدر شعر بدا و تجلی للفواد و الطرب وابدا الی الحسن الجلیل علی ضعفی نظم
عابدان آفتاب از دلبر ما غافلند نثر گنشه طپنلر بزم دلبرمزدن غافللردر نظم ای ملامت گر خدا را خود مبین و رو به بین نثر
ای ملامت ایدیجی الله ایچون کندوکی کورمه یوز کورمراد بودرکه کنش ده بمان برنور وار در رنگ رو و چشم و ابرو
و لب شیرین و کلام رنگین و سایر لطافت و جذب و حالت یوقدر لاجرم اکا طپن دلبرانسانک اسباب حسنندن غافلدر
ای بکا عشق حسن ایچون طعن ایدن کبری ترک ایدب حسن وجه نظر قل ناکه فذلک به الذی لمتننی فیه موجبنجه عذرم
ظاهر اولا بیت زاهد ابهر خدا تو رو مبین آن رو ببین گرکند دعوی بر ویش ماه روی او ببین نظم زلف دل دزدش صبا را
کردن او بندی نهاد نثر انوک کوکل سارقی زلفی صبانک بوینینه بند دقدی نظم با هواخواهان ره رو حیلت هندو ببین نثر
یولاگیدجی هواخواهلره اول هندونک حیله سن کورمراد بودرکه انوک کوکلی سارقی اولان زلف صبایی طوترکه یل انده
قرار ایدر اهل هوا اولان سالکه حیله اتسه عجب می در نظم آن که من در جست و جوی او ز خود بیگسو شدم نثر اول کمسه که بن انوک
جست و جو یندن کندمدن بر طرف اولدم نظم کس ندید ست و نه بیند مثلش از هر سو ببین نثر کمسه کورمش دروکورمز
انوک مثلنی هر طرفدن کورمراد بودرکه بن عاشق اولوب کندمدن کتدوکم بر محبوب درکه لیس کمثله شیء حسبنجه کمسه انوک مثلن
کورمشدر وکورمز دیمکدر نظم حافظ ار در گوشهٔ محراب می نالد رواست نثر حافظ گر محراب گوشه سنده ایکلرسه روادر نظم
ای ملامت گو خدا را آن خم ابرو ببین نثر ای ملامت ایدیجی الله ایچون اول قاشک بوکلمنی کور مراد بودرکه حافظ گوشهٔ محراب

اتوکیچون ایکلرکه اول محراب کبی قاش مکرندن خلاص اولا **نظم** از مراد شاه منصور ای فلک رخ بر متاب **نثر** شاه منصور
مرادندن ای فلک یوز دوندرمه **نظم** تیزی شمشیر بنکر قوت بازو ببین **نثر** قلچ کسکن لکنه باق قوت بازویی کور مراد معنیه نظر
مؤید من الله اولان شاه دینه مخالفت اتمه که انک مقبول حضرت اولور کلام نافذی و قوت تأثیری واردر دیمکدر **وله**
ایضا شاه شمشاد قدان خسرو شیرین دهنان **نثر** شمشاد قدلرک شاهی شیرین دهنلرک خسروی **نظم** که بمژکان شکند قلب همه
صف شکنان **نثر** که کرپک ایله صف دوکلی صف شکنلرک قلبنی مراد شمشاد قدلردن علو درجه سی اولانلردر و شیرین دهنلردن مراد
کلام علم حکمت سویلینلردر وصف شکنلردن مراد شیاطین جن وانس و نفس قواسی و عقل معاش هواسی در و مژکاندن مراد
رموز الهیه و کلام حقدر که تأثیری بونلرک شاهی درلاجرم دیر درجات عالیه سی اولنلرک پادشاهی و وعظ و نصیحت ایدنلرک
سرداری یعنی بر شیخ کاملی و کملی رموز واشاراتی و کلمات طیباتی ایله روحک و عقل معادک و بونلرک جنودنک صفندن
صین اعدانک قلبنی صربوبیت مرهوندر **نظم** مست بکذشت و نظر بر من درویش انداخت **نثر** مست کچدی و نظری بن
نظم کفت کای چشم چراغ همه شیرین دهنان **نثر** دیدی ای طتلو سوزلولرک چشم چراغی مراد بودرکه اول شیخ بزرکوار کیفیت
الهی ایله منکیف اولدوغی حالده بن درویشه اوغردی و نظر قلدی و دیدی ای اهل کلامک وارباب نطقک چراغ و رهنماسی
و چشم راه بینی مقبول قول بوندنصکره اولان اوچ بیت در **نظم** تاکی از سیم و زرت کیسه تهی خواهد بود **نثر** تا نچیه دک کمشدن
والتوندن سنک کیسک تهی اوله کرکدر **نظم** بنده من شو و برخور ز همه سیم تنان **نثر** بنم قولم اول بمش بی دوکلی سیم تنلردن
مراد بودرکه بنچیه دک وجود کیسه سی فضایل کرامات حقدن خالی اولور بکا عبد مطیع اول جمیع اهل دنیادن و ارباب عطادن
بهره منداول **نظم** **بیت** پادشاهان جهان چون بعجی خسته شوند • استعانت ز در کوشه نشینان طلبند **نظم** کمتر از ذره نه
پست مشو مهر بورز **نثر** ذره دن اکسک کدکلک الچاق اولمه محبته دورش **نظم** تا بعشرت که خورشید رسی چرخ زنان **نثر**
تاکنش صحبتکا همنه ایره سن چرخ و سماع اوررق مراد بودرکه ذره محبت آفتاب ایدب اکا وصلت و مصاحبت حاصل
قلمشدر اندن کوتی دکلسن الچاق اولمه علو الهمة من الایمان حسنجه محبت حق قل تاکه اتصال حق و صحبت آفتاب مطلق
محلنه وراسن شوق و ذوق قله سماع ایله **نظم** بر جهان تکیه مکن ور قدحی می داری **نثر** جهان اوزره اعتماد اتمه اکر بر قدح

شرابک

شرابک وارسه **نظم** شادی زهره جبینان خور و نازک بدنان **نثر** زهره الن لولر و نازک بدنلرک شادلغنه ایچ مراد بودرکه
بقای عمره وحیاته ثباته اعتماد قلمه اکر قلبکده عشق حق وارسه عبادت قل جبینی نور عبادتله منور و ریاضتله بدنی نحیف
اولانلر شادلغنه که انلر عشق الهی نوشندن شاد اولورلر **نظم** پیر پیمانه کش من که روانش خوش باد **نثر** بنم قدح چکیجی
پیرم که روحی خوش اولسون **نظم** کفت پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان **نثر** دیدی پرهیز قل عهد صیجی لر صحبتندن مراد
بودرکه عشق الهی شاربی اولان شیخم روحی شاد اولسون بکا دیدی احتراز قل توبه و عهدی صیوب فسق و هوایه
و کسب دنیایه مشغول اولنلر مصاحبتندن **نظم** با صبا در چمن لاله سحر میکفتم **نثر** صبایه لاله چمنده سحر دیدم **نظم**
که شهیدان کیند این همه خونین کفنان **نثر** که کیمک شهیدلریدر بو دوکلی قنلو کفنلولر مراد بودرکه توجه سحریه مصایب ازلدن
و قضا ایرشنلردن سؤال اتدم که بنلره بو آفات ندندر **نظم** کفت حافظ من و تو محرم این راز نه ایم **نثر** دیدی ای حافظ بن و سن
بو رازک محرمی دکولز **نظم** از می لعل حکایت کن و شیرین دهنان **نثر** لعل شرابدن حکایت قل و طتلو اغزلولردن مراد بودرکه
توجه سحری بکا جواب ویردی که قضا و قدر سرنی کمسه بلمز بونی سویلمه عشق و رباضتدن و اهل علم و معرفتدن سویله **نظم**
دامن دوست بدست آر و ز دشمن بکسل **نثر** دوست اتکن اله آل دشمندن اوزل **نظم** مرد یزدان شو و ایمن کذر از اهرمنان
اللهک اری اول ایمن کچ دیولردن مراد حضرت حقه تشبث ایدب اعداء دیندن کسلوب اهل اللهدن اولوب شیاطین و
جن وانسدن ایمن اول دیمکدر **وله ایضا** کل برک راز سنبل مشکین نقاب کن **نثر** کل یپراغنه سنبل مشکیندن نقاب قل **نظم**
یعنی که رخ بپوش و جهانرا خراب کن **نثر** یعنی یوزی اورت جهانی خراب قل مراد مخاطبدن شیخدر و کلدن کشف جمال در و یپراقدن
اثر کشف در و سنبل مشکیندن غیب هویت در پس دیرکه ای شیخ سالله کشف جمال اثری ظهور ایدیجک غیب هویتله انی ستر
قل تاکه جهان وجودی مستغرق مشاهده ذاته و مطالعه هویته خراب و بیخود اوله **نظم** بفشان عرق ز چهره و اطراف باغ را **نثر**
صاچ تری یوزدن و باغ اطرافنی **نظم** چون شیشه های دیده ما پر کلاب کن **نثر** بزم کوزمز شیشه سی کبی طولو کلاب قل مراد بودرکه
رسول علیه السلام حضرتنه وحی کلیجک ترلرایدی اندن اصحابه سویلرایدی سکادخی وحی قلبی اولوب معارف عشق و حقیقت
و عوارف حب طریقت و صعوبت احوال آخرت و اموال عزو حضرت سویلیب اهل مجلسک اطرافده اولوب سالک لردن اولمین کیره

دخی اندن شوق و حالت وسوز وحرارت بنشدرب کوزلری باشله طولوب بزرکه سالکلر ومیان مجلس ده اولانلر کوزی
باشله طوللرز انلارک کوزی دخی بزم کوزمز کبی پرآب اولسون نظم بکشا بشیوه نرکس پرخواب مست را نثر آچ شیوه ایله
نرکس پرخواب ومستی نظم وزرشک چشم نرکس رعنا بخواب کن نثر کوندن نرکس رعنا کوزن اویقوده کور مراد بو درکه
شول سالک مست عشق که کوزی خواب احتجاب وستر حجاب ایله مالی اولا آنی شوق الهی وشوق شاهیله آچ وشول
عامی که عین رعناسی وعشق حقدن استغناسی اولا آنی کوندن اویقویه ایلت که نااهله صرف حکمت اضاعتدر نظم
ایام کل چو عمر برفتن شتاب کرد نثر کل ایامی عمر کبی چون کتمکا استعجال اتدی نظم ساقی بدور باده کلکون شتاب کن نثر
ای ساقی کل رنکلو شراب دورنه استعجال قل مراد بودرکه کشف ایامی عمر کبی استعجال الله کتمکده در امدی ای شیخ عشق کل
رنکی شرابی دوراندرمکه استعجال قل که فرصت فوت اولمیه شعر تامل فی الدنیا طویلا و لاتدری اذا جن لیل هل تعیش الی
الفجر فکم من صحیح مات من غیر علة وکم من مریض عاش حینا من الدهر نظم بوی بنفشه بشنو وزلف نکار کیر نثر بنفشه قوقوسن
طوی وزلف نکاری طوت نظم بنکر برنک لاله و عزم شراب کن نثر لاله رنکن کور وعزم شراب قل مراد بودرکه سالک عاشق
بنفشه سی زلف نکار وغیب هویت جبار در ورنک لاله سی شراب عشق وجمال در نظم همچون حباب دیده بروی قدح کشای
نثر حباب کبی کوزی قدح یوزنه اچ نظم وین خانه را قیاس اساس از حباب کن نثر بواوک بنیادی قیاسنی حبابدن قل
مراد بودرکه حباب کبی کوزوکی بلردوب قلب باطن کوزلیوب ظاهر جهانه نظر قلمه بو خانه جهانک بنیادنی حباب کبی بی ثبات
قیاس قل نظم زانجا که رسم وعادت عاشق کشی تست نثر اول معامله که سنک عاشق قتل اتمکا رسم وعادتکدر نظم با دشمنان قدح
کش وبا ما عتاب کن نثر دشمنلر ایله قدح چک وبزه عتاب قل مراد عادت الهی بودرکه اشد الناس بلاء الانبیاء ثم الاولیاء ثم الامثل
فالامثل حسنجه عاشقلرک نفسانیتن قتل ایدب المؤمن فی قلة او علة او ذلة موجبنجه دنیاده محنتده قلور اول عادت اوزره
اعداکی عیش وعشرتده وبزی عتاب محنتده قل دیر نظم حافظ وصال میطلبد از ره دعا نثر حافظ وصل طلب ایدر دعا یولندن
نظم یارب دعای خسته دلان مستجاب کن نثر یارب خسته کوکللرک دعاسنی مستجاب قل مراد بودرکه هرکسه که برمطلب مطلوب طلب ایدر
واکا وصول حصولن استرحافظک سنک وصالک استریارتی سن بونجلین خسته دللرک دعاسن مستجاب قل وله ایضا صبح است ساقیا

قدحی

قدحی پرشراب کن نثر صباح در ای ساقی برقدحی طولو شراب قل نظم دور فلک درنک ندارد شتاب کن نثر دور فلک
اکلنمز استعجال قل مراد شیخ دن قلبنی عشق الهی ایله طولدرمق طلبی درکه عجلوا بالصلوة قبل الفوت وعجلوا بالتوبة قبل
الموت مقتضاسنجه استعجال ایدر نظم زان پیشترکه عالم فانی شود خراب نثر اندن اوکدن که عالم فانی خراب اولور
نظم مارا بآب باده کلکون خراب کن نثر بزی کل رنکلو شراب صویله خراب قل مراد بودرکه عالم وجود انسانی
که بی ثبات فانیدر اول خراب اولمزدن وموت ایرمزدن اول عشق الهی ایله بزی بیخود وخراب قل نظم خورشید می
زمشرق ساغر طلوع کرد نثر شراب کنشی قدح مشرقدن طوغدی نظم کر برک عیش میطلبی ترک خواب کن نثر اکر عیش
ازغن استرسک اویقویی ترک قل مراد بودرکه عشق الهی کنش کبی قلب دن ظهور اتدی اکر عیش آخرت استرسک
اویقویی ترک ایدب عبادتده اول نظم روزی که چرخ از کل ما کوزها کند نثر برکون که چرخ بزم بالچغمزدن برداقلر
ایدر نظم زینهار کاسه سرما پرشراب کن نثر غافل اولمه بزم باشمز چناغن شرابله طولو قل مراد بودرکه موت ایروب
خاک اولمزدن وطپراغمزدن برد قلر قلنمزدن اول باشمز چناغن عشق الهی ایله مالامال قل نظم مامرد زهد و
توبه وطامات نیستیم نثر بز زهد وتوبه ورسوم وعادات اری دکلز نظم با ما بجام باده صافی خطاب کن نثر بزه قدحدن
وشرابدن وساقیدن خطاب قل مراد بودرکه بز زهد خشک وتوبه صوری وشیخ لق وصوفیلق رسم وعادتی
اری دکولز بزه صفای قلب وعشق حق وشیخ طریقتدن خطاب واندن فتح باب قل نظم کار صواب باده پرستیست
حافظا نثر صواب عملی باده پرستلکدر ای حافظ نظم برخیز و عزم بکار صواب کن نثر قالق تیز چک صواب عمله
عزم قل مراد عمل صواب عشق حق واخلاص در ای حافظ قالقب عمل صوابه عزم قل دیوب ترک عمل دنیا واشتغال
عمل مولایه ترغیب ایدر وله ایضا فاتحهٔ چو آمدی بر سر خسته بخوان نثر چون برخسته باشی اوزره کلدک برفاتحه
اوقی نظم لب بکشا که میدهد لعل لبت بکشته نثر جان طوداغن آچ که لبوک لعلی ویرر مقتوله جان مراد بودرکه بز زمانده
خسته اولوب بر بار عزیز انی عبادته کلمشدر اندن فاتحه طلب اتمش آنی ذکر ایدر نظم آنکه بپرسش آمد و فاتحه
خواند و میرود نثر اول کمسه که صورمغه کلدی فاتحه اوقیدی وکیدر نظم کو نفسی که روح را میکنم از پیش روان

قنی برنفس که روحی ایدم انک اردنجه روان مراد بودرکه زیاده ضعفدن برتنفسه قدرتم یوق والا بر تنفس ایدب
روحی اول یار عزیزاردنجه روان ایدرایدم **بیت** برنفس در ویرهم یاره نجاتی جانی طوتلم حسرتله برفتراق آه آتدک
نظم ای که طبیب خسته ٔ روی زبان من ببین **نثر** ای کمسه که خسته طبیبی سن بنم دلم یوزن کور **نظم** کین دم و دود سینه ام
بار دل است بر زبان **نثر** که بو نفسم و سینمک دوتنی کوکل یوکی در دل اوزره مراد بودرکه حکیملر دله نظر ایدب اندن مرض
تشخیص ایدرلر بنم قلبمده اولان حرارتم و آتشم اثری در نفسم و سینمک توتنی که دلم اوزره ظاهردر اندن قلبم حالن بیلورسن
نظم گرچه تب استخوان من کرد ز مهر گرم و رفت **نثر** اگرچه اسیمه بنم کموکم محبتدن اسی قلدی وکتدی **نظم** همچو تبم نمی رود
آتش مهر استخوان **نثر** اسیمه کبی کتمز محبت اودی کموکدن مراد بودرکه عشق و حرارتدن حمی حادث اولدی وکتدی اما حمی کتدوکی
کبی آتش محبت کتمز **نظم** حال دلم چو خال تو هست بر آتش اش وطن **نثر** بنم کوکلم حالی سنک خالک کبی انوک وطنی آتش اوزره در
نظم جسمم ازان چو چشم تو خسته شدست و ناتوان **نثر** جسمم اندن سنک کوزک کبی خسته و ضعیف اولمشدر مراد بودرکه سنک
خالک یوزک آتشی اوزره اولدوغی کبی بنم کوکلم بو یله در که آتش عشق اوزره در انوک ایچون چشم بیمارک کبی تنم خسته و ضعیف در
خلاصه مراد خسته و ضعیف اولدوغن بیاندر **نظم** باز نشان حرارتم زاب دو دیده و ببین **نثر** تسکین قل حرارتمی اکی کوز یاشندن
کورکل **نظم** نبض مرا که میدهد هیچ ز زندگی نشان **نثر** بنم نبضمی و یرمی هیچ حیاتدن نشان مراد بودرکه حرارت زایده ٔ تسکین ایدب
نبضمی کور ب حیاة ابدیه دن نشان و یرمی انی بکا بلدر **نظم** آن که مدام شیشه را از پی عیش داده است **نثر** اول کمسه که بکا
شیشه ٔ عیش مدام ایچون و یرمشدر **نظم** شیشه ام از چه می برد پیش طبیب هر زمان **نثر** شیشه می نیچون الور طبیب اوکنه
هر زمان مراد بودرکه شیخ طریقت بکا شیشه ٔ قلبی و صفای خاطری عیش ایچون و یرمش دریس شیشه می اهل ظاهر نیچون الترو کوتور
نظم حافظ از آب زندگی شعر تو داد شربتم **نثر** ای حافظ آب حیاتدن سنک شعرک بکا شربت و یردی **نظم** ترک طبیب کن بیا
نسخه ٔ شربتم بخوان **نثر** طبیبی ترک قل کل بکا شربت نسخه سن اوقیکه امراض قلبیه و روحانیه یه شفا اندن اولور **و له ایضا**
منم که شهره ٔ شهرم بعشق ورزیدن **نثر** بنم که شهر مشهوریم عیش عشق طارتموق ایله **نظم** منم که دیده نیالوده ام به بد دیدن **نثر**
بنم که کوزی کوزی ملوث اتممشمدر یرمز کورمک ایله مراد کندونک عشق الهی ایله شهرده شهرتن بیان و عیب بین و ملیوب کوزونی

عیب

عیب کورمک ایله ملوث قلمدوغن بیان در **بیت** اگرچه زاهد عابد کنند دعوی عشق کجا کنند چو من عشق دوست ورزیدن **نظم**
وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم **نثر** وفا ایدرز و ملامت چکرز و خوش اولورز که **نظم** که در شریعت ما کافریست رنجیدن **نثر**
که بزم شریعتمزده کافرلقدر انجنمک مراد کندونک وفادارلغن و ملامت چکوب صبر قیلوب و انجنمیوب خوش خاطر اولدوغن
بیان و طریقت شریعتده انجنمک کفران نعمت یا کفر طریقت ایدوکن ذکردر **نظم** شراب نوش میازار خاطری و مرنج **نثر** که کفر و
مظلمه رنجاندن است ورنجیدن **نظم** به پیر میکده گفتم که چیست راه نجات **نثر** میخانه پیرنه دیدم نه در نجات یولی **نظم** بخواست جام
می و گفت عیب پوشیدن **نثر** استدی شراب قدحن و دیدی عیب اورتمک مراد بودرکه خانقاه شیخنه طریق نجات صوردم
عشق اولان قلب استیوب عیب اورتمک دیدی **بیت** بدامن عیب رندان پوش زاهد لباس زهد پوشیدن چه
کارست **نظم** مراد ما ز تماشای باغ عالم چیست **نثر** بزم مرادمز باغ عالم تماشاسندن ندر **نظم** بدست مردم چشم از رخ تو گل
چیدن **نثر** کوزببکی الی ایله سنک یکاغکدن کل درمک باغ عالم تماشاسندن مرادمز عالموک ارباب حسن جمالن کوروب جمال
جمیل حضرت حقدن بونلر بر ورق در دیو عبرت المقدر **نظم** بهر چه دیده نهم روی حق در و بینم **نثر** که عالم است مرایای روی
حضرت او **نظم** بمی پرستی ازان نقش خود براب زدم **نثر** شراب پرستلک ایله انوکیچون کندو نقشمی صویه اوردم **نظم**
که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن **نثر** که تا خراب ایدم کندو مه طایمق نقشنی مراد بودرکه نام و ناموسی ترک ایدوب
صوفیلق اختیار ایلیوب کندو انانیتم صورتنی نقش و تصویری صویه اوررکبی آب عشقنه اوردم تاکه خود بینلکی و خود
پرستلکی و کبر و انانیتنی خراب و محو ایدم **بیت** این قدر هست حاصل صوفی مینماید بچشم خلق حقیر **نظم** برحمت سر زلف تو
واثقم ورنی **نثر** سنک زلفک اوجی رحمتنه اعتماد ایدرم یوخسه **نظم** کشش چو نبود از آن سو چه سود کوشیدن **نثر** جذب او المیجه
اول جانبدن نه فایده دور شمکدن مراد غیب هویت ذات بکا رحمت قلمغه اعتماد ایدرم کندو سعیمه دکل اگر اول جانبدن
جذب اولمزسه عاشقک طلبی مفید اولمز **بیت** اگر از جانب معشوق نباشد میلی کوشش عاشق بیچاره بجایی نرسد **نظم**
زخط یار بیاموز مهر با رخ خوب **نثر** یار خطندن اوکرن کوزل یوزه محبتی **نظم** که گرد عارض خوبان خوشست گردیدن **نثر**
خوبلر عارضی طرفنی طولانمق مراد بودرکه محبوب یوزنه محبت ایدب انوک اطرافن طولانمغی خط محبوبدن اوکرن که نعابت خوبلر

پس محبوب حقیقی جانبنی ترک اتمه بیت دامن معشوق تا باید بدست سر زجیب خویش کی بیرون کنم نظم عنان بمیکده
خواهیم تافت زین مجلس نثر او یانی میخانه یه دوندرمک استر بو مجلسدن نظم که وعظ بی عملان واجبست نشنیدن
نثر که عملسزلر وعظنی واجبدر اشتمک مراد علمی ایله عمل ایتمینلرک سوزن اشتمیوب خانه‌یه وارو بو عمل قلنلر ایله استرن دیمکدر
بیت کیت مفید شود پند تو بکوش کسی نصیحت تو نشنیدن بود چو نشنیدن نثر بعض نسخه ده بو بیت بولندی نظم بطرف
میکده زاری کنان روم مرشب نثر میخانه طولنماغنه زاریلق ایدرک کیدرم نظم که بس خوش است چو جام شراب خندیدن
که زیاده خوشدر شراب قدحی کبی کولمک مراد بودر که تلوث معرفت مورث فنا و تدر وطلب دنیا باعث غفلتدر ومصائب
جهان غیرت اقران محنتی در لاجرم بونلردن خلاص موجب فرح و راحت در پس بو دکلوا الآمدن اغلایورق خانقاهه
وارب عشق خفله طولوب غمدن خلاص اولوب کولمک زیاده خوشدر شعر انا مشغول بعن کل شی انا فیه هایم فی کل حی هو فی
قلبی وقلبی عنده فسنا ظاهر منه انی نظم مبوس جز لب معشوق و جام می حافظ نثر او به معشوق و شراب قدحی لبندن غیری
ای حافظ نظم که دست زهد فروشان خطاست بوسیدن نثر که زهد صاتجیلرلرالنی او پمک خطادر زهد و صلاح صاتجی
مرائی کمسه لرالن او پمک خطادر و له ایضا میفکن بر صف رندان نظری بهتر ازین نثر براق رندلر صفنه بر نظر بوندن یکرک
نظم بر در میکده میکن گذری بهتر ازین نثر میخانه قپوسنه او عوامق قل بوندن یکرک مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیر که مخلص
سالک لره نظرک شمدیه دک اولنلردن یک اولسون و خانقاهه مرورک وانده حضورک دخی یکرک اولسون نظم در حق من
لبت این لطف که می فرماید سخت خوبست ولیکن قدری بهتر ازین نظم بنم حقمده سنک لبک که بر لطف بیورر نثر محکم
یوزلدر ولاکن بر مقدار بوندن یکرک مراد بودر که شیخه دیر بکا وعظ و ارشاد لطفنی که طوداغک ایدر بغایت خوبدر لاکن
بوندن بر مقدار دخی یکرک اولسون نظم ان که فکرش گره از کار جهان بگشاید نثر اول کمسه که انوک فکری جهاندن
کارندن دوکمی چزر نظم کو درین نکته بفرما نظری بهتر ازین نثر دی بو نکته ده بیور بر فکر بوندن یکرک مراد بودر که شیخ که
کشاف مشکلات و حلال معضلات در بکا لطف خصوصنده دخی یکرک فکر و تدبیر بیورسن نظم دل بدان رود گرامی

چکنم

چکنم گر نرسم نثر کوکلم اول مکرم کوزل او غلانه اکر ویرمز ایسم نظم رود نتلی بیتیج معنایه کلور بونده کوزل او غلان معناسنه در نظم
مادر دهر ندارد پسری بهتر ازین نثر زمان انانسنک یوقدر بوندن یکرک مراد بودر که روح و نخت فیه من روحی حسنجه مکرم حدی نفسنده
بغایت کوزل در کوکل اکا ویرب تعلق ایتسم عجبمیدر که زمانه نک اندن یکرک او غلانی یوقدر شعر جمالک زاید فی الملاحة زاهر
قلبی به والطرف شاه ساهر نظم ناصحم گفت که جز غم چه هنر دارد عشق نثر بکا نصیحت ایدیجی دیدی عشقک غمدن غیری
نه هنری وار در نظم برو ای خواجه عاقل هنری بهتر ازین نثر و اولورمی ای عاقل خواجه بر هنر بوندن یکرک مراد بودر که بکا نصیحت
ایدن اهل ظاهر عشق الهی وحب حقک غمدن غیری هنری یوقدر دیدی بن اکا جواب ویرب دیدم که غمدن یکرک هنر اولورمی
که غم آخرت مورث سعادت در بیت تلخی عشق اکر کلوکیرست عاقبت خوشکوار خواهد بود نظم من چو کویم که قدح کیر و
لب ساقی بوس نثر بن چون دیم که قدح طوت و ساقی لبن اوب نظم بشنو ای جان که نکوید هنری بهتر ازین نثر اشت ای جان
که دیمز بر غیر بوندن یکرک مراد متکلمدن عقل معاد و مخاطبدن روح در که جون دیم عشق الهی ایله مالی اولان قلبی طوت و شیخ
کلماتن قبول قل سوزومی اشت انوک موجبی ایله ایش ایت ای جان که بوندن غیری کمسه یکرک بر سوز دیمز نظم کلک حافظ
شکرین میوه نباتیست بچین نثر حافظک قلمی بمشک طتلو نباتی در دوشور نظم که درین باغ نه بینی ثمری بهتر ازین نثر که بو باغده
کورمزسن بر یمش بوندن یکرک مراد منطوقدن ظاهر در که حافظک قلمی بر نبات در که لذیذ میوه سی وار در که معارف الهیه در بازر
لاجرم باغ عالمده بوندن یکرک یمش اولمز دخی انی دوشرمک کرک در بیت حافظ چه طرفه شاخ نباتیست کلک تو کش میوه
دلپذیرتر از شهد و شکرست و له ایضا میسوزم از فراقت روی از جفا بگردان نثر یرم سنک فراقکدن یوزی جفادن
دوندر نظم هجران بلای جانست روی از جفا بگردان نثر هجران جان بلاسی در یاربی بلایه دوندر مراد متکلمدن عقل معاد
مخاطبدن نفس در پس عقل معاد نفسنه دیر یا نرم سنک حقدن فراقکدن یوزی جفا و مخالفتدن دوندر و نفسک هجرانی
جانه بلادر یاربی بلایه دوندر نفسمه توفیق هدایت قل در بیت ماروبراه داریم رو سوی ما بگردان جان در هوای وصلت
ره با هوا بگردان نظم مه جلوه مینماید بر سبز خنک گردون نثر ماه جلوه کوستر فلک یشل اتی اوزره نظم تا او بسر درآید

بر رخش پابکردان تا اول باشی اشتغالات اوزره ایق قل مراد بودر که عقل نفسه دیر ای فلک اتی اوزره جولان آتمکده

اگر سن طاعت اتنه و عبادت براقنه سوار اولورسک اندن اعلی اولورسن **بیت** اندر صفا و مشهود جز دوست نیست موجود

خواهی رسی بمقصود ان سوی پابکردان **نظم** یغمای عقل و دین را بیرون خرام سرمست **نثر** عقل و دین یغماسی ایچون طشره چیقالن

سرمست **نظم** بر سر کلاه بشکن در بر قبا بکردان **نثر** باش اوزره کلاهی صی اوزر کده قفتانی دوندر مراد بودر که عقل معاد

نفسه دیر عقل معاشی و عوام دین اتحاد اندکی عادتی نالان آتمک استرسک طبیعت بشریه و عادت مألوفه دن طشره چیق

مست عشق حق اولدوغک حالده تاجکی تغییر و لباسکی تبدیل قل **نظم** **بیت** این قید خرقه و تن قیدیست بر سر و تن با مردو را

تو بشکن با خود قفا بکردان **نظم** مرغول را برافشان یعنی بر غم سنبل **نثر** ورلش صاچی سلک یعنی سنبل رغمنه **نظم**

کرد بخور و عنبر گرد صبا بکردان بخور و عنبر توزنی صبا طرفنه دوندر مراد بودر که عقل معاد نفسه دیر تزیین صورتنی تغییر قل

یعنی رنک و بویله کندوکی تزیین ایدنلر رغمنه تزیناتی و محتاتی یله ویر **بیت** گر طالب خدایی میکن ز خود جدایی مردم

بگو خدایا ما راز ما بکردان **نظم** ای نور چشم مستان در عین انتظارم **نثر** ای مستلرک کوزی نوری عین انتظارده یم **نظم**

چنگی حزین و جامی بنواز یا بکردان **نثر** بر خوش چنکی و بر قدحی ایو چال یا دوندر مراد بودر که عقل معاد نفسه دیر قوای نفسانیه که

مست مشهودلردر انلرک سن کوزلرینک نوری سن بن سکا شول انتظارده یم که بر خوب کلام شیخ منضمن و مراقبی نواخت ایلیوب

یا قلبی بر حالدن بر حاله دوندره سن **بیت** ای شیخ پر مناجات وی صاحب مقامات گر میکنی کرامات رو از زریا بکردان **نظم**

دوران چو می نویسد بر عارضت خط خوش **نثر** دوران چون یوزر عارضک اوزره خوش خط **نظم** یا رب نوشته بد از یار ما بکردان

نثر یارب بیر امر یازی بزم یارمزدن دوندر مراد بودر که عقل معاد نفسه خطاب ایدب توبه و انابت و طاعت و ریاضت استرسک

حضرت یزدان بمواتته ما یشاء و یثبت موجبجه دخی الشقی قد یسعد حسبجه سنک یوزوکه ایو خط یزردوب بعده حضرت حقه

مناجات ایدب بزم بو نده رفیقمز اولان نفسدن بلایی دوندردوب دعا اید **بیت** جور رقیب مفسد دل را بلای جان است

یا رب بحق پاکان از جان بلا بکردان **نظم** حافظ ز خوب رویان بختت جز این قدر نیست **نثر** ای حافظ کوزل یوزلولردن بختک

بو مقداردن غیری دکلدر **نظم** گر نیست رضایی حکم قضا بکردان **نثر** اگر سنک رضاک یوغ ایسه حکم قضایی دوندر مراد بودر که

قوای نفسانیه اصلاح صدده و انلروک سکا موافقتده طالع و بختک یوقدر اگر راضی دکل ایسک تغییر قل قضایی **بیت** ای دل

بگو بقاضی بس کن تقاضی راضی بشو باضی یا خود قضا بکردان **وله ایضا** کرشمه کن و بازار ساحری بشکن **نثر**

بر ناز قل ساحرلق بازارنی صی **نظم** بغمزه رونق ناموس سامری بشکن **نثر** غمزه ایله سامری ناموسی رونقنی صی

مراد بودر که عقل معاد نفسه دیر جانب روحه نظر قل ساحرلک بازارن صی و کیدر و اشارت ایله سامری ناموسنی

و انجلین اولان رونقلکی کیدر خلاصه مراد نفسی صلاحه دعوت و سحر و مکری ترک اتمکه دلالت ایدر **نظم** بباد ده سر و

دستار عالمی یعنی **نثر** باده ویر عالمک باشنی و دستارنی **نظم** کلاه گوشه بایین دلبری بشکن **نثر** کلاه کوشه سن دلبرلک

عادتی ایله صی مراد بودر که عقل نفسه دیر عالم وجودک باشنی و دلبندنی یله ویر یعنی سنده کوکل المق عادتی و باشکده

غرور تاجی واردر اول عادت و کبری صی **نظم** بزلف گوی که ره و رسم سرکشی بگذار **نثر** زلفه دی سرکشلک

راه و رسمنی ترک قل **نظم** بغمزه گوی که سپاه ستمگری بشکن **نثر** غمزه یه دی که ظالملق سپاهنی صی مراد بودر که عقل نفسه دیر

کاه زلف سرکشلکی عادتن طوتر کاه سپاه ظلم هجوم ایدرسن لاجرم بو ایکی خصلتی ترک قل **نظم** برون خرام ببر گوی خوبی از همه کس **نثر**

طشره صالن و خوبلق طوپن ال هر کسه دن **نظم** سزای حور بده رونق پری بشکن **نثر** حورلایقن ویر جن رونقن صی مراد

بودر که عقل نفسه دیر طبیعت بشریه دن چقب صفت ملکیت ایله متصف اولورسک هر کسه یه غالب اولوب حوردن

و جندن اعلی اولورسن **نظم** با هوان نظر شیر آفتاب بگیر **نثر** نظر آهولری ایله کنش ارصلانن طوت **نظم** با بروان دوتا

قوس و مشتری بشکن **نثر** ایکی قت قاشلر ایله مشتری یاینی صی مراد بودر که عقل نفسه دیر صلاح و فلاح ایله کمال و کرامت

بولیجق آفتاب عالمتاب سنک نظرکدن دوغلور تکم عمر رضی الله عنه نظرندن طوغلدی و کوکب مشتری اشارتنک منکسر اولور

نظم چو عطرسای شود زلف سنبل از دم باد **نثر** چون عطر ازیجی اولا سنبل زلفی یل نفسندن **نظم** تو قیمتش بسر زلف عنبری

بشکن **نثر** سن انوک قیمتن زلف عنبری اوجی ایله صی مراد بودر که عقل نفسه دیر اهل ظاهر نفسندن رایحهٔ طیبه ظاهر اولور

سن انوک قیمتن انفاس طیبهٔ روحانیه ایله صی **بیت** کش ز طرهٔ عنبرفشان خود گرهی تو قدر قیمت آن سنبل طری بشکن

نظم چو عندلیب فصاحت فروشد ای حافظ **نثر** چون بلبل فصاحت صاته ای حافظ **نظم** تو رونقش بسخن گفتن دری بشکن

سن انوک رونقن فارسی سویلمک ایله‌صی مراد علم ظاهر اهلی فصاحت عربیه صاتوب عبارات لطیفه ایله سوز سویلرایسه
ای حافظ سن انوک قدر و رونقنی عشق آمیز کلمات فارسیه ایله‌صی دیوب کلام شوق انگیز ترغیبی در بیت فارسی گو
گرچه تازی خوشترست   عشق را خود صد زبان دیگرست   وله ایضا   مرغ دلم طایریست قدسی عرش آشیان نثر
گوکلم قوشی بر قدسی طایردر عرشی یوالو نظم از قفص تن ملول سیر شده از جهان نثر تن قفسندن ملول و جهاندن طویمش
مراد قلب انسان کامل بر قدسی طایردر که انوک یوه‌سی عرش درلاجرم قفص تندن بکرمش و عالمدن اوصانمش در شعر
خططت رکابی بباب الجلیل   دمادیه فی ظلام الدجا   فقلت الهی اجب دعوتی   ویسر من الضیق لی مخرجا نظم
از در این خاکدان چون ببرد مرغ راه نثر بو چوپلک قپوسندن چون اوچه یول قوشی نظم باز نشیمن کند بر در آن آستان نثر
کرومکان ایدر اول ایشک قپوسی اوزره مراد بودر که سالک طریقت روحی چون بو جهان چوپلوکندن اوچه حضرت
عندیت الهیده کرومکان طوتر نظم چون بپرد زین جهان سدره بود جای او نثر چون اوچه بو جهاندن سدرة المنتهی اوله
انوک یری مراد بودر که روح انسان کامل بو جهاندن کدیجک سدرة المنتهایه و عرش اعلایه وارب انده متمکن اولور نظم
تکیه که باز ما کنگره عرش دان نثر بزم طوغانمزک طیانجغ یری عرش کنگره‌سی در نظم سایه دولت فکند بر سر عالم همین نثر
دولت کولکه‌سی دوشر عالم باشی اوزره نظم گر بگشد مرغ ما بال و پری در جهان نثر اگر چکرسه بزم مرغمز قنات و قویرق جهانه
مراد بودر که انسان کاملک ظلی سایه دولتدر نظم در دو جهانش مکان نیست بجز فوق چرخ نثر اکی جهانده انوک
مقامی یوقدر عرش اوزرندن غیری نظم کان وی از معدنست جای وی از لامکان نثر انوک کانی معدندر و ارواحی
مقامی لامکاندر مراد بودر که روح کامل مکانی عرش اوزره عالم ارواحده حضرت عندیت الهیده در که اول لامکاندر نظم
عالم علوی بود جلوه‌که مرغ ما نثر عالم علوی اولور بزم قوشمزک جلوه‌کاهی نظم انجور او بود گلشن باغ جنان نثر انوک صواددی
اولور جنتلر باغی گلشنی مراد روح انسانی که تکمیل روحانی قلمش اوله انوک مکان جولانی عالم علوی در و تنعمی مقامی گلشن
باغ جنات در دیمک اولور نظم تادم وحدت زدی حافظ شوریده حال نثر چون وحدت نفس اوردک ای حافظ شوریده حال
نظم خامه توحید کش بر ورق انس و جان نثر توحید قلمنی چک انس و جان ورقی اوزره مراد بودر که چون وحدت نفس اوردک

قلم

قلم ایله خط چکر کبی انس و جانی توحید قلمی ایله چالوب محو و فانی قل کل شیء هالک الا وجهه موجبنجه اندن غیری کالعدم بل
نظم یا رب آن آهوی مشکین بختن باز رسان نثر یا ربی اول آهوی مشکینی ختنه کروایرشدر نظم وان سهی سرو روانرا
بچمن باز رسان نثر اول طوغری سرو روانی چمنه کروایرشدر مراد کندودن دور اولان رایحه طیبه و علو درجه صاحبی اولان
یار عزیزی کرومکان و وطننه کلمسی حضرت حقدن استدعادر نظم یا رب ان یار سفر کرده بمن باز رسان نثر یوسف
گم شده را سوی وطن باز رسان نظم بخت پژمرده ما را بنسیمی بنواز نثر بزم صولمش بختمزی بر یل ایله اوخشه نظم یعنی آن
جان ز تن رفته بتن باز رسان نثر یعنی اول تندن کتمش جانی تنه کروایرشدر مراد بودر که صولمش نسنه‌یه نسیم ایرشه
انکلین تندن کتمش جانی یعنی اول یار عزیزی بدن نمره کیروایرشدر دیو تضرع در بیت ای صبا بوی کسی آر ز انفاس اویس
با سلام من بی دل بقرن باز رسان نظم ماه و خورشید بمنزل چو بامر تو رسند نثر ای کون منزله چون سنک امرک ایله ایرشورلر
نظم یار مه روی مرا نیز بمن باز رسان نثر بنم آی یوزلو یاری دخی بکا کیروایرشدر مراد بودر که و سخر الشمس والقمر
کل یجری لاجل مسمی حسبنجه آی و کون منزللرنه سنک امرک ایله ایرشورلر بنم ماهمک دخی منزلی بن ایدم والقمر قدرناه منازل
موجبنجه انی بکا ایرشدر دیو تضرع ایدب حضرت حقه دعا ایدر بیت تو خدایا همه با جامع مشتاقانی   خواهم آن آرزوی دل
تو بمن باز رسان نظم دیده ما در طلب لعل یمانی خون شد نثر کوزلر لعل یمنی طلبنده قان اولدی نظم یا رب آن کوکب
رخشان بهمین باز رسان نثر یا ربی اول یلدرایجی یلدزی بنمه کیروایرشدر مراد اول عقیق یمانی طلبنده اعلا مقدن کوزلر
قان اولدوغن ذکر و اول سهیل یمانی و کوکب نورانی کیرو مکاننه کلمسن طلب در نظم سخن اینست که ما بی تو نخواهیم حیات
نثر سوز بودر که بز سنسز حیات استمز نظم بشنو ای پیک خبرگیر سخن باز رسان نثر اشت ای خبر دوتجی پیک
و سوزی کیروایرشدر مراد بودر که مصراع اول مضمونی پیکه امر ایدب اول یار عزیزه ایرشدر دیر بیت سخن اینست که
جان و تن جان جانانست   مردم از حسرتش اینست سخن باز رسان نظم دیدی ای طایر میمون که همای از روند نثر کوردک
ای مبارک قوش که همایی الچندیلر نظم پیش عنقا سخن زاغ و زغن باز رسان نثر عنقایه کونه فارغه و دولنکج سوزن
کیروایرشدر مراد بودر که زاغ و زغن کبی نا اهل و مردار خوارلر همای بی همتایی وصل ای رهنمای الچندیلر چون ای طالب

مبارک رای و درویش سبک پای بو حالی کوردک بونلارک خبرن اول عنقای رعنایه تیشدر **بیت** من هما بودم وزاغ وزغنم
سخت کرفت پیش بازم خبر زاغ وزغن بازرسان **وله ایضا** در بدخشان لعل اکر از سنک می آید برون **نثر** بدخشانده
لعل اکر طشدن چقرسه **نظم** اب رنکی چون شکر از سنک می آید برون **نثر** دکز اباد صویی شکر کبی دنکدن چقر مراد بودر که
بدخشانده لعل طشدن چقرسه شیرازده آب رکن دخی صرب دره دن چقر نکم شکر بوکی دنکدن چقر دیو شیرازی مدح ایدر
بیت مسکن ما نه دربن دیر خراب آبادست یارب از فضل تو مارا بوطن بازرسان **نظم** آن که بودی وطنش دیده حافظ
یارب **نثر** بمرادش زغریبی بوطن بازرسان **نظم** درون شهر شیراز از در میخانه **نثر** شهر شیراز ایچنده میراوک قپوسندن .
نظم دلبر رعنای شوخ و شنک می آید برون **نثر** دلبر رعنا شوخ و مطبوع چقر مراد شهر شیرازدن شیرازی مدح در کثرت
محابیب ایله **نظم** از سرای مفتی و قاضی و شیخ و محتسب **نثر** شیخ و قاضی و مفتی و محتسب اوندن **نظم** باده های
بی غش و کلرنک می آید برون **نثر** بی غش و کل رنکلو شرابلر چقر مراد بودر که شهر شیراز محل عشق الهی و شوق نامتناهی
که انده عشق خالص و شوق صحیح رجا اولنان محلدن دخی ظهور ایدر **نظم** بر سر منبر بوقت وجد و زراقی حال **نثر** منبر باشی اوزره
وجد و حال ریاسی وقتنده **نظم** از سرود ستار واعظ بنک می آید برون **نثر** واعظک ولبندی اوجندن بنک چقر مراد بودر که
شهر شیراز محل اخلاص و راز درکه اهل ریا انده رسوای اولور **نظم** درون باغها آواز مطرب صبح و شام **نثر** بغلر ایچنده
مطرب آوازی صباح و اخشام **نظم** وای بلبل با نوای چنک می آید برون **نثر** بلبل فریادی چنک آوازی ایله چقر مراد بودر که
شیرازک بغلرنده خواننده لر و کوینده لر و شیخ مغنی و شیخ مراقب و ناصح و واعظ کلامی ایله بلبل صداسی و عاشق نواسی
جمع اولور **نظم** اینچنین شهری بهجر یار و اندوه فراق **نثر** بویله شهرده یار هجری و فراق غصه سی ایله **نظم** حافظ از خانه
ازان دلتنک می آید برون **نثر** حافظ اودن انک ایچون کوکلی طار چقر مراد کندونک فرقت حقدن و غم فراق دوستدن
اودن دلتنک چقدوغن بیاندر **وله ایضا** ای قبای پادشاهی راست بر بالای تو **نثر** ای کمسه پادشاهلق قفتانی
راست درسنک قامتوکه **نظم** زینت تاج و نکین از کوهر والای تو **نثر** تاج و یوزک زینتی سنک یوجه قدرلو کوهرکدندر
مراد ظاهره نظر ظاهر پادشاهی مدح در معنی یه نظر معنی پادشاهی مدح درکه انوک قامتنه سلطنت آخرت و طریقت لباسی

راست در

راست در و تاج دولت آخرت و نکین تصرف و قدرت زینتی انوک عزیز القدر اولان کلمات کوهرمثالندن در **شعر** ولیس یفید
ملک الکون عبدا یسور قلبه بالجهل اعمی فکم ابدا ضیاء العلم رشدا واذهب ظلمه سواد الظلام **نظم** آفتاب فتح را هر دم
فروغی میدهد **نثر** فتح کنشنه هر دم بر ضیا ویرر **نظم** در کلاه سروری رخساره سیمای تو **نثر** سرورلک کلاهنده سنک
ای سیمالو رخسارک مراد بودر که معنی پادشاهی شمس کشف و فتح و فیضه هر دم نور ویرر سروردین اولمق تاجنه
اولن ای کبی یوز بندر **نظم** کرچه خورشید فلک چشم چراغ عالم است **نثر** اکرچه فلک کنشی عالمک کوزی چراغیدر **نظم**
روشنی بخش دو چشم اوست خاک پای تو **نثر** انوک کوزینه نور بغشلین سنک خاکپایکدر مراد منور عالم اولانه نور ویرن
سنک تو تیای خاکپایکدر دیمکدر **قطعه** مریضی نه پرهیز کرد از مرض بکفتا طبیبش کحل بایدت شوی تا بصیر و کنی احتراز
که این در دران نیفزایدت **نظم** جلوه کاه طایر عرش آشیان شد هرکجا **نثر** عرش یووالو قوشک جلوه کاهی اولور هر قنده
نظم سایه انداز دهمای چتر کردون سای تو **نثر** کوکلره التسه سنک فلکه سورتنجی چادرک هماسی مراد بودر که هر قنده که قونسک
وخیمه قورسک انده عبادت و ذکر الله ایدرسن لاجرم ملائکه عرش رحمان اول محلی طواف ایدرلر و عبادت و ذکر الله اولان
خانه و خیمه مکاکبی اعلادر **نظم** در رسوم شرع و حکمت با هزاران اختلاف **نثر** شرع و حکمت رسملرنده نیچه بیک اختلاف ایله **نظم** نکته
هرکز نشد فوت از دل دانای تو **نثر** بر نکته هرکز فوت اولمدی سنک عالم قلبکدن مراد علوم شریعته و طریقته حدیث
نبوی حسبنجه که اختلاف امتی رحمة در چوق اختلاف مذاهب و اقوال وار در سنک دانا قلبکدن بر نکته فوت اولمامشدر
جمله سنه عالمسن دیمکدر **شعر** لاهل الزهد للدارین عز واجلال و مقدار نبیل اذا هم جامعوا العلم و فعله فقیر همهم
فرح طویل **نظم** آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد **نثر** آب حیات انوک بلاغتی منقارندن طملر **نظم** طوطی خوش لهجه یعنی کلک
شکرخای تو **نثر** سوزی خوب طوطی یعنی سنک شکرچینیمی خوب سوزلو طوطیدر که انوک بلاغتی منقارندن آب حیات
طاملر **نظم** آنک اسکندر طلب کرد و ندادش روزکار **نثر** اول نسنه که اسکندر طلب ایلدی و روزکار اکا ویرمدی **نظم**
جرعه بود از زلال جام جان افزای تو **نثر** بر جرعه در سنک جان ارتورجی قدحک زلالندن مراد بودر که آب حیات که
اسکندر استیوب بولمادی سنک جام فیضکدن بر جرعه در یعنی آب حیات حقیقی حیات ابدیه اخرویه یه سبب اولان

اول سنوک جام فیضکدن حاصل در آب حیاة دینوی اندن برجرعه در نظم عرض حاجت در حریم حضرتت محتاج نیست نثر
عرض حاجت سنک حضرتک حریمنده محتاج دکلدر نظم راز کس مخفی نماند با فروغ رای تو نثر کمسنک رازی کزلو دکلدر
سنک فکرک نورنه مراد کشف وکرامت صاحبی سن هر سالکک حالنه اطلاعک واردر سکا عرض حال آنکا حاجت یوقدر
دیمکدر نظم خسروا پیرانه سر حافظ جوانی میکند نثر ای پادشاه پیرلک وقتنده حافظ جوانلق ایدر نظم بر امید عفو
جانبخش کنه بخشای تو نثر سنک جان بغشلایجی وکناهه رحمت ایدیجی عفوک امیدنه مراد بودر که سلوک طریقت
وجهد ریاضت جوانلق زماننده آسان ایدی حافظ پیرلک زماننده وکثرت عصیاننده ایکن اتمک استر شول امیدله
که سنک عفو ومرحمتک اکا قدرت وقوت ویرب کناهنی محو ایدر وله ایضا ای خونبهای نافهٔ چین خاک راه تو نثر
ای شول کمسه که نافهٔ چینک قان بهاسی سنک یولک طپراغیدر نظم خورشید سایه پرور طرف کلاه تو نثر کنش سنک
کلاهک کنارنک سایه پروری در مراد مخاطبدن شیخ کامل در اکا دیر که سنک خاک راهک نافهٔ چینک بدلی در ویوزک تاجک الندهٔ
برکنش درکه کولکاده بسلنمش نظم ای تو تیای دیدهٔ من خاک راه تو هم تاج دولتت حقیقت کلاه تو نظم نرکس
کرشمه می برد از حد برون خرام نثر نرکس نازی حددن الترطشره صالن نظم ای جان فدای شیوهٔ چشم سیاه تو نثر ای کمسه
جان فدا اولسون سنک فره کوزک شیوه سنه مراد اهل ظاهر نازی حددن اشردی سن صفت بصرک وبصیرتک واسراره اطلاعک
اظهار قل دیمکدر واول عین حقیقت بینه جان فدا اولنماغه لایق اولدوغیچون اکا دعا ایدر بیت هر کس که داشت جان
ایا جان جان من کر عافلت داد بچشم سیاه تو نظم نوخم بخوز که هیچ ملک باچنان جمال نثر قام ایچ که هیچ ملک اول جمال ایله
نظم از دل نیایدش که نویسد کناه تو نثر کوکلندن کلمز که یازه سنک کناهک مراد نفسانیتم هلاک قل که معصیته یازلمز دیمکدر
بیت کرچه کنه نشمرد دوست عشق نخود هرکز مخورغمی که ببخشد کناه تو نظم آرام وخواب خلق جهان را سبب تویی نثر
جهانک دکلنمسنه واویخوسنه سبب سنسن نظم زان شد کنار دیده ودل تکیه گاه تو نثر انوکیچون اولدی کوز کناری
وکوکل سنک تکیه کاهک مراد جهان وجود ملقنک یعنی جوامع حواس ظاهره نک سکونه وحواس باطنه وقوای روحانیه
ونفسانیه استراحته شیخه ناظر اولوب نظرنده اولمق وشیخ قلبده حاضر اولوب انوک آدابن ملاحظه قلمق سبب در

انوک

انوکیچون کوزم کناری سنی کوزلیوب وقلبده اخلاقک وآدابک حاضردر دیو شیخه خطاب ایدر بیت هر کس کسند بطاعت خود
اعتماد لیک جز لطف دوست نیست دلا تکیه گاه تو نظم با هر ستارهٔ سروکار است هر شبم نثر هر کیجه معنایه کلور یونده
سودا وهوا معناسی مناسب در واهل عشق حالنه ملایم در هر بر یلدزله سودام وایشم واردر هر کیجه بنم نظم از حسرت فروغ
رخ همچو ماه تو نثر سنک ای کبی رخک نوری حسرتندن مراد بودر که حضرت شیخ مشاهده سنده اولمشم صوفیلردن هر بری ایله
هر کیجه مصاحبت وکسب نورانیت ایدرم بیت هر شب مراچه روز نماید بنور روی چون در خیال هست رخ همچو
ماه تو نظم یاران همنشین همه از هم جدا شدند نثر مصاحب یاران بر بریندن ایرلدیلر نظم ماییم وآستانهٔ دولت
پناه تو نثر بز سنک دولت صغناغی ایشکک در مراد صوفیلر خانقاهدن کیدب متفرق اولدیلر بز بو آستانهٔ ترک اتمدک
دیمکدر بیت هر کس باستان دری کرد التجا ما را نبود ما من وجا جز پناه تو نظم حافظ طمع مبر ز عنایت که عاقبت نثر
ای حافظ طمعی کسمه عنایتدن که عاقبت نظم آتش زند بخرمن غم دود آه تو نثر اود اورر غم خرمننه سنوک آهک توتنی
مراد اهل درد اولانک آهنک تاثیری اولوب عاقبت غم دهیوب فتح وکشف اولور دیمکدر بیت کرچه ز دود خانه هر کس شود
سیاه کردد سپید خانهات ای دل ز آه تو وله ایضا ای آفتاب آینه دار جمال تو نثر ای سن شول سن که کنش سنک جمالکک
آیینه داری در نظم مسک سیاه مجمره کردان خال تو نثر قره مسک سنک خالکک مجمره طولندرجیسی در مراد مخاطبدن حضرت
خدادر که کنش انوک جمالنک آینه سی یعنی حسننک نمونه سی ونورنک بر ذره سی در ومسک سیاه انک صنایع خفیه سنک
بر شمه سی در بیت ذره ز نورست از وی آفتاب شمهٔ از بوی حسنش مشکناب نظم صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود نثر
کوز سرایی میدانن یودم ولی نه فایده نظم کین کوشه نیست در خور خیل خیال تو نثر که بو کوشه دکلدر سنک خیالک لشکری لایقی
مراد عین رأس ایله بو دنیاده حضرت حق مشاهده سی اولمز دیمکدر بیت دیدهٔ من مسکنش بنود بلی منزل شه کی بود جای خراب
نظم این نقطهٔ سیاه که آمد مدار نور بو قره نقطه که نور مداری در عکس است در حدیقهٔ بینش ز خال تو عکس در
کوز باغچه سندن خالکدن مراد خال لحبه سر الهی ایله کوزده اولان قره نقطه دن نورا اولمق دخی بو ایله سر الهی در دیمکدر
کی هنر دارد سواد دیده ام حق نهاده اندر آنجا نور وتاب تا ببیش بخت باز روم تهنیت کنان تهنیت کنان

بحسب الاعراب حال در تابخت اوکنه کیدم مبارک باد ایدیجی نظم کومژده زمقدم عید وصال تو نثر دی بر مژده سنک عید
وصالک قدومندن مراد بخت و دولت مشاهده سی حضرت حق مشاهده سی در لاجرم اثر خبر وصال واصل اولیجق تحفه تهنیت
موفقی در دیمکدر بیت شکر حق کویم چه نیک اورسد کاورد از مقدم وصلش جواب نظم تا آسمان زحلقه بکوشان
ماشود نثر تا فلک بزم قولکز نمیردن اولا نظم کو عشوه زابروی همچون هلال تو نثر دی بر عشوه یعنی شیوه هلال کبی قاشکدن
مراد بودر که رمز حق بزه واصل اولیجق مستجاب الدعوه اولورز لاجرم آسمان دخی بزه مطیع فرمان اولور بیت
قدر من کر باشد اندر نزد حق بیکمان کردد دعایم مستجاب نظم در اوج ناز و نعمتی ای آفتاب حسن نثر ناز و نعمت
اعلاسنده سن ای حسن آفتابی نظم یارب مباد تا بقیامت زوال تو نثر یارب اولمسون قیامته دک سنک زوالک
مراد مخاطبدن شیخ کامل درکه عزت نعمتک اعلی مقامنده در و لایزال امت ظاهرین علی الحق حتی یاتی امر الله حسبجه
اکا و امثالنه قیام قیامته دک بقا دعاسن ایدر بیت چون مقام تو بلند و طیب است تا قیامت باش خوب و مستطاب
نظم در چین زلفش ای دل مسکین چکونه نثر انوک زلفی بوکلمنده ای مسکین کوکل نجه سن نظم کاشفته کفت باد صبا
شرح حال تو نثر که قارشق ددی صبا یلی سنک حالک شرحنی مراد قلبه غیب هویت ادراکنده حالک نه درکه توجه سحری
مشوش سویلدی سنک حالک شرحنی دیمکدر بیت چون بتاب زلف در تابی دلا روی ازین زلف دلاویزش متاب
نظم مطبوع تر ز روی تو صورت نبست باز نثر یوزکدن مطبوع ایرق صورت نقلامدی کرو نظم طغرا نویس ابروی
مشکین مثال تو نثر سنک مشکین مثال قاشنک طغراسن یازجی مراد مخاطبدن نفس درکه صنم اکبر در قلب اکا مایل و هواسنه
تابع در لاجرم قلم صنع اندن مطبوع پسنده صورت یازمدی بیت دل نشاید روی خود یک لحظه هرچه فرمایی ایا عاشقان
نظم برخاست بوی کل ز در آشتی در آی نثر قالقدی کل ققوسی صلح قپوسندن ایچرو کیر نظم ای نوبهار ما رخ فرخنده
فال تو نثر ی کمسه که بزم یکی بهارمز سنک مبارک فال یوزکدر مراد بودر که عقل نفسه دیر کشف ظهور اندی بز مله چون که ترک
ایدب صلح قپوسندن ایچرو خلوته کیر که بهار جدید سنک بزه توجهک در بیت چون که مفتوحست ورای جان بیا که میسر
مردم فتح باب نظم در پیش خواجه عرض کدامین جفا کنم نثر خواجه اوکنده قنقی جفایی عرض ایدیم نظم شرح نیازمندی خود یا ملال تو نثر

کندو

کندو نیازمندلکمی یا سنک ملالکمی مراد بودر که عقل نفسه دیرا فندی اوکنده بنم سکا احتیاج تضرعم می دیایم یا سنک بندن فراغ و
استغنالکمی دیایم بیت می کنم از تو شکایت پیش حق زانکه با من می کنی جور و عتاب نظم حافظ درین کمند سر سرکشان بسیست
نثر ای حافظ بو کمنده سرکش لر باشی چوقدر نظم سودای کج مپز که نباشد مجال تو نثر اکری سودا پشوره که اولمز سنک مجالک
مراد بودر که نفس کمندنده کرفتار نچه سرور لر سری وار در بن اندن کندومی خلاص ایدرم دیو لاف اورمه که سکا اکا مجال یوقدر
بیت از فنون مکر او غافل مشو اینچنین کفتست مر اهل کتاب وله ایضا بجان پیر خرابات وحق نعمت او نثر پیر میخانه
جانی ایچون و انوک نعمتی حقیچون بو غزلک شرحنده مر بیتنک ذیلنده بر بیت سویلمشدر اکثر ابیاتی قافیه بر قافیه در بعض
بیتی اصلدن اعلا واقع اولمشدر نظم که نیست در سر من جز هوای خدمت او نثر که بنم باشمده یوقدر انوک خدمتی هواسندن غیری
مراد شیخ خانقاهک روحنه وحق نعمتنه یمین ایدب انوک خدمتنده و خلوتنده اولمقدن غیری هوام یوقدر دیمکدر بیت
بحق ذات و صفات و تو خضرت او که نیست در سر من جز هوای وصلت او نظم بهشت اکرچه نه جای کناه کارانست
نثر جنت اکرچه کناه کارلریری دکلدر نظم بیار باده که مستظهرم بهمت او نثر کتور شرابی که ارقه لنمشم انوک همتنه مراد
بودر که اکرچه بن کنهکارم و جنت عاصیلر یری دکلدر اما عشق الهی یه اشتغال ایدب اصحاب طریقتدن و اهل جنتدن اولمغه
شیخک همتنه اعتمادم واردر بیت بهشت اکرچه نه جای کناه کاران است ببین مرا که مقیم در ان محلت او نظم چراغ صاعقه
آن سحاب روشن باد نثر اول بولت یلدرمی چراغی روشن اولسون نظم که زد بخرمن ما آتش محبت او نثر که بزم خرمنمزه
اوردی انوک محبتی اودی مراد بودر که شول بلا و مصیبت که بزم نقسانیتمز افنا ایدر اکا دعا اتمکا مستحق در که بزی اصلاح ایدر
بیت صد آفرین خدا را بلای آن طوفان که برد از دل و جانم بجز محبت او نظم بیار باده که دوشم سروش عالم غیب
نثر کتور شرابی که دون کیجه عالم غیب سروشی نظم نوید داد که عام است فیض رحمت او نثر مشتاق ویردی که عام در
انوک رحمت فیضی مراد عمود رحمت فیض بشارتی اولدوغنی ذکر ایدب شکر در بیت امید از کرمش چون توان برید بلا
رقیب نیز بدارد امید رحمت او نظم بر آستانه میخانه کر سری بینی نثر میخانه ایشکی اوزره اکر بر باش کورسن نظم
مزن به پای که معلوم نیست بنت او نثر یاق ایله اورمه که معلوم دکلدر انوک نیتی مراد بودر که شول کمسه که خانقاه استانه سنه

باش قومش کوره سن انی دیوب تخفیف اتمه که معلوم دکلدر انوک نیتی یعنی سن انی تغییر شکل لاجل اکل اتمش همینه احتمالدرکه طلب
حقده مخلص اوله **بیت** حبیب خوب بد اندر رقیب لاابالی که روشنست به پیشش ضمیر نیت او **نظم** مکن بچشم حقارت نگاه بر من مست
نثر حقارت کوزی ایله نظر اتمه بن مسته که **نظم** که نیست معصیت و زهد جز مشیت او **نثر** که دکلدر معصیت و زهد انک ارادتندن
مراد بزدن صادر اولان افعال و ماتشاؤن الا ان یشاء الله رب العالمین موجبنجه حضرت حقک مشیتی ایله در لاجرم قضاء
رضا ویرمک کرک دیمکدر **بیت** مرنج مرچه رود در جهان کون و فساد که هیچ چیز نباشد بجز مشیت او **نظم** نمیکند دل ما میل
زهد و توبه ولی **نثر** کوکلمز زهده و توبه یه میل ایلمز **نظم** بنام خواجه بکوشیم و فر دولت او **نثر** خواجه اوینه و انوک دولتی قوتنه
دورشلم مراد بودر که اکر قلبمز زهده تمام مایل دکلدر اما شیخی بدنام اتممک کرک در و انوک قوت صلاحی ایچون سعی ایدهلم دیمکدر
بیت مرو بباب کسی کز نخواهی دولت و دین ترا بس است دلا فر شیخ و دولت او **نظم** دلا طمع مبر از لطف بی عنایت دوست
نثر کوکل طمعی کسمه دوستک نهایتسز لطفندن **نظم** که میرسد همه را لطف بی نهایت او **نثر** که ایریشور دوکلی یه انوک نهایتسز لطفی
مراد منطوقدن ظاهردر **نظم** کناه من متناهیست در همه اصناف **نثر** ولیک محو کند عفو بی نهایت او **نظم** مدام خرقه حافظ
باده درکروست **نثر** مدام حافظ خرقه سی شرابده رهن در **نظم** مکر زخاک خرابات بود فطرت او **نثر** مکر میخانه طپراغندندر انوک
خلقتی مراد خرقه دن بدندر که مدام عشق الهی ایچون خانقاه بدنه مرهون محبوسدر مکر خانقاه طپراغندن مخلوقدر که بالطبع اکا
مایلدر دیمکدر **بیت** عجب نباشد اکر دل بکوی دوست رود ازان شراب شده طینتش ز فطرت او **ولە ایضا** تاب بنفشه
میدهد طرهٔ مشکسای تو **نثر** بنفشه بو کلمن ویرر سنک مشک ازیجی صاچک بو لکی یعنی سنک صاچک بو لکه مشکی ازمش کبی رایحهٔ
طیبه ویرر یا مشکی ازب محو ایدر بو کرو دورر مراد مخاطبدن حضرت خدادر و بنفشه دن مراد خط کتاب علم ظاهردر لاجرم حضرت
حقک غیب هویتنک بر بلوکندن رایحهٔ طیبهٔ ظاهر اولوب علم کشفی حاصل اولیجق علم ظاهر کتابلرینک خطی دورلور یعنی علم کسبی
حاجت اولمز **نظم** پردهٔ غنچه میدرد خندهٔ دلکشای تو **نثر** غنچه نک پرده سن یرتر سنک کوکل آچیجی خندک مراد پردهٔ غنچه دن
ستر مستوردر و کولمکدن مراد ظهور و فیض و فضلدرکه قلب سالک انک کسبی ایله آچلور پس قچن فیض الهی و فضل یزدانی ظهور ایده
ستر خفی ظاهر اولوب سالک عامی عالم اسرار الهیه یه واقف اولور **نظم** ای کل خوش نسیم من بلبل خویش را مسوز **نثر** ای خوش نسیم کل

بلبلکی

بلبلکی یقمه **نظم** کز سر صدق میکند شب همه شب دعای تو **نثر** که صدق باشندن ایدر دوکلی کیجه سنک دعاک مراد کل خوش نسیمدن
حضرت خدادر اکا خطاب ایدوب دیر سنک عاشقکی احراق اتمه یعنی فراق اودینه اتمه که صدق اخلاصله اول دوکلی کیجه سکا
دعا ایدر **نظم** دولت عشق بین که چون از سر فخر و احتشام **نثر** عشق دولتنی کور که نجه فخر و عظمتله وجدندن **نظم** کوشهٔ تاج
سلطنت میشکند برای تو **نثر** سلطنت تاجنک کوشه سن صندیرر سنک ایچون مراد بودر که عشق الهی دولتن کور که فخر و عظمتدن
پادشاهلرک تاجی اوجن صندیرر یعنی پادشاهلر عشق الهی ایله بر مرتبه ده فخر و عظمت معنوی تحصیل ایدرلر که تاج سلطنتی
کسر ایدوب تاج فقر اختیار ایدرلر ابراهیم ادهم کبی **نظم** من که ملول کشتمی از نفس فرشتکان **نثر** بن که ملول اولوردم فرشتهلر
نفسندن **نظم** قال و مقال عالمی میکشم از برای تو **نثر** عالمک قال و مقالن چکرم سندن اوتوری مراد بودر که عالم
ارواحده حضرت عندیت الهیده ایکن ملکلرک اتجعل فیها من یفسد فیها دیدوکندن یا استغراق مشاهده ده ایکن ملائکه
کلماتندن ملول و منفعل اولور ایدم شمدی خلق عالمک نجه طعن و تشنیع و تقبیح و تعریض ایتدوب صبر ایدرم سنک ایچون
بیت بن که جان کلشنینک نازنه قتلنمز ایدم چکرم سن کل ایچون جورلی بر خار و خسک **نظم** عشق تو سرنوشت من خاک
در بهشت من **نثر** سنک عشقکدر بنم باشم یازوسی سنک طاپک طپراغی در بنم جنتم **نظم** مهر رخت سرشت من راحت من
رضای تو **نثر** سنک یوزک محبتی در بنم طبیعتم بنم راحتمدر سنک رضاک مراد بودر که ازلده عشقک باشمده یازلمش و بابوک
در کاهکده اولمق بکا عین جنتدر و یوزک محبتی عالم ارواحده ایکن طبیعتمده منوط اولمش حاللدر و چون رضاک بنم رضامدر
پس اول بنم راحتمدر **بیت** اکر یکدم بیاسایم روان من نیاساید من ان لحظه بیاسایم کان لحظه نیاسایم **نظم** خرقهٔ زهد و
جام می کرچه نه در خور همند **نثر** زهد خرقه سی و شراب قدحی بر برینه لایق دکلدر **نظم** این همه نقش میزنم از جهت جفای تو **نثر**
بو دوکلی نقشی اورورم سنک جفاک جهتندن مراد بودر که زهد خشک و شراب عشق بر برینه مخالفدر بن سنک
جفاک ایچون یعنی بسط و تجلی تمدوکک ایچون جمله سن ایدرم یعنی زهد خشک ایدوب تجلی حاصل اولمیوب مشرب عشق اختیار ایدرم
و مشرب عشقده اولمرسه عکسن اختیار ایدرم **شعر** علی المحب اشارات و اعلام و للمحبة اداب و احکام یبدی الشواهد
عن غیب الضمیر کما یبنی علی الوجد اعلام و سقام **نظم** دلق کدای عشق را کنج بود در استین **نثر** کدای عشق خرقه سنک یکنده

خزینه اولور نظم زود بسلطنت رسد هر که بود گدای تو نثر تیز جك سلطنته ایرر هر کاولورسنك گداك مراد بودر که عرب وعجم
بیوك بكلو قفتانكیوب اقچه لرن وفلورلرن بكلربنده خفظ ایدب حاجت اولدقچه اندن اخراج ایدب حاجت اولدقچه
اندن اخراج ایدب خرج ایدرلر لاجرم سنك گداك اولانك خرقه سی یكنده خزینه اولور كه غنای قلب سببی ایله مال كثیره
مالك كبی استغناسی واردر كه ویرزق من حیث لا یحتسب جسنجه مال محصولی اولوب تیزجك سلطنت معنویه ایرر
رباعی چه نادان بود مردم مكتسب که از بهر روزی شود مضطرب نداند که دارا زمنت آسمان ویرزقه من حیث
لا یحتسب نظم شاه نشین چشم من تكیه که خیال تست نثر بنم كوزم شاه نشینی سنك خیالك تكیه كاهی در نظم جای دعاست
شاه من بی تو مباد جای تو نثر دعا یری در ای بنم شاهم سنسز اولماسون سنك یرك مراد عینم ایله مشاهده خیال اتدكجه دعام
وثنام زیاده اولور لاجرم خیالك بندن اكسك اولمسون تا كه متصل دعاده اولم دیمكدر نظم شور وشراب عشق توان نفس
رود ز سر نثر سنك عشقكك كیفیتی وحالتی اول دم كیدر بنم باشمدن نظم که سر بهوس شود خاك در سرای تو نثر كه بو هوس ایله
طولو اولان باش اولانسك سرایك قپوسنك طپراغی مراد اولمنجه سنك عشقكك كیفیت وحالتندن خالی اولمزم
دیمك در بیت من دست زدامنت نكیرم تا زنده ام از غمت نمیرم نظم خوش چمنست عارضت خاصه كه در بهار حسن نثر خوش
چمندر سنك عارضوك خصوصا بهار حسنكده نظم حافظ خوش كلام شد مرغ سخن سرای تو نثر خوش كلام حافظ اولدی سنك
سوزك ایرلایجی مرغ مراد تجلی جمال خوش چمندر خصوصا زمان بسطده اولا واول چمنك بلبل خوش كلامی حافظ در
دیمكدر وله ایضا خط عذار یار كه بگرفت ماه ازو نثر یارك عذاری خطی كه طوتدی آی اندن نظم خوش حلقه ایست لیك
بدر نیست راه ازو نثر خوش حلقه در لاكن چقمز یول اندن مراد عذار یاردن جانب حضرت تجلیاتندن برشمه در وانوك
خطی عالم برزخ در وماه دن مراد قلب طالب در كه كاهی طالب حقه شمهٔ تجلی واقع اولوب عالم برزخه دوشب قلبی اكا
طوتیلور بر دخی بزخوش دایره در كه عوامدن اولمیوب سالكلر مسلكنه سلوك ایدر اما بو بندن كندولكی ایله یول بولمیوب
حقه واصل اولیمز بر مرشد كامل تخلیصه حاجت اولور نظم ابروی دولت كوشهٔ محراب دولتست نثر دوست قاشی
دولت محرابی كوشه سی در نظم آنجا بمال چهره وحاجت بخواه ازو نثر اوراده سور یوزی حاجت دله اندن مراد بودر كه اهل

مجازك

مجازك ابروی دوست دیدوكی اهل حقیقت قتنده محراب دولت یعنی محل عبادت كوشه سی در پس ای طالب اول كوشه یه
یوز سور وحاجت دله اول حضرتدن نظم ای جرعه نوش مجلس جم سینه پاك دار نثر ای جم مجلسنك جرعه نوشی سینه پاك طوت
نظم كائینه ایست جام جهان بین كه آه ازو نثر كائینه در جهان كوزیجی قدح آه اندن مراد مجلس جمدن طلب حق مجلسیدر
انوك جرعه نوشی سالك مبتدی در لاجرم اكا لازم در كه صدرنی تصفیه ایده ومراد جام جهان بیندن مرشدك صافی اولان
قلبی در كه اول بغایت نازك در اندن كه رعایتی مشكلدر پس سینه یی چاك اتمینجه اندن فیض اولمز نظم كردار اهل صومعه
ام كرد می پرست نثر اهل صومعه علی بنی می پرست ایلدی نظم این دود بین كه نامهٔ من شد سیاه ازو نثر بو قوم وقبیله یی
كور كه بنم نامم سیاه ایلدی مراد اهل صومعه دن ظاهر عبادت خانه سنده اولان عوام الناس در انلارك عملی عمال شریعت
وعبادت ظاهره در سلوك طریقت ووصول حق وحقیقت دكل در لاجرم انلرك عملندن وصول الی الله بولنماد وعن كورب
سالك طریقت وطالب حقیقت اولدم زیرا انلارك صحبتندن نامهٔ قلبم سیاه اولوب نورانیت حاصل اولمادی نظم
شیطان غم هر انچه تواند بكو بكن نثر غم شیطانی هر نیه قادر ایسه دی اتسون نظم من برده ام بباده فروشان پناه ازو نثر
بن التمشم شراب صاتجی لره صغناق اندن مراد بودر كه غم دنیا شیطان كبی وسوسه ویرب اضلال ایدر اما بن ده
كیفیت الهی ویرجی مشایخ طریقته التجا ایدرم انوك بنی تعلیم توكلی ایله انوك اضلالندن حفظ ایدرلر نظم ساقی چراغ می
بره آفتاب دار نثر ای ساقی شراب چراغن كنش یولنه طوت نظم كو بر فروز مشعلهٔ صبحگاه ازو نثر دی یالك لندر
صباح وقتی مشعله سن اندن مراد آفتابدن علم ظاهر له منور اولاندر لاجرم شیخه دیر عشق الهی چراغن انوك اوكنه طوت
تا كه عالمه نور ویرجی علمنی انوكیله تمام منور قلسون نظم آبی بروی نامهٔ اعمال ما فشان نثر بر صویی بزم اعمالمز یوزی اوزره
صاچ نظم بتوان مگر سترد حروف گناه ازو نثر قادر اوله گناه حرفلرنی قازیمغه اندن مراد بودر كه بزم اعمالمز دفترنده
نچه گناه خطلری وار در لاجرم ای شیخ اكا توبه صوین صاچ تا اول گناه خطلرن محو ایده شعر فرض علی الناس
ان یتوبوا لاكن ترك الذنوب اوجب نظم ایا درین خیال كه دارد گدای شهر نثر عجبا بو خیالده كه شهر گداسنك وار در
نظم روزی بود كه یاد كند پادشاه ازو نثر كون اولا می كه اكا پادشاه انی مراد بودر كه فقیر سالك شهر گداسی اجنبی اولمیا

واجبی اولمیان سالک در سالک بو خیالده در که بر کون حضرت رحیمک نذکر رحمتی واقع اولامی پس عجبا اول خیالنده
اولان وقوع بولامی دیوب انک وقوعن رجا ایدر **نظم** حافظ که ساز مجلس عشاق ساز کرد **نثر** حافظ عاشقلر مجلسی سازنی
دوزدی **نظم** خالی مباد عرصهٔ این بزمگاه ازو **نثر** خالی اولمسون بو صحبت یرنک میدانی اندن مراد بودر که حافظک
کلماتی عشاق مجلسی نک سازنک دوزنی مثابه سنده در مجالس عشاق اندن خالی اولماسون دیو دعا ایدر **وله ایضا**
کلبن عیش میدمد ساقی کلعذار کو **نثر** عیش کلی فدانی بلوری یورر کل عذار لو ساقی قنی **نظم** باد بهار می وزد بادهٔ خوشکوار کو **نثر**
بهاریلی اسه یورر خوش سکجی شراب قنی مراد انس حق وکشف الهی اثری ظهور ایده یورر شیخ حسن الوجه قنی و عالم بسط نفحه سی
ظاهر اولیورر عشق الهی وحالت سلوک قنی دیکدر **نظم** هر کل نوز کلرخی یاد همی کند ولی **نثر** هر یکی کل بر کل یوزلودن اکدرمق ایدر ولی
نظم کوش سخن شنو کجا دیدهٔ اعتبار کو **نثر** سوز ایشیدجی قولق قانده اعتبار کوزی قنی مراد ظاهر منظر بودر که هر یکی کل که بتر بر التنده
مدفون اولان هر بر کلرخی یاد ایدر اما سوز ایشیدر قولق و عبرت الور کوز یوقدر دیکدر و معنی یه نظر مراد بودر که هر کشف جدید که
ظاهر اولور تجلی افعال وصفات وفات خبرن ویرر اما بونی اشدر قولاق و بوندن عبرت الور سالک قابل و طالب و مقبل
یوق دیمکدر **نظم** مجلس بزم عیش را غالیهٔ مراد نیست **نثر** عیش صحبتی مجلسنه قلیه مسک مرادی یوقدر **نظم** ای نفس صبای خوش
نافهٔ زلف یار کو **نثر** ای صبانک خوش نفسی یار زلفنک نافه سی قنی مراد عیش حق مجلسی نه مرادک رایحهٔ طیبه سی یوق یعنی
اثر فیض ظاهر دکل ای توجه سحری نفحهٔ غیب هویت قنی دیوب اول حضرتدن استشمام فیض در **نظم** حسن فروشی کلم
نیست تحمل ای صبا **نثر** کولک کوزل لک صاتماسنه تحملم یوق درای صبا **نظم** دست زدم بخون دل بهر خدا نکار کو **نثر** ال اوردم
کوکل قاننه الله ایچون نکار قنی مراد بودر که صاحب کشفم دین کندوسن صاتوب تفاخر اتدو کنه صبرم یوق درای توجه سحری لاجرم
انفعالدن المی قانه بومادم الله تعالی حضرت نکار قنی یعنی بکا دخی کشف الهی میسر اولوب غیرک تفاخرندن متألم اولیم **نظم**
شمع سحر خیر کی لاف ز عارض تو زد **نثر** سحر شمعی طولتقلغندن سنک عارضکدن لاف اوردی **نظم** خصم زبان دراز شد خنجر
آبدار کو **نثر** خصمک دلی اوزادی خنجر آبدار کو یعنی قنی مراد بودر که زخارف دنیا و نقوشنک سوی بن دخی صاحب جسم دیو
جلب قلب ایدر تجلیات جاذبه اظهار قل که انی افنا ایدب قلب سالکک تأثیرن دفع ایده سن **نظم** کفت مکر ز لعل من بوسه

نداری

نداری آرزو **نثر** مکر بنم لعلمدن بوسه آرزو قلمزسن دیدی **نظم** مردم ازین هوس ولی قدرت اختیار کو **نثر** اولدم بو هوسدن
ولی قدرت اختیاری قنی مراد جانب الهی دن بکا خطاب روحانی اولوب وحی قلبی استمزسن مکر که تصفیه قلب اتمزسن
دنلوب بن دخی جواب ویرب بو آرزونک بلاکین اما قدرت اختیارم یوق حضرتی عنایتی کرک دیدم دیمکدر **نظم** حافظ
اکرچه در سخن خازن کنج حکمتست **نثر** حافظ اکرچه سوزده کنج حکمت خزینه داری در **نظم** از غم روزکار دون طبع سخن کذار کو **نثر**
روزکار دنی غمندن سوز ویرجی طبع قنی مراد بودر که حکمت خزینه داریم بن اما غم زمان طبعمه سوز اداقلمق مجالن قومنق قلمز
خلاصه مراد حکمت و معرفت اظهارنه ملال بال اولمق کرک بنم خاطرم روزکار دن غمکین در اول جهتدن چوق معارف و لطایف
ابراز ایده مزم دیمکدر **وله ایضا** مرا چشمیست خون افشان ز دست آن کمان ابرو **نثر** بنم بر کوزم وار در خون فشان در
اول یا قشلو الندن **نظم** جهان بس فتنه خواهد دید ازان چشم وازان ابرو **نثر** جهان چوق فتنه کوره سه کرکدر اول کوزدن
واول قاشدن مراد روحک کوزدن و محبوب مجازیدن شکایتی در که کوز محبوب کورب قلب اکا محبت قلوب میل ماسوی
اندو کندن یا اندن جفا کوردو کندن کوزم قان اغلار لاجرم جهان وجود چوق فتنه کوره سه کرکدر اول کوزدن که محبوب مجازیه
ناظردر یا محبوب مجازی کوزندن واول قاشدن که انده وار در دیر ازان چشم دیدوکی یا کندو کوزنه اشارتدر یا محبوب
کوزنه اشارتدر بو بیانده اکینه دخی اشارتی وار در **بیت** در لودر لودرده اوغادن بنی قلب مایل چشم شاید باز در
نظم غلام چشم آن نرگسم که رو در خواب خوش مستی **نثر** اول محبوبک کوزی قولین که مست لک خوش اویخوسندن **نظم**
نکارین کلشن اش رویست ومشکین سایبان ابرو **نثر** کوزل کلشنی یوز در مشکین سایبانی قاشدر مراد کوزی کورب قلبی قول اولدو غی
محبوبک کوزن وصف در که دیرانوک کوزی مستلکنک خوش اویخوسی ایچنده یوزی کلشندر ومشکین قاشی سایبانده یوزدیکدر
بیت دیده پوشیدن بباید ورنه کس قادر نشد خاطر خود رانکه دارد زان چشم نکار **نظم** هلالی شد تنم زین غم که با طغرای
مشکینش **نثر** بر هلال اولدی بدنم بو غمدن که انوک مشکین طغراسی ایله **نظم** که باشد مه که ننماید ز طاق آسمان ابرو **نثر** کم ولا آیکبی
کوستره آسمان کمرندن قاش مراد بودر که حکم الهی یازن خط سر خطدن اعلی در اجرم هلال آسمان اکا مشابه کورندو کندن منفعل اولوب
تنم هلال کبی نحیف اولمشدر ابروی محبوب مجازی ندر که اکا بکزیه **نظم** خط مصحف است خط سبز دوست **نثر** مدمر حرفش هلال ابروی اوست

نظم تو کافر دل نمی بندی نقاب زلف می ترسم نثر سن کافر قلب زلف نقابن بغلمزسن و قورقارم نظم که محرابم بکرداند خم آن
دلستان ابرو نثر محرابم دوندره اول کوکل النجی قاش بوکلمی در مراد درو حک نقندن شکایتی درکه دیرسن کافر قلب سن که
غیب هویت نقابی ایله کوزوکی اورتمزسن و محبوب مجازیه نظر حجاب اتمزسن اندن قورقرم که محرابم انوک قاشی اولا
نظم روان کوشه کیر از جبینش طرفه کلزاریست نثر کوشه طوطنلره انوک جبینی طرفه کلستاندر نظم که برطرف سمن زارش
همی کردد چمان ابرو نثر که انوک سمن لکی جانبنه صالنجی اولور مراد جبین دن ظهور الهی در و سمن زار مکاشفه در و ابرو رموز
الهیه در لاجرم کوشه کیرلر کلستانی ظهور الهی در انوک عالم مکاشفه سنده رموز حرکاتن مشاهده ایدرلر نظم همیشه چشم
مستت را کمان حسن برزه باد نثر همیشه مست کوزوکه حسن یای کرشده اولسون یعنی قورلمش و حاضر اولسون نظم
که از شست تو تیر او کشد بر ه کمان ابرو نثر سنک شستکدن حسن یایی نک اوقی ما یه قاش یاین چکر مراد مخاطبدن حضرت
حق در و چشم مست سر الهی در انوک جمالنک دایما حاضر اولماسن طلب ایدر که انوک غلبه سی آسمانده بله جاری در دیو وصف ایدر
قطعه کر نباشد سر حق ستار ما ورنباشد عفو او غفار ما حال ما رسوایی و بدنامیست تا نه بینی غایت هر کار ما نظم
رقیبان غافل و ما را از آن چشم و جبین مردم نثر رقیب لر غافل در و بزه اول کوزدن و اول الندن دایما نظم هزاران کونه
پیغام است و حاجب درمیان ابرو نثر نجه بیک درلو خبر وار در و دربان اراده قاش در مراد چشم دن صفت بصر در و جبین ظهور
الهی در لاجرم دیر بزم صفت بصر و ظهور حقله چوق خبرلشمه مز وار در واسطه اورتاده ظهور الهیه در اما اهل ظاهر بوندن غافل در
بیت تجلی میکند شاید پس از چندین حجب ما را ولی از کثرت پرده کماهی دیدنش نتوان نظم دگر حور و پری را کس نگوید با چنان
حسنی نثر دخی حور و پری یه کمسه دیمز الخلین حسن ایله نظم که آن را آنچنان حسن است و این اینچنان ابرو نثر که اکا بو الخلین حسن وار در
و بوکه الخلاین قاش مراد کمسه حور و پری حسن حسن حقه نسبت اتمز دیمک در بیت لیس کمثله شی فرموده خدایست پس کس
چگونه گوید هست آن فلان نظیرش نظم اگر چه مرغ زیرک بود حافظ در نکونامی نثر اگرچه زیرک قوش ایدی حافظ ایو اد لولق ده
نظم به تیر غمزه صیدش کرد چشم آن کمان ابرو نثر غمزه اوقیله صید ایلدی اول یای قشلونک کوزی مراد کندونک فریفته جمال اولدوغنی
حکایت در بیت گناه عاشق بیچاره نیست در ره تو گناه تست که رخسار دلستان داری و له ایضا ای بیک راستان خبر سو با کو

ای

ای طوغورلیکی بزم سرو مزخرن دی نظم احوال گل به بلبل دستان سرا بگو نثر کل احوالنی قصه ایرلایجی بلبله دی مراد راستلر
پیکندن نغمه ارتابنیه در که اول مستقیم اولنلره خبر و تیرجی در لاجرم اندن رب اعلی خبرن طلب ایدب دیر اول مطلوب لطیف و محبوب
نظیف احوالنی عاشق حکایت کویه و حقیقت جویه دی نظم ما محرمان خلوت انسیم غم مخور نثر بز خلوت انس محرملری یوز غم یمه نظم
با یار آشنا سخن آشنا بگو نثر آشنا یاره آشنا سوزن دی مراد بو در که عالم ارواح که خلوت انس ایدی اول حضرتده محرم ایدک الست بربکم
نداسن استماع ایدن انیس ایدک لاجرم ای پیک بزا انیسه خبر ویرمکدن تحاشی ایدب بزی اجنبی صنوب غم یمه یار آشنایه خبر آشنا دی نظم
بر این فقیر نامه آن محتشم بخوان نثر بو فقیره اول هیبتلو نامه سن اوقی نظم با این گدا حکایت آن پادشا بگو نثر بو گدایه اول پادشاه حکایتن
دی مراد اول سلطان اعظم امرنی بو فقیره اوقی و اول شاه معظم حکایتن بو گدایه دی دیمکدر نظم دلها ز دام طره چو بر خاک
می فشاند نثر کوکللری طره اغندن چون طپراغه صاچدی نظم با آن غریب ما چه گذشت از هوا بگو نثر بزم اول غریبمزه نه واقع
اولدی دی مراد حضرت عندیت الهی یه ده ایکن ارواح خاک دنیایه صالدی بزم روح مزه تقدیر ازلی و حب لم یزلی نه واقع اولدی
دی دیمکدر نظم گر دیگرت بدان در دولت گذر بود نثر اگر بردخی سکا اول دولت قپوسنه اوغرامق اولورسه نظم
بعد از ادای خدمت و عرض ثنا بگو نثر خدمت اداسندن و عرض ثنادن صکره دی مراد اول پیک حضرت عزته ایصال خبری
سپارشی در که اول خبر بودر نظم در راه عشق فرق غنی و فقیر نیست نثر عشق یولنده غنی و فقیر فرقی یوقدر نظم ای پادشاه حسن
سخن با گدا بگو نثر ای حسن پادشاهی سوزی گدایه دی مراد کندوسی فقیر ایکن اول حضرتدن وحی قلب و الهام الهی طلبی در که
طریق عشقده فقیر و غنی یکساندر نظم هر چند ما بدیم تو ما را بدان مگیر نثر دکلو که بز یرامزسن بزی انوکیله اخذ اتمه نظم
شاهانه ماجرای حدیث گدا بگو نثر پادشاهانه گدا سوزی ماجراسن دی مراد بو در که بز یرامز بزدن یرمز صادر اولور ربنا فعل
بنا ما انت اهله ولا تفعل بنا ما نحن اهله حسبجه سن بزی انوکیله طوتمه علو شانکه و عموم رحمتکه لایق اولان که عفو و رحمت در
انی قل نظم هر کس که گفت خاک در دوست توتیاست نثر هر کمسه که دیدی دوست قپوسی طپراغی توتیادر نظم گو این سخن معاینه
در چشم ما بگو نثر دی اکا بو سوزی معاینه بزم کوزومزه دی مراد جانب الهیدن اثر و خبر توتیای بصر در دین کمسه یه دی
بو سوزلری بزم کوزومزه مواجهه سنده دیسون تا که کوزومزه اچله نظم گو در حضور پیر من این ماجرا بگو نثر دی بنم پیرم اوکنده

بو ماجرایی مراد بودر که سالک اولمین عامی نیری خانقاهدن منع ایدر اکادی کل بو منع کلامنی برم شیخمز مواجهه سنده سویله
که اول سکا سلوک طریقت وطلب حقیقت منافعن بیان اتسون نظم آن می که در سبو دل صوفی بعشوه برد نثر اول
شراب که دستی ده ایکن صوفی کوکلنی عشوه ایله الدی نظم کی در قدح کرشمه کند ساقیا بکو نثر قچن قدحده نازله نظر ایدر ای
ساقی دی صوفی دیوب عامی دیلرکه تعبیر بالنقیض در مراد بودر که عشق الهی سبوی وجود شخیده ایکن شیوه ولطافتی
وکیفیت وحالتی ایله عامی اولانک کوکلن الوب سلوکه مایل قلدی قچن انوک قلبی قدحنه کیرب نازونعزز ایدر ای شیخ دی
که مطلب مهم در نظم برسم چو می زدان سر زلفین مشکبار نثر بر برنه چون اوردی اول مشک بغدرجی اکی زلف اوجنی نظم
آیا سرچه داشت بیا ای صبا بکو نثر عجبانه سوداسی واردر کلا ای صبادی مراد بودر که ان قلوب بنی آدم بین اصبعین من اصابع
الرحمان موجنجه چون صفت هدایت وخذلان قلوب عباده صالحلوب اورلدی عجایب سر الهی نه در وبره نه واقع اولدی ای نفخه
ربانیه دی نظم مرغ چمن بموئیه من دوش می کریست نثر چمن قوشی بنم صاغمدن اغلدی دون کیجه نظم آخر تو واقفی که چه رفت
ای صبا بکو نثر آخر سن بیلورسن نه واقع اولدی ای صبادی مراد دون کیجه مناجات وعرض حاجات ایدب صاغو صاغدم
بنم صاغمدن سالک عاشق دخی اغلادی آما بنم صاغمک درکاه حقده تاثیری ودعامک استجابتی اولدیمی ای نفخه ربانیه
دی دیو استخبار ایدر نظم جان پرورست قصه ارباب معرفت نثر جان بسلیجی در اهل معرفت قصه سی نظم رمزی برو بپرس
حدیثی بیا بکو نثر بر رمزی یوری صور بر خبری کل دی مراد اول پیکدن استفسار رمز حال ایدب واندن صکره کندو به خبر
ویرمک طلبی در که بو ترتیب روح وسبب فتوح در نظم حافظ کرت مجلس او راه میدهند نثر ای حافظ اکر سکا انوک مجلسنه یول
ویررلر ایسه نظم می نوش وترک زرق زبهر خدا بکو نثر شراب ایچ وریاترکن دی اته ایچون مراد بودر که اکر سکا سلوک طریقت
میسر اولورسه عشق الهی نوشنه واخلاص ایله عمل قلمغه مشغول اول ولها ایضا مزرع سبز فلک دیدم وداس مه نو نثر
فلکک یاشل ترلاسن کوردم وینکی آی اوراغن نظم یادم از کشته خویش آمد وهنکام درو نثر کندو اکلمشم یاده کلدی وبچن
وقتی مراد بودر که فلک که کوک اکن کبی در ویلال که اوراق کبی در بنلری کوریجک الدنیا مزرعة الآخرة حسبنجه کندو اکدوکم وقت
حصادی الکدم که نه کشت اتدم ایسه انی بچم کرکدر بیت اینچنین کفته حکیم غزنوی مرچه کاری ای برادر بدروی بیت

اینچنین

اینچنین کفته حکیمی خوش شنو کندم از کندم بروید جو ز جو نظم کفتم ای بخت بخسپیدی وخورشید دمید نثر دیدم ای بخت
یتدک اویودک کنش بلوردی نظم کفت با این همه از سابقه نومید مشو نثر دیدی بو دکلو ایله سابقه دن مایوس اولمه مراد
بودر که بختمه خطاب وعتاب ایدب دیدم کیجه یاتدک اویودک عبادتنه قالمدک شمس طلوعه کلدی اول بکا جواب ویروب
دیدی بویله ایکن سبقت رحمتی علی غضبی موجنجه رحمت سابقه دن امید کسمه شعر لم لا نرجی برب الوری اما فکیف
فقطع من حلمه انی فی الصحیحین ان الاله بعیدنا رحم من امه نظم کر روی پاک مجرد چو مسیحا بفلک نثر اکر کیدرسک
پاک مجرد عیسی کبی فلکه نظم از چراغ تو بخورشید رسد صد پرتو نثر سنوک چراغکدن ایریشور کنشه یوز ضیا مراد بودر که
عیسی علیه السلام تایل اتمدی وشهوتله کندوبی ملوث قلمدی لاجرم فلکه پاک مجرد کتدی اکر سن دخی تجرد ونظافت ایله
معراج روحانیه واصل وسما اعلایه عروج حاصل ایدرسک نور کثیری اولان سندن چوق استفاده ایدر بیت پیش
ارباب طریقت نکته بس روشن است ظاهر وباطن بباید جمله از طاعات نور نظم تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار نثر
اعتماد اتمه کیجه اوغروسی یلدزه که بو عیار نظم تاج کاوس ببرد وکمر کیخسرو نثر کاوسک تاجنی وکیخسروک قوشاغنی قپدی
مراد بودر که بنم طالعم کوکبی سعد در دیوب اول کیجه ده عمر اوغروسنه اعتماد اتمه که بو کوکب عیار وفلک دوار کاوس تاجنی
وکیخسرو پادشاهک قوشاغن المش وانلری هلاک قلمش در بیت مشو غافل که این نساخ خاموش نکردست آدمی جوز دن
فراموش نظم آسمان کو مفروش این عظمت کاندر عشق نثر ای فلک دی بو عظمتی صتمه که عشق ایچنده نظم خرمن مه بجوی
خوشه پروین بدو جو نثر آی خرمنی برار پیه واولکر سلقمی اکی ار پیه مراد بودر که فلک ماه وپروینه قادر اولمغله بو دکلو عظمت
اتمسون وصتماسون وکندوبی بیوکسک طوتمسون که عشق الهی ایچنده خرمن ماه بهاسی برار پیه واولکر سلقمی بهاسی اکی اربه در
یعنی اعز بهالو دکللر در شعر لاهل الزهد اوصاف کرام بها فداور کوا ادنی التعقیب اطال الزهد فی الدنیا فامسوا
بدال الزهد اصحاب الحبیب نظم کوشوار از زر ولعل ارچه کران دارد کوش نثر التوندن ولعلدن کوپه اکرچه قولاغی اغر ایدر نظم
دور خوبی کذرانست نصیحت بشنو نثر کوزللک دوری کچیجی در نصیحت اشت مراد بودر که التوندن ولعلدن کوپه واردر قولاغک
صاغر ایدب ماله وجاله مغرور اولمه که کوزللک زمانی باقی دکلدر نصیحت استماع ایدب دولته وزینته فریفته اولمه بیت

ایا محبوب ایدینن ملک و مالی اونندکی زمان انتقالی نظم چشم بد دور ز خال توکه در عرصهٔ حسن نثر ای نکوز ایراغ اولسون
سنک خالکدن که کوزلک بساطنده نظم بیدقی راند که برد از مه و خورشید کرو نثر بیدق سوردی و الدی ایدن و کوندن اوکرل
مراد مخاطبدن حضرت حق در و خال انوک نکتهٔ حکمتی و نقطهٔ صنعتی در که بساط حسن عالمده جمیع ارباب حسنه غالبدر بیت
کی کنم فهمت که در مصنوع تو حیران شدم هیچ عاقل نیست کو در صنع تو حیران نشد نظم آتش زهد و ریا خرمن دین خواهد سوخت
نثر زهد و ریا اودی دین خرمنن یقسه کرک نظم حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز و برو نثر ای حافظ بو یوک خرقه یی آت
و یوری مراد بودر که زهد صوری و ریای بی حضوری دینی خراب اتسه کرک در امدی ای حافظ لباس ریایی چقرب اخلاص ایله
سالک اولمق کرک و له ایضا کفتا برون شدی بتماشای ماه نو نثر دیدی طشره کتدک یکی آی تماشاسنه نظم از ماه ابروان
منت شرم باد برو نثر بنم قشلرم آینه‌دن سکا او تمنع اولسون یوری مراد متکلمدن معشوق حقیقی و مخاطبدن سالک عاشقدر
که چون حجرهٔ خلوتدن تماشای بلال ایچون چقسه اول حضرتدن خطاب روحانی اولورکه یکی آی تماشاسی ایچون حجرهٔ خلوتدن
چقدک انده خود بنم رموزم مشاهده اندک که مر بر رمز یکی آیدن یک ایدی امدی اول رموزدن اوتن یوری حجرهٔ خلوته دیر
نظم عمریست تا دلت ز اسیران زلف ماست نثر بر عمردر که سنک کوکلک بنم زلفم اسیرلرندندر نظم غافل ز حفظ جانب یاران خود
مشو نثر کند و یارانک جانبی حفظندن غافل اولمه مراد اول حضرتدن خطاب روحانی در که مدت مدیده درکه کوکلک بنم غیب هویتمده
و حب ذاتمده اسیر اولوب و اکا مبتلا اولنلردن در اول قیدی و انده اولان یاران اسیرانی ترک ایتموب انلارک جانبی حفظندن
غافل اولمه نظم مفروش عطر عقل بهندوی زلف ما نثر صاتمه عقل عطرنی بزم زلفمز هندوسنه نظم کانجا هزار نافهٔ مشکین نیم جو
نثر که انده بیک نافهٔ مشک برارپه یه مراد بودر که سنک عقلک عطر قلیل القیمت در انی بنم غیب هویتم صاترم دیو غرهٔ بر طوتمه که انده
نیچه ارواح طیبه و نفوس نفیسه برارپه یه یعنی ثمن اقلدر که ارواح اولیا اکا مبتلا و انده بی بها در نظم تخم وفا و مهر درین کهنه
کشت زار نثر وفا و محبت تخمی بو اسکی اکنلکده نظم انکه عیان شود که رسد موسم درو نثر اول وقت عیان اولورکه بچن وقتی اولا مراد
بودرکم که حضرت حقه محبت ایده و انوک عهدنه وفا ایلیه بو کهنه اکنلکده که دنیادر اول محبت و وفا تخمنک حاصلی بچن وقتی که
موت آخرت در انده ظاهر اولور نظم ساقی بیار باده که رمزی بکویمت نثر ای ساقی کتور شرابی که سکا بر رمز دییم نظم از سر

اخضر

اخضر کهن و سیر ماه نو نثر اسکی یلدز سرندن و یکی آی سیرندن مراد بودر که شمدیه دک کوکب سبعهٔ سیارهٔ نک حرکات و اوضاعنک
و یکی آی تبدلاتی اعتباریله اولن تأثیراتن سویلر ایدم بونلرک سر و سیرنی بلمز ایدم امدی ای شیخ بکا عشق الهی کتور
که بنلردن سکا بر رمز دییم که تأثیر حرکات و اوضاع کواکبک دکلدر بلکه حضرت حق شول اموره که ارادتی متعلق اولور بونلری
اسباب ظاهره قلور سحابی مطره سبب ظاهر قلدوغی کبی و حتی و یسئلونک عن الاهلة قل هی مواقیت للناس والحج حسنجه یکی آی
اولمه مواقیت و سنین و وقت حج و سایر اموردین بلنمز ایدی لاجرم جمله رموز الهیه دن بری بو در نظم شکل هلال هر سر مه
مید هد نشان نثر هلال شکلی هر آی باشنده نشان ویرر نظم از افسر سیاوش و ترک کلاه زو نثر سیاوشک تاجندن و زوک
کلاهی ترکندن زو رستم برادری در مراد بودر که هر آی باشنده هلالک کورینوز کچمش پادشاهلرک تاجندن و کلاهی ترکندن
نشان ویرر که انلرک بونک کبی تاجی و کلاهنک ترکی وار ایدی بعده کندولر هلاک و باشلری و تاجلری خاک اولدی
نظم حافظ جناب پیر مغان جای دولتست نثر ای حافظ پیر مغان جنابی دولت یریدر نظم درس حدیث عشق بر و
خوان و ز و شنو نثر حدیث عشق درسنی اکا اوقی و اندن اشت مراد بودر که اوقیوب دولته ایرمک استرسک دولت یری
شیخ جنابی در حدیث عشق الهی درسنی اکا اوقی و اندن اشت که دولت ابدیه بولاسن غزل موتله اندن مفارقت اولمیه
نظم ای که با سلسلهٔ زلف دراز آمده نثر ای کمسه که اوزون زلف زنجیری ایله کلمشسن در نظم فرصتت باد که دیوانه
نواز آمده نثر فرصتک اولسون که دیوانه اوخشایجی کلمشسن مراد مخاطبدن شیخ در و سلسلهٔ زلف درازدن مراد
طریقت درکه شیخدن تا حضرت رسالت پناهه وارر لاجرم اکا دعا ایدب دیر که سنک فرصتک اولسون که معصیته مبتلا
اولان دیوانه‌ء اوخشیوب یعنی انی سلسلهٔ طریقته بغلیوب تربیت و اصلاح ایچون کلمشسن بیت تو بچنکال مژه
خاص چو باز آمده مکر از صید دل جامی چو باز آمده نظم ساعتی ناز مفرمای و بکردان عادت نثر بر ساعت ناز بیورمه
و دوندر عادتی نظم چون بپرسیدن ارباب نیاز آمده نثر چون اهل نیاز صورمغه کلمشسن در مراد بودر که اکرچه شیخ عزیز
سنی تعزز اتمکه مستحق سن اما شیخ خادم الفقرا اولور لاجرم سید القوم خادمهم حسنجه بر ساعت نازی ترک ایدب عادتی
دوندرب سالک طالب اولانلرک احوالن صورب اصلاح و تربیت قل و بو حال سنک غرضوکه مانع دکلدر نظم سلطانی

كه بديدن كدايان آيد   كر بر سر بوريا نشيند شايد **نظم** پيش بالاى تو نازم چه بصلح وچه بجنك **نثر** سنك قدك اوكنده كووب
انى مدح ايدرم نه صلح نه جنك **نظم** كه بهر حال برازنده ناز آمده   كه هر حالده نازه يراشق كلمش سن درمراد علو مرتبه كى مدح
ايدرم كرك اتباع وموافقتده كرك نزاع ومخالفتده اولاين كه بهر حال مدحه لايق سن يا نازو تعززاتسك لايق سن ديمكدر
بيت خلعت ناز نزيبد چو بقد هر كس   بر تو زيباست كه شايسته ناز آمده **نظم** آب وآتش بهم آميخته از لب لعل **نثر**
صويى اودى بر برنه قرشدرمش سن لعل لبدن **نظم** چشم بد دور كه خوش شعبده باز آمده **نثر** يرامز كوز ايراغ اولسون كه
خوش حقه بازكلمش سن درمراد بودركه وعظ وكلامك كاه جمال دن كاه جلال دن خبر ويرب لطف ايله اجى قهر ايله خايف
ايدب عجب صنعت ايدرسن يرامز كوز سندن ايراغ اولسون **بيت** كوته نظرانرا نبود جز غم خويش   صاحب نظرانرا
غم بيكانه وخويش **نظم** آفرين بر دل نرم تو كه از بهر ثواب **نثر** آفرين سنك يومشق كوكلوكه ثواب ايچون **نظم** كشته غمزه
خود را بنماز آمده **نثر** كندو غمزه كك مقتولنه نمازه كلمش سن درمراد بودركه نفسنى رياضت ايله واسمايه مواظبت برله
هلاك ايدب كراكا رحم ايليوب دعا وتعليم وتحصيل ثواب ايچون كلدك آفرين سنك قلب رحيمكه **بيت** صوفيا روى بابروى
نكارم مى آر   قبله انست كر از بهر نماز آمده **نظم** زهد من با تو نسنجد كه بيغماى دلم **نثر** زهدمك سكانه وزنى واردر چون
كوكلم يغما المغه **نظم** مست وآشفته بخلوتكه راز آمده **نثر** مست قارشق راز خلوتكاهنه كلمش سن درمراد بودركه عاشق حق
اولان زهد وطاعته مشغول اولمز واكا التفات قلمز لاجرم بنم زهدمك سنك قتكده وزن وقدرى يوقدركه بنم قلبمى جلب
ايدب عاشق صادق وطالب حق قلمق استرسن **بيت** اى صبا حال دلم بر بسوى حضرت دوست   كه تو در حضرت او محرم راز
آمده **نظم** كفت حافظ دكرت خرقه شراب الوده است **نثر** ديدى اى حافظ ينه سنك خرقك شرابه بولشمش در **نظم**
مكر از مذهب اين طايفه باز آمده **نثر** مكر بو طايفه مذهبندن كرو كلمش سن درمراد بودركه شيخ ذيدى ينه اى حافظ خرقه بر نى
عشق الهى يه بولاشدرمش سن يا خرقه كى عاشقانه قلمش سن كندوكى ملاميه طايفه سندن ايدب كلمش سن **بيت** رفته بودم
ز درش باز كشيدم زلفش   رفتمش باز بكفتا بچه باز آمده **وله ايضا** از خون دل نوشتم نزديك دوست نامه **نثر**
كوكل قانندن يازدم دوست قتنه نامه **نظم** انى رايت دهرا من هجرك القيامه **نثر** تحقيق بن كوردم وبلدم زمانى سنك هجركدن

قيامت

قيامت مراد متكلمدن روح ودوستدن نفس در روح نفسه اعلام خبر ده كاته كوكل قانندن مكتوب يازب دير تحقيقا
بن زمانى سنك هجركا ايچون قيامت كوردم يعنى قيامتده بجه نفسى نفسى ديرلر سه بن دخى متصل نفسى نفسى ديوب
سنك دعوت موافقتنك ايدرم وقيامتده اولاجق احوالى واهوالى شمدى مشاهده ايدرم **شعر** اما فى هذه الدنيا
لبيب   بحق يشتكى الم الجراح   ويذب نفسه اسفا وحزنا   يسعد بالبكا وبالنياح   على عمر مضى فى كسب ذنب
وعصيان وافعال قباح **نظم** دارم من از فراق در ديده صد علامت **نثر** واردر بنم كوزمده انوك فراقدن يوز علامت
نظم ليست دموع عينى هذا لنا العلامه **نثر** دكلدر بو كوزومك يشلرى بكا علامت مراد بودركه روح ديركندومى قيامتده ملاحظه
ايدب اتمايو حزنهم ليوم تشخص فيه الابصار مهطعين موجبنجه دخى فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد حسبنجه كوزلرم
بوندن قالقوب وهيبتدن متغير اولوب وقيمغه مجالى اولميوب وحيرتدن احساس ايده ميوب واغى قانه بوينوب
وبر طرفدن بر طرفه نظر ايده ميوب بوبخلاين علايم واردر بمان علامت كوزم ياشى دكلدر اكرچه بونكايله مباهات ايدن
ديمش **بيت** چندان كريستيم كه من بعد اكر كسى   آيد بكوى تو نتو اندز ما كذشت **نظم** هرچند كار نمودم از وى نبود سودم
نثر هر نه كلوكه صنادم اندن فايدم اولمادى **نظم** من جرب المجرب حلت به الندامه **نثر** شول كمسه كه تجربه اولنمشى تجربه ايده
اكا پشيمانلق حلول ايدر مراد بودركه نفسنى نچه كره تجربه اتدم اندن فايده كورمدم لاجرم نفسه اعتماد اتمك كرك درو الا اصكره
پشيمان اولورا نوكيچون يوسف عليه السلام ديمش وما ابرئ نفسى ان النفس لامارة بالسوء **بيت** هركه بدى كرد
بعد يار شد   هم بدى خويش كرفتار شد **نظم** پرسيدم از طبيبى احوال دوست كفتا **نثر** صوردم بر طبيب دن دوست
حالندن ديدى **نظم** فى قربها عذاب فى بعدها سلامه **نثر** اكا يقين لقده عذاب واردر وانوك ارالغنده سلامت واردر
مراد بودركه بر طبيب دين دن نفس حالنى صوردم ديدى كه اكا قرب ومجاورتده عذاب واردر واندن بعد ومخالفتده
سلامت واردر **شعر** عن المرء لا تسئل وسل عن قرينه   فكل قرين بالمقارن يقتدى   فان كان ذا شر فجانبه سرعة
وان كان ذا خير فقارنه تهتدى **نظم** باد صبا ز ماهم ناكه نقاب برداشت **نثر** صبا يلى هم ناكاه بردن نقابى قالدردى
نظم كالشمس فى الضحا تطلع من الغمامه **نثر** كنش كبى قبا قوشلق ده چقه بولتدن مراد بودركه كاهى نفحه ربانيه

وعنایت سبحانیه ناکاه بزدن حجابی و نقابی رفع ایدر لاجرم قباقوشلق وقتنده بولتدن چقن کنش کبی منور اولورز

بیت تو آفتاب حسنی وما سایه تو ایم ای آفتاب حسن ازین سایه رو متاب نظم گفتم ملامت آید گر گرد کوت گردم نثر دیدیم

ملامت کلور اگر سنک محلک طرفن طولنور سم نظم والله ما رأینا حبا بلا ملامة نثر والله بز کورمدک بر محبتی ملامتسز مراد بودر که شول کم

ترک دنیا وطلب مولا ایدب عبادت خانه جانبنی دورانده اولا اهل ظاهردن ملامت وطعن اشیدر اما محبت ملامتسز اولمز

لاجرم ولا یخافون لومة لائم حسنجه ملامة وتشنیعه اعتبار اتمک گرک در قطعه اگر گویند زراقی و سالوس بگو هستم و صد چندان

می رو وگر از خشم دشنامی دهندت دعا کن خوش دل و خندان وی رو نظم حافظ چو طالب آمد جامی بجان شیرین نثر

حافظ چون طالب در بر قدح جان شیرینله نظم حتی یذوق منه کأسا من الکرامه نثر حتی طاطه اندن بر چناق کرامت مراد بودر که

شول که نفس نفیسه سن ریاضت ایله عشق الهی یه ویرب انی الوب سالک اولا اول حضرتدن اعزاز وکرامت ذوق ایدر

لاجرم ان اکرمکم عند الله اتقیکم حسنجه مکرم و صاحب کرامت اولور شعر سبحان من ذکره عز لذکره وان تحقق فی

الاقوال واجتهدا وله ایضا از من جدا مشو که توام نور دیده نثر بندن ایراغ اولماکه سن بنم گوزومک نوری سن نظم

محبوب جان و مونس قلب رمیده نثر جانک محبوبی سن واورکمش گوکلک مونسی سن مراد متکلمدن بدن ومخاطبدن نفس در

پس بدن نفسه دیر بندن جدا اولماکه سن اولمزسک بن کورمز ایدم زیرا بدن ایلکوا اعمی کبی در ونفس ایلکسز بصیر کبی در

نفس روح بر اولدوغی بالذات تقدیرجه ظاهردر لاجرم ایاقسز بصیر ایلکو نابینا یه سوار اولوب بو اونوک ایله گوروب

عمل ایدر ونفس روحک محبوبی در وعمل عقدن نفرت اتمش قلبک مونسی در چون بونلر مجتمع ومتفق وموافق اولوب

طاعت ایدرلر مقصد اقصایه ومطلب اعلی یه واصل اولورلر نظم از چشم بخت خویش مبادت گزند از انک نثر گنده بخنک

گوزندن سکا ضرر اولمسون زیرا نظم در دلبری بغایت خوبی رسیده نثر دلبرلکده خوبلق غایتنه ایرشمش سن در مراد لسان

بدندن نفسه نصیحت در که بدنک نوری وجانک محبوبی وقلبک مونسی اولوب جمله قوای بدنیه یی وروحانیه یی وقلبه حاکم اولدوغندن

مغرور اولوب سکا گنده بخنک گوزی دگوب اغترار له ضلاله دوشمه دیمکدر بیت بو گونکی دولته مغرور اولمه اوکات فکر ایله یارن

نولور احوال نظم از دامن تو دست ندارند عاشقان نثر سنک اتگکدن ال طوتمزلر عاشقلر نظم پیراهن صبوری ایشان دریده

بونلارک

بونلارک صبر ایدیجیلک گوملکن یرتمش سن در مراد السنه بدن وروح وقلب و بونلارک قواسی طرفندن نفسه خطاب در که

عاشق حق اولانلر سنک دامنک الدن قومیوب طاعته دعوت ایدر زیرا بونلارک صبری گوملکن یرتب گناه اتدرن

سنسن لاجرم ضرره باعث اولان نفعه سبب اولورسنکم یوسف علیه السلام گوملکی وجاؤ علی قمیصه بدم کذب موجبنجه یعقوب

علیه السلام گوزنه ضرره سبب ظاهر اولوب اذهبوا بقمیصی هذا فالقوه علی وجه ابی یات بصیرا حسنجه سبب صحت بصر اولدی نظم

دل بد مدار تا نکه رسی هم بروز وصل نثر قورقمه غافل اولمه وصل گوننه ایررسن نظم شبها چو زهر فرقت جانان کشیده نثر

گیجه لر چون جانان فرقتی زهرن چکمش سن در مراد بودر که هر کیمه ریاضت زحمتن چکه وصلت نعمتنه واصل اولور بیت

یار دیمش اکا کم جور وجفالر ایدرز قلنورسه صوکی اوجی مهر ووفالر ایده رز نظم منعم مکن ز عشق وی ای مفتی زمان نثر

بنی منع ایلمه انوک عشقندن ای زمانه مفتیسی نظم معذور دارمت که تو او را ندیده نثر معذور طوتارم سنی که سن انی

گورمامش سن در مراد گندو زماننده مفتی اولان عشق الهیدن ورموز طریقتدن غافل اولدوغیچون منع وطعن اتمش ایمش

انی حکایت ایدب ومعذن منع ایلیوب وبلمدکی ایچون منع ایلدوکن معذور طوتدوغن خبر ویرر قطعه پرتو شاهد عشق است

جمال دل مرد کی کند میل جمال انکه بدل نیست جمیل گر بدین قاعده حجت طلبد نادانی حجتم بس بود الجنس الی الجنس یمیل نظم

این سرزنش که کرد ترا دوست حافظا نثر بو طعنی که ایلدی سکا دوست کیجه ای حافظ نظم بیش از گلیم خویش مگر پا کشیده نثر

کلیمکدن زیاده مگر ایاق چکمش سن واوزاتمش سن در مراد توبیخ عربی وسرزنش فارسی در ترکیسی باشه قاقمق در اما فی الحقیقة

باشه قاقماق مراد دگلدر بلکه طعن وتشنیع مراد در مراد گرد و لفظنک فاعلندن مفتی زمان اولدوغی تقدیرجه سکا اونک

طعنی حدکدن تجاوز اتدوگک ایچوندر که رحم الله امرأ عرف قدره ولم یتعد طوره حسبجه گیمی مقداریندن تجاوز اتمک گرک دگ

دیمک اولور وگرد و لفظنک فاعلندن مراد دوست اولدوغی تقدیرجه غیردن واقع اولان طعنی حضرت حقدن گلیوب

تأدیب الهی وگوشمال حق ملاحظه قلمق گرک دیمکدر وله ایضا ای از فروغ رویت روشن چراغ دیده نثر ای گسه

سنک یوزک ضیاسندن روشن گوز چراغی نظم روشن ز چشم مست چشم جهان ندیده نثر سنک مست گوزکدن روشن

جهان گوزی گورمشدر مراد متکلمدن بدن ومخاطبدن نفس در مصراع اول مضمونی مفهوم بیت سابق مطلعی گبی در ومصراع ثانی

مفهومی بودر که جهان کوزی سنک چشم مسنک کبی شهوات کورمکده روشن کوز کورممشدر نظم همچون تو نازنینی سرتاپا
لطافت نثر سنک کبی بر نازنین باشندن ایاغه لطافت نظم کیتی نشان نداده ایزد نیا فریبن نثر جهان نشان ویرممشدر
حق تعالی برا تمامشدر مراد نفسنک کمال لطافتنی بیان وانوک کبی بو جهانده لطیف مخلوق یوغ ایدوکن ذکردر نظم
بر قصد خون عشاق ابرو وچشم شوخت نثر عاشقلر قانی قصدنه سنک شوخ قاشنک کوزک نظم کاه این کمین کشاده
کاه آن کمان کشیده نثر کاه بو پوسی آچمش کاه اول یای چکمش در مراد بودر که روح وانک قواسی یا که بونک جمیع اعضاسی
نفسه عاشقلردر و بونکلین حقه دخی عاشقلر واردر اما نفس بو عاشقلرک قانی وهلاکی قصدنه کوز پوسوسن آچمش و قاش
یاین چکمش یعنی کوز و قاش سببی ایله بونلری هلاکه قصد اتمش در نظم تاکی کبوتر دل باشد چو مرغ بسمل نثر تا نیجه دک کوکل
کبوتری بوغزلنمش قوش کبی نظم از زخم تیر چرخت در خاک و خون طپیده نثر سنک چرخ اوقک زخمندن طپراقده و قانده
طلا بیماقده در مراد بودر که بدن نفسه دیر نیجه دک کوز اوقن کوکله اوروب انوک زخمندن بونی بوغزلنمش قوش کبی
مضطرب ایدرسن نظم از سوز سینه مردم دودم بسر برآید نثر سینه حرارتندن مردم تو تنم باشه چقر نظم چون عود چند
باشم در آتش آرمیده نثر عود کبی نیجه دک اوتلم آتشده قرارلتمش مراد بودر که بدن نفسه دیر سنک اودکدن کوکسمده اولان
حرارتدن توتنم باشمه چقر نیجه دک عود کبی آتشده اوتلم نظم کز زان که رام کردد بخت رمیده از من نثر اکر مطیع اولورسه
اورکمش بخت بکا نظم هم زان دهان برآرم کام دل رمیده نثر هم اول اغزدن حاصل ایدم اورکمش کوکل مرادن مراد بودر که
بدن دیر اکر میل وطاعت بکا اطاعت ایدرسه اغزدن ذکر و عبادت مرادن حاصل ایدرم نظم میلی اکر ندارد با عارض تو
ابرو نثر اکر بر میلی اولمسه سنک عارضکا قاشنک نظم پیوسته از چه باشد چون قد من خمیده نثر متصل ندن اولور بنم قدم کبی
منحنی اولمش مراد ابرودن رمز حقدر انوک میلی وجه الله طرفنه در وارشادی اکادر وانوک ایچون بنم قامتم کبی بوکلمش در
که مایل اولان منحنی وراکع وساجد اولور نظم کر بر لبم نهی لب یابم حیات باقی نثر اکر لبمه قورسک لب بولام حیات باقی
نظم آن دم که جان شیرین باشد بلب رسیده نثر اول وقت که طتلو جان لبه ایرمش اوله مراد بودر که جان اغزه کلدوکی
وقتده من کان آخر کلامه لا اله الا الله فقد دخل الجنة حسنجه چون سنک کلامک ونامک بنم طوداغمه کله حیات ابدیه بولورم

که ایمان

که ایمان ایله اولورم وجنته داخل اولورم نظم تاکی فرو کذاری چون زلف خود دلم را نثر تا نیجه دک اشغال ترسن کند و زلفک کبی
کوکلمی بنم نظم سرکشته وپریشان ای نور هر دو دیده نثر باشی دونمش و پریشان ای ایکی کوزم نوری مراد بدنک نفسه خطابی در که
نیجه دک کوکلی زبون و مغلوب و ویران و منکوب ایدرسن نظم در پای خار هجران افتاده در کشاکش نثر هجران خاری دبنده
دوشمش اضطرابده نظم وز کلشن وصالت مرکز کلی نچیده نثر سنک وصالک کلشنندن مرکز بر کل دیرممش مراد بدنک
نفسه شکایتی قلبک حال حکایتی در که دل خار هجران دبنده دوشوب وکلشن وصلتدن منقطع اولدی سنک سببک ایله دیر
نظم ما را بضاعت اینست کردر مذاق افتد نثر بزم قماشمز بودر اکر سنک مذاقکه دوشرسه نظم در پای شعر حافظ بنویس
درجریده نثر حافظک شعری دریاسن یاز دفترده مراد نفسه پند در اکر مذاقکه واقع اولوب سنده ذوق صحیح وارسه
حافظک شعری دریاسن یازوب اندن جواهر اخراج و منافع استخراج ایدب نصیحت پذیر بکا دستکیر اول نظم
کر دست من نکیری با خواجه باز کویم نثر اکر بنم الوم طوتمزسک افندی یه کیرو دیرم نظم کز عاشقان مسکین دل می بری بدیده
نثر که مسکین عاشقلردن کوکل الورسن کوز ایله مراد بودر که بدن نفسه دیر اکر بنم الم الوب عبادتده موافقت اتمزسک
ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین موجبنجه حضرت حقه مناجات ایدرم که عاشقلر کوزنه زخارف دنیا و شهوات کوستروب
کوزله کوکللر الورسن وله ایضا خنک نسیم معنبر شمامهٔ دلخواه نثر خنک خا و نون ایله مرادف طوبی در سعادت و بختلو
معناسنه نسیم خوش قوخولو یل در اسم مفعول صیغه سی عنبر لفظندن شمامه لفظ عربی در ییلینچ در لفظ دلخواه وصف
ترکیبی در معنای مصراع بودر که بختلو خوش قوخولو عنبرلنمش یل که کوکل دیلکی ییلینقوجی در نظم که در هوای تو برخاست بامداد پگاه
نثر لفظ برخاست الف ایله قالقدی معناسنه در بامداد صباح در پگاه ارکن در معنای مصراع بودر که سنک هواکده قالقدی
صباح ارکندن مراد مخاطبدن حضرت حقدر اکا دیر بختلو نفحه ربانیه طیبه که سنک محبتکده ظاهر اولدی سحر وقتندن
ارکندن لاجرم اول نفحه طیبه یه خطاب ایدب دیر نظم دلیل راه شو ای طالب خجسته لقا نثر لفظ لقا عرب لغتنده
صاتشمق و بولشمق معناسنه در عجم استعمالنده صورت معناسنه در معنای مصراع بودر که یول قلاغوزی اول ای مبارک
توش نظم که دیده آب شد از شوق خاک آن درگاه نثر که کوزم صو اولدی اول درکاه طپراغی شوقندن مراد اول نفحه ربانیه در

دلالت درکاه حق طلبی درو کوزی اول شوقدن اغلمقدن آب محض اولدی دیو مبالغه در شعر طوبی لعبد کف شهوته
وحمر من النیران مهجته والدمع شفیع له لزلته اجراه راجیا به رحمته نظم بیاد شخص نزارم که غرق خون دلست نثر
ارق شخص یادنه که کوکل قاننه غرق در نظم هلال راز کنار افق کنند نکاه نثر هلاله افق کنار ندن نظر ایدرلر مراد شویله
ضعیف ونحیف اولدم که هلال بکا بمونه اولوب بنم یادمه اکا نظر ایدرلر انی کوروب بنی کورمش کبی اولورلر وخلاصه مراد
طالب دوست مرتاض وضعیف اولمق کرک ونحیف اولان مشار الیه بالبنان ومنظور اعیان انسان اولور دیکدر
بیت مر شب نخسبد وز غمت می شود ضعیف منظور خلق عالمیان شد از آن هلال نظم زشوق روی تو روزی که
از جهان بروم نثر سنک یوزک شوقندن برکون که جهاندن کیدرم نظم ز تربتم بدمد سرخ کل بجای کیاه نثر بنم قبرمدن
قزل کل اوت یرنه مراد ظاهره نظر یوزک کل کبی قزل در انوک شوقی ایله اولیجک قبرمده اوت یرنه قزل کل بتر دیکدر
بیت چشمی خیالی ایله اولورسم بکارمک نرکس بتوره چوره خاکی مزارمک نثر معنی یه نظر مراد بودر که وجه الله
شوقندن اولیجک قبرمدن اثر کشف ظاهر اولور که زایر اولانلر اندن مستفید اولورلر بیت پس از مردن بود
تأثیر من بیش چنان که از نیام برون شود تیغ نظم منم که بی تو نفس میزنم زهی خجلت نثر بنم که سنسز نفس چکرم
زهی شرمسارلق نظم مکر تو عفو کنی ورنه چیست عذر کناه نثر مکر سن عفو ایده سن یوخسه ندر عذر کناه مراد بودر که عاشقه
حق اولان بر نفس الله ذکرندن خالی اولمق کرک زیرا نسیان حق ذنب عظیم در مکر حضرت حق ایده که بو کناهه
عذر یوقدر شعر ان وجدتم ماسوی الله فی الفؤاد عذبوا قلبی به نیران العباد بیت زبنده ترک ذکرت چون کناهیست
کناه از بنده وعفو از خداوند نظم ز دوستان تو آموخت در طریقت مهر نثر سنک دوستلرکدن اوکرندی محبت
طریقتنده نظم سپیده دم که هوا چاک زد شعار سیاه نثر ارته یری اغدوغی وقتده که هوا چاک قلدی قره کیجه
قفتانن مراد بودر که حضرت حق دوستلری سحر خبر اولورلر اول وقتده جامه چاک ایدرلر هوا دخی بونلردن اوکرندی
مکر که فجر طلوعی زماننده سیاه لباسنی چاک ایدر بیت کر بود رفع حجب نبود عجب پیش رخش شب رود از چشم مردم
چون بدید آید سحر نظم مده بخاطر نازک ملالت از من زود نثر خاطر نازکه ملالت ویرمه بندن تز چک نظم که حافظ تو خود

این

این لحظه کفت بسم الله نثر که سنک حافظک خود بو لحظه ده دیدی بسم الله مراد بو بنده روحک نفسه حکایت در که روح
اکا دیر بر کمسه چوق سویلیه وچوق اوقیه انوک کلامندن اوصنورلر سنک نازک خاطرک بنم کلاممدن تیز چک
اوصناسون که ابتداء کلامده یم که شمدی بسم الله الرحمن الرحیم دیدم وله ایضا در سرای مغان رفته بود و
آب زده مغان سرایی قپوسی سپورلمش ایدی وصواور نشسته پیر وصلای شیخ و شاب زده نثر اوتورمش
پیر قوجه وبکیده صلا اورمش مراد خانقاه قپوسی سپورلمش وصو سپلمش و شیخ اوتورمش پیر وجوانه ارشاد
ایچون صلا دیمش دیمکدر نظم سبوکشان همه در بندکیش بسته کمر نثر دستی چکجی لر دوکلی انوک قوللوغنده بغلامشلر
قوشاق نظم ولی ز ترک کله چتر بر سحاب زده نثر ولی کلاه ترکندن چادری بولت اوزره اورمش مراد بودر که
شیخی شراب کوپنه تشبیه ایدرلر که عشق الهی کیفیتی منبلی در وسبوکش یعنی دستی ایله شراب طاشین خلافت درجه سنه
ایرمش سالکدر که غیره شیخدن افاضه یه قادر در لاجرم انلر خانقاه ده خدمته بل بغلمشلردر و ترک تاج دولت دنیا
اتدکلری ایچون دولت آخرته واصل اولوب درجه عالیه بولمشلردر نظم فروغ جام وقدح نور ماه پوشیده نثر
جام وقدحک ضیاسی آی یوزونی اورتمش در نظم عذار مغبچکان راه آفتاب زده نثر مغبچه لرک عذاری کنشک
یولن اورمش مراد جام وقدحدن قلب شیخ ولسان واعظ در که انوک نوری علم ظاهر ایلنک نورنه غالب اولمشدر
وسالک مبتدی وشاب مهتدی الشاب التایب عندی بمنزله ملائکتی حسبجه ملک کبی محبوبدر که محبوب ظاهرک
یولن اورب اهل الله قاتنده رغبتن کیدرمش در نظم زناز وعربده شاهدان شیرین کار نثر لذیذ عمللو محبوبلرک
ناز وجنکندن نظم شکر شکسته وکل ریخته ورباب زده نثر شکر صنمش وکل دوکلمش ورباب اورلمش مراد بودر که
اول سالک مبتدیلر وطالب متقیلر که لذیذ عمللردر انلرک تعززندن وانلرک شیاطین وجنی وانسله جنکندن مجلس فسوق
وهوا مختل وخراب اولمش در نظم کرفته ساغر عشرت فرشته رحمت نثر عشرت قدحن طوتمش رحمت ملکی نظم
ز جرعه بر رخ حور وپری کلاب زده نثر جرعه دن حور وپری یوزنه کلاب اورمش مراد بودر که مجالس ذکره ملائکه
رحمت حاضر اولوب عباد له شارک اولوب بعده متعاملرنه رجوع ایدب حورلره وجان وجنه بونلرک بقیه حالندن

وفیض و عبادتندن خبر ویررلر نظم سلام کردم و بامن بروی خندان گفت نثر سلام ویردم بکا گولر یوزله دیدی
نظم که ای خمارکش مفلس شراب زده نثر که ای خمار چکیجی و شراب اورمش مفلس مراد بودر که اول خانقاه شیخنه
سلام ویردم اول بکا بشاشت وجهله دیدی ای دنیا شرابی اورمش مخمور خم غفلت اولمش بن عملی آخرتدن عوری
مفلس بوبیت مرهوندر نظم که این کنه که تو کردی بضعف همت و رای نثر کم ایدر بونی که سن اتدک همت فکری ضعفی
سببی ایله نظم ز گنج خانه شده خیمه بر خراب زده نثر او خزینه سندن گیتمش اولاسن خراب اوزره چادر اورمش مراد
بودر که بوسنک اتدوگک ایشی کم ایدر که همتک و فکرک ضعفندن گنج خلوتده اولان گنج آخرتدن گیدب خراب دنیا
اوزره چادر قورب انوک ایچنده اولاسن نظم وصال دولت بیدار ترسمت ندهند نثر و یانق دولت وصالنی قورقرم
سکا ویرمیلر نظم که خفته‌ای تو در آغوش بخت خواب زده نثر که یاتمش سن در بخت قوجاغنده اویخو اورمش مراد
بودر که سکا دولت وصال ویرلمیه دیو قورقرن که ونحن اقرب الیه من حبل الورید موجبنجه سکا قرب حق حاصل ایکن
سن غفلتده سن نظم فلک جنیبه کش شاه نصرالدین است نثر فلک نصرالدین شاهک یدکن چکیجیدر نظم بیا ببین
ملکش دست در رکاب زده نثر گل گور که ملک انوک اوزنکیسنه ال اورمش مراد بودر که شاه نصرالدین که رسول الله
علیه السلام حضرتی یا هر مؤمن متقیدر که فلک انوک یدکن یدیجی و مراکبن گودیجیدر که براقلر جنتده ایکن انوک ایچون
بسلنور و فلک انوک تربیتنده اولور و لیلهٔ معراجده جبرئیل انی براقه بندرمشدر و یوم قیامتده حضرت رسولی
و هر مؤمن مقبولی ملک براقه بندرب طرقوا طرقوا یعنی صاوک یولدن گیدک دیو جنته الوب گیته گرکدر
نظم عروس بخت در آن حجله با هزاران ناز نثر یار بختی گلنی اول گردک اوده نیچه بیک نازله نظم شکفته کشته و
بربرگ گل گلاب زده نثر اچلمش گل یپراغی اوزره گلاب اورمش مراد عروس بختدن حوردر و گردک اوندن مراد
جنتدر انده حور نیچه بیک ناز و اعزازله اچلوب گل یوزی اوزره یا گل یوزک اوزره گلاب اورر نظم خرد که ملهم غیبست
بهر کسب شرف نثر عقل که غیب الهام ایدیجیدر شرف کسبی ایچون نظم ز بام عرش صدش بوسه بر جناب زده نثر عرش طامندن
یوز بوسه اول او جانبه اورمش مراد عقول مجرده یا ملائکهٔ مقدسه که غیب الهام ایدیجیلردر انلر گندولره تحصیل شرف ایچون

عرش

عرش اوزرندن اهل جنت اوی جانبن اوپرلر گندولره بولی شرف بیلورلر دیمکدر نظم بیا بمیکده حافظ که بر تو
عرضه کنم نثر گل میخانه‌یه حافظ که سکا عرض ایده‌یین نظم هزار صف ز دعاهای مستجاب زده نثر چوق مستجاب دعالر که
استجابت دعا صلاح عمل صفای قلبیله اولور و بو حال اهل خلوتده و گنج عزلتده اولانلرده بولنور یا مستجاب اولور دعالر
واردر انلری شیخ ارباب طریقه تعلیم ایدر که انلار اول دعالره طلب مولی ایچون مشغول اولورلر و له ایضا
دوش رفتم بدر میکده خواب آلوده نثر دون گیجه گیتدم میخانه قپوسنه اویخو بولاشمش نظم خرقه تر دامن و سجاده
شراب آلوده نثر خرقه‌نک اتکی یاش و سجاده شرابه بولاشمش مراد بودر که خانقاه قپوسنه واردم تمام تیقظ اوزره
دکل ایدم ظاهر بدنم تلوث ایله و نیت عبادتم عشق ایله مخلوط ایدی نظم آمد افسوس کنان مغبچهٔ باده فروش نثر
گلدی مسخره لغه ایلیجی اولدوغی حالده شراب صاتیجی مغبچه نظم گفت بیدار شو ای رهرو خواب آلوده نثر دیدی
اویان ای یولجی کیدیجی و یوخویه بولاشمش کمسه مراد بودر که بر صالح ناصح که هنوز تمکین بولمامش ایدی بکا سخریه ایله
دیدی اویان ای سالک غفلت آلود که سلوک طریق حق کمال تیقظ ایله اولور نظم چون رسیدن بشهان
سهل نباشد ای شیخ نثر او هر جا که رود ز و شود آن آلوده نظم هر که از خوی بد خویش نشد پالوده او هر جا که
رود ز و شود آن آلوده نثر شست و شویی بکن آنگه بخرابات خرام تا نگردد ز تو این دیر خراب آلوده نظم بطهارت
گذران منزل پیری و مکن نثر پاکلک ایله گچور پیرلک منزلنی و اتمه نظم خلعت شیب چو تشریف شراب آلوده نثر
پیرلک قفتانی یکیتلک لباسی کبی بولاشمش مراد بودر که یکتلک زمانی معصیتله ملوث اولمشدر پیرلک زماننی
پاکلک ایله گچور تا معصیت زمانی عمرکی استغراق اتمیه بیت الهی بهنگام پیری مرا تمنای نفس جوانان مده
نظم در هوای لب شیرین پسران چند کنی نثر طتلو اوغلانلر لبی هواسی ایله نیچه ایدرسن نظم جوهر روح بیاقوت مذاب آلوده
نثر جوهر روحی ازلمش یاقوتله آلوده مراد دلبرلر هواسی ایله نیچه بر شرب شراب ایدرسن دیمکدر فی الحقیقه پیرلک زماننده
اوغلانه میل لایق دکلدر بو حالدن شکایت ایدب مولانا جامی دیمش بیت گفتم نکنم میل جوانان چو شوم پیر فریاد که
چون پیر شدم حرص فزون شد فکیف شراب دخی ایچه او غلانه مفتون اولوب شعر داء قدیم فی بنی آدم فتنة انسان بانسان

نظم اشنایان ره عشق درین بحر عمیق نثر عشق یولنک آشنالری بو درین دکزده نظم غرقه کردند ونکردند باب آلوده
نثر غرق اولدیلر واولمدیلر صویه بولشمش مراد بودر که آشنالر بحر وحدته غرق اولوب آما اصلنمیوب یعنی حصه دار اولوب اما منکرده
سن خارج ایکن قچن حصه دار اولسک کرک در نظم بیت هرکس بکفت وکویی هر جا بجست وجویی در پرده وصالش
کس ره نبرد مویی نظم پاک وصافی شو واز چاه طبیعت بدرآی نثر پاک وصافی اول طبیعت قیوسندن چیق نظم
که صفایی ندهد آب تراب آلوده نثر که بر صفا ویرمز طپراغه بولاشمش صو مراد بودر که لن یلج ملکوت السموات من لم یولد
مرتین حسبجه اولا والده دن طوغمق ثانیا طبیعت بشریه دن طوغماق کرک زیرا مادام که طبیعت بشریه ایله اختلاط اولا
صفای کلی میسر اولمز قطعه نیست عشق لایزالی راه ران دل هیچ کار کو هنوز اندر صفات خویش ماندست استوار
هیچ کس را نامدست از دوستان در راه عشق بی زوال ملک صورت ملک معنی درکنار نظم کفتم ای جان جهان دفتر کل
عیبی نیست نثر دیدم ای جان جهان کل دفتری عیب دکل در نظم کر شود فصل بهار از می ناب آلوده نثر اکر اولا بهار فصلنده
شراب نابدن بولاشمش مراد کل دن کشف وفصل بهاردن زمان لبسط در وصافی شرابدن عشق خالص در چون اکا بویله
رموزله سوز سویلدم نظم کفت حافظ لغز ونکته بیاران مفروش نثر دیدی ای حافظ لغز ونکته یارانه صاتمه نظم
آه ازین لطف بانواع عتاب آلوده نثر آه بو لطفدن که انواع عتاب ایله بولاشمش در مراد بودر که اول سالک دیدی
طریقته سلوک ایدن کمسنه صوفی لره علم ظاهر صاتمغی ترک اتمک کرک خواجه حافظ دیر که بو اکرچه بنم علوم ظاهر معارفله
اتصافمی ذکر در اما سلوک ادابن بلمزسن دیمکدر که سالک مبتدی ساکت کرک و ترک دعوی اتمک کرک وعلم لافن اورمیه کرک
وکندو ویی امی کبی حقیر اتمک کرک وامی صوسندن بیکدر دیمکدر لاجرم بوچوق نوع عتاب در وله ایضا دامن کشان
همی رفت در شرب زر کشیده نثر اتکن سوری یرک کیدردی التون چکلمش قطیفه ده یعنی التونلو قطیفه قفتانده
نظم صد ماه روز عشقش جیب قصب دریده نثر یوز آی یوزلو انوک عشقندن الجه قفتان یقه سن یرتمش بیت
عجب آن نیست که محبوب جهانی تو بحسن عجب آنست که محبان تو محبوب باشند نثر غزل سابقک بعض ابیاتی بو کا دلالت ایدرکه
خواجه حافظک یارانندن بری برساده نوش محبوب اولا کندوسی اکا مساعده اتمیوب باقی یارانی دخی نهی ایدب واکا

بند

بند ایلمیوب لاجرم التقی مرحسبجه اول بوندن رنجیده خاطر اولوب التونلو قفتانی ایله متکبرانه ومستانه اتکن سوری یرک
کیدب بجه محبوبلر انوک محبتندن یقه لرن چاک ایده پس بو غزلده ماجرایی حکایت ایدب انی وصف ایدر نظم از تاب
اتش می کرد عارضش خوی نثر می آتشی حرارتندن ایلدی انک یوزی اطرافنده تر نظم چون قطرهای شبنم بربرک کل
چکیده نثر شبنم قطره لری کبی کل یپراغی اوزره طامش مراد اول محبوبک وصف اتدکی منظوقدن ظاهردر نظم لفظی لطیف
شیرین قد بلند وچابک نثر بر لفظ فصیح وشیرین بر بویجه قد چابک نظم روی لطیف ودلکش چشمی خوش وکشیده
نثر کوکل چکجی لطیف یوز بر خوش کشیده کوز مراد چشم کشیده دن اولدر که طار اولوب کاف مستطح کبی اولوب قصد
کوزن اچمز نازایدب کوزنی سوزر نظر ایدر کبی کورونه که بیت ز چشمش یکنظر کافی بود لیکن چو می بینم کجا آن دل که
من دارم قبول آن نظر کردد نظم یا قوت جان فزایش از آب لطف زاده نثر انوک جان ارتورجی یاقوتی یعنی لبی
لطف صویندن طوغمش نظم شمشاد خوش خرامش در ناز پرورده نثر انوک خوش صالنجی قامتی نازده بسلنمش
مراد شمشاددن قامتی در آفرین خواجه حافظه کم عجب وصف حسن ایله حسن محبوبی وصف ایلمش و منزاران آفرین که
اکا مساعده ایدب رضایی دیدوکن دیمش غزل مبادا آنکه بزم باده باشد همه بایست او آماده باشد پری
رویی که ساقی باشد آنجا ز هر رنگه خواهی داده باشد دران مجلس بحکم ناکهانی غریب توبه کار افتاده باشد عجب
حال هر یک از حریفان ز هر جایی سخن بگشاده باشد خصوصا هر کدام از اهل مجلس بدور خویش بزرک زاده باشد
دران حالت کند پروای توبه بود خر یا چو کاو ماده باشد قضا را جز رضا نبود رضایی مبادا کاینچنین افتاده باشد
نظم ان لعل دلکش بین وان خندهٔ پر آشوب نثر اول کوکل چکیجی لعلی کور و اول پر فتنه کولکی کور نظم وان رفتن
خوششن بین وان کام آرمیده نثر اول خوش کتمشی کور و اول دکلنمش ادمن کور مراد بونده وصف بلیغ ایدوکی ظاهردر
وکیدرکن کاه کاه توقف نازدن برنوع درو یاراندن مساعده اولوب دعوت توقعی ایچون در نظم آن آهوی
سیه چشم از دام ما برون شد نثر اول قره کوزلو آهو بزم آغزدن چقدی نظم یاران چه چاره سازیم با این دل رمیده
نثر ای یاران نه چاره ایده لم بو اورکمش کوکل ایله مراد بونلرک مصاحبتندن کیدب کندونک دخی کوکلی کیدب کیروانی

صيد اتمك صددنده ايكن طريق صيدده حيرتن ذكر در **نظم** زنهار تا توانى اهل نظر ميازار **نثر** زينهار كوجك يتدكچه اهل نظرى

انجمنه **نظم** دنيا وفا ندارد اى يار بركزيده **نثر** دنيا وفاسى يوقدر اى يار مختار مرادا كا نصيحت صورتنده مريار مختاره

بند در **بيت** دنيا كه اولش عدم وآخرش فناست درحق او كمان ثبات وبقا خطاست **نظم** تاكى كشم عتابت زان چشم

دل فريبت **نثر** نه قچنه دك چكم عتابكى اول كوكل الدايجى كوزكدن **نظم** روزى كرشمه كن اى نور مردو ديده **نثر** بركون

نازنظرن ايت اى ايكى كوزك نورى مراد عين عتابدن شكايت وعين عنايتن رجادر **بيت** چو انسان را نباشد

فضل واحسان چه فرق از آدمى با نقش ديوار **نظم** كر خاطر شريفت رنجيده شد ز حافظ **نثر** اكر خاطر شريفك انجنمش ايسه

حافظدن **نظم** باز آكه توبه كرديم از كفته وشنيده **نثر** كروكل كه توبه ايلدك دنمشدن واشدلمشدن مراد كرو دعوت

ايدب حق نان ونمكى ضايع اتمكدر **رباعى** شيرى كه شكارى نبود روبه به عمرى كه تبلى كذرد كوته به يارى كه حق

نان ونمك نشناسد كر يوسف مصرى بود اندر چه به **نظم** بس شكر باز كويم از بندكى خواجه **نثر** چوق شكر ديم افندى قوللقو

نظم كر او فتد بدستم آن ميوهٔ رسيده **نثر** اكر الومه دوشرسه اول ايرشمش ميوه مراد بر تربيه قابل شخص ضايع اولدوغنه

تأسف ايدب انوك ايچون سوق الهى طلبى در **شعر** سوى حديث هواك لا اتلفظ لبحك بالحق الحفيظ التحفظ فمن

ليس يطرب حدينك قلبه فمن طبع قلب الخايب اغلظ **وله ايضا** سحر كاهان كه مخمور شبانه **نثر** سحر وقتنده كه كيجه منسو

مخمور لقدن **نظم** كرفتم باده با چنك وچغانه **نثر** شراب طوتدم چنك واقلق ايله مراد بودر كه زمان غفلت كيجه كبى در كه عالم

الهى ده حاصل اولان كيفيت انده يكوب خمار حالتى كلور وسحر وقتى زمان انتباه در لاجرم چونكه غفلت مخمورى ايدك

اول خمار دفعيچون سحر وقتلرنده يعنى انتباه زمانلرنده عشق الهى يه وطاعت شاهى يه مشغول اولدوغ شيخ منحنى دواعظ

صاحب صدا ايله كه الرفيع ثم الطريق دميشلر در بو بيت مرهونيدر **نظم** نهادم عقل را ره توشه از مى **نثر** قودم عقله

يول ازوغنى شرابدن **نظم** زملك هستيش كردم روانه **نثر** آنى وارلغى ملكندن قلدم يوله كيدنجى مراد بودر كه عقل معاشى

دايما تشويش رزق ايچون سالك طريقت اولمغه مانع ايدى اكا عشق الهى غذا ايتر ديوب وما من دابة فى الارض الا على الله

رزقها فحواسنى تعليم ايدب كلابه وخنازيره رزقنى ويرن رزاق كندو دركاهنده اولان دابهٔ آج قومادوغن تفهيم ايدب

وجود

وجود انانيتى ملكندن انى طريق حقه سالك قلدم **بيت** درچمن كل زبهر بلبل مست تيبى ارزن كرفته بركف دست **نظم**

نكار ميفروشم عشوه داد **نثر** نكار شراب صاتيجى نكار بر شيوه ويردى **نظم** كه ايمن كشتم از مكر زمانه **نثر** كه امين اولدم

زمانه مكرندن مراد بودر كه شيخ ومرشد كه محبوب طالب سالك در وعشق الهى صاتوب بزى مست ايدن اولدر اول بكا

برشيوه ويردى كه ومن يتوكل على الله فهو حسبه مضمونى اوكرتدى لاجرم حضرت حقه توكل قلوب مكر زماندن امين اولدم

نظم ز ساقى كمان ابرو شنيدم **نثر** كمان ابرو ساقيدن اشتدم **نظم** كه اى تير ملامت را نشانه **نثر** كه اى ملامت اوقنه نشانه

مراد بودر كه بر شيخ واعظ وصاحب رمز تأثير بكا بذ التدى وايتدى اى ملامت بترنه نشانه اولوب يعنى طعن انام وتشنيع

عوام يدفى اولان كمسه مقول قول ابيات اتيه در **نظم** نه بندى زان ميان طرفى كمروار **نثر** بغلمزسن اول بلدن برحصه قوشاق كبى

نظم اكر خودرا به بينى درميانه **نثر** اكر كندوكى كوررسك اورتاده مراد بودر كه سن محو وفانى اولمزسك كه كندكى واعمالكى بوره

بلمزسك اول حضرتدن حصه دارا ولمزسن **شعر** علمتنى سبل الغرام اتصال وانثنى بنا جمالك فى كمالك ذابل انت الحبيب

وانت طالبه تسمع كلامى وانت فيه القايل **نظم** بروا اين دام بر مرغ دكر نه **نثر** يورى بو اغى غيرى قوشا قو **نظم** كه عنقارا

بلندست آشيانه **نثر** كه عنقانك يوجه در يواسى مراد بودر كه وجود انانيت وطلب بشريت ايله حضرت حق صيد اولنمز

وبولنمز **نظم** نديم ومطرب وساقى همه اوست **نثر** مصاحب وشوق ويرنجى وساقى دوكلى اولدر **نظم** خيال آب وكل در ره

بهانه **نثر** صو وبالچق خيالى اورتاده بهانه در مراد بودر كه عشق الهى مصاحبى وشوق وحالت ويرنجى عشق حق نوش اندرنجى

ظاهرده بالچقدن خلق اولنمش آدم اوغلانلرى در اما بونلر اورتاده بهانه در فى الحقيقه رفيق وطريق وصاحب

توفيق وكند وحسبى مذبوح حضرت حق در **قطعه** آن كه نه نام بد سنت مرا زونه نشان دست بكرفته مرادر عقبش خويش كشان

اوست دست من وپا نيز بهر جا كه رود پاى كوبان زپيش مى روم ودست فشان **نظم** بده كشتى مى تا خوش برانيم **نثر**

كشتى لفظنك مى لفظنه اضافتى اضافت بيانيه در يعنى دير شول كمى كه شرابدر وير تا سوره لم **نظم** ازين درياى ناپيدا كرانه

نثر بو كنارى پيدا اولمين دكزدن مراد بودر كه عشق الهى يه كمى يه سوار اولوركبى سوار اولوب دنيا كه نهايتى بولنمز بر دكزدر

بوندن سورب كيدب جانب حضرة روان اولالم بو معنى حرف باده كلسه كركه در **بيت** كشتى باده بيا وركه مرا بى رخ دوست

کشته هر کوشه ٔ چشم از غم او در پاییٔ **نظم** که نبود طرف وصال ز حسن شاهی **نثر** کم بغلروصل حصه سن بر شاهک حسندن **نظم**
که با خود عشق بازد جا و دانه **نثر** که کندو یه عشق اوینیه ابدی مراد بودر که کنت کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف حبنجه
حضرت حق کندو یه عشق بعلمش در پس اول شاه اعظمک حسندن وصل حقه سن بعلمق یعنی انوک حسننه واصل اولون
دیمک کیمک حدی در مراد کندو دن غایت ولمیبحه اولمزدیمکدر **بیت** اکر از جانب معشوق نباشد کششی کوشش عاشق
بیچاره بجایی نرسد **نظم** وجود ما معمّاییست حافظ **نثر** بزم وجود مزبر معمّادر ای حافظ **نظم** که میل او فسونست و
فسانه **نثر** که انوک میلی تحقیقی افسون وقصه در مراد معمّانک معنای لغوییسی در که اورتلمش دیمکدر یعنی بزم وجودمز
پرده ٔ غفلتمز التسنده وجود کبی کورینور اما تحقیق نظری ایله نظر اولنسه کلّ شیءٍ هالک الا وجهه حسنیجه وجود کل افسون
افسانه کبی لاشی در لاجرم لیس فی الدار غیره فی الدار **بیت** یکیست ان جملکی آخر ز اوّل ولی بیننده را چشمیست احول
وله ایضا چراغ روی ترا شمع کشت پروانه **نثر** سنک یوزک چراغنه شمع پروانه اولدی **نظم** مرا ز خال تو با حال خویش
پروانه **نثر** بکا سنک خالکدن کندو حالمه پروا یوق مراد مخاطبدن حضرت خدادر که انک وجه انورنه شمع پروانه در
واکا سنک ستر مستورک ایچون کندو حالم و ملالم پرواسی یوقدر دیرو شمع دن مراد شمس اولمق روشن در وبو مطلعده
تجنیس وار در بو شمس لغزنده **قطعه** چیست شمعی که بیش پرتو او ماه تابان بود چو پروانه کار عالم ازو بود بنظام
لیکن او را بهیچ پروانه طرفه شمعی که چون برافروزد او چراغی بود بهر خانه **نظم** خرد که قید مجانین عشق میفرمود **نثر**
عقل که عشق مجنونلرنه قید بیوررایدی **نظم** بوی حلقه ٔ زلفی تو کشت دیوانه **نثر** سنک زلفک حلقه سی ققوسی ایله ولدی
دیوانه دن مراد بودر که شول عاقل که عشق دیوانه لرنه بند امر ایدر ایدی کندوسی غیب هویت سببی ایله بند اتملو دیوانه
اولدی **بیت** ای ترا چون من بهر و یرانه ٔ دیوانه ٔ پیش شمع عارضت شمع فلک پروانه ٔ **نظم** بمژده جان بصبا داد شمع
در نفسی **نثر** داد لفظنک فاعلی شمع در مفعولی جان در معنای مصراع بودر که مژده ایله شمع جان ویردی صبایه بر نفسده
نظم ز شمع روی تواش چون رساند پروانه **نثر** رساند لفظنک فاعلی صبادر و تواش لفظنده اولان ضمیر غایب
مصراع اولده اولان شمع لفظنه راجع در معنای مصراع بودر که سنک یوزک شمعندن چون صبا شمعه ایرشدردی پروا[نه]

مراد

مراد بودر که پروانه دن تذکره خبردر لاجرم اکا که خبر جمال حق واصل اولا علی الفور جان ویرسه روادر **نظم** ببوی
زلف تو کر جان بباد رفت چه شد **نثر** سنک زلفک قوخوسیله اکر جان یله کتدی ایسه نولدی **نظم** مرا ز جان کرامی فدای
جانانه **نثر** بک جان مکرّم جانانه فدادر یا فدا اولسون مراد غیب هویت ایچون جان بذل اتمکا کمال لیاقت وارایدوکن
ذکردر **نظم** بر آتش رخ زیبای تو بجای سپند **نثر** سنک پر اشق یوزک آتشی اوزره یوزرلک یرنه **نظم**
بغیر خال سیاهش که دید به دانه **نثر** اول رخک قره خالندن غیری کم کوردی یودانه مراد مخاطبدن محبوب مجازی در اکا دیرکه
آتش اوزره یوزرلک قیوب یقرلر سنک بکا غک آتشی اوزره یوزرلک یرنه دانه خالک قومشدر که اکا اندن یک دانه اولمز
بو کلامدن مقصود واعطی کلّ شیءٍ خلقه حسنیجه حضرت حقک کمال صنعن بیاندر وکندونک نظری صانعه اولوب صنعه دکل
ایدوکن ذکردر نتکم بر عارف دیمش **بیت** ان پادشاه اعظم دربسته بود محکم پوشیده دلق آدم اکنون بردر آمد
بیت چو آدم را فرستادیم بیرون جمال خویش در صحرا نهادیم **نظم** من رمیده ز غیرت فتادم از پا دوش **نثر**
غیرتدن بن اورکمش ایاقدن دوشدم دون کیجه **نظم** نگار خویش چو دیدم بدست بیگانه **نثر** کندو نگارم کوردم چون
یاد النده مراد روحک عقله حکایت وشکایتن روایت درو نگاردن مراد نفس در لاجرم روح عقله دیر بن غیرتدن ایاقدن
دوشدم چونک نفسمی غیرک النده و آخر کمسنک حکمنده کوردم واحتمال واردر که نگاردن مراد حضرت حق اولا اول حضرت
غیره تجلی اتدوکندن غیرت اتدوکن حکایت اولا واحتمال واردر که مجازیدن حقیقیه انتقال اولا **شعر** کلّما فی الکون وهم
او خیال او عکوس فی المرایا او ظلال لاح فی ظل سوی شمس الهدی لا نکن حیران فی تیه الضلال کیست آدم
عکس نور لم یزل چیست عالم موج بحر لایزال عکس را کی باشد از نور انقطاع موج را چون باشد از بحر انفصال
رهروان عشق را بنگر که چون هر یکی را بر دکر کونست حال آن یکی در جمله ذرات جهان دیده تا بالآفتاب
لایزال وان دکر ز ابنیه ٔ هستی روان دیده مستورات اعیان را جمال وان دکر در هر یکی آن دیگری دیده بین
غیر احتجاب و اختلال خرّم آن عاشق که با سلطان عشق می خرامد بی نهایات الوصال لب ندانم جز لب بحری که کرد
کوهر از قعرش سوی لب انتقال کفت و کو تا چند جامی لب ببند حال می باید چه سود از قیل و قال **نظم** چه نقشها که

برانگیختیم و سود نداشت نثر سود نداد جمله سی برانگیختیم لفظنه معطوفدر نظم فسون ما بر او گشته است افسانه نثر زنم
فسونمز انک قتنده افسانه اولمش یعنی چوق نقشلر قوشدردق فایده ایتمدکی مراد نفسنک اصلاحی ایچون چوق نصیحت
و دعوت ایتدک اما انوک قتنده قصه و افسانه کلوب اعتبار قلمدی دیمکدر لاجرم انوک دنیاده صلاحنده و آخرتده
فلاحنده سعی بلیغ کرک در شعر فانظر لنفسک حالة تحری بها یوم القیمة وانذب ونح ما دمت حیا، من قبل ان
ان تأتی الندامة نظم مرا بدور لب دوست مست پیمانی نثر بکا دوستک لبی دورنده واردر نظم که پیش دل بزم
جز حدیث پیمانی نثر که دل اوکنه التیم پیمانه خبرندن غیری مراد بودر که صفت کلام تجلی ایدیجک عهدم بودر که لسانمده عشق حق
و ذکر اللهدن غیری اولمیه بیت زعشق کوی که افسون دل ازین خوشتر نگفته اند درین گنبد پر افسانه نظم
حدیث مدرسه و خانقه سوز ن دیمه کرو نظم فتاد در سر حافظ هوای میخانه نثر دوشدی حافظک باشنه میخانه هواسی
مراد بکا علم ظاهر و زهد عوام مقامین اکمه چونکه بنم باشمه عشق الهی هواسی دوشدی دیمکدر نیتکیم مولانا جامی دیمش
بیت شدم ز مدرسه و خانقاه بیگانه سر نیاز من و آستان میخانه و له ایضا عیشم مدام است از لعل دلخواه نثر
عیشم مدام در کوکل دلکی لعلدن نظم کارم بکام است الحمد لله نثر مراد له در الحمد لله مراد لعلدن بیلون کلام و ظهور
اسرار در که مطلوب قلب در چون اول حاصل اولا عیش مدام و عمل علی الوقف المرام در لاجرم محل شکر در چون شد
میسر مطلوب دلخواه فذا وجب الشکر الحمد لله نظم ای بخت سرکش تنکش ببر کش نثر ای باش چکیجی بخت محکم سینه چک
نظم که جام زر کش که کام دلخواه نثر کاه التون چکلمش قدحی کاه کوکل دلدوکی مرادی مراد متکلمدن یا عقل معاد یا
روح در و بخت سرکش نفس در که تکبر امتناع ایدیجی در لاجرم کاه دیرای نفس متکبره و ممتنعه محکم صدر که چک کاه علوم معارفله
مذهب و مهذب اولان قلبی کاه مراد قلب اولان حب حق و عشق صدقی غزل اگر موافق عشقی بکوی ترک علایق که خوبیا
نشاید ارادت دل عاشق بسعی وصل نیابی اگر خدای نخواهد چه سود چاره مخلوق بی ارادت خالق اگر تو روی نداری
ز روی زرد چه حاصل مران کسی که نخواهد چه سود حیل دقایق دریغ عمر گرامی که بی تو می گذرانیم بدوستان ریایی و دشمنان
موافق مدام باد عصمت بکو بیت از پی آن نت که در کنا بر دونگر دخدمت لایق نظم ما را ابستی افسانه کردند نثر بزی

مستلک

مستلک ایله افسانه ایتدیلر نظم پیران جاهل شیخان گمراه نثر جاهل پیرلر و ازغون شیخلر مراد بودر که بز مست عشق اولوب
طلب حق قیلوب ملامت اختیار ایدب ترک دنیا ایتدوکمز ایچون جاهل قوجالر و دنیا مجتبی ایله ازمش پیرلر بزی عیبلرلر
قطعه لاهل الحق اوصاف کرام یقوم بصدق سرهم المغطا خشوع وافتقار وانکسار ودفع فی الحدود ویحط حظا
یحبون البلایا فی هواه اذا ابدا لجهول لذاک سخطا نظم از قول زاهد کردیم توبه نثر زاهدک قولندن ایتدک توبه نظم
وز فعل عابد استغفر الله نثر عابدک فعلندن استغفر الله مراد زاهددن وکانوا فیه من الزاهدین حسبنجه حب حقدن اعراض
ایدن در که انوک قولی غیرلری اضلال در لاجرم انوک قولندن توبه و رجوع ایتدم و مراد عابددن ریا ایله عبادت ایدیجی
انوک عملی ریاسندن استغفر الله دیمک اولور بیت یک دم ز راهش گشتم بغفلت زین ذنب فاحش استغفر الله نظم
جانا چگویم شرح فراقت نثر جانانه دیم سنک فراقوک شرحن نظم چشمی و صد نم جانی و صد آه نثر بر کوز و یوز نم و بر جان یوز آه
مراد بودر که فراق حقدن بر کوزم یوز اغلر و بر جانم یوز آه ایدر نظم بسیار نماندست که آوازه برافتد نثر آن عاشق
بیچاره درویش نماندست نظم کافر مبیناد این غم که دیدست نثر لفظ کافر مبیناد جمله دعاییه در و دیدست لفظنک
مفعولی این غم در و فاعلی سرو ماه در که مصراع ثانیده مذکورلر در نظم از قامت سرو وز عارضت ماه نثر یعنی
کورمسون بو غمی که کوردی سنک قامتکدن سرو و سنوک عارضکدن آی مراد بودر که شول کمسه که منکر در بو غمی کورمسون
که علو درجه سی اولان سنک مرتبه عالیه ککی طلبندن و اهل نور اولان و استفاضه نور قلان تجلی جمالک شوقندن کوردی
شعر حارت الاحباب فی الحب تاهو ثم لم یدروا مدی الایام ما هو هو سر الله فی الکون ولم یدر سر الله فی الکون سواه
نظم شوق رخت برد از یاد حافظ نثر برد لفظنک فاعلی شوق رخت در مفعولی مصراع ثانی مضمونی در یعنی سنک رخک
شوقی الدی حافظک خاطرندن نظم درس شبانه ورد سحرگاه نثر کیجه لک درسنی صباح وقتی وردنی مراد زمان تجلی
جمال و وقت مشاهده دیدار اولیجق حال استغراق اولوب نوافل عبادات خاطردن کیدب اکا اشتغال اولنمز نتکیم
نظر محبوبده مطالعه جمال اولور عرض حال مکتوبی اوقمز زمان مشاهده ده عرض حال مکتوبی اوقماق وجه محبوبه نظردن
محجوب اولوب کندویی محروم قلوب کاغده نظر قلمغه مشغول اولماق در بیت نظر بغیر جمالت نمی توانم کرد چو در مقابله

روی تو بود دیده نثر بعض نسخه ده مخلص بیتی بو واقع اولمش نظم حافظ انکشتنی رسوای کیتی نثر حافظ اولمازدی
جهان رسوایی نظم کر زان که کردی این قصه کوتاه نثر اکر انوکیچون ایدی بو قصهٔ قصه مراد بودر که شول کمسه که اعلان
سر عشق ایدر کندوبی عوام ایچنده رسوای و خواص انام ایچنده بدنام ایدر بیت حدیث لذت مستی و ذوق بدنامی
لطیفه ایست که زاهد نمیکند ادراک نثر بر نسخه ده اوچ بیت بو لنذی بونلر انلردر نظم از صبر عاشق خوشتر نباشد نثر
عاشقک صبرندن غیری خوش اراق اولمز نظم صبر از خدا خواه صبر از خدا خواه نثر صبری الله دن دله صبری الله دن دله
مراد صبر ممدوح اید وکن ذکر در بیت چو محمود ست صبر از بهران حق حبیب خویش را فرمود صابر نظم دلوع
طمع چون زنار راهبیست نثر طمع خرقه سی چون بول زناری در نظم صوفی ندارد این رسم و آیین راه نثر صوفینک
اولمز بو رسمی بو یولی مراد بودر که طمع ایچون خرقه کیمک زنار طریقت در صوفی صافی بو عادتی و بو یولی طوتمز بیت
صوفی صافی بنوشد خرقه و تاج ریا زانکه صوفی دیکرست و مرد مخلص دیکرست نظم وقتی بر ویش خوش بود و قتم
نثر بو وقته آنوک یوزی سببی ایله خوش ایدی نیم وقتم نظم از وصل جانان صد لوحش الله نثر جانان وصلی اجلندن یوزو
ویرمسون الله مراد وصل وقتی خوش اید وکن ذکر و اکا دعادر و لوحش الله لفظی اصل ده لا اوحش الله ایدی عربلر
اکی الفی لحذف ایدب لوحش الله دیلر ذکر دعاده تکثیر ایچون در و له ایضا کر تیغ بارد در کوی آن ماه نثر اکر قلج یاغرسه
اول آی محله سنده نظم کردن نهادیم الحمد لله نثر بیون قودق الحکم لله مراد بودر که اکر طلب حق صوبنده قلج یاغوب
اسباب بلاک دخی ظهور ایدرسه قضایه رضا دیوب و انوک یولنده اولمکی اختیار قلدی الحکم لله قطعه ازان ساعت که بالای تو
دیدم هدف شد جان من تیر بلا را چو تقدیر خدا بود ست عشقت چه شاید کرد تقدیر خدا را نظم آیین تقوی من نیز
دانم نثر تقوی آیینن بن دخی بیلورم نظم لیکن چه چاره با بخت کمراه نثر لاکن نه چاره ازغون بخت ایله مراد رسوم و اسلوب
تقوی و زهدی بیلورز اما نفس کمراه مساعده ایلمز دیمکدر و نفس کمراه نفس اماره در مثنوی مردلی کو بی رو اماره شد
از بلا و معرفت آواره شد کرچه نتوان کفتن اوصافش تمام لیک یکچندی بباید بردنام عجب و بخل و حرص حب مال و جاه
نزل و همز و لمز و غمز و قیل و قال حب غلمان حب نسوان خبث و جهل حمق و نسیان بغض و عصیان کار سهل اکل و اکثر نوم و
شک و

شک و کبر و کین منکری بر حالت مردان دین هم حسد هم لعب هم لهو و نفاق و زجد لطابر میان بستن نطاق هم نشاط و
هم بطالت هم بطر هم الملهاهم ریا اتم الخطر شرح یکچندی بکفتم زین صفات باز دانی کر بود در دل صفات نظم
ما شیخ و واعظ کمتر شناسیم نثر بز شیخ و واعظ آز بیلورز نظم یا جام باده یا قصه کوتاه نثر شراب قدحی یا سوز قصه مراد بودر که
جهان دیده قوجابی و طالب دنیا ایچون نصیحت ایدنی بز اکسک بیلورز و سوزن اصغا اتمزز بزه عشق الهی ظرفی قلب
کرک یا ارتق سوز کرکمز بیت ز اصل جو مرا کر شیخ شهر بود پاک شراب لعل بعمد انریختی برخاک بیت ای شیخ تا کی
منعم ز عشقش پندت نکیرم کن قصه کوتاه نظم من رند و عاشق وانکاه توبه نثر بن رند و عاشق اندنصکره توبه نظم
استغفرالله استغفرالله نثر مراد بودر که بن ملامیه دن اولم عاشق حق اولم اندن صکره بو خرقدن و بو طبدن توبه
و رجوع قیلم بونی بن قچن ایدرم بیت هر روز و شب من در عشق کویم استغفرالله استغفرالله نظم عکسی ز رویت
بر ما بیفتاد نثر بر عکس سنک یوزکدن بزم اوزریمزه دوشدی نظم آیینه رویا آه از دلت آه نثر ای آینه یوزلو
آه کوکلک دن آه مراد متکلم دن روح و مخاطبدن نفس در روح اکا دیر سن بزه توجه اتمدک سنک وجهکدن بر عکس
بزم اوزریمزه واقع اولدی ای یوزی برک نفس آه سنک قلبکدن آه بیت دریغا همدمی محرم ندیدم دلی دارم
مسلمانان صد آه نظم الصبر مر و العمر فانی نثر صبر اجی در عمر فانی در نظم یا لیت شعری حتام القاه نثر یا حرف ندا در
منا داسی محذوف و لیت حرف در حروف مشبهه بالفعل دن که تمنی ایچوندر و شعر کسر شین ایله علم معناسنه در یای متکلمه
مضاف در حتام القاه لفظی حتی ما القاه لفظندن مخفف در معنای مصراع بودر که نولیدی علم اولیدی نه وقت ملاقی
اولورم بن اکا مراد بودر که مطلب مطلوبم عسیر الوصول صبر کثیر ایله و عمل طویل ایله وصول محصل اولور سه صبر آجی
و اکا تحمل مشکل عمر ایسه فانی اعتماده قابل دکل نولیدی وصول نه وقت حصول بولور علم اولیدی غزل فراق یار و
غریبی و درد تنهایی درین میانه کسی چون کند شکیبایی دل ضعیف مرا رنج فرقت اوطانی نبود بس که کرفتار
شد به تنهایی چو دل برفت ز جان هم امید بودن نیست تو نیز ای تن بیچاره چند می پایی بیا بیا و طریق وفا
و مهر اینست که دردمند کنی پس دوا نفرمایی نظم حافظ چه نالی کر وصل خواهی نثر ای حافظ نه اکلرسن اکر وصل استرسک

خون باید خورد در گاه و بی گاه نثر قان ایچمک کرکسن و قتلو و قتنر مراد بودر که وصول الی الله مجاهده و ریاضتنر و نفسنک
مرادنه مخالفتنر میسر و کلدر لاجرم خون جکر ایچوب چوق ریاضت قلمق کرک شعر ایا سامعا لیس السماع بنافع اذا انت
لم تعمل بما انت سامع اذا کنت فی الدنیا عن الخیر عاجزا فما انت فی یوم القیامة صانع نثر بعض نسخه ده مخلص بیتی بو
واقع اولمش نظم مهر رخش برد از یاد حافظ نثر انک یوزی محبتی انک ایلیدی حافظک خاطرندن نظم آواز زمره آیینه ما
نثر زمره آوازی و آی آیینه سی مراد بودر که حب وجه الهی نفسانی آوازی و حسن ظاهر مشاهده سن حافظا و نو تردی
وله ایضا عیدست و موسم گل ساقی بیار باده نثر بیرام در و گل موسمی در کتور ساقی شراب نظم هنگام گل که دیده
بی می قدح نهاده نثر گل وقتنده کم کورمش در شرابسز قدح قونمش مراد بودر که وقت قبول حاجت و موسم کشف و کرامت در
امدی ای شیخ عشق الهی اله کتور که کشف زمانده کم کورمشدر و معقول میدر که قلب سالک عشق الهیدن خالی اولا
غزل درخت غنچه برآورد و بلبلان مستند جهان جوان شد و یاران بعیش بنشستند بساط سبزه لگدکوب شد
بپای نشاط زبس که عارفی و عامی برقص برجستند بدر نمی رود از خانقه یکی هشیار که پیش شحنه بگوید که صوفیان
مستند مثال مردم ریاست عیش درویشان که ترک یار بگفتند و خویشتن رستند بسر و گفت کسی میوه نمی آری
جواب داد که آزادگان تهی دستند براه عقل برفتند سعدیا بگذار که ره بعالم دیوانگی ندانستند نظم زین زهد
پارسایی بگرفت خاطر من نثر بو زاهدلق زهدندن طوتلدی بنم خاطرم نظم ساقی بده شرابی تا دل شود گشاده نثر ای ساقی
ویر شرابی تا کوکل اچلمش اولا مراد بودر که شول کشی که ایوتنغده اولوب زهد ایده اول زهددن بنم خاطرم منقبض اولمشدر
ای شیخ کرسن بکا عشق الهی ویر که کوکل مکشوف اولوب اکا کشف حاصل اولا بیت عیش سازی کشیوهٔ رندان صاحب درد نیست
زهر پرورد بلا را انگبین در خورد نیست نظم صوفی که دی نصیحت می کرد عاشقان را نثر صوفی که دون نصیحت ایدر ایدی
عاشقلره نظم امروز دیدمش مست تقوا بباد داده نثر بوکون کوردم انی مست تقوایی یله ویرمش مراد بودر که شول عامی که
عاشقلره نصیحت ایدب طلب دنیاده اول ویرایدی بعد زمان کوردم اول سالک طریقت اولمش کندسی مست اولوب
فقردن تقوی خوفنی یله ویرمش غزل ساقیا می ده که طوف لاله زار از دست رفت شد خزان نزدیک ایام بهار از دست رفت

بیش

بیش ازین گر اختیار پارسایی دست داد چون قدح در گردش آمد اختیار از دست رفت گاه نزدیکی ندانستیم قدر روز وصل
از پشیمانی چه سود اکنون که کار از دست رفت سرو من تا ساعد سیمین نمود از آستین خوب رویان گلستان را ز بس کار از دست رفت
بیش ازین عصمت بتقوی لاف میزد در جهان چون بدید آن سرو چشم پر خمار از دست رفت نظم این یک دو روزه دیگر گل را
غنیمتی دان نثر بو بر ایکی کون نک کلی دخی بر غنیمت بل نظم گر عاشقی طرب جوی بر ساقیان ساده نثر اکر شنلک استر عاشقسک ساده
ساقیلر ایله مراد بودر که زمان کشف و حال باقی دکلدر انی فی الحال غنیمت بیل صافی قلب شیخلر ایله اکر سالک عاشق ایسک
بیت ساقی امروز که آن سرو روان نزدیکست باده پیش آر که ایام خزان نزدیکست نظم گل رفت ای حریفان
غافل چرا نشینید نثر گل کتدی ای مصاحبلر غافل نیچون اوتورر سز نظم بی بانگ رود چنگی بی یار جام و باده نثر بر چنگ قلی
آوازنسز و یارسز و شراب و قدح سز مراد بودر که زمان کشف مرور ده ای صوفیلر شیخ مغنی آوازنسز و انس حقسز
و صفای خاطرسز نیچون اوتورر سز بعض نسخه ده حریفان یرینه عزیزان دوشمش انک معناسی مرادی دلالت ظاهردر
نظم در مجلس صبوحی دانی چه خوش نماید نثر صبوحی مجلسنده بیلورمیسن نه خوش کورینور نظم عکس عذار ساقی در جام می
فتاده نثر ساقی نک عذاری عکسی شراب قدحنه دوشمش مراد بودر که شیخ صاحبدن فالقوب یارانه نصیحت ایدب
و علم و معرفت سویلیوب انوک وجهنک عکسی قلب سالکده نجه خوش کورینور بیلورمسن بیت دوش از آن خورشید رو عکسی
بر آب افتاده بود تا سحر بر روی دریا آفتاب افتاده بود نظم مطرب چه پرده سازد شاید اگر نوازد نثر مطرب چون پرده
دوزه یارار اکر قیه نظم از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده نثر حافظک شعری طرزندن شاهزاده صحبتنده مراد بودر که واعظ پیر
پند دوزه لایق در که حافظ شعری طرزندن یعنی مجاز صورتندن معارف طریقت و عوارف حقیقت سویلیه شیخ زاده مجلسنده
بیت رفت مطرب ماند صوفی در سماع زانکه عشق و سوز را انجام نیست وله ایضا نصیب من چو خرابات کرده است اله نثر
بنم نصیبم چون خرابات ایلمش الله نظم درین میان بگو زاهدا مرا چه گناه نثر بو اراده ده گل ای زاهد بکا نه گناه مراد بودر که چون
بنم نصیبم حق تعالی خانقاه قلمش ایدی ای معرض خانقاه و غیر راغب درگاه بکا نه گناه نظم کسی که جام میش در ازل نصیب افتاد
بر کمسه که شراب قدحی ازلده انوک نصیبی دوشدی نظم چرا بحشر کنند این گناه از و درخواه نثر نیچون حشرده ایدرلر بو گناهی

اندن سؤال مراد بودرکه شول کمسه یه که تقدیر ازلی انک قلبنی عشقله مالی اولمق قلمش اولا اکا حشرده بو گناه دردیو سؤال اولنمز
نظم بکو بصوفی سالوس وخرقه پوشی دوروی نثر دی مرائی وخرقه کیجی یه واکی یوزلو صوفیه نظم که کرده دست درازی
وآستین کوتاه نثر که ایلمش ال اوزنلغن و یک قصه لغن مراد منطوقدن ظاهردر و معقول اولیجق بیت اخیردر نظم تو خرقه را
زبرای ریا همی پوشی نثر سن خرقه یی ریا ایچون کیرسن نظم که تا بزرق بری بنده کان حق از راه نثر که ریا ایله چقره سن الله قوللرین
یولدن مراد بودرکه الله قوللری سنی کورب افعالک لباسکا مناسب اولمدوغیچون طریق حقده سلوکدن چقرلر نظم غلام همت
رندان بی سروپایم نثر دی سروپا رندلرک همتی قولیم نظم که هردو کون نیرزد به پیش شان یک کاه نثر ایکی جهان دکمز انلرک اوکنده
برصمان مراد بودرکه شول مخلصلر و ملامتیه دن اولنلرکه صوفیانه لباسدن عریانلر و فقیر جهانلردر انلرک همتی قولیسن که دنیاو
آخرت انلرک قاتنده برصمان قدر دکلدر که انلرک مطلبلری حضرت حقدر نظم مرادمن زخرابات چون که شد حاصل نثر
بنم مرادم خراباتدن چونکه حاصل اولدی نظم دلم ز مدرسه وخانقاه کشت سیاه نثر کوکلم مدرسه وخانقاهدن قرردی مراد
بودرکه چون مرادم خانقاهدن حاصل اولدی علم ظاهر مقامنه و عوام الناس معبدنه تنزل بنم کوکلم قرمسنه سبب‌در
نظم بروکدای درمرکدا مشو حافظ نثر یوری هرکدا قپوسنک کداسی اولمه ای حافظ نظم که این مراد نیابی مکر بشی الله
که بو مرادی بولیمزسن مکر شیئاً لله ایله مراد بودرکه مرادکه وصول الی الله در بونی بولیمزسن الا التجادن اتمک ایله لاجرم کندوکی
کروکندکدن استمک کرک وله ایضا ناکهان پرده برانداخته یعنی چه نثر ناکهان پرده‌ء اتمش سن یعنی نیلدک نظم مست
ازخانه برون تاخته یعنی چه نثر مست اودن طشره چقمش سن یعنی نیلدک مراد متکلمدن عقل مخاطبدن نفس درکه عقل نفسنه
دیرکه ناکاه پرده‌ء عفتی و عصمتی اتدک و مست خانه‌ء خلوتدن چقدک بوندن نه غرض اتدک و نه فایده اتدک که کندوکی رسوای
ایلدک بیت کس این کند که دل از یار خویش بردارد مگر کسی که دل از سنک سخت‌تر دارد نظم زلف در دست صبا کوش
بفرمان رقیب نثر زلفک صبا الده قولق رقیبه فرمنده نظم اینچنین با همه درساخته یعنی چه نثر بوبخلین دوکلی موافقت
قلدک یعنی نیلدک مراد عنان اختیارکی هوایه ویرب شیطان امرنی استماع ایدب هرکسه یه موافقت قلدک ایومی اتدک
دیکدر بیت تو می روی و مرا چشم دل بجانب تست ولی چه سود که جانب نکه نمیداری نظم شاه خوبانی و منظور کدایان شده‌ء

خوبلر

خوبلر شاهی سن و کدالر منظوری اولدک نظم قدر این مرتبه نشناخته‌ء یعنی نثر بو مرتبه‌نک قدرنی اکلمادک یعنی نیلدک
مراد بودرکه عقل و روح و قوای عقلیه و روحانیه که خوبلر درای نفس سن بونلرک پادشهی سن اما قوای نفسانیه و اهل فسق
و سوانک تماشاکاهی سن بو مرتبه‌نک قدرنی اکلمادک خطا اتدک بیت نشاید که خوبان بصحرا روند نثر همه کس شناسند و
هرجا روند نظم نه سر زلف خود اول تو بدستم دادی نثر کندو زلفک اوجنی اول سن بنم المه ویرمدکمی نظم بازم از پای
درانداخته‌ء یعنی چه نثر کیرو بنی ایاقدن اتدک یعنی نیلدک مراد بودرکه عقل نفسه دیر ابتدای تعلق بدنده سن عنان اختیاری
بنم المه ویرب اطاعت ایدب صکره اول اطاعتی بوزب بنی ایاغه دوشردک ایو ایلمدک قطعه کرچه اول مرحبایی میکند
یار جور بی وفایی میکند میکند با خویش خود بیکانگی با بعیدان آشنایی می کند نظم سخنت رمز دهان کفت و کمر
سرمیان نثر سوزک اغز رمزنی قوشاق بیل سرنی دیدی نظم وز میان تیغ بما آخته‌ء یعنی چه نثر اورتدن قلیچ بزه چکدک
یعنی نیلدک مراد اول سنک قولک کلام الهی اولوب و میان بسته لکک تکل وسیله‌ء وصول سری ایدی بو اورتده تیغ خلاف و
عصیانی کروب بزم اوزریمزه چکدک دیمکدر بیت نه طریق دوستانست و نه شرط مهربانی که بدوستان یکدک سر دست
برفشانی نظم هرکس از مهره‌ء مهر تو بنقشی مشغول نثر هرکمسنک که سنک محبتک مهره‌سندن بر صورته مشغول در نظم
عاقبت با همه کج باخته‌ء یعنی چه نثر عاقبت دوکلی ایله اکری اویناددک یعنی نیلدک مراد روح و عقل بونلرک قواسی سنک
محبتکدن بر عمله مشغول که موافقت ایدب طاعتده مشارکت ایده سن اما سن جمله‌سنه مخالفت ایدب خیره مرافقت
و طریق حقده موافقت اتمزسن دیمکدر بیت شوخی مکن ای یار که صاحب نظرانند بیگانه و خویش از پس و پیشت نگرانند
نظم حافظ در دل تنکت چو فرود آمد یار نثر ای حافظ سنک طار کوکلکه چون قوندی نظم خانه از غیر نپرداخته یعنی چه نثر
اوی غیردن پاک قلمدک یعنی نیلدک مراد عقلک روحه خطابنی ذکردر که دیر سنک طار قلبکا محبوب حقیقی دخول و نزول
ایلدی اما سن اوی یعنی قلبی ما سوادن پاک اتمدک ایو اتمدک دیمکدر شعر لیت من مات قلبه و هو حی مات فی طاعة الاله و عاش
بو غزلک نظیره‌سنی مولانا شاهدی دیمش شعر دل را غیار نپرداخته یعنی چه سر ما در قدم انداخته‌ء یعنی چه از رخ و زلف و
خط و خال و قد و چشم سیاه فتنه‌ء دور قمر ساخته‌ء یعنی چه رسم خوبان همه عاشق کشی و جلوه کریست تو همین رسم

براندا‌خته‌ٔ یعنی چه کوی چوکان توکردم سر سودایی را باسرم کوی توکم باخته‌ٔ یعنی چه خاک راست شده ام تاکه
بوسم پایت نثر توبراه دکری تاخته‌ٔ یعنی چه آشنایی کدایان سبب اجر بود شاهدی راتوکه نشناخته‌ٔ یعنی چه نظم
وصال تو زعمر جاودان به نثر سنک وصالک ابدی عمردن یکدر نظم خداوندا مرا آن ده که آن به نثر یارب بکا آنی ویرکه
اول یکدر مراد اولفظنک مشار الیه سندن حضرت خدادر که حاضر وغایب منزلنه تنزیل اولنمش دربس معنی جو درسنک
وصلک ابدی عمردن یکدر مصراع ثانی انوک حصولی ایچون دعادر نظم بشمشیرم زدو باکس نکفتم نثر بنی قلج ایله اوردی
وکمسه دیدم نظم که راز دوست از دشمن نهان به نثر که دوست رازی دشمندن کزلو یکدر مراد بودر که حضرت حق
نفسانیتم هلاک ایتدی پس احیا النفس امانتها حسبنجه حیات بولدم اما بوخبری کمسه دیدم که راز یار اغیاردن مستور
اولمق کرک در نظم دلا دایم کدای کوی او باش نثر ای کوکل دایم انوک محله‌سی کداسی اول بحکم آن که دولت جاودان به
اول حکمکه دولت ابدی یکدر مراد بودر که دایم جانب الهی یه افتقار ده اول که دولت ابدی اول درکه یا دولت ابدیه
سبب اولدر لاجرم اول یکدر بیت کرت ملک جهان زیر نکین است باخر جای تو زیر زمین است نظم نجلدم دعوت
ای زاهد مفرمای نثر بنی جنته ای زاهد دعوت بیورما که نظم که این سیب زنخدان بوستان به نثر که بو الک الماسی اول
بوستاندن یکدر مراد سیب زنخدان مشاهده‌ٔ جمالدن حاصل اولان لذت روحانیه در لاجرم اول جنتدن یکدر که اول لذت
جسمانیه در بیت جنان رابیش رویت خوب کفتند کواهی میدهد دل کان جنان نیست نظم بداغ بنده کی مردن
بدین در نثر قوللق طاغی ایله اولمک بو قیوده نظم بجان او که از ملک جهان به نثر انوک جانی حقیچون جهان ملکندن یکدر
مراد بودر که درکاه حقده علامت عبودیت ایله اولمک سلطنت دنیادن یکدر که سلطنت آخرت باقیه باعث در قطعه
بکنج تخته تابوت جسمی بخواری کر بود تختی نه عاجت ترا بر منبر باید چند کامی که فاسد کشت از عصیان مزاجت
نظم کلی کان پایمال سرو ماکشت نثر بر کل که بزم سرو یمزک ایاغی پایمالی اولدی نظم بود خاکش زخون ارغوان به نثر
انوک طپراغی اول ارغوان قانندن یکدر مراد کلدن اهل کشف حالی در سرودن مراد علو درجه صاحبی ذو الجلال در
وارغوان دن مراد شهید در پس اول صاحب کشف که حضرت حقک بلالی وانوک طپراغی خاکی اولا اول خاک شهید

قانذن

قانذن یکدر بیت او مهرونک بو لسه ذره‌ٔ خاک پرید کرا او لورسه تاج افلاک نظم خدارا از طبیب من بپرسید نثر
الله ایچون بنم طبیبمدن صورک که نظم که آخر کی شود این ناتوان به نثر که آخر قچان ایو اولور بو ضعیف مراد طبیبدن
شیخ طریقتدر پس یارانه قسم ویرب اندن سؤال ایدک بو نفسم قچان ایو اولور دیو استعجال صحت ایدر غزل بیمار غمت را
نفسی باز پس است این باش نفسش دارکه آخر نفس است این بی واسطه‌ٔ کفت زبان پرسش او کن کش واسطه رحمت
جاوید بس است این ای بوالهوس از معرکه عشق وملامت بکذر بسلامت که نه جای هوس است از ناله ما فارغی ای
صاحب محمل درکوش تو کویی نغاب جرس است این از کلشن فیروزه چرخم چه کشاید مرغ دل محنت زده کان قفس است
این کاهی که خرامی سر من زیر قدم کن از کار فتاده بزمین خار وخس است عمری بدرت جامی درمانده بسر برد یکباره
نکفتی که درین درچه کس است این نظم جوانا سر متاب از پند پیران نثر ای یکت باشی دوندرمه پیرلر نصیحتندن نظم که رأی پیر
از بخت جوان به نثر که پیرک فکری یکت بختندن یکدر مراد منطوقدن ظاهردر اما مراد پیر طریقتدر بیت اکرچه قامت پیران چو
قوس است ولیکن تیر رای شان درواست نظم شبی میکفت چشم کس ندیدست نثر بر کیجه دیدی کمسه کوزی کورمش در
نظم که مروارید کوشم در جهان به نثر بنم قولاغم انجوسندن جهانده مراد کندیه برکجه الهام الهی اولوب الیه یصعد الکلم
الطیب والعمل الصالح یرفعه حسبنجه بنم صفت سمعم خطاب روحانی اولدوغن حکایت در بیت چو مرآن نبود که باشد او
جنس خاک وسنک چو مرآن باشد که نزد شمع حق مقبول شد نظم سخن اندر دهان دوست کو هر نثر سوز دوست
اغزنده کوهردر نظم ولیکن کفته‌ٔ حافظ ازان به نثر ولیکن حافظک کلامی اندن یکدر مراد دوستدن شیخدر انوک اغزندن
اولان کلمات جواهر حکمت وموعظتدر لکن کلام حافظ اندن یکدر که مجاز صورتنده بیان حقیقتده در لاجرم اهل مجاز دخی
اکا مایل اولوب المجاز قنطرة الحقیقة موجبنجه پند الوب اهل حقیقت اولورلر پس ذو جهتین الان کلام عام النفع در
بو جهتدن اندن یکدر غزل نهال دولتم را کل برآمد قیامت شد که کل بر منبر آمد مواعظ کفت اما نکته این بود
که عشق از مرد و عالم برتر آمد کسی کز عشق عزت یافت شاهیست سرش بالای چرخ چنبر آمد جمال عشق را هر کس که
بشناخت بجو هر از دو عالم برسر آمد نیاز جان سرمستان ز عشق است که جان عود و محبت مجمر آمد

کذشت ایام هجران جای شکرست   که دوران وصال ساغر آمد   صفات حسن حسن تو میکفت   فغان از بلبل
بی دل برآمد **نثر** بلکل که شرح او لنابجوق غزل دیوان حافظ نسخه لرینک بعضنده حرف تاده بولنوب و تغییر ردیف ایله
حرف یاده بولنوب بعض ابیاتده اکی غزل بر برنه موافق اولوب و بعض ابیات مغایر اولوب لاجرم بیم حرف
تاده هم حرف یاده یازلوب شرح اولنمغه مناسب کورلدی **وله ایضا** ای دل بکوی دوست کذاری نکردهٔ
نثر ای کوکل دوست محلاسنه اوغرمق ایتمدک یعنی اوغرمدک **نظم** فرصت زدست دادی و کاری نکردهٔ **نثر** وصتی الدن
ویردک و بر ایش ایلمدک مراد جانب حقه توجه و سلوک طریقت ایتمدک که نعمتان فیهما کثیر من الناس الصحة والفراغ
حسنجه فرصت صحتی و فراغ خاطری ضایع ایتدک و بر عمل صالح ایتمدک دیمکدر **بیت** دریاب که آتش جوانی آبست
بشتاب که بیداری دولت خوابیست **نظم** میدان فراخ دیده و کویی نبردهٔ **نثر** میدانی کک کورمش و بر طوب التمامش
سن در **نظم** شاهین چنین بدست و شکاری نکردهٔ **نثر** بو نجلاین شاهین الوکده بر شکار ایتمدک مراد عمرک مدة مدیده سنده
عبادت طوپن الدک و شاهین صفت بکتلک الوکده تحصیل فضل ثواب و وصول رب الارباب ایتمدک دیمکدر **بیت**
بر مال و جمال خویش تکیه مکن   کین را بشبی برند و آن را بتبی **نظم** این خون که موج می زند اندر جکر ترا **نثر**
بو قان که موج اورر سنک جکرکده **نظم** در کار رنک و رو نکاری نکردهٔ **نثر** بر نکارک رنک و رویی کارنده ایتمدک مراد
بودر که اکرچه جکرک خون اولمش در اما سن دکل ماسوی الله ایچون ایتدک **بیت** مردم هزار ناوک خونریز بر جکر
مارا ز فتنه نظر خویش می رسد **نظم** مشکین ازان نشد دم خلقت که چون صبا **نثر** مشکین کبی انونکیچون اولمدی
خلقک نفسی که صبا کبی **نظم** بر خاک کوی دوست کذاری نکردهٔ **نثر** دوست محلهسی طپراغی اوزره اوغرمق ایتمدک
مراد مشکین نفس اولمغه صوسه باب حقه مرور کرکسن آنی ایتمدک دیمکدر **بیت** هرکه بر کلبهٔ عطار رود   بوی مشک
خوش از انجا ببرد **نظم** ترسم کزین چمن نبری آستین کل **نثر** کل قورقارن که بو چمندن الیمه سن کل یکنی یعنی یکیکی
کل ایله طولدرب الوب کتمیه سن **نظم** کز کلشنش تحمل خاری نکردهٔ **نثر** اول چمن کلستانندن بر دکن تحمل ایتمدک مراد جهان
چمندن کل المیاسن دیو خوف ایدرم که بونک کلشن علم و عبادتندن خار ریاضته تحمل ایتمدک دیمکدر **بیت** بلبلی کو ستم خار

تحمل

تحمل نکند   بهتر آنست که دیکر سخن کل نکند **نظم** ای ز غرور مستیت از دست برده آب **نثر** بی مستلک غروری
سنی الدن الیمش در **نظم** اندیشه از بلای خماری نکردهٔ **نثر** خمار بلاسندن فکر ایتمدک مراد صحت و دولته مغرور سن
انونکیچون فکر موت و تدبیر آخرتدن مهجورسن دیمکدر **بیت** ای کل بحسن مشو غره عاقبت   آید خزان و سرو قت
خاک می شود **نظم** کر دیکران غم جانان خریده اند **نثر** اکر غیری یار جانانک غمنی صتون المشلر در **نظم** حافظ تو این معامله
باری نکردهٔ **نثر** ای حافظ بو معامله یی سن حیف که ایتمدک یا بر کره ایتمدک مراد بودر که عاشق صادق اونلر جان ویرب
غم جانان حقیقی الورلر سن بونی ایتمدک **بیت** زنده کدامست بر هوشیار   انکه بمیرد بسر کوی یار **وله ایضا** بو حرفده
بر غزل واقع اولمش در و اول غزل اکثر دیوانلرده حرف الف ده یازلمش بولنوب و عی اجلدن الف حرفنده اخر غزل
اول یازلوب انده شرح اولنمشدر که اولی بودر **نظم** ناجالت عاشقانرا ز بوصل خود صلا **وله ایضا** ای آل زدم که
خراب می کلکون باشی **نثر** ای کوکل اول وقت که کل رنکلو شراب خرابی و لاسن **نظم** بی زر و کنج بصد حشمت قارون باشی
نثر التون سز خزینه سز قارون عظمتی ایله اولاسن مراد بودر که چون عشق الهی ایله بیخود و لا یعقل اولاسن غنای قلب
حاصل قلوب امر معاش تشویشندن مستغنی اولورسن **شعر** اذا ما اراد الله خیرا بعبده   حماه من الدنیا و ذکره الاخری
وکان له بالخیر منه تعاهد   سوی ما من الحسنی اعد له اخری **نظم** در مقامی که صدارت بفقیران بخشند **نثر** بر مقامده که
صدارتی فقیرلره بغشلیالر **نظم** چشم دارم که بجاه از همه افزون باشی **نثر** کوز طوترم که منصب جهتندن دو کلیدن زیاده
اولاسن مراد بودر که یوم آخرتده که صدرنشین و صاحب تمکین فقیرلری قلسه لرکرک در امید طوترم هرکسه دن زیاده اولاسن
زیرا غیرلردن افقرسن **بیت** دولت آنست که امکان فراغت باشد   تکیه بر بالش بی دوست نه بس تمکین است **نظم**
در ره منزل لیلی که خطرهاست دران **نثر** لیلی منزلی یولنده که خطرلر وار در انده **نظم** شرط اول قدم آنست که مجنون باشی **نثر**
اول قدم شرطی اولدر که مجنون اولاسن مراد بودر که معشوق حقیقی وصولنک طریقنده که کم من عقبات حسنجه خطرلر وار در
اکا سلوک ایدنک اول قدم شرطی اولدر که عقل معاش دن بری اولوب مجنون اولاسن **شعر** ما کل ما جار الحمی عاشق
یقال اهلا بک من مستهام   کم عاشق زار ربوع الحمی   مهتکا لستر حلیف الغرام **نظم** نقطهٔ عشق نمودم بتو هان سهو مکن

عشق نقطه سن کوستردم سکا غافل ولمه سهواتمه نظم ور نه چون بنکری از دایره بیرون باشی نثر بوقسه چون نظر ایده سن
دایره دن طشره اولورسن مراد بودر که دایرهٔ عشقک نقطه و مرکزن سکا بیان اتدم بو مرکز نقطه ده ثابت اولملق کرکسن و الا
و الا نظر اید جک کندکی دایره دن طشره بولورسن بیت در عشق تو مرکه ننک نام است   وصل تو چو می روح حرام است نظم
کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش نثر کاروان کندی و سن اویخوده و بیابان اوکده در نظم کی روی ره زکه پرسی چه کنی
چون باشی نثر قچان کیدرسن یولی کیمدن صوررسن نجه اولورسن مراد سلف صالحین کتدیلر و انلر مقصده یتدیلر سن غفلتده سن
و بیابان آخرت و صحرای غربت اوکده چون غفلتده سن و یول بلمزسن قچن کیدرسن یولی کیمدن صوررسن حالک نجه اولور دیمکدر
شعر انظر لنفسک قبل الموت فی مهل   ما انت مموخر فی مال و بنیان   اما رایت و بار الانیس لها   اضحت بلاقع من اهل و سکان
نظم قدحی نوش کن و جرعه بر افلاک فشان نثر بر قدح نوش قل و تقیه سن افلاکه صاچ نظم چند چند از غم ایام جکر خون باشی نثر
نجه نجه ایام غمندن جکری قان اولاسن مراد عشق الهی یه مشغول اولوب بقیهٔ حیاتکی طرف اعلایه توجه بر له صرف قل ایام غمندن
جکر خون اولمیوب شاکر اول دیمکدر بیت کر قصهٔ روزکار کویم   بس قصهٔ بی شمار کویم نظم تاج شاهی طلبی کوهر ذاتی بنمای
نثر شاهلق تاجن استرسک کوهر ذاتی کوستر نظم ور خود از کوهر جمشید فریدون باشی نثر اکر خود جمشید و فریدون کوهرندن ایسک
مراد بودر که درجهٔ عالیه و سلطنت اخرویه استرسک کندو ذاتکدن کمالات دینیه کوستر که اعتبار اکا در نسبت شرفنه دکلدر
قطعه بنسب نیست نسبت مردم   هر کسی را بنفس خود شرف است   شرف در زجوهر خویش است   نه که پاکی کوهر از صدف است
بیت چو کنعان را طبیعت بی هنر بود   پیمبر زاده کی قدرش نیفزود نثر بونده معنای لغویسی یعنی علم درلاجرم چون حضرت
حقه علمک بویله در یا خود چونکه بو دکلو علمه مالک سن پس فقردن اعلامق کرکسن بر عاقل بویله علمی اولنوک فقرندن اغلدغن
وجه کورنمز شعر یا ایها الراضی باحکامنا   لابد ان تحمد کل الرضا   فوض الینا و الق مستلقیا   فالراحة العظمی لمن فوضا
فهذه الدنیا قلیل و ما   منالها الا سنا او مضا   و له ایضا احمد الله علی معدلة السلطانی نثر احمد لفظی نفس متکلم
وحده در و فعل فاعل در لفظهٔ الله انک مفعول به صریحی در معدلت کسر دال ایله و فتح دال الله عدل معناسنه در السلطانی لفظنده
اولان حرف یا کسرهٔ نونک اشباعندن متولد اولمش در نظم احمد شیخ اویس حسن ایلخانی نثر اویس عطف بیاندر السلطانی و لفظ احمد

مقدردر که اول احمد شیخ اویس حسن اوغلی درکه ایلخانی درو ایلخان بر پادشاه اسمی در ایلکان دخی دیرلر معنای بیت بودر که
حمد ایدرم سلطان عدلنه که حسن اوغلی احمد شیخ اویس درکه ایلخانی در نظم خان بن خان و شهنشاه شهنشاه نژاد نثر خان
اوغلو سلطان دیمکدر و شهنشاه لفظندن مخفف در سلطانلر سلطانی دیمکدر و نژاد اصل نسب در معنای مصراع بودر که
اوغلو سلطان اوغلی اوغلو سلطان و سلطانلر سلطانیدر که سلطانلر سلطانی اصلی و نسبندندر نظم آنکه می زیبد اکر
جان و جهانش خوانی نثر اول درکه یراشور اکا اکر جان و جهان اوقیه سن نظم دیده نادیده باقبال تو ایمان آورد نثر
کوز کورمدن سنوک دولتکا ایمان کتوردی نظم ماه اکر بی تو بر آید بدو نیمش بزنند نثر آی اکر سنسز طوغرسه انی اکی شق ایده لر
یعنی پاره ایدرلر نظم دولت احمدی و معجزهٔ سبحانی نثر احمده منسوب دولت و سبحانه منسوب معجزه یعنی کیمکه سکا مخالفت
و مقابله ایدرسه دولت محمدیه و معجزهٔ صمدیه انی هلاک ایدر نظم جلوهٔ بخت تو دل میبرد از شاه و کدا نثر سنوک بختنک جلوه سی
کوکل آلور شاه و کدادن نظم چشم بد دور که هم جانی و هم جانانی نثر یرامز کوز ایراق که هم جانسن هم جانانسن قطعه بهرچه
خوبتر اندر جهان نظر کردم   که کویمش بتو مانی و خوبتر توازانی   وجود هر چه نظر میکنم ز جان و جسد   مرکبست و تو از فرق
تا قدم جانی نظم بر شکن کاکل ترکانه که در طالع تست نثر صحی یعنی قیورسیا هیانه کاکلکی سنک طالعکده در نظم بخشش و کوشش
خاقانی و جنکز خانی نثر خاقانه منسوب عطا و جنکز خان بر شاه اسمی درکه جد و اقدام ایله موصوف ایدی یا مطلق چینن
ولایتی شاهی در خواجه حافظک عادتی درکه هر کاه که بر شاهی مدح ایلیه ظاهره نظر شاه ظاهر مدح مراد ایدر اما معنیده
نظر شاه طریقت مدحن دیلر لاجرم بحسب الظاهر شاه بغدادی مدح ایدر اما فی الحقیقه انده اولان بر شاه طریقت
مدح ایدر که انوک ایچون دیر نظم کرچه دوریم بیاد تو قدح می کیریم نثر اکرچه ایراغز سنک یادکه قدح طوترز نظم
بعد منزل نبود در سفر روحانی نثر منزل ایراقلغی اولمز روحانی سفرده مراد بودر که اکرچه ملاقات واقع اولمیوب بحسب الظاهر
مستفید و مستفیض اولمادق اما غایبانه استمداد ایدب طریقتکا سلوک ایلیوب و سلسلهٔ شیوخکا تشبث ایدب عشق الهی
و وصول حق ایچون رسم طریقک طوتارز نظم من نظر با تو کنم با همه این بعد مکان نثر که میان من و تو بعد مکان حایل نیست
نظم از کل پارسیم غنچهٔ عیشی نشکفت نثر لفظ کل کسر با عجمیله پارسی معناسنه در پارسی پارسه منسوب دیمکدر و پارس شول

دیاره دیرلر که شیرازانوک تختگاهی درکه خواجه حافظ اول شهر دندر لاجرم دیر پارس بالجغندن بکا بر عیش غنچه سی
اچلدی نظم حبذا دجله بغداد و می ریحانی نثر حبذا لفظی مدح فعل در نغم کبی و دجله بغداد ابرماغی در معنای مصراع بودر که
چونکه وطنده کشف اولمدی بغداده وارمق کرک که آلت تطهیر و عشق معطرانده در بیت شهر بغداده جبرج اولیا
دیرلردلا عاشقه بغداد ایراغ اولمز کل اکا کیده لم نظم سر عاشق که نه خاک در معشوق بود نثر عاشق باشی که معشوق
قپوسی طپراغی اولمیه نظم کی خلاصش بود از محنت سرکردانی نثر قچان خلاص اوله اکا اول سرکردانلق محنتندن مراد
بودر که طالب حق اولان باب حقده تمکن و مستقر اولمق کرک و الا حیرانلق و سراسیمه لق محنتندن خلاص بولمز
که وصول بولان عشاق بنوکیله بولمش در شعر بذل الارواح فی الحب و قالوا لیتناج لنا منه الوصال وراؤا
یرجون وصلا فرأوا کلما راموا من الوصل و نال حبذا مولی کرما لم یزل منه للقصاد جود و نوال نظم ای نسیم سحری
خاک در یار بیار نثر ای سحره منسوب یل یار قپوسی طپراغن نظم که کند حافظ ازو دیده دل نورانی نثر که ایده حافظ اندن
کوکل کوزن نورانی مراد بودر که نفحه ربانیه سحریه جانب الهی اثرن کتوریجک عین قلب نورانی اولوب حقیقت بین
اولور لاجرم نفحه سحریه ربانیه دن اثر استر تا که بصیرتی کشاده اولوب اللهم ارنا الحق حقا وارزقنی اتباعه
حسنجه حق و حقیقتی کوروب اکا اتباع میسر اولا بیت ان تو تیا که چشم جهان روشن است ازو زان کردی راستان ظفر
اشیان اوست وله ایضا ای پادشه خوبان داد از غم تنهایی نثر ای خوبلرک پادشاهی فریاد یالکزلوق غمندن
نظم دل بی تو بجان آمد وقتست که باز آیی نثر کوکل سنسز جانه کلدی وقت در که کیرو کله سن مراد مخاطبدن حضرت خدا
که سلطان المحابیب در اکا انس اولمدوغندن شکایت ایدوب انس حق طلب ایدر بیت خبرت هست که بی روی تو آرامم نیست
طاقت بار فراق این همه ایامم نیست نظم مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم کرد نثر مشتاقلق و متروکلک سندن ایراق
بنی شویله ایلدی نظم کز دست بخواهد شد پایان شکیبایی نثر که الدن کتسه کرکدر صبر طاقتی مراد اول حضرته خطاب در که
بنم مشتاقلغم و حجابم غرنک بنی ترک شویله ایلدی که صبره طاقتم قالمدی شعر دار المحبة لا یزول بغیر لذة التلاقی
نظم ای درد توام درمان بر بستر ناکامی نثر ای پادشاه خوبان سنک دردک بکا درمان رای شول کمسه که نامرادلق

دوشکی

دوشکی اوزره نظم وی یاد توام مونس در کوشه تنهایی نثر وی سنی یاد اتمک بنم مونسم در تنهالق کوشه سنده مراد
بودر که شول کمسه که انده درد حق اولا اکا اول درماندر بیت دوای درد دل ای دوست درد دست بحمد الله که یارا
مست در دست نثر طالب حقده مونس کوشه خلونده ذکر الله در شعر انت دوایی و فیک کزنی و فیک سقمی
ومنک طبی نظم در دایره قسمت ما نقطه تسلیمیم نثر قسمت دایره سنده بز نقطه تسلیم نظم لطف انکه تو اندیشی
حکم انچه تو فرمایی نثر لطف اولدر که سن فکر ایدرسن حکم اولدر که سن بیورر سن مراد بودر که بزم سنک قضاکه کمال رضامز
وامرکه تمام انقیادمز واردر مرنه که تقدیر ایلدک ایسه لطف در و مرنه که حکم ایدرسک امرسکدر بزم محالفتمز
یوقدر شعر ان کان یرضیک سلب عقلی یا حبذا فی هواک سلبی نظم فکر خود و رای خود در عالم رندی نیست نثر
کندو فکر و تدبیری عالم رندلکده اولمز نظم کفرست درین مذهب خودبینی و خودرایی نثر کفردر بو مذهبده کندویی
کورمک و کندو فکری مراد بودر که عالم اخلاصده تفویض کلی اولور کندو فکری و کندو تدبیری اولمز زیرا کفر طریقیدر
مذهب اخلاصده انانیت و فکرده تفرد شعر و احکم بما ثبت فی فوادی حسبی با ترضیه حسبی نظم یا رب بکه شاید کفت
این نکته که در عالم نثر یا رب کیمه دیمک اولور بو نکته که عالمده نظم رخساره بکس ننمود آن شاهد هرجایی نثر بوزی کمسه یه
کوسترمدی اول هرجایی محبوب مراد بودر که اول حضرت که و هو معکم اینما کنتم حسنجه هر یرده در اما کمسه یه عرض جمال ایمیوب
عشاق پرشوق و حال اولمشدر بو نکته کمسه یه دیمکه دخی مجال یوقدر بیت حاضر و ناظرست حق هر جا لیک کس را جمال ننماید
نظم دی شب کله زلفت با باد همی کفتم نثر دون کیجه زلفک حکایتن یله دیدم نظم کفتا غلطی بکذر زین فکرت سودایی
نثر دیدی غلطسن کچ بو سودایی فکردن مراد بودر که دون کیجه توجه سحریه غیب هویت ظاهر اولمدوغندن شکایت
اتدم جواب الهامی ویروب دیدی غلط و خطا ایدرسن کچ بو سودا غلبه ایدن دیوانه لر فکرندن که اکا اطلاع میسر دکلدر
بیت کار هر جوینده را آخر نیست عارفانرا منتهای کام نیست نظم صد باد صبا اینجا با سلسله میرقصند نثر بوزباد صبا بو یرده
زنجیرله رقص ایدرلر نظم اینست حریف ای دل تا باد نه پیمایی نثر بودر مصاحب و معامل ای کوکل تا یل اولچمیه سن مراد بودر که
بخچه توجه سحری غیب هویت ادراکنده مقید اولوب طلبده درس اکا کمسه یه اطلاع میسر اولمامش در اما هرمطلب

ممکن الحصول دکلدر عشق یل اولجوب زحمت چکمک کرک در **بیت** اندرین درگاه کس را نیست راه در سرای خاص بار عام نیست

نظم ساقی چمن و گل را بی روی تو رنگی نیست **نثر** ای ساقی چمنه و گله سنک یوزکسز بر رنک یو قدر **نظم** شمشاد خرامان کن

تا باغ بیارایی **نثر** شمشادی صالندر تا باغی بزه یه سن یعنی مزین ایده سن مراد بودر که شیخه خطاب ایدب دیر سنک یوزکسز

کشفک و تجلینک رنکی و لطافتی یو قدر قدکی خرامان ایدب محل مکاشفه یه و مجلس مشاهده یه کل تا که انی مزین ایلیوب

دیده یارانی روشن ایلیه سن **بیت** نکارا جز تو من یاری ندارم بجز لطف تو غمخواری ندارم **نظم** دایم گل این بستان

شاداب نمی ماند **نثر** بو بستان کلی تازه و صویه قانمش قالمز **نظم** دریاب ضعیفان را در روز توانایی **نثر** طوی له ضعیفلری

قدرت کوننده مراد کشف حال و بسط و حسن احوالی دایم باقی اولمز زمان کشف و حالت و وقت بسط و قدرت او لیجق

ضعیف سالکلری اونتیوب انلاره همت قل دیمکدر **بیت** غنیمت دان اگر دانی که روزی همه روزی و زور تو نبود کم

نظم زین دایره مینا خونین جگرم می ده **نثر** بو کوک دایره دن جگری قانلونین شراب ویر **نظم** تا حل کنم این مشکل در ساغر

مینایی **نثر** تا حل ایدیم بو مشکلی صرحی کبی قدحده مراد بودر که دایره دورده و سلوک طریقده فیض اولمدوغندن جگرم قان در

عشق الهی نوش ایدرب ارشاد قیل که فیض حصولنه وصول طریق و حصول قلب ده یول بولم که صرحی کبی نازکدر **بیت**

چو ساقی با شراب آمد دلم گشت از میش هشیار اگرچه بود دیوانه شد اکنون مرد فرزانه **نظم** حافظ شب هجران شد

بوی خوش صبح آمد **نثر** ای حافظ هجران کیجه سی کتدی صبحک خوش قوقوسی کلدی **نظم** شادیت مبارک باد ای عاشق شیدایی

نثر شادلغوک مبارک اولسون ای عاشق دیوانه وش مراد ظلمت استتار و قبض کیدب رایحه طیبه فیض و

سرور تجلی اولوب شادلغوک مبارک اولسون دیو دعادر **بیت** چه شکر گویمت ای باد مشک بوی وصال که بوستان

امیدم بشد ز تو گلشن **وله ایضا** بلکه بو شمدی شرح اوناجق غزل حرف ها ده آخر یازلان غزل اولمغله بیان اولنان

غزلدر که دیوان حافظ نسخه لرینک بعضنده حرف ها ده بولنوب و تغییر ردیف ایله حرف یاده دخی بولنوب

بعض ابیاتنده اکی غزل بر برینه موافق اولوب و بعضی ابیاتی مغایر اولوب لاجرم هم حرف ها ده هم حرف یاده

یازلوب شرح اولنمق مناسب کورلدی دنلوب حرف ها ده شرح قلنوب شمدی حرف یاده ذکر محلی کلوب

اکی

اکی غزل بر برینه موافق اولان ابیات بقاروده شرح اولنمش در دیو حرف ها ده اولان بیانه حواله قلنوب و مغایر

اولن ابیات شرح اولنمغه حواله و عزم اولنوب شروع قلندی **وله ایضا** ای دل بکوی دوست گذاری نمیکنی **نثر**

بو مصراع یوقروده ذکر اولنان کبی در انده ردیف نکرده ایدی بونده ردیف نمیکنی در که استمزسن دیمک اولور **نظم**

اسباب جمع داری و کاری نمیکنی **نثر** اسباب جمع وار در ایش اتمزسن یعنی عمل صالح قلمزسن مراد نعمتان مغبون فیهما کثیر

من الناس الصحة والفراغ حسبجه مساعده اسباب وار اما عمل صالح اتمزسن دیمکدر **نظم** میدان بکام خاطر و گویی

نمی زنی **نثر** میدان خاطر مرادیجه و بر کوب اورمزسن **نظم** بازی چنین بدست و شکاری نمیکنی **نثر** یوقروده بو مصراع ثانی

اولی شاهین بونده بازی در ولفظ شاهین عربیده و فارسی ده و ترکیده بر ضعیف طغانه دیرلر و فارسی ده

ترازو عمودنه دخی دیرلر و بازی یای اصلیه ایله عربیده طوغانه و باز فارسی ده طوغانه یا وحدت ایله

بر طوغان دیمکدر **بیت** این خون که موج میزند اندر جگر ترا در کار رنگ و روی نگاری نمیکنی بو بیتک ردیفندن غیری

الفاظی یوقروده شرح اولنمشدر **بیت** آری غرور هستیش از راه برده است اندیشه از بلای خماری نکرده نمیکنی

بو بیتک دخی ردیفندن غیری الفاظی بعینها ذکر و شرح اولنمشدر **بیت** مشکین از آن نشد دم خلقت که چون

صبا بر خاک کوی دوست گذاری نمیکنی **نثر** بو بیتک دخی ردیفدن غیری الفاظ بعینها ذکر اولنوب شرح قلنمشدر

نظم در آستین جان تو صد نافه مدرجست **نثر** سنک جانک یکنده یوز نافه درلنمشدر **نظم** و ان را فدای طرهٔ یاری نمیکنی **نثر**

انی بر یار طره سنه فدا اتمزسن مراد جانکده علوم کثیره و فیوض وافره و استعداد متوافره وار در اما انی معارف

ذات و صفاته مربینک حلنه صرف اتمزسن دیمکدر بعض نسخه ده مخلص بیتی یوقروده اولان بیت واقع اولمشدر

ردیف تغییری ایله **نظم** حافظ برو که بندگی بارگاه دوست **نثر** ای حافظ یوری که دوست درگاهی قوللوغنی

نظم گر جمله میکنند تو باری نمیکنی **نثر** اگر جمله ایدرلر سن حیف که بر کره اتمزسن مراد مرکسه درگاه حقه عبادت ایدر

سن اتمزسن دیو کندو نفسنه توبیخ و غیر یلره تعریض و عمله ترغیب در **شعر** مضی العمر والایام والذنب حاصل وجاء رسول

الموت والقلب غافل تزود من الدنیا فانک راحل وبادر فان الموت لا شک نازل **وله ایضا** اتت روایح رند الحمی

وزاد غرامی نثر اتت فعل ماضی مؤنث در وروایح جمع رایحه در که فعل مذکورک فاعلی در ورند فتح را وسکون نون ایله
دفنی وعود اغاجی در لفظا مجرور مضاف الیه در وجمی کسر حا وفتح میم ایله قورو در که اکا کمسه کرمکه یشاق در تقدیرا
مجرور مضاف الیه در وزاد فعل ماضی در بونده لازم در معطوفدر اتت جمله سنه وغرام بونده دردو عشق معناسنه در
ویا متکلمه مضاف اولمشدر معنای مصراع بودر که قورونک دفنی وعودی اغاجی قققولری کلدی بنم عشق ودردم
زیاده اولدی نظم من المبلغ عنی الی سعاد سلامی نثر کلمه من استفهامیه در واستفهام انکاری ایچوندر ومبلغ اسم
فاعل در تبلیغ دن وسعاد اسم معشوقه در غیر منصرف در علمیت وتانیث ایچوندر معنای مصراع بودر که کم ایرشدرر یعنی
کمسه ایرشدرمز بندن معشوقه بنم سلامم مراد بودر که صوب الهیدن روایح طیبه واصل اولوب بکا زیاده عشق
حاصل اولوب اول حضرته عرض اخلاص مقتضای حال اولوب وکمسه انی ایصاله مجال اولمیوب کندم باالذات عرض
حال اتمک لازم اولمشدر نظم پیام دوست شنیدن سعادت است وسلام نثر دوست خبرن اشتمک سعادتدر
وسلامتدر نظم فدای خاک در دوست باد جان گرامی نثر دوست قپوسی طپراغنه فدا اولسون جان مکرم مراد بودر که چون
اول حضرتدن استشمام روایح طیبه اتدم واول درکاهه جزم ایصال ایدر کمسه یوق کندم عزم ایدب کدم انده کلام الهی صماخ
قلب استماعیله اولنور اول خود سعادت عظمی وسلامت کبری در دیواکا ترغیب ایدر نظم بیا بشام غریبان وآب دیده ماببین
نثر کل غریبلر شامنه وبرم کوزیمز یاشن کور نظم بسان بادهٔ صافی در آبگینه شامی نثر صافی شراب کبی شامی صرچه مراد کیجه لرده
کمال شوقدن اغلدوغن ذکر در قطعه گر بقدر سوزش دل چشم تن بگریستی مرغ وماهی دمبدم برحال من بگریستی گر مراایلی پدیدی
برمنش رحم آمدی گر مراالجنون بدیدی همچون بگریستی نظم وان رغبت بخلد وصرت ناقض عهد کلمهٔ ان حرف شرطدر رغبت فعل
ماضی ونفس متکلم وحده در که فعل شرطدر وخلد جنت در وصرت دخی فعل مذکور کبی در واکا معطوفدر وناقص اسم فاعل در نقض دن
نظم فما تطیب نومی وما استطاب منامی نثر کلمهٔ ما اکی یرده نافیه در تطیب استطاب نک فاعلی در نوم ایقو ومنام
ایقو یری خوش اولمز مراد بودر که بن طلب دوست عهدن مصراع اول شرط ومصراع ثانی جزادر معنای بیت بودر که
اکر بن جنته رغبت ایدب عهد شکن اولورسم بنم ایقوم وایقوم یری خوش اولمز مراد بودر که بن طلب دوست عهدن

اتمش

اتمش ایدم اکر جنت استرسم نقض عهد اتمش اولورم حالم ونالم ایو اولمز نظم اذا تغرد عن ذی الاراک طایر خیر نثر
اذا حرف شرط در تغرد غنن ایله فعل ماضی غایب در اراک مسواک اغاجی در طایر لفظا مرفوع فاعلی در تغردنک مضاف در
خیر لفظه نظم فلا تغرد عن روضها انین حمامی نثر تغرد فعل مضارع در تفعیل بابندن نتاکم تغرد ماضی در تفعل بابندن وروض
جمع روضه در باغچه معناسنه در وروضها ضمیری معشوقیه راجع در وانین اکلمک در وحمامه در کوکرجن وقمری معناسنه در مصراع اول
ومصراع ثانی جزادر معنای بیت بودر که تچن اونته اراک اغاجی اولان برک خیر قوشی اوتمز معشوقه باغچه لرندن کوکرجنلر
اکلمه سی مراد کندونک قصور حالندن تحسر وتحزن در نظم بسی نماند که روزی فراق ما بسر اید نثر چوق قلدی که بزم فراقمز
کونی باشه کله نظم رایت عن هضبات الحمی قیام خیام نثر رایت فعل ماضی ونفس متکلم وحده در هضبات جمع هضبه در
که دپه جک معناسنه در خیام جمع خیمه در که چادر معناسنه در معنای مصراع بودر که کوردم قورودپه لردن چادرلر
طوردوغن مراد منزل جانانه قریب اولدم که انوک چادر ایله اولدوغی یرلره کلدم چادرلرن کوردم پس
فراق یار آخر اولور خلاصه مراد وصول الی الله آثاری در خرم وخندان چقه سن مراد متکلمدن عقل ومخاطبدن
روح در لاجرم عقل روحه دیر باد صبا نفسی طوقنوب غنچه اچلوب کل خرم وخندان چقر بن دخی سنک اوزرکه
اول دکلو همت نفس حواله ایدرم تا که چقیبی شاد وخندان وکمال ایمان ایله چقاسن بیت ما امید از طاعت و
چشم از ثواب افکنده ایم سایهٔ سیمرغ همت برخراب افکنده ایم نظم در تیره شب هجر تو جانم بلب آمد نثر
سنک هجرک قره کیجه سنده جانم طوطاغه کلدی نظم وقتست که همچون مه تابان بدرآیی نثر وقتدر که طولوای کبی
طوغه سن مراد تجلی اولمدوغندن متضجر اولوب تجلی طلبی در شعر تجلی حسن علام الغیوب منادمة لارباب القلوب
وخاطبهم وعاتبهم بلطف وسامحهم بسابقة الذنوب نظم برخاک در تست بسته ام از دیده دو صد جوی نثر سنک
قپک طپراغی اوزره بغلامشم ایکی یوز ایرماق نظم تا بو که چو تو سرو خرامان بدرآیی نثر تا اولاسن صالنجی سرو کبی
چقه سن یعنی بیته سن مراد ظهور الهی طلب شدید ودمع کثیر له حاصل اولور بن دخی چوق اغلارم تا که اول مراده واصل
اولم دیمکدر غزل از تو دل برنکنم تا دل وجانم باشد می برم جور تو تا وسع توانم باشد گر نوازی چه سعادت به ازین

خواهم یافت ورکشی زار چه دولت به ازانم باشد چون مرا عشق تو در هر دو جهان بازنشد چه غم از سرزنش خلق جهانم
باشد در قیامت چو سر از خاک لحد بردارم کرد سودای تو بر دامن جانم باشد کر بزار غبت من بینت خیالت لعزبت
تا شبی محرم اسرار نهانم باشد هر کسی را زلب خشک ملالی باشد من خود ان بخت ندارم که زبانم باشد جان برافشانم
اکر سعدی خویشم خوانی سر این دارم اکر طالع آنم باشد نظم در خانه غم چند نشینی و ملامت نثر غم خانه ده بکجه
او تورر سن ملامت نظم وقتست که از دولت سلطان بدرآیی نثر وقت درکه سلطان دولتی احلبذن غصه معیشدن
چقوب طعن ملامت دن خلاص اولاسن شعر لقد علمت روحی مکان شفائها قریبا وهل ما لا ینال قریب خلقت
برب الراکعین لربهم خضوعا وفوق الراکعین رقیب لین کان برد الما ینفع ظامیا فلیس شفا قلبی سواک حبیب
نظم حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مه روی نثر ای حافظ غصه لنمه که اول آی یوزلو یوسف نظم باز آید و از کلبه احزان
بدرآیی نثر کیرو کلور غصه لراوندن چقرسن مراد بودر که فرقت موبد اولمز آخری وصلت درد یمکدر نتکم دیدی بیت یوسف
کم کشته باز آید بکنعان غم مخور کلبه احزان شود روزی کلستان غم مخور وله ایضا آن غالیه خط کر سوی ما
نامه نوشتی نثر اول غالیه مشک خطلو اکر بزم جانبمزه نامه یازه ایدی نظم کردون ورق هستی ما درننوشتی نثر فلک
بزم وارلغمز ورقن دوره دورمز ایدی یعنی یا زمز ایدی مراد بودر که هر کمکه حق تعالی ازلده قلم تقدیر له لوح محفوظ ده
و ملائکه کتبه تقدیرده اهل سعادت یازه یا یاز دوره جیله و مکر جهان انوک وجودنی تغییر ایده میوب سعادتله
ختم اولور بیت بترسد هر کسی از روز آخر بترسد قلب من از روز اول نظم هر چند که هجران ثمر وصل برآرد
نثر هر ندکلو هجران وصل یمش بتوررر نظم دهقان ازل کاج کاین تخم نکشتی نثر ازل دهقانی کاشکی بو تخمی اکمیدی
مراد کرچه فرقت موبد اولمز و اهل معصیتده قالمز کرو وصلت میسر و توبه و انابت مقرر اولور اما کاشکی مشیت
ازلیه اول اخذلانه اولمیوب عصیان و ضلالت و هجران و معصیت ابتداءدخی اولمیوب ساعت طاعت اول و
آخر مستمر اولیدی دیمکدر بیت کیرم ز سر جرم و کنه می کذرد زان شرم که دیدم که چه کردم چه کنم نظم کلکت که مرزاد
زبان شکر بنش نثر سنوک قلمک که انوک شکر کبی دلی دوکلماسون نظم مهر از تو ندیدار نه جوابی بنوشتی سندن محبت

کورمدی

کورمدی یوخسه جواب یزار ایدی مراد بودر که قلم تقدیر یازمقده تقصیر اتمز اما اراده الله هر کمسنک سعادتنه متعلق
اولمز و اراده الله دخی تابع علم الله در و علم تابع معلوم در پس حق تعالی هر شخصک ازلده استعدادنی و اختیار
جزئیسنی نیه صرف ایدجکن بیلور چونکه بو وجهله معلومه علم ازلیسی متعلق در و علمنه ارادتی تابع اولوب اکا کوره
تقدیر ایدر لاجرم خیر صرف لازم کلمز شعر ما لی علی فوت فائت اسف ولا ترانی علیه التهف ما قدر الله لی فلیس له عنی
الی من سوای منصرف ارا ص بالعسر والیسر فما تدخلنی ذلة ولا صلف فالحمد لله لا شریک له ما لی قوة و همتی الشرف
قد دل علی سعادة الآخرة لیس لی فی امری تلف ولا سرف نظم معمار وجود از نزدی رنک تو بر عشق نثر وجود معماری
اوریمیدی سنک رنکی عشق اوزره نظم ذرات محبت کل آدم نسرشتی نثر محبت ذره لری آدم بالجفن یوغرمازدی مراد معمار
وجوددن صفت تکوین در و رنکدن مراد صفت اراده در و صفت اراده ایجاد عالمه تعلقه عشقه مبنی در زیرا کنت کنزا مخفیا
فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف حسبجه خلق عالمه عشق و محبت باعث اولمش در چون بنا وجود عشق اوزره در
انی خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا موجبجه تعلقات تکوین حب طینت آدمی یوغردی پس آدم تخمیری عشقله اولدی
انوکیچون آدمده وجوه مختلفه ایله عشق و محبت ظهور اتدی که فمنکم من یرید الآخرة حسبجه کمی دنیا محبتنه مبتلا و کمی
آخرته ابتلاده در اما من یرید الدنیا غایته اقل اولدوغیچون اکا تعرض اتمدی نظم زاهد مکن از نسیه حکایت چو بنقدم نثر
زاهد نسیه دن حکایت اتمه چونکه بالفعل نظم ترکیست چو حوری و سرایی چو بهشتی نثر محبوب وار در حوری کبی و برسرای وار در
جنت کبی مراد بودر که زاهد خشک اولان یاسلوکدن معرض اولان آخرتده مشاهده حق و جنت اولور دیو حکایت
ایدر انی اول حکایت دن نهی ایدب دیر که بزه بالفعل خیال حق استیتی و عدن خالی حجره خلوت وار در بالفعل حور و
جنت غزل در دل از شوق تو شوریست که نتوان کفت با خیال تو حضوریست که نتوان کفتن با وجود سر کویت هوس حور و قصور
مر کرامست قصوریست که نتوان کفتن عشق عاریست در ین شهر تکس ناموس آه ازین قصه که دوریست که نتوان کفتن
شادم از دولت وصل تو ولیکن چکنم در دل از هجر نفوریست که نتوان کفتن میرسد تیر ملامت ز چپ و راست ولیک قائم
خسته صبوریست که نتوان کفتن نظم مفروش بباغ ارم و جنت شداد نثر ارم باغنه جنت شدادی صاتمه نظم یک شیشه می و نوش

لبی ولب کشتی نثر بر شیشه شرابی بر بال طوطاغی مراد بر عشق الهی ایله مالی اولان قلب و بر کلام لذیذی اولان مصاحب
و برزرع آخرت کناری که میسر اولانی ارم باغنه شدّآد جنتنه صاتمه یعنی اہل دنیا سراینه رغبت اتمه دمکدر شعر بهون
الامر تعش فی راحة فلّما هونت الا سیهون لیس امر المرء سهول حزون تطلب الرّاحة فی دار الف خاب من یطّلب
شیئاً لایکون نثر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم آمرزش نقدست کسی را که در اینجا نثر بالفعل مغفرت در بر کمسه یه که نقد
یعنی دنیاده نظم یار ریست چو حوری و سرای چو بهشتی نثر بر یار اولا حوری کبی و بر سرای اولا جنت کبی مراد بودر که اول که
توبه ایده التّائب من الذّنب کمن لا ذنب له موجنیجه بالفعل مغفرت بولور وانس و خیال حق یا حور صفت بر شیخ طریقت
وجنت کبی بی غم وحجرهٔ خلوت اولا جق اکا بالفعل حاصل اولور نظم جهل من و علم تو فلک را چه تفاوت نثر بنم جهلم و سنک
علمک فلکه نه تفاوتی وار نظم آنجا که بصر نیست چه خوبی و چه زشتی نثر اول یرده که بصر یوقدر خوبلق نه در چرکنلک ندر
مراد بودر که فلک که بصری یوقدر اکا علم و جهل یکسان در بو کا قیاس ایله مرکیمکه انوک بصری و بصیرتی اولمیه علم و جهل
فرق اتمز قطعه عالمی در میانهٔ جهّال مثلی گفته اند صدّیقان شاهدی در میان کورانست مصحفی در سرای زندیقان
نظم تنها نه منم کعبهٔ دل بتکده کرده نثر یالکوز بن دکولم کوکل کعبه سن بتخانه اتمش نظم در هر قدمی صومعهٔ هست و کنشتی
نثر هر برادمه بر صومعه وار در و بر کلیسا وار در مراد بودر که جعلت الارض لی مساجد مقتضاسنجه دخی ما هذه التّماثیل
التی انتم لها عاکفون حسنجه عابده هر یرده موضع عبادت در و حب ماسوی ایدنه هر یر موضع طاعت ماسوی الله در
بیت در صومعه و دیر رخت قبلهٔ دلهاست چون رو بودار نه چه مسجد چه کنشت نظم در مصطبهٔ عشق تنعم نتوان کرد
نثر عشق مسافرخانه سنده تنعم اتمک اولمز نظم چون بالش زر نیست بسازیم بخشتی نثر چون التون یصدق یوقدر دوزلم
بر کرپیچ ایله اکتفا اتمک کرک مراد حجرهٔ خانقاه اختیار ایدنه التون یصدق یرینه کرپیچ یتر اول مقام تنعم یری دکل عبادت
یری در بیت اگر با تیغ خونریزم کشد جان ابد یابم که جان دادن به تیغ دوست باشد روح پروردن نثر بعض نسخه ده
مصراع اوّل بو واقع اولمش نظم بر خاک در خواجه که ایوان جلالست نثر افندینک قپوسی طپراغی که عظمت و جلال
ایوانی در مراد عبادت خانه ایوان عظمت در انده تنعم صوری اولمز دیمکدر نظم تا کی غم دنیای دنی ای دل دانا نثر

تانچیه

٨١ تانچیه دک دنیای دنی غمی ای عالم قلب نظم حیف است ز خوبی که شود عاشق زشتی نثر حیف در بر خوب دن که عاشق اوله
بر چرکنه مراد بودر که قلب که عالم اولا خوب در دنیا که دنی قبیح در لاجرم اکا حیف در که بو که عاشق و مایل اولا بیت
همیشه یار تو گشته ست ادانی دریغا قدر حسن خود ندانی نظم آلوده کی خرقه خرابی جهانست نثر خرقه نک ملوث لکی
جهان خرابلغی در نظم کو راه رو اہل دلی پاک سرشتی نثر قنی بر سالک و اہل دل پاک سرشت مراد بودر که خرقه بو تنِ اولوب
خرقهٔ حب دنیا ایله ملوث قلمق یا خرقهٔ وجودی حب ماسوی ایله الوده قلمق جهان وجود خراب اولمق در قنی بر مرشد
صاحب طریق و پاک سیرت که بو حالدن تطهیر ایده شعر ان کنت علی ما سرت القوم تسیر لا تنظر ملک الکون فالکون یسیر
وابجر عرض الدنیا و عش منفرداً بالفقر علی الاکوان ان کنت فقیر نظم از دست چرا هشت سر زلف تو حافظ نثر الدن نیچون قودی
حافظ زلفکی اوجن نظم تقدیر چنین بود چه کردی که نهشتی نثر تقدیر بویله ایمش نیلسون قومیوب مراد حافظک غیب هویت
طلبن ترک اتدکی بودر که ارادة الله و تقدیر الهی اکا متعلق اولمش در که اکا کمسه مطلع اولمیه بیت کی بود دل طلبد
وصل تو ای شاه عظیم مرد عاقل نکند چون طلب امر محال نثر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم ترسابچهٔ دوش همی گفت
که حافظ نثر بر ترسا اوغلنی دون کیجه دیدی که حافظ نظم حیفست که مردم کند آهنگ کنشتی نثر مردم حیف در که کلیسا
قصدن ایده مراد بودر که بر سالک مبتدی دیدی حافظ حیف در که مردم کلیسای دنیایه و حب ماسوا یه میل ایده
بیت حیف باشد که عمر انسانی چون بهایم رود بنادانی وله ایضاً ای که مهجوری عشاق روا میداری نثر
ای کمسا که عاشقلرک متروک لکن روا دوترسن نظم عاشقانرا ز بر خویش جدا میداری نثر عاشقلری کندو قاتکدن
روا طوترسن ایراق اولمغی مراد مخاطبدن شیخ در که قچن مریدلرده ذلات و ترک طاعات تقصیر عبادات و میل شهوات
اولسه شیخ انلردن عزلت و کنج خلوت اختیار اتمک ایدب طریقت در چون شیخ بویله ایده مرید صادق و طالب
عاشق عرض نیاز اتمک ادب ارادت در لاجرم خواجه حافظ بو آدابی اختیار اتمش در بیت در بر و بم بستی و من در امید
فتح باب مردمی با آه و گریه حلقهٔ در می زنم نظم تشنهٔ بادیه را هم بزلالی دریاب نثر بیابان و بریه صوسزلرن بر
زلال ایله طوتیه نظم بامیدی که درین ره بخدا میداری نثر برامید له که بو یولده خدایه طوترسن مراد بودر که شیخ دیر بریهٔ

طریقده عطشان اولنلری زلال حکمتله تذکر قل اول امیده که سنک دخی حاجاتک حضورحقده روا اولا **بیت**
کار درویش مستمند برآر که ترانیز کارها باشد **نظم** دل ربودی و بحل کردمت ای جان لیکن **نثر** کوکلی قاپدک حلال اتدم
سکا ای جان اما **نظم** به ازین دار نکاهش که مرامی داری **نثر** بوندن یک صقلا کوکلی که بنی طوتریعنی صقلرسن مراد
کروشیخه خطابدرکه دیر قلبمی ماسوایه میلدن محکم حفظ قل واحتمال درکه نفسک روحه خطابی اولا **بیت** وصیت
می کند خسرو که یاران دل نکه دارید بدلداری دهید دل راکه او دل رانکهدارد **نظم** ساغر ماکه حریفان دکر می نوشند
نثر بزم قدحمزکه غیری مصاحبلر ایچرلر **نظم** ما تحمل نکنیم ار تو روامی داری **نثر** بز تحمل اتمزز اکرسن روا طوترسک
مراد بودرکه بزه اولاجق فیضی غیرلر الورلرکه انلر مستفیض اولورلر بوحالی سن جایز کوررسک بز تحمل اتمزز بزم
حقمز بزه عنایت قل دیمکدر **غزل** تو خود بکوش نیاری حدیث رازی‌ها که در تو کار نکردست دردکاری‌ها شنود‌ها
که کشودی زبان بدشنام عزیز من چه کشاید ترا زخواری‌ها هزار بار بجان بار محنت بردیم بهیچ بر نکرفتی
تو بردباری‌ها کرای نسیم شبی بکذری بران سر زلف بکوش او برسان ذکر بی قراری‌ها اکرچه از دو جهان
کرده‌ایم قطع امید بلطف و رحمت اوهست امیدواری‌ها سزد که زیل کرم ار کناه ما پوشند بروز عرض
چو بینند شرمساری‌ها کمال در سک کویش علو همت بین که عار آیدش از همدمی و یاری‌ها **نظم** ای مکس حضرت
سیمرغ نه جولان که تست **نثر** ای سکک سیمرغ حضرتی سنک جولان کاهک دکلدر **نظم** عرض خود می بری و زحمت ما
میداری **نثر** کند و عرضک کیدررو بزه زحمت طوترسن مراد بوندن نفسک روحه خطابیدرکه دیرسن مکس کبی حقیرسن
وحضرت الهی سیمرغ کبی عظیم دریس اول حضرت سنک محل جولانک و موضع سیرانک اولمز لاجرم سن اکا طالب سن
واصل اولیوب کند و عرضکی ضایع ایدب بزه زحمت ویررسن **قطعه** کرنمی نفس کند بحث و نزاعی در حق که بکوید
تو کجایی و خداوند کجا من بکویم که خداوند کریم است و رحیم بکند لایق وصفش همه وقت بما تو جدل میکنی
اما چه کنی کر نکنی کفت حق در حق تو اکثر شیئ جدلا کار هر کس بصلاحی و فلاحی موقوف نظر عاشق دل خسته
برعین عطا **نظم** تو بتقصیر خود افتادی ازین در محروم **نثر** سن کند و تقصیرک سببیله دوشدک بو قبودن محروم

سن

نظم از که می نالی و فریاد چرا می داری **نثر** کیمدن اینکلرسن و فریادی کیمدن طوترسن مراد کیرونفسک روحه خطابیدرکه در
که دیرسن تقصیر عبادت اتدوکک ایچون باب شیخدن بلکه باب حقدن محروم اولدک سنک شکایتک کیمدندر و فریادی
نیچون ایدرسن **بیت** از حق رسید انچه رسید از هوا مبین آری بمردم انچه رسد از هوا رسد **نظم** حافظ از پادشهان پایه
بخدمت طلبند **نثر** ای حافظ پادشاهلردن مرتبه خدمت ایله استرلر **نظم** کار ناکرده چه امید عطامی داری **نثر** ایش
اتمدن نه عطا امیدن طوترسن مراد بودرکه منصب دنیا خدمت و ملازمت سز ویرلمز فیض الهی طاعتسز قچن اولسه
کرک در **بیت** هرکه در درکاه شاه آید بدولت میرسد رو بمسجد کر نخواهی منصب غیر از انز **نثر** بعض نسخه ده مخلص بیتی
بو واقع اولمش **نظم** حافظا عادت خوبان همه جورست و جفا **نثر** ای حافظ خوبلرک عادتی دکلی جور و جفادر
نظم پس چرا این همه ناله ز جفا میداری **نثر** نیچون بو دکلی ناله و جفادن فریاد دوترسن مراد خوبلرک عادتی
جفادر لاجرم محبوب حقیقی دخی جفا اتسه روادر امدی سن جفادن ناله اتمک بی وجه در **بیت** قیمت عشق نداند
قدم صدق نداد سست عهدی که تحمل نکند بار جفا **وله ایضا** ای که دایم بخویش مغروری **نثر** ای کمسه که دایم کندوکه
مغرورسن **نظم** کر ترا عشق نیست معذوری **نثر** اکر سکا عشق یوغسه معذورسن مراد بودرکه شول که اهل نفس اولوب
کندو وجودنه مغرور و انانیت ایله مسرور اولا اول اهل عشق دکلدر لاجرم طالب عشق نفس و نفسانیتدن کچوب
فنا اختیار اتمک کرک **قطعه** یعنی درویش اکر خواهی کمال نیستیست هرکرا هستی خود باقیست او درویش نیست
تا تو ناکامی نه بینی کی توانی یافت کام زانکه مرهم در حقیقت جز برای نیش نیست **نظم** کرد دیوانکان عشق مکرد **نثر**
لفظ کرد کسر کاف عجمی له فراک معناسنه در و لفظ مکرد کردیدن لفظندن نهیدر یعنی عشق دیوانه لری اطرافنی طولنمه
نظم که بعقل عقیله مشهوری **نثر** عقیله شریف عزیز معناسنه در یعنی عشق شریفله مشهورسن مراد بودرکه عقل معاش
کاملی اولان و انونکیله شهرت بولان عشق الهی دیوانه لری اطرافن طولنمامق کرک عقل ایله عشق بر یرده جمع اولمز
غزل ای یار ناکزیر که دل در هوای تست غوغای عارفان و تمنای عاشقان حرص بهشت نیست که شوق
لقای تست تنها نه من بقید تو در مانده‌ام اسیر کز هر طرف شکسته دلی مبتلای تست قومی هوای نعمت دنیا

[illegible]

میمی زنند قومی هوای عشقی و مارا سوای تست قوت روان شیفتکان التفات تو آرام جان سوختگانی
مرحبای تست کرما مقصریم تو بسیار رحمتی عذری که میرود بامید وفای تست سعدی ثنای تو نتواند
بشرح گفت خاموشی از ثنای تو حد ثنای توست نظم مستی عشق نیست در سر تو نثر عشق مسلکی هیچ قدر سنک
باشکده نظم رو که مست شراب انگوری نثر یوری که اوزم شرابی اسرکی سن مراد بودر که مست شراب حرام اولان
مست شراب حلال اولمز رباعی این بزم چه بزم است که ار باب کمال نوشند می محبت از جام جمال بین در کف ساقی
تو رحیق باقی تا مست رحیق حق شوی جل جلال نظم روی زر دست و آه درد آلود نثر صارو یوز و درد آمیخته آه
نظم عاشقانرا دوای رنجوری نثر عاشقلره مریض دواسی مراد بودر که عاشقلر دنک دواسی صارو یوز و درد آلود آه
نبود باغ خلد را رونق جنت باغنه رونق اولمز نظم بی می راوق ولب حوری نثر صافی شرابسز و حوری طوطاغی غنجه سز
مراد عشق و ذوق اولمایجق جنته رونق اولمز و اندن حظ اولنمز دیمک در بیت گل و مل با ید مرا باغ بهشت
چکنم بوستان دیرینه نظم مهر آن ماه بایدت ورزید نثر اول ماهک محبتنه دور شمک کرک نظم گرچه چون آفتاب
مشهوری نثر اگرچه کون کبی مشهور ایسک دخی مراد حب الهی اختیار اتمک کرک هر نه قدر مشهور ایسک دخی هوا ولی در
دیمک در بیت محبت مقام الهی اولدر محبت به از پادشاهی بود نظم بگذر از نام و ننگ خود حافظ نثر
بگو کند و عار کدن ای حافظ نظم ساغر می طلب که مخموری نثر شراب قدح استه که مخمور سن مراد بودر که نام و ناموس
سلوک طریقته و کثرت عبادته مانع در لاجرم صفای قلب و تحمل عشق اولان قلب صافی استمک کرک که خمار دن
یعنی کسل عبادتدن خلاص اولنوب نشاط طاعت حاصل اوله نظم خمار غفلت دنیا ترا گران کردست
بگیر جام الهی که پر نشاط شوی وله ایضا ای که در کوی خرابات مقامی داری نثر ای کمسه که خرابات محله سنده
بر مقام طوترسن نظم جم وقت خودی ار دست بجامی داری نثر کنه و وقتنک جمی سن اگر الکده بر قدح طوترسک
مراد بودر که اول کمسه که خانقاه محله سنده یعنی اهل سلوک سمتنده بر مقامی وار در پادشاه زماندر اگر الننده
قلب صافی وار سه بیت ای که امروز دگر عزم مقامی داری چون در انجا برسی قلب بجامی داری نظم ای که

با

باز لف و رخ یار گذاری شب و روز نثر ای کمسه که یارک زلف و رخی ایله کچوررسن کیجه و کوندزی نظم فرصتت
باد که خوش صبحی و شامی داری نثر فرصتک اولسون که خوش صباحک و اخشامک وار در مراد بودر که شول کمسه که
غیب هویت و تجلی ذاتله کچه کیجه و کوندزی انوک فرصتی اولسون که خوش صباحی و اخشامی وار در بیت
گر سحر که رخ او بینی شبانگه زلفش نثر خوش بزی زانکه عجب صبحی و شامی داری نظم وی که در وصل دلارام گزیدی خلوت نثر
ای کمسه که دلارام وصلی ایله اختیار اتدک خلوتی نظم بغنیمت شمر این لحظه که کامی داری نثر غنیمت صای بو لحظه که بر مرادک
وار در مراد بودر که شول کمسه که خلوت اکا وصول حقه آوله اول لحظه غنیمت صیماق گرک که مرادی حاصل در بیت گر بیکدم کام
زتعسی گذری یابی کام نوش کن جام مرادت که تو کامی داری نثر کاف عجمی ایله آدم و طاق معناسنه کلور کاف عربی ایله مراد
معناسنه اولور نظم ای صبا سوختگان بر سر ره منتظرند نثر ای صبا یا نمشلار یول باشی اوزره منتظرلر در نظم گر از آن
یار سفر کرده پیامی داری نثر که اول سفر اتمش یاردن بر خبرک وار ایسه مراد بودر که ای فیضان سحری سلوک طریقنده
عشاق محترقین منتظرلر در اگر اول یاردن دور اولان حضرتدن خبرک وار ایسه ایرسدر بیت میرود باد صبا تا بسر
کوی حبیب بنویس ار بجنابش تو پیامی داری نظم گر بهنگام وفا گرچه ثباتت نبود نثر اگر وفا وقتنده سنک اگرچه
ثباتک یوقدر نظم میکنم شکر که بر جور دوامی داری نثر شکر ایدرم که جور او زره بر دوامک وار در مراد بودر که تجلی جمال
و انکشاف حال اگرچه ثابت و برقرار دکل در اما شکر مزا کادر که تغمز و عصیاندن زجر بر دوام در بیت دایما درد دلها
چو جفای تو دواست ای طبیب دل و جان نیک دوامی داری نثر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم
گر بعری صنمی رسم جفایی بنهد نثر اگر بر عمرده بر صنم بر جفا رسمن قورسه نظم توی ای جان که درین شیوه دوامی داری
نثر سن سن ای جان که بو شیوه ده بر دوامک وار در مراد سایر محابیب عمرده بر جفا رسمن قورلر اما سنک تغمزه
جفا رسمن و انی عصیاندن منع ک علی الدوام در بیت با وجود لب جان بخش و شفا کار مسیح ای جم دوره میندار دوامی
داری نظم خال سر سبز تو خوش دانه عیبیست ولی نثر سنک تازه بنگ خوش غیب دانه سی در ولی نظم بر کنار چمنش وه که
چه دامی داری نثر انوک چمنی کناری او زره وه که نه اغک وار در مراد ظاهره نظر بودر که خال دانه غیب انوک چمنی که یوزک در

انوک کنار رنده زلفک دام در وحقیقته نظر مراد بودر که ستر الهی دائرهٔ غیب در انک فضاسی کن رنده غیب هویت عجب
کرفتار اولمق محلدر که اندن خلاصه مجال یوقدر بیت حب خال تو دو از لف کره کیر تو دا مرغ دل چون کند این کونه تو دامی
داری نظم بوی جان از لب جان بخش قدح می شنوم نثر جان قخوسن قدحک جان بعثلایجی لبندن طویرم نظم
بشنو ای حافظ اکر زان که مشامی داری نثر طوی ای خواجه اکر بر مشامک وارسه مراد روح حقیقی رائحه سن تحمل عشق اولان
وحیاة ابدی هبه ایدجی قلبدن طویدم ای مرد بزرکوار سن دخی طوی اکر قوت مشامک وارسه دیکدر بیت بوی
پیراهن یوسف شنو از باد صبا کر تو در حزن چو یعقوب مشامی داری نظم نامی ار می طلبد از تو غریبی چه شود نثر اکر بر آد
استرسه بر غریب سندن نولا نظم توی امروز درین شهر که نامی داری نثر سنسن بو کون بو شهر ده که بر آدک وار در
مراد مخاطبدن نفس در و غریب دن روح در لاجرم عقل اکا دیر سندن اکر روح غریب نامدارلق استرسه نولا له شهر سندن
شهر یارنامدار سن نظم بس دعای سحری حارث جان خواهد بود نثر نجه سحر دعاسی کاجان حافظی اوله کرک در نظم تو که چون
حافظ شب خیز غلامی داری نثر سن که کیجه قالقجی حافظ کبی بر قولک وار در مراد بودر که عقل نفسنه دیر سحرلرده اولان دعایی واقف
سنک جانک حافظی اولور که قیام لیل ایدر حافظ سنک قولکدر بیت کر بمیرم نخورم غم تو اپا شاه جهان زان که چون من چو تو
بسیار غلامی داری وله ایضا ای که بر ماه از خط مشکین نقاب انداختی نثر ای کمسه که آیی اوزره خط مشکین دن نقاب اتدک
نظم لطف کردی سایه بر آفتاب انداختی نثر لطف ایلدک بر کولکه ایی کنش اوزره اتدک مراد متکلمدن عقلدر و مخاطبدن حضرت
حقدر و مادن قلبدر که آفتاب حقیقی دن نور استفاده ایدر وخط مشکین دن علم لدنی در که علم غیب سایه سی در و آفتابدن
مراد روح انسانی در که ونفخت فیه من روحی حسنجه نفس رحمانی واول حضرتدن بر لمعه در لاجرم عقل حضرت حقه خطاب ایدب دیر
ای رب کریم که قلبه علم لدنی نقابن القا اتدک لطف ایدب روحی علم غیب دن بهرمند اتدک نظم تا چه خواهد کرد با مارنک
روی عارضت نثر تا نیلسه کرک بزه سنک عارضک آب و رنکی یعنی لطافت حسن نظم حالیا نیز نک نقش خود بر آب انداختی نثر حالیا کندو
نقشک رنکنی ورسمنی صویه اتدک مراد بودر که انی رائیت ربی لیلة المعراج علی صورت شاب امرد موجبنجه ما لطفدن خلق
اولنان اهل حسنی کندو نقشک رسم و نمود ایدب بزی اول حسن وجماله فریفته قلدک پس کندک عرض حسن تجلی جمال ایدیجک

انوک

انوک لطافتی بزی بخبر ایدر اولا نظم کوی خوبی بردی از خوبان عالم شاد باش نثر خوبلق طوپن الدک عالم خوبلرندن
شاد اول نظم جام کیخسرو طلب کافراسیاب انداختی نثر کیخسرو قدحن استه کافراسیابی اتدک یعنی دوشوردک مراد تجلی جمال
اولوب عالمک جمله خوبلری مغلوب وقلوب طلا بدن مسلوب اولدی لاجرم نفس که افراسیاب کبی قتال ایدی مقتول اولدی
روح که سلطان قوای بدنیه در اندن جام عشق طلب اولنامق محل اولدی که قلب عشقله دولدی دیکدر نظم کنج عشق خود
نهادی در دل ویران ما نثر کندو عشقک خزینه سن قودک بزم ویران کوکلمزده نظم سایه رحمت برین کنج خراب انداختی
نثر رحمت سایه سن بو خراب کوشه اوزره اتدکسن مراد بودر که عشق ومحبت که سایه رحمت در چونکه انی قلب خرابده قودک
کوشهٔ ویرانه یه سایه رحمت صالدک خلاصه مراد قلبده محبت وامارت رحمت در دیکدر بیت اکر در کنج دل جانان
نهفد کنج غمش پنهان ازان شادی بکن ای جان که از میلش نشان است این نظم هر کسی با شمع رخسارت بوجهی عشق
باخت نثر هر بر کمسه سنک رخسارک شمعنه بر وجهله عشق اوینادی نظم زان میان پروانه را در اضطراب انداختی
اول ارادن پروانه اضطرابه اتدک مراد بودر که هر کمسه ده که بر نسنه یه عشق وار در اول جمال حقه بر وجهیله
و بالواسطه عشق در اما پروانه که مراد اندن سالک عاشق در اضطرابده و بذل روحده اولان اولدر که حضرت حق
انی بو یوله قلمشدر طالب دخی پروانه مثال کرک در که عشق اوده یانه حیات ابدیه بولا بیت یانمغی پروانه دن اوکرن
که یانردایا جانن اودلاره اتربلمزمی سن فریادی یوق قطعه از مسجد ومیخانه وز کعبه وبتخانه مقصود خدا
عشقست باقی همه افسانه هر کس صفتی دارد از عشق خدا لیکن فرزانه ز ایشان کم باقی همه دیوانه نظم
طاعت من کرچه از مستی خرابم رد مکن نثر بنم طاعتم اکرچه مستلکدن خرابم رد اتمه نظم کان درین شغلم بامید ثواب انداختی
که بو شغله بنی ثواب امیدیله اتدک مراد بودر که اکرچه طاعتم کیفیت حالتوم اتمکن مقبوله لایق دکل در چون جناب
عز حضرت توفیقی رفیق ایدب بنی عبادته مشغول قلدی وکوکلمه امید ثوابی صالدی لاجرم محروم قالمق حرم کرمه لایق
دکلدر بیت چون بکار خود کرفتی تو مرا اجر خود میدارم از لطف امید نظم پرده از رخ بر فکندی یکنظر در جلوه گاه نثر
پردهٔ یوزدن براقدک بر نظر جلوه یرنده نظم وز حیا حور و پری را در حجاب انداختی نثر حیادن حوری وپری حجابه اتدک

مراد بودر که فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا وخر موسی صعقا جبنجه تجلی جمال الهی حور وجن متحیر ومغلوب ومستتر و
منکوب اولور آدمی ندر که بیخود ومسلوب اولمیه بیت دی چاشتگاه زچهره فکنده ی نقاب را شرمنده ساختی همه روز
آفتاب را نظم خواب بیداران ببستی وانکهی بازلف وخال نثر اوباناقلری اویخوسن بعلدک و اندن صکره نظم تهمتی
بر شب روان خیل خواب انداختی نثر بر تهمت اویخوسی بولکی شب رولرینه اتدک مراد اوبا ناقلردن غفلتده اولمیانلردر
وزلفدن غیب هویت وخالدن ستر خفی ملاحظه سی ایله اویخولرن بغلیوب اندن صکره اویخوکندوسی کلمز دیو
الاینه تهمت اسناد اتدک خلاصه مراد بودر که غافل اولمینلرک کوزلرینه غیب هویت وستر خفی فکری ایله اویخوکتورمیوب
خاطرینه اویخوکندوسی کلمز فکرن کتوردک بیت از خدار حمتیست پنهانی دل بیدار دیده ٔ بی خواب نظم از فریب
نرکس مخمور ولعل می پرست نثر نرکس مخمور ولعل می پرست خدعه سندن نظم حافظ خلوت نشین را در شراب انداختی نثر
حافظ خلوت نشینی شرابه اتدک نثر مرادنرکسدن کوز یعنی صفت بصردر ومخمور اولدوغی مستور اولدوغیدر وانوک فریبی یعنی
الدامسی استدراجی وامهالیدر یعنی معصیتی کوروب کورمزلنوب تز جک عقوبت اتمدوکیدر ولعلدن مراد کلام الهی در
ومی پرست اولدوغی یعنی شراب سودوکی کندویه عشقی ودوذکری سودوکیدر نتکم بیورمشدر فاذکرونی اذکرکم وحدیث
قدسی وارد اولمشدر که من ذکرنی فی نفسه ذکرته فی نفسی ومن ذکرنی فی ملاء ذکرته فی ملاء اعلی من ملائه یعنی کلامک قربتی
ذاکری ذکر اتمدوکن اکا استماع اتمدوکیدر لاجرم حافظ خلوت نشین صفت بصروکلامک استدراجنی وامهالنی واختصاصنی
بلدک انی خلوتده معصیته جرات اتدرمیوب عشق الهی یه وذکر حقه مشغول قلمشدر نظم وز برای صید دل در کردنم زنجیر زلف
نثر کوکل صیدی ایچون بویمه زلف زنجیرنی نظم چون کمند خسرو مالک رقاب انداختی نثر سلطان مالک الرقاب کمندی کبی
اتدک مراد کمند شاه کبی غیب هویتی بوبویمه اتدک بنی صید اتمک ایچون دیمکدر بیت بند له زنجیر زلفن طقدی اول مه بوینمه
صالیورمز کرچکینسم شیر کبی مرکا نظم نصرة الدین شاه یحیی آن که خصم ملک را نثر دینک نصرتی شاه یحیی که ملک خصمنی نظم
از لب شمشیر چون آتش در آب انداختی نثر اودکبی قلیجک طوطاغندن صویه اتدی مراد ظاهره نظر ناصر دین اولان سلطان یحیی
مدحیدر که ملکه خصم اولانی تیغ آبدار ایله ناره بلا که اتر ومعنی یه نظر مراد شول ناصر دین اولان مرشددر که یحیی پیغمبر کبی سید او حصور[?]

حینجه

حینجه خواجه در که ملک وجود خصمنی کلام مؤثر اوجندن آتش موش آبه اتر قطعه دیده در خواب صالحی که کسی منبر تیغ را
بمسجد او رفت تعبیر این مکران کس وا غطی بود خلق راجوکو نظم از سر تعظیم بر خاک جناب انداختی نثر تعظیم اوجندن
جناب عزت طپراغنه اتدک مراد ظاهره نظر سلطان ظاهر عظمتنی ذکر وانی عظمت وتکبر ایله توصیف در معنیه نظر طریقت سلطانک
میبتن وصف ایدب انوک حقنده تاجک قدری بو قدر اول تاج آفتاب دخی اولسه انی جناب حضرت الهیه یه اتوب
اول حضرته نسبت انی پست عدایدر دیمکدر نظم باده نوش از جام عالم بر اورنک جم نثر شراب ایچ عالم قدحندن
زیرا جم تختی اوزره نظم شاهد مقصود را از رخ نقاب انداختی نثر مقصود محبوبنک یوزندن نقاب اتدک یعنی
اچدک مراد ظاهره نظر پادشاهنه عشرت قل که جم تختی اوزره متمکن اولوب مقصود محبوبنک یوزندن نقابی رفع
اتدک دیمکدر معنیه نظر سلطان طریقت اولانه عیش روحانی قل که سلطنت معنویه تختنده ثابت اولوب مقصود
اولان محبوب حقیقی وجهندن نقابی کشف اتدک یعنی سکا انکشاف کلی وتجلی تام حاصل اولمشدر لاجرم سکا عشرت
یراشور دیمکدر بیت عیش خوش باشد کسی راکو بود با یار خویش وای آنکس راکه شد حیران اندر کار خویش نظم زینهار
از آب آن شمشیر که شیر انرا از آن نثر امان سنک قلیجک صوبندن که ارسلانلری اندن نظم تشنه لب کردی وکردان را در آب
انداختی نثر صوسز قلدک وقویلری صویه اتدک مراد ظاهره نظر پادشاه ظاهری قوة قاهره وقدرة کامله ایله مدحدر ومعنیه
نظر سلطان معنی اولان صاحب قدرة تصرفی وصفیدر که دیر لسانک شمشیر کبی مؤثر وآب کبی لطیفدر که شیر طریقت اولان
لری متعطش وعلم قوی صاحبی اولنلری ماء غضبه اتوب عرق ومستغرق ایدرسن وله ایضا ای دررخ تو پیدا
انوار پادشاهی نثر ای که سنک یوزکده ظاهردر پادشاهلق انواری نظم در فکرت تو پنهان صد حکمت الهی نثر
سنک فکرکده کزلودر یوز حکمت الهی مراد مخاطبدن ظاهره نظر پادشاهیدر معنیه نظر معنی پادشاهیدر که اکا دیر سنک
وجهکدن انوار سلطنت معنویه ظاهر در فکرکده چوق حکمت الهیه مخفیدر بیت سرو ایستاده به که تو رفتار میکنی طوطی
خموش به که تو گفتار میکنی نظم کلک تو بارک الله بر ملک ودین کشاده نثر سنک قلمک بارک الله دین ملکی اوزره اچمش نظم
صد چشمه آب حیوان از قطره ٔ سیاهی نثر یوز آب حیاة چشمه سن بر مرکب قطره سندن مراد کرو اول پادشاهه خطابدر که

دیرسنک فلک تحریری ایله دبن ملکنه برقطره مرکبدن چوق اب حیاة روحانی چشمه لری آچلوب جاری اولور **شعر** العلم
زین فکن للعلم مکتسبًا وکن له طالب ما عشت مقتبضًا وارکن الیه وثق به واغن به وکن حکیما رصین العلم محترسًا
وکن فتی ناسکا محض التقی وریا للدین مغتنما للعلم مفترسًا لا تأسا من فا ما کنت منها فی العلم یوما و اماکنت منغمسًا
واعلم هدیت بان العلم خیرصفی اضحی لطالبه من فضله سلسًا **نظم** برامرمن نتابد انوار اسم اعظم **نثر** امرمن افرزه تابانمز
اسم اعظم نورلری **نظم** ملک آن تست خاتم فرمای مرچه خواهی **نثر** ملک سنک درو یوزک بیورمرنه دلرسک مراد کرواکا
خطاب درکه دیرسن سلیمان زمانسن ملک ودین وارشاد و خاتم اصلاح وسدادسنک درپس مظهر اسم اعظم سنسن زیرا
دیو صفت اولنلر دکلدر امرمنه انوار اسم اعظم اشراق آنمز **بیت** بدانم نام حق من اسم اعظم کرانکارم کنی الله
اعلم **نظم** درحشمت سلیمان مرکس که شک نماید **نثر** سلیمانک اولو لغنه مرکمسه که شک کوستره **نظم** برعقل ودانش او خندند
مرغ وماهی **نثر** انوک عقلنه وعلمنه کولرلر قوش وبالق مراد بودرکه کیمکه سلیمان معنوی اولان عزیزه دینک عظمتنده
شک ایدرسه انوک عقلنه وعلمنه هواده مرغ و دریاده ماهی کولر یعنی حیوانات دخی استهزا اتسه لایق در **بیت**
چون حال کدایان بجهان سلطنتی هست مجموع تر از ملک رضا مملکتی هست **نظم** بازارچه کاه کاهی برسرنهد
کلاهی **نثر** طوغان اکرچه کاه کاه باشی اوزره کلاه قور **نظم** مرغان قاف دانند آیین پادشاهی **نثر** قاف قوشلری
بیلورلر پادشاه لق رسمنی مراد بودرکه ظاهر حاکمی باشنه تاج واوسکوف قوراما حکم سلطنت و ملک عافیت
رسمنی بلمز قاف قناعت وکوشه فراغت قوشلری بیلورلر رسم وآیین سلطنتی **شعر** حدیث الاله لطابة الذمن النعم
العافیة مدی الدهر لیس تلونه ومن ذا ینل من العافیة تیغی که آسمانش از فیض خود دهد آب بی قلج که
فلک اکا کندو فیضندن صو ویره **نظم** تنها جهان بکیرد بی منت سپاهی **نثر** یالکوز جهانی طوتر سپاهی منتنسز
مراد بودرکه شول کمسه که مؤید من عند الله اوله اول مشتغل تاثیر الله غیردن اعانه محتاج دکلدر **بیت** پوشیده
کسی بینی تو فردای قیامت کامروز برهنه است وبروعایتی نیست **نظم** کلک تو خوش نویسد در شان یار واغیار
نثر سنک قلمک خوش یازر یار واغیار شاننده **نظم** تعویذ جان فزایی افسون عمر کاهی **نثر** جان ارتورمق ایکلین وعمر

اکسمک

اکسمک هیکلن وافسونن یزر **قطعه** کتابی که تالیف تو بود ان دل اهل دل رابود حرز جان چو منع هوا و هوس میکند بکاهد
عمرهای طغیانیان **نظم** ای عنصر تو مخلوق از کبریای عزت **نثر** ای کمسه سنک اصلک مخلوق در عزت کبریاسندن **نظم** وی
دولت تو ایمن از صدمت تباهی **نثر** وی سنک دولتک امین بطلان دوقنمه سندن مراد کماکان سلطان معنویه خطاب
ایدب دیر و لله العزة ولرسوله وللمؤمنین حسنجه سنک جبلت وفطرتک کبریای عزتدن خلق اولنمش در دولتوک
دولت ابدیه درکه اکا زوال اولمز **بیت** هرکز ان جسم نمیرد که تو جانش باشی سنک تخت است اکرجان وجهانش باشی
نظم کر پرتوی زتیغت برکان معدن افتد **نثر** اکر برضیا سنک قلجکدن کان معدنه دوشه **نظم** یاقوت سرخ روزا نخشند
رنک کاهی **نثر** قزل یوزلو یاقوته ویررلر جهان زنکنی مراد بودرکه سنک قهرکدن برضیا معدنه دوشسه قزل یوزلو یاقوت
انوک هیبتندن صمان کبی صاری یوزلو اولور **بیت** زان بترسند چو راند زبر کاه آب کردد لعل اندر زیر کان
نظم عمریست پادشاها کزمی تهیست جامم **نثر** بر عمردر ای پادشاه که شرابدن خالی در قدحم **نظم** اینک زبنده
دعوی وز محتسب کواهی **نثر** اشده قولدن دعوی ومحتسبدن شهادت مراد اول پادشاه دین وطریقیه خطابدر
که دیرمدت مدیده درکه قلبم عشق الهیدن خالی در بنده بو دعوایی ایدرن اهل ظاهر اولان دخی شهادت ایدبدر
بو نجه مدت در طریق تصرفه سالک در نسنه تحصیل اتمدی تا کدر **بیت** قاسمی در ره او غافل وافسرده مباش
حاصل عمر نباشد ززیان بی سود **نظم** دانم دلت ببخشد بر عجز شب نشینان **نثر** بیلورم کو کلک عطا ایدر کیجه اویوزلک
عجزنه **نظم** کر حال من بپرسی از باد صبحگاهی **نثر** اکر بنم حالم صورر سک صباح وقتی یلندن مراد باد صبحگاهدن
توجه سحری در بنم حالم بلمک استسک عجزم بیلوب کیجه لرده یاتمیوب احیا لیل ایدب فیضدن محروم اولدوغم
اکلیوب بکا رحم وعطا ایدریدک **بیت** جانا بجز از تو کس ندارم وز لطف تو بس امیدوارم **نظم** ساقی بیار
آبی از چشمه خرابات **نثر** ساقی کتور برصو خرابات چشمه سندن **نظم** تا خرقها بشوییم از عجب خانقاهی **نثر** تا خرقه لری
یویالم خانقاهه منسوب تکبردن مراد ساقیدن اول سلطان طریقتدر که اکا دیر خانقاهدن آب فقر ومسکنت کتور
تا که اهل ظاهر عرفی اعتبارن لباس وجودن تطهیر ایده وز **بیت** ره بخرابات برد عارف پرهیزکار آب بیارد که تا

پاک شویم از غبار نظم دور زمان آدم تا وضع سلطنت بود نثر آدم زمانی دورندن تا که وضع سلطنت واردر نظم
مثل تو کس ندانست این علم را کماهی نثر سنجلین کمسه بلمبش بو علمی کماهو حقه مراد ظامر انظر ظامر پادشاهی مدحی در
وحقیقتده نظر رسول علیه السلام مدحی در بیت زمر کامل که پیش آید کمالات تو بیش آمد مثال دیگران با تو
مثال پشه و عنقا نظم جور از فلک نتابد با تو ملک صفاتی نثر فلکدن جور یلدیره مرسن ملک صفاته نظم ظلم از جهان
بر من شد تو جهان پناهی نثر ظلم جهاندن اولدی بنم قاتمه یعنی بکا سن که جهان صغنا جاغی سن مراد فلکدن ظلم ظاهر اولمز
سن ملک صفاتده اما عجب درکه بکا ظلم اولدی جهاندن سن جهان صغنا جغی سن بویله ایکن شعر ایظلمنی الزمان وانت حی
ویاکلنی الذباب وانت لیث ویروی من صیاصیک کل ظامی واعطش فی جبالک وانت غیث نظم جایی که برق
عصیان بر آدم صفی زد نثر بر یرده که عصیان شمشکی آدم صفی یه اوردی نظم ما راچه کونه زیبد دعوی بی کناهی نثر
بزه نجه یراشر بی کناهلق دعواسی مراد بودرکه طبیعت انسانیه ده میل عصیان قونلمش در لاجرم ادم صفی بو دکلو صفوتی ایله
مغفرت معصیت ایرشدی بزم حدمز دکلدر که بی کناهلق دعواسن ایده وز قطعه تو کر دعوی کنی پرهیزکاری مصدقت
دارمت والله اعلم وکر کویی که میل خاطرم نیست من این دعوی نمی دارم مسلم حدیث عشق اگر کویی گناهست
کناه اول ز حوا بود و آدم نظم حافظ چو پادشاهت که گاه می برد نام نثر ای حافظ چون پادشاهک سنک گاه گاه آدک
ذکر اید نظم رنجش ز بخت منما باز آ بعذر خواهی نثر نکندن انجنمک کوسترمه که کرو کل عذر دلک ایله مراد بودرکه حضرت حق
عصاتدن اعراض اندوکی کبی توبه لرن دخی قبال ایدر پس ای حافظ سوء حالدن ونفس بدفعالدن شکایت اتمیوب
درکاه حقه انابت قل یا ملجاء البرایا یا واهب العطایا ای خلقک صغنا جاغی وی عطا بخش ایدجی شعر غطفا
علی مقل جلت به الذواهی شفقت قل بر فقیره که حلول اتمشدر اکا معصیتلر وله ایضا ای روضه بهشت ز کویت حکایتی
نثر ای کمسه جنت قصه سی سنک محلکدن بر حکایت در نظم شرح جمال حور ز رویت روایتی نثر حور جمالنوک شرحی سنوک
یوزکدن بر روایت در مراد مخاطبدن محبوب حقیقی در که جنت بو دکلو قصه تفصیل نعمی ایله انوک قرب حضرتندن
بر حکایت در و جمال حور بو دکلو زینتی ایله انک حسن فایقندن بر روایت در قطعه شیرین لبی شکر دهنی سرو قامتی

کونه

کوته کنم سخن که بخوبی قیامتی حور و قصور و جنت فردوس و نعمتش با حسن دوست این همه باشد حکایتی نظم
انفاس عیسی از لب لعلت لطیفه نثر عیسی نفسلری سنک لب لعلکدن بر لطیفه در نظم واب خضر ز نوش دهانت
کنایتی نثر دخی خضر صویی طتلو اغزکدن بر کنایت در مراد بودرکه انفاس عیسی سنک بطون کلامکدن بر لطیفه جزئیه در
واب حیات سنک کلامکدن بر کنایت درکه انلر حیات جسمانیه فانیه سببی اولورلر و بونلر حیات جسمانیه وروحانیه باقیه یه سبب اولورلر
بیت خورشید را بروی تو نسبت نمیکنم لیکن ز اصطلاح بکویم کنایتی نظم هر پاره از دل من و از غصه قصه نثر هر پاره
بنم کوکلمدن بر غصه دن بر قصه در نظم هر سطر از خصال تو از رحمت آیتی نثر بر سطر سنک اخلاقکدن بر آیت در مراد بودرکه
قلبم هجراندن پاره پاره اولمشدر که هر پاره سی غصه دن بر قصه در و هر سطر سنک اخلاقکدن و الطافکدن رحمتدن
بر آیت در بیت رویت که آیتست برحمت با بروان زاهد چو دید خواند بجا آیتی نظم کی عطر سای مجلس روحانیان
شدی نثر قچان روحانیلر مجلسنک عطر سایی اولور ایدی نظم کل را اگر نه بوی تو کردی رعایتی نثر کلی اگر سنک قوقک رعایت
اتمیدی مراد کل سنک بو یکدن حصه دار اولمیدی و سنک قوقک اکا ایرمیدی رایحه طیبه بولمز ایدی دیمکدر بیت
سک بهتر از رقیب جیبت است عاشقان کو میکند بقدر کدار رعایتی نظم در آرزوی خاک ره یار سوختیم نثر یارک
یولی طپراغنک آرزوسنده یاندق نظم یاد آور ای صبا که نکردی حمایتی نثر آک ای صبا که بر حمایت و حفظ اتمدک مراد
طریق حقدن بر شمه طویمق آرزوسندوین بر تذکر قل ای نفحه ربانیه که حفظ و حمایت و فضل و عنایت اتمدک دیمکدر
بیت این نفس بد عمل نکند میل نیکویی یا رب تو میکنی مکر او را حمایتی نظم در آتش از خیال رخش دست میدهد
نثر اوده اکر انوک رخی خیالی ال ویررسه نظم ساقی بیا که نیست ز دوزخ شکایتی نثر ای ساقی کل که بو قدر جهنمدن
بر شکایت مراد اهل جنتک حظ اعظمی مشاهده دیدار در اکر اهل ناره اول مشاهده ال ویریدی اهل نار دخی جهنمدن
شکایت اتمزلر ایدی که الم ناری ادراک اتمزلر ایدی بیت چشم تو بی کنه کش و من زنده همچنین از غمزه تو نیست جرایم
شکایتی نظم بوی دل کباب من آفاق را گرفت نثر بنم کباب کوکلمک قوقسی آفاقی طوتدی نظم این سوز اندرون بکند هم سرایتی
نثر بو ایچ حرارتی ایدر هم بر سرایت مراد بودرکه کیمده که حرارت اولا انوک اثری غیرده دخی ظهور ایدر بیت هر کس که کشت

یار من اوراکرفت عشق   زیراکه مست جمله مرض راستی نظم ای دل بهرزه دانش عمرت زدست شد نثر ای کوکل بطلانده
علم عمرکا لدن کندی   صد مایه داشتی ونکردی کفایتی   یوز سرمایه وار ایدی بر کفایت اتمدک مراد بودر که علمکی وعمرکی
عبث یره صرف ایدب چوق سرمایه یه مالک ایدک سرمایه‌ی ضایع ایلیوب کسب و تجارت وکفایت منفعت حاصل اتمدک
نظم دانی مراد حافظ ازین درس غصه چیست نثر بیلورسن حافظک مرادی بوغصه درسندن ندر نظم از تو کرشمهٔ
وز خسرو عنایتی نثر سندن بر کوز او جیله نظر و پادشهدن عنایت مراد مخاطبدن شیخ وخسرودن حضرت حقدر
که دیر حافظک بودکلو غصه درسنی قصه اتدکندن مرادی سندن بر نظر وحضرت حقدن بر عنایت طلبی در نظم
این خرقه که من دارم در رهن شراب اولی نثر بو خرقه که بنم واردر شراب رهنی اولی در نظم وین دفتر بی معنی غرق
می ناب اولی نثر بو معنی سز دفتر صافی شرابه غرق اولی در مراد بودر که بو لباس وجودم که واردر عشق الهی یه مرهون
و مصروف اولمق اولی در و بو کتاب بی عمل واثرم عشق حقه غرق اولوب مستغرق عمل اولمق یکدر بیت ای دل جکر
عاشق پیوسته کباب اولی   وین دیدهٔ نافرمان هر لحظه پرآب اولی نظم چون عمر تبه کردم چندان که نکه کردم نثر چون عمری
باطل وضایع ایلدم اول دکلو که نظر ایلدم نظم در کنج خراباتی افتاده خراب اولی نثر خرابات بوجاغنده خراب دوشمش
اولمق اولی در مراد بودر که هر بار که نظر قلدم عمری وباطل وضایع اولمش کوردم پس خانقاه بوجاغنده عمل دنیادن
فارغ وخراب یاتمق اولی در بیت چون باطن این خرقه بود زریا عاری   با جامه وسجاده در رهن شراب ولی نظم
چون مصلحت اندیشی دورست ز درویشی نثر چون مصلحت فکر ایلمک بعید در درویش لکدن نظم هم سینه پرآتش به هم
دیده پرآب اولی نثر هم سینه طولو آتش یک هم کوز طپطولو صو اولیدر مراد بودر که فکر معاش دنیا ونسیان عیش درویش
بعید در لاجرم درویش اولان دنیایی ومعاشنی فراموش ایدب تدبیر آخرت ایلیوب درد الهی ایله مالی اولمق کرک نظم
من حال ای زاهد با خلق نخواهم کفت نثر بن کوکل حالنی زاهد خلقه دیمسم کرک در نظم این قصه اکر کویم با چنک ورباب اولی
نثر بو قصه اکر دیرسم چنک ورباب ایله اولی در مراد بودر که کوکلک حالی عشقله مالی اولمغ در بو حالی عوام الناسه واهل
وسواسه دیمزم اکر دیلو اولورسم شیخ مراقب و پیر منحنی واهل شوق اولان واعظه دیرم بیت هر کس که بود عاشق

آنت

آنت بوی لایق   پنهانی راز اواز پیر وسباب اولی نظم تا بی سرو پا باشد اوضاع فلک زینست نثر تا باش سز وایاقسز اولور
فلک اوضاعی بو الدن نظم در سر هوس ساقی در دست شراب اولی نثر باشده ساقی هواسی الده شراب اولی در مراد بودر که
اوضاع فلک بی ابتدا وانتها در وعلم بشر اکا منتهی اولوردکلدر لاجرم بو وجهدن باشده عشق ومحبت شیخ والده عمل
حب الهی اولمق اولی در بیت چون وضع فلک بی سر هم آخر او ابتر   از بحث وجدل بکذر از شیخ عتاب ولی نظم
از بهر تو دلداری دل بزنکم آری نثر سنکلین دلدار دن کوکل قالدرمزم بلی نظم کر تاب کشم باری زان زلف بتاب اولی
اکر زحمت چکرسم باری اول بو کلم لو زلفدن اولی در مراد خواجه سلمان کلامی مضمونی در بیت دل اکر بار کشد باز نکاری
باری   ور کسی یار کزیند چو تو یاری باری نثر لاجرم حرارت وزحمت وشوق وضجرت چکمک بر نکاری نظیر وزلف
کره کیرا چون چکمک کرک بیت خواهی چه قد دلجو باید بود اشکت جو   پروردن عرعرا بسیاری آب اولی نظم چون پیر شدی
حافظ از میکده بیرون آی نثر چون پیر اولدک ای حافظ میخانه دن چق نظم رندی وهوسناکی در عهد شباب ولی نثر
رندلک هوسی ایله اولمق یکتلک زماننده اولی در مراد بودر که چون پیر اولدک خانقاهدن چق ای حافظ زیرا اخلاص
عبادت وریاضت هوس وصول حضرت یکتلک زماننده اولادر که ملول شامی قدس سره جوان ره نصیحت ایدب
دیرامیش ای یکتلر شمدی طاعت وریاضت ایدب وصول حضرت تحصیل ایدک والا پیر اولیجق بنجلین یکتلکده کریمش
دیو نادم ومتأسف اولورسز بیت در کودکی عمل کن مکو که من جوانم   فردا که پیر باشی کویی که ناتوانم وله ایضا ای در کشتن ما
هیچ مدار نکی نثر ای کمسه که بزم قتلمزده هیچ مدارا ایلمزسن نظم سود وسرمایه بسوزی ومحابا نکنی نثر اصیی وسرمایه‌یی یقرسن واوجوز
بازار اتمزسن مراد متکلمدن روح انسانی وعقل معاد وبونلرک قواسی در ومخاطبدن مراد نفس در لاجرم بونلراکا دیرلر ای نفس
بزم بلاکمزده هیچ ملایمت وتوقف اتمزسن که وقد خاب من دسیها حسبجه نفع علم وعملی وسرمایهٔ عمر وزمانی ضایع ایدرسن
که قد افلح من زکیها موجبنجه دخی ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم واموالهم بان لهم الجنة حکمنجه اوجوز بازار اتمش سن
دیکدر نظم درد مندان بلا زهر هلاهل دارند نثر بلادردمندلرینک زهر قاتللری واردر نظم قصد این قوم خطا باشد وهان
تا نکنی نثر بو قومک قصدن اتمه خطا اولور زنهار اتمیه سن مراد بلا دردمندلرندن تکلیف عبادته مبتلا اولان روح وعقل معاد

بو بلرک قوالری در بونلرک زمر قائلی واردر دیمکک معناسی بودر که لحوم العلماء مسمومة کبی متضرر اولور لاجرم ای نفس بو قومه قصد ضرر
اتمه که سن متضرر اولورسن دیمکدر نظم رنج ما را که توان برد بیک گوشهٔ چشم نثر بزم مرضمز گیدرمکه ولور بر گوز گوشه سی ایله نظم
شرط انصاف نباشد که مداوا نکنی نثر انصاف شرطی اولمیه که دوا اتمیه سن مراد بودر که بزم مرضمزی ای نفس بر عین عنایت ایله
نظر اتمک ایله ازاله ممکندر انصاف دکلدر که بو دکلو سهولتله دفع اولنجق مرضه علاج اتمیه سن نظم دیده ما بامید تو چو دریاست چرا
نثر بزم گوزومز چون سنک امیدک ایله دکزدر نظم بتفرج گذری بر لب دریا نکنی نثر تفرج سببی ایله دکزک کنارنه اوغرامیاسن مراد
کرو متکلمدن روح و عقل قوالری و مخاطبدن نفسدر لاجرم انلر بو کالسان حالله دیرلر بزم گوزیز یاشی سنک فراقکدن
و خلافکدن اغلمقدن دکز اولمشدر نیچون سن سیر و تماشا و مشاهده یا ایچون بزم جانبمزه میل ایلمزسن نظم نقل مرجور که از
خلق کریمت کردند نثر مرجور نقلنی که سنک کریم خلقکدن اتدیلر نظم قول صاحب غرضانست کتو آنها نکنی نثر صاحب غرضلر
قولیدر سن انی اتمزسن مراد مخاطبدن شیخ طریقتدر که قایم مقام رسول الله علیه السلامدر پس عوام الناس نقل ایدوب
چوق ریاضت اتدرب زیاده جفا ایدر دیرلر لاجرم اکا دیرانک لعلی خلق عظیم حسبنجه سنک خلق کریمکدن بعیددر که بویله
ایده سن بو صاحب غرضلر یعنی منکر طریقت اولنلر سوزیدر سن جورلر اتمزسن بلکه اصلاح نفس ایدرسن نظم بر تو گر جلوه کند
شاهد ما ای زاهد نثر سنک اوزرکه اگر جلوه ایدرسه بزم محبوبمز ای زاهد نظم از خدا جز می و معشوق تمنا نکنی نثر اللهدن
شراب و معشوقدن غیری تمنا اتمزسن مراد مخاطبدن وکانوا من الزاهدین موجبنجه معرض طریقیدر یا زاهد خشکدر
و بزم محبوبمزدن مراد تجلی افعال یا تجلی صفات یا تجلی ذات اولسه حضرت حقدن عشق الهی و تجلی جمال استر
غیری نسنه استمز ایدک نظم حافظا سجده با بروی چو محرابش کن نثر ای حافظ انوک محراب کبی قاشی سجده قل نظم
که دعایی ز سر صدق جز انجا نکنی نثر و بر دعایی صدق باشندن اندن غیری یرده اتمزسن مراد بودر که رضاء الهی یه خضوع
ایدب طلب مرام قل که استجابت دعا انده اولور نظم در فراقش وصلت او خواه تا حاصل شود نثر چون محل استجابت
وقت حزن و رقت است   چون دلش بکشاده بینی مقصد دل خواه ازو   هم محل استجابت دلخوشی و رافت است
چون بیابی جای خالی عرض حال خود بکن   هر بعرض حال خود ای دل چو خلوت فرصتست ولـه ایضا ای بیخبر بکوش که صاحب خبر شوی

ای

نثر ای بیخبر بکوش که صاحب خبر اولا نظم تا راهرو نباشی کی راهبر شوی نثر تا یول کتمیه سن قانده قولاغز اولورسن
مراد بودر که جانب الهیدن خبردار اولمغه سعی قل که صاحب خبر اولاسن تا سالک طریقت اولمیه سن مرشد اولمزسن نظم
در مکتب حقایق و پیش ادیب عشق نثر حقایق مکتبنده عشق استادی اوکنده نظم هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی
نثر غافل اولمه ای اوغلان دورش که بر کون اتا اولاسن مراد مکتب حقایقدن خانقاهدر و ادیب عشق شیخدر و اوغلاندن
سالک مبتدیدر و پدر شیخدر لاجرم دیر که خانقاهده شیخ نظرنده ای سالک مبتدی سعی قل که بر کون شیخ منتهی اولاسن
نظم خواب و خورت ز مرتبهٔ عشق دور کرد نثر اویقو و اکل و شرب سنی عشق مرتبه سندن ایراغ ایلدی نظم آنگه رسی
بعشق که بی خواب و خور شوی نثر اول وقت ایررسن عشقه که اویقوسز و یمکسز اولاسن مراد نوم کثیر و کثرت اکل مرتبهٔ
طریقتدن و وصول حضرتدن سنی دور اتدی اول وقت ایرسن که انلری ترک ایده سن دیمکدر بیت بعقل و خواب و خورت
باب دل مکن در بند   مگر گشادگی از نفحهٔ سحر یابی نظم گر نور عشق حق بدل و جانت اوفتد نثر اگر حقک عشقی نوری سنک
گوکلکه و جانوکه دوشه نظم والله کز آفتاب   فلک خوبتر شوی نثر والله فلک افتابندن خوبرک اولورسن مراد
بودر که نور الهی نور آفتابدن احسندر اکا مظهر اولان نورندن اظهردر بیت ای آفتاب روی ترا بنده آفتاب
وی از جمال روی تو تابنده آفتاب نظم دست از مس وجود چو مردان ره بشوی نثر الی وجود بقرندن یوار ارکبی
نظم تا کیمیای عشق بیابی و زر شوی نثر تا عشق کیمیاسن بولاسن و التون اولاسن مراد بودر که وجود انانیت بقرنی
که بی قدردر بوندن پاک اویمجق کیمیای عشقه مالک اولوب التون اولمق مقرردر بیت چو مطمع نظر تو جهان قدس شود
وجود را همه خاک ره گذر یابی نظم وز پای تا سرت همه نور خدا شود نثر ایقدن تا باشوکه دک وکلی نور خدا اولورسن
نظم در راه ذو الجلال چو بی پا و سر شوی نثر ذو الجلال یولنده چون ایاقسز باشسز اولاسن مراد بی سر و پا اولمقدن
ایاغکده و باشکده لباس زینت اولمیوب فقرا اولمقدر چونکه بویله اولاسن باشدن ایاغه نور خدا ایله مالی اولورسن
بیت مراد دنیی و دین مرد و ضد یکدگرند   یکی چو کم شود از تو یکی دگر یابی نظم یکدم غریق بحر خدا شو گمان مبر نثر
بر دم الله ذکرنه غرق اول ظن اتمه نظم کز آب هفت بحر بیک موی تر شوی نثر که یدی دکز صویندن بر قیل ایله اصلنماسن

یعنی برقیلک اصلنه مراد بحر حق غریقی اولان کمسنک بدی دکزدن برقیلی اصلنماز فکیف که غرق اوله دیکدر بیت بس آب روی
که فردا تو چشم خواهی داشت ز آب چشم که امروز روی تر یابی نظم وجه خدا اکر شودت منظر نظر نثر الله یوزی اکر سنک
نظرک منظری اوله نظم زین بس شکی نماند که صاحب نظر شوی نثر بوندن صکره بر شک قالمز که صاحب نظر اولورسن مراد ناظر حق
اولان صاحب نظر اولور دیمکدر بیت نظر بهر چه تو بر وجه اعتبار کنی بخویش چون نکری صاحب نظر یابی نظم بنیاد
هستی تو چو زیر و زبر شود نثر سنک وارلغک بنیادی چون زیر و زبر اوله نظم در دل مدار هیچ که زیر و زبر شوید نثر کوکلده
هیچ طوتمه که زیر و زبر اولورسن مراد وجود انانیتک زیر و زبر اولیجق مرکز زیر و زبر اولمزسن اول تشویشی کوکلکه کلمسون
یا کوکلوکه اول ظن کلمسون دیمکدر بیت اکر تو زیر شوی از همه بلند جهان تو خویش را ز همه مردمان زبر یابی نظم
کر در سرت هوای وصالست حافظا نثر اکر باشکده وصال هواسی وار ایسه ای حافظ نظم باید که خاک درکه اهل بصر شوی نثر کرکدر که
اهل بصر درکاهی طپراغی اولاسن مراد وصال حق استین اهل بصر قپوسنده طپراق اولمق کرک دیمکدر بیت اکر تو کحل بصر خاک راه
یار کنی کشاده چشم خودت صاحب بصر یابی وله ایضا با مدعی مکویید اسرار عشق و مستی نثر مدعی یه دیمک عشق و مستلکک
احوالنی نظم تا بی خبر بمیرد در درد خودپرستی نثر تا خبرسز اوله خودپرستلک دردنده مراد مدعی دن شول کمسنه در که بن شیخ
صاحب کرامت و درویش صاحب حالتم دیو دعوی ایدب لاف اوره لاجرم یارانه دیر مدعی یه عشق و سکر حالنی دیمک تا که
خودپرست لکده بیخبر اولا بس شول کمسه که انانیت ولا فده اوله فیض حاصل قلمز و اکا کشف اسرار حقیقت و طریقت جائز اولمز
که تعلیم ارشاد و مسکنت و عرض حاجت ایدنه لایق اوله نظم با ضعف ناتوانی هم چون نسیم خوش باش نثر ضعف ایله و نا
توانلق ایله یل کبی خوش اول نظم بیماری اندرین ره خوشتر ز تندرستی نثر خسته لق بو یولده خوشدر تندرستلکدن مراد ارباب
سلوکه ضعف و عجز کوسترمک اولی در دیمکدر نظم در کوشهٔ سلامت مستور چون توان بود نثر کوشهٔ سلامتده مستور نجه اولمق اولور
نظم تا نرکس تو کوید با ما رموز مستی نثر تا سنوک نرکسوک دیه بزه مستلک رمزلرنی مراد صفت بصر رموزدن یوز کوسترنجه
کوشهٔ سلامتده مستور اولورمغه قدرت اولمز دیمکدر نظم عاشق شو ار نه روزی کار جهان سر آید نثر عاشق اول یوخسه
جهان اشی برکون باشه کلور نظم ناخوانده نقش مستی از کارکاه هستی نثر او قونمامش ایکن مستلک نقشی وارلق کارکاهندن
مراد

مراد بودر که طالب حق اولوب ذوق الهی حاصل قیل والا عمرک تمام اولوب جهان کارخانه سندن مستلکی و عشق الهی نقشن
اوقومدین یعنی حقدن شویله غافل کیدرسن نظم در آستان جانان از آسمان میندیش نثر جانان ایشکنده آسماندن فکر ایتمه نظم
کز اوج سربلندی افتی بخاک پستی نثر که سربلندلک رفعتندن الچاقلق طپراغنه دوشرسن مراد بودر که عتبهٔ حقده ایکن تا شیر
فلک ملاحظه سن ایتمه یا عتبهٔ حقده ایکن ظاهرده اولان علو درجه ملاحظه قلمه و الا مقام اعلی دن مکان ادنی یه دوشرسن نظم
خار ارچه جان بکاهد کل عذر آن بخواهد نثر دکن اکرچه جان اکسر کل انوک عذرن دلر نظم سهلست تلخی می در جنب ذوق مستی نثر آسان در
شراب اجیلغی مستلک ذوقی قتنده مراد بودر که ریاضت اکرچه جانی ناقص ایدر لکن کشف انوک عذرن دیلر یعنی اکا بدل اولور
نتکم شراب آجیلغی مستلک ذوقی قتنده چوق دکل در پس مرکه مستلک ذوقن استر شراب آجیلغن اختیار ایدر لاجرم کشف و
فتح و فضل و فیض استین ریاضته صبر اتمک کرک نظم صوفی پیاله پیما حافظ قرابه پرکن نثر صوفی قدح اولچجی عابد قبا قولن طولدرجی
نظم ای کوته آستینان تا کی دراز دستی نثر ای یکی قصالر نه قجه دک ال اوزتلغی مراد بودر که صوفی صورت اولان قلبی قدح
حب دنیا ایله طولدرر و دنیاپرست اولان اندن دخی حریص اولور لاجرم صورتی صوفی و دنیا عابدی اولانلره دیر ای یکی قصه
اولوب یعنی صوفی لباسن لابس اولانلر قجه دک ال اوزتلغی نظم از راه دیده حافظ تا دید زلف پستت نثر کوز یولندن حافظ
تا کوردی الچق زلفوکی نظم با جمله سربلندی شد پایمال پستی نثر جمله سربلندلک ایله اولدی الچاقلق پایمالی مراد زلفدن بونده
سلسلهٔ طریقت دوننب ناسه ارشاده مشغول اولمق در که حافظ انی ظاهرده رفعت کورب شیخلق طریقن طوتدی اندن
اول حضرت حقدن غیری ایله انسی یوغ ایدی شمدی خلقله مانوس اولوب سربلندلکدن الچقه دوشدی زیرا انس حقله
متمحض اولموق اعلی خلق ایله دخی مختلط اولمق اندن ادنی در انوکیچون انبیاده اولان درجهٔ ولایت مرتبهٔ نبوتدن افضل در دیرلر
وله ایضا ای دل مباش یکدم خالی ز عشق و مستی نثر ای دل اولمه بر دم خالی عشقدن و مستلکدن نظم زانکه برو که رستی از نیستی
و هستی نثر ای دل اولمه اندن صکره کت که خلاص اولدک یوقلقدن و وارلقدن مراد بودر که شول کمسه که عشق الهی یه مستغرق
اولوب بیخود اوله فقر و غنادن و وجود و عدمدن خلاص اولوب بی غم دنیا اولور نظم کر خرقه پوش بینی مشغول کار خود
باش نثر اکر خرقه پوش کوره سن کندو ایشوکه مشغول اول نظم هر قبله که باشد بهتر ز خودپرستی نثر هر قبله که وار در کندویه طپمقدن

اولی در مراد بودر که شول کمسه که صوفی صورت اولوب کندویی زنّی صوفیله تزیین ایدب بویله اولمغی معبود ایدنه سن آنی
کورب کندو عملو که مشغول اولوب خودپرست اولمه زیرا مرسنه که معبود ایدیورسن خودپرست لکدن بیکدر نظم
در مذهب طریقت خامی نشان کفرست نثر طریقت مذهبنده خاملق کفرنشانی در نظم آری طریق رندی چالاکیست و جستی
نثر یعنی رندلک طریقی چالاک و جستلکدر مراد بودر که ناپخته لق و عملده اهمال کفر طریقتدر لاجرم طریق اخلاص چابک و
جست اولمق در نظم نا فضل و عقل بینی بی معرفت نشینی نثر نا فضل و عقل کورسن معرفتسز اوتورسن نظم یک نکته ات
بکویم خود را مبین و رستی نثر بر نکته دیم سکا کندوکی کورمه قورتلدک مراد بودر که اگر کندو فضللکی و عقللکی کورب بن اهل فضل و
صاحب عقلم دیرسک معرفتسز اوتورسن یعنی معرفة اللهدن خالی اولورسن سکا بر نکته دیم کندوکی کورمه که مکر نفس و
شیطاندن خلاص اولاسن نظم آن روز دیده بودم این فتنه‌ها که برخاست نثر اول کون کورمش ایدیم بو فتنه‌لری که قالقدی
نظم کز سرکشی زمانی با ما نمی نشینی نثر که سرکش لکدن بر زمان بزم ایله اوتورمادک مراد بودر که روحک نفسه خطابی ذکری در که
روح نفسه دیرسنک مخالفتک فتنه و فساده باعث اولجاغن اول کون بلدم که سرکشلکدن بر زمان بزم ایله مجالست اتمدک
نظم سلطان من خدا را زلفت شکست ما را نثر بنم سلطانم اللهیچون زلفک صدی بزی نظم تا کی کند سیاهی چندین درازدستی
نثر نیجه دک ایده بر سیاه ال اوزونلوغن مراد بودر که روح نفسه دیر ای بنم جوده سلطان اولان نفس سنک زلفک
واکامیلک صدی بزی یعنی جمله قوا ای و اعضایی منکسر قلدی نیجه دک بر قره ال اوزونلوغن ایدر نظم دوش آن صنم چه خوش
کفت در مجلس مغانم نثر دون کیجه اول صنم نه خوش دیدی مغان مجلسنده نظم با کافران چه کارت کر بت نمی پرستی نثر کافرلر ایله
نه ایشک وار چون صنمه طپمزسن مراد بودر که معبود حقیقی طرفندن خطاب روحانی بویله اولدی مجلس شیخ صاحب حرارتده که
الوانی ستر ایدب یکرنک اختیار ایدنلر ایله او توران انلارک معبودن معبود ایدنوب و انلرک مسلکنه سلوک اتمک کرک نظم
حافظ ندید اول این غم کرفت مهمل نثر حافظ کورمادی بو غمی اول مهمل طوتدی نظم کز اوج سربلندی افتد بچاه پستی نثر کم سربلندلک
رفعتندن دوشر الچاقلق قیوسنه مراد بودر که طریق حقده نیجه عقبه‌لر و نیجه مزلقه‌لر وار در حافظ بونی اولدن کورمیوب
اهمال ایله طوتب احتیاطی ترک ایدب قرب حضرت حاصل اتمش ایکن درجه سندن دوشدی بیت خلق کویند که در عشق بلندپایی نیست

قدمی نیست درین راه که افتادنی نیست ولـه ایضا بشنو این نکته که خود را ز غم آزاده کنی نثر ایشت بو نکته که کندوکی غمدن
آزاده ایده سن نظم خون خوری کر طلب روزی ننهاده کنی نثر قان ایچرسن اگر قونمامش رزق طلب ایدرسک مراد بودر که
رزق مقدّر در و وصولی مقرّر در و مقدّرا اولمین رزق معتذر پس سکا نکته لطیفه بودر که رزق غمنی چکمیاسن رزاق
خدمتن ایده سن بلککه کسب و سعی تکثیر ماله باعث اولور تکثیر رزقه سبب اولمز زیرا رزق مقدّر اولندر مرکسب اولان رزق
تقدیر اولنمش دکل در پس مقدّر اولمینی طلب اتمک عبث زحمتدر خواجه حافظک دیدوکی بودر بو مسئله ده خلاف یوقدر اما
خلاف بونده در که مقدّر اولان رزقه طلب لازمیدر دکلمیدر ظاهر نصوص بوکا دلالت ایدر که طلب لازم اولمیه بیت جهد
رزق کر کنی و کر نکنی برساند خدای عزّ و جلّ نثر نتکم حق تعالی سوره هودده بیورر و ما من دابّة فی الارض الّا علی الله رزقها
و سوره طلاقده بیورر و یرزقه من حیث لا یحتسب و سوره آل عمرانده بیورر انّ الله یرزق من یشاء بغیر حساب
و رسول الله علیه السّلام بیورمشدر لو توکّلتم علی الله حقّ توکّله لرزقکم کما یرزق الطّیر تغدو خماصا و تروح بطانا
انونکیچون حضرت مولانا دیمش بیت رو توکّل کن ملرزان پا و دست رزق تو بر تو ز تو عاشقترست ؟؟
و بعض علما دیمش طلب حلال تعفف ایچون فرض در و بعض متاخرین رساله تالیف ایدب مطلق فرض در دیوب
فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض و ابتغوا من فضل الله دخی و ان لیس للانسان الّا ما سعی و بونک
امثالی ایله استدلال ایدب و بو بیتی ایراد قلمش بیت کر نشینی تو صید قوت کنی دست و پایت چو عنکبوت کنی
اهل تفسیر سوره جمعه ده و سوره نجم ده بو آیتلرک تفسیرنده ذکر اتدوکی طلب رزقه استدلال مقرّر و ظاهر دکلدر
و تحقیق بودر که قوی توکّل صاحبی اولان طلب رزق اتمک لازم دکلدر اما توکّلی ناقص اولان ناسه بار کران
اولمق ایچون طلب رزق کسب اتمک لازمدر نتکم حضرت مولانا بیورر بیت در توکّل از سبب کاهل مشو رمز
الکاسب حبیب الله شنو کر توکّل می کنی در کار کن کشت کن پس تکیه بر جبار کن نظم آخر الامر گل کوزه گران خواهد شد
آخر کار بار و مجیلر بالجغی اولسک کرکدر نظم حالیا فکر سبو کن که پر از باده کنی نثر حالیا دستی فکرن قل که شراب ایله
طولدره سن مراد بودر که آخر الامر خاک اولسک کرکدر حالیا بدنک جرعه سنی عشق الهی ایله مالی قلمق فکرن قل که صکره پشیمان

اولمباسن بیت افسوس که وقت کار از دست برفت   اسباب وصول یار از دست برفت سر در معرض یک دولت ناپاینده
نظم گر از ین آدمیانی که بهشتت هوست نثر اگر بو آدمیلردن ایسک که جنت سنک هوسکدر نظم عیش با آدمی چند
پری زاده کنی نثر عیشی یخچه بر پری زاده آدمیله ایدرسن مراد بودر که جنت استین آدمی پری زاده آدملر یعنی حسن ظاهر
اهلی ایله یا شیاطین انس ایله مصاحبت اتمک گرک بیت نه عاشق است که سر عشق نظربکیست   نه عارفست که مر روز
خاطرش جاییست نظم تکیه برجای بزرگان نتوان زد بگزاف نثر تکیه او لولر یرینه اورمق اولمز قولاینه نظم
مگر اسباب بزرگی همه آماده کنی نثر مگر اولولق اسبابنی دوکلی یراقلمش ایدسن مراد مقام شیخوخت وارشاده اولورمق
اولمز مگر اسباب ارشاد حاضر اولا یعنی حاضرلامش اولاسن دیمکدر بیت آدم نشوی بریش و دستار   ای جان پدر هنر
بدست آر نظم خاطرت کی رقم فیض پذیرد هیهات نثر خاطرک قچن فیض رقمن قبول ایدر هیهات نظم مگر از نقش پراکنده
ورق ساده کنی نثر مگر پراکنده نقشدن ورقی ساده ایده سن مراد خاطرک ورقی فیظ خطنه اول وقت لایق اولور که
اول ورقی پریشان خطلردن صافی قیله سن یعنی تصفیهٔ قلب قلمینجه فیض الهی حاصل اولمز دیمکدر بیت کجا باشد ترا
فیض تجلی   که بنماید مکدر آینه روی نظم اجرها باشدت ای خسرو شیرین دهنان نثر اجرلر اولورسکا ای طتلو اغزلولر
خسروی نظم گر نگاهی سوی فرهاد دل افتاده کنی نثر اگر نظری کوکلی دوشمش فرهاد جانبنه ایده سن مراد شیرین دهنلردن
واعظ و معارف سویلیین علماء دین و مشایخ صاحب یقین در انلرک خسروی کندونک اختیاراتدکی شیخدر لاجرم اکا دیر
بن کوکلی دوشمش فرهاد عاشق جانبنه نظر ایدرسک لان یهدی اللّه بک اقوا ما خیر لک من ان یکون لک حمر من النعم
حسبجه سکا اجرلر اولور بیت ندر ارشاد قچقون قولی طوتب   افندیسی قپو سینه التمک نظم کار خود گر بکرم باز
گذاری حافظ نثر کندو کارکی اگر کرمه قورسک ای حافظ نظم ای بسا عیش که با بخت خداداده کنی نثر ای نیچه عیشی
خدا ویرمش بختله ایدرسن مراد کار دنیایی حضرت حقه قورسک نیچه حضور قلبله عیش آخرت و عمل طاعت ایدرسن دیمکدر
یا عمل آخرتکی تده ایدرسک نیچه عیش بهشتی اتّه ویردوکی بخت سعید ایله ایدرسن دیمکدر بیت تا ترک عوایق و علایق نکنی
یک سجدهٔ شایسته ولایق نکنی نظم ای صبا بندگی خواجه جلال الدین کن نثر ای صبا خواجه جلال الدین قوللوغن قل نظم

تاجهان

تاجهان پر سمن و سوسن آزاده کنی نثر تا جهانی سمن و سوسن آزاده ایله پر ایده سن مراد ظاهره نظر خواجه حافظک عادتنه بنا
مخلص بیتی اردنجه جلال الدین نام بزرگواری مدح در وانوک قوللوغی سبب فرح دردیر و معنیه نظر جلال الدین وصف
اولمق اعتباریله مراد حضرت ذو الجلال در لاجرم اکا عبادت و عبودیت جهان وجودی پر سپیدی و اغت قلمغه باعث در
وله ایضا بصوت بلبل و قمری اگر ننوشی می نثر بلبل و قمری صوتی ایله اگر شراب ایچمز سک نظم علاج کی کنمت آخر الدوا
الکی نثر لفظ کی فتح کاف و تخفیف یا ایله لفظ فارسی در قچن واولو پادشاه معناسنه در و عربیسی اصلده یا مشدد ایله در که
داغ یعنی دوکون در و آخر الدوا الکی عرب مثللر ندندر شول مرض که اکا ادویه و اغذیه و ضماد و کماد له علاج اولمیه
داغ ایله علاج اولنور پس معنی مصراع بودر که علاج قچن ایدم سکا آخر الدوا داغ در مراد بلبل دن واعظ خوش کلام در قمریدن
شیخ صاحب ردا در امدی انلارک صوتی ایله عشق الهی نوش اتمک گرک اگر اتمز سک علاج مثل مذکور حسبجه نار فراق ایله اخر
یا نار جحیم ایله عذاب الیم در آخر کار دیمکدر بیت نرفت چون ز سرم درد تو بهیچ علاج   بران نهاد دلم داغ کاخر الدوا الکی
نظم چو گل نقاب برافکند و مرغ زد هو هو نثر چون گل نقاب اتدی و قوش هو هو دیدی نظم منه ز دست پیاله چه میکنی
هی هی نثر هی لفظی منه صیغه سی در نهادن لفظندن و لفظ هی نهی ایچوندر موضوع لفظ در تکریر تاکید ایچوندر معنای مصراع
بودر که قدحی الدن قومه نیلرسن اتمه اتمه مراد گل نقاب اتمقدن کشف ظهور اتمکدر و مرغ دن مراد اول بلبل و قمری در
یعنی واعظ خوش آواز و شیخ صاحب ردا در لاجرم اول مرغ پر شوق اولوب هو هو دیر اولیجق اول وقتده عیش طاعتی
و نوش قربتی الدن قومق اولمز نظم چو هست آب حیاتت بدست تشنه ممیر نثر چون آب حیاتک وار در الکده تشنه
اولمه نظم فلا تمت ومن الماء کل شیء حی نثر اولمه وصو دندر هر دری نسنه مراد آب حیاتدن حیات ابدیه یه باعث اولان
دین اسلام و عمل صالحدر چون اکا قدرتک وار در فلا تموتن الا وانتم مسلمون موجبجه دین اسلام و عمل صالحسز اولمه
حیات ابدیه تحصیلنه سعی قل دیمکدر بیت حیاة از لب لعل تو میرسد بدلم   نخوانده ومن الماء کل شیء حی نظم ز خیرهٔ
بنه از رنگ و بوی فصل بهار نثر برازق قو بهار فصلی رنکندن و قوقوسندن نظم که می رسند ز پی رهزنان بهمن و دی
نثر که ایر شورلر ارتدن قیش و کوز یول اور وجیلری مراد بودر که بهار دنیا و صحت حیاة وارایکن اعمل فی دنیاک لاخرتک

و فی صحتک لمرضک و فی حیاتک لمماتک حسبنجه اعمال حسنه و طاعت یا علم بسط و اراکین قرب حضرت ذخیره سن قوکه صحتدن صکره
مرض و حیاتدن صکره موت و بسطدن صکره فیض قطاع طریقلری کلسلر گرک در تکلم نهاردن صکره خریف و شستار تیرلری
کلورلر بیت جوانی و پیری بهارست و دی نه آن دی آورا بهارست پی نظم زمانه هیچ نه بخشد که باز نستاند نثر زمانه
هیچ بغشلمز که گرو المز نظم مجوز سفله مروت که شیئه لاشی نثر استمه دنی دن مروت که انوک نسنه سی نسنه دکل در مراد منظوقدن
ظاهر در بیت زمانه ویردوکینی صانمه قالور نه بی کم ویردی ایسه کیرو آلور نظم شکوه و سلطنت و حکم کی ثباتی
داشت نثر سلطنت و حکم هیبتنک قچن برثباتی وار در نظم ز تخت جم سخنی مانده است و افسر کی نثر جم تختدن بر سوز
قالمشدر و کی تاجندن مراد سلطنتک و حکومتک ثباتی یوقدر کچمش پادشاهلردن همان بر افسانه قالمشدر دیمکدر قطعه
نشاید شد بجاه و مال مغرور چو مرگ آید چه دربان و چه فغفور ازین معشوق هر جایی چه آید که هرگز با کسی
دایم نپاید نظم خزینه داری میراث خوارکان کفرست نثر میراث خوارلر خزینه دارلغی کفر در نظم بقول مطرب و ساقی
بفتوی دف و نی نثر مطرب و ساقی قولی و دف و نی فتواسی ایله مراد بودر که ایکم ماله احب الیه من مال وارثه موجبنجه
اکثر ناس کندو مالنی سومز که صدقه و خیراته صرف ایدب مالک اولمز بلکه وارثنک مالنی سوب حفظ ایدب بن وفات
ایده ین و ارثه قالسون دیو لاجرم وارثک خزینه داری اولور وارث خزینه دارلغی کفر در واعظ و شیخ قولی و اهل
شوق و صاحب حال فتواسی ایله بیت آن که مالش را نگهبا نست مان مال وارث را بود او پاسبان نظم نوشته اند
برایوان جنة المأوی نثر یار مشلر در جنة المأوی صفه سی اوزره نظم که هر که عشوه دنیی خرید وای بروی نثر کیمکه دنیا
شیوه سن الدی اکا الداندی وای اکا مراد بودر که جنت المأوی اول جنتدر که اکا متقی لر یا ارواح شهدا راجع و داخل
اولورلر پس دنیا فریفته اولنلر اندن محروم اولمق مضمونی ثابت در بیت جنت المأوی بود ما وای مرد متقی میشود
محروم از و دنیا پرستان شقی نظم سخا نماند سخن طی کنیم شراب کجاست سخا قالمدی سوزی دوره لم شراب قانده در
نظم بده بشادی روح روان حاتم طی نثر ویر حاتم طی روح روانی شادلغنه مراد بودر که اول زمانده اولیای تحمل و ارباب ابدی
که بذل و فیض حالت ایدرلر ایدی فی زماننا انخلاین افاضه ایدرکسنه قالمدی پس سالک عشق الهی ریاضتنه طالب و جاده

مجد

مجد اولمق گرک در اول تحمل اولیا فیضنده اسخیا ار واحی شادلغنه که سعی بلیغ و جد قوی قلن سالک والذین جاهدوا فینا
لنهدینهم سبلنا موجبنجه مقصده واصل اولور نظم بخیل بوی خدا نشنود برو حافظ نثر بخیل اولان رایحه حق طویمز
یوری ای حافظ نظم پیاله گیر و کرم ورز والضمان علی نثر قدح طوت و کرمه دورش کفالت بنم اوزریمه یعنی بن کفیل مراد
خواجه حافظک روحنک عقلنه خطابنی ذکر در که دیر بخیل طریقت اولان فیض الهی و فیضان شاهی ستشمامندن محروم
اولور پس سن عشق الهی طرفی اولان قلبی طوتب طالب اولان سالکه بذل قل که سکا بوی خدا واصل اولمسنه بن کفیل که باذل
اولانه حق تعالی بذل ایدر بونده تخلف اولمز بیت عطا و بذل بمجنس چو عادت آمده است بهر چه قدرة من هست کشته ام
باذل وله وایضا اکثر نسخه ده بو غزل بولنمیوب و بونلر نسخه ده بش بیت بولندی لکن نقصانی کمال عدا ولنمیه
لا یعقد تکلم شیخ کمال دیمش بیت کمال این یک غزل گو باش کوتاه زکوتاهی چه نقصان زبور ست نثر و بو غزل
نظیره سی قاسم بر غزل دیمش که مطلعی بودر بیت چو زنان نکرد قانع ز جهان برنگ و بویی بزن ای پسر چو مردان قدمی
بجست و جویی نثر خواجه حافظ غزلی بغایت بلند در که بودر نظم بفراغ دل زمانی نظر بماه رویی نثر کوکل فراغی ایله بر زمان
بر نظر برآی یوزلویه نظم به ازان که پادشاهی همه عمر های و هویی نثر یکدر اندن که پادشاهلق اولا دوکلی عمر های هوی
مراد بودر که حضور قلب و جمعیت خاطر له تجلیات صفاتدن بر صفت تجلی سنی مشاهده قلمق و بر نظرا کا ناظر اولمق
دوکلی عمرده سلطنت و حکم و حکومتدن یکدر بیت دلا فراغت و رندی ز پادشاهی به دمی فراغت خاطر ز هر چه خواهی به
نظم بخدا که رشکم آید بر خت ز چشم خویشم نثر الله حقیچون بکا کونی کلور سنوک رخوکه کند و کوزمدن نظم که نظر دریغ
باشد بچنان لطیف رویی نثر که نظر دریغ اولو بو نجلین لطیف یوزه مراد بودر که تجلی تجلیتی بر حال مشاهده جمال بر منوال
در که کشی کندو کندوزندن غبطه اتمک جایز اولور بیت نه دکلو سود کم بل بو سوزمدن که برگوزم صفیوز بر کوزمدن
نظم دل من شد و ندانم که چه شد غریب مارا نثر بنم کوکلم کتدی بلمزم که نولدی بزم غریبمز نظم که گذشت عمر و نامد
خبری زهیچ سویی نثر که کیدی کلدی خبر هیچ بر جانبدن مراد قلبه تجلی ذات اولمیوب و قلب بو طلبده کیدب بولنمادوغندن
اظهار تحسر و تحزن در بیت ما که روی از همه بتافته ایم لیک هرگز ترا نیافته ایم نظم نفسم باخر آمد نظرم ندید سیرش

نفسم آخره کلدی نظرم انی دو بیجه کورمادی نظم بجز این نماند ما را هوسی وآرزویی نثر بوندن غیری قالمدی بنم بر هوس
وبرآرزوم مرادم مشاهدهٔ تجلئ ذاته استغراق کمال مقصودم در عمر آخره ایردی اول مراده ایرمدم دیو ب اکا کمال
رغبت اظهار ایدر بیت طلبکاری زحد بگذشت و ما محروم نامحرم دریغا جان مجروح از جراحتهای بی مرهم نظم مکن ای صبا
مشوش سر زلف آن پری وش نثر قلمه ای صبا مشوش اول پری وشک زلفنی اوجنی نظم که هزار جان حافظ بفدای تار مویی نثر
که بیک حافظ جانی بر قلنه فدادر مراد توجه سحریه خطاب در که دیر غیب هویتی مشوش قلمه اکا الطلاع آرزو سنده اولماکه
بغایت عزیز وشریف وعمیق ولطیف در وبخه بخه بذل روح اندن برشته یه لایق در بیت تسلسل را نهایت نیست ای دل
چرا خواهی تو آن زلف مسلسل نثر امعان نظر اولناجق بو غزل زبدهٔ معرب سلوکدن خبر ویرر اکرچه قلیل اللفظ در اما کثیر المعنی در
تکلم شیخ کمال دیمش بیت کمال این پنج بیت آن پنج گنجست که ماند از تو خوبها ز نظامی نظم وله ایضا بگرفت کار حسنت
چون عشق من کمالی طوتدی سنک حسنک ایشی بنم عشقم کبی بر کمال نظم خوش آن که هیچ نبود این مردوار و الی نثر
خوش در اول که هیچ اولمیه بو ایکی یه بر زوال مراد مخاطبدن محبوب حقیقی در انوک حسنی کمال ده ایدوکی بیاندن مستغنی در
اما حسننک علی یعنی قلوبده تاثیری وعشاقنک تکثیری کمال بولمش در تاکم عشاق الحینده بنم عشقم کمال بولمشدر که محبتم
علی وجه الاخلاص در بروجه تصنع وریا دکلدر و بو ایکی حال قابل زوال دکل در دیمک در بیت عمل حسن تو و عشق من
بی سر و پا همه بروجه کمال است کما لا یخفی نظم در وهم می نگنجد کاندر تصور عقل نثر و همه صنعه که عقل تصور ایده نظم آید بهیچ معنی
زین خوبتر مثالی نثر کله هیچ معنی ده بوندن خوبتر بر مثال مراد بو در که محبوب حقیقی صورتن محبوب صوریه تشبیه
وتمثیل ایدرلر زیرا تصور عقلده و همه بوندن خوبترک هیچ بر مثال کلمز بیت چکنم با که ممثل بکنم روی خوشت بنبود چیز
کیرم بتو مانند او را نظم شد خط عمر حاصل کز ان که با تو ما را نثر عمر نصیبی حاصل اولور اکر سنکله بزه نظم مرکز بعمر روزی
روزی شود وصالی نثر بر زمانه عمرده بر کون رزق اولورسه بر وصال مراد اکر بر کون سنک وصالک
نصیب اولورسه حظ عمر حاصل اولمش اولور بکا دیمکدر بیت اکرم وصل تو روزی بشود روزی من بود آن حاصل عمر
این تن پر دردم نظم آن دم که با تو باشم یکساله هست روزی نثر اول وقت که سنوکله اولم بر یل بر کون قدر نظم

وان

وان دم که بی تو باشم یک لحظه هست سالی واول وقت که سنسز اولام بر لحظه بر ییل در مراد بو در که سنة الوصل سنة
وسنة الهجر سنة حسنجه وصل وتجلی کثیر ده اولسه اول زمان قلیل کلور و هجر و استتار زمان قلیل ده اولسه
اول زمان کثیر اولور بیت نفسی فرقت او چشم مرا صد سال است همکی عمر وصالش نفسی هست بما نظم چون من
خیال رویت جانا بخواب بینم نثر چون بن سنک یوزک خیالن جانا دوشده کورم نظم کز خواب می نه بیند چشم
بجز خیالی نثر اویخودن کورمزم کوزم خیالدن غیری مراد بو در که دوشده مشاهدهٔ حق متیسر اولمیجق بکا اول قدح
قدح کلور که اویخو کوزومه خیال کلور یعنی خیال اولور یعنی اویخو کوزومه کلمز اویخونک خیالی کلور بیت اکرت
روی تو در خواب به بیند چشم دکرم خواب نیاید نفسی در چشم نظم رحم آر بر دل من کز مهر روی خوبت نثر
رحم کتور بنم کوکلمه که سنک کوزل یوزک محبتندن نظم شد شخص ناتوانم باریک چون هلالی نثر اولدی بنم ضعیف شخصم
اینجه هلال کبی مراد رحم قل بنم قلبمه که سنک وجه حسنک محبتندن تن ضعیف و شخصم هلال کبی رقیق اولمشدر دیمکدر
بیت اکرم رحم بیاری ز تو آن شایسته است شده ام من چو محل مرحمت ولطف ترا نظم حافظ مکن شکایت کر وصل
یار خواهی نثر شکایت اتمه اکر وصل یار استرسک نظم زین بیشتر بباید بر هجرت احتمالی نثر بوندن زیاده رک کرکسکا
هجره تحمل مراد وصل دوست استین ام فرقته صبر و تحمل اتمک کرک دیمکدر بیت اکرت یار وفا باید از آن سرو بلند می بباید که
تحمل کبی بر بار جفا وله ایضا بلبل ز شاخ سرو بکلبانک پهلوی نثر بلکه پهلوی لفظی پهلوه منسوب دیمکدر نثر و پهلو فتح
لام ایله ایران شهرنک اسمی در لامک ضمی ایله دخی استعمال ایدرلر و کاهی مبالغه قصد ایدب الف و نون زیاده ایدب
پهلوانی دیرلر تنکم کیه نسبتده کیانی وخسروه خسروانی دیرلر و پهلوی فرس قدیم معناسنه استعمال اولنور بونده مراد
اول در که معنای مصراع بو در که بلبل سرو بداغندن فرس قدیم آوازی ایله نظم میخواند دوش درس مقامات معنوی
نثر اوقور ایدی دون کیجه مقامات معنوی درسنی مراد بلبلدن شیخ و واعظ در شاخ سرودن مراد علو درجه سندن فرس قدیم
اداسی ایله دون کیجه مقامات معنوی درسنی اوقور ایدی نظم یعنی بیا که آتش موسی نمود کل نثر یعنی کل که آتش موسی
کوستردی کل نظم تا از درخت نکتهٔ توحید بشنوی نثر تا اغاجدن توحید نکته سن ایشیده سن مطلعک مصراع ثانیسی مضمونی

تفسیر در مراد بودر که شیخ و واعظ اوقودوغی درس بودر که دیرکلکه کشف ظهور ایدب موسی علیه السلام شجرهٔ مبارکه دن
نور الهی نار کبی کوروندوکی کبی بنم بدنم اغاجندن نکتهٔ توحید استماع قل نظم مرغان باغ قافیه سنجند و بذله کوی
نثر باغ قوشلری قافیه طارتجی لردر و لطیفه سویلیجی نظم تا خواجه می خورد بغزلهای پهلوی نثر تا خواجه شرابلجه
پهلوه منسوب غزللر ایله مراد اهل مجلس و ارباب سلوک کلام مقفی و لطیفهٔ انیقه سویلر اولمشلر تا که نفس جانکه
عشق الهی نوش ایده پهلوه منسوب کمالاتنه بل کلکه فارسی ده زبان دری فصیحه دیرلر نتکم یوقاروده بیان
اولندی و پهلوی غیر فصیحه دیرلر پس مراد پهلوی غزللردن شول صوفیلر مجلسلرنده انلار که اوقودوغی
مقفی و موزون کلمات درکه انده چندان فصاحت اولمز نتکم قاسم بو بیت مضموننه قریب دیمش بیت پهلوی خوانان
غزل میخواند دوش   او بخود مشغول جانها در خروش نثر و بر یرده دخی دیمش بیت پهلوی خوان بسر کوی حبیبا مده ایم
بهر درمان دل خود بطبیب آمده ایم نثر پس نفس بو صوفیلر اوقودوغی نظم و کلماتی استماع ایدب وجد و حالت تحصیل
ایلیوب ذکره مشغول اولور و بحچه اهل نفس و هوا ابو معقوله کلمات استماعندن سماع ایدب صوفی و اهل فقرا اولمشدر
لاجرم خواجه حافظک تا خواجه می خورد بغزلهای پهلوی دیدوکنک معناسی بودر که نظم خوش وقت بوریا و گدایی و
امن خواب نثر خوش در حصیر وقتی و فقر و امن اویقوسی نظم کین عیش نیست درخور اورنگ خسروی نثر که بو عیش دکلدر
خسروه منسوب تخت لایقی مراد بودر که حصیر اوستنده یاتوب فقیر حال اولوب امن خوابنده اولمق خوشدر که بو عیش
پادشاه تختنه لایق دکلدر که انده بو استراحت و خواب و امن اولمز نتکم شیخ سعدی بوستانده دیمش بیت ملکو جاهی
از سلطنت بیش نیست   که ایمن تر از ملک درویش نیست نظم جمشید جز حکایت جام از جهان نبرد نثر جمشید نام
پادشاه جهاندن قدح حکایتندن غیری المدی نظم زنهار دل مبند بر اسباب دنیوی نثر زنهار کوکل بغلمه اسباب دنیویه
مراد بودر که متاع دنیا دار عقبی یه بیله کتمز لاجرم اسباب دنیویه یه محبت اتمک اولمز بلکه فی سبیل الله بذل اتمک بو طریق ایله
الوب کتمک کرک بیت بدنیی توانی که عقبی خری   بخر جان من ورنه حسرت خوری   کسی کوی دولت ز دنیا برد
که با خود نصیبی بعقبی برد نظم دهقان سالخورده چه خوش کفت با پسر نثر پس ییللمش یعنی چوق یشامش کویلو یه خوش

دیدی

دیدی اوغلیمه نظم کای نور چشم من بجز از کشته ندروی نثر که ای بنم کوزم نوری اکدوکیکدن غیری بچمزسن مراد فعالک جزاسن
کورسن دیکلدر الناس مجزیون باعمالهم ان خیرا فخیر و ان شرا فشر مثنوی بکوش امروز تا تخمی بپاشی   که فردا بر جوی قادر نباشی
گر این جا کشت کردن را نورزی   دران خرمن به نیم ارزن نیرزی   مر آن چیزی که کاری اندر اینجا   همان ان بدروی بانه
در انجا نظم چشمت بغمزه خانهٔ مردم خراب کرد نثر کوزک غمزه ایله خلقک اونی خراب ایلدی نظم مخموریت مباد که خوش
مست میروی نثر مخمورلق اولماسون سکا که خوش مست کیدرسن مراد مخاطبدن شیخدر که رمز نظر ایله خلقک طول امل
وحب ماسوا امکانی ولان قلبنی خراب ایدب اندن نفی ماسوی اندی پس اکا دعا ایدب دیرکه عشق الهی مستی اولوب
کیدرسن سکا مخمورلق اولمیوب وکسل کلمیوب سلوککده فتور اولماسون بیت سرمایهٔ این سر دو جهان مستی عشق است
آنها که ازین می نچشیدند ندانند نظم این قصهٔ عجب شنو از بخت واژکون نثر بو عجب قصه اشت که باشتی اشته
بختدن نظم ما را بکشت یار بانفاس عیسوی نثر بزی قتل اتدی یار عیسیه منسوب نفسلر ایله مراد متکلمدن روح و مخاطبدن
عقلدر و بخت واژکوندن مراد نفسدر و یاردن حضرت خدا یا شیخ مقتدادر که انوک کلامی نفس عیسی کبی احیای موتا ایله
لاجرم روح عقله دیر بو عجب قصه اشت که نفس معکوس اجلندن انفاس عیسویه صاحبی ولان یار بزی هلاک اتدی
خلاصه مراد نفسدن تخزن در بیت الهی در ره خود دار ما را   دمی با نفس خود مگذار ما را نظم ساقی مکر وظیفهٔ حافظ
زیاده داد نثر ساقی مکر حافظک وظیفه سن زیاده ویردی نظم کاشفته گشت طرهٔ دستار مولوی نثر که قرش مورش
اولدی منلا یانه دلبندک قیوورمی مراد بودر که مکر شیخ و حافظ عشق الهی وظیفه سن زیاده ویردی که منلا یانه
دلبندک بورمه لری قرش مورش اولوب کندوسی مست بیهوش اولدی بیت بنه از سر بپای دوست دستار
پس انکه دامن او را بدست آر وله ایضا صبا تو نکهت آن زلف مشکبو داری نثر ای صبا سن اول مسک قوقولو زلفک
خوش قوقوسن طوترسن نظم بیادکار بمانی که بوی او داری نثر تحفه یه بکزرسن که انوک رایحه سن طوترسن مراد بودر که ای
توجه سحری سن اول غیب هویتدن که خوش قوقو طوترسن نظم دلم که جوهر اسرار حسن عشق در وست نثر کوکلمک که حسن عشق
اسراری انده در نظم توان بدست تو دادن کرش نکو داری نثر سنوک الوکه ویرمک اولور اگر ایو طوترسک مراد بودر که

توجه سحری یه دیر قلبی سکا تسلیم و تابع قلمق اولورا کرا یوجه طوترسک یعنی جانب حقدن غیریه توجه المنوب ابتداخی
اول سمته توجه ایتمزسک نظم قبای حسن فروشی ترا برازد و بس نثر حسن صاتموغه قفتانی سکا براشور انجق نظم
که همچو گل همه آیین رنگ و بو داری نثر که گل کبی رنگ و قوقو آیینی دوترسن مراد توجه سحری مدح درکه چون اول حضرتدن
رنگ و بوی وار حسن و جمال دعوسین اتسه روادر نظم دم از ممالک خوبی چو آفتاب زدن نثر نفسنی خوبلوق
مملکتندن کنش کبی اورمق نظم ترا سزد که غلامان ماه رو داری نثر سکا لایق در یعنی یراشور که ای یوزلو قوللرک واردر
مراد تجلی سحری حسن دعوی سن ایلسه یعنی صاحب حسن و جمال دیسه یراشور زیرا حواس قوای روحانیه اکا بنده و تابعلردر
نظم دران شمایل مطبوع هیچ نتوان گفت نثر اول شمایل مطبوعه هیچ دیمک اولمز نظم جز این قدر که رقیبان تند خو داری نثر
بو ندن غیری که صرب خولو رقیبک واردر مراد بودر که توجه سحری که جانب الهیدن خبر دار در غایتده خوب در هیچ عیبی
واردر دیمک اولمز همان عیبی بودر که نفس قوای نفسانیه انوک رقیبلری و وصوله مانع لردر نظم نوای بلبلت ای گل
کجا پسند افتد نثر بلبل آوازی سکا ای گل نجه قبول دوشر نظم که گوش هوش بمرغان هرزه گو داری نثر که عقل قولاغن باطل
سویلر قوشلره طوترسن مراد بونده مخاطبدن نفس در اکا دیرسکا واعظ و شیخ کلامی نجه مقبول اولسون که شیاطین و
جن و انس کلامنه عقل قولاغن دوترسن نظم بجرعه تو سرم مست گشت نوشت باد نثر سنوک بقیه قدحک ایله باشم
مست اولدی سکا نوش اولسون نظم خود از کدام خم است این که در سبو داری نثر قنقی کوبدندر بو درکه دستی ده دوترسن
مراد مخاطبدن واعظ و شیخ در اکا دیرسنک بقیه قدحک بنی مست ایلدی قنقی شیخ طریقتدن در بو وجود که دستیده سندن
اولان دیوانی استغراب و استحسان ایدر نظم بسرکشی خود ای سرو جویبار مناز نثر کندو سرکشلکک ایله ای ایرماق سروی
نازلنمه نظم که گر باو رسی از شرم سرفرو داری نثر که اکرا کا ایرسک حیادن باشی اشاغی دوترسن یا باشی اشغه کتورسن
مراد علو درجه سی اولان اول حضرت عالیه مشاهده سندن خجالت ایله باشن اشغه ایدر دیمکدر نظم دعاش گفتم و خندان بزیر لب
خندید نثر اکا دعا ایدم طوتاغی التندن کلدی نظم که کیستی تو و با من چه گفت و گو داری نثر که کیمسن که بنم ایله نه دیمک
و نه ایتمک محلی واردر مراد بوندن استعاره تمثیلیه طریقی ایله حضرت حقک کمال علوینی بیان در که بر اعلی کمسنه یه برادنی کشی جواب

ایلسه

ایلسه اول اعلی کمسنه اکا بطریق التلطف کولرک سن کیمسن که بکا سوز سویلرسن دیه بو بر عتاب درکه لطف آمیز در لاجرم
حضرت حقه بزم دعامز دخی زیاده ادنی بر غاینده اعلی یه خطاب اتمک مثابه سنده در لکن اول حضرت کمال کرمندن رد اتمز
نظم ز کنج صومعه حافظ مجوی گوهر عشق نثر خانقاه بجا غندن استمه ای حافظ عشق گوهرن نظم قدم برون نه اگر میل
جست و جو داری نثر ایاغی طشره قو اکر استمک و ارامق میلک وارسه مراد بودر که مجرد صومعه گوشه سنده اوتورمغله
عشق گوهری بولنمز کنده و نفسانیتکدن چقمق کرک یا خانقاه نشین اولمقده نوع ریا واردر اندن چقوب کمال اخلاص
اوزره اولمق کرک سن یا ملامیه دن اولمق کرک سن ملامیه اول قوم درکه کنج خرابات و مسکن عباد اتده سرنه نوعیله
اولورسه قطعا کوکله مختل واقع اولمیوب اصلاحه سنت جماعت سمتنه سلوک ایده اگر خانه دیر و خراباتده دخی
اولورسه بو فعل ایله متصف اولان اقوامه ملامیه اطلاق ایدرلر که دیمشلر در کلیسا یه کیر کلیسا سکا کیرمسون یعنی سکا
فسق و فجور ال ویرمیه مستقیم الحال اولاسن که مستقیم حال اولان سقیم البال اولمز دیمکدر ملامیه دن اولمق کرک سن که گوهر عشقی
بولاسن بیت گرت معراج احمد باشد آرزو برون آی از سرای ام هانی وله ایضا طفیل هستی عشقند آدمی و پری نثر
عشق مسلکنک طفیلی در آدمی و پری یعنی جن نظم ارادتی بنما تا سعادتی ببری نثر ارادت کوستر تا سعادت التسن
مراد مخاطبدن نفس در لاجرم اکا دیر شول کمسنه که عشق حق و ارادت صدق اولامتبوع اولوب انس و جن و قوای
روحانیه و جسمانیه و نفسانیه اکا تابع اولورلر پس ارادت صادق و عشق حق کوستر که متبوع و اهل سعادت اولاسن
بیت دلا بکوش که جز نام عاشقی نبری که زنده از حی عشقند آدمی و پری نظم چو مستعد نظر نیستی وصال مجوی
نثر چون نظر استعدادک یوقدر وصال استمه نظم که جام جم نکند سود وقت بی بصری نثر که جام جم فایده اتمز بصر سزلوغ
وقتنده مراد بودر که اهل نظر اولمق کرک سن سکا مشاهده جمال میسر اولا که جم جامنک و اسکندر آیینه سنک فایده سی
بو قدر بی بصر اولانه بیت بصیرت و بصرت باید ای مرید جمال که بی نظر نتواند مشاهده است وصال نظم می صبوح و
شکر خواب صبحدم تا چند نثر صبوح شرابی و صبح وقتنک طتلو اویخوسی نجه یه دک نظم بعذر نیم شبی کوش و گریه سحری
نثر نصف اللیل عذرنه دورش و سحر اعلامسنه مراد نوم تغافلدن نهی و احیا لیل و استغفار سحره ترغیب در بیت

چه دوست زاری عشاق را بدارد دوست   بکن تو گریه و ناله شبانکه وسحری نظم بیا و سلطنت از ما بخر که مایه حسن
نثر گل بزدن سلطنت صتون آل حسن سرمایه سی ایله نظم وزین معامله غافل مشو که حیف خوری نثر بو معامله دن غافل
اولمه که حیف یرسن مراد بودر که نفسه و اهل نفسه دیر گل حسن و جمالکی بذل ایدوب بزدن سلطنت آخرت صتون آل اگر
بویله اتمزسک پشیمان اولوب تأسف ایدرسن بیت دیلرسک آلاسن حقدن وصالی   ریاضت ایله ویرسن اگه جانی
نظم بکوش خواجه و از عشق بی نصیب مباش نثر دورش خواجه و عشقدن نصیب سز قالمه نظم که بنده را نخرد کس بعیب
بی هنری نثر که قولی صاتون المزکسه هنرسزلک عیبی ایله مراد بودر که عشق اولمق هنرسزلکدر و هنرسزلک عیب عظیم در
بلکه جمله عیوبک اعظمیدر بونک کبی عظیم عیبو بلکسه قولی صتون المز پس عشقی اولمیان مقبول حضرت حق اولمز بیت
گرچه از عقل و دل و دیده و جان برخیزم   حاشا لله که من از عشق فلان برخیزم نظم چه هنر که تو دادی در نکجیر
کشاد نثر چه هنر که سنک وار در خیره برقپویی آچدی نظم ازین سپس من و مستی و وضع بیخبری نثر بوندن صکره بن و مستلک
و بی خبرلک وضعی مراد مصراع اولدن استفهام انکاری مفهومی در اوجرم روح نفسه دیر سنک هر هنرک خیره قپویی آچدی
یعنی خیره قپو آچدی شمدن صکره بن و مستلک و بیخبرلق وضعی اختیار اولنمق گرک بیت بیک سخن را قبول کن از من
هوشیاری مرو برمستان نظم تو خود چه لعبتی ای نازنین شعبده باز نثر سن خود نه لعبت سن ای حقه باز گوزل نظم
که در برابر چشمی و غایب از نظری نثر که گوز برابرنده سن و نظردن غایب سن مراد بونده دخی روحه نفسک خطابیدر که روح
نفسه نه واصلن و نه مهجورن دیه بیلورم زیرا مرئی دگل و غایب دگلدر بیت ز وصل و هجر تو درحیرتم چه چاره کنم
که در برابر چشمی و غایب از نظری بیت دلا تو طالب آنی و آن با تو بود   چه در میان وصالی چراست مهجوری نظم
مزار جان مقدس بسوخت زین غیرت نثر بیک پاک جان یاندی بو غیرتدن نظم که در صباح و مسا شمع مجلس دگری نثر
که هر صباح و اخشم بر غیری مجلسی شمعی سن مراد روحک نفسدن شکایتیدر بیاندر که چوق جان پاک بو غیرتدن یاندی که نفس
اهل فسق و سوانک شمع مجلسیدر نظم دعاء گوشه نشینان بلا بگرداند نثر گوشه نشینلرک دعاسی بلا دوندرر نظم
چرا بگوشه چشمی بما نمی نگری نثر نیچون بر گوز اوجیله بزه نظر اتمزسن مراد بودر که ارباب قلوب و ارباب ارواح مقدسه

دعاسی

دعاسی بلاسی دفع ایدر اما نفس بونلره التفات اتمز که بلای دنیا و غنای عقبی اندن دفع اوله نظم زمن بحضرت آصف
که می برد پیغام نثر بندن وزیر حضرتنه کیم التر خبر نظم که یاد گیر دو مصراع زمن بلفظ دری نثر که ازبرله بندن ایکی مصراع
فارسی دری لفظیله مراد بندن عقل معاش که وزیر نفس درکم بو خبری التە که نظم فارسی دریدن اکی مصراع بندن ازبرله
دیه و اول ایکی مصراع بودر نظم بیا که وضع جهان را چنانکه من بینم نثر گل که جهان وضعنی اویله که بن گورورم نظم گر امتحان
بکنی می خوری و غم نخوری نثر اگر امتحان ایدرسک شراب ایچرسن غم یمزسن مراد بودر که بن جهانی شویله گورورم که مالی بلا
و منصبی عنا و فقری راحت و خمولی استراحت اگر سن دخی امتحان ایدرسک بویله بیلورسن لاجرم عشق الهی یه اشتغال
ایدوب غم جهاندن فارغ اولورسن نظم کلاه سروریت کج مباد برسر حسن نثر سنک سرورلک کلاهی اگری اولمسون حسن
باشی اوزره نظم که زیب و تخت سزاوار تخت و تاج زری نثر تختک زینتی و تختک و التون تاجک لایقی سن مراد عقله
خطاب یا نفسه خطابدر که سر بری زینت و تخت آخرت و لایق تخت و تاج دولت در سرورلک کلاهی حسن باشی اوزره
اگری اولمیوب تمام استقامت اوزره اولیجاق نظم طریق عشق طریق عجب خطرناکیست نثر عشق طریقی عجب خطرناک یولدر
نظم نعوذ بالله اگر ره بمقصدی نبری نثر نعوذ بالله اگر یولی مقصده طوغری التمزسک مراد روحک نفسه خطاب و پندیدر
که دیر عشق الهی طریقی خطرلو طریقدر نعوذ بالله اگر یولی مقصده التمدن بو حالله گیدرسک غزل زهستی مرده ام الحمد لله
بجانان زنده ام الحمد لله   ز فضل مرحمت توفیق یزدان   بدو ره برده ام الحمد لله   ز جام مصطفی شرب الهی مصفا
خورده ام الحمد لله   درخت وصل را در باغ فضلش   ببار آورده ام الحمد لله   ندارم پرده از معشوق با خلق   اگر در پرده ام
الحمد لله   ز فاسم پرده در پیش دل بود   فتاده پرده ام الحمد لله   ببوی زلف و رخت می روند و می آیند
سنک زلفک و رخک قوقوسی ایله گیدرلر و گلورلر نظم صبا بغالیه سایی و گل بجلوه گری نثر صبا غالیه مسک ازمک ایله
یعنی خوش قوقو ایله و گل صالنوق ایله مراد مخاطبدن محبوب حقیقیدر نفحه ربانیه عیب هویتدن رایحه طیبه ایله گلور گیدر و گل
اول جمال جمیلدن غنج ایله گلور گیدر نظم بیمن همت حافظ امید هست که باز نثر حافظک همتی برکاتیله امیدوارم که گرو نظم
اری اسامر لیلای لیلة القمری نثر اری نفس متکلم وحده در رویتدن گورمک معناسنه و اسامر نفس متکلم وحده در مسامره دن

دون کیجه ایله سویلشمک مغاسنه دلیلی اسم معشوقه در بونده یا متکلم مضاف اولمش در مفعول اسامره در ولیله منصوب
ظرفی در مضاف در القرلفظنه وسامر جملهسی مفعولی در اری لفظنک معنای مصراع بودر که کورم معشوق ایله کیجه سویلشدکم
آتی ایدکی کیجه سنده مراد بودر که امید واردر که کندمی معشوق حقیقی ایله مناجاتده و مکالمهٔ روحانیده کورم روشناق
اولدوغی کیجه وله ایضا ای باغم تو مارا بپیوند لایزالی نثر ای دلبر سنک غمکله بزه اتصال لایزالی در نظم قد ضاع من هوا کم
عمری ولا بالی نثر تحقیقا ضایع اولدی سزک هوا کوز اجلندن بنم عمرم و قایرمزم مراد محبوب حقیقی حضرتنه خطابدر که دیر
سنک غمک و عشقک بزه لایزالی و سنک محبتنک اجلندن عمرم ضایع اولمشدر آما غم یمرم زیرا فی الحقیقه اضاعت عمر دکلدر
شعر شایدت فی سرتی و اعلانی حسن الذی فی الکون اعلانی دافیة مفتقر مفلسا لرادنی عزاً و اغنانی نظم عیش سکان
کویت مر بنجیر جیه داند نثر سنک محلک کلبلرنک عیشنی سر خبر سزلر بلمز نظم یا لیت لی مجالا فی ذلک الجوالی نثر نولیدی بکا مجال اولیدی
اول جوانبده مراد درگاه حق سمتنده اولانلر اصحاب کهف کلبی کبی حضورده و عیش و سرورده ایدوکن ذوقلرینی بلمز
نولیدی بن دخی انلردن اولیدم دیو تحسر ایدر رباعی غایب ازمن مرا حضوری بخش بسروری نه بخش و بنوری بخش
رخت در دار ملک دینم نه جای در کشور یقینم بخش نظم خوبان وفا ندارند ای جمع پاک بازان نثر خوبلرک وفاسی یوقدر
ای پاک بازلر جماعتی نظم لاترقبوا وفاءً عن صاحب الجمالی نثر لاترقبوا نهی حاضر در آوکلی بابدن و وفا لفظی منصوب مفعولیدر
معنای مصراع بودر که وفا اومک صاحب جمالدن مراد محبوب مجازی ده وفا یوق ایدوکن ذکر در رباعی جانا همه نازو
سرفرازی دانی سوز دل عاشقان مجازی دانی میترسم ازان روز که اندر غم تو من زار بمیرم و تو بازی دانی نظم
ما تشنه لب کذشتیم بر آب زندکانی نثر ز صو سزکچدک آب حیاة اوزره نظم یا ساقیا اغثنی من شربة الزلالی نثر یا حرف
ندادر ساقیا منادی نکره در اغثنی امر حاضر در افعال بابندن معنای مصراع بودر که ای ساقی مدد قل بکا طتلو شربتدن مراد
سلوک طریقت مرشدلری اوپیجی انتفاع بولنمز لاجرم ای شیخ بزه مدد قل لذیذ شربتدن دیو طلب اذاقت لذت طریقت ایدر
شعر ان لله عبادا اکشفوا فیه القناع بل رأیتم فقط عبداً عامل المولی فضاع نظم ما ترک دین و دنیا کردیم ز آرزویت نثر
بز دین و دنیایی ترک ایتدک سنک آرزوک ایچون نظم جاوزت فی هواکم عن حب جاه و مالی نثر نفس جاوزت نفس متکلم وحده در

مفاعله

مفاعله بابندن ایکی حرف جر یعنی فی و عن مجرورلری ایله اکا متعلق در معنای مصراع بودر که بن کچدم سزک سوکزده منصب و
مال محبتندن مراد مخاطبدن محبوب حقیقی در و دین دن عادت اهل دنیا در یعنی بز سنک آرزوک و محبتنک اجلیچون عادت
اهل دنیایی و مال دنیایی ترک ایتدک دیمکدر رباعی نانی بدو روزه کر شود حاصل مرد در کوزه شکسته دمی آبی سرد مأمور
کسی دکر چرا باید بود یا خدمت چون خودی چرا باید کرد نظم حافظ اکر بمیر در بر خاک آستانت نثر حافظ اکر اولورسه سنک
ایشکک طپراغی اوزره نظم قد صار ذا حیاة کانت بلا زوالی نثر تحقیق اولور حیاة صاحبی اول حیاة که زوالی یوقدر
مراد درگاه حقده عبادتده ایکن وفات ایدن حیات ابدیه بولور دیمکدر وله ایضا ای ز شرم عارضت کل غرق خوی نثر
لفظ خوی فتح خا و واو رسمیه ایله مرادف عرق در یعنی ای دلبر سنک عارضک حجابندن کل غرق عرق در نظم پر عرق
بیش عقیقت جام می نثر طولودر سنک عقیقک جام می مراد جمال ذات حسندن کل خجل و کلام الهیدن شراب سکر منفعل دیمکدر
بیت ای ورق کل بهشت از رخ نازکت خجل کوثر او ز لعل تو کشته ز خویش منفعل نظم ژاله بر لاله است یا بر کل کلاب نثر
چه در لاله اوزره یا کل اوزره کلاب نظم یا بر آتش آب یا بر روی خوی نثر یا اود اوزره صو یا یوز اوزره تر در مراد صنع
حقیقی بیانیدر که محبوب مجازی وجهنی لاله کبی یا کل کبی یا آتش کبی قلمش در و انوک اوزرنده عرق شبنم یا کلاب یا آب در
و برامر غریب بودر که ژاله و کلاب و آب لاله و کل آتش اوزره خارجدن واقع اولور عرق محبوب وجهی اوزره ایچرودن
ترشح ایدر بیت دانه دانه عارضکده شول عرق دیدم ندر دیدی کم کل در یوزم مردم کلاب اندن چیقر نظم می شد
از چشم آن کمان ابرو و دل نثر کیدردی کوزدن اول یاقشلو و کوکل نظم از پیش میرفت و کم می کردی نثر اردنجه کیدر ایدی
یتوردی ایزی مراد محبوب مجازی اردنجه اولن ایزن از دپ مقصدن محروم اولدوغن ذکر در بیت راه سنت رو
اکر خواهی صراط مستقیم راه چشم و ابرویش کژ باشد و غایت سقیم نظم امشب از زلفش نخواهم داشت دست نثر بو کیجه انوک
زلفندن ال طوتمق استمزم نظم رو مؤذن بانک می زن کو که حی نثر یوری مؤذن آواز اور دکل که حی یعنی دیر ل مراد بودر که بن
بو کیجه غیب هویت ملاحظه سنه استغراقده یم یوری سن مؤذن غفلتده اولانلری ایقاض و دعوت قل بیت مؤذن فالق الاصباح
می کفت کمان بردم که هات الراح میکفت نظم چون بنی عامر سبی مجنون شود نثر بنی عامر قبیلهسی کبی چوق مجنون اولور نظم

کر برون آید کل لیلی زحی نثر اکر چه قبیله لیلی کلی قبیله دن مراد بودر که بنی عامر قبیله سندن لیلی نام محبوبه ظهور ایدب قیس نام کیت
اکا عاشق دیوانه اولوب مجنون لقب ویرلدی الحلین مر قبیله دن که جمال ظاهر اوله جق کمسه مجنون اولور که ظهور جمال مجنن در
و مجنون دیمش شعر وکان فؤادی فارغا قبل حبکم وکان یذکر الخلق بالهوی یمزح فلما دعا قلبی هواک اجابه فلست اراه
عن فنائک یبرح فان شئت واصلنی وان شئت لم تصل فلست اری قلبی لغیرک یصلح نظم نی دمی لب بر لب مطرب نهاد نثر
نی بردم لبنی مطرب لبنه قودی نظم چنک را در زیر ناخن کرد نی نثر چنکی طرنوغ التنه ایلدی نی مراد بودر که نی رجل کامل در چون
اول لبنی کلام الهی یه متصل قلوب اندن صدا پیدا ایده شیخ مغنی و مراقب انوک طرناغی التنده اولوب یعنی یعنی اندن دخی
اول زپیدا اولوب ساکت مراقب ایکن نالان اولور دیمکدر رباعی یک ساغر می ز دست مستان بستان چندان که دهد
ساقی مست ان بستان ور عقل مکلف کندت رد و قبول مشنو سخن عقل که مستان بستان نظم چنک را در دست مطرب
نه دمی نثر چنکی مطرب الدن قو بردم نظم کورتش بخراش و بجز وشش زپی نثر دی مطربه انوک طرنی قری و خروش اتدر
اندن صکره مراد بودر که شیخ مراقب و ساکتی کلام الهی تکلم ایدنه تسلیم قیل تا که اول انوک طرنی تحریک ایدب خروش اتدره
شعر وکل کلام دون ذلک زایف وکل کلام دون لفظک واهی نظم عود بر آتش نه و منقل بسوز نثر عودی اود اوزرینه
قو منقلی یاق نظم غم مدار از شدت سرمای دی نثر غم یمه کوز صوغی شدتندن مراد جانب الهیدن رایحه طیبه ایله حرارت
اولان لره ارشد رب و استعدادی اولنله شدت برودتدن غم یمه دیمکدر شعر الا انما الدنیا سراب مکرر وکل حریص
فی هواها معذب اذا لم یکن لی فی الحیوة عذوبة فان رحیق الموت احلی و اعذب نظم با تو زین پس کر فلک خواری کند
نثر سکا بوندن صکره اکر فلک خورلق ایدرسه نظم باز کو در حضرت دارای ری نثر کیرو دی ری شهرنک حاکمنک حضرتنه
مرادس طالب حق و سالک طریقت اولدوغکدن صکره اکر فلک سکا خورلق ایدب تحقیر ایلرسه حاکم عالم اولان حضرت حقه
شکایت قیل که اول کفایت ایدر دیمکدر شعر نعوذ بمولی الخلق واطلب نواله وعول علیه فی الشداید ناظرا فطوبی لعبد
کان بالله عونه وطوبی لمن کان الله ذاکرا نظم خسرو آفاق بخش کزان صفا نثر آفاق بغشلایجی پادشاه اول که سخادن
یعنی انوک سخاسندن نظم نامه حاتم و نامش کشت طی حاتم نامه سی و انوک نامی دورلدی مراد بودر که اول پادشاهک

شکایت

شکایت قیل که آفاق و عالمه هبه ایدجی در و انوک سخاسندن کمال سخا ایله مشهور اولانک دفتری و نامی دورلدی و اول پادشاه
حضرتی حق تعالی در بیت پادشاهان جاه و تاج و نان دهند حق تعالی شاهی و هم جان دهد نظم ان که بهر جرعه جان میدهد
نثر اول اولدر که بر بقیه قدح ایچون جان ویرر نظم جان او بستان و جامی ده بوی نثر انوک جانن آل و بر قدح ویر اکا
مراد بودر کا اول بر پادشاه در که فلکیدن بقیه عشق و اذعان ویرسک اول سکا حیات ابدیه ویرب و سن اکا قلبکی کلیت ایله
تسلیم قلسک جان باقی الورسن که غدابدن سالم و نعیم ایله متنعم اولورسن شعر اذا ضاق قلب المرء واشتد حاله جفت
به النیران وانقطع الرجا تدارکه رب الانام بفضله واعطاه من کل الشداید مخرجا نظم جام می بیش آر و چون حافظ مخور
نثر شراب قدحن او کتور حافظ کبی یمه نظم غم که کی بود و یا کاوس کی نثر غم کی کی پادشاه قچن ایدی یا کاووس پادشاه
قچن ایدی مراد بودر که قلب صافی او کتورب عشق الهی یه نوشنه مشغول اول و تواریخ علمیکه علم لا ینفع و جهل لا یضر در
انی ترک قلوب امور نافعه یه اشتغال قیل شعر واحسرتا الزمان ضاع اکثره والویل ان کان باقیه کماضیه نظم
بیار باده و بازم رهان ز مخموری نثر کتور شرابی خلاص ایله بنی مخمورلقدن نظم که هم بباده توان واد دفع رنجوری
نثر که شراب ایله دفع مرض اتمک اولور مراد عشق الهی کیسلی و مرض قلبی دفع اندوکن ذکردر رباعی ای دل تو چرا چنین
ز خود بیخبری روزان و شبان در طلب سیم زری سرمایه تو ازین جهان یک کفن است آن نیز کمانست بری
یا نبری نظم بهیچ وجه نتابد فروغ مجلس انس نثر هیچ وجه ایله یلامز مجلس انس نظم مکر بروی نکار و شراب انکوری نثر
مکر نکار یوزی ایله و اوزم شرابی ایله مراد معنی یه نظر استفهام انکاری در بیت من که می کویم نباشد آن حرام بلکه آن
باشد که نوشندش کرام نظم بسحر غمزه فتان مهیج غره مباش نثر غمزه فتان سحرینه هیچ مغرور اولمه نظم که آزمودم و سودی
نداشت مغروری نثر که تجربه اتدم بن فایده طوتمادی مغرورلق مراد غرور شوم ایدوکن ذکردر بیت حالت هستی تو خانه
دل کرد خراب هان هان تا نشوی باز بهستی مغرور نظم ادیب چند نصیحت کنی که عشق مباز نثر ای ادیب نیجه نصیحت
ایدرسن عشق اوینمه دیو نظم اکر چه نیست ادب این سخن بدستوری نثر اکر چه ادب دکلدر بو سوز بروزیره مراد عقل
معاش و زیر یرنه در د اما عشق الهیدن منع ایدر روح اکا نیجه نصیحت ایدرسن دیو چوق سویلمکدن و ضعانهی ایدر اکر چه

وزیره بویله سوز دیمک ادب دکل در اما عشق بی اختیار سویلیدر شعر غلب العشق فی الفواد له کل عقل لاجله مسلوب نظم
بعشق زنده بود جان مرد صاحب دل نثر عشقله دری اولور صاحب دل کشی نک جانی نظم اکر تو عشق نداری برو که معذوری
نثر اکر سنک عشقک یوغیسه یوری که معذورسن مراد معذورسن دیمکدن عذرا اولورمرضک وار دردیمک در بیت مرا آن کو
نیست عاشق نیست لایق بلی عشق است جان جان عاشق نظم بیک فریب بر ادم صلاح خویش زدست نثر برالدامق ایله
ویردم الدن کندو صلاحمی نظم دریغ آن همه زهد و صلاح و مستوری نثر دریغ اول دوکلی زهد و صلاح و مستورلغه مراد
کندونک فریفته اولدوغنه تحزن در بیت بکا تیتزمی ایدی برکوزل یار دریغا الدادی دنیای غدار نظم رسید دولت
وصل و کذشت محنت هجر نثر ایرشدی وصل دولتی وکچدی هجر محنتی نظم نهاد کشور دل باز رو بمعموری نثر کوکل مملکتی کرو یوزی
معمورلغه قودی مراد وصول وحصول متوجه اولوب قلب معمور اولمغه یوز دوتدی دیمکدر بیت دردلم جا کرد آن یار کزین
بیت معمورست نامش بعد ازین نظم بهر کسی نتوان کفت درد او حافظ نثر هرکمسه یه دیمک اولمز انوک دردنی ای حافظ
نظم بکو بدان که کشیدست محنت دوری نثر اول کمسه یه دی که چکمش درار اقلق زحمتنی مراد محال اولمین احوالی بلمز اکا
دردیاری دیمک اولمز وله ایضا ای باد نسیم یار داری نثر ای یل یارک خوش قوقوسن طوترسن نظم زان نفخه مشکبار داری
نثر اول مشک یغدرجی خوش قوقودن دوترسن مراد توجه سحری نفخه ربانیه دن حصه دار اولدوغیچون انی مدحت در نظم
زنهار مکن دراز دستی نثر زنهار ال اوزاتمغی قلمه نظم با طره او چه کارداری نثر انوک طره سی ایله نه ایشک وار در مراد توجه
سحری غیب هویته تعرض دن نهی در تکم رسول الله علیه السلام بیورر تفکروا فی الاء الله ولا تتفکروا فی ذات الله نظم
ای کل تو کجا و روی زیبا نثر ای کل سن قنده یارانک یوزی قنده نظم او مشک و تو خار داری نثر انوک مشکی و سنک خارک وار در
مراد هیچ بر حسن الوجه جمال حقه نسبت اولنمق جایز دکل در بیت حسن مهرویان چه می ماند بروی یار ما پرتو مه دیکر و نور تجلی دیکرست
نظم ریحان تو کجا و خط سبزش نثر ای ریحان سن قنده وانوک یشل خطی قانده نظم او تازه و غبار داری نثر اول تازه و سنک
توزک وار در مراد شول خط که حضرت حقه متعلقدر دایما تازه و تردر و سایر خطوط که هوا به و دنیایه متعلق در توزلودر قطعه دوات
قلم الت دانش اند بدانش توان بعالم علم باقبال و دولت دهندت خبر دهان دوات و زبان قلم ولیکن ببر هنر ازانش خط

١٤٠ که او سبب باشد آخر بظلم و ستم نظم نرکس تو کجا و چشم مستش نثر ای نرکس سن قنده وانوک مست کوزی قانده نظم
او سرخوش و تو خمار داری نثر اول باشی خوش و سنک خمارک وار در مراد صنعت بهر غیری بهرلره نسبت اولنمق جایز دکلدر که
صفت بهر جمیع اشیایی محیطدر و صابردر خلافی غیری بهرلرک قطعه آفرین بر کریم و برستار که کنه بیند و همی پوشد
آدمی را ببین که زلت تو می نه بیند ولی همی جوید نظم ای سرو تو با قد بلندش نثر ای سرو سن انوک بوجه قدی ایله نظم
در باغ چه اعتبار داری نثر باغده نه اعتبارک وار در مراد مرد درجه عالیه صاحبنک علوینک حضرت حقک علوینه نسبتی یوقدر
دیمکدر قطعه عجب است از لطافت شعرا یا ندارند نور در دیده قد خوبان بسرو می خوانند روی شان را بماه تابیده
ماه قرصیست ناتمام عیار سرو چوبیست ناتراشیده نظم ای عقل تو با وجود عشقش نثر ای عقل سن انوک عشقی
وجودی ایله نظم در دست چه اختیار داری نثر الده نه اختیارک وار در مراد عقل جذبه الهیه ایله بی اختیار اولور دیمکدر
شعر العقل یقول لا تبالغ والعشق یقول لا ابالی نظم روزی برسی بوصل حافظ نثر برکون ایرشورسن وصلنه ای حافظ نظم
کر طاقت انتظار داری اکر انتظاره طاقتک وار سه مراد طالب منتظر اولان وصله ایرشور دیمکدر چه خوش باشد که بعد
از انتظاری نثر بمقصود کسی رسد امیدواری وله ایضا بدید آمد رسوم بی وفایی نثر ظاهر اولدی بی وفالق عادتلری
نظم نماند از کس نشان آشنایی نثر قالمدی کمسه دن آشنالق نشانی مراد زمانه خلقندن شکایت در قطعه دوش در تنکنای
فکر مرا با خرد صحبت اتفاق افتاد کفتم از راه عقل نوعی کو که شدم از غمان دهر آزاد کفت یاری طلب که در عالم نشد
وفا کند بنیاد بطریق طلب بکردیدم سالها در جهان کون و فساد در جهان هیچ کس ندیدم کو عاقبت دوستی بباد نداد
چون چنین است هر که در عالم فرد کردد خداش خیر دهاد نظم برند از فاقه نزد هر خسیسی نثر التر لر فقردن هر خسیس قته نظم
کنون اهل هنر دست کدایی نثر شمدی اهل هنر دلنجیلک الینی مراد اهل هنر ذلیل و فقیر اولوب هر نوردن هر خسیسه عرض حاجات
و ذلت ایدوکن حکایت در شعر رویدک یا دهر کم ذا الغلط لئیم علا و کریم هبط کذا الدهر من سوء عاداته یموت
الکرام و یبقی السقط نظم کسی کو فاضلست امروز در دهر نثر هر کمسه که اول فاضل در بو کون زمانه ده نظم نمی بیند زغم
یکدم رهایی نثر کورمز بر دم غمدن خلاصی مراد بودر که زمانه نک یرمزلغندن اهل فضل مغموم اولدوغن ذکر در قطعه ای خواجه

مکن تا توانی طلب علم کاندر طلب راتبه هر روز نمانی رو مسخره‌گی پیشه کن و مطربی آموز تا داد خود از کهتر و مهتر بستانی
نظم ولیکن جاهل است اندر تنعم نثر ولکن جاهل تنعمده در نظم متاع او چو هست این دم بهایی نثر انوک متاعی چون شمدی بهالودر
مراد بو زمانه جهل معتبر در دیمکدر قطعه سیم و زر دارد متاع و عقار هر که او در زمانه بی هنر است وانکه صد گونه علم دارد و فضل
از همه دل خراب و خسته‌تر است نظم اگر شاعر بگوید شعر چون آب اگر شاعر صوفی شعر دیر سه نظم که دل را زان فزاید روشنایی
نثر که گوکله اندن ارته روشنالوغ مراد اهل نظمه دخی رغبت اولمدوغنه توطئه در و بو بیت مرهونندر غزل اساس فضل و هنر را خراب
می بینم جهان خراب چو بر غراب می بینم مگر چراغ اکابر فرونشست که من زدود بر رخ کلکی نقاب می بینم چه شد که بر سر
آب سرشک اهل هنر سپهر برشده را چون حباب می بینم چه بوده است که ارباب نظم را شب و روز رسم صحابه ز دست غصه و غم
در عذاب می بینم چو شاعری که بود گفته‌اش جواب عتاب دلش رفیق روان هم چو آب می بینم نه بخشند یک جوابش
از بخل امساک بغشلمز اکابر اره بخل خستندن نظم اگرچه فی المثل باشد سنایی نثر اگر مثلا سنایی دخی اولورسه بل کل که سنایی
شعرا صوفیه‌نک کبراسندن در و انوک سوزلرن استشهاد طریقی ایله کتابلرده پند وجهی ایله کتورلر و انوک کلامندندر بو
قطعه این جهان بر مثال مردار است کرکسان اندر و هزار هزار این مر آنرا همی زند مخلب وان مر این را همی زند منقار نظم
خرد در گوش هوشم دی همی گفت نثر بلکه خرد و هوش امر خلقی اولان عقل معناسنه استعمال اولور گاه اولور تجربه امورله
حاصل اولان بصیرت معناسنه استعمال اولنور بو تقدیرجه هوشمند که اداء تحصیل و توصیف در اکا مقارن اولور خردمند و هوشمند
دیرلر گاه خرد عقل معناسنه استعمال اولنور که مقابل اعمی در انوک ایچون که بایلان کمسه‌یه اوصی گتدی دیرلر گاه خرد بصیرت
معناسنه و هوش امر خلقی اولان عقل معناسنه استعمال اولنور بونده مراد بو اولمق ظاهردر که معنای مصراع بو درکه بصیرت قولاغنه
دون دیر ایدی نظم برو صبری بکن در بی نوایی نثر یوری بر صبر قل زر قسزلقده بیت صد هزاران کیمیا حق آفرید کیمیایی
چون قناعت کس ندید نظم قناعت را بضاعت ساز و میسوز نثر قناعتی قماش دوز و یان نظم درین درد و عنا چون بی نوایی
نثر بو درد و مشقتده چون طاقتسزسن مراد صبر و قناعته ارشاددر نظم با قدم مجردی بر سر سروری زدیم نثر زیر گلیم مفلسی
طبل قلندری زدیم خطبه بنام ما شد بر سر منبر فنا زانکه بملک نیستی نوبت سنجری زدیم نظم ایا حافظ بجان این پند بشنو

ای حافظ

ای حافظ جانله بو نصیحتی اشت نظم که گر از پا در افتی با سر آیی نثر که اگر ایاقدن دوشر ایسک باشله گلورسن مراد بودر که طریقده
دوشرسک باشک اشغه گلوب دخی بدتر حاله گرفتار اولورسن قطعه طالعی باشدم که از پی آب نثر گر روم سوی بحر برگردد
ور بدشت از برای خاک روم خاک حالی بشوخ زر گردد ور بدوزخ روم بآتش خواه دوزخ از یخ فسرده تر گردد
ور زکو می طلب کنم زنگی سنگ نایافت چون گهر گردد ور برم حاجتی بنزد کسی در زمان گوشهاش کر گردد اینچنین حالها
به پیش آید هر کرا روزگار بر گردد در همه حال شکر باید کرد تا مبادا کزین بتر گردد وله ایضا برو زاهد بامیدی
که داری نثر یوری زاهد بر امیده که سنک وار در نظم که دارم همچنان امیدواری نثر که وار در انجلین بنم امیدوارلغم
مراد زاهددن یا زاهد خشکدر که جنت استر یا طریقتدن معرض اولنلر که دنیا استر پس مربنه دیر یوری سن امیدک طوتدوغک
بن دخی سنجلاین امیدوارلغم وار در که دیدار حق استرم پس بن دخی اکا طالب اولوب کیدرم بیت وقت آنست که
رندان در میخانه زنند دست اندر قدح باده و پیمانه زنند نظم بجز ساغر چه دارد لاله در دست نثر قدحدن غیری
نسنه وار لاله‌نک النده نظم بیا ساقی بیاور تا چه داری نثر گل ساقی کتور نکه وار در مراد بودر که منکسر البال اولان
سالک ضعیف الحال قلبدن غیری نسنه‌یه قادر دکلدر کل ای شیخ کتور نکه وار سه انی هو کا ارشاد قل بیت چون
کاسه تهی آمده ام پیش تو ساقی پر کن ز کرمهای خود این دم قدح من نظم مراد از رشتهٔ دیوانگان کش نثر نیی دیولر
صفنه جک نظم که مستی خوشتر است از هوشیاری نثر که مسلک خوش رقدر ایقلقدن مراد دیوانهٔ عشق اولمق و مست
حق اولمق عاقل و ایق اولمقدن یکدر دیمکدر قطعه ساقیا بر خیز و خم معنوی در جام ریز دیگر انراتش بجان زندانست و
ما را جان بهی در ازل مجنون او بودم کنونم همچنان گفته اندازی که هم با اصل گردد کل شی نظم بپرهیز از من
ای صوفی بپرهیز نثر صقین بندن ای صوفی صقین نظم که گردم توبه از پرهیزکاری نثر که توبه ایلدم پرهیزکارلقدن
مراد متکلمدن عقل معاد و مخاطبدن نفس در لاجرم عقل معاد نفسه دیر صقین بندن نفس قتل ایلمکدن توبه ایلدم پس
غافل اولمه که سنی ریاضت و مجاهده ایله هلاک ایدرم قطعه شرط این راه طالبا دانی که چیست دایما با نفس خود بودن
بحرب خلوت تاریک و بیداری شب معده خالی و ذکر حق بضرب نظم بیا دل در خم گیسوی او بند گل کو گلی نوک

زلفی بو کلمه بغله نظم اکر خواهی خلاص رستکاری نثر اکر استرسک خلاص و قورتلموق مراد بودر که عقل معاد نفسه دیر
کل بر و قلبکی هویت مراتبنه بغله تا که قیود دنیادن خلاص بولاسن رباعی انان که طالب تو نکشتند طالبند وانان که دل
بدست تو دادند عاقلند تنها نه من اسیر خم کیسوی توام آزادکان مقیدان خوش سلاسلند نظم بدست کل خدارا
توبه بشکن نثر کل الیله اتدیکچون توبه صی نظم که عهد کل ندارد استواری نثر که کل عهدینک محکملکی یوق قدر مراد ظاهره نظر کل وقتی
کلیجک توبه صی تا کل وقتی کچمدن عیش ایده لم که زمان کل باقی دکلدر دیمکدر و معنایه نظر مراد بودر که کشف ظهور ایدیجک
طریقتدن رجوعی صی تا سالک اولوب کشف و حال حاصل ایده سن که زمان کشف ممتد و باقی قلمز بیت درون خلوت ما
جز من و تو هیچ کسی نیست بیا و همنفسی کن که عمر جز نفسی نیست نظم عزیزان نوبهار عمر بکذشت نثر عزیزلر عمرک بکی بهاری
کچدی نظم چو بر طرف چمن با دلبهاری نثر چمن کناری اوزره بهاریلی کبی مراد عمرک سرعتدن حکایت و فرصتی فوت اتمکا
دلالتدر بیت ترا منازل دور و دراز در پیش است بدین دو روزه اقامت چرا شوی مغرور نظم بیا حافظ نبید تلخ کهن
نوش نثر کل ای حافظ اجی شرابی نوش قیل نظم چرا عمری بغفلت میکذاری نثر نیچون بو عمری غفلت ایله کچوررسن مراد
ریاضت اکرچه اجی در اما کل تمرد و ابلیچون علاج در پس نیچون عمری غفلت ایله کچوررسن درد که درمان آتمزسن دیمکدر نظم
نظم ترا که هرچه مرادست در جهان داری نثر سنک که هر نه مرادک ایسه جهانده وار در نظم چه غم ز حال ضعیفان ناتوان
داری نثر کوچسنز ضعیفلر حالندن نه غمک وار در مراد روح و عقل معادک نفسه خطابن ذکر در که دیر لرسکا که مرادات نفسانیه
حاصل در بر ضعیف عاجزک حالندن غمک یوق در بیت تو مست دولتی زان رو بما نظر نکنی بکوی اهل حقیقت یکی گذر نکنی
نظم بخواه جان و دل از بنده و روان بستان نثر استه جانی و کوکلی بنده دن روان ال یعنی فی الحال ال نظم که حکم بر همه
آزادکان روان داری نثر که آزاده لره روان حکمک وار در مراد عقلک نفسه خطابنی ذکر که عقل اکا دیر جانی و کوکلی بنده دن
استرسک فی الحال الورسن که غالب مطلق اولوب آزاده لره حکمک جاری در بیت تو پادشاه وجودی و حکم تو جاریست
زسو خاتمه کار خود خذر نکنی نظم میان نداری و دارم عجب که هر ساعت نثر بیلک یوق در عجب طورترم که هر ساعت نظم
میان مجمع خوبان کنی میان داری نثر محبوبلر مجمعی ارasında اورته طوتنمق ایدرسن یعنی صدرنشین سن مراد بودر که نفس اکرچه

منجتم

منجتم دکلدر اما عجب در روح قوای روحانیه اوزنا سنده صدرنشین در نظم بیاض روی ترا نیست نقش در خور از انکه
نثر سنک یوزک بیاضنه لایق نقش یوق در نظم سواد از خط مشکین بر ارغوان داری نثر خط مشکین دن سوادی ارغوان
اوزره دوترسن قره خط یا زلوب نفس اکا فریفته اولوب شیفته اولمشدر دیمکدر بیت تو مایلی به خارف که هیچ دم ز نقاب
به پیش دیده بدبین خود سپر نکنی نظم بنوش می که سبک روحی ای ضعیف اندام نثر شراب ایچ که سبک روح سن ای اندامی تخفیف
نظم علی الخصوص درین دم که سر کران داری نثر خصوصا شمدکی دمده که باشوک اغرلغی وار در مراد روحک نفسه پندیدر
که دیرسن خفیف روح سن عشق الهی نوش قیل ای ضعیف اندام تا که صحت و قوت بولاسن شمدی عبادتده کسلک و طاعتده
اهمالک زیاده در بیت اکرچه پادشهی کار کن چو درویشان که بعد ازین ز مقامات تو بیستر نکنی نظم مکن عتاب ازین بیش و
جور بر دل ما نثر عتاب اتمه بوندن زیاده و جور اتمه بزم کوکلمزه نظم بکن هر انچه توانی که جای آن داری نثر قیل قادر اولدوغک
اول یرک وار در مراد عقل و روحک نفسه خطابنی بیان که دیرلر بزم کوکلمزه بوندن زیاده عتاب و جور اتمه و هر نه یه قادر
ایسک قیل که اول یرده سن یعنی دار تکلیف ده سن و بزه حکم اتمکا قادرسن بیت یکیست شاه و کدا در نفاذ امر خدا بکن عبادت او
تا بخود ضرر نکنی نظم باختیار ترت اکر صد هزار تیر جفاست نثر سنک اختیارک ایله در اکر یوز بیک جفا اوقی نظم بقصد جان من خسته
در کمان داری نثر بن خسته جانی قصدنه که کماندهوار در مراد عقلک نفسه خطابنی ذکر در که دیر سنک اختیارک و کثرت عصیان
جز تکلم در که روح قصد ضرر ایدرسن بر نجه و جمله بیت جفا و جور تو از حد کذشت انصاف است که بعد ازین بستمها ازین نبر
بکنی نظم بکش جفای رقیبان مدام و دلخوش باش نثر چک رقیبلرک جفاسنی دایم و کوکلی خوش اول نظم که سهل باشد اکر یار
مهربان داری نثر که آسان اولور اکر وفالو یارک وار ایسه مراد عقلک نفسه پندلی ذکر در که دیر قوای نفسانیه نک و شیاطین
جن و انسک و طعن ایدن اهل دنیانک جفالرن چک خوشنود اول سلوک قیل که بونلرک جفاسی سهل و جزئی در که اکر حضرت
حقله انسک وار ایسه بیت نیابی هیچ رهایی ز طعنه اغیار درین طریق اکر خویش کور و کر نکنی نظم بوصل دوست کرت
دست میرسد یکدم نثر دوست وصلنه اکر سنک الک ایره بردم نظم برو که هرچه مرادست در جهان داری نثر یوری که هر نه
مرادک ایسه جهانده طوته سن مراد عقلک نفسه تسلیتی ذکر در که اکا دیر اکر دوست حقیقی یه الوک ایرمک واقع اولور ایسه یوری کچ

جمیع مرادات سنکیچون حاصلدر **بیت** اکر بمقصد مطلب رسی کمالت بس   که در جهان توازین به زمر کهر نکنی **نظم** چو ذکر لعل لبش
میکنی و می نوشی **نثر** چون انوک لعل لبی ذکرنی ایده شرواشیده سن **نظم** حدیث با شکرست لبخه در دهن داری **نثر** شکر لوسوز درکه
اغزده طوترسن مراد اکر کلام الهی ذکر ایدب یا انی استماع ایدرسک شکر لوسوز درکه یا اغزکده شکرک واردر دیمکدر **شعر**
وفی الجهل قبل الموت لا هله   واجسادهم قبل القبور قبور   وان امرأ لم یحیی بالعلم میت   ولیس له حتی النشور نشور **نظم**
چو کل بدامن ازین باغ می بر ای حافظ **نثر** چون کلی بو باغدن اتک ایله الترسن حافظ **نظم** چه غم زناله و فریاد باغبان داری **نثر**
باغبانک ناله و فریادندن نه غمک واردر مراد بودرکه اکر باغ جهاندن کل کشف و فیض و احسان و فضل و افر الورسک دنیا
بنمردین ایلیسک فریاد و فغانندن نه غمک واردر **وله ایضا** چو سرو اکر بخرامی دمی بکلزاری **نثر** سروکبی اکر صالنا سن
بردم بر کلزارده **نظم** خورد زغیرت روی تو هر کلی خاری **نثر** سنک یوزک غیرتندن هر بر کل بر دکن مراد متکلمدن عقل معاد
و مخاطبدن نفس درکه عقل معاد نفسه دیر اکر سن سروکبی غنج و دلال ایله کلزار شهواده خرامانی اولورسک سنک اهل هوا
و جانب ماسوایه توجهک غیرتندن مر اهل کشف اولانک و قوای روحانیه نک خاطرلرنه خار انفعال بتوب منفعل اولورلر
بیت دوست دارم که بوسی رخ همچون قمرت   تا چو خورشید نه بینند بهر بام و درت **نظم** زکفر زلف تو هر حلقه واشوبی **نثر**
سنک زلفک کفرندن هر بر کوشه ده بر آشوب مراد بودر که نفسک زلفه میلندن و انوک سرندن هر حلقه ذکر و جماعتده
بر فتنه و فرقته و عین شهوانیت سحرندن هر بر کوشه ده بر خسته یعنی روح و قوای روحانیه مریض و بیحضور لردر **بیت**
ای دل زنشاط و عیش بیکانه نشین   در کوی بلا در آو مردانه نشین **نظم** مرو چو بخت من ای چشم مست یار بخواب **نثر** کیتمه ای بنم
بختم کبی یارک مست کوزی اویخویه **نظم** که در پی است زهر سویت آه بیداری   که سنک ارد کجه هر طرفدن بر اویانوق آهی
مراد بودر که عقلک قرینی نفس در اول بو کادیر ای بنم یار مک عینی بختم کبی اویخوده و غفلتده اولمه که هر جانبدن روح روحانینک
بیدارلرینک آهی انوک اردنجه در **رباعی** ای دل بنشین طریق کاری اندیش   ضایع مکن این عمر گرامی زین بیش   مرکز نرسد
بار زوی دل خویش   ان زکه اجل زپس بود و عمر زپیش **نظم** نثار خاک رهت نقد جان من هر چند **نثر** سنک یولک ترابنه نثار
اولسون بنم جانم نقدی هر نه دکلو که **نظم** که نیست نقد روانرا بر تو مقداری **نثر** که یوقدر نقد جاره سنک قتکده بر مقدار مراد بوکه

عقل

عقل نفسه دیر سنک طریقک یعنی کیدجک یولک که جانب الهی و آخرتدر اکا نقد روح نثار اولسون اکرچه نقد جارینک سنک
قتکده مقداری یوقدر **بیت** بزر نخریده جان زار قدرش نمی دانی   که مردم قدرشناسد متاع رایکانی را لاکن نقد روان که
روان در فی حد نفسه عزیز و شریف در **نظم** دلا همیشه مزن لاف زلف دلبندان **نثر** ای کوکل همیشه اوره دلبندلرز لفی لافنی
نظم چو تیره رای شدی کی کشاید ت کاری **نثر** چون طونق فکرلو اولدک قچن آچلور سنک برایشک مراد بودر که عقل قلبه
بندایدب دیر دلبندلرک زلفی لافن اوره و انده مهارت دعوی قلمه که اول فکر تیره رایلودر تیره رای اولانک
ایشی کشاده اولمز و اکا اچلمز **نظم** سرم برفت زمانی بسر نرفت این کار **نثر** باشم کتدی و بر زمان باشمه کتمدی ایش **نظم** دلم برفت
نبود ت دل کرفتاری **نثر** کوکلم کتدی و سکا بر کرفتار کوکلی اولمادی مراد بودر که عقل نفسه دیر عمر آخر اولدی سندن عمل آخرت
میلی اولمادی و کوکلم سکا مبتلا اولدی اما سنک بر مبتلا و کرفتاره کوکلک و میلک اولمادی **نظم** چو نقطه کفتمش اندرمیان دایره آی
نثر دیدم اکا نقطه کبی دایره اورتاسنده سن **نظم** بخنده کفت که حافظ تو در چه پرکاری **نثر** کولمک ایله دیدی که ای حافظ
سن نه پرکارده سن مراد بودر که عقل نفسه نقطه پرکار کبی دایره اورتاسنده سن خلاصه و قواره مجالک یوقدر **رباعی**
پیوسته ترا حال پریشان باشد   خرج تو همه زکیسه جان باشد   این مایه عمر صرف در چیزی کن   کانکاه که این نباشد و آن باشد
نثر اول دخی نظر یوع الاستهزاء دیدی مراتب سلوکدن نه پرکارده و نه دایره ده سن **رباعی** قومی شده تا زنده باسرار جهان   قومی
شده تا زنده باسباب و دکان   ماییم درین میان نه زین قوم و نه زان   در حسرت مرد و برده عمری بزبان **وله ایضا** جان فدای
تو که هم جانی و هم جانانی **نثر** سکا جان فدا اولسون که هم جان سن هم جانان سن **نظم** سر فدای تو و کر نه من و سر کردانی **نثر** باش سکا
فدا اولسون یوخسه بن سر کردانلق مراد مخاطبدن محبوب حقیقی در که و نفخت فیه من روحی حسنجه ارواح انسانیه اندندر اول
بزم جانمزدر و ارواح انسانیه با جزئیه نک تعلقی اکادر انوکیچون جانانمزدر باش و جمله عضو انوک جمله مخلوقاتندندر انک
فدا و تسلیم اولنموغ درکه مملوک مالکنک حکمنده اولور اولمز سه یعنی باشنه باش چکرسه سر کردانلق و حیرانلق اولور **رباعی**
چون ما که فدای تو بکردیم سر و جان   دادیم بتوزان سزای جانان   کر میدهیم ازان نوای سلطان   ماییم رحفظ سر
دو سرکردان **نظم** سر سری از سر کوی تو نیارم برخاست **نثر** قولاینه سنک محلک باشندن قادر دکولم قالقمغه **نظم**

کار دشوار نکیرند بدین آسانی نثر مشکل ایشی طوتنلر بو آسانلغ ایله مراد مخاطبدن محبوب حقیقی یا شیخ طریقت اکا دیر تکمیل طریقت
اتمکنز سنک محلکدن فالعقوب کیدب بن مرشد اولدم دیو ارشاده شروع اتمزم که ارشاد مشکل ایشدر انی بو یله آسانلق
ایله طوتمق اولمز بیت شناور شو پس آنکه بکذر از آب که از دریا کذشتن نیست آسان نظم خام را طاقت پروانه پرسوخته نیست
نثر خام قنادن یعنی پروانه طاقتی یوقدر نظم نازکان را نرسد شیوه جان افشانی نثر نازکلره یراشمز جان فشانلق شیوه سی مراد
سالک مبتدی و ناز و تنعمه معتاد اولان کمسه مرتاض و منتهی اولان کمسنک عملن اتمکه قادر دکلدر دیمکدر بیت لاف استادی مکن
ناکرده تحصیل هنر کی بود شاکرد که بهتر همچو استاد کزین نظم بی تو آرامی کرفتن بود از ناکامی نثر سنسز آرام طوتمق مراد نقد ندر
نظم با تو هم کستاخ نشستن بود از حیرانی نثر سنکله کستاخ اوتورمق حیرانلقدندر مراد بودر که دوسته وصولسز قرار اتمک
نامرادلقدر و دوست ایله بی ادبانه وضع حیرانلقدندر قطعه تا رسی شهر دلبر خود را منشین یکدمی و زود برو کر توانی
کند بتو سلطان تو بکن بنده کی و غیره مثنو نظم فاش کردند رقیبان تو سر دل من نثر آندلر سنک رقیبلرک بنم کوکلم سرنی فاش نظم
چند پوشیده بماند سخن پنهانی نثر نیجه مستور قالا کزلو سوز مراد سنک کوزجیلرک یعنی ملائکه حفظه بنم اذکار صفیه می و اعمال مستوره می
افشا ایدرلر دیمکدر بیت چکنم من سخن به پنهانی دو کواهم قرینا شده مرجا نظم تا بماند تر و شاداب نهال غم تو نثر تا قلا تازه
وصویه قانمش سنک غمک فدانی نظم واجب آنست که بر چشم منش بنشانی نثر واجب اولدر که بنم کوزمه دیکه سن مراد بودر که
صولو یرده اولان تر و تازه اولور سنک غمک فدانی دخی بنم کوزمده کرک که تازه وصویه قنمش اوله دیمکدر و خلاصه مراد
کوز و بک باشی چو قدر دیمکدر بیت اکر خواهی کنار آب و دلجو نمی یابی به از چشمان من جو نظم در خم زلف تو دیدم دل خود را
روزی نثر سنک زلفک بوکلمنده کوردم کندو کوکلمی نظم کفتمش چونی و چون می زیبای رندانی نثر دیدم اکا نجه سن و نجه دریلورسن
ای محبوب مراد سایلدن عقل معاش در نظم کفت آری چه کنی کر نبری رشک بمن نثر دیدی بلی نجه کونی التمیه سن بکا یعنی
بنی نجه کونلمیه سن نظم مر کدارا نبود مرتبه سلطانی نثر مر کدایه اولمز سلطانلق مرتبه سی مراد قلبک جوابدن بودر که دیر
بن غیب هویت کرفتارلغنده سلطانلقده یم سن رشک ایدرسک اولورا اما مر کدایه سلطانلق مرتبه سی اولمز پس سکا بو کا استعداد
یوقدر بیت چنانم هست جاه و سربلندی که با خود نفس من در اردسی رشک نظم راستی حد تو حافظ نبود صحبت ما نثر

راستی

راستی سنک حدک دکلدر ای حافظ بزم صحبتمز نظم پس اکر بر سر این کوی کنی سکبانی نثر پس اکر بو محله باشی او زره اید سن سکبانلق
مراد صحبت الهیه سنک حدی دکلدر دیمکدر نظم کدای خاک نشین نیست در خور شاهان نثر کجا بود که شود مونس هدای جهان
و له ایضا چون در جهان خوبی امروز کامکاری نثر چون خوبلق جهاننده بو کون کامکار سن نظم شاید که عاشقانرا
کامی ز لب برآری یرار که عاشقلرک بر مرادن لبدن حاصل قلاسن مراد بودر که چون فاعل مطلق و قادر محقق سن کمال قدرتکه
و کرم حضرتکه لایقدر که عشاقک مرادنی صفت کلام ایله تحصیل قیلاسن بیت هر کس نه اعتماد با عمال خود کند بس اعتماد ما
که بود بر عطای تست نظم با عاشقان بی دل تا چند ناز و شیوه نثر کوکلسز عاشقلره تا نیجه دک ناز و شیوه نظم بر بیدلان
مسکین تا کی جفا و خواری نثر مسکین کوکلسزلره تا قچنه دک جفا دخی خوارلق مراد کثرت استتار و احتجابدن شکایتدر نظم
سالها منتظر پرسش او بود کمال عمر بکذشت دریغا و نپرسید ز من نظم تا چند همچو چشمت در عین ناتوانی نثر تا نیجه دک کوزک
کبی ناتوانلق عیننده سن نظم تا چند همچو زلفت در تاب و بی قراری نثر تا نیجه دک زلفک تابنده بی قرارسن مراد بودر که ذاتک
مستور در کانه ظاهر و مظهر دکلدر که عاشقه تجلی جمال قلمز و کل یوم هو فی شان حسنجه دایما ایجاد ده و آثاری ابراز ده در
قطعه بر جمال دلبر ما نور عزت شد نقاب زان تجلی در نقاب لن ترانی میکند کشت پیدا در دل اسعد خیال یار او
با جمالش روز و شب عیش نهانی میکند نظم دردی که از تو دارم جوری که از تو دیدم نثر بر درد که سندن طوترم بر جور که
سندن کوردم نظم کر شمهٔ بدانی دانم که رحمت آری نثر کر بر شمه بلیدک بیلورم که رحمت کتوررسک مراد دردمه و اختیار که
علمک و ارادتنک تعلق ایجادیسی اولیجاق ظهور ایدر دیمکدر شعر بدا و تجلی للفواد و للطرف و ابدا الی الحسن الجلیل علی ضعفی
فبهت غراما و افتضحت صبابة بهتکت اسراری بحبه و ما اهر خفی فلما رای وجدی به و تولهی دعا لی الیه بالمکارم و اللطف
نظم اسباب عاشقی را بسیار مایه باید نثر عاشقلق اسبابنک چوق سرمایه سی کرک نظم دلهای همچو آتش چشمان رود باری
اودلی کوکللر و ارماق یا عدرجی کوزلر مراد عاشق اولانلرک قلوبی نارکبی حرارتلو و کوزلری ایرماق کبی کثیر الماء کرک
دیمکدر بیت وصال دوست طلب میکنی جفاکش باش که خار و کل همه با یکدکر تواند بود نظم در هجر مانده بودم باد صبا دماند نثر
هجرده قالمش ایدم صبا یلی بلورتدی نظم از بوستان وصلت بوی امیدواری نثر وصلت بوستانندن امیدوارلق قوقوسن

مراد بودر که فراقده قلمش ایدیم توجه سحری نفحهٔ ربانیه اظهار ایتدی **قطعه** چو مرغ در قفسم کو تنگاوری که مرا   دران دیار که پر عقاب
باز آرد   مگر که این دل گمراه راز کوی خطا   عنان گرفته براه صواب باز آرد   اگر گسسته شد آن عقد امید مست که یار   وفای عهد
بدین رشته تاب باز آرد **نظم** گرچه بیوی وصلت در حشر زنده گردم **نثر** گرچه وصلک قوقوسی ایله حشرده دری اولورم **نظم**
سر بر نیارم از خاک از روی شرمساری **نثر** باش قالدرمغه قادر اولمزم طپراقدن خجالت یوزندن مراد کثرت عصیان
خجلندن یوم حشرده قالقمغه قادر اولمیم دیمکدر **رباعی** دردا و هزار بار دردا   کامروز را نذارم از فردا   فردا که
شوم فرد ز بیگانه و خویش   رب ارحم لی و لا تذرنی فردا **نظم** از بادهٔ وصالت گر جرعه بنوشم **نثر** سنک وصلک
شرابندن اگر بر جرعه ایچسم **نظم** تا زنده ام نورزم آیین هوشیاری **نثر** تا که دیریم صنم زم ایقلق عادتن مراد بر باره
مست وصال اولسم مرکز ایلمق استمزم دیمکدر **بیت** خوشا دمی که شوم مست وصل دلبر خود   جهان و جمله غمانش رود
از دل من **نظم** ما بنده ایم و عاجز تو حاکمی و قادر **نثر** بز قوللرز و عاجز سن حاکم سن و قادر **نظم** گر میکشی بزورم ور میکشی
بزارم **نثر** اگرچه کسن بنی زور له و اگر قتل ایدرسن زاریلق ایله مراد منطوقدن ظاهردر **نظم** گر گناهی کرده ام الاعتذار
ور خطایی رفت ازان الاجتناب   در جهان رسم قدیمست از بزرگان مرحمت   از فرو دستان خطا والله اعلم بالصواب
نظم آخر ترحمی کن بر زار حال حافظ **نثر** آخر بر مرحمت قیل حافظک زار حالنه **نظم** تا چند نا امیدی تا چند خاکساری **نثر**
تا نیجه دک امیدسزلک تا نیجه دک طپراغه قارشماق **غزل** مراد من ز وصال تو بر نمی آید   بلای عشق تو بر من بسر نمی آید   شب
امید من اندر امید تو بگذشت   هنوز صبح وصال تو بر نمی آید   خیال روی تو در چشم من چنان بنشست   که آفتاب و مهم در نظر نمی آید
اگرچه جستن وصل تو سر بسر خطرست   ترا ز گشتن من خود خطر نمی آید   هزار تیر ز شست دعا رها کردم   وزان هزار یکی کارگر نمی آید
ز آه من بسحر سنگ خاره نرم شود   مگر بگوش تو آه سحر نمی آید   ز عاشقان جهان هیچ کس چو سعدی نیست   چه گویمت که بچشمت
مگر نمی آید **وله ایضا** ساقی اگرت هواست با می **نثر** ای ساقی اگر سنک محبتک وارسه شرابه **نظم** جز باده میار پیش ما هیچ **نثر**
شرابدن غیری گتورمه بزم اوکومزه نسنه مراد بودر که شیخه خطاب ایدوب دیر که ای شیخ عشق الهی و فیض حقه قدرتک وار ایسه
بزه اندن غیری گتورمه **رباعی** آن جام طرب شکار در دستم نه   وان ساغر چون نگار در دستم نه   آن می که چو زنجیر بود در گردن

دیوانه

دیوانه شدم بیار در دستم نه **نظم** سجاده و خرقه در خرابات **نثر** سجاده و خرقه میخانه ده **نظم** بفروش و بیار جرعهٔ می **نثر**
صات و گتور شراب بقیه سن مراد خانقاهدن مقصود سجاده و خرقه دکل عشق الهی در انی تحصیل قیل دیمکدر **رباعی** لب باز مگیر
یکزمان از لب جام   تا برداری کام جهان از لب جام   در جام جهان تلخ و شیرین بهم است   این از لب یار خواه آن از لب
جام **نظم** گر زنده دلی مشو زمستان **نثر** اگر قلبی دری ایسک اثت مسکردن **نظم** در گلشن جان ندای یا حی **نثر** جان گلشننده یا حی
نداسن مراد مست الهی اولنلر یا حی اسمنه مشغوللر و حیات ابدیه طالبلردر دیمکدر **رباعی** از عمر عزیز خود بدین خرسندم   کان روز که
در غصهٔ تست پیوندم   یا حی بگویم و حیات ابدی جویم   این زندگی فانی به پس افگندم **نظم** با درد درآی سوی درمان **نثر** درد ایله گل
درمان جانبنه **نظم** کونین نگر بعشق لاشی **نثر** اکی جهانی گور عشقله نسنه دکل مراد عاشق حق اولان دنیا اولوب اکی جهان
محبتندن پاک اولوب طالب حق اولور دیمکدر **رباعی** عمر تو که بر خیره چنان ضایع شد   کو چیک چیزی نبود کان ضایع شد
فریاد ازان دم که تو آگاه شوی   کان چیست که از تو رایگان ضایع شد **نظم** اسرار دلست در ره عشق **نثر** کوکل اسراری در عشق یولنده
نظم آواز سماع و ناله نی **نثر** سماع آوازی و نی ناله سی مراد عاشق اولان آواز سازدن عشقدن راز فهم ایدر دیمکدر **بیت**
منع سماع و نغمهٔ نی میکند فقیه   بیچاره پی نبرد بسر نغمهٔ نی **نظم** یک مفلس پاک در ره عشق **نثر** پاک مفلس عشق یولنده
نظم بهتر ز هزار حاتم طی **نثر** یکدر بیک حاتم طیدن مراد فقیر صابر غنی شاکردن یکدر دیمکدر **بیت** با فقر بسازم که مرا فقر خوش
گر هیچ ندارم چو تو دارم همه هست **نظم** سلطان صفت آن بت پری رو **نثر** پادشاه گبی اول پری یوزلو صنم **نظم** می آمد و خلق شهر
در پی **نثر** گلور ایدی شهر خلقی انوک اردنجه مراد الهام ملکی گلیجک جمله خلق شهر وجود یعنی حواس قوای بدنیه آکا تابع اولورلر دیمکدر
قطعه آن را که ملک بگوش هوشش گوید   می خورد و مرکز غم دنیا نخورد   پس جملهٔ اعضا و حواسش بکیدم   در جانب دنیای
دنی کی نگرد **نظم** مردم نگران بروی خوبش **نثر** خلق بقرلر انوک خوب یوزنه **نظم** وز شرم گرفته عارضش خوی **نثر** حیادن تر ترمش
انوک یوزی مراد ملک اهل شرم اولور و اهل شرم اولان ملک صفت در و شرم صفت ملکدر دیمکدر **بیت** خواستم بوسی ازو
ردم نکرد   چون ملک باشد همیشه شرمگین **نظم** حافظ ز غم تو چند نالد **نثر** حافظ سنک غمکدن نیجه فریاد ایده **نظم** آخر دل من شکسته
تا کی **نثر** بنم شکسته کوکلی قچنه دک مراد مخاطب اولان حافظدن نفسی در و شکسته دل اولان روحی در که دایم نفسدن

انفعالده در رباعی درداز هجر تو دیدم که نه دیدم هرگز کاری شایسته هیچ از تو نچیدم هرگز بهر تو بکس شنیدم سخن ناخوش خلق
وز تو روزی سخن خوش نشنیدم هرگز وله ایضا خوشتر از کوی خرابات نباشد جایی نثر یعنی میخانه محله سندن خوش روق
یوقدر بر مقام نظم که به پیرانه سرم دست دهد ماوایی نثر که پیرلک وقتنده بکال ویره بر صعنع مراد بودر که خانقاهدن
خوشرق بر یوقدر که پیرلک زماننده انده ساکن اولنوب عمل دنیادن قوت قلیل وتحملامن میتسر اولوب عبادته اشتغال
اولنور بیت خوشا که میکده کنجنده بر بیتاغم اولا الم ایاغم اولوب کاسه‌دن فراغم اولا نظم آرزو میکندم از تو چه پنهان دارم
نثر آرزو ایده رن سندن نه کزلیه یم نظم شیشه باده وجای تره وزیبایی نثر شراب شیشه سن و برخرم یر و بر یار شوخ محبوب
مراد بودر که شونی آرزو ایده رم که بر صفای قلبم اولا و برخرم موضع اولا و بر کوزل شیخ طریقت اولا که حضور قلب ایله عمل آخرت
قلم بیت خوشا دمی که نکاری می زلال دهد زبهر کم شدن غم کوشمال دهد نظم جای من دیر مغان است مروح وطنی نثر
راحتلک وطنی بنم دیر مغاندر نظم رای من رای بتانست مبارک رایی نثر بنم فکرم محبوبلر فکری در مبارک فکر مراد بودر که بنم مقامم
خانقاه شیخ در که راحت اولاحق مقام در بنم فکرم ذات الله وصفات الله فکری در که مبارک فکردر بیت ذکر و فکری کوکلک اول قدر و
عارصندر مدام فکره فکر جمیل فکره فکر بلیغ نظم چه کنی نوش که در دیر چو من شیدا نیست نثر نه ایچرسن دیرده بنم کبی شیدا یوقدر نظم
نیست این جز سخن بوالهوس رعنایی نثر دکل در بو برابوالهوس رعنادن غیرنک سوزی مراد دعوای شوق و ذوق دخی بوالهوسلک
و رعنالک در دیمکدر تنکم حضرت مولانا دمیش بیت حرف درویشان بدزد مرد دون تا بخواند بر سلیمی زان فسون کار مردان
روشنی و کرمی است کار دونان حیله و بی شرمی است نثر و تواضع و پستی آداب طریقتدندر نظم با ادب باش که هر کس نتواند گفتن
نثر ادب ایله اول که هر کیمسه قادر اولیمز دیمکه نظم سخن پر مکر و بر همنی یارایی نثر پر سوزنی مکر بر حکیم اوله طاقت لو مراد دعوی
فضل و کمال ولاف ذوق وحال اتمک ترک داب در بو سوزی رجل کامل و مکمل دیمک کرک تنکم گل حقنده دیلمش در رباعی از بوی گل
بجانب گلشن کنند روی هر سو ز طعم میوه شناسند باغ و جوی بینند باغ را اثر لطف باغبان با باغبان کنند بگلزار باغ و جوی
نظم صنما غیر تو در خاطر ما کی گنجد نثر ای صنم سنک غیرک بنم خاطرمزه نچن صغر نظم که مرا نیست بغیر از تو بکس پروایی نثر که بکا یوقدر
سندن غیری کیمسه پرواسی مراد عاشق هیچ اولانک خاطرنده حقدن غیری اولمز دیمکدر نظم درون خلوت ما غیر من و تو هیچ کسی نیست

بیاو

بیا و همنفسی کن که عمر جز نفسی نیست نه هر کسی بتواند قدم نهد بر آتش که عشق بازی پروانه کار هر مگسی نیست مراز قید تو
روی خلاص نیست بناکام بکام خویش بود بلبلی که در قفسی نیست کمان مبر که بجای تو همچکس بپسندم کسی که سر نفسی باکیست
هیچ کسی نیست بخاکساری اگر سر نهد غریب نباشد گیاه راچه ببر و بلند دست رسی نیست هوس همی کنندم سر فدای پای تو کردن
بخاک پای تو اندر سرم جز این هوسی نیست اگر بچشم تو دور است راه کعبه مقصود ز خویشتن قدمی زن برون که راه بسی نیست
نظم رحم کن بر دل مجروح و خراب حافظ نثر رحم قل حافظک مجروح و خراب کوکلنه نظم زانکه هست از پی امروز یقین فردایی نثر
زیرا وار در بو کونک اردندن محقق بر یارن مراد رحم ز خدا آخرت اولمق کرک در دیمکدر بیت ما کرچه حقیرم نداریم بشیزی تو هرچه
بما میکنی از بهر خدا کن وله ایضا صبح است و ژاله میچکد از ابر بهمنی نثر صباحدر و چه طلوع قیش بولوتدن نظم برگ صبوح
ساز و بده جام یک منی نثر صباح شرابی یراغن دوز و و یر بر بطمانلق قدح یعنی بیوک طولو قدح مراد صباح وقتنده زمان بارده
شوقله ذکره مشغول اولوب تحصیل حرارت قلمغه ترغیب در بیت من و معشوق و جام ناب صباح بکشا بر من این درای فتاح
نظم در بحر مایی و منی افتاده ام بجا بیار نثر بزلک و بنلک دکزنه دوشمشم کتور می نظم می تا خلاص بخشدم از مایی و منی نثر
شراب تا خلاص بغشلیه بکا بزلکدن و بنلکدن مراد عشق الهی و سلوک طریق فقر آدمی انانیت و تکبردن خلاص ایدر آنو کیچون
انی طلب ایدرم رباعی مستغنیم از حضرت سلطان قدم یک جرعه شراب که سرتا بقدم مستم کند انچنان که آسوده شوم از قالع
وجود واز رسم عدم نظم خون پیاله خور که حلالست خون او نثر قدح قانن ایچ که حلال در انوک قانی نظم در کار باده باش که کاریست
کردنی نثر شراب ایشنده اول که ایده جک ایش در مراد پیاله‌دن قلب در انوک قانن ایچمک یعنی نفسانیتن افشا اتمک حلال در و عشق
الهی علمنه مشغول اولمق کرک که ایده جک ایشدر و اهل عقل قتنده مراد بو ایدوکی ظاهر در والآخر حلال در دیمک کفردر حکایت
مولانا جلال خدمتنه بر کیمسه کلوب برکشنک بر مرض حایلی وار حاذق مسلم طبیبلر بونک علاجی خمر ایچمکه منحصر در ایچرسه بلاک اولور
اولکشی خمر ایچمک حلال میدر دیو استفتا ایدب مولانا جلال دخی دو الچون بو صورتده شرب خمر حلال در دیمش بعض سفها
بو خبری ایشدب بو بیتی دیمش بیت در خمار دارم و درمان وی می است ای خواجه می زبهر مداوا حرام نیست و بعض فسقه
حکمی اطلاق ایدب بو بیتی دیمش بیت حلال است در کش می ارغوانی بفتوای منلا جلال دوانی نثر مولانا حافظک بو بیتنه حل خمره

فتوا دردیک بو مقوله فسقه وسفها کلامی در وخواجه حافظک شانی بلمین عامی بد بانی در و بونک قدرنی بلمن دیمش بیت
ای حافظ شیرازی بما نظر اندازی ما عاشق سربازیم تو کاشف مرازی نظم کر صبحدم خمارترا در دسر دهد نثر اکر صباح وقتده
خمارسکا باش اغرسن ویره نظم پیشانی خار رهان به که بشکنی نثر خمار النّبی همان یکدرکه صبح سن مراد بودر که ان اثقل صلوة علی
المنافقین صلوة العتمة والفجر حسنجه اکر صباح وقتده سکا عبادت کسلکلو رسه همان اول یکدرکه اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
دیوب کسلک باشنی یارب عبادته طرب واذا قاموا الی الصلوة قاموا کسالی امرسندن اولمیاسن رباعی سرکرد سر هوای
مهوش است درصبوحی باده خوردن هم خوش است کر ترا مخموری آرد آن شراب دربی او تازه کردن هم خوش است نظم
ساقی بدست باش که غم در کمین ماست نثر ای ساقی حاضر اول کم غم بزم سبو مزده در نظم مطرب نکاه دار همین ره که میزنی نثر
مطرب صقلا بو یولی که او ر رسن مراد شیخه و واعظه خطاب در شیخه دیرکه حاضر اول که غم دنیا بزم سبو مزده در آنو کبله بزی
طریقتدن اخراج اتمک استر و واعظه دیرکه ای واعظ بو بیان قلد و غک یولی صقلا یعنی علمک ایله عمل قل که غیریلرک سکا
اقتداسی اولا رباعی روزی دل من زحبت وجوی ناسود پای طلبم زرس تکا بو بود چون رزق واجل نکاست هیچ
نیفزود بیهوده ن خاک بیهوده ن باد بود نظم می ده که سر بکوش من آورد چنگ کفت نثر شراب ویر که چنک باشنی بنم قولاغمه
کتوردی دیدی نظم خوش بکذران و بشنو ازین پیر منحنی نثر خوش کچور واشت بو بوکلمش پیردن مراد بودر که شیخ مراقب بکا
باشنی قولاغمه کتورب دیدی عمری خوش کچور یعنی عبادتله اتمام ایلکل و بو منحنی پیرک نصیحتن دکلکل رباعی احداث زمانه را چو
پایانی نیست واحوال جهان را سر و سامانی نیست چندین غم بیهوده بخود راه مده کین مایهٔ عمر نیز چندانی نیست نظم حافظ
به بی نیازی مردان که می خوری نثر ای حافظ ارنلر استغناسی حقی ایچون که شراب ایچه سن نظم تا بشنوی ز صوت مغنی هو الغنی نثر
تا اشیده سن سازنده صوتندن هو المغنی لفظنی مراد بودر که عشق الهی نوش ایدب توکل حق ایدرسک واعظ کلامندن الله
غنی در صوتنا ایشدب رزق ایچون غم دنیا چکمزسن رباعی تا چند ازین غم فراوان خوردن سیلی جهان بکردن جان خوردن
نان می نخوری تو از غم نان خوردن زین بیش غم بیهوده نتوان خوردن وله ایضا عمر بکذشت به بی حاصلی و بوالهوسی نثر
عمر کچدی حاصلسزلق ایله وچوق هوس ایله نظم ای پسر جام میم ده که به پیری برسی نثر ای اوغلان شراب قدحن ویر بکا که پیرلکه

ایرسن

ایرسن مرادکنه و نک عمری ضایع اولدوغندن تأسف و شیخ جدیدن همت طلبی در بیت مددی کن بمن خسته دل ای جان جهان
که نماندست ز عمر من بیچاره بسی نظم لمع البرق من الطور وآنست به نثر لمع فعل ماضی در مصدر لمع و لمعان در یلا بموق معناسنه
ولفظ آنست نفس متکلم وحده در افعال بابندن که مصدر ایناس در که بونده کورمک معناسنه در معنای مصراع بودر که شمشک یلا بیدی
طوردن و بن کوردم به انی نظم فعلّی آلک آت بشهاب قبسی نثر آت مدله اسم فاعل در آتی یاتی دن و شهاب اود شعله سی در
قبس بیزاو ددن پاره سنه دیرلر معنای مصراع بودر که اولا که کتورم سیکچون ینارا و ددن پاره سی شعله سنی مراد
متکلمدن عقل معاد یا روح انسانیدر و مخاطبدن نفس در الاجرم اول بوکادیر جانب الهیدن نور لمعان اتدی و بن انی کوردم
امیدوارم که سکا بر شعله و اثر کتورم اندن تا که اهتدا بولاسن نظم چه شکرهاست درین شهر که قانع شده اند نثر نه شکرلر واردر بو شهرده
که قانع اولمشلردر نظم شاه بازان طریقت بمقام مکسی نثر طریقت شهبازلری مکسک مقامنه مراد بودر که چوق تلذذات جسمانیه
واردر بو دنیاده که طریقت اولولری شاهبازدین ایکن مکس کبی اول شکرکبی اولان حظوظ جسمانیه الدانوب مکسک دایره سنک
وعوام الناس درجه سنده قالمشلردر بیت ای سالک طریقت وی شاهباز ملت چون کشت شهپر تو ماندی بجای پستی نظم دوش
در خیل غلامان درش میرفتم نثر دون کیجه انوک قپوسی قوللری جماعتنده کیدر ایدم نظم کفت کای بی کس و بیمار تو باری چه کسی نثر دیدی
ای بیکس خسته سن باری نه کمسه سن مراد کلّ اولیا زمره سنه دخول عزمی ایله کیدر ایدم هاتف غیب سن کیمسن که بو دایره یه وصول
و بو مقامه دخول قصد ایدرسن دیدی قطعه ای دل اکرت بوصل دلدار هوس است مرک خود و زنده کیت ازو باید خواست پروانه
بوصل دست در کردن شمع انکاه آورد کز سر خود برخاست نظم تا چو مجمر نفسی دامن جانان کیرم نثر تا مجمر کبی بر نفس جانان اتکن طوتم
نظم دل نهادیم بر آتش ز پی خوش نفسی نثر کوکل قودق اوده اوزره بو خوش نفس ایچون مراد بودر که مجمر اچنده اود او لوب انده
یانن طیب اولدوغیچون انوک اوزنه محبوبلر اتکن دو تو تب تطییب لباس ایدرلر بن مجمر اندک اتکن دوتر بندخی دامن
جانانی اتکن دوتمق ایچون تن قلبمی اوده اوزره قویب احراق اتمک اوزره یم خلاصه مراد وصول دوست آتش مجاهده ده
یناغله اولور دیکدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم با دل خون شده چون نافه خوشش باید بود نثر قان اولمش کوکل ایله
نافه کبی خوش اولمق کرک نظم هر که مشهور جهان گشت بمشکین نفسی نثر هر کیمکه مشهور جهان اولدی مشکین نفسلک ایله مراد بودر که

مشکین نفس اولمغه نافه کبی کوکلی قان اولوب خاطری خوش اولموق کرک دیمکدر **رباعی** هان ای دل حیرت زده بی سروپای

کرمت ترا خدمت جانان رازی در ظلمت شب چنان روشن کن که ترا چون شمع بجز پای نماند بر جای **نظم** کار بان رفت و

تو در راه کمین گاه بخواب **نثر** کاروان کندی وسن یوقوسی یری یولنده اویقوده سن **نظم** وه که بس بیخبر از غلغل چندین جرسی **نثر**

واه که بو دکلو چاک فریاد ندنکره بی خبرسن مراد بودر که دنیا برسیوری در که نجه اعدای دل و جان و ایمان بونده پنهان در

و انبیا علیه السلام و اولیای عظام و اتقیاء کرام فریادلر ایدوب الحذر الحذر دیرا اما عجب درسن بو قدر فریاددن اویانمیوب

خواب غفلتده سن **رباعی** برخیز و مخور غم جهان گذران بنشین و جهان شادمانی گذران در طبع جهان اگر وفایی بودی

نوبت بتو خود نیامدی از دگران **نظم** بال بگشا و صفیر از شجر طوبی زن **نثر** قناد آچ و آوازی طوبی اغاجندن اور **نظم** حیف باشد

چو تو مرغی که اسیر قفسی **نثر** حیف اولا سنک کبی قوش که بر قفس اسیری اولا مراد متکلمدن عقل معاد و مخاطبدن نفس ناطقه

یا روح انسانی در لاجرم اول بوکا خطاب ایدوب بال همتنی اچوب مقام اعلایه اوچوب طوبی اغاجنه عروج ایدوب انی محل سروج

ایدوب اندن تکلم و ترنم اتمک کرک سن **نظم** چند پوید بهوای تو بهر سو حافظ **نثر** نجه بریلر سنک هواک ایله هر طرفه حافظ **نظم**

یسر الله طریقا بک یا ملتمسی **نثر** الله میسر ایده سکا بر طریق ای بنم مطلوبم مراد کندونک طلب حقده تک و پوی اتدوکن ذکر ایدوب

اندن کرو الکا طریق وصول طلبی در و بو مصراع مضمونی اللهم اسلک منک ایاک قبلندن در **نظم** کتبت قصة شوقی و مدمعی

باکی **نثر** کتبت نفس متکلم وحده در قصه انوک مفعولی در و مدمعی اسم مکاندر کوز یاشی یری دیمک اولور که مراد کوزدر و باکی

اسم فاعل در یکی یکی دن معنای مصراع بودر که یازدم بنم شوقم قصه سنی حال بوکم کوزم اغلر یدی **نظم** بیا که بی تو بجان آمدم

ز غمناکی **نثر** کل که سنسز جانه کلمشم در غمناک لقدن مراد اظهار کمال اشتیاق در **قطعه** اشتیاق مرا تو بنداری **نثر** که مرا قابل بیان باشد

هرچه بر حد لفظ و حرف بود گاه ترکیب بر زبان باشد والچه از لفظ و حرف بیرونست من چه دانم که آن چسان باشد

سالها گر مرا درین معنی کلک وصاف در بیان باشد پس بهر جا که کاتبی یابند که ورا دست درفشان باشد یار من گر دو دو

بهر وصفی که تحریر معان باشد بنویسم و شرح و بسط کنم تا بتن قوت و توان باشد چون به بینیم الچه باقی ماند

بد و صد باره بیش ازان باشد **نظم** بسا که گفته ام از شوق با دو دیده خویش **نثر** نجه کره دیمشم شوقدن کندو اکی کوزومه **نظم**

ایا

ایا منازل سلمی و این سلماک **نثر** ای سلمی نک منزللری قنده در سلماک مراد بودر که اگی کوزم معشوقه منزللری ایدی شمدی انلرده حاضر

اولمدوغی ایچون بونلردن نچه کره استفسار اتدم و بو معنی نظمنده سلمان دیمش **نظم** زمان زمان بدل و جان خویش میگفتم

ایا منازل سلمی و این سلماک **نثر** اما احمد پاشا بونلرک خلافن دیمش **بیت** کوکلده کوزده طوتوسن نجه دیسون احمد ایا منازل

سلمی و این سلماک **نظم** عجیب واقعه و غریب حادثه ایست **نثر** عجیب واقعه و غریب حادثه در **نظم** انا اصطبرت قتیلا و قاتلی

شاکی اصطبرت نفس متکلم وحده در افتعال بابندن اصلده اصتبرت ایدی حرف تا حرف طایه قلب اولنمشدر و قتیل

فعیل بمعنی المفعول در و قاتل اسم فاعل در و شاکی اسم فاعل در شکایتدن معنای مصراع بودر که بن صبر ایدرم مقتول اولدوغم

حالده حال بوکم بنم قاتلم شکایت ایدیجی در فی الواقع عجیب واقعه و غریب حادثه در بوکه مقتول شکایت المیوب صبر ایده قاتل ظالم

ایکن عذرا المیوب شکایت ایده مراد بودر که روح دیر نفس کثرت عصیان ایله بنی هلاک اتدی حال بوکم بن مقتول ایکن صبر ایدرم

اول قاتل ایکن شکایت ایدوب بنم مرادا تمه مساعده اتمدک دیر **نظم** کرا رسد که کند عیب دامن پاکت **نثر** کیمه ایر یعنی کیمه لایقدر

که سنک دامن پاکک عیب لیه **نظم** که همچو قطره که بر برگ گل چکد پاکی **نثر** لفظ پاکی ده اولان حرف یا خطاب ایچون در معنای

مصراع بودر که گل یاپراغی اوزره طملیان قطره کبی پاکسن مراد متکلمدن عقل و مخاطبدن روح در که اکا دیرسن شویله پاکسن که

سنک دامنوکه عیب اسناد اتمکا محال بو قدر و نظافتده گل یپراغی اوزره طملیان قطره کبی سن **بیت** کی رسد این نازل بد کوی را

تا بیابد عیب و نقصان آفتاب **نظم** ز خاک پای تو داد آب روی لاله و گل **نثر** سنک خاک پایکدن ویردی لاله و گل یوزنه صونی

نظم چو کلک صنع رقم زد بر آبی و خاکی **نثر** چون صنع قلمی رقم اوردی ابی و خاکی اوزره مراد عقلک روحه کلامنی ذکر در که خلقت

الاشیاء لاجلک حسبنجه مرتبسنه روح آدم ایچون خلق اولنوب و انوک جمالی آثارندن بر شمه غیره آب روی اولمش در **غزل**

ای از بساط جان تو کردون ولایتی وی از سپاه رای تو خورشید رایتی کرده زبان سوسن آزاده هر نفس در باب لطف

از دم خلقت روایتی **نظم** صبا بعبیر فشان گشت ساقیا برخیز **نثر** صبا عبیر صاچیجی اولدی ای ساقی طور **نظم** و هات شمسة کرم

مطیب زاکی **نثر** حرف واو عطف ایچوندر که هات جمله سی برخیز جمله سنه معطوف در که خیز مرادف قم در و لفظ هات اسم در اسماء

افعالدن اعطنی معناسنه در و شمسة کنشده اولن در و کرم لفظی فتح کاف عربی و سکون را ایله باغ در و مطیب اسم مفعول صیغه سی در

كوچك قوغولندرلمش دیمكدر وزاكی ظاهر معناسنه درمعنای مصراع بودركه دخی كتور اوزرمك كنشده اولمش كوچك قوغونو پاكن
مراد توجه سحری نفحهٔ ربانیهٔ صاحب فیضان الهی اظهار ایدر اولدی ای شیخ قالقوب آفتاب شریعته مرتّی ونچه اولاّ
عبادات طیبهٔ اخلاصله كتور تاكه مریدلره تكمیل طریقت اندوره سن دیمكدر بیت ز وصف حسن تو حافظ چگونه نطق زند
كه چون صفای الهی وراك ادراكی وله ایضا نوش كن جام شراب یك منی نثر بر بطانلق شراب قدحی یعنی طلوایچ نظم
تا بدان بیخ غم از دل بركنی نثر تا انوك ایله غم كوكن كوكلدن قوپره سن مراد بودركه عشق الهی یه مستغرق اول تاكه غم دنیادن
بالكلیه خلاص اوله سن قطعه مرا غیرت بران دارد كه چشم از غیر بردوزم ز عشقش آتشی سازم خیال ما سوی سوزم
می عشقش خورم چندان كه باشم مست لایعقل نمی آیم بخود هرگز شوم بیخود شب وروزم نظم دلگشاده دار چون جام شراب
نثر كوكلی آچق طوت شراب قدحی كبی نظم سر گرفته چند چون خم دنی نثر باشی بركنمش نچیدك الچاق كوب كبی سن مراد
بودركه عشق الهی ایله كشاده دل اولوب كوب كبی اغزی بركنمش منقبض اولمق گرك رباعی بر روی خلایق در صحبت بكشای
میباش بكلّی متوجه بخدای غافل مشو از ذكر دل وذوق زبان تا زنده جاوید شوی در دو سرای نظم چون ز خم بیخودی
رطلی كشی نثر چون بیخودلق كوپدن بر رطل یعنی بر طلو چكه سن نظم كم زنی از خویشتن لاف منی نثر آز اورسن كندكدن بنلك
لافنی مراد بیخودلق مستی اولان بن لك دعواسن ایتمز دیمكدر رباعی ای پسر عجب آتش عجبست گرم ساز تنور بولهبست
هر كجا شعلهٔ ازو افروخت هرچه از علم و زهد بود بسوخت نظم سنك سان شو در قدم نی همچو آب نثر طاش كبی اول قدمده صو كبی
نظم جمله رنگ آمیزی و تردامنی نثر جمله رنك قرشدرجلق وانوك یاشلغی مراد طاش كبی ایاق التنده اولمق یكدر آب كبی درلودرلو
رنك قارشدرب یاش اتكلو اولمق دن دیمكدر قطعه پای از حدود شرع برون می نهی منه خود را اسیر نفس و هوا میكنی مكن
بی حبل شرع نیست خلاصی رجاه طبع این رشته را ز دست رها میكنی مكن نظم دل بهی در بند تا مردانه باش نثر
كوكلی شرابه بغله تا اركبی اول نظم كردن سالوس وتقوی بشكنی نثر ریا وتقوی بوینین صیاسن مراد عشق حالنده كوكل
بغلیوب مرد مخلص اول تاكه ریایی هلاك ایده سن دیمكدر بیت مكر وحیله عذاب خدای رد نشود نیاز باید و اخلاص و
ناله سحری نظم خیز جهدی كن چو حافظ تا مگر نثر دور و بر جهد قل تا حافظ كبی مگر نظم خویش را در پای معشوق افكنی نثر

كندوكی

كندوكی معشوق ایاغنه آتاسن مراد وصول الی المطلوب طلب شدید وجهد بلیغ ایله اولور سعی قل دیمكدر قطعه قیامت كه بازار
مینو نهند منازل باعمال نیكو دهند بضاعت بچندان كه آری بری وگر مفلسی شرمساری بری كه بازار چندان كه
آكنده تر تهی دست را دل پراكنده تر وله ایضا وقت را غنیمت دان آن قدر كه بتوانی نثر وقتی غنیمت بیل اول قدر كه
قادرسن نظم حاصل از حیاة ای جان این دمست تا دانی نثر حاصل حیاتدن ای جان بو دمدر تا بیله سن مراد متكلمدن عقل ومخاطبدن روحدر
لاجرم عقل معاد روحه دیر وقتی غنیمت بیل قادر اولدوغك قدر زیرا حیاتدن حاصل همان بو وقتدر اگر بیلورسك نتكم دیمشلردر
دی رفت و نمی آید فردا باعتماد نشاید وقت اینست نمی باید قطعه هر باد بیش ازین مه این عمر نازنین كازا كه فوت شد
نه تلافی و نه قضاست از عمر خویش هرچه هرچه توانی ببشب یدزد كین دزد چنین بهمه مذهبی رواست با روزگار عهد تو
بستی نه روزگار بس این بغیر چیست كه ایام بیوفاست كام بخش گردون عمر در عوض دارد نظم جهدی بكن از دولت داد عیش
بستانی نثر جهد قل كه دولتدن عیش وعدل عوضن الاسن مراد بودركه دنیانك وصولنه ومنصب ودولتك حصولنه عوض عمرگز
عمرا كامرف اولنوب عمل آخرتدن محروم قالنور واول مراد دولت دخی باقی دكلدر پس سعی قل كه دولتدن عیش آخرت دادن
آلوب مراد حقیقی یه واصل اولاسن بیت بر هم چه بندی این همه فانی بدست حرص چیزی بدست كن كه نه عرضهٔ فناست
نظم پند عاشقان بشنو و ز در طرب باز آی نثر عاشقلر نصیحتن اشت و شنلك قپوسندن كل نظم كین همه نمی ارزد شغل
عالم فانی نثر كه بو یعنی فلكك مراد بخششی دوكلی دكمز عالم فانی شغلنه مراد بودركه عاشق حق اولنلرك پندی بودركه غم دنیایی ترك
ایدب فرح آخرت قپوسندن گیره سن زیرا فلك نه قدر مراد ویرسه و دولته ایركورسه عالم فانیه مشغول اولمغه دكمز كه مقیده
اولانلر عالمی فانی مصالحنه مشغوللر و عمل آخرتدن غافللردر بیت ای دل چو آگهی كه فنا در پی بقاست این آرزوی دور و
دراز تو از كجاست نظم بیش زاهد از رندی دم مزن كه نتوان گفت نثر زاهد اوكنه كل رندلكدن دم اورما كه دیمك اولمز نظم
با طبیب نامحرم حال درد پنهانی نثر نامحرم طبیبه گزلو درد حالنی مراد بودركه زاهد خشك اولان یامعرض طریقت اولان حال عشق
حقی واخلاص وصدقی بلمزا كا بو درد حالنی دیمك اولمز نظم خیر بدی مقدّمه فعل نكی است كاول علاج واجب بیمار احتمات
نظم باغبان چو من زین جا بگذرم حرامت باد نثر ای باغبان چون بن بورادن یعنی دنیادن كچم و آخرته كوچم سكا حرام اولسون

نظم گر بجای من سروی غیر دوست بنشانی نثر اگر بنم یرومه یعنی قبرمه دوست دن غیری بر سرو دکه سن مراد بودر که بن وفات
اتدکدن صکره قبرمه سرو دکیوب دوست دکه سن یعنی حضرت حقی ذکر ایدیب علو درجه دعاسن ایدمسن ثابت و نافع اولدر قطعه
اندر دعای تست خلل ور نه بر درش دست اجابتش بگریبان کشم دعاست گر باورم نداری تو مصداق این سخن انی آجیب
دعوة داع اذا دعاست نظم خم شکن نمی داند این قدر که صوفی را نثر کوب صین بلمز بو قدر که صوفینک نظم جنس خانگی باشد
همچو لعل رمانی نثر اوه منسوب جنسی یعنی او شرابی وار در لعل رمانی کبی نار یمیشی دانه سی رنکنده اولان لعل لعل رمانی
دیرلر ممدوح در مراد بودر که محتسب یعنی صوباشی که شراب کوبنی صیوب شرابی دوکوب خلقی شرب شرابدن نهی ایدر و زجر ایدر
اما بو قدر بلمز که صوفینک اوده یعنی وردن دلده لعل رمانی کبی شراب رنکین و صافی سی وار در که انوک کیفیتی ایله متکیف اولور
بیت مستی صوفیان نه ز دردی دنیاست کاین مست بادهٔ دلهای پر صفاست نظم می روی و مژگانت خون خلق می ریزد
نثر کیدرسن و کر یکک خلقک قانن دوکر نظم تیز میروی جانا ترسمت فرو مانی نثر تیز کیدرسن ای جان قورقرم سنی عاجز قلاسن مراد عقلک
نفسه خطابیدر که دیر هوایه تابع اولوب کیدرسن متی حدت ایدیب تیز کیدرسن قورقرن که وجود ملکنده اولنلری افنا
ایدیب عاجز قالوب مغلوب اولاسن بیت تیری که کار گر بود از پس کجا جهد آن باز پس چه جهد ز نشانیش ناروست نظم
باد عای شب خیزان ای شکر دهان مستیز نثر کیجه قالقیجیلر دعاسی ایله ای شکر اغزلو عناد اتمه نظم در پناه یک اسم است خاتم سلیمانی
نثر اسم پناهنده در خاتم سلیمان مراد بودر که سلطنت آخرت استرسک شبخیزلره موافقت قل مخالفت قلمه و انلرک امرنه
عناد اتمه که سلطنت دنیا الحفیظ اسمنک پناهنده در نظم غم با کسی بود که پناهش نه حصن اوست نثر غم نیست با کسی که نگهبان
او خداست نظم دل زنا وک چشمت گوش داشتم ولیکن نثر گوکلی سنک گوزک اوقدن صقلدم اما نظم ابروی کماندارت
می برد به پیشانی نثر سنوک یالیو قاشک الور الین ایله مراد بودر که نفسک قلبی تسخیری و خدعه و مکری طرق متعدده دن در نزدیکی
صیانت ایدرسک بر ندن ایده مزسن لاجرم اعتصام حضرت حقه گرک در بیت بر مرحه جز خدای کسی تکیه میکند عصیان محض
باشد ازان نام او عصاست نظم یوسف عزیزم رفت ای برادران رحمی نثر عزیز یوسفم کتدی ای قرنداشلر بر رحم نظم کز غمش
عجب دیدم حال پیر کنعانی نثر که انوک غمندن عجب کوردم پیر کنعانی حالنی مراد متکلمدن عقلدر که دیر یوسف قلبم کتدی

ای قوای

ای قوای عقلیه رحم ایدک که انوک غمندن عجب کوردم روح پیرک حالنی بیت مشکلتر آن که خصم و گواهت ز خانه اندر
کا ندام تو به هر یکی بر فعل تو گواهست نظم زاهد پشیمان را ذوق باده خواهد کشت نثر زاهد پشیمان ذوق باده دن اولدیرکه کرد
نظم عاقلا مکن کاری کاورد پشیمانی نثر ای عاقل بر ایش اتمه که پشیمانلق کتوره مراد بودر که عشق الهیدن معرض اولان
آخر وقتده پشیمان اولور و پشیمانلق اوزره وفات بولور پس ای عاقل شمدی حیاتده و صحتده ایکن تضییع عمر اتمه
و یرامز عمل قلمه که صکره پشیمان اولورسن بیت اکنون شود مفید پشیمانی زهدی بعد از معاینه مکی بادمی هباست
نظم از درم در آروزی تا زنم زشادی دست نثر قپودن ایچرو کیر بر کون تا ال اورم شادیدن نظم روشنی من پیوست
راستی بمهمانی نثر روشنلق بکا اولشدی استقامت قونقلغی ایله مراد بودر که چون فضل حق واصل اولا شادیمن ال اورز
مسرور اولورم که روشنا بکا حاصل اولدی و استقامت قونقلغه کلدی بیت انکس ببار گاه قدم سر بر آورد
کز جان پاک پی رو آثار مصطفاست نظم جمع کن باحسانی حافظ پریشانرا نثر جمع قل احسان ایله حافظ پریشانی نظم
ای شکنج گیسویت مجمع پریشانی نثر ای کمسه که سنک صچک بوکلی بوکلمی پریشانلق مجمعی در مراد مخاطبدن نفس درکه احسان ایله
پریشان مجموع اولور که انوک زلفی بوکلمی بوکلی بوکلوب صناق پریشانلق جمع اولیجق بردر که نفسک جمعیتی بوزولمق
قلبک ورو حک جمعیتی دوزلمک در بیت چون نفس خاطرت برساند بهر طرف قلب ترا ملاحظه جمع از کجاست نظم
گر تو فارغی از من ای نگار سنگین دل نثر اگر سن فارغ ایسک بندن ای طاش کوکللو نگار نظم حال خود بخواهم گفت پیش آصف
ثانی نثر کند و حالم دیسیم گرک آصف ثانی اوکنه مراد ظاهر انظر ظاهر محبوبنه خطابدر که دیر اگر بندن فارغ ایسک ای طاش کوکللو
دلبر کند و حالمی وزیر زمان که آصف ثانی در انوک اوکنده دیرم و سندن شکایت ایدرم معنیه نظر مراد بودر که نفسه
خطاب ایدیب دیر بندن اگر فارغ ایسک ای نفس سنکین دل کند و حالمی قایم مقام رسول الله اولان شیخ اوکنده دیویز
سندن شکایت ایدرم قطعه اصلاح نفس من کن ایا شیخ مقتدا کو را همیشه قول و شیاطین مقتداست سر تا بسر صحیفهٔ او
علت بداست شین شفاعت ز همه علتش شفاست یارب امید عفو تو نفسم دلیر کرد بر لطف و عطای خداوند بست
رجاست وله ایضا هواخواه توام جانا و می دانم که میدانی نثر سنک هواخواهکم یعنی سنک محبکم ای جان و بلیورم که بلیورسن

نظم که هم نادیده می بینی که هم ننوشته میخوانی نثر که هم کورمامشی کوررسن وهم یازمامشی اوقورسن مراد حضرت حقه عشقنی ذکرو بیاندر
وانی تعلیل در جوع تعالی کورلمه‌مشی کوردکی و یازلمامشی اوقدغی ایله پس اکا خلاف حیله جایز دکلدر بیت چه چندین غدر انگیزی
وچندین حیلها سازی چو میداند که میدانی ومی دانی که میداند نظم ملک در سجدهٔ آدم زمین بوس تو نیت کرد نثر ملک دخی سجده‌سنده
سنک یرک اوپمک استدی ونیت ایلدی نظم که در حسن تو چیزی یافت بیش از حد انسانی که سنک حسنکده برنسنه بولدی
حد انسانیدن زیاده مراد حضرت حقه خطاب اولمق جایزدر نظم چون ملایک سجده کردند آن زمان نثر چون محمد میرسد آخر زمان
نظم خم جعد تنا میزد کنون مجموعهٔ دلها نثر سنک قورجی زلفک بوکلمی ته ادی حقیقچون شمدی کوکللر مجموعی نظم ازان باد الهی
باد که انگیزد پریشانی نثر اول یلدن امینلک اولسون سکا که پریشانلق قوشدر مراد مخاطبدن حضرت حق اولیجق غیب
هوینک مرآتی قلوب مجموعه سیدر اندن تفرق هواسی اولمیب دایما مجموعهٔ قلوب اولسون یعنی قلوبمز عصیان سببی ایله
محجوب اولمایوب عفوک بزه معین اولسون دیمکدر شعر بعفوک یا مولی الموالی تعوذی فکن لی ویا فی مقامی وموقفی
فها انا بالباب المعظم قدره مقل من التقوی کثیر التخوف نثر و مخاطبدن مراد رسول الله اولیجق سنک سلسلهٔ طریقتک
مجموعهٔ قلوبدر اندن تفرق باعثی اولور هوای نفس و لمسون دیو دعادر شعر لما دعا الله داعیا لطاعته باکرم الناس
کنا اکرم الامم بیت چون خدا پیغامبر ما را برحمت خوانده است افضل پیغامبران آنست ما خیر الامم نظم امید از بخت
میدارم که بکشایم کمر بندش نثر امید طوترم بختدن که قوشاغن چوزرم نظم خدا را ای فلک با من کرم بکشا ز پیشانی نثر الله ایچون
ای فلک بکا دوکمی چوز التکدن مراد بودرکه عقل دیر امیدم واردرکه نفسک قوشاغن چوزب عریان ایدب قوجم وکذوه بخصوص
ایدم اکر فلک بکا مساعده ایدب هواسی ترک اتدررسه شعر ترید النفس ان تعطی مناها ویابی الله الا ما ارادا یرید العقل من فضل
الاله بان یعطی لها ما استفادا نظم بیفشان زلف صوفی را بیازی و برقص آور نثر سلک زلفی وصوفی اویونه ورقصه کتور نظم
که از هر رقعهٔ دلقش هزاران بت بیفشانی نثر که انوک خرقه سنک هر پاره‌سندن نیچه بیک بت سلکه‌سن مراد مخاطبدن محبوب
مجازی دراکر اول زلفن چوزب چنکی لرکبی رقص و سماع ایدب صوفی صورت اولانلری دخی بازی یه و سماعه و رقصه
ودورانه کتورسه نیچه صوفی شکل اولنلرک خرقه سنک هر پاره‌سندن نیچه بیک بتلر دوکلوب یعنی نیچه هوا نفسلری و نیچه شهوتلر

ظاهر

ظاهر اولور دیمکدر بیت صوفی و مرائی میشود فاش چون دلبر خوب چون محک است بیت صوفی کورکم صفا آیینی
صورت ایلمش اول هما پروازی صید اتمک دلر بو اغ ایله نظم آخر چراغ افروز چشم ما نسیم زلف خوبانست نثر بزم کوزمز چراغنی
نورلندرجی سی خوبلرک زلفی نسیمیدر نظم مبادا این جمع را یارب غم از باد پریشانی نثر اولمسون بوجمعه یاربی غم پریشانلغی
زمانه یلندن مراد سالک اولانلرک کوزلرینک نورن ارتورن غیب هویت ذات وصفات رایحهٔ طیبه‌سیدر اکا
پریشانلق یلی اولمسون یعنی بزده انی پریشان ایدر هوای نفسانی اولمسون دیو دعا ایدر نظم ملامت کوچه دریابد
زراز عاشق ومعشوق نثر ملامت سویلیجی نه دویر عاشق ومعشوق سرندن نظم نه بیند چشم نابینا خصوص اسرار
پنهانی نثر کورمز اعمی کوزی خصوصا کزلو رازی مراد بزه سلوک طریقتمز ولذت وصلتمز و اول حضرت ایله صحبتمز ایچون
طعن ایدن بزم ایله دوست اورتاسنده اولان رازدن خبردار دکلدر زیرا اعمی کوزی محسوساتی کورمز نهانی قچان
کورسه کرک در بیت دید از هر دیده بیدار ست ازانکه نظر نیست چه دریابد ازو نظم ملول از همرهان بودن طریق کاروانی
نیست نثر یولداشلردن ملول اولمق کاروانه منسوب اولمق طریقی دکلدر نظم بکش دشواری منزل بیاد عهد آسانی نثر
چک منزل مشکل لکن آسانلق زمانی یادنه مراد بودرکه ارباب طریقتدن ملول اولمیوب صعوبت طریقی اختیار ایدوب
مجاهده یه تحمل کرک در آسانلق زمانی وراحتلک مکانی یادنه یعنی انوک رجاسنه که اول حضرته وصول وجنته حصول در
ودخول در بیت هرکه کشد زحمتی میرسدش راحتی هرکه کشد درد دوست میدهدش وصلتی نظم دریغا عیش شبکیری
که در خواب سحر بکذشت نثر دریغا کیجه صباحه دک اولیجق عشرت سحر اویخوسنده کچدی نظم بدانی قدر وقت ای دل
ولی وقتی که درمانی نثر بیلورسن وقت قدرنی ای کوکل ولی اول وقت که عاجز اولاسن مراد بودرکه کیجه اویوب عبادتده
اولوب حضرت حقله عیش نهانی قلماق میسر ایکن بو فرصت وقتی فوت ایدرسک که سحر اویقوسیله کچوررسن پس وقت
قدرنی اول وقت بیلورسن که عبادت اتمکه قادر اولمیاسن بیت روز امروزست ای صوفی وشان کی بود از دی
از فرداشان حکایه برعزیز مرض موتنده حال احتضاره قریب اولوب عبادتدن عاجز اولدقده دیمش بیت چون بدانستم
توانستم نبود چون توانستم ندانستم چه سود نظم خیال چنبر زلفش فریبت میدهد حافظ نثر انوک زلفی چنبرینک خیالی سنی

الدارای حافظ نظم نکر تا حلقهٔ اقبال ناممکن بجنبانی نثر نظر قلّ ناممکن اولمیان دولت حلقه‌سن قملدتمیه‌سن مراد غیب هویت
طبقه‌سینک خیالی سنک خاطرکه کلوب بو نی ممکن ملاحظه قلمق سنی الدامسون بو دولت غیر ممکنه اولمین دولت حلقه‌سین
چالمیه‌سن دیکدر بیت نکر تا حلقهٔ اقبال ناممکن نجنبانی سلیمًا ابلجًا بل که مرجوًا و مسکینًا و له ایضا مزار جهد بکردم
که یار من باشی نثر بیک جهد ایلدم که بنم یارم اولاسن نظم مرادبخش دل بیقرار من باشی نثر مرادبخش دل بیقرارم اولاسن
مراد مخاطبدن حضرت حق تعالی در اندن تجلی مطلق طلب ایدکن ذکردر شعر حدیث طیب العرق ما احسنه وذکر طول العبد
وذکر طول العبد ما اخشنه نظم دمی بکلبهٔ احزان عاشقان آیی نثر بردم عاشقلرک حزلری اونه کلاسن نظم شبی انیس دل
سوکوار من باشی نثر برکیجه بنم یاسلو کوکلمک انیسی اولاسن مراد تجلی ذات حصولن تجلی آندکی در شعر ایام قربک کلها اعیاد ولیل
وصلک قدر و مراد نظم چراغ دیدهٔ شب زنده دار من کردی نثر بنم کیجهٔ دری طوتجی کوزمک چراغی اولاسن نظم انیس خاطر
امیدوار من باشی نثر بنم امیدلو خاطرمک انیسی اولاسن مراد ساپوع کبی در شعر قد بدت فی ظلام اللیل مشرقة انوار وجه
المطلوب للطالب وآنس بالغریب العشیوع لاطفا وقد کان قبلها ربا فی المهارب نظم من این مراد به بینم بخواب نیم شبی نثر
بن بو مرادی کورمی نصف لیلده نظم بجای اشک روان در کنار من باشی نثر اقر کوز یاشی یرنه بنم کنارمده اولاسن مراد
بو مرادم او یا تعلق ده اولمزسه دوشمده اولامی دیمکدر شعر یالیت کنت سیدی بجواری نشهدک جادیا کالدمع
الجادی نظم ازان عقیق که خونین دلم زعشوهٔ او نثر اول عقیق دن که قنلو درکوکلم انوک شیوه سندن نظم اگر کنم کلهٔ
رازدار من باشی نثر اگر بر شکایت ایدرسم بنم رازدارم اولاسن مراد وحی روحانی تحسر دن یوزکم قانلو اولدوغندن شکایت
ایدرسم سکا ایدم غیره افشا اتمیم دیمکدر شعر اخلصت فی حبک اسراری یاکل امالی و اقطاری فلا اری منک شکوی و لو
یا حبیبی احرقت بالناری نظم چو خسروان ملاحت به بندکان نازند نثر چون کوزلک پادشهلری قوللرنه ناز ایدوب
عرض جمال ایدب ناز ایدرلر نظم تو در میانه خداوندکار من باشی نثر سن اورتده بنم خداوندکارم اولاسن مراد بودر که
محابیب عشاقنه عرض جمال و غنج و دلال ایدجکسن پادشاه بو احسانی بکا ایده‌سن که بکا سندن غیری کرکمز شعر
ودون اتی ملکت الکون اجمع لارغبة فیه لاکنی اجود به لیعلموا ان قلبی منذ هام بکم سال عن الکون لا عن نکستبه

شود

22

نظم شود غزالهٔ خورشید صید لاغر من نثر کنش غزالهسی بنم ارق صیدم اولور غزاله لفظی خورشید معاسنه در افقی اضافت بیانیه در
نظم گر آهوی چو تو یکدم شکار من باشی نثر اگر سنک کبی بر آهو بردم بنم شکارم اولاسن مراد بودر که تجلی جمالی صاید اولان صیودی
صید حقیر عد ایدر شعر جلی و تجلی کاشه و جماله فللّه ما ابها واللّه ما ابها حضرنا فلما سمعنا خطابه ذهلنا ترکنا کل ما بذهب و یعنی
سه بوسه کز دولبت کردهٔ وظیفهٔ من نثر اوچ بوسه‌ای که لبدن بکا وظیفه اتمش‌سن در نظم اگر ادا نکنی قرض وار من باشی نثر اگر ادا اتمز سک
بنم مدیونم اولاسن مراد اکی لبدن کلام نفسی در و بوندن وظیفه اولان فرض و واجب و مندوب درپس اوچ جهتدن ثواب
مترتب اولوب دنیاده عوض اولمزسه وعد الکریم دین حسبجه آخرتده ثواب اولور دیمکدر شعر فرادی لک البشری و ذا موعد اللقا
واحکم امر الوصل وانتشخ التشغا وقد یحصل المقصود فوزا واجلا وراعا لنا عهدا قدیما و موثقا نظم دران چمن که بتان دست
عاشقان دارند نثر اول چمنده که محبوبلر عاشق اولان طوتارلر نظم گرت ز دست برآید نگار من باشی نثر اگر الوکدن کلورسه
بنم نکارم اولاسن مراد بودر که روز جزاده هرکمسه یارنه قرین و عملنه مقارن اولور مقتضای قدرتک وارادتک اولورسه
بکا یار غفار اولاسن دیمک در شعر الهی قمیص القرب مرفوء الجفا وان جدت لی بالعفو رفع وارتفا وقد جاء قلبی فی
جمالک طعاما لعلک تمحوا من الذنب اسلفا نظم من ارچه حافظ شهرم جوی نمی ارزم نثر بن اگرچه شهر حافظیم برار به دکمزم
نظم مگر تو از کرم خویش یار من باشی نثر مگر سن کند و کرمکدن بنم یارم اولاسن مراد بودر که انسن حق اولورسه عزیزیم و الا
ذلیل و حقیرن و اکا استغفاره کلدم اومرم که دیه شعر اذا جاء نا العبد مستغفرا وهنباله کلما اسلفا فان سوبعة فی
قربنا یکفر عاما مضی فی الجفا و ایضا یامتبسمًا بجالی درجًا من اللآلی نثر حرف یا حرف ندادر مبتسم اسم فاعل در افعال بابندن کولدرجی
دیمکدر ونکره اولدوغیچون منصوبدر یا رجلا کبی و درجًا منصوب مفعولی در و درج جواهر قونلان حقه‌یه دیرلر و من اللآلی
بیانی در معنای مصراع بودر که ای کولدرجی کمسه بنم حالمه الخ لردن بر درجی مراد اغزنی الخ در جنه تشبیه وکنذ و حالنه کولدوکن
استغرا ایدر نظم یا رب چه در خور آمد گردش خط بلالی نثر عجب نه لایق کلمش در اول درج قراکنده خط بلالی مراد بودر که کاه اولور
معشوق مجازی عاشق حقیقی حالنه کولرکاه بو که کندونک حسنی باقی دکل ایدوکن و کندویه عاشق اولان فنا دائمک
احتمالی وار در نتکم دیر نظم حالی خیال وصلت خوش میدهد فریبم نثر شمدی سنک وصلک خیالی خوش الدرمنی نظم تا خود

چه نقش بازدان صورت خیالی نثر تا نه نقش اوینیه اول صورت خیالی مراد بودرکه کاه اولور برنسنه برکشینک خیالنده
مرتسم اولور مرادی انوک ملاحظه سی یا بر فعل حسن یا بر فعل قبیح وجودنه باعث اولور بیت کامی وصال دلبر باشد بفسوق رهبر
یارب نگاه دارم ز اسباب فسوق و عصیان نظم دل رفت و دیده خون شد تن خسته جان زبون شد نثر کوکل کتدی کوز
قان اولدی تن خسته و جان زبون اولدی نظم اوزیت بالرزایا مالهوا و مالی نثر اوزیت نفس متکلم مجهول در رزایا
جمع رزیئه درکه مصیبت معناسنه در و ما استفهامیه در تعجب و تعجیب ایچون معنای مصراع بودرکه اذا اولندم بن مصیبتلرله
نولدی عشقه و بکا مراد عشق حقیقی نفسی مغلوب ایدب مصیبتدن مبهور ایدر دیمکدر بند نفس بتوان کشت الآ چاره چیز
با تو کویم یاد کیرش ای عزیز خنجر خاموشی و شمشیر جوع نیزهٔ تنهایی و ترک هجوع نظم دل خون شدم ز دستش
و ز ناز چشم مستش نثر کوکلم قان اولدی انک الندن و مست کوزنک نازندن نظم فی العشق معجبات یاتین بالتوالی نثر
عشقده عجبه کسوزجی لار وار در کلور لر بربری اردنجه مراد دستدن قوت کامله در و چشم دن مراد عین ذات در و نازی
مشاهدة الابرار بین التجلی و الاستتار حسبجه کاه ظهوری کاه اختفاسی در لاجرم تجلی صفت قدرتدن و بروز اختفاء
غرتدن قلب خون و نفس زبون اولور و عشق حقیقی احوال نفسدن و افعال قلوبدن عجایب اظهار ایدر خلاف
عشق بازی ننک که انده نفس زبون اولمز و عجایب ظهور بولمز انوک ایچون دیر نظم خوی تو کر نکردد مرکز دکر نکردد نثر
سنک خوینک اکر دونمز سه مرکز بر دخی اولمز نظم عاشق درین جواب عارف درین حوالی نثر عاشق بو جانبلرده عارف
بو طرفلرده مراد بودرکه معشوق مجازی صیانت اوزره اولا یعنی عاشق صورت اولان صادق اولمز و صورت خوبی
مرآت حق قلان عارف مشاهدهٔ جمال قلمز بیت آن بود واجب که دلبر ممتنع کردد دلا ورنه ضبط نفس از آن کر اممکن بود
نظم یا راکبا تبری عن موثق و یا دی نثر یا راکبا لفظی یا مبیما لفظی کبی در اعراب جهتندن تبری تخفل در بری دن و انچنده
فاعلی ایله جمله فعلیه اولب صفتی در راکبا لفظنک موثوق عهد معناسنه در و یادی اسم فاعل در معنای مصراع بودرکه ای راکب که
بری اولدک بنم عهدمدن و هدایت ایدیجی دن نظم ان تلق اهل نجد کلم تجبب حالی نثر ان حرف شرط در تلق مضارع مجزوم در
اصلده تلقی ایدی لفظ اهل منصوب مفعولی در و کلم امر حاضر در معنای مصراع بودرکه نجد اهلنه صنتشور سک سوید بنم حسب حالمی

مراد بودرکه ای عهد طریقتی صیوب و هادی اولان شیخی قو یب کیدن کمسه نزم دیارا هلنه باو شرسک بنم حسب حالمی
وسلوکده شبا تمی اکا دیه سن خلاصهٔ مراد تکمیل سلوک اتمکسز طریقتدن رجوع ایدب عوام عدادندن اولمق مذموم در دیمکدر
قطعه چون عشق تو بکزیدم کارم همان کشت است فارغ شده ام زان روز از جملهٔ کار خود تا وصل ترا یابم ای یار
وفادارم بیکانه شدم اکنون از یار و دیار خود من ترک نخواهم کرد عشق تو بهر خویش کر می کشیم شاها از چشمت
عار خود قطعه نظم دلبر بعشق بازی خونم حلال دانست نثر دلبر عشق بازلقده قانمی حلال ابلدی نظم فتوی شرع چون نیست
ای زمرهٔ موالی نثر شرع فتواسی نیجه در ای موالی جماعتی مراد بودرکه معشوق حقیقی نفسانیتم حلال بلیور هلاک اتمکی
ظاهر شرع ده بو مسئله نجه در دیو سؤال ایدر خلاصهٔ مراد نفسانیت اهلی تقوی ده حلال در اکر چه فتوا ده دکلدر
بیت کر چه بر هیز از بهشت و حور ست از شرع دور در روایت دیده ام فتوای تقوی بکذرست نظم العین ما تنامت
شوقا لا هل نجد نثر لفظ العین مرفوع و مبتدا در ما تنامت جمله سی خبری در شوقا فعل منفی نک مفعول له در لاهل نجد شوقا لفظنه
متعلق در معنای مصراع بودرکه کوز اویومادی اهل نجده شوق ایچون نظم والقلب ذات وجد فی ذاتها العضالی نثر
والقلب مبتدا در ذات لفظی انوک خبری در و وجد غصه معناسنه در عضالی ضم عین ایله شدت معناسنه در معنای مصراع بودرکه
قلب غصه صاحبی در انک ذاتنده شدت وار در مراد دیار و یاره کمال اشتیاقن ذکر در بیت امروز مرا در دل جز یار
نمی کنجد کاندر حرم سلطان اغیار نمی کنجد نثر و ما تلک الدیار شغفن قلبی ولکن حب من سکن الدیار الله ذات رمل
کان الحبیب فیها جار مع المجرور محلا مرفوع مقدم خبر در لفظ ذات لفظا مرفوع مبتدا در مضاف در رمل لفظنه و کان تامه در
لفظ الحبیب فاعلی در و فیها ضمیر راجع در ذات رمله معنای مصراع بودرکه الله ایچون در ذات رمل دیدکلری بقعه که
حبیب انده در نظم طار العقول طرا من نفرة الغزالی نثر عقللر اوجدی جمیعا غزال نظمدن مراد حبیب اولدوغی دیاری
مدح و اکا دعا و انده اولان حبیبه نظر عقللری بیوردوکن ذکر در خلاصهٔ مراد عالم الهی به میلنی و اول حضرتدن تجلیه نظر عقولی
بیوردوکن بیاندر که حق تعالی بیورر فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا نظم از چار چیز مکذر کر زیرکی و عاقل نثر
دورت نسنه دن کچمه اکر زیرک و عاقل ایسک نظم امن و شراب بی غش معشوق و جای خالی نثر امین لک و چرک نسز شراب

ومعشوق وخالی یر مراد بودر که زیرک و عاقل اولان دورت نسنه دن محبوب یعنی ترک ایتمک کرک بزی امن بری عشق خالص
بری معشوق حقیقی بر حجرهٔ خلوت نظم می ده که کرچه کشتم نامه سیاه عالم نثر شراب ویرا کرچه اولدم عالمک قره نامه لوسی نظم
نومید کی توان بود از فیض لایزالی نثر مایوس اولمق اولمز فیض لایزالی دن مراد کثرت عصیانی اولان عشق الهیه اشتغال ایدن
فضل رحمتدن وفیض قربتدن امید کسمک اولمز دیمکدر قطعه خطا بو شا خداوندا الها عطا بخشا کریا پادشاها بفضل خویشتن
بر ما ببخشای خداوندی خودکن عفو فرمای نظم ساقی بیار جامی وز خلوتم برون کن نثر ای ساقی کتور بر قدحی و بنی خلوتدن چیقر
نظم تا در بدر بکردم قلاش ولاابالی نثر تا قپو قپو کزم رند ولاابالی مراد بودر که بعض مشرب سوداوی مزاج و ملامتیه طبع اولور
خلوته و سکونه و زی صوفیه ده اولمغه قادر اولیمز لاجرم انوک کبی کمسنه شیخ طریقت تصفیت قلب تعلیم ایدب خلوتدن چیقروب
اهل اتده وصلحا ایله مصاحبته حواله ایتمک کرک که رندانه کزب تحصیل فیض ایده بیت شیخ می باید که باشد چون طبیب حال شناس مرکی را
تا کند و فق مزاج او علاج نظم چون نیست نقش دوران بر هیچ حال ثابت نثر چون نقش جهان بر حال اوزره ثابت دکلدر نظم
حافظ مکن شکایت تا می خوریم حالی نثر ای حافظ شکایت ایتمه تا شراب ایچلیم شمدی مراد بودر که مساعدهٔ زمان بو غیبه عجب اولمز که
نقش جهان بر حال وزره قالمز امدی شکایت ایتمیوب عشق الهی یه اشتغال ایده لم دیمکدر بیت چارهٔ شادی نباشد خاطر غمکین را
غیر آن شربت که نام او شراب عشق اوست نظم صافیست جام خاطر در دور آصف عهد نثر صافی در خاطر قدحی وزیر زمانی دورنده
نظم قم فاسقنی رحیقا اصفا من الزلالی نثر لفظ قم واسقنی امر حاضردر و رحیق صافی آق شرابه دیرلر اصفا اسم تفضیل در
اصفیدن معنای مصراع بودر که طور ایچور بکا شرابی که زیاده صافی در ما الذیذدن لاجرم فیضانه استعدادم واردر افاضه قل
دیمکدر واختیار مشایخدن در القلوب اوانی الله فی الارض فاحب الاوانی الی الله اصفاها شعر رق الزجاج ورقت الخمر فتشاکلا
فتشاکلا الامر فکانما الخمر والقدح فکانما قدح والخمر نظم الملک قد یباهی من وجده وجده نثر ملک ضم میم ایله مجموع مملکته دیرلر یباهی
فعل مضارع در مباهاتدن مفاخرت معناسنه و وجد بوینده وجدان وحالت وعشق ومحبت معناسنه در وجد بخت معناسنه در
وجد طاقت وقوت معناسنه در معنای مصراع بودر که مملکت فخر ایدر انوک وجد وحالتدن وبخت ودولتدن نظم یارب که
جاودان باد این قدر واین معالی نثر یارب بدی اولسون بو قدر وعز ورفعت وشرفلر نظم مسند فروز دولت کان شکوه وشوکت

دولت تختنی نورلندرجی هیبت وشوکت کانی نظم برهان ملک ودولت بو نصر بو المعالی نثر ملک وملتک دلیلی ابو نصر ابن المعالی در
خواجه حافظک عادتی در مخلص ذکر اوننان بیتدن صکره بر بزرکوار مدح ایدر وانوک القابنده بعض ابیات سویلر امابر وجهله تعبیر
ایدر که ظاهره نظر ظاهر اولوسن وصف ایلر معنی یه نظر طریقت اولوسن وصف ایلر بر نجیه یرده بو معنی تفصیل اولنمشدر بونده
دخی اویله در بیت خواجه حافظا ای هزاران باغ دین بر کمالت صد هزاران آفرین ولها ایضا بو شرح اولنان جوغزل
بر غزلدر که اکثر نسخه ده یوقدر که بعض الفاظ عربی وبعض فارسی وبعض اهل شیراز لغتی در که شیراز قومندن غیری بلمز
دخی بلمزلر بو فقیر زمان ایله بولوب و بر ورقه یازمش ایدم سشمدی آخرده ایراد قلدم تا که غزللر غریب ایله تمام اولا
نظم سبت سلمی بصدغیها فوادی نثر بو مصراع عربی در که لفظ سبت فعل ماضی مؤنث در البنجی یا بدن صدغ ضم صاد ایله زلفدر
بونده تثنیه سیدرکه اصلده صدغین ایدی ضمیره مضاف اولوب نون ساقط اولمشدر فواد ضم فا ایله قلب در یاء متکلمه مضاف
اولمشدر معنای مصراع بودر که اسیر قلدی سلمی نام معشوقه اکی زلفی ایله بنم کوکلمی نظم وروحا کل یوم لی ینادی نثر بو مصراع دخی
عربی در که معناسی بنم جانم هر کون بکا ندا ایدر دیمکدر مراد بودر که معشوق حقیقی غیب هویتده ذات وصفات ایله قلبمی اسیر ایلدی
وجانم عقلمه ندا ایدب تخلیص طلب ایدب تحصیل مطلب استر نظم خدایا بر من بی دل ببخشای نثر بو مصراع فارسی در که یا رب
بن عاشقه عفو قل دیمکدر نظم واوصلنی علی رغم الاعادی نثر بو مصراع عربی در که معناسی دخی اولاشدر بنی دشمنلر رغمنه دیمکدر
مراد عفو معاصی طلب ایدب نفس وقوای نفسانیه وشیاطین وجن وانس رغمنه وصول حصولن طلب در نظم امن انکرتنی
عن عشق سلمی نثر بو مصراع عربی در که همزه حرف ندادر ومن استفهام ایچون در انکرتنی فعل فاعل مفعول در معنای مصراع بودر که
ای کمسه سن بکا انکار می ایدرسن سلمی عشقندن نظم تزاول روی لولو بوادی نثر بو مصراع مخلوط در لفظ تز اهل شیراز لغتی در
فارسی تعبیر ایله نواز دیمکدر ولفظ اول عربی در ور ولفظی وبکی لفظی فارسی در ولولو عربی در معشوقدن کنایتدر ولفظ بوادی
اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله می باید دید دیمکدر معنای مصراع بودر که سکا اولدن بر معشوق یوزن کورمک کرک ایدی مراد بودر که
وجه حسن کورن ومشاهدهٔ تجلی ایدن بی اختیار اولور بو بیت مرهونندر نظم که همچو مت ببوتن دل وایره بو مصراع مخلوط در که
همچون فارسی در ومت ضم میم ایله اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله من و تو دیمکدر ببوتن لفظی ضم با ایله وکسر تا ایله اهل شیراز

لغتی در فارسی تعبیر ایله بیاشد دیمکدر و دل فارسی در و لفظ ابرو واول فتحی و همزه نک کسری ایله ورانک فتحی ایله اهل شیراز لغتی در
ترکی تعبیر ایله براو عوزدن دیمکدر معنای مصراع بودر که بنجلین سنک اولوروی کوکلک براو عوزدن بو مصراع مرهوندر نظم غریق العشق
فی بحر الوداد نثر بو مصراع عربی در که معناسی عشق غریقی یم محبت دکزنده دیمکدر مراد مشاهده تجلی جمال ایدیک سنک کوکلک بنجلین
محبت دکزنده غریق عشق اوله ورایدی دیمکدر بیت کو بیکی چرا تو عاشق مهجوری تو روی بتم ندیده معذوری نظم به پی جان
غرامت بسپریمن نثر بو مصراع مخلوطدر به پی اهل شیراز لغتی در بهای دیمکدر و لفظ ما فارسی در چان جیم عجمی ایله اهل شیراز لغتی در
جان معناسنه در غرامت لفظی عربی در مرادف جزا و عوض در بسپریمن اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله بسپاریم دیمکدر معنای
مصراع بودر که ایاغه بز جانی عوض و جزا صمرلرز نظم غرت یک دی روشنی تر امادی نثر بو مصراع مخلوطدر غرت لفظی اهل شیراز لغتی در
حرف شرطدر اگر لفظ کبی و لفظ یک فارسی در دی روشنی کسر دال و را ایله اهل شیراز لغتی در بوروشن لکسز دیمکدر تر لفظی نواز
معناسنه در تکلم شمدی بیان اولنه‌جق امادی لفظی اهل شیراز لغتی در دیدی معناسنه معنای مصراع بودر که اگر بر روشنلک بزدن
کوردک ایسه مراد بزدن بر زرک پدی و صفا کوردک ایسه انک عوضی جان تسلیم ایدرز بیت درین ره گر مطیعی جای شکرست اگر
داری خطایی عذرا زو خواه نظم غم این دل بوانت خورد ناچار نثر بو مصراع مخلوطدر بوانت لفظی اهل شیراز لغتی در ببایدت را معناسنه
باقی الفاظی فارسی در معنای مصراع بودر که کوکل غمن سکا دیمک کرک در نظم وَغِرّنه وابنی الجُنّت نشادی نثر بو مصراع مخلوطدر وغرنه
اهل شیراز لغتی در که مرادف وگرنه در و لفظ وابنی اهل شیراز لغتی در فارسی تعبیر ایله بینی دیمکدر و لفظ الجنت فارسی در اول نسنه
که سن دیمکدر و لفظ نشادی کسر نون ایله اهل شیراز لغتی در مرادف نتوانی در معنای مصراع بودر که یوخسه کوررسن اول نسنه
که سن اکا قادر دکل سن مراد عقلک نفسه خطابنی ذکر در تدبیر قلبک و روحک عینی شمدی بیوب تدبیر اخرت ایلمک گرک سن
و الا عذاب آخرت کوررسن که اکا تحمله قادر دکل سن قطعه مده فرصت از دست اگر بایدت که گوی سعادت ز میدان بری
که فرصت عزیزست اگر فوت شد بسی دست حسرت بدندان بری نظم نگارا در غم سودای عشقت نثر ای نگار سنک
عشقک سوداسی غمنده نظم توکلنا علی رب العبادی نثر توکل قلدق بز قوللر ربنه مرادی منادی و مخاطبدن نفس در اکادیرکه
سنک عشقک سوداسی غمنده حضرت حقه توکل ایدوب عبادت ایدرز و الا انوک بزم عبادتمزه حاجتی یوقدر قطعه طاعت

مخلوق

مخلوق خالق راچه سود لیک خالق خلق را راسی نمود تا شناسد خالق خود را یقین شکر نعمت را نهدرو بر زمین نظم دلم گم کرده
ره در چین زلفت نثر کوکلم یول ازمش سنک زلفک بوکلمنده نظم بلبل مطلع و اتنه هادی نثر فزه کوکیجه ده اته هادی در مراد بودر که
عقل یا روح نفسه دیر کوکلم سنک قیودکده تیمش در ظلمت شهوانیده پس حق تعالی هادی در اندن هدایت طلب ایدرم رباعی
گر لطف تو یاری نماید زنخست هم توبه شکسته است هم پیمان سست چون توبه بامید پذیرفتن تست تا تو نه پسندی نشود توبه درست
نظم خمش حافظ که دست غیب ناگاه نثر سوس حافظ که غیب الی ناگاه نظم چنان سازد که خوابی روز شادی نثر ایله ایدر که استر سینی
شادیلق کونینی مراد اسرار الهی فاش اتمه و الا دست غیرت غیب سنی رد ایدب درکاهدن مهجور اولورسن بو مقامه واول زمانه تحسر
ایدرسن پس اخفاء اسرار و اختفا گرک در رباعی روزی که روم همره جانان بچمن نی لاله و گل بینم و نی سرو و سمن رازی که
میان من و او گفته شود من دانم و او داند و او داند و من نثر خواجه حافظ کلامی شرحنده خیلی اهتمام اولدی بو مجلده جمله غزللرینک
شرحی تمام اولدی بیت شکر که این نامه بعنوان رسید پیشتر از عمر بپایان رسید نثر شرحک مقداری نهایت کثرت و سوز
محتاج اولدیغی معذور بیورله که اگرچه شرح مزبور بر کتابدر اما التی کتابی جامعدر که بری فارسی دیوان حافظ در و بری ترکی
دیوان حافظ در و بری معنی مراد اعتباری ایله تصوف دن بر کتابدر و بری عربی اشعاری اشتمالی ایچون چونکه اشعار عربیه در
و بری فارسی ابیاتی متضمن اولدیغی اعتباری ایله چونکه ابیات فارسیه در و بری ترکی ابیاته شمولی جهتی ایله چونکه ابیات
ترکیه در و خواجه حافظک مقطعات و رباعیات و ساقی نامه و سایر ابیاتی تصوفه چندان متعلق اولمدوغی ایچون شرح اتمک
قصد اتمش ایدم بعض عزیزلر دیوان حافظ شرحی تمام اولمدی اول وقت اولور که و ما الاحسان الا بالتمام موجبنجه انلاردخی شرح
اولنه دیدکلری اجلدن انلرک دخی شرحنه شروع اولنوب مراد بیان قلندی مقطعات دل منه بر دنی و اسباب او نثر
کوکل قومه دنیایه و اسبابنه نظم دل که از وی کس وفاداری ندید نثر زیره اندن کمسه وفادارلق کورمدی مراد بودر که دنیایه
اعتماد اتمک اولمز که بی وفادر نظم کس عسل بی نیش ازین دکان نخورد نثر کمسه بالی نیشسز بو دکاندن یمدی نظم کس رطب
بی خار ازین بستان نچید نثر کمسه یاش خرمایی دکنسز بو بستاندن دیرمدی مراد بودر که لذتی زحمتله اولور نظم هر بر ایامی
چراغی برفروخت نثر هر بر چراغی که بر ایام ده یاقدی نظم چون تمام افروخت بادش در دمید نثر چون تمام یاقدی اکا یل اوفوردی

یعنی سویندردی نظم بی تکلف هر که دل بر روی نهاد نثر تکلفسز هر که اکا کوکل قودی یعنی او کا نجه نظر قلدی کندو خصمنی بیلدی
مراد بودر که دنیایه کوکل ویرن شغل کسیه بکزر که خصمنی بسلیه نظم شاه غازی خسرو گیتی ستان نثر غازی شاه مملکت الیجی
پادشاه نظم آن که از شمشیر او خون میچکید نثر اول که انوک قلجندن قان طمرایدی مصراع ثانی مضمونی وصف شاه در نظم
که بیک حمله سپاهی می شکست نثر گاه بر حمله ایله لشکری صرایدی نظم که بهوی قلب گاهی می درید نثر گاه سوی ایله بر قلب گاه یرترایدی
بو بیت مضمونی دخی وصف شاه در نظم سروران را بی سبب میکرد حبس نثر سرورلری سبب سز حبس ایدر ایدی نظم گردنان را
بی سخن سر میبرید نثر بیونلرک گناه سز باشن کسر ایدی بو بیت مضمونی وصف شاه نظم از نهیبش بچه می افگند شیر نثر انک هیبتندن
یاورسن براغور ایدی ارصلان نظم در بیابان نام او چون می شنید نثر بیابانده چون انوک ادن اشیدر ایدی یعنی انوک آدن
ایشیدیجک هیبتندن بوکلور ارسلان یاورسن دوشرر ایدی بو بیت مضمونی دخی وصف شاه در نظم عاقبت شیراز و تبریز و
عراق نثر عاقبت شیرازی و تبریزی و عراقی نظم چون مسخر کرد وقتش در رسید نثر چون مسخر ایلدی وانوک وقتی ایرشدی
نظم آن که روشن بد جهان بینش بدو نثر اول کسه که روشن ایدی شاهک چشم جهان بینی انوکیله نظم میل در چشم جهان بینش کشید
نثر انوک چشم جهان بینه میل چکدی یعنی او علی انوک کوزنه میل چکدی بلکه بو شاهک اوصافندن فهم اولنور که قهار بی رحم
پادشاه ایمش لاجرم من لا یرحم لا یرحم حسبنجه کندو یه دخی رحم و شفقت اولنمامش قطعه ساقیا باده که اکسیر حیاتست بیار نثر ای ساقی
باده که حیاة کیمیاسی در کتور نظم تا تن خاکی من عین بقا گردانی نثر تا بنم خاکه منسوب تنمی عین بقا ایده سن مراد بودر که شیخه خطاب
ایدر دیر ای شیخ عشق الهی کیمیای حیات در ای کتور بکا تا جسم خاکی جانه باقی ایده سن نظم چشم بر دور قدح دارم و جان
بر کف دست نثر کوزی قدح دورنه طوتارم و جانی ال اوایاسی اوزره نظم بسر خواجه که تا آن ندهی نستانی نثر خواجه نک
باشی حقیچون تا انی ویرمیه سن المزسن مراد نوبت صفای قلب و مشاهده رب بکا کلمک امید ندهیم و جانم الم اوایاسنده در
اما خواجه کاینات باشی حقیچون بذل روح اتمینجه آنی بولمزسن دیگر نظم همچو گل در چمن از باد میفشان دامن نثر گل گبی
چمنده یلدن اتک سلکمه نظم زان که در پای تو دارم سر جان افشانی نثر زیرا سنک ایاغکده جان افشانلق باشین باسوردن
طوترم مراد بودر که شیخه خطاب ایدر دیر بکا تربیت و ارشاددن فارغ اولما که سنک خدمتکده بذل روح ایدب طلب فتوح

ایدرم

ایدرم قطعه بر مثال ایب مثالی بنواز ای مطرب نثر اکی قبیللو واوج قیللو ساز اوزره او غنه یعنی چالوب ایرله ای مطرب نظم
وصف آن ماه که در حسن ندارد ثانی نثر اول آی وصفن که حسن ده یوقدر ثانیسی مراد ساز و آوازدن و باقی نداء صداوندن
وصف حضرت حق استماع و فهم ایدر دیگر قطعه بگوش جان رهی منهی ندا در داد نثر قولک جانی قولاغنه برابر منادی ندا ویردی
یعنی چاغردی نظم ز حضرت احد لا اله الا الله نثر حضرت احددن که اله یوقدر الا الله یعنی حق تعالی طرفندن خبر ویروب
ندا اتدی نظم که ای عزیز کسی را که خوارست نصیب نثر که ای عزیز بر کمسه یه که خوارلق نصیب در نظم حقیقت آن که نیابد
بزور منصب و جاه نثر حقیقت اولدر که بولمز اول کمسه زورله منصب و جاه نظم باب زمزم و کوثر سفید نتوان کرد نثر
زمزم و کوثر صوییله اغ تمق اولمز نظم گلیم بخت کسی را که بافتند سیاه نثر بر کمسه نک بختی گلیمنی که سیاه طوقومش اوله
مراد زورله منصب و دولت اولمز تقدیر حقله اولور دیگر نثر بلکه بعضی نسخه ده بو محلده بر مخلص سز غزل یازمشلر
که مطلعی بودر بیت داد کر اتر افلک جرعه کش پیاله باد دشمن دل سیاه تو غرقه بخون چو لاله باد نثر مطلع ایله اوبیج
قطعه اولمز و بو تمام غزل در حرف دالده ذکر اولنوب شرح قلنمشدر و بعض نسخه ده بر محلده بر مخلص سز ابیات یازمشلر
که حرف دالده تمام غزل یازلوب شرح اولنمش در مطلعی بودر بیت ضبط رویت اگر با ماه و پروین کرده اند صورت
نادیده اطلاقی بتخمین کرده اند نثر بعض نسخه ده بو محلده بر مخلص سز غزل یازمشلر که مطلعی بودر بیت خسروا گوی فلک
در خم چوگان تو باد ساحت کون و مکان عرصه میدان تو باد نثر مطلع ایله قطع اولمز و بو دخی حرف دالده شرح اولنمش
تمام غزل در تکرار ایراد اتمک زاید در انوکیچون ایراد اولنیوب شرح قلنمادی قطعه آخر دل منبع ای جان من در خواجه و
شاه و وزیر نثر کوکل بغلما ای بنم جانم خواجه یه و شاهه و وزیره نظم کس نمیداند که کارش از کجا خواهد گشاد نثر کمسه بلمز که
انوک ایشی قندن اچلسه گرک در نظم رو توکل کن نمیدانی که نوک کلک من نثر یوری توکل قل بلمز میسن که بنم قلمم اوجی نظم
نقش هر صورت که زد رنگ دگر بیرون فتاد نثر هر صورت نقشن که اوردی بر دخی رنگ طشره اوردی یعنی دوشدی یعنی نحچه نظم
یازدم بر بزرگواردن احسان رجا اتدم اندن بکا انعام اولمیوب غیریدن اولدی نتکم دیر قطعه شاه هرموزم ندید و
بی سخن صد لطف کرد نثر هرمز پادشاهی بنی گورمدی سوز سز یعنی اکا بن نظم و مدح اتمکسزین یوز لطف ایلدی نظم شاه یزدم دید و

لطفش گفتم و هیچش نداد نثر یزد شاهی بنی کوردی و اکا ایچ دیدم هیچ بکا ویرمدی نظم کار شاهان اینچنین باشد توای
حافظ مرنج نثر شاهلرک اشی بویله اولور ای حافظ انجمنه نظم داور روزی رسان توفیق نصرت شان دهاد نثر رزق ایرشدرجی
حاکم بونلره توفیق و نصرت ویرسون خلاصهٔ کلام و زبدهٔ مرام بودر که ارباب بنیا احسانه اعتماد ایتمیوب حضرت حقه توکل
اتمک کرک که اول رزقی بلدوکلک یردن ایرشدرر قطعه جامی مبند توسن همت بهیچ آخر نثر همچون خران بر آخر آخر زمانیان
ازخوان خاکیان مطلب لقمه تا برسد ترب و پیاز و مایدهٔ آسمانیان آزادگی گزین که نیرزد به نزد عقل ملک جهان بدین
روی جهانیان نثر بعض نسخه ده بو محلده بش بیت بر تمام غزل یازلمش که مطلعی بودر بیت بر سر بازار جان یاران
منادی می زنند بشنوید ای ساکنان کوی جانان بشنوید نثر و بوندن صکره التی بیت بر تمام غزل یازلمش که مطلعی بودر
بیت هر امی دگر باره از دست برد بمن بازبنمود می دست برد نثر مقطعات اثناسنده تمام غزللر ایراد اتمک
مناسب دکلدر و بو ایکی غزللر دخی حرف دال ده یازلوب شرح و بیان اولنمش در قطعهٔ روح القدس آن
سروش فرخ بر قبهٔ طارم زبرجد نثر روح القدس یعنی جبرئیل اول ملک مبارک زبرجد رنک فلک قبه سی اوزره نظم
می گفت سحر گهان که یارب نثر دیر ایدی سحر وقتلرنده که یارب نظم در دولت و حشمت مخلد نثر ابدی دولت و حشمت عظمتنه
بر مسند خسروی بماناد نثر پادشاهلق تکیه کاهی اوزره قالسون نظم منصور مظفر محمد نثر منصور نام مظفر وصفه که محمد
اوغلی در مراد بودر که پادشاه عادل ملائکه نک دعای خیرینه مستحق و لایق در قطعهٔ آخر بعهد سلطنت شاه شیخ
ابو اسحق نثر شاه شیخ ابو اسحق سلطنتی زماننده نظم به پنج شخص عجب ملک فارس بود آباد نثر بش عجب شخصله عجم ملکی
معمور ایدی نظم نخست پادشهی همچو او ولایت بخش نثر اول که بر پادشاه اتوک کبی ولایت بغشلایجی نظم که جان خویش
بپرورد داد عیشی دلوش نثر کند و جانی بسلدی و عیشی عدلن ویردی یعنی عیسی علیه السلام کبی معمر اولوب و اتوک زماننده
اولاجق عدلی ویردی که کمال عدل قلدی قطعه دگر مربی اسلام شیخ مجد الدین نثر دخی اسلام تربیت ایدیجیسی شیخ مجد الدین
نظم که قاضی به از و آسمان ندارد یاد نثر که اندن یک قاضی فلک خاطرنده یوقدر نظم دگر بقیهٔ ابدال شیخ امین الدین نثر دخی
ابدال حق اولنلرک تقیه سی شیخ امین الدین نظم که یمن همت او کارهای بسته گشاد نثر که انک همتی برکتی بغلنمش اشلری آچدی

دکر

قطعه ذکر شهنشه دانش عضد که در تصنیف نثر دخی علمک اولو پادشاهی عضد که تصنیف ده نظم بنای کار موافق بنام شاه نهاد
نثر موافق ایش بناسنی شاه آدنه قودی یعنی تالیفی شاه آدنه قلدی جمله دن بری متن موافق در که ابو اسحق آدنه در نسکم دیباجه سنده در
محرر ممالک اکاسره بالارث والاستحقاق جمال الدنیا والدین ابو اسحاق قطعه دگر کریم چو حاجی قوام دریا دل نثر دخی حاجی قوام
کبی دریا دل کریم نظم که نام نیک ببرد از جهان ببخشش و داد نثر که ایو آدی کتوردی عطا و عدل جهاندن نظم نظیر خویش بکذاشتند و
بگذشتند نثر کند و نظیرلرن قومادیلر و کچدیلر نظم خدای عز و جل جمله را بیامرزاد نثر خدای عز و جل جمله سن یارلغاسن مراد بوندن ایولر
ذکر بالخیر اولورلر او لولرو فاتلرندن صکره دعای خیر آلورلر دیوب ایلوکه ترغیب در قطعه کدا اگر گهر پاک داشتی در اصل نثر کدا انک
اکر کوهر پاکی اولیدی اصلده نظم بر آب نقطهٔ شرمش مدار بایستی نثر انوک حباب نقطه سی اوزره قراری کرک ایدی پس کدا انک اصلده
کوهر پاکی اولمدوغیچون حباب اوزره قراری اولمیوب ناسدن سؤال ایدر نظم و رآفتاب نکردی فسوس جام زرش نثر اکر گمش
مسخره لق اتمیدی انوک التون قدحی نظم چراغی زمی خوش کوار بایستی نثر نیچون خوش یکیجی شرابدن تهی کرک ایدی پس
پس آفتاب ادمی مسخره طوتزا نوکیچون بوش قدح کوسترر نظم اگر سرای جهان را سر خرابی نیست نثر اگر جهان سرا اینک
خرابلغی باشی یوغ ایسه نظم بنای او به از این استوار بایستی نثر انوک بناسی بوندن یک محکم کرک ایدی یعنی دار الفنا اولموه
کرک ایدی نظم زمانه کرنه سر قلب داشتی کارش نثر زمانه نک اگر قلبلغی سوداسی اولمیدی انوک ایشی نظم بدست آصف صاحب
عیار بایستی نثر وزیر صاحب عیار الندده کرک ایدی پس کار زمانه صاحب عیار الندده اولمامق قلب لق علامتی در نظم
چو روزگار جز این یک کریم بیش نداشت نثر چون روزگارک بو بر کریمدن غیری زیاده سی یوقدر نظم بعمر مهلتی از روزگار
بایستی نثر عمرده روزکاردن بر مهلتی کرک ایدی یعنی طول عمری کرک ایدی مراد تصرف عالم ناجنس و نا اهل الندده اولمق عالمک
قلب و مزخرف و خراب اولمق علامتیدر دیمکدر قطعه بسمع خواجه رسان ای حریف وقت شناس نثر خواجه نک سمعنه ایرشدر
ای وقت بیلیجی مصاحب نظم بخلوتی که در و اجنبی صبا باشد نثر خلوتده که انده اجنبی صبا اوله یعنی سویله تنها اوله که
صبادن غیری اجنبی کمسه اولمیه نظم لطیفهٔ بمیان آر و خوش بخندانش نثر بر لطیفه کتور اورته خوش کولدرانی نظم
بنکتهٔ که دلش را دران رضا باشد نثر بر نکته ایله که انوک کوکلنه انده رضا اوله یعنی غلیظ لطیفه ایدب خاطرن رنجیده قلمه

نظم پس انکهش ز کرم این قدر لطف بپرس نثر پس اندن صکره کرمدن بو قدر لطفه صور که نظم که کر وظیفه تقاضا کنم روا باشد
که اکر وظیفه تقاضا ایدر رسم روا اولامی سمع خواجه یه ایرشدرلجک مصراع اخر مضمونی در با قیسی اکا شرایط قیود در مراد ظرافت ایله
طلب وظیفه در قطعهٔ آخر تو نیک و بد خود هم از خود بپرس نثر سن کندو ایوکی و یرامزکی کندکدن صور نظم چرا دیگری
بایدت محتسب نثر نیچون غیری کرک در سکا محتسب مراد بودر که کندو افعالکی و اقوالکی و احوالکی شریعته تطبیق ایدب کور اکر
شرعه موافق ایسه ایو سن اکر دکل ایسه یرمزسن پس غیری کمسنه سکا محتسب اولمق لازم دکل در نظم و من یتق الله یجعل له
نثر کم الله دن قورقه الله قیلور انوکیچون نظم و یرزقه من حیث لا یحتسب نثر اکا رزق و یرر صنمدغی یردن بو معنابی
غیره و حیله نظم ایتمشلر در که بو ندن اسط در قطعه چه نادان بود مردم مکتسب که از بهر روزی شود مضطرب ندانند که داوری
زمنت آسمان ویرزقه من حیث لا یحتسب قطعهٔ آخر بر تو خوانم ز دفتر اخلاق نثر سکا اوقو یایم دفتر اخلاقدن
نظم آیتی در وفا و در بخشش نثر آیت و فا ده و بخشش ده مراد بودر که سکا اخلاق کتابندن بر باب اوقیوب تعلیم ایده یم که
اول باب بودر نظم هر که بخراشدت جگر بجفا نثر هر کیمکه طرملرسه سنک جگرک جفا ایله نظم همچو کان کریم زر بخشش نثر معدن
کریم کبی زر بغشله مراد بودر که معدننک جکرن قزلار و قزدررلر اول التون و یررسن دخی سکا جفا ایدنلره احسان قل که
مقتضای خلق کریم بودر قطعه کم مباش از درخت سایه فکن نثر اکسک اولمه کولکه براغجی اغاجدن نظم هر که سنکت زند ثمر بخشش
هر کیمکه سکا طاش اوره یمش بغشلا نظم از صدف یاد گیر نکتهٔ حلم نثر صدفدن ازبرله حلم نکته سن نظم آن که برد سرت گهر بخشش
نثر اول که سنک باشک کسه کوهر باغشله مراد بودر که اخلاق کریمه بونی اقتضا ایدر که یرمزلق ایدنه ایلک ایده سن قطعهٔ آخر
سرای مدرسه و بحث علم و طاق و رواق نثر سرای مدرسه و علم بحثی کمر و چار داق نظم چه سود چون دل دانا و چشم بینا نیست نثر
نه فایده چون کونکل عالمی و کوز کوررر دکل در نظم سرای قاضی یزد ار چه منبع فضل است نثر یزد قاضی سنک اوی اکرچه فضل منبعی در
نظم خلاف نیست که حکم نظر درانجا نیست نثر خطا بودر که نظر حکمی انده یوقدر مراد بودر که یزد شهرنک قاضی سی نک کوزی صحیح
دکل ایمش اکا تعریض ایدر نتکم بصیریکی قاضی عسکر ایچون دیمش بیت بصدر صدارت نشسته دو خر یکی بی بصیرت یکی بی بصر نثر
اما بو تصریح در خواجه حافظک نظمی تعریض در که تصریحدن احسن در قطعه مقصود خواجه مارا بکو که بد مپسند نثر بزم خواجه مز حسود ندیکه

یرمز

یرمزبکمنه یعنی اختیار ایدب بزم خواجه مز حقنده یرمز سویلمیه نظم وگرنه دور زمان جز بدت جزاند بد نثر یوقسه دور زمان سکا
یرمزدن غیری جزا ویرمز نظم مکن ستیزه که مرکز بعقل و فکر فضول نثر عناد اتمه که مرکز عقلله و زیاده فکرله نظم فلک زمام تصرف
بدست ماند بد فلک تصرف اویانن بزم الیمزه ویرمز مراد بودر که بنم عقل و کامل و فکر فاضلم وار در نیچون بن دولته ایرمزم خواجه
نیچون بکا همت اتمز دیمه که فلک عنان تصرفنی بزم المزه ویرمز بوکا بنم استحقاقم وار دردیمک اولمز بلکه عاقل اولان دولت
دولت دنیا یی طلب قلمز نتکم دیر نظم بان که کومر نظم جهان نماند بد نثر جام جهان نما کوهری ترکنه ویرمز یعنی کوهر جام جهان
نمایی ترک ایدب جهانی المز مراد بودر که جهان ایچون کوهر قلب صافی ویرمک اولمز و قضایه رضا و یرمک کرک نتکم دیر نظم نعوذ
بالله اکر تیر از آسمان بارد نثر الله صغنورز اکر کوکدن اوق یاغه نظم که بار در حرم کبریا نماند بد نثر که بزم کبریا حرمنه اجازت ویرمز
یعنی یتر قضا کلسه اکا مانع اولوب بزم اویمزه کیرمکه قومز پس مرنه که واقع اولسه قضا و قدره اسناد ایدب غیره نسبت
اتمک اولمز خصوصا اول غیر اهل خیر اولا اکا شر و ضرر اسناد اتمک اولمز نتکم دیر نظم بحق نعمت حاجی قوام ما کز قدر نثر بزم حاجی
قوامزک نعمتی حقیچون که قدردن و علو همتدن و خیر نیتدن نظم ز بهر مصلحت خود بدین رضا ندهد نثر کندو مصلحتی ایچون بوکا رضا
ویرمز مراد بودر که منعی کندو ایچون اتمز قطعهٔ آخر شاها مبشری ز بهشتم رسیده است نثر ای پادشاه برمژده ویرجی اوچماقدن بکا ایرشدی
نظم رضوان سریر حور وش و سلسبیل بوی نثر رضوان تختلو و حور کبی و سلسبیل قوقولو مصراع ثانی وصف مبشر در خوش لفظ و پاک معنی
و موزون و دلپذیر خوش لفظلو و پاک معنیلو و موزون و کوکل مقبولی صاحب جمال و نازک فکر و لطیفه کوی صاحب حسن نازک
بکر و لطیفه سویلیجی بو بیت تمام وصف مبشر در نظم گفتم بدین سرا ز بهر چه آمدی نثر دیدم بو سرایه نه نکا ایچون کلدک نظم
گفتا ز بهر مجلس شاه فرشته خوی نثر دیدی فرشته خولو شاه مجلسی ایچون مصراع اول سؤال مصراع ثانی جواب در بعده کندو سی
شاهه عرض حال ایدب دیر نظم اکنون ز صحبت من مفلس بجان رسید نثر شمدی بن مفلسک مصاحبتندن جانه ایرشدی نظم نزدیک
خویش خوانش و کام دلش بجوی نثر کندو یقینکه اوقی و کوکلی مرادن استه یعنی مرادی نه ایده وکن صورب عطا عطا قل مراد
الهام الهی و ملکی کلوب یا بر ملک صفت شاهه نصیحت اتمک استد و کن تعریض در قطعهٔ آخر درین ظلمت سرا تا کی ببوی دوست
بنشینم نثر بو قره کولو اوده تا نیچه دک دوست قوخوسیله اوتورم نظم گهی انگشت در دندان گهی سر بر سر زانو نثر گاه بارمق دشده

کاه باش دیز باشی اوزره مراد بودرکه سابقا عالم الهی ده ایکن حضرت عندیت الهیده اول حضرت ایله صحبت روحانیه‌ده
ایدم شمدی عالم ظلماتی ایچنده یا جزء خلوتده اول حضرت حسرتندن و وصول حصولی رغبتندن کمال حیرتده یم تنا می الصبر
مذحلت باوی الاسد سرحان کلای مبارک قوش کبوتر دولت مژده سن مراد الهام ملکی کلوب الی اتدبشارتن استدعادر
وطار العقل ذعنی بمعنی الورق عریان قطعه آخر ساقیا پیمانه پر کن زان که صاحب مجلست نثر ساقیا قدحی طولدر زیرا سنک
مجلسک صاحبی نظم آرزو میبخشد و اسرار میدارد نکاه نثر آرزو بغشلر و اسرار صقلار مراد شیخدن افاضه طلبی در و اهل
مجلسک موافقتن و کتم سر اتدکلرن ذکر در قطعه جنت نقدست اینجا عیش و عشرت تازه کن نثر جنت نقد در بوراده
عیش و عشرتی تازه قل نظم زان که در جنت خدا بر بنده ننوید کناه نثر زیرا جنتده اته قول اوزره کناه یازمز مراد احباب اته
عبدالم نفره الذنب جسنجه عبادت مجلسنده کناه اولمز دیمکدر کناه اولور یازلمز دیمک اوردکل در نظم دوستداران
دوستکامند و حریفان با ادب نثر دوست طوتانلر دوست مراد نجه و مصاحبلر ادب ایله نظم پیش کاران نیک نام وصف
نشینان نیکخواه نثر خذمتکارلر ایرادلو و صف نشینلر ایولک استیجی بو بیته متقارب حرف میم ده کچمش در که بودر نظم صف نشینان
نیکخواه و پیش کاران با ادب نثر دوستداران صاحب اسرار و حریفان دوستکام نظم ساز چنک آهنک عشرت صحن مجلس جای رقص نثر
چنک دوزجی عشرت آهنکی مجلس صحنی رقص یری نظم خال جانان دانه دل زلف ساقی دام راه نثر جانان خالی کوکل دانه سی
و ساقی زلفی یول آغی مراد یاران صفا و اخوان وفا متفق لر و شیخ مراقب و پیر مخنی عشق الهی سازی مقصدنده و فضای مجلس
قابل سماع و ستر الهی جذب قلب ایدب و سلسله شیخ دام طریق اولوب صید قلوب قلمقده در بو اکی بیت مرهوبدر نظم دوران
خوشتر نکردد حافظا ساغر بخواه نثر دوران بوندن یکرک اولمز ای ساقی عشرت اختیار قل دور ساغر دله که خوشتر قدر حال بوندن
خوشترق اولمز ای حافظ قدح استه مراد بودرکه چون اسباب حضور حاضر اولا حضرت شیخ عیش الهی اختیار قلمق و حافظ
طالب صفای خاطر استیوب قبول فیضان حضرت الهیه ایتمک کرک در قطعه پادشاها لشکر توفیق همراه تواند نثر ای پادشاه
توفیق لشکری سنک یولداشلرک در نظم خیز اکر بر عزم تسخیر جهان ره میکنی نثر قالق اکر جهان تسخیری عزمی اوزره یول ایدر سک
یعنی یوله کیدرسک مراد سلوک طریقت ایدرسک دیمکدر نظم با چنین اوج جلال از پیشگاه مسکنت نثر بونک کبی اوج جلال ایله
مسکنت

مسکنت صدرندن نظم آکهی و خدمت دلهای اکه میکنی نثر خبردار سن و خبردار کوکللر خدمتن ایدرسن مراد بودرکه اگر بحسب الصوره
اوج جلال ده و علو کمالده سن بحسب المعنی صدرنشین مسکنت اولوب خبردار طریقت سن و خبردار اولنلره خدمت و انلره اتمام
مصلحت ایدرسن نظم یا فریب رنگ این نیلی خم زنکار فام نثر بو نیلی زنکار کبی کوک رنکی الدمسی ایله نظم کار بر وفق مراد صبغة الله
میکنی نثر اشی صبغة الله مرادنه موافق ایدرسن مراد اکرچه بو فلک بر زنکار رنکلو کوک کوپدر ولو در لو رنکی ایله آدمی الدرسن
بنوک الدامسی ایله صبغة الله موافقی یعنی فطرة الله التی فطر الناس علیها حسبجه عمل ایدرسن یعنی زخارف نقوش دنیایه
فریفته اولمزسن دیمکدر نظم آن که ده با هفت نیم آورد بس سود ئی نکرد نثر اول کمسه انی یدی یچوق ایله کتوردی چون فایده
اتمدی یعنی اقچه سی یدی بچوق فایده ایدن چوق فایده اتمدی نظم فرصتی باد اکه هفت و نیم باده میکنی نثر سکا فرصت اولسون
که یدی بچوغی اون ایله ایدرسن مرادی من جاء بالحسنة فله عشر امثالها موجبنجه دخی کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة
حسبنجه سنک قلیلک اصلدن کثیره فایده ایدر دیمکدر لاجرم فایده کثیر اولدر که قلیلی کثیر و عسیری یسیر اولوب و فانی و یروب
باقی الوب زخر آخرت اوله قطعه آخر ای مه اصل عالی جوهرت از حقه حرص نثر ای کمسه که مه اد سنک جوهرک اصل عالیسی
حقد و حسدن نظم ای مه ذات میمون اخترت از زرق ریو نثر ای کمسه مه اد سنک یلدز مبارک ذاتک ریادن و مکردن
نظم از بزرکی کی روا باشد که تشریفات زن نثر و لولقدن قچن روا اولور که تشریفاتی نظم از فرشته بازکیری و انکهی بخشی بدیو
نثر فرشته دن الاسن و اندن صکره دیوه و یره سن مراد بو قطعه دن بو اکلنور که بر حسن الخلق و الخلق اولاندن رسوم النوب
بر قبیح الوجه و سیئ الفعل اولانه و یرلنمکم سلطان بایزید بن محمد خان مولانا عذاریه علاوه زیاده ایدب مولانا لطفی بو لطفی
کورب دیمش بیت دانه کندم بیوب آدم سورلدی روضه دن در که عالی ده نیلر بو نجه مد بعدای بین قطعه
حسن این نظم از بیان مستغنی است نثر بو نظمک بیاندن مستغنی در نظم بر فروغ خور کسی کوید دلیل نثر کنش ضیاسنه کمسه دیر می
دلیل مراد بوندن بر کمسنه نک نظمی بو حدده نظم آفرین بر کلک نقاشی که داد نثر بر نقاشک قلمنه که ویردی نظم بکر معنی را
چنین حسن جمیل نثر معنی قزینه بو جمیل حسن جمیل نظم عقل در حسنش نمی یابد بدل نثر عقل انوک حسننک بدلن بولمز نظم
طبع در لطفش نمی بیند بدیل نثر طبع انوک لطفنده مثلن کورمز مراد بو ایکی بیتدن مدح نظم ایدکی ظاهردر نظم معجز است این نظم

با سحر حلال معجز در بو تظم یا حلال سحر در نظم هاتف آورد این سخن با جبرئیل نثر هاتف غیبی کتوردی بو سوزی یا جبرئیل
بلکه نظامی رومی بو بیتی تراش ایدب دیمش بیت ای نظامی ساکه بو معجز کلامک نظمنی هاتف غیبیمی تعلیم اتدی یا روح الامین
نظم کس نداند گفت رمزی زین نمط نثر کمسه بلمز دیمک بو رمزی بو اسلوبدن نظم کس نیارد گفت دری زین قبیل نثر کمسه قادر اولمز
دلمکا بر انجوبی بو قبیلدن مراد کلام غیری مدح صورتنده کندو کلامنک کلامنی مبایذر و فضلانک دأبی درکه کندو کلاملرن
تنزیل ایدب غیرک کلامنی تعظیم اتمک ننکم بر مرد عالی جناب بر عارفه کندو شعرندن کوندرب نظیره سویلیوب بونی یازمش قطعه
شو سوزکم بلاغتده اعلا اولا محلنده دیمش او عالی مقام که یوق لفظ و معنی ده تعقیدی هیچ بدیع المعانی بیانی تمام
بو قوالک سوزی قنده بکزر اولا کلام الامیر امیر الکلام قطعه آخر خسروا داد کر ابحر کفا شیر دلا نثر ای پادشاه ای عدل
ایدیجی ای دکز ایاللو یعنی سخی ارصلان کوکللو یعنی بهادر نظم ای جلال تو با نواع هنر ارزانی نثر ای کمسه سنک جلالک انواع هنره
لایق در مراد پادشاهی مدح در پادشاهلره لایق اولان اوصاف ایله سلطنت و عدل و عدالت سخاوت و شجاعت و جلالت
و شوکت و هیبت در نظم همه آفاق گرفت و همه اطراف گشاد نثر دوکلی آفاقی طوتدی و دوکلی اطرافی آچدی نظم
صیت مسعودی و آزاده شه سلطانی نثر مسعودلق صداسی شه سلطانلق آوازه سی مراد ذکر اولان شاهی کمال شهرت ایله
وصف در نظم گفت باشد مگرت ملهم غیب احوالم نثر دیمش اوله مکرسکا غیب الهام ایدیجی بنم احوالم نظم این که شد روز منیرم
چو شب ظلمانی نثر بو ایکه اولدی روشن کونم قره کوکیجه کبی اول احوالی ذکر ایدب دیر نظم دو سه سال انچه ببند و ختم
از شاه و وزیر نثر اکی اوچ ییلانی که قزندم شهدن و وزیردن نظم همه بر بود ببکیدم فلک چوگانی نثر دوکلی سن قیدی بر دمده
چوکان اورجی فلک مکر اموال و اسبابی غصب نهب ایله و قتری پادشاه اخورنه وارمش انی طلب ایچون طوطیه بسط ایدر
نظم دوش در خواب چنان دید خیالم که سحر نثر دون کیجه دوشده شویله کوردی خیالم سحر نظم گذر افتاد بر اصطبل شه
پنهانی نثر اوغره موج واقع اولدی شه اخورنه بکا گذر لوجه نظم بسته بر آخور او استر من جو بیجوز نثر بغلنمش ایدی انوک
اخورنده بنم قاترم اربه برایدی مراد بودر که واقعه بویله کوردم نظم تبره افشاند بمن گفت مرا میرانی نثر تو بره سلکدی بکا
یعنی باشی توربه سنی بنم جانبمه صالدی و دیدی بنی بیلورمیسن نظم هیچ تعبیر نمیدانمش این خواب که چیست نثر هیچ تعبیرن بلمزم بو دوشک

ندر

ندر نظم تو بفرمای که در فهم نداری ثانی نثر سن بیور که فهمدن ثانیک یوقدر مراد بودر که قاتر بکا آشنالق ایدب بنم ایدوکن بلدروی
بونک تعبیرن بن بلمزم سنک فهم و ادراکده نظیرک یوقدر تعبیرن بیلورسن دیر اکا تعریض ایدر که بو دوشک تعبیری قتری بکا
ویر دیمکدر که حقدر قطعه آخر قوه شاعره من زسر فرط ملال نثر بنم شعر سویلیجی قوتم زیاده ملال وجهدن نظم متنفر شده
از بنده گریزان میرفت نثر اورکمی اولمش بنده دن محجوب کیدر نظم چون همی گفتمش ای مونس دیرینه من نثر چون دیرایدم اکا
ای بنم اسکی مونسم نظم سخت میگفت دل آزرده و گریان می رفت نثر قتی سویلر و کوکلی انجنش اغلیو کیدر نظم نقش خوارزم
خیال لب جیحون می بست نثر خوارزم نقشن و جیحون کناری خیالن بغلر خوارزم جیحون ترمدار ماعی در نظم با مرزاران کله از ملک
سلیمان میرفت نثر نچه بیک شکایت ایله سلیمان ملکندن کیدر یعنی بو پادشاهک ملکندن آخر ولایته کتمک عزم اتمش نظم میشد آنکس که جز او
جان سخن کس نشناخت نثر کیدری اول کمسه که اندن غیری سوز جانن کمسه اکلمادی نظم من همیدیدم و از کالبدم جان میرفت نثر کورم
که قالبمدن جان کیدر مراد بودر که شول کمسه که سوز روحن اکلیه اندن مفارقت جان تندن مفارقت کبی در نظم گفتم اکنون سخن
خوش که بگوید با من نثر دیدم شمدی خوش سوزی کم دیر نظم شکر لهجه خوشگوی سخندان میرفت نثر اول شکر سوزلو سوز ستوبلیجی کیدر
یعنی اهل لسان و شیرین زبان بندن ایراغ اولیجق ایو سوزی بن شمدن کیرو کیمدن اشیدرم نظم له به بسیار نمودم که مرو سود نداشت
نثر چوق بلوار موج کوستردم کتمه دیو فایده اتمدی نظم زانکه کار از نظر رحمت سلطان میرفت نثر زیرا ایش سلطانک رحمتی نظرندن
کیدر یعنی بنم سوزومک تاثیری یوقدر تاثیر سلطانک نظر رحمتنک در نظم پادشاها ز سر لطف و کرم بازش خوان نثر ای پادشاه
لطف و کرم اوجندن انی کیرو اوقوغل نظم چکند سوخته کز غایت حرمان میرفت نثر بیلسون سوخته که قاتی محروم لقدن کیدر
مراد کندونک کمالنه رغبت اولنمیوب ترک دیار اتمک استدوکن حکایت ایدب و پادشاهه قدر شناسلق تلقین اتمکدر
و تفصیل مراد بودر که شول پادشاه که اهل فضل قدرن بلمیه اهل فضله لایق اولدر که انوک مملکتنده دورمیه یا خود استغنا ایله قرار
ایدب مالک الملک حضرت حقدر قرارم انوک مملکتنده در دیوب ساکن اولا دخی الرزق علی الله حسبجه رزقمه حضرت رزاق کافیدر
دیوب توکل قیله که سلف دیرلرمش بزم متاعمز یعنی علوم معارف و طاعات عوارف انبیا و اولیا متاعی در انلار بزم اولیا و انبیا
متاعمزه رغبت اتمیجک بز انلرک فرعون و هامان متاعنه رغبت ایدب و انوکیچون عرض ذلت اتمک عیب در قطعه لآخر

فساد چرخ بیینیم وبشنویم همی نثر چرخک فسادن کورم واشیده ایلمی نظم که چشمها همه کورست وکوشها همه کر نثر که کوزلر
دوکلکور در وقولاقلر دوکلکا صاغر مراد بودرکه تعامیی وتصممی ترک ایدب دنیانک فرزن کورب اشیده کمه کوزلر کور وقولاقلر صاغر
اولمش درکه باقی نظاره لر ونصح آخرت اشتمزلر نظم بساکه مه ومهر باشد ش بالین نثر چوق کیجه که ایکی کون وآی انوک
یصدوغی درکن وآی کبی مرمه النون دن یصدق وکرده بالش یصدانورلر نظم بعاقبت زکل خشت کردش سپهر نثر عاقبت
بالچقدن وکرپچدن اولور اکا دوشک مراد بودرکه عز وناز لر پرورده اولانلر خاکدن رفیع اولدوغن کورب عبرت الملرلر
نظم چه فایده زرزره باک دایر قضا نثر فایده زره دن بیر قضا کشادی یعنی اتلمسی ایله نظم چه منفعت زسپر بانفاذ حکم قدر نثر
نه منفعت قلقاندن حکم قدر نفاذی ایله مراد بودرکه قضا وقدره نسنه مانع اولمز قطعه بداغ مرگ دلا مبتلاست پیر وجوان
ز قد تلخ زهرش خلاص کس نتوان مران کسی که ز جام حیوة جرعه کشید چشید شربت ان کل من علیها فان نظم اگر ز آهن فولاد سور حصن
کنی نثر اگر دمردن وپولاددن حصار دیواران ایتسن نظم حواله چون برسد زود اجل بکوبد در نثر حواله چون ایره تیز جک قاپو ققر
وعزرائیل قبض روح ایدر بیت مکن تکیه برین دنیای فانی که این دنیا نماند جاودانی نظم بروشنی وخوشی عیش خویش غره مشو
نثر کندو عیشنک روشن لکنه وخوش لوغنه مغرور اولمه نظم که ظلمت از پی نورست ونیز در پی شکر نثر که ظلمت نور اردنجه در وزهر شکر
اتنده در مراد بودرکه البته مردونک برکیجی وهر سعادتنک بر نحوستی وار در شعر الم تر ان الدهر یوم ولیلة یکران من سبت
جدیدا الی سبت فقل لجدید الثوب لا بد من بلی وقل لاجتماع الشمل لا بد من شت نظم دری که بر تو کشایند در هوا مکشای نثر بر قپوی که
سنک اوزرکه اچرلر هوا ایچه نظم رهی که بر تو نمایند در هوس مسپر نثر یول که سکا کوسترلر هوسه اصرلمه مراد مال ونعمتک ومنصب
دولتک هوا وهوسه صرف اتمه دیکدر که بو ایدی مال ونعمتدن ومنصب دولتدن متفرد اولور بیت جمیع فواید الدنیا غرور وان
لسرور سرور نظم غبار چرخ بیین وفتاد دودنکر نثر چرخ توزن کور ودور طبعنه نظر قل نظم بساط دهر نوردو بساز زیدن نثر دهر بساطن دور
وحرص لباسن چقر مراد بودرکه عالم غبارندن خالی دکل ودور متصل دور اوزره در لاجرم بونه قرار وفکر فاسد در عاقل اولدرکه بساط
دوری دورب عزم دار بقا قلبیت چونکه دوارست چرخ پر کدر پس کسی راکه بود روی قرار قطعه آخر بمن پیام فرستاد دوش
دی روز نثر کا خبر کوندردی بر دوست دون کیجه نظم که ای نتیجه کلک سواد بینایی نثر ای فلک نتیجه سی نظرک یعنی کوزک قرسی

ومحل

محل نوری نظم پس از دو سال که بخت بخانه باز آورد نثر ایکی ییلدن صکره که بخت بستی او کیرو کتوردی نظم چرا زخانه خواجه
بدر نمی آیی نثر نیچون خواجه نک اوندن چیقمزسن نظم جواب دادم وکفتم بکرد معذورم نثر جواب ویردم ودیدم بنی معذور طوتکه
نظم که این طریقه نه خود کامیست وخودرایی نثر که بو طریقه کندو مرادمجه اولمق دکلدر وکندو فکرم ایله دکل نظم وکیل قاضیم
اندر کذرکمین کرد وست نثر قاضی محضری یولده پسواتمش در نظم بکف قباله دعوی چو مار شیدایی نثر الده دعواجی یاوز
یلان کبی نظم اگر برون نهم از آستان خواجه قدم نثر اکر طشره قویم خواجه اشکندن قدمی نظم معاملم سوی زندان
برد برسوایی نثر معامله اندکمسه زندانه الثور رسوالیق ایله نظم جناب خواجه حصار منست کر انجا نثر خواجه جنابی بنم حصارم در
اکر اندن نظم کسی نفس نزند از مردم تقاضایی نثر برکسنه نفس ورسه تقاضاجی کشیدن نظم بعون قوت بازوی بندکان خدای
نثر وزیرک قول لرینک بازوسی قوتیله نظم بسلیش بشکنم ز دماغ سودایی نثر سلایله بیرارم انوک سودایی دماغی مراد
بودرکه خواجه حافظ مرد فقیر ایمش برکره ایکی ییل آخر یرده اولوب صکره شیرازه کلوب کندو خانه سنده ساکن اولمیوب
وزیر ایونده قرار قلمش اندن سوال ایده طالبیدن قرار جبر ایدیو جواب ویرب بونده وزیرک خدامی اعانتی ایله
اولمش پس بکه کسنه اولورکه اکی جهانی بدمعمور اولورا نابو غایه نادر وثانی کثیر در شعر رب فتی دنیاه موفورة
لیس له من بعدها آخرة وآخر دنیاه مذمومة یتبعها آخرة فاخرة وآخر یحرم کلتیهما لیس له الدنیا ولا الآخرة وآخر
قد حاز کلتیهما قد جمع الدنیا مع الآخرة قطعه کلفند شعر من زینقه شکر راست نثر دیشوم شعرم کلنکری بنفشه دن
قاپی در نظم زان غیرت طرزد وکعب الغزال شد نثر انوک ایچون شکر برنبات وشکر بیتبر غیرتی اولدی نظم بادا دبانش تلخ
که عیب نبات کرد نثر اغزی اچی اولسون که نباتی عیب لدی نظم خاکش بسر که آب زلالش زمنکری نثر طپراق باشنه که آب زلال منکری
اولدی نظم هر کس که کور زاد زمادر بعیر خویش نثر کیمسه که کور طوغدی انادن کندو عزیزنه نظم کی مشتری شاید صاحب جمال شد
نثر قچن صاحب جمال محبوبه مشتری اولور مراد منطوقدن ظاهر درکه خواجه حافظ شعری اهل مذاق شکردن شیرین وماء عذب وزلال
مانند قرین در وبوکا منکر اولان کور مادرزاده قطعه بداد داد بیان غزل بدان وجهی نثر که هیچ شاعر ازان کونه داد شعر نداد نظم
چو شعر عذب وروانش ز بر کنی کویی هزار رحمت حق بر روان حافظ باد قطعه آخر بکذشتن فرصت ای برادر نثر فرصت کچمک

ای قرنداش نظم درکرم روی چومیغ باشد نثر تزکتمکده بولت کبی اولور نظم دریاب که عمر عزیزاست نثر بل که غافل اولما که عمر زیاده
عزیز در نظم کر فوت شود دریغ باشد نثر اکر فوت اولورسه دریغ اولورتنکم سید شریف اوغلنه دیمش بیت نصیحت همین است
جان پدر نثر که عمرت عزیزست ضایع مکن قطعهٔ اخر صباح جمعه بدو سادس ربیع نخست نثر جمعه صباحی ایدی ربیع الاول
النسی نظم که ازدلم رخ آن ماه روی شد زایل نثر که کوکلمدن اول ای یوزلونک یکاغی زایل اولدی نظم بسال منقصد و
شصت وچار از هجرت نثر یدی یوز التمش دورت یلده هجرتدن نظم جواب کشت بمن حل حکایت مشکل نثر صوکبی ازلدی بکا
مشکل حکایت نظم دریغ ودرد تاسف کجاده سودی نثر دریغ دیمک ودرلو اولمق وحیف دیمک فانده فایده ویرمز نظم کنون که
عمر بازیچه رفت وبی حاصل نثر شمدی که عمر اوین ایله کتدی حاصلسز مراد بودرکه خواجه حافظک هجرت نبویه نک یدی یوز التمش
دوردنجی یلینک ربیع الاول آینک التنجی کونی واقع اولان جمعه کون صباح اوغلانجغی وفات ایدب انوک تاریخنده
بیان ایدب بوحال بکا بغایت مشکل کلوب واقع اولمز اولا دیو ملاحظه ایدر ایدم الکنزن صوکبی ازلوب بوزلوب کتدی
اول بنم عمرم ایدی او غلنجوغ ایکن بازیه مشغول اولوب تحصیل کمال اتمدن کتدی عمر دخی بنجلین لعبه اشتغال ایله بیحاصل
کیدجک حیف وندامت درفایده اتمز بیت تو بر سمند سواری ومیروی چون عمر دریغ عمر عزیزم که میرود برباد قطعهٔ اخر
دلا دیدی که ان فرزانه فرزند نثر ای کوکل کوردکمی که اول عاقل ولد نظم چه دید اندر خم این طاق رنکین نثر نه کوردی بو رنکین کمر
بوکلمنده یعنی اکا نه تعجب حال واقع اولدی نظم بجای لوح سیمین درکنارش نثر کومش تخته یرنه انوک کنارنده نظم فلک بر سر
نهادش لوح سیمین نثر فلک باشی اوزره قودی طاش لوحی مراد بودرکه سوکلو اوغلانجقلره واکابرزاده لره حروف تهجی
تختهسن کمش دن ایدرلر بونک دخی کنارنده کومش تخته واردی فلک باشی اوزره طاش لوح قودی دیوالکدن شکایت
ایدب کندو به واقع اولان مصیبتی حکایت در قطعه دیدی چه کرد چرخ ستمکار واخترش نامش مبر چه چرخ چه اختر چه چنبر ست
برخاک ریخت ان کل نورسته راکه باغ با صد هزار بیر بپرورد در برش خط عذار بر ورق حسن او نماند بنوشته ریخت دست
اجل خاک بر سرش قطعهٔ آخر آن میوهٔ بهشتی کامد بدستت ای جان نثر اول بهشتی میوه که الوکه کلدی ای جان نظم در دل چرا نکشتی ازکف
چرا بهشتی نثر نه کوکلدن نیچون الکدک الدن نیچون قودک نظم تاریخ این حکایت کر از تو باز پرسند نثر بو حکایت تاریخن اکر سندن اکر صورر

نظم سرجمله اش فروخوان از میوهٔ بهشتی نثر تمام جملهسن اوقی میوهٔ بهشتی دن مراد بودرکه میوهٔ بهشتی لفظنک حرفلری جمل
صغیر اعتباری ایله حساب اولناجق جمعا یدی یوز التمش دورت حرف در قطعهٔ آخر برادر خواجه عادل طاب مثواه نثر
برادر خواجه عادل مکانی کوکچک اولسون نظم پس از پنجاه ونه سال از حیاتش نثر اللی طقوز یلدن صکره انوک حیاتندن نظم بسوی
روضهٔ رضوان روان شد نثر رضوان باغچهسی جانبنه روان اولدی نظم خدا راضی وافعال وصفاتش نثر الله راضی اولسون انوک
افعالندن وصفاتندن نظم خلیل عادلش پیوسته برخوان نثر اکا متصل خلیل وعادل اوقی نظم وز انجا فهم کن سال وفاتش
نثر اوردن اکله وفاتی یلینی مراد بودرکه خلیل عادل لفظنک حرفلری جمل صغیر له حساب اولناجق یدی یوز التمش بش اولور
قطعهٔ آخر رحمان لایموت چو آن پادشاه را نثر میت اولمز رحمان چون اول پادشاهی نظم دید انچنان کز وعمل خیر لایفوت نثر
کوردی انجلاین که اندن عمل خیر فوت اولمز نظم موتش قرین رحمت خود کرد تا بود نثر انوک موتنی کندو رحمتنه قرین ایلدی
تا اول نظم تاریخ این معامله رحمن لایموت نثر بو معاملهنک تاریخی رحمن لایموت مراد بودرکه رحمن لایموت لفظنک حروفی جمل صغیر ایله
یدی یوز سکسن بش اولور قطعهٔ آخر آصف عهد زمان جان جهان توران شاه نثر عهد زمان وزیری جهان جانی توران شاه
نظم که درین مزرعه جز دانهٔ خیرات نکشت نثر که بو مزرعهده خیرات دانهسندن غیری اکمدی نظم ناف هفته بود از ماه صفر کاف والف
نثر هفتهنک کوبکی ایدی یعنی میان هفته ایدی صفر آیندن یکرمی بر ایدی نظم که بکلشن شد واین کلخن پردرد بهشت نثر که کلشنه کتدی
بو دردله کلخنی قودی نظم ان که میلش سوی حق بینی وحق کویی بود نثر اول کمسه که انوک میلی حق کورمکا وحق سویلمکا ایدی
نظم سال تاریخ وفاتش طلب از میل بهشت نثر انوک وفاتی تاریخن استه میل بهشتدن مراد بودرکه میل بهشت حروفی حسابده
یدی یوز سکسان یدی اولور قطعه بهاء الحق والدین طاب مثواه نثر بهاء الحق والدین مکانی کوکچک اولسون نظم امام و
سنت وشیخ وجماعت نثر سنت امامی جماعت شیخی نظم چو میرفت از جهان این بیت میخواند نثر چون جهاندن کیدردی بو بیتی
اوقور ایدی نظم بر اهل فضل وارباب بلاغت نثر اهل فضله واهل بلاغته وارباب معرفته نظم بطاعت قرب یزدان میتوان
یافت نثر طاعت ایله قرب حق اولور نظم قدم درنه کرت هست استطاعت نثر ایاق قو اکر وارسه سنک نظم بدین دستور تاریخ
وفاتش نثر بو اسلوب اوزره انوک وفاتی تاریخن نظم برون آر از حروف قرب طاعت نثر چیقر قرب طاعت حرفلرندن

قرب طاعت حرفلری جمل صغیر حسبی حسابنجه یدی یوز سکسان اکی اولور قطعهٔ آخر مجد دین سرور سالار قضا اسمعیل نثر مجد دین
سرور قضا اولوسی اسمعیل نظم که ز دی کلک زبان آورش از شرع نطق نثر که اوررایدی انوک فصیح دلی شرعدن کلام نظم ناف هفته
بد واز ماه رجب رفته دو روز نثر هفته اورتسی ایدی رجب ایندن اکی کون کتمش ایدی نظم که برون رفت ازین منزل بی ضبط و
نسق نثر یعنی چقدی بو ضبطسز و اسلوبسز منزلدن آنکنف نظم رحمت حق منزل وی دان و انکه نثر رحمت حق صغنغی انک منزلی بل و اندن
صکره نظم سال تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق نثر انوک وفاتی تاریخن استه رحمت حقدن مراد بودر که رحمت حق لفظی جمل صغیر
حسبی حسابنجه یدی یوز التمش التی اولور قطعهٔ آخر اعظم قوام دولت و دین آنکه بردرش نثر دولت و دینک اعظم قوامی اول که انوک
قپوسی اوزره نظم از سر خاک بوس نمودی فلک سجود نثر طپراغ اپمکدن او توری کوستر ایدی فلک سجود نظم باآن جلال و
ان عظمت زیر خاک شد نثر اول عظمت و اجلال ایله طپراق آلته کتدی نظم در نصف ماه ذی القعده از عرصهٔ وجود نثر ذی القعده
آینک نصفنده وجود میداننده نظم تاکس امید جود ندارد دکر زکس نثر تاکمسه سخا امیدن طوتماسون غیری کمسه دن نظم آمد حروف
سال وفاتش امید جود نثر کلدی انوک وفاتی ییلینک حرفلری امید جود مراد بودر که امید حرفلری جمل صغیر حسابی ایله التی یش در
وجود دن مراد انوک مرادنی اولان سخادن و سخا حرفلری حسابده التی یوز التمش بر در جمله سی حسابده یدی یوز اون التی اولور
قطعهٔ آخر سرور اهل عمایم شمع جمع انجمن عمایم عمامه نک جمع در یعنی دستار طریقت اهلنک سروری صحبتی نک شمعی دیر
نظم صاحب صاحب قران حاجی قوام الدین حسن نثر صاحب قران مصاحبی حاجی قوام الدین حسن نظم هفتصد پنجاه و چار از هجرة
خیر البشر نثر یدی یوز اللی دورد نده خیر البشر هجرتندن نظم مهر را جوزا مکان و ماه را خوشه وطن نثر شمس جوزا برجی مکان و قمر
سنبله ده ایدی وطن نظم سادس ماه ربیع الاخر اندر نیم روز نثر ربیع الآخر اللتسی نصف نهارده نظم روز آدینه بحکم کردکار ذو المنن
نثر جمعه کون ذو النعم الله حکمیله نظم مرغ روحش کو همای آسمان قدس بود نثر انوک جانی قوشی که قدس آسمانی هماسی ایدی
شد سوی باغ بهشت از دام این دار المحن کتدی باغ بهشت جانبنه بو دار المحن اغندن مراد منطوقدن ظاهردر قطعهٔ اخر
ایام بهارست وکل و لاله و نسرین نثر بهار ایامی در وکل و لاله و نسرین مرهوندر نظم از خاک برآیند تو در خاک چرایی نثر طپراقدن
چقرلر سن نیچون طپراقده سن نظم چون ابر بهاران بر وم زار بکریم نثر بهارلر بولتی کبی کیدیم زار اغلیم نظم برخاک تو چندان که تو از خاک نثر

برآیی

ایی نثر سنوک طپراغک اوزره اول دکلو که طپراقدن چقاسن بو قطعه کیمک ایچون مرتبه سویلندی ایسه اکا خطاب ایدر تحزن ایدر
قطعهٔ آخر ان کیست تا بحضرت سلطان اداکند نثر اول کیمدر که سلطان حضرتنه ادا ایده یعنی دیه نظم کز جور دور کشت شتر کربه بهبه
نثر بلکه شتر کربه دیو ایولر ایله یرمزلر مخلوط اولوب یرمزلر ایولر مقامنه کلمدی نظم رندی نشسته بر سر سجادهٔ قضا نثر
بر رند او تورمش قضا سجاده سی اوزره یعنی بر رند قاضی اولدی نظم حیزی دکر بمرتبهٔ سروری رسید نثر بر حیز دخی
سرورلک مرتبه سنه ایردی یعنی بر اولو کمسنه اولدی نظم ان رند کفت چشم چراغ انس منم نثر اول رند دیر انسک چراغی چشمی بنم
نظم وان حیز کفت نقطهٔ داو دم و فرید نثر اول حیز دیر که داود نسلیم و یکدانه یم نظم ای آصف زمانه ز بهر خدا بکوی نثر
ای زمانه آصفی یعنی وزیری المقدا ایچون دی نظم با خسروی که دولت او باد بر مزید نثر بر پادشاهه که دولتی زیاده اولسون
معقول قول بیت اخیر در نظم شاها روا مدار که معقول من اراذ نثر ای پادشاه روا طوتمه که دیلینک معقولی اولن نظم کردد
بروزکار تو فعال ما یرید نثر اولاسنک روزکارکده دیلدکن اشلیجی بلکه شعرانک عادتندن در بر فعل منکر و بر وضع غیر
معقول کورسلر صریح پادشاهه اسناد اتمیوب آخره نسبت ایدب نظم ایله لطیفه ایلیوب اعلام و اعلان ایدب بو طریق ایله
نهی منکر ایدرلر رباعی ای چرخ فلک نه عقل داری نه بصر مرکز نکنی بمردم اهل نظر نامردانرا باوج بردی سر حسنت
زهی چرخ مخنث پرور قطعهٔ آخر زان حبهٔ خضرا خوز کزروی سبک روحی نثر اول یشل حبدن یی که سبک روحلق یوزندن
نظم هر کو بزند یکجو بر شیخ زند سیمرغ نثر هر کیمکه بر ارپه اوره یعنی ارپه قدر اکل ایده شیشه اورر او تور توق نظم زان لقمه که
صوفی راه معرفت انداز دنثر اول لقمه دن که صوفی معرفته اته نظم یک ذره وصد هستی یکدانه وصد سیمرغ نثر بر ذره و یوز هستلک
بردانه و یوز سیمرغ مراد حبهٔ خضرادن اسرار حب و معجون اندن برارپه قدر اکل ایدن او تور تاوغی شیشه اوررکه فی انتهاء تأثیر
کثرت اکله باعث اولور و صوفی اندن بر لقمه یه معرفت سویلمکه دو شوب بر ذره حشیش اکا یوز هستلک و بر و بردانه اندن اکل ایدن
سیمرغ کوه قاف اولوب لاف و کزاف ور خلاصهٔ مراد مدح نمایشته الذم در که اسرارک مدحی بر وجه ایدر که اول مدح فی الحقیقه ذم در
بس اندن اجتناب کرک در شعرانک جمله ظرافتلرندن بری بو و جهله نهی در بیت اسراره حلال در دین ای مفتی دوران کل کیبی به
شول بادهٔ حمرایه نه دیرسن قطعهٔ آخر سال و فال و حال و مال و اصل و نیل و تخت و بخت نثر بوسکز نسنه نظم بادت اندر شهریاری

برقرار و بردوام   اولسون سکا پادشاه‌لقده قرار اوزره و دوام اوزره نظم سال خرم فال نیکو حال سالم مال پر نثر
بود و دبو وصفلر اولسون نظم اصل ثابت نسل باقی تخت عالی بخت رام نثر بو درودی دخی بو وصفلر اولسون دیو ممدوحنه
دعا ایدر قطعهٔ رباعی من حاصل عمر خود ندارم جز غم نثر بن کندو عمرم حاصلنده تمرهٔ عمردن غیری نظم در عشق ز نیک و
بد ندارم جز غم نثر عشقده ایودن و یلودن دوتمرهٔ عمردن غیری نظم یک همدم و دمساز ندارم نفسی نثر بر مصاحب و رازداش
طوتمزم بر نفس نظم یک مونس نام زد ندارم جز غم نثر بر انیس و نشانلو طوتمزم غمدن غیری مراد بودر که غمدن غیری عمرم حاصلی
یوق و عشقده غمدن غیری ایودن و یلودن نسنم یوق و بر نفس غمدن غیری انیس و قرینم یوق بس غم بکا یار دائم‌در
بیت با هر که شدم دوست شد آخر دشمن   الا که غم تو آفرین بر غم باد رباعی مردی ز کنندهٔ در خیبر پرس   سر اسرار کرم ز خواجهٔ
قنبر پرس   گر تشنهٔ فیض رحمتی ای حافظ   سر چشمهٔ او ز ساقی کوثر پرس نثر کرم اسرارن خواجهٔ قنبردن صور مراد امیر المؤمنین
علی حضرتنک سخاوت و شجاعت و ولایتی وصف‌در رباعی گر همچو من افتادهٔ این دام شوی نثر اگر بنم کبی بو آغ افتاده‌سی اولاسن
نظم ای بس که خراب بادهٔ و جام شوی نثر ای بچه کمسه شراب و قدح خرابی اولورسن نظم ما مست و خراب رند عالم سوزیم
نثر بز مست و خراب عالم یاقجی رندز نظم با ما منشین و گر نه بدنام شوی نثر بزمله اوتورمه والا بدنام اولورسن مراد بودر که
حب حقه گرفتار اولن عشق الهی نوشنده و تصفیت قلبه مشغول اولوب عمل دنیادن غافل و فارغ اولوب دنیاسی خراب و
یباب اولوب اهل دنیا قتنده مذموم اولوب بو احوالی اختیار اتمین نیچه قرین و قریب اولماسون که بزمله بین و انلر حال بین
اولوب فرق بین در رباعی گویند که فردوس برین خواهد بود   و انجا می ناب و انگبین خواهد بود   گر ما می و معشوق پرستیم
چه باک   چون عاقبت کار همین خواهد بود • رباعی در سنبلش آویختم از روی نیاز نثر انوک زلفنه اصلدم نیاز یوزندن
نظم گفتم من سودازده را چاره گذار نثر دیدم بن سودازده‌یه چاره قل نظم گفتا که لبم بگیر و زلفم بگذار نثر دیدی لبمی طوت و زلفمی قو نظم
در عیش خوش آویز نه در عمر دراز نثر خوش عیشه اصل اوزون عمره دکل مراد بودر که طول امل ایدب دنیایه تعلق قلوب بیوک تکثیری فکری
سوداسنده اولدم دنیا بلسان حال ایله پند ایدب دیدی بندن شیء یسیر و عیش لذیذ ایله اکتفا قل که عیش خوش عمر طویلدن
و مال کثیردن یکدر قطعه خوش خاطری که منصب و جاه آرزو نکرد   خرم دلی که در طلب ملک و مال نیست   در وضع روزگار نظر کن

بچشم

بچشم عقل   احوال کس مپرس که جای سؤال نیست رباعی چون غنچهٔ گل قرابه پرداز شود نثر چون گل غنچه‌سی قبا فولاقی تمام ایدیجی اولا
نظم نرگس بهوای می قدح ساز شود نثر نرگس شراب هواسیله قدح دوزیجی اولا نظم فارغ دل آنکسی که مانند حباب نثر فارغ اولمسنک
گوکلی که حباب کبی نظم هم با در میخانه سرانداز شود نثر میخانه قپوسنده باش اوینایجی اولا مراد بودر که سالک طالب کشف که منبع
عشقدن نوش ایدیجی اولا و گشاده چشم اولان قلبنی محل عشق حق قله فارغ و خوش اول کمسنک گوکلی که خانقاه و مقام طلبده
عمرنی ختم قله قطعه ای مقیم کوی او تا کی غم دنیا خوری   با وجود کعبه در بتخانه معماری مکن   ای اجل غافل مشو تدبیر آخر کن بخیر
بر هلاک شر خود با نفس خود بازی مکن رباعی زان بادهٔ دیرینهٔ دهقان پرورد نثر اول اسکی باده‌دن که کویلو بسلر نظم
در ده که طراز عمر نو خواهم کرد نثر ویر که عمر علمنی یکی ایتمک استرم نظم مستم کن و بی خبر ز احوال جهان نثر مست قل بنی خبرسز احوال جهاندن
نظم تا شرح جهان بگویمت ای سره مرد نثر تا جهان شرحن دیم سکا ای یکیت مراد بودر که ای یکیت اول عشق الهی که عتیق در والی
عقل مستغنا و صاحب تربیت ایلمش در ای بکا ویر تجدید ایتمک استرن و بنی مست قل و عقل معاش فهمندن بیخبر ایلیکل تا عقل معاد فهمی
حسبیجه عالمک فناسنی سکا اعلام ایدم ای شیخ سالک طریقت که تضییع عمردن نتیجه علامت در پس تلفدن سابق تدارک گرک در انوکیچون
بر عارف دیمش قطعه فدا کردیم نقد عمر زین بیش   بجز بیحاصلی حاصل نکردیم   چو دانستیم بی سامان عمریم   چرا تدبیر این مشکل نکردیم
رباعی ای آن که نهند مهر و ماه از تمکین نثر ای اول کمسه که قورلر آی و کون تعظیم اجلندن نظم بر خاک جناب تو شب و روز جبین
نثر سنک جنابک طپراغنه النن نظم با دست و زبان و دل تنم منتان نثر دل و الایله بنی دتنک تومه نظم بر آتش انتظار و فارغ منشین
نثر انتظار اودی اوزره فارغ اوتورمه مراد بودر که من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف حسبیجه اهل تصوف
جنابی درگاه الهی کبی واجب التعظیم در پس مخاطبدن مراد شیخ طریقتدر اکا دیر ای کون سنک جنابکه تعظیم ایدرلر بن فقیر طریقتی
ال و دل گوکل طارلغی ایله انتظارده قومیوب ارشاد طریقت و تکمیل حقیقت اندره‌سن شعر سدت علی مسالکی و مذاهبی
الا الیک فدلنی ما اصنع   فکانما الابواب بابک وحده   و کانما انت الخلیفة اجمع رباعی با دوست نشین و بادهٔ جام طلب
نثر دوست ایله اوتور قدح شرابن استه نظم بوس از لب آن سرو گل اندام طلب نثر او پکی اول سرو گل اندام لبندن استه نظم
مجروح چو راحت جراحت طلبد نثر مجروح اولان چون جراحت راحتن استر نظم کو از نیش این حجام طلب نثر دیدی بو حجامت

ایتدیکی نکه نیش تری اوجندن استه مراد دوست دن مرشد طریقت در وجام دن مراد قلب در وانوک شرابی حب الهی در لاجرم مرشدله
مجالست ایدب قلبه عشق الهی دخولن استمک کرک وانوک لبندن تلذذ اتمک کرک که علو درجه صاحبی نظیف الجسم در وروح که مجروح
نفس وشیطاندر انک راحتی بقیه جراحت وجرکن چقاق ایله اولور انوکیله صحت استمک کرک **شعر** استغفر الله مما کان من زللی
ومن ذنوبی وتفریطی واصراری یا رب هب لی رجائی یا کریم فقد امسکت حبل الرجا یا خیر غفاری **رباعی** با حکم قضای آسمانی باشد
نثر تا قضاء آسمانی حکمی اولا **نظم** کار تو همیشه کامرانی باشد **نثر** سنوک ایشک همیشه مراد سورمک اولور **نظم** جامی که ز دست دوست
نوش کنی **نثر** بر قدحی که دوست الندن نوش ایدرسن **نظم** سرمایه عیش جاودانی باشد **نثر** ابدی عیش سرمایه سی اولور مراد بودر که توفیق
رفیق خدا اولوب نفس راه هوا طوتب کیدجک عملی علی وفق المرام اولور ومرشد الندن نوش اولنان جام توبه آخرنده سرمایه
عیش مخلد وسبب عشق مؤبد اولور پس اکا سعی کرک دنیایه دکول **شعر** یا جامع المال فی الدنیا لوارثه هل انت بالمال
بعد الموت منتفع **رباعی** نه دولت دنیا بستم می ارزد **نثر** دنیا دولتی ظلمه دکمز **نظم** نه لذت هستیش الم می ارزد **نثر** وارلغی لذتی
المه دکمز **نظم** نه هفت هزار ساله شادی جهان **نثر** یدی بیک بیللق جهان شادلیغی **نظم** این محنت هفت روزه غم می ارزد **نثر** بویدی
کونلک غم محنتنه دکمز مراد بودر که دولت دنیایه مالک اولان ظلمدن خالی اولمز اول دولت بو ظلمه دکمز ودولتک عناسی دخی
اولور لذتی المنه دکمز وعمر دنیایدی بیک ییلدر دیرلر چون آخری غصه وغم در ومرض موت در طول عمرده شادی ده اولسک
آخرنده اولان درد وغمه دکمز **قطعه** رها کن ظلم وداد وعدل بگزین که باشد بی گمان بی داد بی دین بخون ومال مردم چند
کوشی می نا منصفی تا چند نوشی چه خواهی زین سرای عاریت برد بجز ده گز کفن کرباس یا برد **رباعی** امشب ز غمت
میان خون خواهم خفت **نثر** بو کیجه سنک غمکدن قان اوتسنده یاتسم کرک **نظم** وز بستر عافیت برون خواهم خفت **نثر** عافیت دوشکندن
طشره یاتسم کرک **نظم** باور نکنی خیال خود را بفرست **نثر** اینانمزسک کندو خیالک کوندر **نظم** تا در نگری که بی تو چون خواهم خفت **نثر** تا نظر
ایدرسن که سنسز نیجه یاتسم کرک مراد عقلک روحه خطابنی حکایت در **بیت** بیگاه شد بیگاه شد خورشید اندر چاه شد برخیز ای خورشید
طالعان وقت طلوع ماه شد **رباعی** در آرزوی بوس وکنارت مردم **نثر** سنی اوپک وقوچمق آرزوسنده اولدم **نظم** وز حسرت لعل
ابدارت مردم **نثر** سنک لعل ابدارک حسرتندن هلاک اولدم **نظم** قصه چکنم دراز کوتاه کنم **نثر** نیجه اوزون ایده یم قصه قصه ایدرم **نظم** باز آ که

باز آ انتظارت مردم **نثر** کیرو کل که سنک انتظارکدن اولدم مراد روحک نفسی صلاح وفلاح موافقتن طلبی بیانی در **قطعه**
درد اکه نفس شوم با من نشد موافق مشکل بود که باشد یار کسی منافق عمرم گذشت حیفا یاری نکرد با من تا بگذرم ز عصیان
با شم بفعل لایق **رباعی** جانا چو شبی با تو بروز آوردم **نثر** ای جان چون بر کیجه سنوکله کندوزه کتوردم **نظم** کر بی تو دمی برآورم
نامردم **نثر** اگر سنسز بر نفسی بیه قورو کتوررم ار دکلم **نظم** وز مرگ نترسم پس ازین کاب حیات **نثر** اولمکدن قورقمازم بوندن صکره که آب حیات
نظم از چشمه نوش لب لعلت خوردم **نثر** سنک لعل لبک طتلو چشمه سندن ایچدم مراد عقلک روحه خطابنی حکایت در که قچن
روح عقله موافقت ایدب توبه واصلاح اعمال وتحصیل حال ایده عقل ایدن بر نفس مفارقت استمز ووفات ایدرسه غم ییمز زیرا
آب حیاة معنوی که توبه واعمال واذکاردر انی روح لبندن نوش اتمشدر لاجرم موت حقیقی که عذاب آخرت وموت نفسکره موت
اشددر اندن خلاص بولب امین اولور **قطعه** چون بنوشیدم لب لعلت نمی ترسم ز موت ان که خورد آب حیات او غم نمیدارد ز مرگ
غم بود با ان کسی کز زاد راهش یار نیست از سفر بی غم بود ان راکه باشد زاد وبرگ **رباعی** تا کی بود این جور وجفا کردن تو **نثر** نیجه دک
اولور بو جور وجفا اتمک سنک **نظم** پیوسته دل خلایق آزردن تو **نثر** خلایق کوکلن انجتمک سنک **نظم** تیغ ایست بدست اهل دل
خون آلود **نثر** قلج وار در اهل دل الندە قانه بولشمش **نظم** کر بر تو رسد خون تو در کردن تو **نثر** اگر سکا ایررسه سنک قانک سنک بوینوکا
مراد عقلک نفسه خطابنی ذکردر که نفسک جور وجفاسی چوقدر وخلق بدنک قلبنی انجتمه سنک نهایتی یوقدر پس اهل دلی اکا
حواله اتمک کرک تا تیغ ریاضت ایله هلاک ایده لر **بیت** اقتلونی یا ثقاتی لاما ان فی قتلی حیاتی دایما **بیت** هر کس کم شود کشته
شود او مردن چون نفس کشته شود شود او زنده **قطعه** لب باز مگیر یکزمان از لب جام **نثر** طوداغنی کرو دوتمه قدح
طوداغندن **نظم** در جام جهان چو تلخ وشیرین همه هست **نثر** جهان قدحنده اجی و طتلو دوکلی واردر **نظم** این از لب یار
خواه وآن از لب جام **نثر** بونی یعنی طتلوبی یار دوداغندن استه آنی یعنی اجی قدح طوداغندن مراد بودر که اغزکی ابریق
طوتمه ظرف عشق الهی اغزندن تا الاسن جهان مرادن اول طرفدن وچونکه جهان قدحنده اجی وطتلو واردر طتلوبی
یار لبندن استه که طتلو انجق اولدر واجی قدح شرابندن که عشق جهان اجی در پس یار طریقت صحبتن اختیار قیل
انوکله اغز اغزه مصاحبت قل **غزل** کرم رسد بتو ای بی وفا دهان بدهان برند خلق حدیث مراد ما ن بدهان چونکی

دهان بدهان تو رازمیکوید ازان همی رود این ماجرا دهان بدهان خوشان دو دوست پیوسته چون صراحی و جام
که می خورند و بود مردو را دهان بدهان دلم زدور طلب میکند رقیبان را که رو بخاک بمالند و مادهان بدهان خوش است
عصمت اکر دست میدهد با دوست که رو برو بنشینیم و یا دهان بدهان رباعی کفتی که ترا شوم مدارا اندیشه نثر دیدک که سنک
اولورم غصه طوتمه نظم دل خوش کن و بر صبر کمار اندیشه نثر کوکلی خوش قل و صبره حواله قل فکری نظم کو صبر چه دل کالچه دلش میجو بیند نثر
قنی صبر و نه کوکل که اکا کوکل دیرلر نظم یک قطرهٔ خونست و هزار اندیشه نثر بر قطره قان در و بیک فکر مراد نفس روحه کوکلی
خوش طوت و صبر قل دیو روح دخی اکا جواب ویرب کوکل قنی که کوکل دیدکلری بر قطره قاندر بیک فکری وار در رباعی آه از دل
بی مصلحت غافل من وز بخت سراسیمهٔ بی حاصل من صد مشکل خلق حل کنم در نفسی صد کس نکند حل نفسی مشکل من رباعی عشق رنج یار
برمن زار مکیر نثر یار رنج عشقنی بن زار اوزره دوتمه نظم بر خسته دلان خردهٔ بسیار مکیر نثر خسته دللر اوزره چوق طعنه طوتمه
نظم صوفی چو تو رسم رهروان میدانی نثر ای صوفی چون سن یوله کیدجیلر رسمن بیلورسن نظم بر مردم رند نکته بیکبار مکیر نثر رندکشینک
نکتهٔ بر اوعوزدن طوتمه مراد بودر که عاشق مشرب اولان مرحسنه که نظر ایدر بونی مرآت طوتب حسن خلقی و حقی مشاهده ایدر بلمین آنی حسن
صورت ناظری صنور امدی ای صوفی سن خود سالک طریقت اولنلر رسمن بیلورسن رند اولانه طعن اتمه که رندک نظری محبوب حقیقیده در
نکم تاج الدین حلوایی بیان اتمش رباعی غزل هر کجا مینکرم در نظرم صورت اوست آرزویم ز همه خلق جهان صحبت اوست سرو ما را
همه در باغ تماشا کردم انچه بر کار دلم راست بود قامت اوست شکرها دارم از انعام غمش پیش خیال کین همه غصه که من می
خورم از نعمت اوست عاشقان از سر شمشیر چه اندیشه کنند هر که در عشق بتان کشته شود دولت اوست ترس دوزخ نبود سوخته
هجران را فارغ از روضه بود هم چو با وصلت اوست کفت اکر جان بدهی زود مرادت بدهم انچه فرمود بکردیم کنون نوبت اوست
تاج حلوایی اکر عشق بنازد چه عجب هر کسی صنعتی آموزد و این صنعت اوست رباعی فی قصهٔ ان شمع چکل نتوان کفت نثر اول شمع چکل قصه سین
دیمک اولمز نظم فی حال خود سوخته دل نتوان کفت نثر کندو یانمش کوکل حالن دیمک اولمز نظم غم در دل تنک از انست که نیست نثر غم بنم طار کوکلمه
اندندر که یوقدر نظم یک دوست که با او غم دل نتوان کفت نثر بر دوست که اکا کوکل غمن دیمک اولمز مراد اسرار عشق حقی و احوال قلب حزینی
دیمک اولمز و سرار اولور بر یار صادق بولنمز دیکدر نتکم ظهیری دیمش رباعی دوش این خردم نصیحت پنهان کفت در کوش دلم کفت دلم

باجان کفت با کس غم دل مکوی زیرا که نماند یک دوست که با او غم دل بتوان کفت رباعی خوبان جهان صید توان کرد بزر
نثر جهان خوبلرن صید اتمک ولور التون ایله نظم خوش خوش بر ایشان بتوان خورد بزر نثر خوش خوش انلرک یمشن یمک اولور
التون ایله نظم نرکس که کلهدار جهانست ببین نثر نرکس که جهان کلهداری در کور نظم کو نیز چکونه سر بر آورد بزر نثر اول
دخی نجه باش قالدردی و توجه اتدی التونه مراد بودر که حب دنیا کوکلده شویله راسخ و ثابت در که محبوبلر کمسه دن مستغنی ایکن
و مال دار اولان غنی ایکن اکا تابع لردر رباعی کفتم که بده کفت چه کفتم که شکر کفتا ز چه کفتم ز لبت کفت بخر کفتم که
بجان کفت نه کفتم که بدل کفتا که نه کفتم که بجه کفت بزر رباعی ماهی که قدش بسرو می ماند راست نثر بر آی در که انوک قدی سروه
بکزر راست نظم آیینه بدست روی خود می آراست نثر آیینه الده کند و یوزن بزر ایدی نظم دستارچه پیش کشش کردم کفت
نثر یا غلق پیش کش ایلدم دیدی نظم وصلم طلبی زهی خیال که تراست نثر بنم وصلم استرسن زهی خیال که سکا در مراد بودر که محبوب
مجازی وصلی آزمنه ایله حاصل اولمز بکرم ایده رباعی از کرم بر من بیچاره نظر کن نفسی که ندارم بجز از لطف تو فریادرسی
روی بنمای که تا پیش رخت جان بدهم چه زیان داری اکر سود کند از تو کسی رباعی قسام بهشت و دوزخ آن عقده کشای نثر جنت و
جهنم قسامی اول عقده چو زوجی نظم ما را نکذارد که در آییم ز پای نثر بزی قومازکه کلاوز ایاقدن وادم ادب منزل الوب
ایچرو کیره وز نظم تاکی رود آن کرک ربای بنمای نثر تا قچان کیدر بو قورد قیماق یعنی قوردکبی قپماق کوستر نظم سر پنجهٔ
شیر افکن ای مرد خدای نثر ارصلان براغنی پنجه اوجن ای خدا ارری مراد بودر که شیطان مکر و حیله ایدب طریق حقده سلوک
مانع اولوب عمل خیردن محروم قلمقده در لاجرم ای مرد حق جذبهٔ عنایت صالوب قدر نفس و شیطان قلمق همت ایلکل
رباعی هر محنتی که بر من درویش میرسد از دست عقل مصلحت اندیش میرسد از نفس و فتنهٔ شیطان رهاییم نبود مکر
مرد خدا بپیش میرسد رباعی جز نقش تو در نظر نیاید ما را نثر سنک نقشکدن غیری بزم نظرمزه کلمز نظم جز کوی تو رهکذر
نیاید ما را نثر سنک محلکدن غیری رهکذر کلمز بزه نظم خواب ار چه خوش آید همه را در عهدت نثر او یقو اکرچه خوش کلور
دو کلویه سنک عهدکده نظم حقا که بچشم نیاید ما را نثر حقا که بزم کوزومزه کلمز مراد عشق الهیده ثابت و طلب حقده
دوام بیاید رباعی هوس عمر عزیزم ز برای تو بود بکشم جور جهانی ز رضای تو بود در ازل جان مرا عشق تو

همصحبت بود تا ابد در دل من مهر و وفای تو بود رباعی جشمی که رنک فسون می باردازو نثر سنک کوزک که افسون ریکی باعز
ایدن نظم زینهار که تیغ جنک می باردازو نثر زینهار که جنک قلمی یاغراندن نظم بس زود ملول کشتی از همنفسان نثر بس تیز
ملول اولدک همنفسلردن نظم آه از دل تو سنک می باردازو نثر آه سنک کوکلکدن طاش یاغراندن مراد نفسنک سحر و
مکر یدن و اعراض و زجر یدن شکایت در رباعی کر زنده می مانم زغم جشمش بیمارم می کشد از ناز اکر جان می برم باغمزه بازم
می کشد در آتش غم سوخت دل و زسوز دل بکداخت تن جون شمع می دانم که آن سوز و کدازم می کشد رباعی مردوست که
دم زد از وفا دشمن شد مردوست که نفس او ردی و فادن دشمن اولدی نظم مرپاک روی که بود تردامن شد نثر مرپاک یوزلی
که وار ایدی تر دامن یعنی اتکی ملوث اولدی نظم جون مرد نه بد از که آبستن شد نثر دیرلر که عیب یو کلوسی در عجب نظم
کو بیذ شب آبستن عیب است عجب نثر جون ارکو رمدی ندن یو کلو اولدی مراد بو در که طالعمده سعادت یو غ بکا تسلیت ایجون
دیرلر شعر اذا ضاق الزمان علیک فاصبر فلا تیأس من الفرج القریب وطب نفسا فان اللیل حبلی عسی یأتیک بالولد
النجیب نثر بن جواب ویر ورم که لیلی ار کورمدی کیمدن یو کلو اولدی لاجرم دیر قطعه تاچند با نتظار الصبر فرج تا کی بامید
بعد عسر یسری رباعی ای باد حدیث من نهانش میکوی نثر ای یل بنم سوزم کزلودی اکا نظم سوز دل من بصد زبانش میکوی نثر
بنم کوکلمک یا نماسنی یوز دل ایله دی اکا نظم می کوی بدان سان که ملالش کیرد نثر دی انوک کبی دکل که انی ملال طوته نظم
می کوی سخنی و در میانش می کوی نثر دی بر سوز وانک اورتاسنده دی مراد توجه قلبی به عرض حال غرض حضرته مناجات خفی ایله
دیوب وحرارتینی تمام تبلیغ ایدب و شبهه طایفه سی کبی دیمیوب بطریق التمثیل دیمک یورک اولدی وعیون اکابر ارشاد ایدر
بیت خوشتر آن باشد که سر دلبران کفته آید در حدیث دیکران نثر و اکا دخی تنبیه وار در که عرض حال بطریق التذکیر کرکدر دیمه
زیرا حضرت نسیاندن منزه در بلکه وان الله یحب الحاح الملحین وانین المذنبین حسنجه دعا و استغفار ایدب انوک
اثناسنده و عقیب عبادتده عرض حاجت اتمک کرک شعر امرک لا انی عرفتک ناسیا لا امری و لا انی اردت تقاضیا
ولکن رایت السیف من بعد سله الی هز محتاجا وان کان ماضیا رباعی کفتم که لبت جیست کفت لبم آب حیات نثر دیدم سنک
لبک نه در دیدی بنم لبم اب حیات نظم کفتم دهنت کفت زهی حب نبات نثر دیدم اغزک دیدی زهی حب نبات نظم کفتم سخن تو

کفت

کفت حافظ کفتا نثر دیدم سنک سوزک حافظ سوزی در دیدی نظم شادی همه لطیفه کو یان صلوات نثر جمیع لطیفه سویلجیلر
شادلغنه صلوات مراد مخاطبدن شیخ طریقت در که محبوب مرید در وانوک سوزی حافظ سوزی کبی لطیف در غزل صفت
سر دهانت بزبان نتوان کفت آشکارا سخن راز نهان نتوان کفت نسبت لعل تو تا کرد دهانت بشکر نکته کفت که
شیرین تر از آن نتوان کفت رباعی ماهم که رخش روشنی خور بکرفت نثر بنم ماهم که انوک رخی کنش روشنلکن دوتدی نظم
کرد رخ او بنفشه تر بکرفت نثر انوک رخی اطرافن بنفشه تر طوتدی نظم دلها همه در چاه زنخدان انداخت نثر کوکللری دوکلی
اکک چاهنه اندی نظم وانکاه سر چاه بعنبر بکرفت نثر اندنصکره قیو باشنی عنبر ایله طوتدی مراد محبوب مجازی نه دکلو صاحب
حسن اولورسه دخی حسن باقی اولمز دیمکدر غزل آه از آن روز که بازار تو نقصان کیرد آه من در سر آن زلف پریشان
کیرد یوسف حسن ترا کرک لیالی ببرد همچو یعقوب دلت کلبهٔ احزان کیرد کرد اطراف مهت کرد سیه خیمه زند صحن
رخسار رخت خار مغیلان کیرد پشم رخساره تو پشم شتر بار آرد وانکه از غصهٔ آن پشت تو کومان کیرد جرخ بر سبلت تو
دف زدن آغاز کند دم از بینی تو نای در انبان کیرد غره حسن مشو پند عزیزان بشنو مقبل آنست که او پند عزیزان کیرد
دم امروز بدست آر که ده روز دکر هیچ شک نیست که این حسن تو پایان کیرد رباعی جون جامه زتن برکشد آن مشکین خال نثر
جون قفتانی تندن چکه اول بکی مشکین نظم حقا که نظر خود ندارد بجمال نثر حقا که کندو نظری جماله یوقدر نظم در سینه
زنازکی دلش بتوان دید نثر سینه ده نازک لکدن انوک کوکلن کورمک اولور نظم مانندهٔ سنک خاره در آب زلال نثر سنک خاره
مثلی آب زلالده مراد محبوب مجازی بی رحم و شفقت اید وکن ذکر ایدوب اندن اعراضه تنبیه در نظم رباعی غزل کر بصورت ملکی یا بلطافت جوری
تا تو بی رحمتی از اهل دلان مهجوری نثر خلق نیک است که با خلق بماند جاوید نظم حسن ده روزه چه باشد که در و مغروری نثر کر غرض صورت
زیبا بود از منظوران نقش دیوار کند در نظر منظوری مست حسنی خبرت نیست ز آه دل من باش امروز که فردا کند مخموری
دوش کفتم که کنم از غم عشقت پرهیز که به پرهیز توان زیست از این رنجوری رباعی سیلاب کرفت کرد ویرانهٔ عمر سیل صوبی طوتدی
عمر ویرانه سی اطرافن وآغاز پری نهاد پیمانهٔ عمر طولمغه باشلدی عمر جناغی هشیار شو ای خواجه که خوش خوش بکشد ایق اول ای
خواجه که خوش خوش چکر حمال زمانه رخت از خانهٔ عمر نثر زمانه حمالی اسبابی عمر اوندن نثر مراد بو در که عمر سریع الزوال در اکا اعتماد

خلاف مقتضای عقل در انوک ایچون بر پیر دیمش **بیت** من جوان پند اشتم خود از غفلت ناکهان چشم بکشادم بدیدم عمر شد
هفتاد سال **رباعی** از چرخ بهر کونه همی دار امید **نثر** چرخدن مردرلو امید طوت **نظم** وز کردش روزکار می لرز چو بید **نثر** روزکار
کردشندن دتره سکودکبی **نظم** کفتی که پس از سیاه رنکی نبود **نثر** دیدک که قرادن صکره بررنکا ولمز **نظم** پس موی سیاه من چرا
کشت سفید **نثر** پس بم قره قلم ایچون اغزدی مراد بودر که چرخ عمری افنا اتمک مقرر در اندن بونک خلاف رجا اتمک خطا در
وخواجه دیمش **بیت** کفتم که روز عمرم شد تیره کفت خوجو بالاتر از سیاهی رنک دکر نباشد **نثر** لاجرم بونک موخبجه سیاه رنک
لطیف در اانم موی سیاهم اغردی **بیت** موی سپید از کفن آرد پیام پشت خم از مرک رساند سلام **رباعی** چشم تو که
سحر بابل است استادش **نثر** سنک کوزک که سحر بابل در انوک استادی **نظم** یارب که فسون نخابرود از یادش **نثر** عجب افسونلر کیدر می
انوک یادندن **نظم** وان کوش که حلقه کرده کوش جمال **نثر** اول قولاق که حلقه ایلدی جمالی قولاغنه یعنی اول قولاق صاحبی که
کوزل قولاغنه حلقه قلدی **نظم** آویزهٔ در نظم حافظ بادش **نثر** حافظ نظمی اینجوسی اولسون قولاق سلقمی اکا مراد بودر که
صاحب جمال اونلر سحر ومکری ترک ایدب قولاغنه حلقه اتدردکدن صکره حافظ کلامی انجولرن کوپه و آویزه التونلر که
عزیزلر پندی کوشده کوشواره اولماغه احوج واولی در **بیت** هرکه او پند عزیزان اندارد کوش هوش بدترست او نزد عاقل
از طیور واز وحوش **رباعی** بامی بکنار جوی می باید بود **نثر** شراب ایله ایرماق کنارنده اولماق کرک **نظم** وز غصه کناره جوی می باید بود
غصه دن کناره اراکچی اولموق کرک **نظم** این مدت عمر چو کل ده روز ست **نثر** یعنی عمر آدمی قرصو کبی در دیر بوزرم عمرمز
مدتی کل کبی اون کون در **نظم** خندان لب وتازه روی می باید بود **نثر** کولرلب لوتازه یوزلو اولموق کرک مراد بودر که عشق الهی
نوشنه بر کوشه فراغت اختیار ایدب غصه لو نیادن کنار طوتموق کرک چون مدت عمر قلیله در کل کبی خندان اولوب غم جهان ایله
غمکین اولمیوب قلبی الامدن فراغت کسکرک **بیت** دنیا مثال بحر عمیق است بی کران عاسوده عارفان که کرفتند ساحلی **رباعی**
ای شرم زده غنچهٔ مستور از تو **نثر** ای اکسا که اوتنمش در غنچهٔ مستور سندن **نظم** حیران وخجل نرکس مخمور از تو **نثر** حیران وخجل
نرکس مخمور از تو حیران وسرشار در نرکس مخمور سندن کل با تو برابری کجا یارد کرد کل سنکله برابرلک اتمکا قچان قادر اولا **نظم**
کو نور زمه دارد ومه نور از تو **نثر** او یوزی ایدن دوتر ای یوزی سندن مراد مخاطبدن روحدر که مستور اولان خوبلاندن محجوبه

و اهل

و اهل نظر اندن حیران وشرمسار در که انی کوزب بلمکا قادر دکلدر وصاحب کشف اولان روحله قمن برابرلک ایده بیلور
که اهل کشف فیضی وسایط دن الور وسایط روح اعظمدن الور که روح اندن امروحصه در **بیت** هرکسی کو ید منم روح است آن
کس نمید اند ولی آن روح را **رباعی** اوّل بو فامی وصالم در داد **نثر** اول وفالیه وصال شرابن ویردی بکا **نظم** چون مست شدم
جام جفا از سر داد **نثر** چون مست اولدم جفا قدحن بشدن ویردی **نظم** بر آب دو دیده رفتم وآتش دل **نثر** اکی کوز صوبی
اوزره کتدم وکوکل اودنه **نظم** خاک ره او شدم بباد م بر داد **نثر** انوک یولی طپراغی اولدم یله ویردی بنی مراد روحک
نفسدن شکایتن حکایت در که اوّلا مواصلت عشق ویرب موافقت قلدی متکیف اولدوغنده جفا ومخالفت
کوستردی اکی کوزم اغلیوب یورکم یاندی اکا تنزل اتدم بنی یله ویرب هبا قلدی **بیت** دشمن هرکسی بود دیکر
نفس من دشمن منت دریغ **رباعی** با مردم نیک وبد همی باید بود **نثر** ایو ویرمز کشی ایله اولموق کرکمز **نظم** در پایهٔ دیو دد
نمی باید بود **نثر** دیو ویرتجی جانور پایه سنده اولموق کرکمز **نظم** مفتون معاش خود نمی باید شد **نثر** کندو معاشی مفتونی اولموق
کرکمز **نظم** مغرور بعقل خود نمی باید بود **نثر** کندو عقلنه مغرور اولموق کرکمز مراد ناسدن اختلاطی قطع اتمک کرک دیکدر که تا
ایو یرامز مخلوط در وامر معاش ایچون توکلی ترک اتمک کرک وکندو عقلنه مغرور اولمیوب حضرت حقدن طلب فیض کرک
دیکدر **رباعی** بوی وفا ز کلبن عالم نیافت کس تا اوست اندر و دل خرم نیافت کس منسوخ کن حدیث جهان زانکه در جهان
مرکز دو دوست در دل یکدم نیافت کس **رباعی** ای سایهٔ سنبلت سمن پرورده **مصرع** ای دلبرسنک سنبلک کولکاسی
سمن بسلمش **نظم** یاقوت لبت در عدن پرورده **نثر** لبک یاقوتی در عدن بسلمش **نظم** همچون لب خود مدام جان می پرورد
نثر کندو لبوک کبی دایم جان بسله **نظم** زان راح که روحیست بدن پرورده **نثر** اول شرابدن که روح در بدن بسلمش مراد
زلفک التنده یوزک سمنی ولبک یاقوتی التنده انجو دیشک بسلنمش در پس عشوه لکه روح کبی بدنی بسلر وغدا آخرتدن
صقلار اکا اشتغال اوزره اولوب انی بسلر **قطعه** تا چه خواهد شد مرا فرجام کار ظاهرا کار مرا فرجام نیست پیش ما باری
ندارد هیچ کار هرکه صاحب درد و در داشام نیست **رباعی** مرروزدلم بزیر باری دکرست **نثر** هر دم بنم کوکلم بر غیری یوک التنده در
نظم در دیدهٔ من زهجر خاری دکرست **نثر** بنم کوزمده هجردن بردیکن در دخی **نظم** من سعی کنم قضا میکو ید **نثر** بن سعی ایدرم قضا دیر **نظم**

بیرون ز کفایت تو کاری دکرست سنک سعیکدن طشره برایش دخی وار در بودر مرادکه مرکون کوکلمه بازغم وکوزومه دردو
المکلور بن بونلری دفعه سعی ایدرم انوکیچون قضارد اولنمز اما قضای الهی سنک سعیکدن خارج بنم علم وار در دیر خلاصهٔ
مرام وکلام تاثیر قضاء حقدر فی الواقع قضا سعیله رد اولمز بیت قضای آسمانی چون در آید اکر بندی دراز بامت بر آید رباعی
چون باده زغم چه بایدت چوشیدن شراب کبی غمدن سکانه کرک قیناموق نظم بالشکر غم نمیتوان کوشیدن نثر غم لشکری ایله
دورشمک اولمز نظم سبزست لبت ساغر از و دور مدار نثر باشلدر لیک قدحی اندن ایراغ طوتمه نظم می بر لب سبزه
خوش بود نوشیدن نثر شرابی سبزه کنارنده خوش اولور ایچمک مراد غمدن مضطرب اولمق وغم لشکری ایله مقابله
قلمق اولمز بلکه ترک دنیا ایدب عزلت اختیار ایلیوب غم جهاندن خلاص اولوب کوشهٔ فراغتده عشق الهی عملنه اشتغال
کرک دیمک در رباعی انصاف در جبلت عالم نیامدست راحت نصیب کومر آدم نیامدست از ساغر زمانه که نوشید شربتی
کان نوش جان کدای تراز سم نیامدست قطعه آسوده کی مجوی که کس را بزیر چرخ اسباب این مراد فراهم نیامدست
در جامهٔ کبود فلک بین و پس بدان کین چرخ جز سراچهٔ ماتم نیامدست خاقانیا فریب جهانرا مدار کوش کورا
زده دو قاعده محکم نیامدست خوش رو بکوشهٔ بنشین عیش و نوش کن هرچند عیش و نوش مسلم نیامدست رباعی
ایام شباب است شراب اولیتر نثر یکیتلک ایامی در شراب یکرک در نظم هم غم زده رامست و خراب اولیتر نثر هم غم
اورمش کمسه یه مست و خراب یکرک در نظم عالم همه سر بسر خرابست و یباب نثر عالم باشدن باشه خراب و یباب در نظم
در جای خراب هم خراب اولیتر نثر خراب یرده هم خراب یکرک در مراد بودرکه تازه ایکن عمل و طاعت عمر دنیادن
خلاص ایچون فراغت یکرک در و چون سرتسر جهان خراب در خراب خانقاه ده دنیادن خراب و فارغ اولمق یکرک در
قطعه اکرچه تازه جوانی بان مشو غره بکوش در عمل خیر تا شوی مسرور ترا منازل دور و دراز در پیش است
بدین دوزه اقامت چرا شوی مغرور رباعی بازآی که جانم بجمالت نکرانست نثر کرو کل جانم سنوک جمالوکا عاشق و
ناظر در نظم بازآی که دل در غم هجرت نفغانست نثر کرو کل که کوکل سنک هجرک غمنده فغانده در نظم بازآی که بی روی تو
ای یار عزیز نثر کرو کل که سنک یوزک سز ای یار عزیز نظم سیلاب ز چشم من سرکشته روانست نثر سیلاب صویی

چیرانک

بن چیرانک کوزمدن روان در مراد متکلمدن عقل معاددر و مخاطبدن نفس در لاجرم عقل معاد نفسنی عبادته ایدوب جانم
جمالوکه ناظر و عاشق در دیر و کوکل هجر و مخالفتکدن فغانده در دیر و ای یار عزیز سنک مهاجرتکدن کوزمدن سیلاب اقر دیر
بیت همه عقل و دل و جان پشت نفس است همه فریادشان از دست نفس است رباعی برکیر شراب طرب انکیز و بیا نثر
طرب شنلک قرشدرجی شرابی و کل نظم پنهان ز رقیب سفله مستیز و بیا نثر کزلودنی رقیبدن عناد اتمه و کوکل نظم مشنو
سخن خصم که بنشین و مرو نثر اشتمه خصم سوزنی که دیر اوتورمه و کیتمه نظم بشنو ز من ای نکار برخیز و بیا نثر اشت بندن ای نکار
طور مراد بونده دخی مخاطبدن نفس در عقل معاد اکادیر عشق الهی دوتب صحبت اهل حقه کل اهل دنیادن مخفی مصاحبه کل
اهل هوا سوزن اشتمه که اهل دنیا طرفنده اوتور اهل الله جانبنه وارمه دیر سن بنم سوزم اشت ای نفس معشوقه طرب
مجلس عیش اهل حقه کل نظم هجرت که بجان من درویش آمد نثر سنک هجرک که بن درویشک جانبنه کلدی نظم کوئی نمکی
بر جکر ریش آمد نثر صانس بر طوز پاره لو جکره کلدی نظم ترسیدی کز تو شوم روزی دور نثر قورقار ایدم سندن اولام
برکون ایراق نظم دیدی که همان روز بدم پیش آمد نثر کوردک که اول یارغو کون اوکومه کلدی مراد بونده دخی مخاطبدن
نفس در عقل معاد اکا دیر سنک فراقک بن درویشک جانبنه کلدی کاتنه نمک یاره لو جکره صاچلدی سندن مفارقت واقع
اولادیو قورقار ایدم اول خوف اتدوکم برامز کون باشمه کلدی که نفسنه خلاف اتمک مصیبت در قطعه ای مایهٔ شادی وطن
جز در حریم جان مکن خونین جکر رابیش ازین زیر نمک ریزان مکن چون با تو ما همره شده زان عالم اینجا آمدیم لطفی نما
ای بی وفا از وصل ما هجران مکن رباعی شیرین دهنان عهد بپایان نبرند نثر طتلو اغزلولر عهدی آخره ایلتمزلر نظم صاحب
نظران ز عاشقی جان نبرند نثر صاحب نظرلر عاشقلقدن جان ایلتمزلر نظم معشوقه چو بر مراد رای تو بود نثر معشوقه
چون سنک فکرک مرادی اوزره اوله نظم نام تو میان عشقبازان نبرند نثر سنک آدک عشقبازلر اورتاسنده ایلتمزلر مراد
شیرین دهنلردن انلردرکه اغزلری طتلو اولوب ریش خنده ایده لر انلر عهدی پایانه ایلتمزلر اهل نظر اولوب آخربین
اولنلر عشوه حقدن جان صقنمزلر و معشوق سکا مساعده ایدب جور و ضبط اتمزسه عاشقلر اراسنده سنک آدکی اکمزلر و سنک
وارلغک عاشقدن صیمزلر پس عاشق جفاکش کرک قطعه عشقت سلطانی که او درویش راشاهی دهد دلهای رحمت

دیده را از رحمت اکاهی دهد اول بغارت می برد عشق انچه حاصل کرده ام تا چون کدای اوشوم صد خلعت شاهی دهد

رباعی زلفین تو پیچ و تاب ازچه کرفت نثر سنک اکی زلفک دولاشمغی و بوکلکی قورماغی ندن طوتدی نظم وان چشم

خماری تو خواب ازچه کرفت نثر اول خمارلی کوز اویخوسی ندن طوتدی نظم چون هیچکسی برک کلی بر تو نزد نثر چون هیچ کمسه

کل یپراغن سکا اورمادی نظم سرتا قدمت بوی کلاب ازچه کرفت نثر باشدن ایاغه دک سنی کلاب قوقسی ندن طوتدی

مراد مخاطبدن روح در انوک دنیایه و آخرته تعلقی واردر که مربر جانبه طولاشور و کوزی دنیایه نظر ایله غفلتمه در

و روح حد نفسنده طیب در خارجدن طیب اولمزسن انوک ایچون دیمشلر بیت چو پاک آمدی بر حذر باش پاک

که عیبست ناپاک رفتن به خاک شعر رباعی راه طلب تو خار غمها نثر سنک طلبک یولنک دکنلری واردر نظم کو راه روی

کاین قدم نهادارد نثر قنی بر سالک که بو قدم لری واردر طوتر نظم دانی که که روشناس عشقت آن کو نثر بلورمیسن که

کم عشق مشهوری در اولدر که نظم بر چهره جان چراغ دم نهادارد نثر جان یوزی اوزره نفس لر چراغی واردر مراد بودر که

طریق حقک عقباتی واردر قنی بر سالک که بو عقباته اقدام اقدام قویه و عشق مشهوری اولان اولدر که جانبنه

مبارک نفس لردن چراغ قیوب عزیزلر نصیحتی ایله هدایت بولا بیت همنشینی جز بدرویشان مکن تا توانی غیبت

ایشان مکن رباعی بردار دل از مادر دمرای فرزند نثر قالدر کوکلی دمردن ای ولد نظم با نصف اخیر شو

در و پیوند نثر انوک ارنک نصف اخیرنه اولاش نظم بی قلب نذانی اینچنین شخصی را نثر قلب سوزلمزسن بو نجلاین شخصی

نظم چون حافظ اکر شوی بر ویش خرسند نثر حافظ کبی اکر اولورسک یوزنه قانع مراد بودر که شو مرلفظنک اخیری

مرد یوزی یعنی و نصف اولی شو در و نصف اخیری مقلوب اولنا جق ره اولور پس دمره مایل و لمیوب

ره سالکی اولمق کرک که شومرنک نصفی اخیره نک قلبی در قطعه با غبانی بنفشه می بوید کفتش ای کوژپشت

جامه کبود این چه حالت در زمانه ترا پیر ناکشته در شکستی زود کفته پیران شکسته اند مرید در جوانی شکسته

باید بود رباعی چون با کمر تو در میان کردم دست نثر چون سنک قوشاغوکه اورتاده ایلدم ال نظم پنداشتمت که در میان

چیزی هست نثر صاندم که سنک بیلکده بر نسنه واردر نظم پیداست که از میان چه بربست کمر نثر ظاهر در که بلدن نه نغلدی کمر

نظم تا من ز کمر طرف چه خواهم بست نثر تا من کمردن نه حصه بغلاسم کرک در یعنی میانک غایت الجذه در کویا یوقدر اولیله

اندن قوشق حصه داراولمزبن قوشقدن نجه حصه دار اولورم مراد بودر که دنیایه وصوله اهل دنیادن وسیله

دوشنورم اول وسیله اولان دنیادن بهرمند اولمز که الذین حقرانی توسل ایدنین دنیایی قمن طوتمه کرک در

ینتکم شیر خدا دیمش شعر سلام علی اهل القبور الدوارس کانهم لم یجلسوا فی المجالس ولم یشربوا من بارد الماء

شربة ولم یاکلوا من بین کل رطب و یابس رباعی مقبول دل خاص و مشهور عوام نثر خواصک کوکلی مقبولی و عوام مشهوری

نظم خوش لهجه موزون حرکت بدرنام نثر خوش سوزلو موزون حرکتلو تمام آی نظم در خطه شیراز بنام است و نشان

نثر شیراز سر حدنده نام و نشان ایله در رباعی نظم رود آوری حافظ حاجی محمد نام نثر حافظ سرود کتورجی حاجی محمد نام مراد

حاجی محمد نام بر خوش آوازکمسنه مدحدر نتکم دیمشلر رباعی آواز تر ادل ما را بادا اندر شب و روز شاد وکویا بادا

آواز تو کر خسته میشنویم آواز تو چون نای شکرخا بادا رباعی آو از پر مرغ طرب می شنوم نثر سنک قوشنی قنادی آوازنی

ایشیدورم نظم با نغمه کلزار ارب میشنوم نثر بابل انوک لبدن بر سوز سویلر نظم یا باد حدیثی ز لبش میکوید نثر محصل عجب

روایت ایشیدورم نظم القصه روایتی عجب می شنوم نثر مراد بودر که بر شاد اولاجق خبر اشتمش انوک ایچون بو یله رباعی دیمش

بیت شکفت تازه کلی در فضای روضه دل وزید باد طرب در هوای عرصه جان رباعی باشد شوخ و سنک و با مطرب و نی

نثر شوخ و مطبوع محبوب ایله و مطرب و نی ایله نظم کنجی و فراغتی و یک شیشه می نثر بوجاق و بر فراغت و بر شیشه شراب

نظم چون کرم شود ز باده کرکی نثر چون کرم اوله شرابدن بزم طرب مز و سکر مز نظم منت نبرم بیک جو از حاتم طی نثر

منت ایلمزم برار په قدر حاتم طی دن مراد بودر که بر محبوب القلوب و لطیف الاسلوب روشن قلب و اغط خوش آواز غریز که

بر بجاقده و کنج فراغنده بر مقدار تلذذ عشق حقله سکون و عزلت قلوب تا که لذت و عروج حق و عبادت قلبیه و اعاقه

تا یتراید اهل دنیادن استغنا منتن بر جو قدر چکمزم فضلا که اختا منتن چکمزم نتکم دیمشلر در بیت نباشد خلعت زربفت سلطانی

هوس ما را پلاس کهنه و محنت سرای خویش بس بار رباعی در هجر تو من ز شمع افزون کریم نثر سنک هجرکده بن شمعدن زیاده

اغلرم نظم دایم چو صراحی اشک کلکون کریم نثر دایم صراحی کبی کل رنکلو یاش اغلرم نظم چون ساغر باده ام ز دلتنکی شراب نثر قدحی کبی بیم کوکل

طارلغنده چون ناله چنک شنوم خون کریم چون چنک ناله سن اشیدم قان اغلارم مراد بونده دخی مخاطبدن نفسدر که
عقل معاداکادیر سنک فراقکدن وافر اغلارم شیخ مغنی ومراف ناله سن اشیدیجک شراب قدحی کبی صافی قان اغلارم بیت
عجب نباشد اگر خون بگریم از غمنم ز رنج ومحنت او یکنفس نیم خالی رباعی عیبیست عظیم برکشیدن خودرا نثر عیب عظیمدر یوقرو چکمک
کندوبی یعنی تکبر وتعظم عیب عظیمدر نظم وز جمله خلق برگزیدن خودرا نثر وجمله خلقدن اختیار اتمک کندوبی یعنی راجح کورمک نظم
از مردمک دیده بباید آموخت نثر کوز بیبکندن اوکرنمک کرک نظم دیدن همه کس را وندیدن همه خودرا نثر کورمک هرکسنه وکورممک کندوبی
مراد منطوقدن ظاهردر تکبری مذمت ایدب تواضعی مدحت ایدر مثنوی چو چشم آن به که در غاری نشینی دو عالم بینی وخودرا نه بینی
رباعی بعلم است آدمی ان مطلق نثر علمله در آدمی انسان مطلق نظم چو علمش نیست شد حیوان مطلق نثر چون علمی اولور حیوان مطلق نظم عمل بی علم
باشد جهل مطلق نثر عمل علمسز اولور جهل مطلق نظم بجهل ای جان نشاید یافتن حق نثر جهل ایله ای جان بیرمز بولمق حقی مراد بوندن علمی مدح
وجهلی قدحدر نکم دیمشلردر قطعه گر ترا سیم هست ودانش نیست نزد دانا کم از خسی باشی هیچ نعمت ورای دانش نیست
دانش آموز تا کسی باشی رباعی جانم بفدای آن که او اهل بود نثر جانم انوک فداسی اولسون که اهل اوله نظم سرتا قدمش اگر نهی سهل بود
نثر باشی اکر قدمنه قورسک سهل اوله نظم کویم بیقین ترا که دوزخ چیست نثر دیم یقین ایله سکا که جهنم ندر نظم دوزخ بجهان صحبت
نا اهل بود نثر جهنم جهانده نا اهل صحبتی اولور مراد اهل اولانی مدحت ونا اهل اولانی مذمتدر مثنوی زروی بادیه خاشاک چیدن
بسوی سر مغیلانی دویدن سروتن رافدای تیغ کردن بدست خویش پای خود بریدن نشسته در بن چاهی بماتم بدیده
هیچ چیزی راندیدن دهان پر خاک وآب وباد وآتش بدندان روی سندان دریدن همه بر جان عاقل خوشتر آید
که روی جاهلان از دور دیدن رباعی سرتاسر آفاق لهاون سودن نثر باشدن باشه آفاقی هاون ایله ازمک نظم نه طاق فلک
بخون دل اندودن نثر فلکک طقوز کمرین قان ایله صوامق نظم صد سال دگر اسیر زندان بودن نثر یوز ییل دخی زندان اسیری اولمق
نظم به زان که دمی همدم نادان بودن نثر یکدر بردم جاهل مصاحبی اولمقدن مراد بونده دخی سابق کبی مذمت جاهلدر مثنوی
بنوبت زاری وخوزی کشیدن ز دوران تلخی وشوری چشیدن شدن سرکشته اندر کوه وصحرا بمنزلگاه شیران آرمیدن
همه بر مرد اهل آسان تر آید که با نا اهل گفتن یا شنیدن قطعه دریغا خلعت روزی جوانی نثر دریغا کیتلک کونی خلعتنک نظم

کرش

کرش بودی طراز جاودانی اگر اولیدی علمی ابدی رباعی دریغا حسرتا دردا کزین جوی نثر دریغا حسرتا دردا که بو ارماغدن
نظم بخواهد رفت آب زندکانی نثر کیتسه کرک دیرلک صوبی نظم همی باید برید از خویش وپیوند نثر کسلمک کرک خصمدن
ومتصل اولانلدن نظم چنین رفتست حکم آسمانی نثر بویله واقع اولمشدر حکم آسمانی شعر وکل اخ مفارقه من اخوه
هر قرنداش قرداشلقدن ایریلیجیدر لعمر ابیک الا الفرقدانی سنک باباک عمری حقیچون الا فرقدان یلدزلری دکل
فرقدان بیدیکر یلدزلرینک اکی نورلوسی نک آدیدر مراد بودر که بیکنک لباسی باقی قالمز وبدن ایرماغندن حیات
صوبی کسلسه کرکدر واقربا واقوامدن انقطاع اولسه کرکدر قضاء الهی بویله واقع اولمشدر وهر برادر برادرندن
مفارقت ایدر پس دنیا دار بقا دکلدر نکم دیمشلر قطعه خوش منزل ایدی دهر دکل مسته فناسی خوش محرم ایدی
عمر اولور مشه بقاسی خوش طاق معلا ایدی بو قبه مینا الا که ثبات اوزره اورمادی بناسی بو قبه یه کیم
کیردی که چقمادی قبادن بو صفه یه کیم کلدی که کتمادی صفاسی غزل ای باد صبا اگر توانی نثر ای صبا یلی اگر قادر ایسک
نظم از راه وفا ومهربانی نثر وفا وشفقت یولندن نظم از من ببری خبر بیارم نثر بندن الته سن خبر یاره نظم کان سوخته
تو در نهانی نثر که اول سنک نهانی سوختهکدر نظم می مرد ز اشتیاق ومیگفت نثر اولدی اشتیاقدن ودیر ایدی نظم
کای بی تو حرام زندکانی نثر که ای محبوب حرامدر سنسز دیرلک مراد مرض موتده وحال احتضارده توجه حضرته یه اظهار
خبردر که جناب عزته دیه سنسز حیات استمزم وانی بکا حرام بیلورم وموتی سکا وسیله وصول قیلورم بیت ما
کرمرگ رسد چرا هراسم کان راه بنیست می شناسم نثر وموتله تکالیف ومکاسب تعیندن خلاص اولنور انوکیچون رسول الله
صلی الله علیه وسلم الموت راحة المؤمن دخی الموت تحفة المؤمن بیورمشدر رباعی تا کار بکام دل مجروح بود نثر تا ایش
مجروح کوکل مرادی ایله اولا نظم تا ملک تنم بی ملک روح بود نثر تا بدنم ملکی روح پادشاهسز اولا نظم امیدم آنست
بدرکاه خدا نثر بنم امیدم اولدر الله درکاهنده نظم کابواب سعادت همه مفتوح بود نثر سعادت قپولری دوکلی اچلمش اولا
مراد قلب مجروح مرادی بودر که حضرت حقه واصل اولا که اول وقت مملکت تن سلطان روحسز اولور پس اول وقت
رجا ام اولدر که درکاه حقده سعادت قپولری بکا اچله بیت خوش آن وقتی که من میرم سلامت می برم ایمان ما رساند

جان مشتاقم بسوی حضرت جانان رباعی ای دوست دل از جفای دشمن برکش نثر ای دوست کوکلی دشمن جفاسندن
چک نظم باروی نکو شراب روشن درکش نثر کوزل یوزله شراب روشن چک نظم با اهل هنر کره کریبان بکشای
نثر اهل هنر ایله یقا دوکمه سن چوز نظم از نا اهلان تمام دامن درکش نثر نا اهللردن تمام اتک چک مراد انفسی اولیجق
دوستدن نفس در آفاقی اولیجق خارجدن اولان دوست در بهر تقدیر دشمن باطن دشمن ظاهر جفا وشرندن
امتناع کرک وو جه حسن وطریق احسن ایله عشق الهی یه وطاعته توغل و اهل اولان ایله کمال انبساط و نا اهل اولنلردن
زیاده اجتناب کرک که صحبت مؤثر در بیت هر که با ماه نشیند بکند روی چو ماه   هر که با دیک نشیند بکند جامه سیاه
رباعی ای کاج بخت کارسازی کردی نثر ای کاشکی بخت ایش دوزمک ایدیدی نظم یا دور زمانه بازیاری کردی نثر
یا دور زمانه کرو یارلوق ایدی نظم از دست جوانیم چو بربود عنان نثر یکیتلک الدن چون قیدی اویانی نظم
پیری چو رکاب پایداری نثر پیرلک اوزنکی کبی پایدارلوق ایدیدی مراد توفیق الهی طلب ایدب جوانلوق کچدی
پیرلک یاری و پایدارلوق ایدب عمل صالح میسر اولوب تضییع عمر و افناء وقت اتمیدک بیت بیر نایی اکر درخوا.
بودی بود هم غدرا   چه حسنی کز سواد شب بیاض روز شد پیدا رباعی عمری ز پی مراد ضایع دارم نثر بر عمری مراد
ایچون ضایع طوترم نظم وز دور فلک چیست که نافع دارم نثر دور فلکدن ندر که نافع طوترم نظم با هر که بگفتم که ترا دوست
شدم نثر هر کیمه کم دیدم اسنه سکا دوست اولدم نظم شد دشمن من وه که چه طالع دارم نثر بکا دشمن اولدی واه که نه عجب
طالعم وار در بو درکه مراد دنیا ایچون عمری ضایع اتدم و دور فلکدن بر نافع نسنم یوقدر و اهل دنیادن هر کیمه کم دوست
اولدم بکا دشمن اولدی عجب طالعم وار دیو تحزن ایدر مثنوی از ین مست رفیقان ریایی   بریدن بهترست
از آشنایی   همه یار تو از بهر تو اش شند   پی لقمه هوادار تو باشند   ز خود جویند در دولت معونت   کریزند از
بر تو روز محنت   کسی را مرد عاقل دوست خواند   که او در نیک و بد با دوست ماند   فرو بند دکر در مهربانی
برای دوست خواید زندکانی رباعی یاران چو بهم دست در اغوش کنید نثر ای یاران بر بریکوز ایله ال قوجشا سز
نظم این کردش چرخ را فراموش کنید نثر بو چرخک کردشن فراموش ایده سز نظم چون دور بمن رسد تمام بر جای نثر

چون

چون دوربکا ایرشه قایلیم براوزره نظم با یاد من آن دور بقا نوش کنید نثر بنم یادمه اول باقی دوری نوش ایده سز مراد
یاران طریقته وصیت در که ایام عباداتده و مواسم طاعاتده الوفا بعهد الوفات جسنجه اذکار و اوراد اثناسنده
دعای خیردن فراموش اتمیه سز دخی تنبیه وار در ارباب قلوب ایله مقاربت و انلرک خاطرنده یر اتمک که اهل صلاح
و ارباب فلاح خاطر عاطرلرندن کتمکی مصیبت بلورلر قطعه تو جهد کن که کنی جای خویش در دل مردم   که دل نظرکه
حق است تا در ان نظر افتی   اگر ز عرش در افتی بکنج چاه ملامت   هزار بار از ان به که از دلی بدر افتی رباعی
امروز درین زمانه عهد شکن نثر بو کون بو عهد شکن زمانه ده نظم کو دوست که عاقبت نکردد دشمن نثر قنی دوست که
عاقبت اولمیه دشمن نظم تنهایی را ازان کرفتم دامن نثر تنهالغک انوکیچون طوتدم اتکن نظم تا دوست نه بینم بکام دشمن
نثر تا دوست کورمیه بنی دشمن مرادنجه مراد بودر که اهل دنیا و ارباب هوا دوستلغی پایدار دکلدر بلکه دوستلقلری عداوته
مؤدی اولور که عصیانه تحریض ایدرلر پس انلردن عزلت اختیار اتمک کرک تا که دوست حقیقی بنی دشمن مرادنجه عصیانده کورمیه
قطعه دوش در تنکنای فکر مرا   با خرد صحبت اتفاق افتاد   کفتم از راه عقل نصحی کن   که شوم از غمان دمی آزاد   کفت یاری
طلب که در عالم   شهر بند وفا کند بنیاد   بطریق طلب بکردیدم   سالها در جهان کون و فساد   در جهان هیچ کس ندیدم کو
عاقبت دوستی بباد نداد   چون چنین است هر که در عالم   فرد کردد خدا اش خیر دهاد رباعی ای دوست بکام دشمنانم کردی
نثر ای دوست بنی دشمنلر مرادنجه ایلدک نظم بودم چو بهار چون خزانم کردی نثر بهار کبی ایدم بنی خزان کبی ایلدک نظم در کیش تو
من راست بدم همچون تیر نثر سنک ترکشکده بن طوغرو ایدم اوق کبی نظم قربان رومت چرا کمانم کردی نثر قربانه کیدرم سکا
نیچون بنی کمان ایلدک مراد متکلمدن تن و مخاطبدن نفس در لاجرم بدن نفسه دیر بنی شیاطین مرادنجه قلدک و بهار کبی
تازه و خندان ایدم خزان کبی خراب و ویران قلدک و بن مستقیم القامه ایدم کمان کبی منحنی و خجالت و عصیانله ناکس و منکسی
قلدک بیت تن و جان عقل و دل اندر فغانند   همه فریاد شان از نفس نفس است رباعی از مردمی و سلیمی و مسکینی نثر آدملقدن
و بو نلکدن و مسکین لکدن نظم وز منصب و تکبر و خود بینی نثر و منصبدن و تکبردن و خود بین لکدن نظم بر آتش اکر نشانیم
بنشینم نثر بنی او داوزره نصب ایدرسک اوتوررم نظم بر آب اکر نشانیم بنشینی نثر اکر آب اوزره نصب ایدرسم یعنی بند رسم

او توغرسن مراد روحک نفسنه خطابنی ذکردر که بیت اولده مصراع اول روحک وصفیدر مصراع ثانی نفسنک وصفی در و بیت ثانی ده
مصراع اول روحک مطاوعتن مصراع ثانی نفسنک مخالفتن بیان در بیت ندانم عذر حرمان از حضورت بجز بی طالعی والله اعلم رباعی
غافل منشین ز تیزی آه نثر غافل اوتورمه آه آتی لکندن نظم کاتش رسدت ز آتش انگیزی آه نثر او دایرسکا ایک او دوشدی
بجی لغندن نظم تا در سرکوی خود نه بپنداری سهل نثر تا کندو محلک باشندن آسان صانمیاسن نظم شب کردی سحر خیزی آه نثر
اعلمنک کیجه طولنماسندن و ایک سحر قالقماسندن مراد بوندن نفس عدویی توعیددر شعر نفس المحب علی الاسقام صابرة
لعل مسقمها یوما یداویها رباعی بر دل غم روزگار تاکی داری نثر کوکل اوزره روزگار غمنی نچه دک طوترسن نظم بگذار جهان و
هر چه در وی داری نثر ترک قل جهانی و هر نه که انده طوترسن نظم یاری وشرابی طلب و پای کلی نثر بر یار و بر شراب اشته
کل دبنی نظم در دست کنون که جرعه داری نثر الده شمدی که شراب بقیه سن طوترسن مراد بودر که چونکه برمرشد طریقتک
و عشق حقیقتک وار در بر مقام کشف ده عبادته اشتغال ده اولوب غم جهانی واندر اولانی ترک قل بیت من از دنیا و
ما فیها فراغت دارم و دارم نگارینی که یک مویش به از دنیا و ما فیهاست غزل نور خدا نمایدم آیینه مجردی نثر آندنوری کوسترر
بکا مجردلک آیینه سی نظم از در ما در آ اگر طالب عشق سرمدی نثر بزم قاپومزدن کل ایچره واگر عشق سرمدی طالبی ایسک نظم باده
که دوزخ ارنام گناه ما برد نثر اگر جهنم بزم گناهمز ادن الترسه شراب ویرکه نظم آب زند بر آتش منفجری محمدی نثر صو اورر انوک اودی
اوزره معجزی محمدی که نظم جان و دل تو حافظا بسته دام آرزوست نثر سنک جان و کوکلک ای حافظ آرزو دامی بغلنمشی در
نظم ای متعلق مجل دم مزن از مجردی نثر ای متعلق شرمسار دم اوره مجردلکدن مراد تجردی مدحدر که اهل تجرد اولان
صاحب طاعت ناردن غم یمزکه جهنم اوزره اوغرایچق جهنم اکا دیرجز یا مؤمن فان نورک قد اطفأ ناری و کندویه خطاب
ایدب دنیایه متعلق اولوب تجرد دعواسن ایدنه نصیحت ایدر که قول فعله موافق اولمق عیب در بیت دعوی عشق کردن
آسانست لیک ویرا دلیل و برهانست رباعی من جای غم تو دل درویش کنم نثر بن سنک غمک یرنی درویش کوکلی ایده رم
نظم در تو دوای جگر ریش کنم نثر سنک دردکی یاره لو جگر دواسن ایدرم نظم چندان که تو بر دلم جفا بیش کنی نثر بن اول
فکر اوزره یم که وفامی زیاده ایدم مراد غم حقه قلبنی مکان قلدوغن و دردحقی دوا بلدوکن و قضایه رضا ویردوکن

ذکردر

ذکردر رباعی جفا را چون پی اصلاح من کرد وفادانم مزان جور وجفا کرد جفا را از پی اصلاحم افزود بینفزایم منش
مهر و وفا را رباعی گفتم که چه حالت بدان شیرینی نثر دیدم که نه حالدر اول طتلوده نظم گفتا تو سلیم و ساده و مسکینی نثر دیدی
سن سلیم و ساده و مسکین سن نظم در آینه ز جمال خالی نیست نثر بزم جمالمز آیینه سنده بر خال یوقدر نظم تو مردم چشم خود در آ
حی بینی نثر سن کندو کوزک بیکن انده کورسن مراد صنع حقی بیان در که لحم و جلدی شویله صافی و مصفی قلمش که مرآت اولوب اندن
ناظر اولان عین انسانک انسان عینی کوریور رباعی چشم چو رخ نگار من گلگون شد نثر بنم یوزم نگارم یوزی کبی گلگون اولدی نظم
وز خون دلم خانه چشم خون شد نثر کوکلک قانندن کوزم اوی قان اولدی نظم محبوب من از ناز چنین گفت مرا نثر
بنم محبوبم نازدن بویله دیدی بکا نظم کای یار عزیز حال چشمت چون شد نثر که ای یار عزیز کوزنک حالی نجه اولدی مراد
بودر که برکیره کوزی اغریمش اول حسب حالی حکایت ایدر غزل بلبل اندر ناله و گل ناله خوش میزند نثر بلبل ناله ده کل خوش
کولر نظم چون بسوزد دل که دلبر در وی آتش میزند نثر نجه یانمسون کوکل که دلبر اکا اود اورر نظم ناخوشیها دیده ام
زان شاهد پشمینه پوش نثر ناخوش لقلر کورمشم در اول پلاس پوش زاهددن نظم من غلام مطربم کابریشم خوش میزند نثر
بن مطرب قولیم که ابریشم اورر نظم ظاهرا از تیر مژگانش حذر کردن چه سود نثر ظاهرا انک کرپکی اوقندن حذر اتمک نه فایده
نظم زخم پنهانم به ابروی کمانکش میزند نثر بکا کزلو زخمی اول یای چکیجی قاشندن اورر مراد زاهد خشکدن شکایت و اهل
ذوق مدحیدر و نفسنک وسواس ضلالن شکایت و مکایدندن ضجرت در رباعی در غربت اگر کسی بماند مانی نثر غربتده
اگر بر کمسه قاله برای نظم گر کوه بود از و بماند کاهی نثر اگر طاغ اولورسه اندن قالمز برصمان یعنی بغایت ضعیف اولور نظم
بیچاره غریب اگر شود ساکن نثر بیچاره غریب اگرچه ساکن اولا نظم چون یاد وطن کند برآرد آهی نثر چون وطن یادن ایدر
قالدرر بر آه ظاهره نظر ظاهره مرده غربته اولانک حالن حکایت در و معنی به نظر روحک غریبک حضرت عندیتاللهدن
مهجور اولدوغی الی حکایت در غزل چون یاد آید مرا یار و دیار خویشتن خون دل بنیم ز دیده در کنار خویشتن
کس چو من در دست هجران پایمال غم مباد بیدل و سرگشته و حیران بکار خویشتن گر صبا بویی دهد از سنبل سیراب یار جان
برافشانم ببوی گلعذار خویشتن عمر ضایع گشت و از کردار حسرت نماند تا چه بینم روز حشر از کردکار خویشتن چون دل

ابن عضد در آتش فرق لسوخت   زد بر و آبی زچشم اشکبار خویشتن رباعی شاها چو ترا دانش و عدل و سخا نثر ای شاه سکا واردی
او دیعنی غضب و عدل و سخا نظم آن مردم که می ستانم بسزا نثر اول مردم که او کرم لایقی ایله نظم بدخواه چه کید کرد ناگه
ازان نثر امردیلیجی مکر ایلدی ناگاه که اندن نظم دی روز بکرد خاطرت داد مرا نثر دون کی کون ایلدی خاطرک عدل بکا
مراد بودر که خواجه حافظی پادشاهه نفاق اتمشلر بو رباعی ایله پادشاهی تسلیت ایدب حمایت طلب ایدر قطعه در حق بنده
کرچه کروهی زمفسدان   مرتکب همی کنند بنوعی سعایتی   با این همه ز قصد همه عالمم چه باک   کر باشدم ز عون تو اندک حمایتی
رباعی یارب چه برارنده حاجات تویی نثر یارب چو حاجتلر حاصل ایدیجی سنسن نظم هم قاضی و کافی و مهمات تویی نثر هم مهماتنک
قضا ایدیجیسی و کفایت ایدیجیسی سنسن نظم من سر دل خویشتن تو می کویم نثر بن کونکلک سرینی سکا دیرم نظم چون عالم اسرار خفیات تویی
چون اسرار خفیات عالمی سنسن ابیات مثنویات الا ای آهوی وحشی کجایی نثر آگاه اول ای وحشی آهو قنده سن نظم
مرا با تست بسیار آشنایی نثر بنم سنکله وار در چوق آشنالغم مراد متکلمدن روح و مخاطبدن نفس در که روحه موانستدن وحشی در
نظم دو تنها رو دو سرکردان و دو بیکس نثر ایکی یالکوز کیدیجی ایکی حیران ایکی کمسه سز نظم دو دام در کمین از پیش و از پس نثر
ایکی آغ سنک پوسیده در اوکدن و اردن مصراع اولدن روح و نفس وصفی در مصراع ثانی مضمونی روحک نفسه نصحی در که
اوک که آخرتدر طول امل و نسیان موت اوک آغی در که عمل آخرت اندر منع و آرد که دنیادر اوک آغی حب دنیادر و ماسوادر نظم
بیا تا حال یکدیگر بدانیم نثر کل تا بر بریمزک حالن بیلالم نظم مراد هم بجوییم ار توانیم نثر مرادمزی استیالم اکر قادر اولورسق مراد روحک
نفسی دعوتی در که بر برینک حالن بیلوب اتفاق ایدب وصول الی الله طلب ایده لر قادر لر ایسه نظم که می بینیم این دشت
مشوش نثر کورورم کم بو مشوش صحرا نظم چراگاهی ندارد ایمن و خوش نثر او تلغی یوقدر ایمن و خوش مراد صحرای مشوشدن
دنیادر که امن و خوشلق ایله اولاجق عیش و عشرتی یوقدر نظم که خواهد شد بگویید ای رفیقان نثر کم اوله کرک در دیکه
ای یولداشلر نظم رفیق بیکسان یار غریبان نثر کیمسه سزلر یولداشی و غریبلر یاری مراد بودر که دنیا که دار غربتدر و آخرت
و حضرت عندیت الهیه که وطن اصلیدر اکا وصوله کمسه رفیق و شفیق اولمز و ایصال غریب قلمز نظم مگر خضر مبارک پی درآید
نثر مکر ایزی مبارک خضر کله نظم ز یمن همتش کاری برآید نثر انوک همتی برکاتندن برایش حاصل اوله مراد بودر که مرشد طریقت

وشیخ

وشیخ صاحب حال کله انوک همتی ایله وصول حاصل اوله نظم مگر وقت وفا پروردن آمد نثر مکر وفا بسلک وقتی کلمش اوله
که فالم لا تذرنی فرداً آمد نثر که فالم لا تذرنی فرداً کلمش اوله مراد بودر که مکر و الله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم و عدنه وفا ایتمک
وقت کلمش اوله که فالمده لا تذرنی فرداً و انت خیر الوارثین کلوب حضرت حقدن جذبه و صالوب هدایت عنایت قلا نظم که روزی
رهروی در سرزمینی نثر که بر کون بر سالک که بو مملکت باشنده نظم بلطفش گفت رندی خوشه چینی نثر لطف ایله دیدی بر خوشه
چین رند مراد بوندن سلوک طریقتده وصول حضرتنک صعوبتن بیاندر که بر سالکه بر مخلص طالب سوال ایدب دیمش کیم
نظم که ای سالک چه در انبانه داری نثر که ای سالک طغرجغکده نک وار در نظم بیا دامی بنه گر دانه داری نثر کل
آغ قو اکر دانک وارسه مراد بودر که دیر وصول الی الله ایچون واسطه و وسیله نک وار در نظم جوابش داد گفتا دام
دارم نثر جواب ویردی دیدی آغم وار در نظم ولی سیمرغ می باید شکارم نثر ولی سیمرغ کرک در بنم شکارم مراد بودر که اول
سالک بو مخلصه جواب ویرب آغم وار در بنم شکارم سیمرغ اولمق کرک دیمش نظم بگفتا چون بدست آری جالش نثر دیدی
نجه الکه کتوررسن انوک نشانن نظم که از ما بی نشانست آشیانش نثر که بزدن بی نشاندر انوک یواسی مراد حضرت حقه وصول
بغایت صعب در دیمکدر نظم چو آن سرو سهی شد کاروانی نثر چون اول سرو سهی کاروانی اوله نظم چو شاخ سرو میکن دیده بانی
نثر سرو بوداغی کبی قلاوزجیلک مراد بودر که چون انک علو درجه سی وار در بر مکانده متمکن دکلدر بو جهتدن علو همت ایله
طالب و ناظر اولمق کرک و علو الهمة من الایمان حسبنجه کثرت طاعتله درجه عالیه و قربت حقه واصل و حاصل قلمق کرک
نظم مده جام می و پای گل از دست نثر قومه شراب قدحن و کل دبن الدن نظم ولی غافل مباش از دهر بدمست نثر ولی غافل
اولمه بدمست دهردن مراد بودر که عشق الهی ایله بر صاحب کشف اتکی الدن قومه ولی مکر دنیادن و حب ماسوادن غافل اولمه
نظم لب سرچشمه و طرف جویی نثر بر سرچشمه و بر ارموق کنارنی الدن قومه نظم نم اشکی و با خود گفت و گویی نثر کوز یاشی نمی
و کندو کفت و کویکی مراد بودر که بر منبع فیضی و محل فضلی و گریه و زاری و ورد و اذکاری ترک اتمه نظم نیاز من چه وزن آرد
درین ساز نثر بنم نیازم نه وزن کتورر بو پرده ده نظم که خورشید غنی شد کیسه پرداز نثر که غنی کونش اولدی کیسه تمام ایدیجی
مراد بودر که نیازکی دخی کار کر ملاحظه المیتوب بنم نیازمک نه قدری وار در بو عمله که انواع صاحبی ولان جمیع وارلقلرن بذل

اتمشلر اندن صکره عمر حضرته یتشلر دردی بیاور فنکاران دوستدران کتمشلر و محبلر یادنه موافق ایلدی بهارلر بولشن مراد
بودرکه اول طالب انبیاء عظام و اولیاء کرام و عشاق حق یادنه بهارلر بولشن نظم موافق کرد با ابر بهاران نثر موافق ایلدی
یعنی چوق اغلدی و بکا دیدی نظم چو نالان آید ب ابر روان پیش نثر چون اکلیه رک کلهسنک اوکوکه مارجاری نظم مردم نخشش
ز آب چشمهٔ خویش نثر بدر بغشله کند و چشمک صویندن مراد سندخی وافر اغلادیکدر اول مخلص طالب ایله مکالمه تمام اولوب ابتداء
کلامه دعوت قلوب دیر نظم نکرد آن ممدم دیرین مدارا نثر اتمدی اول اسکی مصاحب مدارا نظم مسلمانان مسلمانان خدارا نثر مسلمانلر
مسلمانلر اللهیچون مراد روحک نفس دن شکایتی درکه اول یار قدیم مدارا و موافقت اتمدی نظم چنان بی رحم زد زخم جدایی نثر
ایله رحم سز اوردی ایرلق زخمنی نظم که گویی خود نبودست آشنایی نثر که دیه سن اولمدی سنکله آشنالق مراد نفسک مجروح ایدب
مخالفت اتدوکن شکایت در نظم برفت و طبع خوش باشم حزین کرد نثر کتدی و خوش اولیجی طبعمی محزون ایلدی نظم
براد با برادر کی چنین کرد نثر قرنداش قرنداشه قچان بویله ایلدی مراد بودرکه روح نفس دن شکایت ایدب دیر نفس بنم برادرم ایکن
بنی ترک ایدب محزون ایلدی و حق اخوتی رعایت اتمدی قنغی قرنداش قرنداشه بویله اتدی نظم مگر خضر مبارک پی درآید نثر
بو مصراع بعینه بخشش در نظم که این تنها بدان تنها رساند نثر که بو یالکوزی او یالکوزه اولشدره مراد بودرکه مگر بر مرشد طریقت کلوب
روح ایله نفسی و رتاسنده مواصلت قله نظم چرا با بخت خود چندین ستیزم نثر نیچون کندو بختم ایله بو دکلو عناد ایدم نظم
چرا با طالع خود می گریزم نثر نیچون کندو طالعمدن قچام مراد روحک مقتضای عقل حسبنجه کلامنی حکایت درکه دیر نفسم ایله بحث و جدالی
ترک ایدب دوست جانبنه توجه ایدم نتکم دیر نظم هم اکنون راه مهد دوست گیرم نثر هم شمدی دوست منزلی یولنی دوتم نظم
که کر میرم هم اندر راه میرم نثر که اکر اولورسم یولده اولم زیرا شرط محبت اولدر که طریقت ازلرینک سلسله طریقنده عادتی در
وفات ایدنلرک ارواحن دعای خیرله یاد ایدب شاد ایدرلر نتکم دیر نظم غریبان را غریبان یاد آرند نثر غریبلر غریبلری کارلر
کا ایشان یکدگر را یادگارند که بونلر بربرینک یادکاری و قایم مقامی درلر نظم تو گوهردار از خرمهره بگذر نثر سنک کوهرک
واردر کوز بونجوغندن کچ نظم ز طرزی کان نگردد شهره بگذر نثر بو شکل و اسلوب که مشهور اولمیه اندن کچ مراد روحک کندو نفسنه
خطابنی ذکر درکه روح کندو بدنه دیر سنک که کوهر ایمانک و عرفانک واردر کرک درکه زخارف دنیادن و سنت مشهوره اولمیاندن

کچه سن

کچه سن نظم چو من ماهی کلک آرم بتحریر نثر چون بن قلم بالغنی تحریره کتورم نظم تو از نون و قلم می پرس تفسیر نثر سن نون
والقلم دن صور تفسیرن مراد بودرکه خواجه حافظ دیر بن قلم ایله تحریر اتدکم قرآنه موافق در بن بنم تحریر اتدکمک تفسیرن
قرآندن سوال قل نظم رفیقان قدر یکدیگر بدانید نثر ای یوللداشلر بر بریکوزک قدرنی بیلک و موافقت قیلک نظم چو معلوم
شرح از بر بخوانید نثر چون معلوم در شرح از بر اوقوک مراد بودرکه روح دیر بنم رفیقم نفس ایدی بنم قدرم بلمدی موافقت
و مرافقت قلمدی سز قدرکز بیلک و موافقت قیلک و شرح کتاب طریقت معلوم در اتوک ایله عمل قیلک نظم مقالات نصیحت گو
همین است نثر پند گوینک مقالاتی بودر نظم که حکم انداز هجران در کمین است نثر که هجرانک تیر اندازی پوسیده در مراد بودرکه
نصیحت طوتب عمل ایدک و الا ناگهان تیر هجران اتجی کمان ایله کمین دن تیر اوروب هلاک ایلیوب دنیادن آخرته غفلت و
مصیبت ایله کیدرسز نظم روانرا با خرد در هم سرشتم نثر جانی عقل ایله یوغردم نظم وزان تخمی که حاصل گشت کشتم نثر
اندن بر تخم که حاصل اولدی اکدم مراد بودرکه روح ایله عقلی بربریله خلط ایدب موافقت ایتدردم اکیسندن حاصل اولان
تخمی که فکر آخرت در اکدم خلاصه مراد سندخی بویله ایدک دیمکدر نظم بیا و ز نکهت این طیب امید نثر کتور بر امید طیبنک
خوش قوقوسن نظم مشام جان معطر ساز و جاوید نثر جان مشامن معطر قل ابدی مراد بودرکه بو ذکر اتدوکم طیب طیب
کلمات در بونک رایحهٔ طیبه سن کتورب مشام جانی ابدی معطر قل نظم که این نافه ز جیب حور ست نثر که بو نافه حور
یقاسی جیبندندر نظم نه زان آهو که از مردم نفورست نثر اول آهودن دکلدرکه آدمدن نفرت ایدیجی در مراد بودرکه
بو کلمات نصایح ظاهر چین ولایتندن و آدم دن نفرت ایدر آهو نافه سندن دکل بلکه حور یقاسی جیبندن در پس اول
مشکدن اطیب و رایحه سی موذب در و جان مشامنی تطییب ایدر طیبی تن مشامنه منحصر دکل در نظم فرح بخشی درین ترکیب
پیداست نثر فرح بغشلامق بو ترکیبده ظاهر در نظم که نغز شعر و مغز جان اجزاست نثر که شعرک کوزلی و جان اعضاسنک
ایلکی و زبده سی در مراد بودرکه بو بر ترکیب مفرح درکه الشعر کلام فحسنه حسن و قبیحه قبیح حسبنجه شعر حسن در و ان لمن الشعر حکمة موجبجه
حکمت الهیه درکه زبدهٔ روح و اعضای مفرح روح و قوی در بلکه اولاد آدمک بعضی اهل نفس اولوب مظهر جلال و قهر اولور
و بعضی اهل روح اولوب مظهر جمال و لطف اولور و کاه کثرت طاعات سبب سعادت اولمز و کاهی قلت سیئات باعث

شقاوت اولور بو معنی بیانی ایچون خواجه حافظ بیورر نظم درین وادی بیابانک سیل شوق نثر بو دره ده سیل آوازی ایشدت

نظم که صد من خون معصومان بیک جو نثر که یوز بانمان معصوملر قانی برارپه یه نظم پر جبریل را اینجا بسوزند نثر جبرائیل

قنادن بو یده یقرلر نظم بدان تا کو دکان آتش فروزند نثر انوک ایله که اوغلانجقلر اودیالک لندررلر مراد سبب جزوی

رد کلی یه باعث اولور دیمکدر نظم سخن گفتن کرا یا رست اینجا نثر سوز سویلمکا و اعتراض ایمکا کیمه قدرت واردر بو اراده

نظم تعالی اتدچه استغناست اینجا نثر تعالی در اتدنه استغنا واردر بو راده که کثرت عباد تدن منتفع اولمز و کثرت معصیتدن

متفرر اولمز نظم برو حافظ درین معرض مزن دم نثر یوری حافظ بو محل معرض ده نفس اورمه نظم سخن کوتاه کن و الله اعلم

نثر سوزی قصه قل والله اعلم مرادبودر که بو قضا و قدر سرتی در بو کا اولاد آدم عالم دکلدر ساقی نامه اعداد ابیات ساقی نامه

بیا ساقی ان می که حال آورد نثر کل ساقی که اول شراب حال کتورر نظم کرامت فزاید کمال آورد نثر کرامت آرتورر کمال کتورر

مراد ساقی دن مرشد و شرابدن عشق الهی ایدوکی مرارا معلوم اولنمشدر و بو بیت مرهودر نظم بمن ده که بس بی دل افتاده‌ام

نثر بکا ویر که زیاده بی دل دوشمشم در نظم وزین هر دو بی حاصل افتاده ام نثر بو ایکی دن بی حاصل دوشمشم در مراد بودر که بکا

عشق الهی ویر که زیاده عاشق و بیدل و کرامت و کمالدن بی حاصل واقع اولمشمدر نظم بده ساقی آن کیمیای فتوح نثر

ویر ساقی اول فتوحلر کیمیاسن نظم که با گنج قارون دهد عمر نوح نثر که قارون خزینه سی ایله ویره نوح عمرنی مراد بودر که ویر

بکا اول عشق الهی ویر که وبر طاعته ارشاد قل که کشوف کیمیاسی در و غنای قلبه کثرت ثواب ویرر نظم بده ساقی

ان می کز و جام جم نثر ویر ساقی اول شرابی که اندن جم جامی نظم زند لاف بینایی اندر عدم نثر اورور کوریجیلک لافن عدمده

مراد جام جم دن قلب درپس ای مرشد بکا اول عشق الهی ویر که قلب معدومات و مغیبات مشاهده سی دعواسن ایده نظم

بده تا بروبت کشایند باز نثر ویر تا سنک یوزوکا اچالر کرو نظم در کامرانی و عمر دراز نثر مراد سوریجیلک قپوسن

وا اوزون عمر مراد بودر که شیخه دیر بکا شول عشق الهی ویر که اندن سکا دخی فتح باب و وافر ثواب اولا نظم بیا ساقی آن

آتش تابناک نثر کل ساقی اول حرارتلو اودکه نظم که زردشت می جویدت زیر خاک نثر که زردشت نام امام استرانی طپراغ التنده

مراد بودر که اول عشق الهی و طاعت شاهی که امام انام وفاتندن صکره آرزو ایدر نظم بمن ده که در کیش رندان مست نثر بکا ویر که

مست

مست رندلر مذهبنده نظم چه آتش پرست و چه دنیا پرست نثر آتش پرستلر دنیا پرستلر مراد بودر که مست حق اولان

فانتنده دنیا پرست ایله آتش پرست اولان یکساندر نظم بیا ساقی ان جام جم ده مرا نثر کل ساقی اول جام جمی ویر بکا

نظم تعلل مکن دمبدم ده مرا نثر تعلل اتمه دمبدم ویر بکا نظم بیا ساقی ان جام چون سلسبیل نثر کل ساقی کل اول سلسبیل کبی

قدحی نظم که دل را بفردوس باشد دلیل نثر کو کلی فردوسه دلیل اولور نظم بمن ده که طنبور خوش گفت و نی نثر بکا ویر که طنبور و

نی خوش دیدی نظم که یک جرعه می بزر نبهیم کی نثر که بر جرعه شراب بیکدر که پادشاهک تاجندن زیرا تاج پادشاه فانی و ثواب

طاعت باقی در نظم بیا ساقی ان بکر مستور مست نثر کل ساقی اول بکر که مستور مست در نظم که اندر خرابات دارد نشست نثر

که میخانه ده درانوک نقاعدی یعنی مکانی مراد بودر که شول عشق الهی که مستوردر و منکیفدر و مقامی خانقاه در نظم بمن ده که

بدنام خواهم شدن نثر بکا ویر که بدنام اولمق اوسترم مراد بودر که شیخه خطاب ایدب دیر بکا شول عشق الهی ویر که سر خفی متکیف

الهی در که بن اهل دنیا قتنده بدنام اولمق استرم نظم بیا ساقی آن آب اندیشه سوز نثر کل ساقی اول فکر یاقیجی صو که نظم

که گر شیر نوشد شود بیشه سوز لا اکر ارصلان ایچرسه بیشه یاقیجی اولور نظم بده تا روم بر فلک شیر گیر نثر ویر تا کیدم

فلکه و زره ارصلان طوتیجی اولدوغم حالده نظم بهم برزنم دام این گرگ پیر نثر بربرنه اورم بو قوجه قورد که اغنی

مراد بودر که بکا شول عشق الهی ویر که درجات عالیه یه وصول و عروج روحانی حصول بولب و شبر نفس معلوم اولوب

دنیای کهنه نک اغنی و طوزاغن بربرنه اورب پاره پاره ایدم نظم بیا ساقی آن می که حور بهشت نثر کل ساقی

اول شراب که جنت حوری نظم عبیر ملایک دران می سرشت نثر ملکلر عبیرن انده یوغردی نظم بده تا بخوری بر آتش کنم

نثر ویر که بر بخوری آتشه ایدم نظم مشام خرد تا ابد خوش کنم نثر عقل مشامن تا ابدی خوش ایدم مراد بودر که عشق الهی

و طاعت شاهی ملائکه نک طیبی در اکا بکا ویرب ارشاد قل که قلب پر حرارته ویب عقلی انوک ایله ابدی مطیب ایدم

نظم بیا ساقی ان می که عکسش ز جام نثر کل ساقی اول شراب که انک عکسی قدحدن نظم بکیخسرو و جم فرستد پیام نثر کیخسرو

و جم نام پادشاهاره خبر التور نظم بده تا بگویم باواز نی نثر ویر تا دیم نی آوازی ایله نظم که جمشید کی بود و کاووس کی نثر

که جمشید قچن ایدی کاووس قچن مراد بودر که شول عشق الهی که اندن ارواح سلاطین دینه اندن خبر بولالیعنی و اصل اولا

انی بکا ویرکه آواز بلند ایله سلاطین ماضیه نک فاسن تذکیر ایدیم نظم دم از دیر این دیر دیرینه زن نثر نفسنی بو اسکی
کلیسا سپهرندن اوریعنی بوندن تنفس ایت نظم صلایی بشاهان پشینه زن نثر صلایی کچمش پادشاهلره اور مراد
بودرکه دنیایه التفات المیوب کچمش دین پادشاهلرینه صلا اوروب همتی انده قل نظم بیا ساقی آن می که شاهی دهد نثر
کل ساقی اول شراب که پادشاهلق ویرر نظم بپاکی و دل گواهی دهد نثر انوک پاکلکنه کوکل شهادت ایده مراد عشق الهی
وطاعت شاهی ایده وکی ظاهردر نظم بمن ده که سلطان دل بوده ام نثر بکا ویرکه کوکل سلطانی اولمش ایدم نظم کنون دوروم
از وی که آلوده ام نثر شمدی ایراغم اندن که ملوثن مراد بودرکه سلطان قلب واهل دل ایدم مصیبت ایله ملوث اولدوغم ایچون
اندن دور اولدم بکا اول عشق پاکی ویرب تطهیر قل تکم دیر نظم بیم ده که مکر گردم از عیب پاک نثر شراب ویر بکا که اولم
عیب دن پاک نظم شوم ایمن از فکرت هولناک نثر امین اولم قورقنج فکر وتشویش دن نظم شرابم ده وروی دولت ببین
نثر شراب ویر بکا و دولت یوزن کور نظم خرابم کن و گنج حکمت ببین نثر خراب قل بنی وحکمت خزینه سن کور مراد بودرکه عشق الهی
دولت وآخرت یوزن کوستر خراب دنیا اولانده حکمت الهیه ظاهر اولور نظم که شد باغ روحانیان مسکنم نثر چون روحانیلر
باغی بنم مسکنم اولدی نظم درینجا چرا تخته بند تنم نثر بوراده نیچون تخته بند تنم یعنی مرهونم مراد بودرکه بنم مسکنم عالم الهی ومقام
ملائکه ایدی بوندن بدن قیدی ایله مقید اولمق بکا لایق دکلدر نظم من آنم که چون جام گیرم بدست نثر بن اویم که چون قدح طوتم
الده نظم ببینم در آن آیینه هرچه هست نثر کوروروم اول آیینه ده هرنه وار ایسه مراد بودرکه چون عشق الهی طوتب تصفیه قلب ایدب
اکا نظر ایدیم مشاهده موجودات ایدرم نظم بمستی در پارسایی زنم نثر مستلکده زاهدلق قپوسن قققرم نظم دم خسروی در گدایی زنم
نثر شاهلق نفسن گدالقده اوروروم مراد بودرکه مست عشق حق اولیجق زهد ونقوا فتح ابنده اولوب گدالقده سلطنت آخرت
واستغنا کلماتن ایدرم نظم که حافظ چو مستانه سازد سرود نثر که حافظ چون مستانه دوزه سرودی یعنی ترانه نظم ز چرخش
دهد زهره درود نثر چرخدن ویرر زهره قلی اکا سلام مراد بودرکه حافظ چون مست عشق الهی اولوب معارف الهیه
سویلیه سازنده فلک وکوینده ملک اکا تحیت وسلام وتعظیم واکرام ایدر نظم بیا ساقی از بی وفایی عمر نثر کل ساقی
عمر وفاسزلغندن نظم بترس وز می کن گدایی عمر نثر قورق وشرابدن قل عمر گدایلغن مراد بودرکه چون عمر بی وفا وسریع الزوال در

اندن خوف ایدب عمل فوت اولمدن سعی ایدب عشق الهی وشوق شامیله عمل طاعنده اجتهاد ایت تاکه عمردن کدالغ
ایدب تحصیل منافع آخرت ایده سن نظم که می عمر را می فزاید ثبات نثر که شراب عمره ثبات ارتورر نظم دری مردم از غیب
بگشاید ثبات نثر قپوبی غیب دن اچرسکا مراد عشق الهی وطاعت شاهی ازدیاد ثوابه سبب اولور کشف وفیضه
باعث اولور دیکدر نظم بیا ساقی از می بنه مجلسی نثر کل ساقی شرابدن قور مجلس نظم که دنیا ندارد وفا باکسی نثر که دنیا
یوقدر بقاسی کمسه یه مراد مجلس طاعت بنیاد ایدب دنیایه اشتغالی ترک قل که دنیا کمسه یه وفا اتمز واول کمسه یه باقی قالمز دیکدر
نظم حباب میث داد ازین نکته یاد نثر شراب حبابی ویردی سکا بو نکته دن یاد نظم که چون بردباد افسر کیقباد
نثر که نجه کوتوردی یعنی قیدی یل کیقباد تاجنی مراد بودرکه حباب که تاج کبی در یل انی ناکاه قیر سلاطین تاجنی دخی بویله
قیمش در اول بوکا نمونه در دیکدر نظم بیا ساقی از می طلب کام دل نثر کل ساقی شرابدن طلب قل کوکل مرادن نظم که بی می
نه دیدم من آرام دل نثر که شراب سز کورمادم کوکل قرارن مراد بودرکه تطمین القلوب جسبجه مرام وارام قلب عشق الهی وذکر الله یله
حاصل اولور نظم کر از وصل جان تن صبوری کند نثر اکر جان وصلندن تن صبورلق ایده نظم دل از می تواند که دوری کند
نثر کوکل شرابدن قادر اولورکه ارالق ایده مراد بودرکه تن جان وصلندن صبر اتمدکی کبی کوکل عشق الهیدن مفارقت ایدمز
نظم بیا ساقی این جام پر کن ز می نثر کل ساقی بو قدحی طولدر شرابدن که نظم که کویم بزا حال کسری وکی نثر که دیم سکا کسری وکی حالنی
مراد بودرکه قلب عشق الهی ایله مالی اولیجق سلطنت حقیقیه بو ایدکی معلوم اولوب پادشاهان سابق بو سلطنت دن محروم
ایدکلری مفهوم اولور نظم بیا ساقی ایمن چه باشی که دهر نثر ساقی امین نه اولورسن که دهر نظم برانگیزد آتش که کین خون برنریزد
نثر بقهرنک اوزینه درکه سنک قانک دوکه قهرله مراد بودرکه کل عمله سعی ایله غافل اولمه زمانه سنک هلاکک قصد ایده در نظم
بیا ساقی از ما مکن سرکشی نثر کل ساقی بزدن سرکشلک قلمه نظم که از خاکی آخر نه از آتشی نثر که طپراقدن سن آخر اوددن دکل سن
مراد بودرکه نیره غضبک دخی وار سه آتش کبی سرکشلک اتمه طپراق کبی حلم قل که طپراغدن سن نظم قدح پر کن از می که می
خوش بود نثر قدحی طولدر شرابدن که شراب خوش اولور نظم خصوصا که صافی وبی غش بود نثر خصوصا که صافی وچرکسز
اولا مراد بودرکه قلبی عشق الهی ایله مالی قل که عشق حق وعمل صدق خوش اولور خصوصا که خالص وبی ریا اولا نظم بده ساقی

ان راح ریحان نسیم نثر ویر ساقی اول شرابی که ریحان فحو لودر نظم بمن ده که نه زر باند نه سیم نثر بکا ویر که نه آلتون قلا نه کمش
مراد بودر که بکا طیب الرایحه اولان عشق الهی ویر که انک سببی ایله قلبمده حب مال قالمیه نظم بیا ساقی آن باده لعل صاف
نثر کل ساقی اول شراب لعل باده صاف نظم بده تا کی ازرشید و تزویر و لاف نثر ویر بکه دک مکر و تزویر و لاف مراد
اول عشق الهی که خالص و بک رنک اولا انی ویر بکه دک مکر و ریا و لاف و دعوی و کذاف ایتمک دیمکدر خلاصه مراد کندنک
ریا و لافندن شکایت و شیخدن طلب اعانتدر نظم ز تسبیح و خرقه ملولم تمام نثر تسبیح و خرقه دن تمام اوصاندم نظم
بمی رهن کن مرد و را والسلام نثر شرابه رهن قل کیسن بیله والسلام مراد تسبیح و خرقه ریا یدن اوصاندم بونلاری اخلاص ایله
عشق الهی یه ویر بودر تمام کلام نظم بیا ساقی از کنج دیر مغان نثر کل ساقی مغان کلیساسی بجاغندن نظم مشو دور کین جاست
کنج روان نثر ایراغ اولمه که بونده در کنج جاری مراد بودر که خانقاه شیخ بوجاغندن کیتمه که انده در مال روان و رزق غیر
منقطع که اجر ممنون در نظم ورت هیچ کوید مرو سوی دیر نثر اکر سکا دیرسه هیچ کتمه دیر جانبنه نظم بیا ساقی آن ارغوانی قدح
نثر کل ساقی اول ارغوانی قدح نظم جوابش چه کویی بکو شب بخیر نثر اکا جواب نه دیرسن دی کیجه خیر اولسون مراد بودر که سکا بر کمسنه
خانقاه طرفنه هیچ وارمه دیر اکا نه جواب ویررسن دیو سؤال ایدب بعده جواب تلقین ایلیوب کیجک خیر اولسون دیو وداع
قل دیر نظم که دل زو طرب یابد و جان فرح نثر که کوکل اندن فرح بولا دخی جان فرح نظم بمن ده که از غم خلاصم دهد نثر بکا ویر که
غمدن خلاص ویره نظم نشان رهء بزم خاصم دهد نثر خاص صحبت یولی نشانن ویره بکا مراد بودر که شول قلب شیخ که حرارت ایله
رنکین اولا قلب مریداندن بغایت شادلق و روح فرح بولا انی بکا ویر که غمدن خلاص ایدب صحبت الهیه طریقنه نشان ویره
و اکا ارشاد قلا نظم بیا ساقی ان می که جان پرورست نثر کل ساقی اول شرابی که جان بسلیجیدر نظم دل خسته را همچو جان
در خورست نثر خسته کوکله جان کبی لایقدر نظم بده تا کز جهان خیمه بیرون کنم نثر ویر که جهاندن چادری طشره ایدم نظم سراپرده
بالای کردون کنم نثر سراپرده یی فلکدن یقارو ایدم ،، مراد بودر که شول عشق الهی که جانی تربیت ایدیجی و دل بیماره جان کبی
حیات و صحت ویریجیدر انی بکا ویر تا ترک دنیا ایدب تقرب مولی حاصل ایدیم نظم بیا ساقی آن جام چون مهر و ماه
نثر کل ساقی اول قدح که کون و آی کبیدر نظم بده تا زنم بر فلک بارگاه نثر ویر تا اورم فلک اوزره بارکاه مراد بیت ثانی

کی

کی کبیدر نظم بده ساقی از باده های کهن نثر کل ساقی اسکی شرابلردن نظم بجام پیاپی مرا مست کن نثر بری بری ارد نجه اولان قدح ایله بنی
مست قل مراد بودر که حلوم سنلدن نقل اندکلری احوال طریقت و احکام حقیقت بیانی در و اکا علی التوالی ارشاد ایله بنی مست قل
نظم چو مستی کنی از می بی غشت نثر چون مستلک ایده سن پرکسز شرابدن نظم بمستی بکویم سرود خوشت نثر مستلک ایله
دیم سکا خوش ایرلوم مراد بودر که چون سن بنی ریاسز عشق الهی ایله مست حق ایده سن بن سکا نشاط ایله رم اول حالده نظم
بیا ساقی اکنون که شد چون بهشت نثر کل ساقی شمدی که اولدی جنت کبی نظم ز روی تو این بزم عنبر سرشت نثر سنک یوزکدن
بو صحبت عنبر ایله یوغرلمش نظم خذ الجام لا تخش فیه الجناح نثر طوت قدحی قورقمه انده کناه یدن نظم که در باغ جنت بود
می مباح نثر که جنت باغنده اولور شراب حلال مراد بودر که شیخ حاضر اولدوغی مجلس جنت مثال اولور سوق و بازار و مال
اولمز لاجرم انده ذکر الله و تلاوت قرآن حلال اولور نظم بیا ساقی از می ندارم کزیر نثر کل ساقی شرابدن یوقدر چاره
نظم بیک جام باقی مرادست کیر نثر بر باقی قدح ایله بنم الوم طوت مراد بودر که بن که سالک طالبم شرابنبر اولمغه قادر دکولم
سایر سالکلردن باقی قلان بکا کافی در انوک ایله بنم الوم طوت نظم که از دور کردون بجان آمدم نثر که دور فلکدن جانه
کلدم نظم روان سوی دیر مغان آمدم نثر تیز چک دیر مغان جانبنه کلدم مراد بودر که دور فلکدن محکم انجدم موضع امن
خانقاهی بولدم اکا التجا قلدم نظم بیا ساقی آن باده ذوق بخش نثر کل ساقی اول ذوق بغشلایجی شرابی نظم بده تا نشینم
بر پشت رخش نثر ویر تا اوتورم آت ارقه سی اوزره مراد بودر که بکا عشق الهی ویر که طریقتده ماشی اکن راکب اولام و سکوکدن
ترقی بولم نظم تهمتن صفت رو بمیدان کنم نثر تهمتن کبی یوزی میدانه ایدم نظم بکام دل آهنک جولان کنم نثر کوکل مرادنجه
جولان قصد ایدم مراد بودر که تا که اهل سلوک پهلوانلرندن بری اولام کوکل مرادنجه میدان طریقتده کیرب حرکات مقبوله
بولام نظم بیا ساقی آن جام یاقوت نوش نثر کل ساقی اول یاقوت قدح ایچ که نظم که بر دل کشاید در وقت خوش نثر که کوکل اوزره
اچه خوش وقت قپوسن نظم بیا تا خرد را قلم در کشیم نثر کل تا عقله قلم چکالم یعنی دفتردن قلم ایله چالوب کیدره لم نظم ز مستی
بعالم علم در کشیم نثر مستلکدن عالمه علم چکالم مراد عقل معاشی سلب ایدب عشق الهی ایله فاش والام دیمکدر نظم ز جام دمادم
می دم زنیم نثر متصل قدحدن بر نفس اورالم که بو عالم فانی ده محبت عشق خرابدن غم اوزره صواره لم مراد عشق الهی ایله

بردم تنفس واستراحت ایده‌لم وغم دنیا آتشین سویندلم دیمکدر نظم که امروز با یکدکر می خوریم نثر که بوکون بربریمز ایله
شراب ایچلم نظم که فرصت نباشد که کر می خوریم نثر چون فرصت اولمیه دخی قچن ایچرز مراد وتعاونوا علی البر والتقوی حسبجه
بربریمزه موافقت ایدب فرصت عمری فوت اتمیه‌لم دیمکدر که نظم که آنها که بزم طرب ساختند نثر که انلر که شنلك صحبتن دوزدیلر
نظم بزم طرب همه برداختند نثر شنلك صحبتنده همه تمام اتدیلر مراد بودر که انلر که ظاهر صحبتن دوزب صوری عیش وعشرته
مشغول اولدیلر حقیقته شنلك صحبتی که محبت الله وعبادت حق در انی تمام اتدیلر یعنی برطرف ایلیوب محروم اولدیلر
نظم ازین دامکه دیولاخ مغاك نثر بو آنغ یری شیطانلوق چقور یردن نظم برفتند وبردند حسرت بخاك نثر کتدیلر حسرت
التدیلر طپراغه مراد بودر که دنیا عیشنه اشتغال ایله محبت اللهدن وطاعت حقدن محروم اولوب بو حسرت ایله خاکه دفن
اولندیلر نظم برین تخت فیروزه پیروز کیست نثر بو اون کونلك کوشکده ابو کونلو کیمدر مراد دار دنیا محل ظفر وکل ومنزل
مغرور حضور سرور دکلدر دیمکدر فیروزه عربیدر وپیروزه فارسیدر که یاشل کوك اسمیدر وبر معنا دخی پیروزه مظفر
ومنصور دیمکدر نظم دریغا جوانی که برباد رفت نثر دریغا یکتلك که یله کتدی نظم خنك آن که باداش وداد رفت نثر نه خوشلو
اولدر که علم وعدل ایله کتدی مراد منطوقدن ظاهردر نظم بده ساقی آن می که تا دم زنیم نثر ویر ساقی اول شرابی که تا نفس
اوره‌لم نظم قدم بر سر هر دو عالم زنیم نثر قدمی اکی عالم باشی اوزره اورالم مراد حضورله تنفس ایدب عشق الهی وصول حق
استیوب دنیا وآخرته انتقال والتفات واعتبار اتمیه‌لم دیمکدر نظم سبك باش ورطل کرانم بده نثر یینجك اول طولو قدح
ویر بکا نظم وکر فاش نتوان نهانم بده نثر کر آشکاره اولمزسه کزلو ویر بکا مراد عشق الهی یه مستغرق قل بنی آشکاره
ایله کسوندن اولمزسه نقشبندیه طریقندن ملامیه دن قل بنی دیمکدر نظم کسی کوزدی طبل بر پشت پیل نثر اول کمسنه که طاولی
فیل اوزره اورر ایدی نظم زد نشین نباکام کوس رحیل نثر اوردیلر اکا نامراد وناچار کوچ طاولن مراد بودر که سلطان
محمود سبکتکین که انوك طبلی پیل اوزره یوکلنوب چالنور ایدی آخر اکا کوچ طبلن چالدیلر دنیادن کوچوب آخرته کتدی
نظم تباشیر صبح از طبقهای نور نثر صبح نشانلرنده نور طبقلرندن نظم بکوش آیدم مردم از لفظ حور نثر قولاغومه کلور
مردم حور لفظندن مراد سحر ظهور اتدکده الهام ملکی یکه هاتف غیبی واقع اولور دیمکدر نظم که ای خوش نوا مرغ شیرین نفس

کای

که ای خوش آوازلو طتلو نفسلو قوش نظم بجنبان پر وبال بشکن قفس نثر قنادات قنادی وقوییر وغی صی قفصی مراد بودر که
اطعام وکلام بکا بودر که روحمه ندا اولنوب جانب الهیه توجه ایلیوب دنیا محبسن بل که تن قفسن صیوب طیران قل نظم
برایوان شش طاق اخضر نشین نثر التی کمرلو یاشل صفه اوزره اوتور نظم بمنزلکه جان نشیمن نشین نثر جان اوتوراغی
منزلکاهنده اوتور مراد فلك سابع اوزره ارواح طیبه نك اقامتی اولان منزلده قرار قل ارواح طیبه ایله بر مقامده
اول دیمکدر نظم که فیروز روزی منوچهر چهر نثر که مظفر کونلو منوچهر صورتلو نظم شنیدی که در عهد بوزرجمهر نثر
اشتدك که بزرجمهر زماننده بو بیت مرهوندر نظم نوشتند بر جام نوشیروان نثر یازدیلر نوشیروان قدحی اوزره
نظم ازان پیش کز ما نیابی نشان نثر اندن اوکدن که بزدن بولمیاسن نشان یعنی بز وفات اتمزدن اول بو بیت
دخی مرهوندر نظم زما بشنو آموزکار پند نثر بزدن اشت بو نصیحتی والیش اوکرن نظم یکی نکته بر کردش روزکار
نثر بر نکته روزکار دونشی اوزره واول نکته بودر نظم که این منزل درد وجای غم است نثر که بو دنیا درد منزلی
غم یریدر نظم درین دامکه شادمانی کم است نثر بو دامکاه یرنده شادلق از در بندن صکره کنده وحالن ذکر ایدر
نظم بدین شادمانیم کز درد وغم نثر بوکا شادمانوز که درد وغمدن نظم نداریم غم کر نداریم هم نثر غممز یوقدر
اکر یوغیسه شادمانی هم نظم که انها که اینجا نشستند شاد نثر انلر که بوراده شادمان اوتوردیلر نظم برفتند وازکس
نکردند یاد نثر کتدیلر کمسنه اکا دیلر نظم کدام است جام جم وجم کجاست نثر قنقی در جام جم وجم قنده در نظم سلیمان کجا
رفت وخاتم کجاست نثر سلیمان قنده کتدی یوزك قنده در نظم که میداند از فیلسوفان حی نثر کیم بیلور قبیله حکیملرندن
نظم که جمشید کی بود وکاووس کی نثر که جمشید قچن ایدی کاووس قچن مراد حکما زمان وعلماء دوران بلمزلر که جمشید
کاووس نام پادشاهلر قچن ایدیلر وقنده کتدیلر واحواللری نجه اولدی نظم چو سوی عدم کام برداشتند نثر
چون عدم جانبنه ادم قالدردیلر نظم درین بقعه جز نام نکذاشتند نثر بو بقعه ده آددن غیری دخی قومادیلر نظم
چه بندی دل اندر سپنج سرای نثر نه بغلرسن کوکل بو عاریت سرایه نظم که چون بکذری باز نایی بجای نثر که چون کچسن
کرو کلمزسن یرو کامراد دنیا دار ملك دکل وبوکا تکرار کلنمز وآخرته واریلور دیمکدر نظم در وبستن دل زدیوانکیست نثر

اکاکوکل بغلماق دیوانه لقدندر نظم بدو آشنایی زبیگانه کیست نثر انوکیله آشنالق بیگانه لقدندر حقدن بیگانه
اولان دنیا بله آشنا اولور نظم درین دارششدر نیابی توکام نثر بو التی قپولی اوده بولمزسن مراد
دنیاکه جهات سته صاحبی در هر جهتدن نه آفت گیرب هر جهتدن خروج ممکن در اوبله کویا التی قپوسی واردر
نظم مجال محال و مقام مقام نثر محللر جولانی یرن و مقیم اولاجق مقام مراد منطوقدن ظاهر در نظم بده ساقی آن آب
آتش خواص نثر ویر ساقی اول صویی که آتش خواص در نظم کزان آب یابم زآتش خلاص نثر که اول صودن بولم آتشدن
خلاص نظم که آتش است این دل روشنم نثر که اوده در بو روشن کوکلم نظم همانا که آبی بر آتش زنم نثر که اول صودن بولم آتشدن
خلاص نظم همانا که آبی بر آتش زنم نثر اولا که بر صو اورم آتشه اوزره مراد قلبده آتش حرص و هوادر اولا که عشق الهی ایله
اول آتشی سوندرم دیگر نظم بده ساقی آن لعل یاقوت رنگ نثر ویر ساقی اول یاقوت رنک لعلی که نظم برد از رخ
لعل و یاقوت رنک نثر که التدی لعل یاقوت یوزندن رنکی مراد بو درکه شیشه دیر اول عشق جوهر احمری که لعل و یاقوت
رونقنی کیدرمش واندن الطف وانفس در نظم روان در ده آن عین آبی روان نثر همان ویر اول اقصو عینینی
نظم نه آب روان کافتاب روان نثر اقصو دکل که جان کتنی در مراد بو درکه ویر اول عشق حقی که آب روان کبی جاری
و اعماق بدنه ساری در آب روان دکل بلکه روانه افتاب کبی نور ویرب روشن ایدیجی در نظم بدین سقف نه
پایۀ پنج طاق نثر بو طقوز پایه لو بیش کمرلو سقفه نظم توان زد بیک جام می چار طاق نثر بر شراب قدحی ایله چار
داق اورمق اولور مراد بوندن مراد فلک درکه طقوز پایه در و عناصر اربعه و فلک البروج اوزرنه در عشق الهی
نوش ایدن معراج روحانی تحصیل ایدب انوک اوزرنه چرداق بناسنه واندن تمکن اتمکه قادر اولور نظم که بر بام نه قبۀ
بی ستون نثر که بو دیرک سز طقوز قبۀ طاقی اوزره نظم توان شد کر از خود توان شد برون نثر کتمک ولور اکر حقیقه بیلیوز
کتمکدن مراد نفس نفسانیدن خروج اولسه معراج روحانی میسر اولور دیگر نظم قدح در ده اکنون که مادر دیم
نثر قدح ویر که شمدی بز دخی ویره لم نظم سرم بر کن از سرخانه نهیم نثر سودامی کیدر باشدن اوده قویالم مراد بو درکه
فلکی بز متعلق قل بز دخی قلبی متعلق قیلالم و سودای ماسوایی باشمزدن کیدرکه حجرۀ خانقاهده باش قویب

ساکن

ساکن اولالم که سودا حرکت اقتضا ایدر سکونه مانع اولور نظم درین ره کروهی سیاوش وشند نثر بو یولده بر جماعت
سیاوش کبی لردر نظم که پیران ره را در آتش کشند نثر که یول پیرلرن آتشه چکرلر مراد بو درکه سیاوش اناسنک باباسنی
قتل اتمش ایدی بو بنجلین جوانلر واردر که طریقت پیرلرن آتشه چکوب هلاک اتمک استرلر نظم توکر عاقلی خیر دیوانه شو
نثر سن اکر عاقل ایسک یوری دیوانه اول نظم مریز آب خود خاک تبخانه شو نثر دوکمه تبخانه طپراغی اوزره صویی اول
مراد بو درکه شول کمسه که انوک عقل معادی اولا دنیا امرنده دیوانه اولور یعنی عقل معاشی اولمیه و یوزی صوین
دوکمیوب دنیا ایچون ابتذال اتمیوب معبده طپراغی اولوب دین ایچون ذلیل اولمق کرک نظم دم از دل زنی
دردی در دکش نثر کوکلدن نفس اورسن دردیوسه سن نظم دل کرم داری دم سرد کش نثر چرا زنلو
کوکلک وار ایسه صووق آه چک مراد بو درکه کوکلدن دم اورن دردچکن چکمک و زحمت اختیار اتمک کرک و قلب
حار اولان آه بارد چکمک کرک نظم پی کاروانان مستان دایم نثر مست اولنلر کاربانی ایزن اورانلرک ار دنجه کت
نظم در دردنوشان خماری بزن نثر خمر صاحبی نک پوسه سن ایچنلرک قپوسن اور مراد مست حق اولانلره تابع اول
و عشق الهی نوش ایدنلرک بابنه ملازمت قل وانلردن کسب حالت ایت دیگر نظم مشو قید این دیر خاکی مباد
نثر بو کلیسا قیدی ایله خاکی اولمه که ناگاه نظم که ناکه دهد همچو خاکت بباد نثر که ناگاه ویره سنی طپراق کبی یله مراد بو درکه
دیر دنیایه مقید اولمه وانوک ایچون ذلت قلمه که اول سنی ناکاه یله ویره ضایع ایدر دیگر نظم بده ساقی آن خسروانی
قدح نثر ویر ساقی اول پادشاهانه قدحی نظم که دل را بیفزاید و جان فرح نثر که کوکله و جانه فرح ویره مراد بوندن قدحدن
نه ایدوکن کندوسی بیان ایدب دیر نظم مراد از قدح باده سرمدیست نثر مراد قدحدن شراب سرمدی در نظم وزین
باده مقصود ما بیخودیست نثر بو شرابدن بزم مقصودمز بیخودلق در نظم جوانی چو برق یمانی کذشت نثر یکتلک یمانی
شمشک کبی کچدی نظم چو باد صبا زندگانی کذشت نثر صبا یلی کبی حیات کچدی مراد عمرک مرورنی ذکر در نظم سرو ترک
این دار ششدر بکوی نثر بوری بو التی قپولی اوک ترکنی دی نظم بیا دست ازین مار نه سر بشوی نثر کل الی بو طقوز باشلو
یلاندن یو مراد ترک دنیا ایدب بوندن ال چکوب فراغت تنبیه در نظم سر وزر درین ره روان برفشان نثر باشی و التونی

بو یولده روان صاح نظم وراز ره روانی روان برفشان نثر کر یوله کیدلردن ایسک جان صاح مراد سالک اولیح
باش وجاندن وخانماندن کچک کرک دیمکدر نظم روان شو روان سوی دار البقا نثر روان اول روان دار البقا
جانبنه نظم فنادان همه شی بقا رابدان نثر هر نسنه رفنا بل خدایی باقی بل نظم بده ساقی آن کوهر روح بخش نثر
ویر ساقی اول جان بغشلایجی کوهری نظم دوای دل ریش مجروح بخش نثر مجروح کوکل دواسن بغشلا نظم مراد
عشق الهی جان ویریجی کوهر در ویاره لو کوکله مرهم آنی ویر دیمکدر نظم که دوران جام از کف جم ربود نثر که دوران
جامی جم شاهدن قپدی نظم اکر عالمی باشدش زان چه سود نثر اکر عالم انوکل ولورسه دخی اندن نه فایده مراد
چون ملک دنیا باقی دکلدر اندن نه فایده دیمکدر نظم که مانند پرویز فیروز تخت نثر که تختی مظفر پرویز کبی نظم
بیفکند چرخش به فیروز تخت نثر بر قدی چرخ انی مظفر تختدن بو بیتک مضمونی بیت سابقک مصراع ثانیسی مضمونی
تعلیل در نظم شه دادکستر بنا که بمرد نثر عدل دوشیجی شاه ناکاه فوت اولدی نظم ببین ای برادر که باخود چه برد
نثر کور ای قرنداش که کند وایله نه ایلتدی مراد بودر که مال وملکدن نسنه الوب کیدلمز عمل صالحدن وخیراتدن غیری
نظم تو نیز آنچ کاری همان بدروی نثر سن دخی نه اکرسک انی بچرسن نظم چنان کامدی باز بیرون شوی نثر
ایله که کلدک کیرو طشره کیدرسن نظم بدین حقه ابسز چندین مناز نثر بو باشل حقه ده بو دکلو نازلنمه نظم که هم مهره
دزدست وهم مهره باز نثر که هم مهره اوغریدر وهم مهره اوینایجی در مراد بودر که فلک که بر باشل حقه در آنا بغایت
حقه بازدر انک مکرندن امین وغافل اولمغ اولمز نظم رهایی نیابد کس از پشت خاک نثر خلاص بولمز کمسه الچ
طپراقدن نظم که بر خاک ننشیند از دست خاک نثر که طپراغ اوزره اوتورمیه طپراغ الندن مراد بودر که خاک
آدمی تخم کبی ایچنه چکر ویر نظم همی زنده ساز این دل مرده را نثر شراب ایله دری قیل اولمش کوکلی مراد بودر که عشق
الهی صو کبی بدنه جاری در اکرچه صورتده دکلدر ومیت اولمش قلبی احیا ایدر نظم حیاتی بده جسم افسرده را نثر
بر حیات ویر افسرده جسمه نظم که هر پاره خشتی بر منظریست نثر که هر پاره کرپیج که نظر کابده در نظم سر کیقبادی واسکندریست
نثر کیقبادک وبر اسکندرک باشی در مراد عاقبت اولورسن اکر پادشاه دخی اولورسک دیمکدر نظم بجز خون شاهان درین

طشت

طشت نیست نثر پادشاهلر قانندن غیری بو لکندر یوقدر مراد بودر که نظم بجز خاک خوبان درین دشت نیست نثر خوبلر
طپراغندن غیری بو صحراده یوقدر مراد بو طاس فلکده اولان قان پادشاهلر قانی در وصحرای جهانده اولان محبوبلر
خاکی در لاجرم دنیا محل هلاک وموضع خاکدر نظم بده باده تا خون دل کم خوریم نثر شراب ویر تا کوکل قانن از ایچه لم
نظم که بادیم از خاک ره کمتریم نثر که کویز یول طپراغندن کمترز مراد بودر که هر کم که طلب دنیاده اولا محنت وعناده اولور
کوکل قانن ایچر ویل کبی سریع کتمکده یوز ویول طپراغندن کوترک اولجاغز لاجرم عشق الهی نوش ایدب غم دنیایی فراموش
ایدب وکبری ترک وملاحظه مرک اتمک کرک در نظم بیا تا نشینیم وساغر کشیم نثر کل تا اوتوره لم ساغر چکه لم نظم دم از دل
بر آریم ودم در کشیم نثر کوکلدن نفس کتوره لم وتنفس ایده لم مراد عشق الهی نوشنه مشغول اولان تنفس ایدب
راحت اولور دیمکدر نظم شنیدم که شوریده می پرست نثر اشتدم که بر می پرست شوریده نظم بخمخانه میکفت
جامی بدست نثر میخانه ده دیر ایدی بر قدح النده مراد بودر که بر طالب عشق الهی وعاشق آشفته حال خانقاهده
دیر ایدی قلب النده وکند وضبطنده اولدوغی حالده نظم که کردون کردان دون پرورست نثر که دونی فلک
دنی بسلیجی در نظم ز نو شادتر هر که نادان ترست نثر اندن شادرک در هر کیمکه جاهلرک در مراد بودر که دنی ودون اولان
دنیایه مایل اولور وانوک جفاسنه قایل اولور لاجرم اندن کوکل قانن اولور نظم بده ساقی آن تلخ شیرین کوار نثر
ویر ساقی اول اجی که طتلو سکجی در نظم که شیرین بود باده با دست یار نثر که طتلو اولور شراب یار الندن مراد بودر که شیخه
خطاب ایدب دیر عشق الهی وریاضت اکرچه اجی در لکن طتلو خوش کوار در واول اجی سنک الکده طتلو در که دیمشلر در بیت
اکر زهر ایسه خوشدر یار الندن کرکمز شکرتی اغیار الندن نظم که دارا که دارای آفاق بود نثر که دارا که آفاقی طوتجی ایدی
نظم بدارنده کی درجهان طاق بود نثر اول دارا طوتجی لقله جهانده تک ایدی یکدانه وفرید ایدی نظم بدست اجل
این فلک در ربود نثر اجل الیله بو فلک قپدی نظم که پنداری مرکز درینجا نبود نثر که صانسن مرکز بونده دکل ایدی مراد
یرادلامش کبی الدی دیمکدر نظم بیا ساقی از من برو پیش شاه نثر ساقی بندن یوری شاه اوکنه نظم بکوی این سخن
کای شه جم کلاه نثر دی بو سوزی که ای شاه جم تاج دیجک سوز بودر نظم دل بی نوایان مسکین بجوی نثر مسکین بینوالرک

کوکلن اره نظم پس انکاه جام جهان بین بجوی نثر بدن صکره جام جهان بین اره مراد پادشاهه بیندر که اول مسکین لرکوکلن
تجسس لیدب انلری رعایت ایلیوب اندنصکره احوال عالمی کورمک کرک در دیر نظم غم این جهانی کزو نیست نفع نثر بو جهان
غمی که اندن نفع یوقدر نظم بمی میتوان کردن از خویش دفع نثر شراب ایله کندویی دفع اتمک اولور مراد بودر که غم جهان که
اندن نفع و ثواب یوقدر انوک دافعی عشق الهی در اکا اشتغال ایله غمی نفعی دفع اتمک کرکدر نظم باقبال دارای دیهیم و تخت
نثر تاج و تخت دارا دولتی ایله نظم بهین میوهٔ خسروانی درخت نثر خسروانی اغاجک ایو میوه سی یعنی نسل سلاطین
کزیده سی نظم خدیو زمین پادشاه زمان نثر یرک اولو پادشاه زمانک شاهی نظم مه برج دولت شه کامران
نثر دولت برجنک ایی مراد سوروجی شاه نظم که تمکین اورنک شاهی ازوست نثر که شاهلق تختنک مکان بولماسی اندندر
نظم تن آسانی مرغ و ماهی زوست نثر قوشک و بالغک بدن اسانلغی اندندر که سلطان عالم در پس اندن که سبب
نظام احوال عالم اولدر نظم فروغ دل و دیدهٔ مقبلان نثر مقبللرک کوزی و کوکلنک نوری نظم ولی نعمت جمله
صاحب دلان نثر جمیع صاحب دللرک ولی نعمتی نظم جهاندار و دین پرور و تاجور نثر جهان دوتجی دین بسلیجی تاج دار
نظم کرو تخت کی کشت بازیب و فر نثر اندن که پادشاهک تختی اولدی زینت و قوت ایله نظم چه کویم دم شرح آثار او
نثر نه دیم و رم انوک اثرلری شرحن نظم که عقلست حیران در اطوار او نثر که عقل حیراندر انوک طورلرنده مراد پادشاهک
وصفنی ذکر و علو قدرنی بیاندر نظم چو قدر وی از حد وصف است بیش نثر چون انوک قدری وصفی حدندن زیاده در
نظم سرانداز از غم تشویش خویش نثر باش براغرکند و خجالتم شیوه سندن اوکه مراد بودر که جوان انی کما هو حقه
وصف ایده مزم شرمسارلغدن باشم اشغه ایدرم نظم برارم باخلاص دست دعا نثر قالدررم اخلاص ایله دعا الندی
نظم کنم روی در حضرت کبریا نثر ایدرم یوزی حضرت کبریایه نظم که یا رب ببالای نعمای تو نثر که یا رب سنک نعم ظاهره
و نعم باطنه لک حقیچون نظم باسمای حسنای اسرار تو نثر سنک سماء حسناک اسراری حقیچون نظم بحق کلامت که آمد قدیم
نثر سنک کلامک حقیچون که قدیم در نظم بحق رسول نخلق عظیم نثر رسول حقیچون و خلق عظیم حقیچون یعنی انوک
لعلی خلق عظیم حسبنجه انوک خلق عظیمی حقیچون نظم که شاه جهان باد منصور بخت نثر که شاه جهان اولسون بختی منصور

باقبالش

نظم باقبالش آراسته تاج و تخت نثر انوک دولتی ایله بزنمش اولسون تاج و تخت نظم زمین تا بود مظهر عدل و جور
نثر یر تا اولا عدل و ظلم مظهری نظم فلک تا بود موقع جدی و ثور نثر فلک تا اولا جدی و ثور برجنک واقع اولاجق
یری نظم خدیو جهان شاه منصور باد نثر جهانک اولو پادشاهی منصور اولسون نظم غبار غم از خاطرش دور باد
نثر غم توزی خاطرندن دور اولسون بلکه اولا حضرت حقه اندو یرب ثنا نیا شاه ایچون دعا ایلیوب حضرت
حقدن مظفر اولماسن و بقاسن و صفاسن استیوب ثناشایک وصف جمیلی و اسم مبارکی ایچون حمد ایدوب دیر
نظم بحمد الله ای خسرو جم نکین نثر بحمد الله ای پادشاه جم خاتم نظم شجاع بمیدان دنیا و دین نثر پهلوان دنیا و دین میداننده
نکین یوزک قاشی در یوزک کندوسی مراد اولمق مناسب در نظم بمنصوریت شد در آفاق نام نثر منصورلق ایله
اولدی سنک دک آفاقده نظم که منصور بودی بر اعدا مدام نثر که منصور ایدک دشمنلره و زره مدام مراد بودر که
اسمک مسماسنده تاثیری اولور دیرلر بو معنی سنده ظاهر اولمش نظم فریدون شکوهی در ایوان بزم نثر فریدون هیبتلوسن
صحبت صفه سنده نظم تهمتن بنزدی بمیدان رزم نثر تهمتن چنکلوسن جنک میداننده مراد بودن شاه منصوری
صحبتده و جلالت و جنکده شجاعت ایله وصف در نظم فلک را که در صدف چون تو نیست نثر فلک صدفده سنک کبی
کوهری یعنی انجوسی یوقدر نظم فریدون جم را خلف چون تو نیست نثر فریدونک و جمک سنک کبی قایم مقامی یوقدر
مراد اول شاه بی نظیر عالم و کزیدهٔ بنی آدم اولمق ایله وصف در نظم نه تنها خراجت دهد از فرنک نثر یالکوز
فرنکدن خراج و یرمزلر سکا نظم که مهراج تاجت فرستد ز زنک نثر که مهراج نام پادشاه تاج کوندررسکا زنکدن
مراد کندو پادشاهی اولان شاه منصوری مهابت ایله وصف در نظم اگر ترک و هندوست کر روم و چین نثر
اکر ترک و هند و در اکر روم و چین در چو جم جمله داری بروی زمین نثر جم کبی جمله وار در سنک یریوزنده مراد اول
پادشاهی قدرت ایله وصف در نظم زحل کمترین هندوت در سباق نثر زحل کوتیرک هندک در سنک سورمکده نظم
سپهرت مرصع نطاق فلک نثر فلک سنک قولکدر مرصع قوشاقلو مراد اول پادشاهک مدحنده مبالغه و اغراق در
السلطان ظل الله حسبنجه سلطان ظاهری صورت ایدب سلطان حقیقی وصفی ملحوظ اولورسه مدح مقبول و ممدوح در و الا مبالغه

غیر مرضیه در سمایست چترت همایون نظر نثر فلک سنوک چادرک در مبارک نظرکه نظم که دارد فلک بسیط زمین زیر بر نثر گه یر
دوشکی انوک قنادی التنده در مراد بوندن دخی بیت سابق کبی در نظم سکندر صفت روم تا چین پرست نثر سکندر کبی
روم تا چینه دک سنکدر نظم که او داشت آیین آیین ترست نثر که انوک آیینه سی وارایدی آیین سنکدر مراد مصراع اولدن
بو یله اولمق ایچون دعا تفاؤل اولمق کرک که کذب اولمیه و مصراع ثانی مضمونی بو پادشاهک رسم آیینی تحسینی ایچون در
واقع حال اوله جانیه در نظم بجای سکندر بمان سالطانا نثر اسکندر یرنه قال بچه ییللر نظم بدانا دلی کشف کن حالها نثر کوکل عالملکی ایله
کشف قل حاللری مراد اول پادشاهه طول عمر ایله و بقای ذکر جمیل ایله دعا و کشف حال التمس استدعادر که مصراع ثانی
مضمونی اهل سلوکه مناسب دعادر نظم چو دریای وصفت ندارد کنار نثر چون وصفک دریاسنک کناری یوقدر
نظم ثنا راکنم بر دعا اختصار نثر ذکر بالخیر ایدرم دعا اوزره اختصار مراد مدحکی ترک ایدب دعایه قصر و حصر ایدرم
دیکلدر نظم ز نظم نظامی که چرخ کهن نثر نظامی نظمندن که اسکی چرخ نظم ندارد چو او هیچ زیبا سخن نثر طونمز هیچ انک کبی
یراشق سوز یعنی فلک شعراسی کلامنده هیچ نظامی نظمی کبی یراشق سوز یوقدر بن پادشاهک دعاسنده نظم ببازم
بتضمین سه بیت متین نثر کتوره یم تضمین ایله اوچ محکم بیت نظم که نزد خرد به ز در ثمین نثر که عاقل قتنده یکدر لهجالو
انجودن مراد اول اوچ بیتی مدح در و اول اوچ بیت بونلردر که ذکر ایدر نظم ازان پیشتر کاوری در ضمیر نثر
زیاده رک که کتوره سن ضمیره نظم ولایت ستان باش و آفاق گیر نثر ولایت ایلچی اول و آفاق طوتیجی مراد
کند و تصور کدن زیاده فتح میسر اولسون سکا دیو دعا ایدر نظم زمان از زمان تا سپهر بلند نثر زماندن زمانه
یوجه فلکه دک نظم بفتح دگر باش فیروزمند نثر بر فتح ایله دخی اول ظفرلو مراد مرز مانده بر صلو فتح اولا مظفر
اول دیکلدر نظم ازان می که جان دارو ی هوش داد نثر اول شرابدن که جان عقله دارو ویردی نظم مرا شربت
شاه را نوش باد نثر بکا شربت شاهه نوش اولسون مراد جانب روحدن عقله فیض اولان علاج که مصلح و مزید عقل در
شربت اولسون بکا و لذت اولسون شاهه دیو شاهه ایچون دعادر ابیات مغنی نامه مغنی کجایی بکلبانک رود نثر
مغنی قنده سن قیل و بغوس آوازی ایله نظم بیاد آر زان خسروانی سرود نثر خاطره کتور اول اول پادشاهانه یرمغی

مراد

مراد مغنی دن واعظ و ناصح و ذوق و حال ویرن کمسنه در که انک کلامی کلام الهی او لا جرم اکادیر نظم بمستان
نوید سرودی فرست نثر مستلره برابر لق مژده سن کوندر نظم بیان رفته درودی فرست نثر کتمش یارانه بر سلام کوندر
مراد حاضرلر ایچون خیر کلام و غایب لر ایچون درود و تحیت و سلام طلبی در نظم که با هم نشینیم و عیشی کنیم نثر که بر بریمز ایله
اوتوره لم بر عیش ایده لم نظم دم خوش برآریم و طیشی کنیم نثر بر خوش دم کتوره لم و طوتمق ایده لم مراد معلوم نثر و مسموع نثر له
عمل ایده لم دیکلدر نظم که تا وجد را کار سازی کنم نثر که تا وجد ایچون ایش دوزیجک ایدم نظم برقص ایم و خرقه بازی کنم
نثر قصه کلم خرقه بازلق ایدم مراد وجد و حالت تحصیل ایدب خرقه ریاییی ترک ایدم دیکلدر نظم مغنی ز اشعار من در غزل نثر
مغنی نبم اشعارمدن غزلده نظم باهنک چنک آور اندر عمل نثر چنک آهنکی ایله کتور عمله مراد علوم طریقتدن کلمات ایدر
شیخ موافق مرافقتی ایله عمله کتور تا قول بلا عمل اولمیه دیکلدر نظم بمستی توان در اسرار سفت نثر مستلک ایله اسرار
انجوسن دلمک اولور نظم که در بیخودی راز نتوان نهفت نثر که بیخودلقده راز کزلمک اولمز مراد بو در که اسرار
الهیه مست اولانلر سویلرلر زیرا بیخود اولانلرا سرار صقلامغه قادر اولمزلر نظم در آرای همای همایون نظر
نثر کل ایچره وای نظری مبارک هما نظم خجسته سروش و مبارک خبر نثر مبارک فرشته مبارک خبر نظم سروش مطلقا
فرشته معناسنه یا خاصه جبرائیل معناسنه کلدوکی یوقاروده بیان اولنمشدر خبر نظم مغنی ملولم دوتایی بزن نثر
مغنی ملولم بر ایکی قللو اور نظم بیکتایی او دوتایی بزن نثر انوک برلکنه اکی قات اور مراد طلب تکریر و تذکیر در
نظم مغنی بزن چنک در ارغنون مغنی اوچنکی ارغنونه نظم بیر از دلم فکر دنیای دون نثر کیدر کوکلمدن دنیای دون
فکرنی مراد شیخ مراقب ایله واعظ پرشوق جمع اولوب فکر دنیای دونی خاطردن کیدرملک طلبی در نظم مکر خاطرم
یابد آسایشی مکر خاطرم بولا بر راحتلک نثر چو غم رابود باوی آلایشی نظم چون غمک انوکیله آلایشی مراد بو درکه تلوث
غم دنیایی کلام مولاییی و فکر عقبی ازاله ایدر نظم کر از آسمان مژده فرصتست نثر کر آسماندن مژده فرصت وار ایسه
نظم مرا بر عدو عاقبت نصرتست نثر بکا عدو اوزره نصرت و عافیت واردر مراد بو درکه بن کلام الهی ایله بشارت
و غفران اولورسه توبه ایله شیطان اوزره عاقبت نصرت اولور نظم مغنی هوای طرب سازکن نثر مغنی شنلک هواسن

ساز قل نظم بقول و غزل قصه آغاز کن نثر غزل قولی ایله قصه یه بشلا مراد مجاز و الغاز صورتنده حقیقت و سر طریقت
سویله دیمکدر نظم که با او غم بر زمین دوخت پای نثر که عدو سببی ایله غم بنم ایاغمی یره دکدی نظم بضرب اصولم
برآور ز جای نثر اصول ضربی ایله چقر یردن مراد شوق و حالت ویرنا که ترقی عروج روحانی حاصل ایدیم دیمکدر نظم
مغنی بساز این نوای سرود نثر مغنی دوز بو یکی اسلوبلری نظم بگو با حریفان باواز رود نثر دی حریفلره قل اوازی ایله
مراد بو غزاوازی ایله احوال طریقت و کلمهٔ حکمت و باعث قربت و وصلت حضرت سویله دیمکدر نظم درون فرو ماندگانرا
شاد کن نثر عاجزلرک اچنی شاد قل نظم ز روز فرو ماندگی یاد کن نثر فرو مانده لک کونن اک مراد اول کوندن یوم موت
و یوم قیامت در نظم مغنی نوازان کلبانک رود نثر مغنی اوغنشه قل اوازیله نظم بگو و بزن خسروانی سرود نثر دی و ایرله
پادشاهانه ایرلمغی مراد کلام الهی سویلیه دیمکدر نظم روان بزرگان ز خود شاد کن نثر اولولر جانن کندکندن شاد قل
نظم ز پرویز و از باربد یاد کن نثر پرویزی انوک سازنده سن اک مراد سلف صالحون ارواحنی شاد و رسول الله
علیه السلام واکا قرینی اولنلری یاد قل دیمکدر نظم مغنی ازان پرده نقشی بیار نثر مغنی اول پرده دن بر نقش کتور
نظم بدو تا چه گفت از حرم پرده دار نثر و بر تا نه دیدی حرمدن پرده دار مراد اخبار و اسرار الهیه دن و رسول الله
علیه السلام دیدوکی آثاردن خبر ویر دیمکدر نظم چنان بر کش آواز خنیاگری نثر ایله چاک کوینده لک آوازینی
نظم که ناهید چنگی برقص آوری نثر که چنگی زهرهٔ رقصه کتوره سن مراد بودر که شویله وعظ و نصیحت قل و علوم معرفت بیان
ایله کل که سکان سماوات دخی وجد و حالات کسب ایده لر نظم مغنی دف و چنگ را ساز کن نثر مغنی دف و چنگه دوزن ویره
نظم بیاران خوش نغمه آواز ده نثر خوش نغمه یارانه چاغر مراد بودر که مرید طالبه و شیخ مراقبه تربیت طریقت
تعلیم قل یعنی واعظ شریعت اولنلری دخی دعوت قل نظم رهی زن که صوفی بحالت بود نثر بر یول اور که صوفی
حالته کیده نظم وصالش بمستی حوالت بود نثر انوک وصالی مستلکنه حواله کیده مراد بودر که بر طریق ایله نصیحت و
معرفت سویله که صوفی اولمین دخی بر حالته کله و حضرت حقه وصال مست حق اولمغه حواله اولا نظم مغنی بیا با مت
چنگ نیست نثر مغنی کل بنم سنوک ایله جنکم یوقدر نظم کفا بر دفی زن کرت چنگ نیست نثر الهی بر دف اور اکر سنکا چنک یوغیسه

مراد

مراد بودر که واعظا البته جمع کثیره و طوایف مختلفیه وعظ قل دیو جنک ایلمزم که شیخ مراقب و پیر منجمی یوغیسه بر مرید
طالبه و طالب قابله پنجه اوروب اکا ارشاد قلماسی کافی در نظم شنیدم که چون غم رساند گزند نثر ایشتدم که چون غم ضرر ایرشدره
یعنی دنیا غمی تشویش خاطر ویره نظم خروشیدن دف بود سودمند نثر دفک جوششی فایده لو اولور مراد بودر که غم دنیا
تشویش خاطر ویرجک بر مرید طالب و بر مبتدی قابل عشق و حالت کوستریجک طبیعته تسلی کلوب بر مرید مبتدی بویله
بی پروا اولیجق سن نیچون غم دنیا ایله مغموم اولورسن دینیلور نظم مغنی کجایی که وقت گل است نثر مغنی قنده سن که
گل وقتی در نظم ز بلبل جهانی پر از غلغل است نثر بلبلدن بر جهان طولو غلغل در عالم فیضی پر قلیجاق واعظ مشتوق
حاضر اولمق مناسب اولور لاجرم انوک حاضر اولماسن و کلمات تشویق سویلماسن استر نظم همان به که خوش بجوش آوری
یکدر که قائم قیننا منغه کتوره سن نظم دم چنگ را در خروش آوری نثر دم چنگی خروشه کتوره سن دیمکدر نظم مغنی بیا
عود بر ساز کن نثر مغنی کل عودی سازه وره قل نظم نو آیین نوایی نو آغاز کن نثر یکی یکی اسلوبلو نوایی یکی بغشلا
مراد بودر که احوال طریقتدن مرتبهٔ عالیه بنیاد قل نظم بیک لمعه دردمرا چاره ساز نثر بر لمعه ایله بنم دردمه چاره قل نظم
دلم نیز چون خرقه صد پاره ساز نثر کوکلمی دخی خرقه کبی صد پاره قل مراد بودر که اول حضرتدن لمعهٔ تجلی ایله دردمه درمان قل
فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا موجبنجه کوکلمی صد پاره قل نظم مغنی چه باشد که لطفی کنی نثر مغنی نوله که بر لطف ایده سن نظم زنی آتشی
در دلم افکنی نثر نی دن کوکلمه بر آتش براغه سن مراد بودر که نولا اگر بر اهل دردن کوکلمه شوق و حرارت براغه سن نظم
برون آری از فکر خود یکدم نثر تا ره چیقره سن کندو فکرمدن بنی بر دم نظم بهم بر زنی خانمان غمم نثر بر بره اوره سن
غم خانمانی مراد بنی فکر غم دنیادن خلاص ایده سن دیمکدر نظم چو خواهد شدن عالم از ما تهی نثر چون عالم بزدن تهی
اوله کرک در نظم گدایی بسی به ز شاهنشهی نثر گدالق چوق یکدر شهنشاهلقدن نظم تو بنمای ما را عراقم بر وز نثر سن کوستر
بکا عراق یولنی قیل ایله نظم که بنمایم از دیدهٔ اندرود نثر کوستررم بر کزدن اصفهان ارمغانی مراد بودر که سن بکا مطلوب
طریقت کوستر بن شوقدن واقرا غلدم اثر عشق اظهار ایدیم بن نظم مغنی بیا و زمن کار بند نثر مغنی کل بندن ایش بغله
نظم ز قول من آیین دانا پسند نثر بنم قولمدن عالم رسمنی قبول قل مراد بودر که واعظ دیدای واعظ کل بندن عمل بغله و ایش

اوکرن یعنی بنم کلامدن عالم اولان کمنک رسمنی اوکرن نظم چو غم لشکر آرد بیار اصفی نثر چون غم لشکر کتوره بز صفنی آراسته قل
نظم بچنک و ربابی و نای و دفی نثر بیز یعنی و شیخ مراقب و حافظ خوش آواز و رجل کامل چاره ساز و مرید طالب ایله یعنی غم دنیا
و نفس و هوا لشکری هجوم ایدیجک بونلری سن دخی جمع ایدب بر عسکر عظیم ایلیوب صف تغلیوب دفعه چاره قل نظم مغنی
نو ستر مراحجی نثر مغنی سن بنم ستره محرم سن نظم زمانی بزن نی بکش همدمی نثر بر زمان نی اور همدم ملک قل مراد بودر که واعظ ایله
طالب حق ستر محرملری لاجرم ای واعظ مرد اهل دردی جوشه کتورب عشق الهی ایچون خروشه کتورمک کرک نظم بنی دور کن
در دولت کر غنیمت نثر شراب ایله ایراق قل اکر کو کلکده غم وار ایسه نظم دمی در دمی به که عالم دمیست نثر بر نفس بر دمدر یکیدر که
عالم بر دمدر مراد بودر که الدنیا ساعة فجعلها طاعة حسبجه عشق الهیله غم دنیایی خاطردن کیدرب عمر عالم که بر دمدر آنی طاعتله ختم
اتمک کرک در نظم مغنی کجایی بزن بربطی نثر مغنی قنده سن اورقپوزی نظم بیا ساقی از باده پرکن بطی نثر کل ساقی شرابدن طولدر
بنوعی مراد واعظدن وعظیله طلبی و شیخدن قلبی عشق الهی ایله پر قلمق استدعاسی در نظم نه فتنه دارد دکر روزکار
نثر فتنه باشندوتر دخی روزکار نظم من مستی و فتنه چشم یار نثر بن و مستلک و یارک کوزی فتنه سی مراد کرو
فتنه ظهوری وار عشق الهی و ذات الله مفتونی اولوب عزلت اختیار اتمک کرک دیکمدر نظم درین خونفشان عرصه
رستخیز نثر بو قان فشان قیامت میداننده نظم تو خون صراحی و ساغر بریز نثر سن صراحی و قدح قانن دوک مراد فتنه قیامتی
و یتوب قتل نفس اوله قده سن نفس کردن کشک و قلب منقلبک قانن دوک ریاضت ایله و انلارک بلاکنه مشغول اول
دیکمدر نظم همی بینم از دور کردون شکفت نثر کورورم دور فلکدن عجب نظم ندانم کرا خاک خواهد برفت نثر بلمزم کیمی
طپراق سپوررمراد ایام فتنه ده بچه لر بلاک اولسه کرک در اکرچه خصوص شخصی بلمزم دیمکدر نظم دکر هیچو منع آتشی میزند نثر دخی منع کیبی
بز آتش اورر نظم ندانم چراغ که بر میکند نثر بلمزم کیمک چراغن کتوررمراد بودر که روزکار زور کاردن ضرر اولمق اولورا اما
بلمزم کیمه اورر دیمکدر نظم فریب جهان قصه روشن است نثر جهان الدمسی بر روشن قصه در یعنی هر کسه معلوم در نظم
ببین تا چه زاید شب آبستن است نثر کور نه طوغریجه یو کلودر نظم دلا در جهان دل منه زینهار نثر ای کوکل جهانه کوکل قومه یعنی کوکل
ویره زینهار مراد دنیا مردار متمرد کلدر دیمکدر نظم که کس بر سر پل نکیرد قرار نثر که کمسه کوپری اوزره قرار طوتمز نظم همان مرتبت

این جهان خراب نثر همان بر قونا قدر بو خراب جهان نظم که دیدست ایوان افراسیاب نثر کورمشدر افراسیاب ایوانن که بو نمع
قونمش و کوچمش کتمش در نظم همان مرحلست این بیابان دور نثر همان کوچ بریدر بو اوزاق بیابان نظم که کم شد درو
لشکر سلم و تور نثر که انده یتدی سلم و تور لشکری مراد دنیانک نهایتنه ایرلمز همان اجل ایرر نابدید اولنور دیمکدر نظم کجا رای
میدان لشکرکش نثر قنی انوک میدان کش لشکر چکیجی بکلرینک فکری نظم کجا شد و ترک خنجرکش نثر قنی انوک خنجر چکیجی سپاهینک
مکری مراد هپ بونلر هلاک اولدیلر دیمکدر نظم نه تنها شد ایوان قصرش بباد نثر یلو کوز انوک قصر و ایوانی یله کتمدی نظم
که کس دخمه نیزش نیارد بیاد نثر که کمسه انوک قبرن دخی اکمز مراد قبری دخی بلنمز اولمشدر دیمکدر نظم چه خوش کفت جمشید
با تاج و کنج نثر نه خوش دیدی تاج و خزینه ایله نظم که یک جو نیرزد سرای سپنج نثر که برار په دکمز عاریت خانه سی مراد نقاسی اولمیه
نسنه دکمز دیمکدر نظم یکی تیغ داند زدن روزکار نثر بری قلج اورمق بیلور ایش کونده نظم یکی را قلم زن کند کردکار نثر
برن قلم اورجی ایدر حق تعالی بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش نظم یکی تیغ داند زدن روزکار نثر بر قلج اورمق
بیلور زور ایشکو نظم یکی را قلم زن کند روزکار نثر برن قلم اورجی ایدر روزکار مراد بو ایکی بیتدن بودر که ناسک
بعضی خیره و بعضی شره مظهر اولور مثنوی سک بران آدمی شرف دارد نثر کلبک اول آدم اوزره شرفی
واردر که نظم که دل دوستان بیازارد نثر که دوستلرکو کلن انجیدر مراد بودر که دوستلر کو کلن انجیدن ادمیدن کلب یکدر
نظم این سخن را حقیقتی باید نثر بو سوزه بر حقیقت کرک در نظم تا معانی بدل فرود آید نثر تا معانی کوکله طله و کیره
مراد بودر که سن که دوستلر کوکلن انجیدن آدمیدن کلب یکدر دیرسن بو قول موجبنجه فعلک کرک در یعنی کلبی رعایت
ایدب دشمنی اهانت اتمک کرک سن تا که قولک قلبده نفوذی و قبولی اوله اما عجب در که بونک عکسن ایدرسن نظم کادمی
با تو دوست در مطعوم نثر آدمک سنکله الی طعامده نظم سک زبیرون بر آستان محروم نثر کلب طشره ده اشک اوزره محروم
نظم حیف باشد که سک وفا دارد نثر حیف اوله که کلبک وفاسی اوله نظم آدمی دشمنی روا دارد نثر آدم اوغلانی دشمنلکی
روا طوته مراد ظاهره در نبیات پند ایا ریح الصبا قلبی کئیب نثر ای صبا یلی بنم کوکلم غصه لو و مکدر در نظم
مشام من بخور کی مستطیب نثر بنم مشامم سنک بخور کردن کو کچک قوقولو اولور مراد توجه سحری دن استراحت بولدوغن

حکایت در نظم کذاری کن سحر بر طرف کلزار نثر او غره صباح کلزار جانبنه نظم بسرو وکل زما پیغام بکذار نثر سروه وکله
بزدن خبر کتور مراد عالم الهیه مرور ایدرسک مقام اعلا صاحبی وکشف اهلی اولانلره بزدن خبر اولاشدر دیمکدر نظم
که بارویش زحسن ای کل مزن لاف نثر که انوک یوزی ایله کوزللکدن ای کل کوکل لاف اورمه نظم که زر دوزی نداند
بوریا باف نثر که زر دوز لوح بلز حصیر دوقوبجی مراد اول جاهل با کماله کاملک مناسبتی یوغ ایدوکن ذکر در نظم
منازای سرو با بالایش از قد نثر نازلنمه ای سرو انوک بالاسی ایله قددن نظم که با قدش یقین می افتی از خد نثر که انوک
قدتی ایله یقین دوسرسن حددن مراد درجهٔ عالیه صاحبی ولانی رب اعلی یه نسبت اتمک جایز دکلدر دیمکدر نظم بیا
ساقی که ایام بهارست نثر کل ساقی که بهار آیامیدر نظم بزعم او که او بی هنر کار رست نثر انوک رغمنه که او بی هنر کار در
مراد شیخی زمان تبطه ده دعوت در اول کمسنک رغمنه که سلوکدن اجتنابی وار در نظم شراب ارغوانی با غوانی
نثر شراب ارغوانی رنیندن مستغنی اولان کوزللره نظم همی خور تا توانی می توانی نثر ایچ تا کوجک یتدکجه کوجک بتی مراد
طریقت محبوبلری ایله عشق الهی نوش قل دیمکدر نظم مده در کوش رع پند ادیبان نثر قولاغه یول ویره ناصحلر نصیحتنه
نظم چه از پند و چه آواز خطیبان نثر نصیحت نه خطیب لر آوازی نه مراد خطیب لر آوازن دکلیوب اکلامدوغک کبی ادیبلر
بندن دخی اکلمه دیمکدر خلاصه مراد اهل دنیادن سکا پند ایدنلر نصیحتنی فهم اتمه انک ایله عمل اتمه دیمکدر نظم همین میکویدت
در باغ بلبل نثر همین دیر سکا باغده بلبل نظم که جام از کف منه در موسم کل نثر که قدح الدن قومه کل موسمنده مراد بودر که
شیخ طریقت دیر باغ سلوکده زمان کشفده قلب صافی وعشق حقی ترک قلمه نظم غنیمت دان وصال کل غنیمت نثر شراب ایچکله
متفرقل غنیمتی مراد زمان کشفی غنیمت بل عشق الهی نوش متفرق قل دیمکدر نظم مشو غافل که فرصت میشود فوت نثر
غافل اولمه که فرصت فوت اولور نظم دمادم وقت عشرت میشود فوت نثر دمادم عشرت وقتی فوت اولور مراد وقت
عشرت آخرت دایم اولمز فرصتی فوت اتمه دیمکدر نظم ز حافظ کوش کن این پند یکدم نثر حافظدن اشت بو نصیحتی بر دم
نظم همی زن جام می واتد اعلم نثر همین اوری جامی ذوقن واتد اعلم بند نامهٔ ابیات هر که آمد در جهان پر ز شور نثر هر کیمکه کلدی
فتنه ایله طولو جهانه نظم عاقبت می بایدش رفتن بکور نثر عاقبت کرک در اکا قبره کتمک مراد بودر که هر کیمکه بو جهانه کلدی عاقبت

کیدر

کیدر قبره کیرسه کرک در نظم در ره عقبات دنیا چون پلی نثر دنیا عقبه لری یوللرنده کپری کبی در نظم بی بقا خانی و ویران نثر
منزلی نثر بقاسز دیرده ویران منزل در نظم دل منه با این پل با ترس و بیم نثر کوکل قومه بو کوپرییه که مخوف در نظم برکرته
ساز و مشو اینجا مقیم نثر یول یراغن دوز اولمه بونده مقیم مراد تدبیر زاد آخرت قل یعنی طاعت وعبادت ایله کل دیمکدر
نظم نزد اهل معنی این کاخ سپنج نثر اهل معنی قتنده خالی بر ویرانه کبی در مراد بودر که بو دنیا کنج ودفینه دن
خالی خرابه کبی در لاجرم بر ویرانه که کنجدن خالی اولا بغایت مذموم اولور نظم عشق دیوانه است ما ویرانه ایم نثر
کنج را پنهان کنند ویرانه ها نظم راستی در حقیقت سفته اند نثر راستی حقیقت انجوسن دلمشلردر نظم عارفان این خانه را
خان کفته اند نثر عارفلر بو اوه کاروان سرای دیمشلردر زیرا کاروان سرای جای اقامت دکلدر بو دخی اویله در
نظم خان اقامت را نشاید در کذر نثر کاروان سرای اقامته یرامز کچ نظم این جهان با کس نماند در کذر نثر
بو جهان کمسه یه قالمز کچ چون کاروان سرای موضع اقامت دکلدر وجهان کمسه یه باقی قالمز بوندن کچمک کرک
نظم دور باش از دوستی مال و جاه نثر ایراغ اول مال و منصب محبتندن نظم زان که مالت مار و جاهت هست چاه
نثر زیرا مالک یلاندر و منصبک قیودر العیاذ بالله من شرهما نظم من کرفتم خود تو بهی بهرام کور نثر بن طوتم که سنسن
بهرام کور نظم خواهی افتاد آخر اندر دام کور نثر دوشسک کرکدر آخر قبر دوزاغنه نظم کر نه کوری کور می بین کفتمت نثر
اکر کور دکلسک قبری کور دیدم نظم یک زمان بی کار منشین کفتمت نثر بر زمان ایشسز اوتورمه دیدم سکا مراد دایما
مشاهدهٔ قبر ایدب عمله دورش دیمکدر نظم هیچکس را نیست زین منزل کذر نثر هیچ کمسه یه یوقدر بو منزلدن چاره
نظم از کدا و شاه و از برنا و پیر نثر کدادن و شاهدن و یکتدن و قوجادن مراد هیچ کمسه قبردن خلاص اولمز دیمکدر
نظم ای که بر ما بکذری دامن فشان نثر ای کمسه که بزم اوزریمزه اوغرارسن اتک سلکرک نظم حافظ الحمدی همی خواهد
بخوان نثر حافظ الحمد استر اوقی مراد بودر که قبرمه اوغرایان کمسه دن فاتحه استدعا ایدرم بنم ایچون فاتحه اوقیسون
بنکم بو فقیر قبرمه وضع اولنجق جده یازدردم زمان صحتمده بیت هر که قبرمدن دعا ایدب کچه جنته ایمان و
قرانله کوچه قصیده بلکه که بعض کمسه لر خواجه حافظک بعض دیوانده اوتوزدن زیاده قصیده سی کورمشلر دیرلر

انک اصلی بودر که اون بر بیتدن زیاده اولان غزللرنی که آخرنده براو لو فاضل کمسنه ذکر اتمشدر قصیده لری ایله
ایروجه یازمشلردر بو دکلو قصیده سنی کوردک دیدکلری آنلردر والّا بو فقیر بلیدوکی خواجه حافظک قصیده سی
دورت دربری حرف دالده شاه ابواسحاق مدحنده وبری حرف میم ده شاه منصور مدحنده غزللر اثناسنده یازلمش
بولنوب اول حرفلرده یازلوب بسط عذر قلنمشدر واکی قصیده سی دخی واردر انلر هیچ بر دیوانده غزللر اثناسنده
بولمادم آخر بیره ده ایراد قلدم که سنخه دن خارج خواجه حافظ اشعار رندانه سنه قالمیه بری بودر که شاه شجاع مدحنده در
قصیده شد عرصهٔ زمین چو بساط ارم روان نثر اولدی یر میدانی باغ ارم کبی روان روان روح انسان
وجاری ونافذ وحرم معناسنه کلور نظم از پرتو سعادت شاه جهان نشان نثر جهان دیکیجی شاهک سعادتی پرتوندن
نظم خاقان شرق وغرب که در شرق وغرب وست نثر شرقک وغربک اولو شاهی که شرقده وغربده اولدر نظم صاحب قران
وخسرو شاه خدایکان نثر صاحب قران وپادشاه واولو وصاحب دولت شاهی نظم خورشید ملک پرور وسلطان دادگر
نثر ملک بسلیجی کنش وعدل ایدیجی سلطان نظم دارای دادگستر وکسری کی نشان نثر عدل دوشیجی دارا نام شاه وکی نام
پادشاه نشانلو عجم شاهی نظم سلطان نشان عرصهٔ اقلیم سلطنت نثر سلطنت اقلیمی میدانینک سلطان نصب ایدیجیسی
نظم بالانشین مسند ایوان لامکان نثر ایوان لامکان تکیه کاهینک یوجه او توریجیسی مراد سلطنت ظاهره مالک
اولدوغی کبی سلطنت باطنه دخی مالکدر دیمکدر نظم اعظم جلال دنیی ودین ان که فعتش نثر دنیا ودینک جلال اعظمی اولکه
انک رفعتی نظم دارد همیشه توسن ایام زیر ران نثر دوتر همیشه ایام کورهسن ایلق التنده مراد انوک علو درجه‌سی ذکرنده
مبالغه در که انک رفعتی ایام کره سنه سوار اولودیر نظم دارای دهر شاه شجاع افتاب ملک نثر دهرک داراسی
شاه شجاع ملک کنشی نظم خاقان کامکار شهنشاه نوجوان نثر مراد ایشلو خان وشاهلر شاهی نوجوان نظم ماهی که
شد بطلعتش افروخته زمین نثر آی در که انوک کوزل یوزی سببی ایله یا لکلنمش ویوزلنمش در نظم شاهی که شد
بهمتش افراخته زمان نثر بر شاه در که اولمش انک همتی سببی ایله یوجه زمان نظم سیمرغ وهم رانبود قوت عروج نثر وهم
سیمرغنه اولمز بو قدر تحقیق قوتی نظم انجا که باز همت او ساز د آشیان نثر اول یرده که انوک همتی طوغانی دوزر یوه مراد که
همتی
همتی شو قدر عالی در که سیمرغ وهم اکا چیقمغه قادر اولمز نظم حکمش روان چو باد بر اطراف بر وبحر نثر انوک حکمی روان یل کبی
قور ودکز اطرافنه نظم مهرش نهان چو روح در اعضای انس وجان نثر انوک محبتی کزلو جان کبی انس وجان اعضاسنده
نظم ای صورت تو ملک جمال کمال ملک نثر ای پادشاه سنک جمالک صورتی ملکی در یعنی کوزلک مملکتی در وملک کمالی در
یعنی مملکتک کمالی در نظم وی طلعت تو جان جهان وجهانیان نثر وی پادشاه سنک کوزل یوزک جهانک جانی در
وجانک جهانی در نظم تخت تو مسند جم وجمشید وکیقباد نثر سنک تختک جمشید وکیقباد تکیه کاهنک رشکی در یعنی سنک تختکه
جمشید وکیقباد تختی رشک وحسد ایدر نظم تاج تو چشم افسر دارا و اردوان نثر سنک تاجک دارادخی اردوان تاجینک عینی در
نظم تو افتاب ملکی و هرجا که می روی نثر سن ملک کنشی سن وهر یره وکیدرسن نظم چون سایه از قفای تو دولت بود روان
کولکه کبی سنک اکسکدن دولت اولور روان نظم ارکان نه پرورد چو تو مرکز بهیچ قرن نثر عناصر سلمز مرکز سنک کبی
هیچ قرنده نظم کردون نیاورد چو تو اختر بصد قران نثر فلک کتورمز سنک کبی یلدز یوز قرانده نظم بی طلعت تو جان
نکراید بکالبد نثر سنک طلعتکسز میل ایلمز جان بدنه کالبد قالب در نظم بی نعمت تو مغز نه بندد در استخوان نثر سنک نعمتکسز
ایلک بغلمز نکوکده نظم مرد انشی که در دل دفتر نیامدست نثر هر علم که دفتر ایچنه کلامشدر یعنی کتابده یازلامش در نظم
دارد جواب خامهٔ تو بر سر زبان نثر دوتر سنک قلمک جوابی دل اوجی اوزره یعنی هر علم که یازلامش در سنک قلمک وجنده
حاضر در نظم بر چرخ علم مهری و بر فرق عقل تاج نثر علم چرخی اوزره کنش نشان و عقل دپه سی اوزره تاج سن نظم در چشم
فضل نوری ودر چشم ملک جان نثر فضل کوزنده نورسن وملک جسمنده جان سن نظم علم از تو باکرامت وعقل از تو باشکوه
علم سندن کرامتله وعقل سندن هیبت ایله نظم شرع از تو در حمایت ودین از تو در امان نثر شرع سندن حفظ ده ودین
سندن امانده نظم ای خسرو منیع جناب رفیع قدر نثر ای منع ایدیجی خسرو رفیع قدر جناب نظم وی داور عدیم مثال
عظیمشان نثر وی مثالی عدیم حاکم وشانی اولو نظم ای آفتاب ملک که در جنب همتت نثر ای ملک کنشی که سنک همتک یانندہ
نظم چون ذرهٔ حقیر بود کنج شایکان نثر ذرهٔ حقیر کبی اولور شاهلره لایق اولان خزینه نظم در جنب بحر جود تو
از قطره کمترست نثر سنک سخاک دکزی قاتنده قطره دن اکسکرک در نظم صد کنج شایکان که به بخشی برایکان نثر یوز شاهلره

لایق خزینه که ویرسن رایگان نظم عصمت نهفته رخ بسراپرده‌ات مقیم نثر عصمت یوزن اورتمش درسنک سراپردکده مقیم
نظم دولت نهاده رخت بقا زیر کندکان نثر دولت قومش بقا رختنی تمر قلوع السنده نظم کردون برای خیمه خورشید
ملکت فلک سنک ملکک کنشی چادری ایچون نظم از کوه ابر ساخته تا زیر سایبان نثر طاغدن بولت دوزمش اشغیه دک
سایبان مراد بولت سنک دولتک کنشنک سایبانی در دیمکدر نظم واین اطلس منقش نه توی زرنگار نثر بو اطلس منقش
طقوز قت زرنگار نظم چتر بلند برسر خرگاه خویش دان نثر کند و چادرک باشی اوزره یوجه سراپرده بل یعنی فلک که
منقش اطلس وطقوز قت زرنگار قماش درسنک چادرک اوزره انی سراپرده و سایبان بل نظم بعد از کیان ممالک
سلیمان نداد کس نثر کیاندن صکره سلیمان ملکنه ویرمدی کمسه نظم این ساز واین خزانه واین لشکر گران نثر بو
یراغی وبو خزینه‌یی و بو اغر لشکری ارباب تواریخ عجم پادشاهلرن دورت مرتبه اوزره قسمت اتمشلر در اکنجیسی
ملوک کیان در که التی یوز سکسن یل ملکه بکلک ایلدیلر نظم بودی درون گلشن و از بردلان تو نثر گلشن ایچنده ایدک
و سنک بهادرلک دن نظم در هند بود غلغل و در زنک بد فغان نثر هند ده ایدی غلغله زنک ولایتنده ایدی فریاد
مراد کندک صحبته ایکن بهادرلرک خوفندن هند و زنک ولایتلرندن فریاد و فغان وار ایدی دیمکدر نظم در دشت روم
خیمه زدی از غریو کوس نثر دشت رومده چادر قوردیک کوس فریادندن نظم تا دشت روم رفت و بیابان سیستان
روم صحراسنه کیدر ایدی و سیستان بیابانه نظم تا قصر زرد ساخته لرزه اوفتاد تا صاروکوشکی دوزدک لرزه دوشدی
نظم در قصرهای قیصر و در خانهای خان نثر قیصرک قصرلرنه تاتارخان خانه لرنه مراد شاه عجمی کمال مهابتله وصف در
نظم ان کیست تا ملک کند با تو همسری نثر اول کیمدر که تا ملکده ایده سنکله همسرلک نظم از مصر تا بروم و ز چین تا بقیروان
نثر مصردن رومه دک چیندن مغرب ولایتنه دک قیروان برنجه معنایه کلور کنار آسمانه دیرلر و شرقه غربه دیرلر و کوه قاف
دیرلر و مغرب ولایتنه دیرلر و مغرب طرابلوسی اولدوغی ولایته دیرلر نظم سال دگر ز قیصرت ارند تاج سر نثر کلجک بر ییل
قیصردن سکا کتوررلر باش باجنی نظم وز چین آورند بدر که خراج خان نثر دخی کتوررلر چیندن سنک درکاهکه خان خراجنی
نظم تو شاکری ز خالق و خلق از تو شاکرند نثر سن خالقدن شاکرسن و خلق سندن شاکردر نظم تو شادمان بدولت و

ملک

ملک از تو شادمان نثر سن دولت ایله شادمانسن و ملک سندن شادمان در نظم اینک بطرف گلشن و ایوان همی روی نثر
اوشته گلشن و ایوان طرفنه کیدرسن نظم تابندگان همند سعادت بزیر ران نثر قوللرله سعادت آتی اویلق السنده
مراد سعادت آتنه سوارسن قوللرکله دیمکدر نظم ای ملهمی که از صف کروبیان قدس نثر ای پادشاه بر ملهم سن که قدس
ملائکه مقربین صفندن نظم فیضی رسد بخاطر پاکت زمان زمان نثر بر فیض ایرر زمان زمان پاک خاطرکه نظم ای آشکار پیش تو دولت
هرچه کردگار نثر ای پادشاه سنک کوکلک اوکنده آشکاره در هرنسنه که حق تعالی نظم دارد همی به پرده غیب اندرون نهان
نثر و توتر پرده غیب ایچره گزلو مراد مصاحب کشف سن دیمکدر نظم داده فلک عنان ارادت بدست تو نثر ویرمشدر فلک
ارادت اویاننی سنک الوکه نظم یعنی که من کیم بمراد خودم مران نثر یعنی که بن کیمیم بنی کند و مراده سوره مراد قطب عالم و
متصرف فلک اعظم سن دیمکدر قصیده بو قصیده محمد بن علی نام وزیرک مدحنده در شعرانک اکثری محبوب ذکری ایله
قصیده‌یه ابتدا ایدرلر انوک ایله مخاطبه و مکالمه تقریبیله بدب ممدوحک وصفنه شروع ایدرلر و طریقت اهلی قتنده
شیخ و مرشد محبوب مجازی مثابه سنده در بیت خانقه در چون بزم میخانه ای دل خوب در دوش ایاغینه الن آل شیخمز
محبوبدر نثر لاجرم بونده مخاطب والان محبوبدن مراد شیخ طریقتدر و مرید صادق گاه اولور شیخنه اخلاص ارشاد قیلور
انوکیچون دیر قصیده ز دلبری نتوان لاف زد بآسانی نثر دلبرلکدن لاف اورمق اولمز آسانلق ایله نظم هزار نکته درین
کارهست تا دانی نثر بیک نکته بو اشده وار در تا بله سن مراد بودر که مرید کوکلن المق و شیخلق دعوی سن قلمق آسان دکلدر
بو اشده چوق دقیقه وار در اکر بیلورسک نظم بجز شکر دهنی مایه هاست خوبی را نثر شکر اغزلولقدن غیری مایه وار در خوبلوغه
نظم بخاتمی نتوان زد دم سلیمانی نثر بر یوزک ایله سلیمانلق نفسن اورمق اولمز مراد مجرد وعظ و معرفت و احوال طریقت
سویلمکله شیخلق اولمز تکم یالکوز یوزک ایله سلیمانلق اولمز بس عمل کرک که قول بلا عمل معتبر دکلدر که ماثر اولا نظم هزار
سلطنت دلبری بدان نرسد نثر بیک دلبرلق سلطنتی اکا ایرشمز نظم که در دلی بهنر خویش را بگنجانی نثر که بر کوکله هنر ایله کندوکی
صغدره سن مراد بودر که چوق وعظ و نصیحت ایلمک و علم و معرفت سویلمک و خلقه حکم و حکومت ایلمک و کندویی اولو اعلا
کورمک اکا ایرشمز که عمل صالح و اخلاص کوکلده پیدا ب قلبه دخول ایده سن نظم چه کرد ماکه بر انگیختی ز مستی من

نه توزلرکه قوپردک بنم وارلغمدن نظم مباد خسته سمندت که تیز میرانی نثر خسته اولماسون آتک که تیز سوررسن مراد وعظ ایله
بندن چوق کدورت نفسانیه قوپردک خوب علم وکمالک وتقریر مقالک وار کوزل سوررسن یعنی سوق کلام ایدرسن
دیکدر نظم بهمنشینی رندان سری فرود آور نثر رندلر همنشینلکنه بر باش اندر نظم که کنجهاست درین بی سری وسامانی نثر
که خزینه لر واردر بو باشسزلقده و یونسزلکده اما مخلص اولان عامیلر وملامیه طایفه سندن اولنلر ایله مصاحبة تنزل
ایت که بو فقیرلی وجه لکده نچه خزینه لر واردر یعنی غنای قلب وصفای خاطر وکنز قناعت وکنج فراغت وفضل الهی وفیض
نامتناهی واردر نظم بیار بادهٔ رنکین که یک حکایت راست نثر کتور رنکین شرابی که بر طوغری حکایت نظم بکویم ونکنم رخنه
در مسلمانی نثر دیرم واتمزم کدک مسلمانلقده مراد بودرکه عشق خالص وعمل بی ریا کتور که مؤمن مخلص اولاسن که سکا بر حکایت
راست دیه یم اندن حصه الاسن اما مسلمانلغه نقصان ویرمیه یم اول حکایت راست بو اکی بیتدن معلوم اولور که دیر نظم
بخاکپای صبوحی کشان که تا من مست نثر صبوحی چکنلر ایاغی طپراغی حقیچون که تا بن مست نظم بکوی میکده استاده ام
بدربانی نثر میخانه محله سنده دکلمشم قپوجلقده مراد سحرخیز اولوب طاعت ایدنلرک خاکپایی حقیچون بن عاشق مست
خانقاه محله سنده که قپوجیلغه طورمشم وخدمتده قایم اولمشم نظم بهیچ زاهد ظاهر فروش نکذشتم نثر هیچ ظاهر صاتیجی زاهده
اوغرامدم نظم که زیر خرقه نه زنار داشت پنهانی نثر که خرقه التنده زناری اولمیه کزلو مراد بودرکه هر صوفی ظاهر فروشه که اوغرادم
انده پنهان زنار ریا وکبر ومکر کوردم پس اخلاص امر نادر وتحصیلی مشکلدر وکار کر اولان انک کسبنه سعی کرک نظم بنام طرهٔ
دلبند خویش خیری کن نثر کوکل بغلایجی طره نک آدی حقیچون بر خیر قل نظم که تا خدات نکهدارد از پریشانی نثر که تا الله صقلیه سنی
پریشانلقدن مراد مخاطبدن شیخدر اکا دیرسنک کوکل بغلایجی سلسلهٔ طریقتک حقیچون بر خیر قل که الناس مجزیون باعمالهم
حسبجه الله تعالی سنی پریشانلقدن صقلیا واول خیر بودرکه نظم مکیر چشم عنایت ز حال حافظ باز نثر عنایت کوزونی حالندن
کیرو طوتمه نظم وکرنه حال بکویم باصف ثانی نثر یوخسه حالی دیرم اصف ثانیه که اول مصلحت احوال عالم دریم حالم اصلاحنده
سعی ایدر سکا صلاح حالمی امر ایدر واول اصف ثانی وصف بیانی ایچون دیر نظم وزیر شاه نشان خواجهٔ زمین وزمان نثر پادشاه
نشانلو وزیر وییرک زمانک خواجه سی نظم که خرم ست بدو حال انسی وجانی نثر که خرم در انوک سببی ایله انس وجانک حالی مراد بودرکه

اول

اول وزیر عام النفع درکه انوک سببی ایله خرم در هر کمسه نک حالی نظم قوام دولت ودینی محمد ابن علی نثر دولت و
دنیا قوامی محمد بن علی در نظم که می درخشدش از چهرهٔ فروزانی نثر که بلیدر انوک یوزندن حق تعالی یه منسوب قوت
ورونق مراد قوامدن اولدر که بر نسنه نک دورماسنه سبب اولا پس اول وزیر دولت ودنیانک قوام
پایدار اولمسنه سبب در ویوزندن قوت وبهجت یزدانی ظاهر اولمق اطلبوا الخیر عند حسان الوجوه موجبنجه دلیل
خیردر نظم زهی حمیده خصالی که کاه فکر صواب نثر زهی محمود الخصایل که فکر صواب وقتنده نظم ترا رسد که کنی
دعوی جهانبانی نثر سکا ایرشور ویراشور که ایده سن جهان صقلایجیلق دعواسنی مراد بودرکه جهان صقلمغه
ایو خولر کرک وزیر ممدوحک ایو خصلتلری اولدوغیچون سکا یارار جهانبانلق دعواسنی اتمک دیدیکی لفظ بان اسم
جامد در حفظه دلالت ایدر انوکیچون باغبان وکلبان وکشتیبان دیرلر نظم طراز دولت باقی تراهمی شاید نثر
علامت جامه سی سکا یاراشور نظم که همتت نبود نام عالم فانی نثر که سنک همتکی ایلتمز عالم فانی نامی مراد بودرکه عالم فانی نام
ونشانه همت صرف اتمزسن هر کارک الله ایچون در لاجرم دولت باقیه علامت جامه سی یعنی دولت ابدیه لباسی سکا یراشور
نظم اکرنه دست عطای تو دستکیر شود نثر اکر سنک عطاک الی دستکیر اولمیه نظم همه بسیط زمین رو نهد بویرانی نثر
دوکلی یر دوشکی یوز طوتر ویرانلغه مراد بودرکه بسیط زمینی معمور ایدن سنک عطاک وسخاکدر اکر اول دستکیر
اولمسه جمیع بسیط زمین ویرانلغه مسرف اولور نظم تویی که صورت جسم ترا هیولی نیست نثر سنسن که صورت
صورت جسمکه هیولی یوقدر نظم ز جوهر ملکی در لباس انسانی نثر بلکه منسوبسن جوهره سن انسانه منسوب لباسده مراد
بودرکه جسمانیک صورة جسمیه سنه هیولی کرک که صورة جسمیه هیولیه عارض اولور اما سنک صورت جسمیک هیولیه
عارض اولمز بلکه سن مادهٔ ملکیه دن مخلوقسن که اکا صورت انسانیه عارض اولمشدر خلاصه مراد ممدوحی اولان
وزیری اخلاص ملکیه ایله توصیفدر مادهسی جوهر ملک اولدوغیچون نظم کدام پایهٔ تعظیم نصب باید کرد نثر قنغی
تعظیم پایه سن نصب اتمک اولور که نظم که در مسایل فکرت نه برتر از آنی نثر که فکر مسایلنده اندن یوجه اولمیاسن
مراد بودرکه فکر سنی تعظیم ایدب فلان پایه انک درجه سی دردیه سن استحقاقده اندن اعلاسن پس سنک ایچون فکر ایله

بر پایهٔ تعظیم تعیین اتمکه امکان یوقدر نظم درون خلوت کرو بیان عالم قدس نثر عالم قدس ملائکهٔ مقربلری خلوتی ایچنده
نظم صریر کلک تو باشد سماع روحانی نثر سنک قلمک اوازی اولور سماع روحانی مراد بودرکه عالم قدس ده اولان
ملائکهٔ مقربین خلوتلری ایچنده سنک قلمک صداسندن رقص وسماع ایدرلرکه یازدوغی ملائکه خطا اید جب خیرات در نظم
تارسد شکر آویز خواجگی کز جود نثر سکا یراشور خواجه لق شکر آویزی که سخادن نظم دو آستین بکریم دو عالم افشانی
نثر اکی یکی اکی عالم کریم لرنه صاچرسن مراد بودرکه ثمین برکسه برفایق ولطیف ایش اشلسه و برصنعتده پهلو انلوغ ایلسه
شکر اصدی دیرلرپس وزارت شکر آویزی سکا یراشورکه جمیع عالم کریم لرن کچدک و انلردن بالا و جدک
نظم سوابق کرم توچکونه شرح دهم نثر سنک سابق کرملرک نجه شرح ایدیم نظم تبارک الله ازان کارساز رحمانی نثر بارک الله
اول رحمانی ایش دوزیجیدن مراد بودرکه سابقاسنده صادر اولان کرملره انسان قادر اولمز دیمکدر حضرت رحمانه نسبت
اولنا جق کرملردر پس بن اول کرملری شرح اتمکا نیجه قادر اولورم خلاصه مراد ممدوحنی کمال کرم ایله وصف در نظم
صواعق سخطت راچکونه شرح دهم نثر صواعق جمع صاعقه در صاعقه یلدرم در و سخط خشم در معنای معراع بودرکه
سنک خشمک یلدرملرن نجه بیان ایدیم نظم نعوذ بالله ازان چترهای طوفانی نثر نعوذ بالله اول طوفانی لشمه لردن مراد
ممدوحنی کمال غضب ایله توصیف درکه محلنده کرمی نام نجه ممدوح اسه موقعنده انتقام دخی تمام اولیه در وانیه مقبولدر
نظم کنون که شاهد کل شد نخلیه گاه چمن نثر شمدی که کل محبوبی کتدی چمن کردک خانه سنه نظم جز از نسیم صبا نیست
همدم جانی نثر صبا یلندن غیری یوقدر مصاحب جانی مراد بودرکه کشف فیض که مجلس ذکره کیده نفحه رتبانیه دن
غیری جان مصاحبی ولمز نظم شقایق از پی سلطان کل سپارد باز نثر شقایق کل سلطانی ایچون اصمرلر یعنی تسلیم
ایدرکرو نظم بباد بان صبا کلهای نعمانی نثر صبا یوبیده سنه نعمانی باشلری مراد شقایق دن باشنده
آتش عشق اولان کمسه درلاجرم اول باشنده اولان انوار افکاری ترک ایدب کشف الهی وفیض شاهی استر
نظم بدان رسید زسعی نسیم باد بهار نثر اکا ایرشدی بهار ریلینک کوچک قوتلو یلینک سعیندن نظم که لاف میزند
از لطف روح حیوانی نثر که لاف اورر لطف دن روح حیوانی مرادبهاردن عالم بسطدر انوک یلی نفحه ربانیه در وتشیمی

فیض

فیض طیب در انوک سعی وهمتی اویجاق انجق روح انسانی دکل روح حیوانی دخی لطافت وفیضان لافن اورر
نظم سحرکهم چه خوش آمد که بلبل کلبانک نثر سحر وقتنده بکا نه خوش که بر بلبل آوازه نظم بغنچه می زد و میکفت
در سخن رانی نثر اوردی غنچه یه و دیدی سوز سویلکده بو بیت مرهوندر که نظم که تنکدل چه نشینی ز پرده بیرون
آی نثر که کوکلی دارنه او تورورسن پرده دن طشره چیق نظم که در خم است شراب چو لعل رمانی نثر که کوبده دربر شراب
لعل رمانی کبی مراد بلبل دن طریقته دعوت ایدن شیخدر وغنچه دن اهل دنیا اولوب منقبض اولانلر و کوبدن مراد
شیخدرکه عشق الهی ایله مالی در مریدلر ظروف ملونیه اندن ذوق وعشق حاصل اولور لاجرم اول طریقته داعی اولان
دلتنک اولان اهل دنیایه دیر کوکلی دارنه او تورورسن مضیق دنیادن چیقوب حضور شیخه کلوب عشق الهی
نوش ایدب پرشوق اولوب خروش قل نظم مکن که می نخوری بر جمال کل یک ماه نثر اتمه که شراب احمر ایچمیه سک
کل جمالی اوزره برآی نظم که باز ماه دکر میخوری پشیمانی نثر که کیرو برآی دخی پشیمانلق یرسن مراد بودرکه کشف
ظهور ایدیجک مشاهدهٔ کشف اوزره عشق الهی نوش اتمز وطاعت قربت قلمزسک اول حالت کچیجک
پشیمانلق یرسن نظم بشکر تهمت تکفیر کز میان برخاست نثر تکفیر تهمتی اورتادن قالقدوغی شکره نظم بکوش
کز کل و مل داد خویش بستانی نثر دورش که کلدن و شرابدن کندو دادکی آلاسن مراد بودرکه اولا منکر عشق جوع ایدی
که ترک دنیا ایدب عشق الهی وطاعت نامتناهیه مشغول اولنلره طعن ایدب تکفیر ایلیوب خطایه نسبت ایدرلر ایدی
شمدی منکر اولنلر مقر اولوب تهمت وتکفیر ارادن کتدی لاجرم بو شکر ایچون سعی ایدب کشف دن وعشق
حقدن کندو دادکی الوب قضا ما فات اتمک کرکسن نظم جفا نه شیوهٔ دین پروران بود حاشا نثر جفا دین
بسلین لر شیوه سی دکلدر حاشا نظم همه کرامت ولطفست شرع یزدانی نثر دوکلی کرامت ولطف در شرع الهی مراد
بودرکه شریعتده اهل تأویل اولانلری وتوجیه وجیه قلانلری واصلاح مخصوصی اولانلری تکفیر اتمزلر بلکه تکریم
ولطف ایدرلر پس دین پرور اولانلر بو مسئله بیلینلر اهل تصوفه جفا اتمزلر و تعدی قلمزلر اما نظم رموز سر
انا الحق چه داند آن غافل نثر انا الحق سری رمزلرن نه بیلور اول غافل نظم که منجذب نشد از جذبهای سبحانی نثر

که چکلجی اولمادی سبحانی جذبه لردن مراد بودر که شول کمسه یه که جذبهٔ الهیه واصل اولوب کندو نفسانیتندن خالی و تجلی
سلطانی ایله مالی اولا اول کمسه انا الحق دیسه روا اولور و شول کمسه که اوصاف بشریتی اندن زایل اولوب تخلقوا
باخلاق الله موجبنجه خلق حق انده حاصل اولا انا الحق دیسه روا اولور یا شول کمسه که مظهر صفات الله اولوب
اندن آثار الهیه ظهور ایدوب شول دمور کبی که آتشده دوروب رنک حاصل ایدوب و آتش کبی احراق ایدر اولوب
انا النار دیمک جایز اولدوغی کبی مظهر صفات الله و مظهر آثار الله اولان انا الحق دیسه روا اولور نتکم حضرت
مولانا مثنوی شریفنده بیورر بیت مست انا الحق ازلب منصور نور   مست انا الحق ازلب فرعون زور نثر بو معنوی
بلمین غافل بونک قایلن کفره نسبت قیلور نظم درون پرده کل بین که غنچه میبازد نثر کل پرده سی ایچنه کور که
غنچه دوزر نظم زبهر دیدهٔ خصم تو لعل پیکانی نثر سنک خصمک کوزی ایچون لعل پیکانی مراد مخاطبدن وزیر
ممدوح درا کا دیر که اچلمامش کلکه اکا غنچه دیرلر انوک ایچنه نظر قل کور که لعل کبی قزل تمرندر سنک خصمک کوزی
ایچون یعنی انک کوزنی چقرمق ایچون نظم طرب سرای وزیرست ساقیا مکذار نثر وزیرک شنلک اوی در
ای ساقی قومه نظم که غیر جام می آنجا کند کران جانی نثر که شراب قدحندن غیری انده اغر جانلولق ایده
یعنی ثقیل اولا مراد بودر که روح انسانی شاه در عقل معاد انوک وزیری در و باش اول انوک وزیرک شنلک
اوی در لاجرم ای شیخ باشده ظرف عشقدن غیری نسنه قومه بلکه انی ظرف عشقدن غیری قلمه تا که ثقیل جان اولمیه
نظم تو بودی ای دم صبح امید کز سر مهر نثر سن ایدک ای امید صبحی یعنی که محبت باشندن نظم بر آمدی و سر آمد
شبان ظلمانی نثر چیقه کلدک و دوغدک بشا کلدی یعنی تمام اولدی ظلمانی کیجه لر مراد مخاطبدن وزیر ممدوح در غالبا
بیابانده الیمش انسز کوییا اول دیار شب ظلمانی کبی تاریک ایمش اول کلوب شب ظلمانی کیدوب نورانی اولمش آنی ذکر
ایدوب شکر ایدر نظم شنیده ام که زمن یاد میکنی گه گاه نثر اشتدم که بنی یاد ایدر ایمشسن ناگاه نظم ولی بمجلس خاص خودم
نمیخوانی نثر ولی کندو مجلس خاصکه اوقومزسن مراد بودر که بنی یاد ایدر ایمش آما کندو مجلس خاصکه دعوت اتمزسن که بندن
معارف الهیه استماع ایده سن انوک ایچون دیر نظم طلب نمیکنی از من سخن جفا اینست نثر بندن سوز طلب اتمزسن جفا بودر

وکرنه

وکرنه با تو چه بحث است در سخندانی نثر یوخسه سنکله نه بحث وار در سوز بلمکده مراد بودر که سنک سوز بلدوکده نزاع
یوقدر بنی مجلس خاصکه ایلتوب سویلتمزسن که فضلمی بله سن و بونده تنبیه واردر که اهل فضل اولان اهل دنیانک مجلس
عامنه وارمیه دعوت اولنورسه دخی بلکه مجلس خاصنه واره دعوت و رغبت اولنورسه و مجلس خاصه واریجاق
دخی کندوسی متکلم اولوب اهل دنیا سامع اولوب فضلی و قدری معلوم اولا بیت زحافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد
جهانک حافظلرندن کمسه بنده کبی جمع ایلمدی   لطایف حکمی با کتاب قرآنی نثر حکمت لطیفه لرینی کتاب قرآنی ایله مراد
بودر که بن کتاب تفسیر قرآنی بلدکم کبی علوم حکمیه لطایفین بیلورن یعنی بر حافظ بنم کبی جامع منقولی و معقولی دکلدر
خلاصه مراد اظهار فضل ولاف کمال دکلدر بلکه اظهار شکردر که حق تعالی بکا کتاب قرآنی حفظنه و تعلیمنه استعداد ویر
دوکی کبی لطایف حکمتلر جمعنه دخی استعداد ویردی و توفیق طلب قلدی که طالب اولوب جامع کمالات اولدم و بودکلو
فضایل حاصل قلدم نظم هزار سال بقا بخشدت مدایح من نثر بیک ییل بقا بغشلر سکا بنم مدحلرم نظم چنین متاع نفیسی
بجو تو ارزانی نثر سنوک کبی نفیس متاعی استه سن اوجوزلق ایله مراد بودر که شول کمساکه بر اهل فضله احسان ایدوب
کندوبی مدح اتدرر انوک مدحی اول کمسه نچه ییللر باقی اولور که ذکر بالخیر اولنور سنوک مقابله سنده هر نه احسان
اتدی ایسه متاع نفیسی اجوز بهایه المش اولور نظم سخن دراز کشیدم ولی امیدم هست نثر سوزی اوزون چکدم یعنی
سوزی دراز اتدم ولی امیدم واردر که نظم که ذیل عفو برین ماجرا بپوشانی نثر که عفو اتکن بو ماجرا اوزره اورته سن
مراد بودر که تطویل کلام اتدم ولیکن امیدم اولدر که عفو اتکی ایله تطویل کلام ایدوب تصدیع اتدکمی اورته سن
نظم همیشه تا به بهاران صبا بصفحهٔ باغ نثر همیشه بهارلرده صبا باغ یوزی اوزره نظم هزار نقش نگارد ز خط ریحانی
نثر بیک نقش تصویر ایده خط ریحاندن بو بیت مرهوندر نظم بباغ ملک ز شاخ امل بعمر دراز نثر ملک باغنده امید
بوداغندن اوزون عمرله نظم شکفته باد کل دولت با سانی نثر اچلمش اولسون دولتک کلی آسانلق ایله مراد ممدوحی
اولان وزیره دعای خیردر نظم قطعه چو این قصیده بنودی کلام حافظ را سر برای دانش و فضلش بس این بدی شاهد نثر یکی
نظری کن زبیتهاش که تا بدانی جمع شده اند و عدول شواهد نثر دیوان حافظ نسخه لرندن بر نسخه ده بو مخمس بولنوب

ذیل شرحده یازلمق مناسب کورلوب بو بنده یازلدی مخمس درعشق هوای صنم جیانم نثر سنک عشقکده ای صنم ایلیم نظم
کزهستی خویش درکمانم نثر که کندو وارلغمدن کماندهیم مراد بودر که سنک عشقکده شویلیه بیخوددم که کندو وارلغمه تمام علم
یوقدر نظم هرچند که زار و ناتوانم نثر هرنه دکلو که زار و ضعیفم نظم کردست دهد هزار جانم نثر اکر ال ویررسه بیک جان بکا
نظم در پای مبارکت فشانم نثر سنک مبارک ایاغوکه نثار ایلیم مراد بودر که بیک جانم دخی اولورسه خاکپایوکه فدا ایدرایدم
نظم کو بخت که از سر نیازی نثر قنی بخت که بر نیاز باشندن نظم در حضرت چون تو دلنوازی نثر سنک کبی بر کوکل اوغشایجی
حضرتنده نظم معروض کنم نهفته رازی نثر عرض ایدم کزلو بر راز نظم هیهات که چون تو شاهبازی نثر هیهات که سنک کبی
بر شهباز نظم تشریف دهد باشیانم نثر تشریف ویره بنم یوامه مراد قنی بخت و سعادت که سکا عرض و نیاز ایدم و سنک کبی
شاهباز بلند پرواز بن مسکین مسکنته نزول ایده دیمکدر نظم هرچند ستمکری تراخوست نثر هرنه دکلو ظلم سکا خود در نظم
کم کن تو بدی که آن نه نیکوست نثر اکسک ایت یرامزلغی که اول ایو دکلدر نظم کر زانکه دلت نه رام بر دوست نثر اکر سنک کوکلک
دمور دن و تو جدن دکل ایسه نظم آخر بسرم کذر کن ای دوست نثر آخر باشم اوزره اوغره ای دوست نظم انکار که خاک
آستانم نثر ظن ایت که ایشکک طپراغیم مراد مخاطبدن نفس درکه انوک ظلمن ذکر ایدر ترک عصیان ایچون نصیحت ایلیوب
وکند و یه موافقت و مقارنته دعوت ایدب تنزل ایدب و تواضع ایدب نظم کفتی که چو کشتیم بزاری نثر دیدک که بنی قتل
اتدک زار لق ایله نظم زین پس زه مرحمت سپاری نثر بوندن صکره مرحمت یولنه اصمرله نظم بر دل رقم وفانکاری نثر
کوکل اوزره وفا رقمن نقش قل نظم تو خود ره وصل ما نداری نثر سن خود بزم وصلمز یولن دوتمزسن نظم من طالع
بخت خویش دانم نثر بن کندو طالع بختمی بیلورم مراد کرو مخاطبدن نفس در اندن شکایت ایدب طلب مرحمت ایدر نظم
ای بسته کمر ز دور نزدیک نثر ای کمر باغلمش کیسه یقیندن و ایراقدن نظم بر هیچ بجون ترک و تاجیک نثر هیچ اوزره ترک
ولایتی و فارس ولایتی قاتنه نظم در مسکن اخلص الممالک مملوکلرک زیاده مخلصی مسکننده نظم کر خانه محقرست
تاریک نثر اکر اول اوقره در و قره کو در نظم بر دیده روشنت نشانم نثر سنی روشن کوز اوزره دیکم مراد بو نی بیان در که
نفس هیچ نسنه ایچون ایراقدن و یقیندن اهالی و لایتک قاتنه قصد ایدر قلب مسکننده در الی حقیر وظلمانی دریسه

روحانی چشم روشن اوزره آسان ایدرتک مساعده و موافقت ایلیسون طاعتده نظم من از تو بچرو وفا نجویم نثر
بن سندن و فادن غیری استمزم نظم بیرون ز کل و فا نبویم نثر وفا کلندن خارج قوقمزم نظم الا ره بندکی نپویم
نثر الا قوللق یولنه یلمزم نظم اسرار تو پیش کس نکویم نثر سنک اسرارک کمسه یه کندرمزم نظم اوصاف تو پیش کس
نکویم نثر سنک اوصافک کمسه یه کندرمزم مراد مخاطبدن کر و نفس درکه روح اندن و فا استروا کا عبودیت
اتمز و اسرار و اوصاف قبایح افعالن و اخلاق ذمیمه سن ذکر اتمز نظم کیرم نه هرو فا کشودیم نثر طوتالم و فا قپوسن
اچمدق نظم نه مهر بمهر بر فزودیم نثر محبتی محبت ایله ارتورمادقمی نظم نه بود مرا نجه می نمودیم نثر بو کمیدر مرنه
کوستردک ایسه نظم آخر نه من و تو یار بودیم نثر آخر بن و سن یار دکلمی ایدک نظم عهد تو شکست و من همانم نثر
سنک عهدک صندی بن همانم نظم من همانم و کما کانم نثر مراد مخاطبدن نفس ایدوکی ظاهردرکه روح اکا دیر اکرچه سکا
و فا قپوسن اچمدق اما محبتی بو مافیه ارتوردق بن موافقت سن مخالفت اندوک واقع حال در و عالم العهدن
سنکله یار ایدک اما سن الست بربکم عهدنی صدک بن همانم و کما کانم نظم کر سر ببری به تیغ تیزم نثر اکر باشم کسرسک کسکن
قلج ایله نظم از کوی وفات بر نخیزم نثر سنک وفاک محله سندن قالقمزم نظم ور زانکه کنند ریز ریزم نثر اکر بنی پاره
پاره ایدرلرسه نظم من مهره مهر تو نریزم نثر بن سنک محبتک مهره سن دوکمزم نظم الا که بریزد استخوانم نثر الا که دوکلور
کموکم پس بو مقدار محبتدن مراد مخاطبدن معشوق حقیقی اولموق ظاهردر نظم آنانکه نشان عشق جویند نثر انلر که
عشق نشانن اوررلر نظم جز راه مزار من نپویند نثر بنم مزارم یولندن غیری یلمزلر نظم خاک من زار چون ببویند نثر
بن زارک طپراغن چون قوقالر نظم کر نام تو بر سرم بکویند نثر اکر سنک ادکی بنم باشم اوزره دیه لر نظم فریاد برآید
از روانم نثر فریاد چیقه بنم جانمدن مراد بنم مزارمدن عشق قوقوسی کلور و محبته اتدن بعد الوفات روحدن زایل اولمز دیمکدر
نظم کر بکذرم بپیش خیلی نثر اکر کچرسک او لمدن برجماعت نظم هریک بصفا به ازسهیلی نثر هربری بیک اولورسه
صفاده بر سهیل یلدزندن نظم از تو نکنم بغیر میلی نثر سندن اتمزم غیره بر میل نظم مجنونم اکر بجای لیلی نثر دلوم اکر
لیلی یرینه نثر عرب و عجم ملکن الورسم مراد بودر که اکر نظره برسوری محبوبلر کلسه هربری صفاده سهیل یلدزندن یکرک اوله

سندن غیریه میل اتمزم وکندو معشوقمی عرب وعجم ملکنه ویرمزم خلاصهٔ مراد حقدن غیریه میل اتمزم وانی عالمه ویرمزم دیمکدر

نظم کشتم صنما در آرزوی نثر اولدم ای صنم سنک آرزوکده نظم آشفته وتیره دل چوموی نثر قرشوم وکوکلی صول انوع

زلفک کبی نظم هرچند نمی رسد بکوی نثر هرنه قدر کلورکه ایرمزسم سنک محلکه نظم شب نیست که از فراق روی نثر کیجه یوقدرکه

سنک یوزک فراقندن نظم زاری بفلک نمی رسانم نثر زارلغی فلکه ایرشدرمیم مراد کندونک آشفته حال وغیب هویتی کبی

مستور الاحوال ایدوکن بیان و وصول میسر اولمیوب طلبده اهتمام اتدوکن ذکر در رباعی نظم ای وصل تو اصل شادمانی نثر

ای دلبر سنک وصلک شادمانی اصلی در نظم مانی بنشاط شادمانی نثر قلاسن نشاط ایله ابدی نظم بر حافظ خود جرعه

فشانی نثر کند وحافظکه نه صاحبسن نظم هرحکم که برسرم برانی نثر هر حکمکه باشم اوزره سورسن نظم سهلست زخویشتن مرانم

نثر آساندر کندکدن سوره بنی مراد مخاطبدن نفس ولموع اهل نظره ظاهر در قطعه لفظ حافظ بران دلیل بود

کزدرون اف همی زدی از غم اول وآخرش اکر نکری خوش بدانی در و توحفظ آنم وبلکه خواجه حافظک نظمی

شورانکیز و ذوق آمیز اولوب وجامع باطن وظاهر ولامع جمیع خواطر اولدوغی اجلدن زمان حیاتنده مدت قلیله‌ده

شهرت کثیره بولوب واطراف عالمه منتشر اولوب وکندوسی درس تفسیر قرآنه وتعلیم حضرت سلطانه مشغول اولوب

وتألیف بعض علومده اشتغالده حاشیهٔ کشاف بولنوب ترتیب دیوان اتمک میسر اولیوب نظمی متفرق قلوب

شاه شجاع خواجه حافظدن اوقور ایدی سنه احدی وتسعین وسبع مائه‌ده دار فنادن انتقال منزل بقایه ارتحال

ایدب کندو شهری شیرازده مصلی سمتنده دفن اولنوب وفاتنک زمانني وقبرنک مکانني اعلام ایچون دیمشلر

قطعه چراغ اهل معنی خواجه حافظ که شمعی بود از نور تجلی چو در خاک مصلی کشت مدفون بجو تاریخش از خاک مصلی

لاجرم مذکور خواجه حافظک وفاتندن صکره اصحابندن بعض دیوانني ترتیب وسلوکه مناسب تذهیب ایدب

وبعض ظرفا حروف اول اعتباریله حروف تهجی بر ترتیبني ترتیب ایلیوب وبعض عرفا غزللرنک مضموني مناسبتی ایله

ترتیب ایدب وغزللرنک ابیاتی ترتیبنده دخی بو جهتلر ملاحظه اولنوب اول جهتدن دیوان حافظ نسخه لرنده

ترتیب اغزال وابیات مختلف اسلوب دواوین غیر متألف اولدی و بو فقیر متن اختیار اتدوکی نسخه احوال سلوکه

مناسب

وطبع سلیمه ملایم اولاندر واهل فضل وکمال وارباب وجد وحاله معلوم درکه خواجه حافظک اکثر الفاظنک معنی

منطوقی بیاننده خیلی اهالی عاجز وقاصرلردر ومعنی مراد تعیيننده متحیر ایدی فی الواقع لسان الغیب شرحی آسان اولمز

اما بو عوام الناس نظرندن دوشمش وباشنه زنابیر هموم اوشمش عمری یتمشه یتمش پیر وفقیر حلیهٔ خط وصفادن

دلکیر اولان طالب فضل رحمن اولوب حضرت فیاضه تکلان قلوب کثرت اشتغالی وتفرق بالی وارایکن کیجه لرده

نوم استراحتی وکندزلرده سیر وصحبتی ترک ایدب مران فیضه طالب اولب کندکجه فیضانی غالب اولوب حسب

الامکان معنی لفظی بیان وبموجب فیضان مراد حصهٔ عیان ایلدی ومرادی اولدرکه شرحنه نظر ایدنلر وطریق

صوابه کیدنلر لطف واحسان ایلیوب بو فقیری دعاء خیر له یاد وروح محتاجنی صدقهٔ ثواب ایله غنی وشاد ایده‌لر

قطعه بایع از مشتری عطا خواهد شارح از ناظران دعا خواهد از برای سروری هاتف غیب کفت تاریخ مورد بهشت